

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خداوند بخشنده مهربان

۲ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

ستایش مر خدا را پروردگار جهانیان

۳ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بخشنده مهربان

۴ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ

خداوند روز جزا

۵ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

تو را می‌پرستیم و از تو یاری می‌جوئیم

۶ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

هدایت کن ما را به راه راست

۷ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

راه آنان که انعام کردی برایشان نه آنان که غضب شده برایشان و نه گمراهان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ا
 ۲
 الم

الم

۲
 ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ

آنست کتاب معلوم که نیست شکی در آن هدایتست از
 برای پرهیزگاران

۳
 الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
 يُنْفِقُونَ

آنان که میگردند بآنچه نهانست و بر پای میدارند نماز را و
 از آنچه روزی دادیم ایشان را انفاق میکنند

۴
 وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ
 وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

و آنان که میگردند بآنچه فرو فرستاده شد بتو و آنچه فرو
 فرستاده شد پیش از تو و به آخرت ایشان یقین میدارند

۵
 أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

آنها بر هدایتند از پروردگارشان و آنها باشند رستگاران

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ ۗ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيْطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَرَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

بدرستی که آنها که کافر شدند یکسانست بر ایشان خواه بیم داده باشی یا بیم نداده باشی ایشان را که ایمان نمیآوردند

مهر نهاد خدا بر دلهای ایشان و بر گوششان و بر چشمهایشان پرده ایست و از برای ایشانست عذابی بزرگ

و از مردمان کس هست که میگوید گرویدیم بخدا و بروز بازپسین و نیستند ایشان گروندگان

فریب میدهند بگمان باطل خود خدا را و آنان را که گرویدند و فریب نمیدهند مگر خودشان را و نمیفهمند

در دلهای ایشان مرضی است پس افزود ایشان را خدا مرضی و از برای ایشان است عذابی دردناک بسبب آنکه دروغ می‌گفتند

و چون گفته شود مر ایشان را فساد نکنید در زمین گویند جز این نیست که ما اصلاح کنندگانیم

آگاه باشید که آنها فساد کنندگانند و لکن نمی‌فهمند

و چون گفته شود مر ایشان را که بگروید همچنانکه گرویدند مردمان گویند آیا بگرویم همچنانکه گرویدند بی‌خردان آگاه باشید که ایشانند خود بی‌خردان و لکن نمیدانند

و چون ملاقات کنند آنان را که گرویدند گویند گرویدیم و هر گاه خلوت کنند با شیطانهایشان گویند که ما با شمائیم جز این نیست که ما استهزاء کنندگانیم

خدا استهزاء میکند بایشان و وا میگذارد ایشان را تا در زیاده رویشان حیران باشند

این گروه آنانند که خریدند گمراهی را به هدایت پس سود نکرد بازرگانی ایشان و نبودند هدایت یافتگان

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ
ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ

کرانند گنگانند کورانند پس ایشان بر نمیگردند

۱۸ صُمُّ بُكْمٌ عُمِّي فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

یا همچون بارانی از آسمان که در آن است تاریکیها و رعد و برق که میگذارند انگشتان خود را در گوشه‌اشان از آوازه‌های رعد از بیم مردن و خدا احاطه کننده است بکافران

۱۹ أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ
أَصْبِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ
مُخِيطٌ بِالْكَافِرِينَ

نزدیک باشد که برق در یابد چشمهای ایشان را هر گاه روشن کند برای ایشان راه روند در آن و چون تاریک سازد بر ایشان بایستند و اگر خواستی خدا هر آینه میبرد گوششان و چشمه‌اشان را بدرستی که خدا بر همه چیز توانا است

۲۰ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ
وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ
وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ای مردمان پپرستید پروردگارتان را که آفرید شما را و آنان که بودند پیش از شما باشد که شما بپرهیزید

۲۱ يَأْتِيهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

آنکه گردانید برای شما زمین را گسترده و آسمان را بنائی افراشته و فرو فرستاد از آسمان آب را پس بیرون آورد بآن از ثمرها روزی برای شما پس نگردانید از برای خدا همتایان در حالی که شما میدانید

۲۲ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا
تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

و اگر باشید در شکی از آنچه فرو فرستادیم بر بنده خود پس بیاورید سوره‌ای مانند آن و بخوانید حضراتان را از جز خدا اگر هستید راستگویان

۲۳ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ
مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

پس اگر نکرديد و هرگز نخواهيد کرد پس بترسيد از آتشی که آتش افروزش یعنی هیزمش مردمانند و سنگها که مهيا کرده شده از برای کافران

۲۴ فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۖ أَعَدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

۲۵
بقره
۲/۲۸۶

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا
قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنُؤُوا بِهِءِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ
فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

۲۶
حزب
۲

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا
فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِءِ
كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِءِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِءِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ

۲۷

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا
أَمَرَ اللَّهُ بِهِءِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ

۲۸

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ
يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

۲۹

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَىٰ
السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

و مژده ده آنان را که گرویدند و کردند کارهای شایسته که
مر ایشان راست بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها هر
گاه روزی داده شوند از آن جنتها از میوه رزقی گویند این
همانست که روزی داده شدیم از پیش و آورده شدند بآن
میوه شبیه بهم و از برای ایشانست در آنجا زنان پاکیزه و
ایشان در آن جاویدانند

بدرستی که خدا شرم نکند و باک ندارد که بزند مثلی را به
پشه و آنچه را ما فوق آن باشد پس اما آنان که گرویدند
پس میدانند که آن حق است از پروردگارشان و اما آنان که
کافر شدند پس میگویند چه خواسته است خدا باین مثل
اضلال میکند بآن بسیاری و راه مینماید بآن بسیاری را و
اضلال نمیکنند بآن مگر فاسقان را

آنان که می‌شکنند پیمان خدا را پس از استواریش و
میبرند آنچه را امر کرده خدا بآن که پیوند کرده شود و
فساد می‌کنند در زمین آن گروه ایشانند زیانکاران

چگونه کافر میشوید بخدا و بودید شما مردگان پس زنده
کرد شما پس می میراند پس زنده میکند شما را پس بسوی
او بازگردانیده میشود

اوست آنکه آفرید برای شما آنچه را در زمین است همگی
پس پرداخت به آسمان پس ساخت آنها را هفت آسمان و او
بهمه چیزی دانا است

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۗ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۗ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

وَعَلَّمَ ءَادَمَ الْأَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ إِن كُنْتُمْ صٰٓدِقِينَ

قَالُوا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا بِهٰٓؤُلَآءِ مَا عَلَّمْتَنَا ۗ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

قَالَ يٰٓءَادَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَآئِهِمْ ۗ فَلَمَّآ أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَآئِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِءَادَمَ فَسَجَدُوا ۗ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبٰٓى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِينَ

وَقُلْنَا يٰٓءَادَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّٰلِمِينَ

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ ۗ وَقُلْنَا أٰهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ

فَتَلَقَىٰ ءَادَمُ مِنْ رَبِّهٖ ۗ كَلِمٰتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۗ إِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

و هنگامی که گفت پروردگار تو مر فرشتگان را بدرستی که من پدید آورنده‌ام در زمین خلیفه گفتند آیا می‌آفرینی در آن کسی را که افساد میکند در آن و بریزد خونها را و ما تسبیح می‌کنیم به ستایش تو و تنزیه می‌کنیم تو را گفت بدرستی که من میدانم آنچه را که نمیدانید

و آموخت به آدم همه نامها را پس عرضه نمود آنها را بر فرشتگان پس گفت خبر دهید مرا بنامهای این گروه اگر هستید راستگویان

گفتند منزهی تو نیست دانشی ما را مگر آنچه آموختی ما را بدرستی که توئی دانای درست‌کردار

گفت ای آدم خبر ده ایشان را بنامهای ایشان پس چون خبر داد ایشان را بنامهای ایشان گفت آیا نگفتم مر شما را بدرستی که من میدانم نهانی آسمانها و زمین را و میدانم آنچه آشکار میکنید و آنچه را که پنهان میدارید

و هنگامی که گفتیم مر فرشتگان را که سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس که ابا کرد و سرکشی نمود و بود از کافران

و گفتیم ای آدم آرام گیر تو و جفتت در بهشت و بخورید از آن فراوان هر جا که خواهید و نباید که نزدیک شوید این درخت را که خواهید شد از ستمکاران

پس لغزاید آن دو را شیطان از آن و بیرون کردشان از آنچه بودند در آن و گفتیم فرو شوید که باشید بعضی از شما مر برخی را دشمن و مر شما را است در زمین قرارگاه و مایه تعیش تا هنگامی

پس فرا گرفت آدم از پروردگارش کلمه چند را پس پذیرفت توبه او را بدرستی که او است توبه پذیر مهربان

قُلْنَا أَهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۖ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

گفتیم فرو شوید از آن همه پس اگر آید بشما از من هدایتی پس آنکه پیروی کرد هدایت مرا پس نیست بیمی برایشان و نه ایشان اندوهناک شوند

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

و آنان که کافر شدند و تکذیب کردند بآیت‌های ما آنها اهل آتشند ایشان در آن جاویدانند

يٰۤاَيُّهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ

ای بنی اسرائیل یاد کنید نعمت مرا که انعام کردم بر شما و وفا کنید بعهد من تا وفا کنم به عهد شما و از من بترسید

وَعَامِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ ۗ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ

و بگروید بآنچه فرو فرستادم باور دارنده مر آنچه را با شما است و نباشید نخست کافر به آن و مفروشید آیت‌های مرا به بهائی اندک و از من بترسید

وَلَا تَلْبَسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

و مپوشید حق را به باطل و پنهان مکنید حق را و حال آنکه شما میدانید

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ

و بر پای دارید نماز را و بدهید زکوه را و رکوع کنید با رکوع کنندگان

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

آیا امر می‌کنید مردمان را بخوبی و فراموش میکنید خودتان را با آنکه شما می‌خوانید کتاب را آیا پس نمی یابید بعقل

وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ

و استعانت جوئید به شکیبائی (روزه) و نماز و بدرستی که آن نماز دشوار است مگر بر صاحبان خشوع

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَقَّوْا رَبَّهُمْ وَأَنْهُمْ إِلَيْهِ رَاغِبُونَ

آنان که میدانند که ایشان ملاقات کننده‌اند پروردگار خود را و بسوی او بازگشت کننده

يٰۤاَيُّهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

ای بنی اسرائیل یاد کنید نعمت مرا که انعام کردم بر شما و بدرستی که من تفضیل دادم شما را بر جهانیان

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

و بپرهیزید از روزی که کفایت نکند نفسی از نفسی چیزی را و قبول نشود از او شفاعتی و گرفته نشود از او عوضی و نه ایشان یاری کرده شوند

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ
بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

۵۰

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ
وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

۵۱

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ
بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

۵۲

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۵۳

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

۵۴

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ أِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ
بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

۵۵

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً
فَأَخَذْتُمْ الصَّعِقَةَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

۵۶

ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۵۷

وَوَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّٰنَ وَالسَّلْوَىٰ
كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

و هنگامی که نجات دادیم شما را از آل فرعون که عذاب
میکردند شما را بدترین عذاب می‌گشتند پسران شما را و
باقی می‌گذاشتند زنان شما را و در زنتان محتوی بود از
پروردگارتان بزرگ

و هنگامی که شکافتیم برای شما دریا را پس رهانیدیم شما
را و غرق کردیم آل فرعون را و شما نگاه میکردید

و هنگامی که وعده دادیم موسی را چهل شب پس گرفتید
گوساله را پس از او و شما بودید ستمکاران

پس عفو کردیم از شما پس از آن باشد که شما شکر کنید

و هنگامی که دادیم موسی را کتاب و فرقان باشد که شما
هدایت یابید

و هنگامی که گفت موسی مر قومش را ای قوم من بدرستی
که شما ستم کردید بر خودتان بسبب گرفتن شما گوساله را
پس باز گردید بسوی پروردگارتان پس بکشید خودتان را
آن بهتر است از برای شما نزد آفریدگارتان پس توبه
پذیرفت از شما بدرستی که اوست توبه پذیر مهربان

و هنگامی که گفتید ای موسی نمی‌گوییم مر ترا تا وقتی که
ببینیم خدا را آشکارا پس گرفت شما را صاعقه و شما نگاه
میکردید

پس زنده کردیم شما را از پس مردنتان باشد که شما شکر
کنید

و سایبان کردیم بر شما ابر را و فرو فرستادیم بر شما من و
سلوی بخورید از پاکیزه‌های آنچه روزی دادیم شما را و
نکردند ستم بر ما و لکن بر خودشان ستم میکردند

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا
وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ
خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى
الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
مَّشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِن رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا
رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا
وَفُومِهَا وَعَدَسِيهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ
بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ
وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ
بِعَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكِ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

و هنگامی که گفتیم داخل شوید در این قریه پس بخورید
از آن هر جا که خواسته باشید فراوان و داخل شوید از در
سجده کنان و بگوئید فرو نه از ما بار گناهان ما را که
می‌آموزیم شما را گناهانتان را و زود باشد که بیفزائیم
نیکوکاران را

پس تبدیل کردند آنان که ستم کردند سخنی را بجز آن که
گفته شد مر ایشان را پس فرو فرستادیم بر آنان که ستم
کردند عذابی از آسمان بسبب آنکه فسق میکردند

و هنگامی که آب خواست موسی از برای قومش پس گفتیم
ما بزنی بعصایت آن سنگ را پس روان شد از آن دوازده
چشمه بحقیقت دانسته بودند هر مردمی آبخورشان را
بخورید و بیاشامید از روزی خدا و تجاوز از حد نکنید در
زمین فساد کنندگان

و هنگامی که گفتید ای موسی هرگز صبر نتوانیم کرد بر
طعام واحد پس بخوان برای ما پروردگارت را که بیرون آورد
برای ما از آنچه میرویانند زمین از سبزیش و خیارش و
سیرش و عدسش و پیازش گفت آیا بدل میکنید آنچه را که
آن فروتر است بآنچه که آن بهتر است نزول کنید در شهری
پس بدرستی که شما راست آنچه را خواستید و زده شد بر
ایشان خواری و بیچارگی و بر خود هموار کردند غضب خدا
را آن بسبب آنست که ایشان کافر میشدند به آیت‌های
خدا و می‌کشتند پیغمبران را بناحق که این بسبب نافرمانی
کردنشان بود و آنکه از حد تجاوز می‌کردند

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصْرَى وَالصَّبِئِينَ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا ءَاتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانُ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْهَاهُ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النَّظْرِينَ

بدرستی که آنان که ایمان آوردند و آنان که یهود شدند و ترسایان و صابئین یعنی ستاره پرستان هر که ایمان آورد بخدا و روز بازپسین و کرد کار شایسته پس از برای ایشانست مزدشان نزد پروردگارشان و نیست بیمی برایشان و نه ایشان اندوهناک شوند

و هنگامی که گرفتیم پیمان شما را و بلند کردیم بر زیر شما طور را بگیرید آنچه دادیم شما را بقوت و یاد گیرید آنچه در آنست باشد که شما پرهیزکار شوید

پس برگشتید از بعد از آن پس اگر نبود فضل خدا بر شما و رحمتش هر آینه بودید از زیانکاران

و بتحقیق دانستید آنان را که تعدی کردند از شما در شبه پس گفتیم مر ایشان را بشوید بوزینه‌ها رانده شده‌ها

پس گردانیدیم آنها را عبرتی برای اهل آن زمان و آیندگان از پس آنان و پندی از برای پرهیزکاران

و هنگامی که گفت موسی مر قومش را بدرستی که خدا میفرماید شما را که بکشید گاوی را گفتند ما را استهزاء میکنی گفت پناه میبرم بخدا که باشم از نادانان

گفتند بخوان برای ما پروردگارت را تا بیان کند برای ما که چیست آن گفت که او میگوید که آن گاویست نه از کار افتاده و نه جوان بکار در نیامده متوسط باشد میانه آن پس بکنید آنچه را مأمور میشوید

گفتند بخوان برای ما پروردگارت را تا بیان کند برای ما چیست رنگ آن گفت که او میگوید که آن گاویست زرد خالص است رنگش مسرور میسازد نگرندگان را

قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا
وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ

گفتند بخوان برای ما پروردگارت را که بیان کند برای ما که چیست آن بدرستی که گاو مشتبّه شده بر ما و بدرستی که ما اگر خواهد خدا هر آینه راه یافتگانیم

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي
الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا أَلَكِن جِئْتَ بِالْحَقِّ
فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ

گفت که او میگوید که آن گاوی است نه رام که شیار کند زمین را و نه آب دهد کشت را بیعیبی که نباشد رنگ دیگر در آن گفتند اکنون آوردی درست را پس کشتند آنرا و نبودند نزدیک که بکنند آن را

وَإِذ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّرَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ
تَكْتُمُونَ

و هنگامی که کشتید تنی را پس مدافعه کردید در آن و خدا آشکار کننده است آنچه را که شما پنهان دارید

فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ
آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

پس گفتیم بزنید آنرا بپاره از آن همچنین زنده میکند خدا زندگان را و مینماید شما را آیتها باشد که شما بعقل در یابید

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ
قَسْوَةً وَإِن مِّن الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِن مِّنْهَا
لَمَا يَشَقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِن مِّنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ
خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

پس سخت شد دلهای شما پس از آن پس آنها چون سنگهایند یا افزوتر در سختی و بدرستی که از آن سنگها است هر آینه آنچه جاری میشود از آن نهرها و بدرستی که از آنها است هر آینه آنچه شکافته میشود پس بیرون میآید از آن آب و بدرستی که از آنها است هر آینه آنچه فرو میآید از ترس خدا و نیست خدا غافل از آنچه میکنید

أَفَتَطْمَعُونَ أَن يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ
كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِن بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

آیا پس طمع میدارید که تصدیق کنند شما را و به حقیقت گروهی از ایشان میشنیدند کلام خدا را پس تغییر میدادند آنرا بعد از آنکه دریافته بودند آنرا و ایشان میدانستند

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَا بِبَعْضِهِمْ إِلَى
بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ
بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

و چون ملاقات کنند آنان را که گرویدند گویند گرویدیم و چون خلوت کنند بعضیشان با بعضی گویند آیا خبر میدهید ایشان را بآنچه بگشود خدا بر شما تا حجت آورند شما را بآن نزد پروردگارتان آیا پس در نمی یابید بعقل

أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

آیا نمیدانند که خدا میداند آنچه را پنهان میدارند و آنچه را آشکار می‌کنند

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيٍّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

و از آنان بیسوادانند که نمی‌دانند کتاب را مگر آرزوها را و نیستند ایشان مگر آنکه گمان می‌برند

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَيْسَتْ رُءُوسُهُمْ بِهِ ثُمَّ قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ

پس وای مر آنان را که مینویسند کتاب را بدستشان پس می‌گویند این از نزد خداست تا بگیرند بآن بهای اندک پس وای بر آنها از آنچه نوشت دستهایشان و وای بر آنها از آنچه کسب می‌کنند

وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ۗ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

و گفتند هرگز مس نمی‌کند ما را آتش مگر روزهای شمرده شده بگو آیا فرا گرفتید نزد خدا پیمانی را پس هرگز خلاف نمی‌کند خدا پیمانش را یا می‌گوئید بر خدا آنچه نمیدانید

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

آری آنکه کسب کند بدی را و احاطه کند باو گنااهش پس آنها اهل آتشدن ایشانند که در آن جاویدانند

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

و آنان که ایمان آوردند و کردند نیکیها آنها اهل بهشتند ایشانند در آن جاویدان

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ

و هنگامی که گرفتیم پیمان بنی اسرائیل که نپرستید مگر خدا را و با پدر و مادر نیکوئی کردن و با صاحب قرابت و یتیمان و بیچارگان و بگوئید از برای مردمان خوبی و بر پای دارید نماز را و بدهید زکوه را پس برگشتید مگر اندکی از شما و شما روی گردانندگانید

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ
أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

و هنگامی که گرفتیم پیمان شما را که مرزید خونهایتان را و
بیرون مکنید خودهاتان را از خانههاتان پس اقرار کردید و
شما گواهی میدهید

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا
مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِن
يَأْتوكُمْ أُسْرَى تَفْلُدُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجَهُمْ
أَفْتُومِنُونَ بَعْضُ الْكُتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ
مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ

پس شما آن جماعت هستید که می‌کشید خودهاتان را و
بیرون میکنید پاره از خودهاتان را از خانه‌هاشان هم‌پشت
می‌شوید بر علیه ایشان بگناه و بیداد و اگر آیند شما را
اسیران فدیة میدهید آنها را و حال آنکه حرام شده بر شما
بیرون کردنشان آیا پس می‌گروید برخی از کتاب و کافر
میشوید برخی پس چیست پاداش کسی که میکند آنرا از
شما مگر خواری در زندگانی دنیا و روز رستاخیز برگرداینده
می‌شوند بسوی سخت‌ترین شکنجه و نیست خدا بی‌خبر از
آنچه می‌کنید

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ
عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

آن گروه آنانند که خریدند زندگانی دنیا را بآخرت پس سبک
کرده نخواهد شد از ایشان عذاب و نه ایشان یاری کرده
می‌شوند

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ
وَءَاتَيْنَا عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
فَلَمَّا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ
فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ

و هر آینه بحقیقت دادیم موسی را کتاب و بر اثر هم
فرستادیم از بعد او رسولان و دادیم عیسی پسر مریم را
معجزات و تأیید کردیم او را بروح القدس آیا پس هر گاه
آمد شما را رسولی بآنچه نمی‌خواست نفسهای شما سرکشی
کردید پس پاره‌ای را تکذیب کردید و پاره‌ای را میکشتید

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا
يُؤْمِنُونَ

و گفتند دلهای ما غلافدار است بلکه لعنت کرد ایشان را
خدا بسبب کفرشان پس اندکند آنان که ایمان می‌آورند

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا
مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَّا
عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ

و چون آمد ایشان را کتابی از نزد خدا که تصدیق کننده آن
چیزیست که با آنها است و بودند از پیش که طلب فتح
میکردند بر آنان که کافر شدند پس چون آمدشان آنچه
شناخته بودند کافر شدند بآن پس لعنت خدا بر کافران

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا
أَن يُنَزَّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا
بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ

بد است آنچه فروختند بآن خودهاشان را که کافر شوند
بآنچه فرو فرستاد خدا از راه حسد آنکه فرو میفرستد خدا
از فضلش بر هر که می‌خواهد از بندگانش پس برداشتند و
بر خود گرفتند خشمی بر خشمی و از برای کافران عذابی
است خوار کننده

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ
عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ
قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

و چون گفته شود مر ایشان را که بگروید بآنچه فرو فرستاد
خدا گویند می‌گرویم بآنچه فرو فرستاده شده بر ما و کافر
می‌شوند بآنچه سوای آنست و آن حق است تصدیق کننده
مر آنچه را با ایشانست بگو پس چرا می‌کشید پیغمبران
خدا را از پیش اگر بودید گروندگان

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ
بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

و هر آینه بتحقیق آمد شما را موسی با آن حجت‌ها پس فرا
گرفتید گوساله را از بعدش و شما نیکو ستمگران

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا
ءَاتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوا فِي
قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُم بِهِ
إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

و هنگامی که گرفتیم پیمان شما را و بلند کردیم بالای شما
طور را بگیرد آنچه دادیم شما را بقوت و بشنوید گفتند
شنیدیم و نافرمانی کردیم و آمیخته کرده شدند در
دلهاشان عشق گوساله بسبب کفرشان بگو بد است آنچه
میفرماید شما را بآن ایمانتان اگر هستید گروندگان

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بگو اگر باشد از برای شما سرای آخرت نزد خدا خاصه از غیر مردمان پس آرزو کنید مرگ را اگر هستید راستگویان

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

و هرگز آرزو نکنند آنها بسبب آنچه پیش فرستاده دستهایشان و خدا دانا است به ستمکاران

وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحِّزِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

و هر آینه بیابای ایشان را حریصترین مردمان بر زندگی و از آنان که شرک آورده‌اند دوست میدارد احد از ایشان که کاش عمر داده میشد هزار سال و نیست او دور کننده اش از عذاب اینکه عمر داده شود و خدا بینا است به آنچه که می‌کنند

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَيَّ قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

بگو آن کس که باشد دشمن مر جبرئیل را پس بدرستی که او فرود آورد آنها بر دل تو بدستور خدا یاد آورنده مر آنچه را باشد میان دو دستش و هدایت و مژده مر گروندگان را

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ

کسی که باشد دشمن مر خدا را و ملائکه‌اش را و پیغمبرانش را و جبرئیل را و میکائیل را پس بدرستی که خدا دشمن است مر کافران را

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ

و هر آینه بتحقیق فرو فرستادیم بتو آیتهای روشن و کافر نمیشود بآنها مگر فاسقان

أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

آیا و هر گاه پیمان بستند عهدی را انداختند آنها گروهی از ایشان بلکه اکثر ایشان نمی‌گروند

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

و هنگامی که آمد ایشان را پیغمبری از نزد خدا که تصدیق کننده است مر آنچه را با ایشانست انداختند گروهی از آنان که داده شدند کتاب را کتاب خدا را پس پشتهایشان که گویا ایشان نمی‌دانند

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ ۗ وَمَا كَفَرًا
 سَلِيمًا وَلَكِنَّ الشَّيْطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
 السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَرْوَتَ
 وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا
 تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ
 وَزَوْجِهِ ۗ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
 وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۗ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ
 اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ
 أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

۲
 بقره
 ۱۰۲
 ۲۸۶

وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا
 يَعْلَمُونَ

۱۰۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا
 وَاسْمَعُوا ۗ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۰۴
 ۱۴۲

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ
 أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
 بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

۱۰۵

و پیروی کردند آنچه را میخواندند شیطانها بر ملک سلیمان و کافر نشد سلیمان و لیکن شیطانها کافر شدند میآموختند مردمان را سحر و آنچه فرو فرستاده شد بر دو ملک بابل هاروت و ماروت و نمیآموختند هیچ احدی را تا آنکه میگفتند جز این نیست که ما آزمابشیم پس کافر مشو پس میآموختند از آنها آنچه جدائی میافکندند بآن میان مرد و جفتش و نیستند ایشان ضرر رسانندگان بآن هیچ احدی را مگر باذن خدا و میآموختند آنچه ضرر میرسانید ایشان را و نفع نمیدادشان و بحقیقت دانستند که هر آینه آنکس که خرید آنرا نیست او را در آخرت هیچ بهره‌ای و هر آینه بد است آنچه فروختند بآن خودهاشان را اگر بودند که میدانستند

و اگر آنکه ایشان گرویده بودند و پرهیزگار شده بودند هر آینه ثواب از نزد خدا بهتر است اگر باشند که بدانند

ای آنکسانیکه گرویدید مگوئید راعنا و بگوئید انظرنا و بشنوید و از برای کافرانست عذابی دردناک

دوست نمیدارند آنان که کافر شدند از اهل کتاب و نه مشرکان که فرو فرستاده شود بر شما هیچ خیری از پروردگارتان و خدا مختص میسازد برحمتش آنرا که خواهد و خدا صاحب فضل است بزرگ

مَا نَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

آنچه منسوخ کنیم از آیتی یا ترک کنیم آنرا آوریم بهتر از آنرا یا مانندش را آیا نمیدانی که خدا بر همه چیز توانا است

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

آیا نمیدانی که خدا مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین و نیست شما را از جز خدا هیچ یآوری و نه یاری دهنده

أَمْ تُرِيدُونَ أَن تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلِ ۗ وَمَن يَتَّبَلِّ الْأَكْفَرُ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

یا می‌خواهید که سؤال کنید پیغمبرتان را همچنانکه سؤال کردند موسی را از پیش و آنکس که بگزیند کفر را بر ایمان پس بحقیقت که گم گشته در میان راه

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۖ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

تمنا کرد بسیاری از اهل کتاب که کاش میگردانیدند شما را از بعد ایمانتان کافران از روی حسد از نزد خودهاشان از پس آنچه ظاهر شد مر ایشان را حق پس عفو کنید و در گذرانید تا بیاورد خدا امرش را بدرستی که خدا بر همه چیز تواناست

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

و بر پای دارید نماز را و بدهید زکوه را و آنچه از پیش میفرستید از برای خودتان از نیکی می‌بایدش نزد خدا بدرستی که خدا بآنچه می‌کنید بیناست

وَقَالُوا لَن يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا ۗ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ ۗ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

و گفتند هرگز داخل نمیشود بهشت را مگر آنکه باشد از یهودان یا ترسایان اینست آرزوهاشان بگو بیاورید حجت‌های خود را اگر هستید راستگویان

بَلَىٰ ۗ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ ۖ عِنْدَ رَبِّهِ ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

آری آنکه خالص گردانید توجهش را از برای خدا و او نیکوکار است مر او راست مزدش نزد پروردگارش و نه بیمی است بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ الْتَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ
التَّصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ
كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

و گفتند یهودان که نیستند ترسایان بر چیزی و گفتند
ترسایان که نیستند یهودان بر چیزی و آنها می‌خوانند کتاب
را همچنین گفتند آنان که نمی‌دانند مانند گفتار ایشان پس
خدا حکم میکند میانشان روز رستخیز در آنچه بودند در آن
اختلاف میکردند

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَّنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ
وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا
خَافِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ

و کیست ستمکارتر از آنکه منع کرد مسجدهای خدا را که
مذکور شود در آنها نامش و کوشید در خرابی آنها آنها نباشد
از برایشان که داخل شوندش مگر بیم دارندگان مر ایشان
را در دنیا خواریست و مر ایشان را در آخرت است عذابی
بزرگ

وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولَّوْا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ
اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

و مر خدا راست مشرق و مغرب پس هر کجا روی آورید پس
آنجا وجه خداست بدرستی که خدا فراخ رحمت داناست

وَقَالُوا أَخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ ۗ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ ۗ كُلُّ لَّهُ قٰنِیْنٌ

و گفتند فرا گرفته خدا فرزند را منزه است او بلکه مر او
راست آنچه در آسمانها و زمین است همه مر او را
فرمانبردارند

بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ

آفریننده آسمانها و زمین است و چون اراده کند چیزی را
پس جز این نیست میگوید او را بشو پس میشود

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ
كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَهَتْ قُلُوبُهُمْ
قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

و گفتند آنان نمیدانند چرا سخن نمی‌گوید با ما خدا یا نیاید
ما را آیتی همچنین گفتند آنان که بودند از پیش ایشان
مانند گفتن ایشان شباهت بهم داشته دلهاشان بحقیقت
بیان کردیم آیت‌ها را از برای جمعیکه یقین میکنند

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۗ وَلَا تُسْأَلُ عَنْ
أَصْحَابِ الْجَحِيمِ

بدرستی که ما فرستادیم برآستی مژده دهنده و بیم کننده
و پرسیده نمیشوی از اهل دوزخ

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۗ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۗ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ ۗ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

يَبْنَئِ إِسْرَائِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفْعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ ۗ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۗ قَالَ وَمِن ذُرِّيَّتِي ۗ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَا وَانْحَدُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلِّينَ ۖ وَعَهْدِنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ ۖ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

و خوشنود نشود هرگز از تو یهودان و نه ترسایان تا آنکه پیروی کنی کیش ایشان را بگو بدرستی که هدایت خدا آنست هدایت و اگر پیروی کنی خواهشهای ایشان را از بعد آنچه آمد ترا از دانش نباشد مر ترا از خدا هیچ یآوری و نه یاری دهنده

آنانکه دادیمشان کتاب میخوانندش حق خواندنش آن گروه میگردند بآن و آن کس که کافر شود به آن پس آن گروه ایشانند زینکاران

ای بنی اسرائیل یاد کنید نعمتم را که انعام کردم بر شما و بدرستی که من افزونی دادم شما را بر جهانیان

و پرهیزید روزی را که کفایت نکند نفسی از نفسی چیزی را و پذیرفته نشود از آن فدائی و سودی ندهد درخواستی و نه ایشان یاری کرده شوند

و هنگامی که آزمود ابراهیم را پروردگارش به سخنانی پس تمام گردانید آنها را گفت بدرستی که من گرداننده‌ام ترا از برای مردمان امامی گفت و از فرزندانم گفت نمیرسد عهد من به ستمکاران

و هنگامی که گردانیدیم خانه کعبه را محل ثواب از برای مردم و امن و بگیریید از مقام ابراهیم جایگاه نماز و عهد کردیم با ابراهیم و اسماعیل که پاک کنید خانه مرا برای طواف کنندگان و مقیمان و راکعان و ساجدان

و هنگامی که گفت ابراهیم پروردگار من بگردان این را شهری امن و روزی ده اهلش را از ثمرها هر که گوید از ایشان بخدا و روز بازپسین گفت و هر که کافر شد پس برخوردار کنم او را اندکی پس لا علاج کنم او را بعد از آتش و بد است آنجای بازگشت

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا
تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

و هنگامی که بلند میکرد ابراهیم پایه‌ها را از خانه و اسمعیل پروردگارا بپذیر از ما بدرستی که تو تویی شنوای دانا

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ
وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

پروردگار ما و بگردان ما را دو منقاد مر ترا و از ذریت ما امتی منقاد مر ترا و بنمای ما را مناسکمان و بپذیر توبه از ما بدرستی که تویی تو توبه پذیر مهربان

رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ
وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

پروردگار ما و بر انگیز در ایشان رسولی از ایشان که بخواند بر ایشان آیتهای ترا و بیاموزد ایشان را کتاب و حکمت و پاک سازد ایشان را بدرستی که تو تویی غالب درستکردار

وَمَنْ يَّرْغَبْ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ
أَصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

و کیست که برگردد از کیش ابراهیم مگر آن که خوار کرده باشد نفس خود را و بحقیقت برگزیدیم او را در دنیا و بدرستی که او در آخرت هر آینه از شایستگان است

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ لِّمَا قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

چون گفت مر او را پروردگارش منقاد شو گفت منقاد شدم مر پروردگار جهانیان را

وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَبْنَئِي إِنْ أَلَّهَ أَصْطَفَىٰ
لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ

و وصیت بان ابراهیم پسرانش را و یعقوب ای پسران من بدرستی که خدا برگزید برای شما دین را پس نباید که بمیرید البته مگر و شما باشید منقادان

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا
تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ
مُّسْلِمُونَ

آیا بودید حاضران وقتی که حاضر شد یعقوب را مرگ هنگامی که گفت مر پسرانش را چه خواهید پرستید از بعد من گفتند میپرستیم اله ترا و اله پدران ترا ابراهیم و اسمعیل و اسحق الهی یکتا و ما مرا او را منقادانیم

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ
وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

آنها امتی بودند که بحقیقت در گذشتند مر آنها راست آنچه کسب کردند و مر شما راست آنچه کسب کردید و پرسیده نشوید از آنچه بودند میکردند

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصْرَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

و گفتند باشید یهودان یا ترسایان که هدایت یابید بگو بلکه
کیش ابراهیم را حق گرای و نبود از مشرکان

قُولُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

بگوئید ایمان آوردیم بخدا و آنچه فرو فرستاده شد بسوی
ما و آنچه فرو فرستاده شد به ابراهیم و اسمعیل و اسحق و
یعقوب و اسباط و آنچه داده شد به پیغمبران از پروردگارشان جدائی
نمیاندازیم میان احدی از ایشان و ما مر او را منقادانیم

فَإِنْ ءَامَنُوا بِمِثْلِ مَا ءَامَنْتُمْ بِهِ ۖ فَقَدِ اهْتَدَوْا ۗ وَإِنْ تَوَلَّوْا
فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ ۗ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ

پس اگر ایمان آرند بمانند آنچه ایمان آوردید بآن پس
بتحقیق راه یافتند و اگر روی گردانند پس جز این نیست که
ایشان در مخالفتند پس بزودی باز دارد از تو ایشان را خدا
و اوست شنوای دانا

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً ۗ وَنَحْنُ لَهُ
عَبِيدُونَ

رنگ کردنی از خدا و کیست نیکوتر از خدا در رنگ کردن و
ما او را پرستندگانیم

قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلِنَا أَعْمَلُنَا
وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ

بگو آیا مخاصمه می‌کنید ما را در خدا و او است پروردگار ما
و شما و مر ما راست کردار ما و مر شما راست کردار شما و
ما مر او را مخلصانیم

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصْرَى قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمْ اللَّهُ
ۗ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

آیا میگوئید که ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و
اسباب بودند یهودان یا ترسایان بگو آیا شما داناترید یا خدا
و کیست ستمکارتر از آنکه پوشید گواهی نزدش از خدا و
نیست خدا غافل از آنچه میکنید

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ
وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

آنها امتی بودند که بحقیقت گذشتند مر آنها راست آنچه
کسب کردند و مر شما راست آنچه کسب کردید و پرسیده
نشوید شما از آنچه بودند که میکردند

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيْتُمْ مَا وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ سَأَدَّبُنَا رَبُّكُمْ عَلَيَّاهُ أَذَىٰ عَذَابٍ أَلِيمٍ
كَانُوا عَلَيْهَا قُلُوبًا غَافِلِينَ أُولَئِكَ يَرْجُونَ أَلَّا يَخَذُوا مِنْهُمْ أَهْلًا مِّمَّنْ خَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ قَبْلِ هَٰذَا أَنْعَامًا فَذَلَّوا بِهَا فَأَعَادُوا لَهَا طَافِئًا مِّنْ قَبْلِهِمْ
إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

۱۴۳

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ

۱۴۴

قَدْ نَرَىٰ تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ غَمَّا يَعْمَلُونَ

۱۴۵

وَلَيْنِ اتَّيَّتِ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَيْنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ

زود باشد که گویند کم خردان از مردمان که چه چیز گردانید ایشان را از قبله ایشان که بودند بر آن بگو مر خدا راست مشرق و مغرب راه مینماید آنرا که خواهد براه راست

و همچنین گردانیدیم شما را امت میانه یعنی خویتر تا باشید گواهان بر مردمان و باشد پیغمبر بر شما گواه و نگردانیدیم آن قبله را که بودی بر آن مگر برای بدانیم کسی را که پیروی کند پیغمبر را از آنکه بر میگردد بر دو پاشنه اش و اگر چه بوده باشد هر آینه گران مگر بر آنان که هدایت کرد خدا و نیست خدا که ضایع کند ایمااتان را بدرستی که خدا بمردمان هر آینه مهربان رحم کننده است

بسا که می بینیم گردیدن رویت را در آسمان پس هر آینه عطا میفرمائیم ترا قبله که میخواهیش پس بگردان رویت را بجانب مسجد الحرام و هر کجا که باشید پس بگردانید رویتان را بجانبش و بدرستی که آنان که داده شده اند کتاب را هر آینه میدانند که آن حق است از پروردگارشان و نیست خدا بی خبر از آنچه می کنند

و اگر بیاوری تو آنان را که داده شدند کتاب را هر حتی پیروی نکنند قبله ترا و نه تو پیروی کننده باشی قبله ایشان را و نه برخی از ایشان تابع شوند قبله برخی را و هر آینه اگر پیروی کنی خواهشاشانرا پس از آنچه آمد ترا از دانش بدرستی که تو آنگاه هر آینه از ستمکارانی

الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ^ط
وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

آنان که دادیمشان کتاب می شناسندش چنانکه می شناسند
پسران خود را و بدرستی که پاره از ایشان هر آینه
میپوشند حق را و ایشان میدانند

الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

حق از پروردگار تست پس مباش البته از شک کنندگان

وَلِكُلِّ وِجْهَةٍ هُوَ مُوَلِّيهَا^ط فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا
تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ

و از برای هر یک جانبی است که او روی آورده آنست پس
پیشی گیرید خیرات را هر کجا که باشید می آورد شما را خدا
همه را بدرستی که خدا بر هر چیزی تواناست

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ^ط وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

و از جائیکه بیرون رفتی پس بگردان رویت را بسوی مسجد
الحرام و بدرستی که آن هر آینه حق است از پروردگارت و
نیست خدا بی خبر از آنچه می کنید

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ^ط لِئَلَّا يَكُونَ
لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا
تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تُمِنَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ

و از جائیکه بیرون رفتی پس بگردان رویت را سوی مسجد
الحرام و هر کجا که باشید پس بگردانید رویهاتان را
سوییش تا نباشد مر مردمان را بر شما حجتی مگر آنان که
ستم کردند از ایشان پس مترسید از ایشان و بترسید از
من و تا تمام کنم نعمت خود را بر شما و باشد که شما راه
یابید

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ ءَايَاتِنَا
وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا
لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

همچنانکه فرستادیم در شما رسولی از شما که بخواند بر
شما آیت های ما را و پاک سازد شما را و بیاموزدتان کتاب و
حکمت و بیاموزدتان آنچه نبوده باشید که بدانید

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ^ط وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونَ

پس یاد کنید مرا یاد کنم شما را و شکر کنید مرا و
ناسپاسی نکنید مرا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ^ط إِنَّ اللَّهَ
مَعَ الصَّابِرِينَ

ای آنکسانیکه گرویدید یاری جوئید به صبر و نماز بدرستی
که خدا با شکیبایان است

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَحْيَاءُ
وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ

مگوئید مر کسانی را که کشته میشوند در راه خدا که
مردگانند بلکه زندگانند و لکن نمیدانید

وَلَتَبْلُوَنَّكُمْ بِشْيءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ
الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ

و هر آینه آزمائیم شما را بچیزی از ترس و گرسنگی و
کاستن از مالها و نفسها و میوهها و مزده ده شکیبایان را

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

آنان که چون رسید ایشان را مصیبتی گویند بدرستی که ما
از برای خدائیم و بدرستی که ما بسوی او بازگشت
کنندگانیم

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۖ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُهْتَدُونَ

آن گروه بر ایشانست مغفرتها از پروردگارشان و رحمت و
آنها ایشانند راه یافتگان

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ ۖ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ
أَعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا ۚ وَمَن تَطَوَّعَ
خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ

بدرستی که صفا و مروه از نشانههای خدا است پس کسی که
حج کرد خانه کعبه را یا عمره گذارد پس نیست گناهی بر او
که طواف کند بآن دو و هر که رغبت کند خوبی را پس
بدرستی که خدا شکر پذیر دانا است

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ
بَعْدِ مَا بَيَّنَّهٖ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ۖ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ
وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعِينُونَ

بدرستی که آنان که میپوشند آنچه فرو فرستادیم از
بینتها و هدایت از بعد آنچه بیان کردیم آنرا از برای
مردمان در کتاب آن گروه لعنت میکند ایشان را خدا و لعنت
میکند ایشان را لعنت کنندگان

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ
وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

مگر آنان که توبه کردند و خوب شدند و بیان کردند پس
آنها توبه می‌پذیرم بر ایشان و منم توبه پذیر مهربان

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا ۖ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ
اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

بدرستی که آنان که کافر شدند و مردند و ایشان بودند
کافران آنها بر ایشانست لعنت خدا و فرشتگان و مردمان
همه

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

جاویدان در آن سیک کرده نشود از ایشان عذاب و نه
ایشان مهلت داده شوند

وَاللَّهُكُمْ إِلَهٌُ وَاحِدٌ ۖ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

و خدای شما خدائییست یگانه نیست خدائی مگر او که
بخشنده مهربان است

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ
اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَبَتْ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ
الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

۲
بقره
۱۶۴
۲۸۶
۲۱۲

بدرستی که در آفرینش آسمانها و زمین و اختلاف شب و روز و کشتیها که میرود در دریا بآنچه نفع میرساند مردمان را و آنچه فرو فرستاد خدا از آسمان از آب پس زنده کرد بآن زمین را پس از مردنش و پراکند در آن از هر جنبنده و گردانیدن بادها و ابر رام کرده شده میان آسمان و زمین هر آینه آیتهاست برای گروهی که دریابند بعقل

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ
كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ
ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعَذَابِ

۱۶۵

و از مردمان کسی است که فرا میگیرد از غیر خدا همتابان دوست میدارند ایشان را مانند دوست داشتن خدا و آنکه گروهانند سخت ترند در دوست داشتن مر خدا را و اگر ببینند آنان که ستم کردند هنگامی که ببینند عذاب را آنکه قوت مر خدا راست همه و آنکه خدا سخت عقوبت است

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ
وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ

۱۶۶

وقتی که بیزاری جویند آنانکه پیروی کرده شدند از آنان که پیروی کردند و ببینند عذاب را و بریده شود از ایشان سببها

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا
مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ حَسْرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ
بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ

۱۶۷

و گویند آنان که پیروی کردند کاش بودی مر ما را بازگشتی تا بیزاری میجستیم از ایشان چنانکه بیزاری جستند از ما همچنین بنماید ایشان را خدا کردهاشان را حسرتها بر ایشان و نباشند آنها بیرون آیندگان از آتش

يَأْتِيهَا النَّاسُ كُلُّوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

۱۶۸
۲۲۲

ای مردمان بخورید از آنچه در زمین است حلال پاکیزه و پیروی نکنید گامهای شیطان را بدرستی که او مر شما را دشمنی آشکار است

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا
لَا تَعْلَمُونَ

۱۶۹

جز این نیست که امر میکند شما را بدی و زشتی و آنکه گویند بر خدا آنچه نمیدانید

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْلُو كَانُوا آبَائِهِمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

و چون گفته شود مر ایشان را پیروی کنید آنچه را فرو فرستاد خدا گویند بلکه پیروی کنیم آنچه یافتیم بر آن پدران خود را آیا و اگر چه باشند پدرانشان که در نیابند چیزی را و راه نیابند

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بُكُمْ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

و مثل آنان که کافر شدند همچون مثل کسی است که بانگ زند بانچه که نشنود مگر خواندنی و آوازی را کرانند گنگانند کورانند پس ایشان در نمی‌یابند بعقل

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

ای آنان که ایمان آوردید بخورید از پاکیزه‌های آنچه روزی کردیم شما را و شکر کنید مر خدا را اگر هستید او را می‌پرستید

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَالْحَنِزِيرَ وَمَا أُهْلَ بِهِ ۚ لِغَيْرِ اللَّهِ ۖ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

جز این نیست که حرام کرده بر شما مردار و خون و گوشت خوک و آنچه را صدا بلند کرده شد بان از برای غیر خدا پس کسی که مضطر شد غیر باغی و نه تجاوز کننده پس نیست گناهی بر او بدرستی که خدا آمرزنده مهربان است

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ ۚ ثَمَنًا قَلِيلًا أَوْلِيَّكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

بدرستی که آنان که می‌پوشند آنچه را فرو فرستاده خدا از کتاب و بدل میگیرند بان بهائی اندک آنها نمی‌خورند در شکمهایشان مگر آتش و سخن نمی‌گویند با ایشان خدا روز قیامت و پاک نمی‌سازد ایشان را و از برای ایشانست عذابی پر درد

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلٰلَةَ بِالْهُدٰى وَالْعَذَابِ بِالْمَغْفِرَةِ ۚ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ

آنها آنانند که خریدند گمراهی را به هدایت و عذاب را بآمرزش پس چه چیز شکیبا کردشان بر آتش

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ نَزَّلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ ۗ وَاِنَّ الَّذِيْنَ اٰخْتَلَفُوْا فِي الْكِتٰبِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيْدٍ

آن باین است که خدا فرو فرستاد کتاب را بحق و بدرستی آنان که اختلاف کردند در کتاب هر آینه در خلاقی دورند

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَالْكِتَابِ وَالرَّسُولِ وَعَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى
وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنَى السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ
وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَعَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا
وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

۴
بقره
۱۷۷
۲۸۶
حزب
۱۱
۲۳ ر

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ
الْحُرِّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَى بِالْأُنثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ
مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ
ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ
فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۷۸

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ

۱۷۹

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا
الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

۱۸۰

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ
يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

۱۸۱

نیست نیک آنکه بگردانید رویهاتان را سوی مشرق و مغرب
و لیکن نیک کسی است که گروید بخدا و روز بازپسین و
فرشتگان و کتاب و پیغمبران و داد مال را بر دوستیش
صاحبان قرابت را و یتیمان را و درماندگان و ره گذران
محتاج را و سؤال کنندگان را و در خلاص کردن آنها و بر پا
داشت نماز را و داد زکاة را و وفا کنندگان به پیمانشان چون
پیمان کنند و شکیبایان در سختی بی چیزی و سختی رنجوری
و هنگام کارزار آنها آنانند که راست گفتند و آنها ایشانند
پرهیزگاران

ای آنکسانیکه گرویدید نوشته شد بر شما قصاص کردن در
کشته شده‌ها آزاد بآزاد و بنده به بنده و زن بزنی پس هر
کس که عفو کرده شود او را از برادرش چیزی پس از پی رفتنی
است بخوبی و ادا کردن است بسوی او به نیکی آن تخفیفی
است از پروردگارتان و رحمتی پس آنکه از حد در گذشت
پس از آن پس مرا او راست عذابی پر درد

و مر شما راست در قصاص کردن زندگانی ای صاحبان
خردها باشد که شما پرهیزگار شوید

نوشته شد بر شما چون حاضر شود یکی از شما را مرگ اگر
گذاشته باشد مالی را وصیت کردن برای پدر و مادر و
نزدیکان بخوبی حق بودنی بر پرهیزگاران

پس آنکه تبدیل کند آنرا پس از آنکه شنیدش پس نیست
گناهش مگر بر آنان که بدل میکنندش بدرستی که خدا
شنوای دانا است

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوسٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا
إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

پس هر که ترسید از وصیت کننده میلی را یا گناهی را پس
اصلاح کرد میانشان پس نیست گناهی بر آن بدرستی که
خدا آمرزنده مهربان است

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ
عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ای آنکسانیکه گرویدید نوشته شد بر شما روزه همچنانکه
نوشته شد بر آنان که بودند پیش از شما باشد که شما
بپرهیزید

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ
فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ
مِسْكِينٍ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَن تَصُومُوا
خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ

روزهای معدود پس هر که باشد از شما بیمار یا بر سفری
پس عده معدود است از روزهای دیگر و بر آنان که برنج
طاقت دارند آنرا فداست طعام درمانده پس آنکه برغبت
کند نیکی را پس آن بهتر است مر او را و اینکه روزه دارید
بهتر است از برای شما اگر باشید که بدانید

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْءَانُ هُدًى لِّلنَّاسِ
وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ
فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ
أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ
وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْتُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

ماه رمضان است که فرو فرستاده شد در آن قرآن هدایت
از برای مردمان و نشانه‌های روشن از هدایت و فرقان پس
آنکه حاضر باشد از شما آنماه پس باید روزه داریدش و هر
که باشد بیمار یا بر سفری پس بآن شما راست از روزهای
دیگر می‌خواهد خدا به شما آسانی و نمی‌خواهد بشما
دشواری و از برای آنکه تمام کنید آمدت را و تا آنکه به
بزرگی یاد کنید خدا را بر هدایت کردن شما و باشد که شما
شکر کنید

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ
إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

و چون پرسند ترا بندگانه از من پس من نزدیکم اجابت
میکنم خواندن خواننده را چون بخواند مرا

أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَأَبْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَشِّرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا ۗ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

۲۰
بقره
۱۸۷
۲۸۶

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدُلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

۱۸۸

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ ۗ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ ۗ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى ۗ وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۱۸۹
حزب
۱۲
۲۵۹

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتُلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

۱۹۰

پس باید استعجابت کنند مرا و باید که بگروند بمن باشد که ایشان بصلاح گرایند حلال شد مر شما را شب روزه جماع با زنانتان آنها لباسند مر شما را و شما لباسید مر آنها را داناست خدا که شما بودید که خیانت میکردید با خودهاتان پس توبه پذیرفت بر شما و عفو کرد از شما پس اکنون مباشرت کنید ایشان را و بچونید آنچه را نوشت خدا برای شما و بخورید و بیاشامید تا پدید آید مر شما را رشته سفید از رشته سیاه از طلوع صبح پس تمام کنید روزه را تا شب و مباشرت نکنید ایشان را و شما باشید معتکفان در مسجدها آنست حدهای خدا پس نزدیک نشوید آنان را همچنین بیان میکند خدا آیت‌های خود را برای مردمان باشد که آنها بپرهیزند

و نخورید مالهااتان را میانتان به ناحق و بآنکه بیندازید آنها را بحاکمان تا بخورید پاره‌ای از مالهای مردمان را بگناه و شما میدانید

میپرسند ترا از هلالها بگو آنها وقت هاست از برای مردمان و حج و نیست نیک آنکه در آییند بخانه‌ها از پشتهای آنها و لیکن نیک آنست که پرهیزگار باشد و بیائید بخانه‌ها از درهاشان و بترسید از خدا باشد که شما رستگار شوید

و کارزار کنید در راه خدا با آنان که کارزار میکنند با شما و از حد در مگذرید بدرستی که خدا دوست ندارد از حد در گذرندگان را

۲
بقره
۱۹۱
۲۸۶

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ
أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوكُمْ فِيهِ ۖ فَإِن قَتَلُوكُمْ
فَأَقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

۱۹۲

فَإِن أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۱۹۳

وَقَتْلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ ۗ فَإِن
أَنْتَهُوا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ

۱۹۴

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ فَمَنِ
أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَى
عَلَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

۱۹۵

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

۱۹۶

وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ
الْهَدْيِ ۗ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ ۗ
فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ ۖ فَفِدْيَةٌ
مِّنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ ۖ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ
بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۖ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ
فَصِيَامٌ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ ۗ تِلْكَ عَشْرَةٌ
كَامِلَةٌ ۗ ذَٰلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

و بکشید ایشان را هر جا که بیابید ایشان را و بیرون
کنیدشان از آنجا که بیرون کردند شما را و فتنه سخت تر
است از کشتن و کارزار نکنید ایشان را نزد مسجد الحرام
مبادا که کارزار کنند با شما در آن پس اگر کارزار کردند با
شما پس بکشید ایشان را همچنین است پاداش کافران

پس اگر باز ایستند پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربان
است

و کارزار کنید ایشان را تا نباشد فتنه و باشد دین از برای
خدا پس اگر باز ایستند پس نیست تعدی مگر بر ستمکاران

ماه حرام به ماه حرام و حرمتها قصاص است پس کسی که
تعدی کرد بر شما پس تعدی کنید بر او بمانند آنچه تعدی
کرد بر شما و بترسید از خدا و بدانید که خدا با پرهیزگاران
است

و انفاق کنید در راه خدا و میندازید خود را بدستهای خود
به هلاکت و نیکویی کنید بدرستی که خدا دوست دارد
نیکوکاران را

و تمام کنید حج و عمره را از برای خدا پس اگر باز داشته
شوید پس آنچه میسر شود از قربانی و تراشید سرهای
خود را تا آنکه برسد قربانی بجایگاهش پس آنکه باشد از
شما بیمار یا با او باشد آزاری از سرش پس فدا است از
روزه یا صدقه دادن یا قربانی کردن پس چون ایمن شوید
پس آنکه تمتع کرد بعمره به حج پس آنچه میسر شود از
قربانی پس هر که نیافت پس روزه سه روز است در حج و
هفت روز چون بازگشتید اینست ده روز تمام آن از برای
کسی است که نباشد اهلش حاضران مسجد الحرام و
بترسید از خدا و بدانید که خدا سخت عقوبت است

۲۰
بقره
۱۹۷
۲۸۶
۲۶ر

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ
وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ
يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ
يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ

حج ماه‌های معلوم است پس آنکه فرض گرداند در آنها حج
را پس نه جماع است و نه فسق و نه جنگ در حج و آنچه
کنید از خوبی میداندش خدا و توشه بگیرید پس بدرستی
که بهترین توشه پرهیزگاریست و بترسید از من ای صاحبان
خردها

۱۹۸

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ فَإِذَا
أَفْضْتُمْ مِّنْ عَرَفَاتٍ فَأذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
وَأذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلِهِ لَمَنِ
الصَّالِينَ

نیست بر شما گناهی که بجوئید تفضلی را از پروردگارتان
پس چون برگشتید از عرفات پس یاد کنید خدا را نزد
مشعر الحرام و یاد کنید او را همچنانکه راه نمود شما را و
اگر چه بودید پیش از آن هر آینه از گمراهان

۱۹۹

ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

پس باز گردید از آنجائیکه برگشتند مردمان و آمرزش
طلبید از خدا بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست

۲۰۰

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَسِكَكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
ءَابَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا
فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ

پس چون گذاردید اعمال حجتان را پس یاد کنید خدا را
مثل یاد کردن شما پدرانتان را یا سخت تر یاد کردنی پس
از مردمان کس هست که میگوید پروردگارا بده ما را در
دنیا و نیست او را در آخرت بهره‌ای

۲۰۱

وَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

و از آنان است آنکه میگوید پروردگارا بده ما را در دنیا
نیکویی و در آخرت نیکویی و نگهدار ما را از عذاب آتش

۲۰۲

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

آنان مر ایشان راست بهره از آنچه کسب کردند و خدا
شتابان در حسابست

وَأَذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ
فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

و یاد کنید خدا را در روزهای معدود پس کسی که بشتابد
در دو روز پس گناهی نیست بر او و کسی که بتاخیر اندازد
پس نیست گناهی بر او از برای کسی که بپرهیزد و بترسید
از خدا و بدانید بدرستی که شما بسوی او گرد آورده شوید

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ
اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ ۖ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ

و از مردمان کس هست که بشگفت آورد ترا گفتار او در
زندگانی دنیا و گواه می‌آورد خدا را بر آنچه در دل اوست و
او شدید العداوه است

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ
وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ

و چون برگردد سعی کند در زمین تا فساد کند در آن و نابود
کند کشت را و نسل را و خدا دوست نمیدارد فساد را

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ ۗ جَهَنَّمُ
وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ

و چون گفته شود مر او را که بپرهیز از خدا بگیردش حمیت
بگناهکاری پس بس است او را دوزخ و هر آینه بد
بستریست

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ أُبْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ
رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ

و از مردمان کس هست که میفروشد خودش را از برای
جستن رضای خدا و خدا مهربانست به بندگان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ ۗ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

ای آن کسانی که گرویدید داخل شوید در صلح همگی و
پیروی نکنید گامهای شیطان را بدرستی که او مر شما را
دشمنی است آشکار

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

پس اگر لغزیدید پس از آنچه آمد شما را حجت‌ها پس
بدانید که خدا غالب درست‌کردار است

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ
وَالْمَلَائِكَةُ وَوُضِيَ الْأَمْرُ ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

آیا انتظار میبرند مگر آنکه آید ایشان را عذاب خدا در
سایبانها از ابر و فرشتگان و گذارده شود کار و بخدا
گردانیده شود کارها

سَلِّ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيْنَهُ وَ مَنْ
يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ

زَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ
يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ
وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ
النَّاسِ فِي مَا اُخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اُخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ
أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى
اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَا اُخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ
يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى
يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرَ اللَّهُ أَلا إِنَّ
نَصَرَ اللَّهُ قَرِيبٌ

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ
وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفَعَّلُوا
مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

بپرس از بنی اسرائیل که چند دادیمشان از نشان روشن و
کسی که تبدیل کند نعمت خدا را از بعد آنچه آمد او را پس
بدرستی که خدا سخت عقوبت است

آراسته شد از برای آنها که کافر شدند زندگانی دنیا و
استهزاء میکنند با آنها که گرویدند و آنان که پرهیزگار
شدند بالای ایشان باشند روز قیامت و خدا روزی میدهد
کسی را که میخواهد بدون شمار

بودند مردمان امت واحده پس برانگیخت خدا پیغمبران را
مژده دهندگان و بیم کنندگان و فرو فرستاد با ایشان کتاب
را براستی تا حکم کند میان مردمان در آنچه اختلاف کردند
در آن و اختلاف نکردند در آن مگر آنان که داده شدند آنرا
از بعد آن که آمد ایشان را حجتها از راه حسد میانشان
پس راه نمود خدا آنان را که گرویدند مر آنچه را اختلاف
کردند در آن از حق بفرمان او و خدا راه مینماید هر که را
میخواهد براه راست

آیا پنداشتید که داخل میشوید بهشت را و هنوز نیامده
شما را مثل آنان که گذشتند از پیش از شما رسید ایشان
را سختی بیچیزی و سختی رنجوری و جای بر کنده شدند تا
آنکه میگفت رسول و آنان که ایمان آوردند با او کی باشد
یاری کردن خدا آگاه باشید که یاری خدا نزدیک است

میپرسند ترا که چه چیز انفاق کنند بگو آنچه انفاق کردید از
مال پس برای پدر و مادر و نزدیکان و بیپدران و بیچارگان
و رهگذران محتاج است و آنچه میکنید از نیکی پس
بدرستی که خدا بان دانا است

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

نوشته شد بر شما کارزار کردن و آن مشقت است مر شما را و شاید که ناخوش دارید چیزی را و آن بهتر باشد از برای شما و شاید که دوست دارید چیزی را و آن بدتر باشد از برای شما و خدا میداند و شما نمیدانید

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقْتَلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا وَمَن يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

میپرسند ترا از ماه حرام کارزار کردن در آن بگو کارزار کردن در آن بزرگست و باز داشتن از راه خدا و کفر بخدا و مسجد الحرام و بیرون کردن اهلس از آن بزرگتر است نزد خدا و فتنه بزرگتر است از کشتن و همیشه کارزار میکنند با شما تا برگردانند شما را از دیتان اگر توانائی داشته باشند و کسی که برگردد از شما از دینش پس بمیرد و او کافر باشد پس آنها ناچیز شود کردارشان در دنیا و آخرت و آن گروه اهل آتشدن ایشانند در آن جاویدان

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

بدرستی که آنان که گرویدند و آنان که هجرت کردند و جهاد کردند در راه خدا آنها امید میدارند رحمت خدا را و خدا آمرزنده مهربانست

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِن نَّفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

میپرسند ترا از شراب و قمار بگو در آن دو گناهی بزرگست و سودها از برای مردمان و گناه آن دو بزرگتر است از سودشان و میپرسند از تو که چه چیز انفاق کنند بگو فاضل از قوت عیال همچنین بیان میکند خدا از برای شما آیات را باشد که شما اندیشه کنید

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّتِي مَتَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

در دنیا و آخرت و میپرسند ترا از یتیمان بگو اصلاح آوردن مرا ایشان را بهتر است و اگر آمیزش کنید با ایشان پس برادران شماست و خدا میداند مفسد را از مصلح و اگر خواسته بود خدا در رنج افکنده بود شما را بدرستی که خدا غالب درستگردار است

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ تُؤْمِنَ وَلَا أُمَّةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

و نکاح نکنید زنان مشرکه را تا وقتی که ایمان آورند و هر آینه کنیز مؤمنه بهتر است از مشرکه و اگر چه خوش آید شما را و نه زن دهید مشرکان را تا وقتی که بگروند و هر آینه بنده مؤمن بهتر است از مشرک و اگر چه خوش آید شما را آنها میخوانند بسوی آتش و خدا میخواند بسوی بهشت و آمرزش باذنش و بیان میکند آیت‌های خود را از برای مردمان باشد که آنها پند پذیرند

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ

و میپرسند ترا از معیض بگو آن بد است پس کناره گیرید از آنان در معیض و نزدیکی نکنید با ایشان تا آنکه پاک شوند پس چون پاک شدند پس بیایید شان از آنجا که فرمود شما را خدا بدرستی که خدا دوست دارد توبه کنندگان را و دوست دارد پاکان را

نِسَاءُكُمْ حَرَّتْ لَكُمْ فَأْتُوا حَرَثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّلَقَوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

زنان شما کشتزارند مر شما را پس بیایید کشتزار خود را هر جا خواسته باشید و مقدم دارید برای خودتان و بترسید از خدا و بدانید که شما ملاقات کنندگانید او را و مژده ده گروندگان را

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصَلِّحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و مگردانید خدا را دست آویز برای سوگندهاتان که نیکوئی کنید و پرهیزگاری کنید و اصلاح کنید میان مردم و خدا شنوای داناست

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ

مؤاخذه نمیکند شما را خدا بلغو در سوگندهاتان و لیکن مؤاخذه میکند شما را بآنچه کسب کرد دلہاتان و خدا آمرزنده بردبار است

لِلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصًا أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ ط فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

مر کسانی را که سوگند خورند که دور باشند از زنانشان انتظار بردن چهار ماه است پس اگر باز آیند پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و اگر قصد کنند طلاق را پس بدرستی که خدا شنوای داناست

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنْنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و طلاق داده شدگان انتظار میبرند بخودهایشان سه مهر و حلال نیست مر ایشان را که پنهان کنند آنچه را آفرید خدا در رحمهای ایشان اگر هستند که ایمان دارند بخدا و روز بازپسین و شوهرانشان سزاوارترند بباز آوردنشان در آن اگر اراده کنند اصلاح را و از برای ایشانست مانند آنچه بر آنهاست بخوبی و مر مردان راست بر ایشان پایه افزونی و خدا غالب درستکردار است

الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ ط فإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ ط وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ط فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا أُفْتَدَتْ بِهِ ط تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

طلاق دو بار است پس نگاه داشتن بخوبی است یا رها کردن است بخوبی و حلال نیست مر شما را که بگیرید از آنچه داده‌اید ایشان را چیزی مگر آنکه بترسند که بر پای ندارند حدهای خدا را پس اگر بترسید شما که بر پای ندارند حدهای خدا را پس نیست گناهی بر ایشان در آنچه فدا دهد آن بان این حدهای خداست پس در مگذرید از آنها و هر که در گذرد از حدهای خدا پس آنگروه ایشانند ستمکاران

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ ط فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ط وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

پس اگر طلاق دهدش حلال نمیشود مرا او را پس از سه طلاق تا بنکاح در آید شوهری غیر او را پس اگر طلاق دهدش شوهر دوم پس نیست گناهی بر ایشان که بهمدرگر باز گردند اگر گمان داشته باشند که بر پای میدارند حدهای خدا را و این حدهای خدا است بیان میکند آنها را برای قومی که بدانند

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
 أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا^٤
 وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا عَآئِلَتِ
 اللَّهِ هُزُورًا^٥ وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ
 عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ^٦ وَاتَّقُوا اللَّهَ
 وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

٤٢
 بقره
 ۲۳۱
 /۲۸۶

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ
 يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ^٧ ذَلِكَ
 يُوعِظُ بِهِ^٨ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ^٩
 ذَلِكَمُ أَرْكَى لَكُمْ وَأَظْهَرٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

۲۳۲
 ۳۱

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ^{١٠} لِمَنْ أَرَادَ أَنْ
 يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ
 بِالْمَعْرُوفِ^{١١} لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ
 بِوَالِدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَالِدِهِ^{١٢} وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ^{١٣} فَإِنْ
 أَرَادَا فِصَالًا عَنِ تِرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ
 عَلَيْهِمَا^{١٤} وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ
 عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ^{١٥} وَاتَّقُوا اللَّهَ
 وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۲۳۳
 حزب
 ۱۵

و چون طلاق دهید آنان را پس برسند به آخر مدتشان پس
 نگاهدارید ایشان را بخوبی یا سر دهیدشان بخوبی و نگاه
 مدارید ایشان را از راه ضرر رسانیدن تا تعدی کنید و کسی
 که بکند آن را پس بحقیقت که ستم کرده بر خود و فرا
 مگیرید آیت‌های خدا را باستهزاء و یاد کنید نعمت خدا را بر
 شما و آنچه را فرو فرستاد بر شما از کتاب و حکمت پند
 میدهد شما را بآن و بترسید از خدا و بدانید که خدا بهمه
 چیز داناست

و چون طلاق دهید آنان را پس برسند بآخر مدتشان پس
 منع مکنید ایشان را که بنکاح در آیند شوهرانشان را وقتی
 که برضای هم روند میانشان بخوبی آن پند داده میشود بآن
 کسی که باشد از شما ایمان آورد بخدا و روز بازپسین زنتان
 پاکیزه تر است مر شما را و پاکتر و خدا میداند و شما
 نمیدانید

و مادران شیر میدهند فرزندانشان را دو سال تمام از برای
 کسی که خواسته باشد که تمام کند شیر دادن را و بر پدر
 است روزی ایشان و جامه ایشان بخوبی تکلیف کرده نشود
 هیچ تنی مگر باندازه طاقتش و باید رنج رسانیده نشود
 مادری بسبب فرزندش و نه پدری بفرزندش و بر وارث
 است مانند آن پس اگر اراده کردند شیر باز کردن را از
 روی خوشنودی از ایشان و مشورت پس نیست گناهی بر
 ایشان و اگر خواسته باشید که به دایه دهید فرزندان
 را پس نیست گناهی بر شما چون تسلیم کنید آنچه دادید
 بخوبی و بترسید از خدا و بدانید که خدا بآنچه می‌کنید بینا
 است

وَالَّذِينَ يُتَوَقَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ۖ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

و کسانی که متوفی میشود از شما و وا میگذارند جفتها را
انتظار میبرند بخودهاشان چهار ماه و ده روز پس چون
رسیدند مدتشان را پس نیست گناهی بر شما در آنچه
کردند بر خودهاشان بخوبی و خدا بآنچه میکنید دانا است

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ
أَوْ أَكَنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ ۚ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ
وَلَكِنَّ لَكُمْ لَئِن تَوَاعَدْتُمْ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا ۚ
وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ ۚ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ ۚ وَأَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

و نیست گناهی بر شما در آنچه بکنایه خبر دادید بآن از
خواستگاری آنان یا پنهان داشتید در نفسهای خود دانسته
خدا که شما زود یاد خواهید کرد ایشان را و لیکن وعده
ندهید ایشان را پنهانی مگر آنکه گوئید گفتاری خوب و
قصد مکنید بستن نکاح را تا برسد کتاب مدتش را و بدانید
که خدا میداند آنچه در دلهای شماست پس حذر کنید از او
و بدانید که خدا آمرزنده بردبار است

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ
تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً ۚ وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدَرَهُ ۚ وَعَلَى
الْمُقْتِرِ قَدَرَهُ ۚ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ

نیست گناهی بر شما اگر طلاق دهید آنان را ما دام که مس
نکرده باشیدشان یا مقرر نکرده باشید از برای ایشان مهری
و برخوردار کنید ایشان را بر توانگر است اندازه آن و بر
تنگدست است اندازه آن برخورداریست بخوبی حق بودنی
است بر نیکوکاران

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ
فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ ۚ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا ۗ الَّذِي
بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ ۚ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ ۚ وَلَا تَنْسُوا
الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

و اگر طلاق دهید ایشان را پیش از آنکه مس کنید ایشان را
و بحقیقت معین کرده باشید از برای آنها مهری پس نیمه
آنچه را معین کرده‌اید مگر آنکه ببخشند یا ببخشند آنکه
بدست او است بستن نکاح و آن که ببخشید نزدیکتر است
بپرهیزگاری و فراموش نکنید احسان را میاتنان بدرستی که
خدا بآنچه میکنید بینا است

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ

نگاهداری کنید بر نمازها و نماز میانه و بر پای ایستید برای خدا دعاخوانان

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

پس اگر بترسید پس پیادگان و سواران پس چون ایمن شوید پس یاد کنید خدا را همچنانکه آموخت شما را آنچه نبودید که بدانید

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و آنان که متوفی میشوند از شما و وا می‌گذارند جفت‌ها را وصیتی از برای جفت‌هایشان متاعی از نفقه و کسوه تا سال بدون بیرون کردن پس اگر بیرون روند پس نیست گناهی بر شما در آنچه کردند در خودهایشان از خوبی و خدا غالب درستکار است

وَالْمُطَلَّاتِ مَتَعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

و مر طلاق داده شده‌ها را متاعی است بخوبی حق بودنی بر پرهیزگاران

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

همچنین بیان میکند خدا از برای شما آیت‌هایش را باشد که شما دریابید بعقل

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

آیا ننگریستی به آنان که بیرون رفتند از دیارشان و ایشان هزاران بودند از ترس مرگ پس گفت مر ایشان را خدا بمیرید پس زنده کرد ایشان را بدرستی که خدا هر آینه صاحب تفضل است بر مردمان و لیکن بیشترین مردمان شکر نمیکنند

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و کارزار کنید در راه خدا و بدانید که خدا شنوای داناست

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ وَأُضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

کیست که وام دهد خدا را وامی خوب پس مضاعف گرداند آنرا از برای او اضعاف بسیار و خدا میگیرد و میگذارد بسوی او باز گردانیده میشود

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ أُبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

۲
بقره
۲۴۶
/۲۸۶

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَأَتَىٰ يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ أُصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

۲۴۷

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آءَالُ مُوسَىٰ وَعَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُم إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

۲۴۸

آیا نگاه نکردی به جمعی از بنی اسرائیل از بعد موسی چون گفتند مر پیغمبری را که بود مر ایشان را که برانگیز از برای ما پادشاهی که کارزار کنیم در راه خدا گفت آیا باشید شما اگر نوشته شده باشد بر شما کارزار اینکه کارزار نکنید گفتند و چیست ما را که کارزار نکنیم در راه خدا و بتحقیق که بیرون کرده شدیم از دیارمان و فرزندانمان پس چون نوشته شد بر ایشان کارزار برگشتند مگر اندکی از ایشان و خدا داناست بر ستمکاران

و گفت مر ایشان را پیغمبرشان بدرستی که خدا بتحقیق برانگیخت از برای شما طالوت را پادشاه گفتند از کجا باشد مر او را پادشاهی بر ما و ما سزاوارتریم پادشاهی از او و داده نشده است فراخی را از مال گفت بدرستی که خدا برگزیده او را بر شما و افزودش زیادتی در دانش و هیکل و خدا میدهد ملکش را بهر که خواهد و خدا گنایشمند داناست

و گفت مر ایشان را پیغمبرشان بدرستی که نشانه پادشاهی او آنست که بیاید نزد شما تابوت که در آنست سکینه از پروردگارتان و باقی مانده از آنچه گذاشته‌اند آل موسی و آل هارون بر میدانندش ملانکه بدرستی که در آن هر آینه نشانی است مر شما را اگر باشید گروندگان

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ
فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي
إِلَّا مَنْ أَغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ
فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا
أَلْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُّلْقُوا
أَللَّهِ كَم مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَت فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ
وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

۲۰
بقره
۲۴۹
۲۸۶
۳۴۲

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا
وَتَبَّتْ أَقْدَامُنَا وَأَنْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

۲۵۰

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَءَاتَاهُ اللَّهُ
الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ
النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو
فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ

۲۵۱

تِلْكَ ءَايَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ
الْمُرْسَلِينَ

۲۵۲

پس چون جدا شد طالوت با لشگرهایش گفت بدرستی که خدا آزمایش کننده شماست بجویی پس هر که آشامید از آن پس نیست از من و هر که نچشید آنرا پس بدرستی که او از من است مگر آنکه بردارد کفی را بدستش پس آشامیدند از آن مگر اندکی از ایشان پس چون گذشت از آن او و آنان که گرویدند با او گفتند نیست توانائی مر ما را امروز بجالوت و لشگرهایش گفتند آنان که گمان داشتند که آنها ملاقات کنندگان خدایند بسا از گروه اندک که غالب آیند گروه بسیار را بدستور خدا و خدا با صبر کنندگان است

و چون برابر شدند مر جالوت و لشگرهای او را گفتند ای پروردگار ما بر ریز بر ما شکیبائی را و ثابت دار قدمهای ما را و یاری کن ما را بر گروه کافران

پس هزیمت دادند ایشان را بدستور خدا و کشت داود جالوت را و دادش خدا پادشاهی و حکمت و آموخت او را از آنچه میخواست و اگر نبود دفع کردن خدا مردمان را برخی شان را ب برخی هر آینه تباہ شدی زمین و لیکن خدا صاحب فضل است بر جهانیان

این آیتهای خداست که میخوانیم آنها را بر تو براستی و بدرستی که تو هر آینه از فرستادگانی

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّن كَلَّمَ اللَّهُ^ص
وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَعَاتَيْنَا عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ^ط وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلْنَا الَّذِينَ مِنْ
بَعْدِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا
فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ^ج وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
أَقْتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ
يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ وَلَا خِلَّةٌ وَلَا شَفِيعَةٌ^ط وَالْكَافِرُونَ هُمُ
الظَّالِمُونَ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ^ج
لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ
عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ^ج يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ^ص وَلَا
يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ^ج وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ^ص وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ^ص قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ
بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا
انْفِصَامَ لَهَا^ط وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

آن رسولان را فزونی دادیم برخی از ایشان را بر برخی از
ایشان کسی است که سخن کردش خدا و بلند کرد
برخیشان را مرتبه‌ها و دادیم عیسی پسر مریم را معجزات و
تأیید کردیمش بروح پاک و اگر میخواست خدا کارزار
نمیکردند آنان که بودند پس از ایشان پس از آنچه آمد
ایشان را بینه‌ها و لیکن اختلاف کردند پس از ایشان کسی
است که گروید و از ایشان کسی است که کافر شد و اگر
خواستی خدا کارزار نمیکردند و لیکن خدا میکند آنچه
میخواهد

ای آن کسانی که ایمان آوردید انفاق کنید از آنچه روزی
دادیمتان پیش از آن که بیاید روزی که نباشد بیعی در آن و
نه دوستی و نه درخواستی و کافران ایشانند ستمکاران

خدا نیست الهی مگر او که زنده پاینده است نگیردش
خواب سبک و نه خواب گران مر او راست آنچه در آسمانها و
آنچه در زمین است کیست آن که شفاعت کند نزد او مگر
بدستوریش میداند آنچه میان دستهای ایشان و آنچه پس
سر ایشانست و احاطه نمیکنند بچیزی از دانش او مگر بآنچه
خواهد گنجید کرسی او آسمانها و زمین را و گران نیاید او
را نگهبانی آن دو و او است بلند قدر بزرگ مرتبه

نیست اکراهی در دین بتحقیق پیدا شد راه راست از
گمراهی پس آنکه کافر میشود بطاغوت و میگوید بخدا پس
بحقیقت چنگ زد بدستگیره استواری که نیست انقطاعی مر
او را و خدا شنوای داناست

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَآؤُهُمُ الظَّالِمُونَ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ
إِلَى الظُّلُمَاتِ ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّ إِبرَاهِيمَ فِي رَبِّهٖ أَنْ ءَاتَهُ اللَّهُ
الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبرَاهِيمُ رَبِّىَ الَّذِى يُحْيِى وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا
أَحْيِى وَأُمِيتُ ۗ قَالَ إِبرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِى بِالسَّمْسِ مِن
الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِى كَفَرَ ۗ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

أَوْ كَالَّذِى مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى
يُحْيِى هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ
بَعَثَهُ ۗ قَالَ كَمْ لَبِثْتُ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۗ قَالَ
بَل لَّبِثْتُ مِائَةَ عَامٍ فَأَنْظَرُوا إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ
يَتَسَنَّهٗ ۗ وَأَنْظَرُوا إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ ءَايَةً لِلنَّاسِ ۗ وَأَنْظَرُوا
إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ
لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

خدا است دوست آنانکه گرویدند بیرون آورد ایشان را از تاریکی‌های کفر بروشنی ایمان و آنان که کافر شدند دوستان ایشانند طاغوت بیرون آورند ایشان را از روشنی به تاریکی آنها اهل آتشند ایشان در آن جاویدانند

آیا ننگریستی به آنکه حجت گرفت ابراهیم را در حق پروردگارش که داد او را خدا پادشاهی چون گفت ابراهیم پروردگار من آنستکه زنده میکند و می‌میراند گفت من زنده میکنم و می‌میرانم گفت ابراهیم پس بدرستی که خدا می‌آورد آفتاب را از مشرق پس بیاورش از مغرب پس سرگشته ماند آنکه کافر شد و خدا راه ننماید گروه ستمکاران را

یا چون آنکه گذشت بر دهی و آن افتاده بود بر سقف هایش گفت چگونه زنده کند این را خدا پس از مرگش پس میرانیدش خدا صد سال پس زنده کردش گفت چند درنگ کردی گفت درنگ کردم یک روز یا برخی از روز گفت بلکه درنگ کردی صد سال پس بنگر به خوردنی خود و آشامیدنی خود که بوی نگردانیده و بنگر به درازگوشت و تا بگردانیم ترا نشانه برای مردمان و بنگر به استخوانها که چگونه از جای برداریمش پس بیوشانیمش گوشت پس چون روشن شد مر او را گفت میدانم که خدا بر همه چیزی توانا است

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوْ لَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و چون گفت ابراهیم ای پروردگار من بنمای مرا که چگونه زنده میسازی مردگان را گفت آیا باور نداری گفت آری و لیکن از برای آنکه بیارامد دلم گفت پس بگیر چهار تا را از پرنده پس پاره پاره کن آنها را بسویت پس قرار ده بر هر کوهی از آنها جزئی را پس بخوانشان که میبند ترا شتافتنی و بدان که خدا غالب درستکردار است

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضْعِفُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَسِيعٌ عَلِيمٌ

مثل کسانی که انفاق میکنند مالهایشان را در راه خدا چون مثل دانه ایست که برویاند هفت خوشه که در هر خوشه صد دانه و خدا میافزاید از برای آنکه بخواهد و خدا فراخ رحمت داناست

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبِعُونَ مَأْ أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

آنان که انفاق میکنند مالهایشان را در راه خدا پس از پی نمیکند آنچه را که انفاق میکنند متنی و نه آزاری بر ایشان راست مزدشان نزد پروردگارشان و نیست بیمی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک میشوند

قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ

گفتار خوب و آمرزش بهتر است از صدقه که در پی باشد آنرا آزاری و خدا بی‌نیاز بردبار است

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْأٰخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

ای آنکسانیکه گرویدید باطل نسازید صدقه‌های خود را به منت نهادن و آزار چون کسی که انفاق میکند مالش را بجهت دیدار مردمان و نمیگروند بخدا و روز بازپسین پس مثل او چون داستان سنگ همواریست که بر او باشد خاکی پس رسیده باشد آنرا بارانی بزرگ قطره پس وا گذاشته باشد آنرا بی‌خاک قادر نیستند بر چیزی از آنچه کسب کردند و خدا راه ننماید گروه کافران را

:۲
بقره
۲۶۵
/۲۸۶

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ آتِبَعَاءَ مَرَضَاتٍ اللَّهُ وَتَثِيَّتًا
مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَثَّةٍ بَرْبُورَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَعَاتَتْ
أَكْلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطُلَّ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۲۶۶

أَيُّودٌ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُ جَثَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ
الْكِبْرُ وَهُوَ ذُرِّيَّةٌ ضِعْفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ
فَأَحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
تَتَفَكَّرُونَ

۲۶۷
۳۸۸

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا
أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ ۖ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ
تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

۲۶۸

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ ۗ وَاللَّهُ
يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

۲۶۹

يُوتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ
خَيْرًا كَثِيرًا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ

و مثل آنان که انفاق می‌کنند مالهاشان را بجهت طلب
خوشنودی خدا و ثابت گردانیدنی از خودهاشان چون مثل
بوستانی است بر بلندی که برسدش باران بزرگ قطره پس
دهد ثمرش را دو چندان پس اگر نرسد آنرا باران بزرگ
قطره پس باران خرد قطره و خدا بانچه می‌کنید بینا است

آیا دوست میدارد یکی از شما که باشد مر او را بوستانی از
خرماستان و انگورها که روان باشد از زیرشان نهرها مر او
را باشد در آن از همه میوه‌ها و برسد آن را پیری و مر او را
باشد اولاد ناتوان پس رسد آنرا گردبادی که در آن باشد
آنشی پس بسوزد همچنین بیان می‌فرماید خدا برای شما
آیت‌ها را باشد که شما اندیشه کنید

ای آنکسانیکه ایمان آوردید انفاق کنید از خوبیهای آنچه
کسب کردید و از آنچه بیرون آوردیم برای شما از زمین و
قصد نکنید پلید را که از آن انفاق کنید و نیستید گیرنده
آن مگر آنکه چشم ببوشید در آن و بدانید که خدا بی‌نیاز
ستوده است

شیطان وعده میدهد شما را بدرویشی و می‌فرماید شما را
بیدی و خدا وعده میکند شما را آمرزش از خود و احسان و
خدا فراخ رحمت دانا است

میدهد حکمت کسی را که میخواهد و هر که داده شود
حکمت پس بحقیقت داده شده خوبی بسیار و پند نگیرند
مگر صاحبان خرد

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ^ط
وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

و آنچه را انفاق کردید از نفقه یا لازم گردانیدید از نذری پس بدرستی که خدا میداندش و نیست ستمکاران را هیچ یاری کنندگان

إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ^ط وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا
الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ^ج وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِّنْ
سَيِّئَاتِكُمْ^ط وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

اگر ظاهر کنید صدقه‌ها را پس خوب چیز است آن و اگر پوشیده دارید آنرا و بدهید آنها را بدرویشان پس آن بهتر است مر شما را و میگرداند کفاره از شما از گناهاتان و خدا بانچه می‌کنید آگاه است

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ^ط وَمَا
تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَأَنْفُسِكُمْ^ج وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ
اللَّهِ^ج وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُؤَفَّ إِلَيْكُمْ^ج وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

نیست بر تو هدایتشان و لیکن خدا راه مینماید آنها که خواهد و آنچه را انفاق می‌کنید از مالی پس باشد از برای خودتان و انفاق نمی‌کنید مگر از برای طلب رضای خدا و آنچه را انفاق می‌کنید از مالی بتمام داده میشود بشما و شما ستمدیده نشوید

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ
ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعْقُفِ
تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِحْزَانًا^ط وَمَا تُنْفِقُوا
مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ^ع عَلِيمٌ

از برای درویشانی است که باز داشته شده‌اند در راه خدا که توانائی ندارند سیر کردنی در زمین می‌پندارد ایشان را نادان بحال ایشان توانگران از عفت گزینی می‌شناسی ایشان را بعلامتشان سؤال نمی‌کنند از مردمان به ابرام و آنچه را انفاق می‌کنید از مالی پس بدرستی که خدا بان دانا است

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

آنان که انفاق میکنند مالهای خود را بشب و روز پنهان و آشکار پس مر آنها راست مزدشان نزد خدایشان و نیست بیمی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ
مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ
وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

آنها که می‌خورند سود بر سود را برنخیزند مگر همچنانکه بر می‌خیزد آن که مصروع می‌کندش شیطان از جنون آن به این است که آنها گفتند نیست بیع مگر مثل ربا و حلال کرده خدا بیع را و حرام کرده ربا را پس آنکه آمد او را پندی از پروردگارش پس باز ایستاد پس مر او راست آنچه گذشت و کارش با خداست و کسی که عود کرد پس ایشان اهل آتشند ایشان در آن جاویدانند

بی‌برکت میکند خدا ربا را و افزونی میدهد صدقه‌ها را و خدا دوست نمیدارد هر ناسپاس گناهکار را

يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ
كَفَّارٍ أَثِيمٍ

بدرستی که آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته و بر پا داشتند نماز را و دادند زکاة را مر آنها راست مزدشان نزد پروردگارشان و نیست بیمی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوْا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

ای آنکسانیکه گرویدید بترسید از خدا و واگذارید آنچه را ماند از ربا اگر هستید گروندگان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

پس اگر نکرديد پس اعلام دهید به حربي از خدا و رسولش و اگر توبه کردید پس شما را است سرمایه‌های مالیهاتان ستم نمیکنید و ستم کرده نمیشوید

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ
فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ

و اگر بوده باشد صاحب عسرتی پس مهلت داد نیست تا وقت بیس و اینکه صدقه کنید بهتر است برای شما اگر باشید که بدانید

وَإِن كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ
لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

و بترسید از روزی که برگردانیده میشوید در آن بسوی خدا سپس تمام داده شود هر نفسی را آنچه اندوخته و ایشان ستم کرده نشوند

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا
كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْب
كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ
الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا
فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا
يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا
شَهِدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ
وَأَمْرَاتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا
فَتَذَكَّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا
وَلَا تَسْمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ
ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمٌ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا
إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجْرَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ
عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا
يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

:۲
بقره
۲۸۲
/۲۸۶
۴۵ر

خدا و خدا بهمه چیز داناست

ای آنکسانیکه ایمان آوردید چون معامله میکنید بوامی تا
وقتی نامبرده پس بنویسیدش و باید که بنویسد میاتان
نویسنده بر راستی و باید ابا نکند کاتبی که بنویسد همچنانکه
آموزانیدش خدا پس باید بنویسد و باید املاء کند کسی که
بر او است حق و باید بترسد از خدا که پروردگار اوست و
کم نکند از آن چیزی را پس اگر باشد آن کسی که بر اوست
حق کم خرد یا عاجز یا نتواند که املاء کند او پس باید املاء
کند و لیش بر راستی و گواه بگیرید دو گواه از مرداتان پس
اگر نباشند دو مرد پس یک مرد و دو زن از آنان که راضی
باشید از گواهان تا چون فراموش کند یکی از آن دو پس
بیاد آورد یکیشان دیگری را و باید ابا نکنند گواهان وقتی
که خوانده شوند و نه ملول شوید که بنویسد آنرا کوچک یا
بزرگ تا مدتش آن راستتر است نزد خدا و ثابت تر از برای
شهادت و نزدیکتر بآنکه شک نکنید مگر آنکه باشد سودائی
حاضر که گردانیده باشید آنرا میاتان پس نیست بر شما
گناهی که بنویسد آن را و گواه بگیرید چون مبیعه کنید و
باید که ضرر نرسانند نویسنده و نه گواهی را و اگر بکنید
پس آن نافرمانی است و بترسید از خدا و میاموزد شما را
خدا و خدا بهمه چیز داناست

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَلْنُمْ مَقْبُوضَةً فَإِنْ
أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمْنَتَهُ وَلْيَتَّقِ
اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ
قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

و اگر باشید بر سفری و نیابید کاتبی را پس گروگانی باید گرفته شود پس اگر امین داند برخی از شما برخی را پس باید ادا کند آنکه امین داشته شده امانتت را و باید که بترسد از خدا که پروردگار اوست و میوشید شهادت را و هر که بپوشد آنرا پس او گناهکار است دلش و خدا بانچه میکند داناست

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي
أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و اگر اظهار کنید آنچه در نفسهای شماست یا نماندش محاسبه میکند شما را بان خدا پس میامرزد برای آنکه خواهد و عذاب میکند آنرا که خواهد و خدا بر همه چیزی توانا است

عَمَّا نَزَلَ إِلَيْهِ مِنَ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ
عَمَّا بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ
أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا
وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

گروید رسول بانچه فرو فرستاده شد بسوی او از پروردگارش و گروندگان همگی گرویدند بخدا و فرشتگان او و کتابهای او و رسولان او و تفرقه نمیکنیم میان احدی از رسولانش و گفتند شنیدیم و فرمان بردیم آمرزش ترا میطلبیم ای پروردگار ما و بسوی تست مرجع

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا
مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا
وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا
رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ
لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

تکلیف نمیکند خدا نفسی را مگر باندازه طاقتش مر او راست آنچه کسب کرده و بر اوست آنچه کسب کرده ای پروردگار ما مؤاخذه مکن ما را اگر فراموش کردیم یا خطا کردیم ای پروردگار ما و بار مکن بر ما بار گرانی را همچنانکه بار کردی آنرا بر آنان که بودند پیش از ما ای پروردگار ما و بار مکن ما را آنچه نیست توانائی ما را بان و در گذر از ما و بیامرز ما را و رحم کن ما را توئی صاحب اختیار ما پس یاری کن ما را بر گروه کافران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

۱
۴۲

الم

خدا نیست خدائی مگر او که زنده پاینده است

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

۲

فرو فرستاد بر تو کتاب را براستی باور دارند مر آنچه را که
پیش از آن بود و فرو فرستاد توراۀ و انجیل را

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ
التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

۳

از پیش هدایت از برای مردمان و فرو فرستاد فرقان را
بدرستی که آنان که کافر شدند بآیتهای خدا از برای
ایشانست عذابی سخت و خدای غالب صاحب انتقام است

مِن قَبْلِ هُدَى لِلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ

۴

بدرستی که خدا پوشیده نماند بر او چیزی در زمین و نه در
آسمان

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

۵

او است که صورت میکشد شما را در رحما هر گونه که
میخواهد نیست خدائی مگر او که غالب درستکار است

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۶

او است که فرو فرستاد بر تو کتابی را از آن آیاتی است
محکم که آنها اصل کتابند و دیگر متشابهاند پس اما آنان
که در دلهای ایشان میلی بباطل است پس پیروی میکنند
آنچه متشابه است از آن برای طلب فتنه و برای طلب
تاویلش و نمیدانند تاویلش را مگر خدا و ثابتان در دانش
میگویند ایمان آوردیم بان همه از نزد پروردگار ماست و
پند نگیرند مگر صاحبان خرد

هُوَ الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ
الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَبِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ
فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا
يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا
بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ

۷

ای پروردگار ما مایل مگردان دلهای ما را بباطل پس از آنکه
راه نمودی ما را و ببخش ما را از نزد خود رحمتی بدرستی
که تو توئی بغایت بخشنده

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

۸

پروردگار ما بدرستی که تو جمع کننده مردمانی برای روزی
که نیست شکی در آن بدرستی که خدا خلاف نخواهد کرد
وعده را

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ
الْمِيعَادَ

۹

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ

بدرستی که آنانکه کافر شدند هرگز کفایت نکند از ایشان
مالهاشان و نه فرزندانشان از خدا چیزی را و آن گروه
ایشانند هیمة آتش

كَذَابِ ءَالِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

چون عادت آل فرعون و آنان که بودند پیش از ایشان
تکذیب کردند آیتهای ما را پس گرفتشان خدا بگناهانشان و
خدا سخت عقوبت است

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ
وَبِئْسَ الْمِهَادُ

بگو مر آنان را که کافر شدند زود باشد که غلبه کرده شوید
و حشر کرده شوید بسوی دوزخ و بد بستر است

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُم مِّثْلَيْهِمْ رَأَى الْعَيْنِ وَاللَّهُ
يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ

بتحقیق بود مر شما را آیتی در دو گروه که بهم رسیدند
گروهی کارزار کردند در راه خدا و دیگری کافر بودند
می بیند ایشان را دو مانند ایشان دیدن بچشم و خدا تأیید
میکند بیاری خود آنکه را که میخواهد بدرستی که در آن هر
آینه عبرتی است از برای صاحبان دیدها

زِينٍ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ
وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ
الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ

آراسته شد از برای مردمان دوستی خواهشها از زنان و
پسران و مالهای بسیار تحصیل کرده شده از طلا و نقره و
اسبان نشاندار و شتر و گاو و گوسفند و زراعت آن متاع
زندگانی دنیا است و خدا نزدش خوبی بازگشت است

قُلْ أُوْنِبْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّن ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ
جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ
مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

بگو آیا خبر دهم شما را به بهتر از زنتان از برای آنها که
پرهیز کردند نزد پروردگارشان بهشتهایی است که می رود از
زیر آنها نهرها جاودانیان در آن و جفتان پاکیزه و خوشنودی
از خدا و خدا بیناست به بندگان

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا عَامِنَا فَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ

۱۷

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ

۱۸

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ
قَابِئًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۱۹

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

۲۰

فَإِنْ حَاجَّوكَ فَقُلْ أَسَلَمْتُ وَجْهِي لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ
لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسَلَمْتُ فَإِنْ أَسَلَمُوا
فَقَدْ أَهْتَدُوا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِالْعِبَادِ

۲۱
۴۴۴

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّكَ بِغَيْرِ
حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ
فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

۲۲

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا
لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

آنان که میگویند ای پروردگار ما بدرستی که ما گرویدیم
پس بیماریز ما را گناهانمان و نگهدار ما را از عذاب آتش

شکیبایان و راستگویان و فرمانبرداران و نفقه کنندگان و
آمزش خواهان در سحرگاهان

گواهی داد خدا که نیست خدائی مگر او و فرشتگان و
صاحبان دانش اقامه کننده بعدل نیست خدائی مگر او که
غالب درستکردار است

بدرستی که دین نزد خدا اسلام است و اختلاف نکردند آنان
که داده شدند کتاب را مگر پس از آنکه آمد ایشان را
دانش از راه حسد میانشان و آنکه کافر شود بآیت‌های خدا
پس بدرستی که خدا زود حساب است

پس اگر حجت گیرند ترا پس بگو خالص کردم وجهم را از
برای خدا و آنکه پیروی کرد مرا و بگو مر آنان را که داده
شدند کتاب را و نانویسندگانرا که آیا منقاد شدید پس اگر
منقاد شدند پس بحقیقت راه یافتند و اگر رو گردانیدند
پس جز این نیست که بر تو است رسانیدن و خدا بینا است
به بندگان

بدرستی که آنان که کافر میشوند به آیت‌های خدا و
میکشند پیغمبران را بناحق و میکشند آنان را که میفرمایند
بعدالت از مردمان پس مژده ده ایشان را بعداب دردناک

آن گروه آنانند که ناچیز شد کردارهاشان در دنیا و آخرت و
نیست ایشان را هیچ یاری کنندگان

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ

آیا ننگریستی به آنان که داده شدند بهره را از کتاب خوانده میشوند بسوی کتاب خدا تا حکم کند میانشان پس رو میگردانند گروهی از ایشان و ایشان روی گردانانند

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

آن باینست که ایشان گفتند هرگز مس نکند ما را آتش مگر روزهای شمرده شده و بفریفتشان در دینشان آنچه بودند که افترا میکردند

فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْتَهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

پس چگونه باشد چون گرد آوریمشان برای روزی که نیست شکی در آن و تمام داده شود هر نفسی را پاداش آنچه کسب کرده و آنها ستمدیده نشوند

قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بگو بار خدایا ای متصرف پادشاهی که میدهی پادشاهی را بان که میخواهی و میگیری پادشاهی را از آنکه میخواهی و عزیز میکنی آنرا که میخواهی و خوار میگردانی آنرا که می خواهی بدست تست خوبی بدرستی که تو بر هر چیزی توانایی

تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

در میآوری شب را در روز و در میآوری روز را در شب و بیرون میآوری زنده را از مرده و بیرون میآوری مرده را از زنده و روزی میدهی آنرا که میخواهی بی‌شمار

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَنَّةً وَيُحَدِّثْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

باید نگیرند گروندگان کافران را دوستان از جز گروندگان و آن که میکند آن را پس نیست از خدا در چیزی مگر آنکه بپرهیزد از ایشان پرهیز کردنی و میترساند شما را خدا از خود و بسوی خدا است بازگشت

قُلْ إِن تُخْشَوْا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بگو اگر پنهان دارید آنچه در سینه‌های شماست یا آشکار کنیدش میداند آنرا خدا و میداند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و خدا بر همه چیزی توانا است

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا
عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا
وَيُحْذِرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَعُوفٌ بِالْعِبَادِ

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ
لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْكَافِرِينَ

إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَىٰ ءَادَمَ وَنُوحًا وَعِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ وَآلَ
عَلِيٍّ الْعَلَمِينَ

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي
مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي
أَعِيدُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا
زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا
رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّىٰ لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

روزی که میباید هر تنی آنچه را کرده از خوبی حاضر کرده و آنچه را کرده از بدی آرزو میکند که کاش بود میانه آن و میانه او مسافتی دور و میترساند شما را خدا از خود و خدا مهربانست به بندگان

بگو اگر هستید که دوست دارید خدا را پس پیروی کنید مرا تا دوست دارد شما را خدا و بیمارزد برای شما گناهان شما را و خدا آمرزنده مهربانست

بگو فرمانبرید خدا و رسول را پس اگر روی گردانند پس بدرستی که خدا دوست ندارد کافران را

بدرستی که خدا برگزید آدم و نوح را و آل ابراهیم را و آل عمران را بر جهانیان

فرزندان برخیشان از برخی و خدا شنوای داناست

چون گفت زن عمران ای پروردگار من بدرستی که من نذر کردم برای تو آنچه در شکم من است آزاد از شغل دنیا پس بپذیر از من بدرستی که تو تویی شنوای دانا

پس چون بنهادش گفت پروردگارا بدرستی که من بنهادمش مؤنث و خدا داناتر است بانچه بنهاد و نیست مذکر چون مؤنث و بدرستی که من نامیدمش مریم و بدرستی که من پناه میدهم او را بتو و فرزندان او را از شیطان رانده شده

پس پذیرفت او را پروردگارش پذیرفتنی نیکو و رویانیدش رویانیدنی خوب و کفیل کردش زکریا را هر گاه در آمد بر او زکریا در جای عبادت یافت نزدش روزی را گفت ای مریم از کجا است مر ترا این گفت آن از نزد خداست بدرستی که خدا روزی میدهد آنرا که خواهد بی‌شمار

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

در آنجا خواند زکریا پروردگارش را گفت ای پروردگار من ببخش مرا از نزدت فرزندی پاکیزه بدرستی که تو شنونده دعائی

پس ندا کردش فرشتگان و او ایستاده بود نماز میکرد در محراب بدرستی که خدا مژده میدهد ترا به یحیی تصدیق کننده بکلمه از خدا و مهتر و باز دارنده نفس از شهوتها و پیغمبری از شایستگان

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ

گفت ای پروردگار من از کجا باشد مرا فرزندی و بحقیقت رسیده مرا پیروی و زخم نازاینده است گفت همچنین خدا میکند آنچه میخواهد

قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

گفت پروردگارا بگردان برای من نشانی گفت نشان تو آنست سخن نگوئی با مردمان سه روز مگر باشاره و یاد کن پروردگارت را بسیار و تسبیح کن در شبانگاه و بامداد

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً ۗ قَالَ ءآيَتُكَ إِلَّا أَنْ تَكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا ۖ وَادْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ

و هنگامی که گفتند فرشتگان ای مریم بدرستی که خدا برگزید ترا و پاکیزه گردانیدت و اختیار کردت بر زنان جهانیان

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَمْرِيْمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَأَصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

ای مریم عبادت کن پروردگارت را و سجود کن و رکوع کن با رکوع کنندگان

يَمْرِيْمُ أَقْنِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ

آن از خبرهای نهان است وحی میکنیم آنرا بتو و نبودی تو نزد ایشان هنگامی که میانداختند قلمهای خود را که کدامشان کفیل شوند مریم را و نبودی تو نزد ایشان هنگامی که نزاع میکردند

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَمَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرِيْمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ

هنگامی که گفتند فرشتگان ای مریم بدرستی که خدا مژده میدهد ترا بکلمه از او که اسم اوست مسیح عیسی پسر مریم صاحب جاه در دنیا و آخرت و از نزدیک کردگان

إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَمْرِيْمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيْحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ

و سخن میکند با مردمان در گهواره و در کهولت و باشد از شایستگان

گفت ای پروردگار من از کجا باشد مرا فرزندی و مس نکرده مرا انسانی گفت همچنین خدا میافریند آنچه خواهد چون قرار میدهد امری را پس جز این نیست که میگوید مرا او را بشو پس میشود

قَالَتْ رَبِّ أُنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ
كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ

۴۷

و میاموزد او را کتاب و حکمت و توراہ و انجیل

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ

۴۸

و فرستاده شده به فرزندان یعقوب که من بحقیقت آمدم شما را بآیتی از پروردگارتان بدرستی که من میسازم برای شما از گل چون شکل مرغی پس میدهم در آن پس میشود مرغی باذن خدا و به میکنم کور مادرزاد را و پیس را و زنده میکنم مردگان را بدستوری خدا و خبر میدهم شما را بآنچه میخورید و آنچه ذخیره می‌نهدید در خانه‌هاتان بدرستی که در آن هر آینه نشانیست مر شما را اگر هستی‌د گروندگان

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن
رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ
فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ
وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا
تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُم إِن كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ

۴۹

و تصدیق کننده مر آنچه را باشد میان دو دستم از توراہ و از برای آنکه حلال میکنم برای شما برخی از آنچه حرام کرده شد بر شما و آوردم شما را معجزه از پروردگارتان پس بترسید از خدا و فرمان برید مرا

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَحَلَّ لَكُمْ بَعْضَ
الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا
اللَّهَ وَأَطِيعُوا

۵۰

بدرستی که خدا پروردگار من و پروردگار شماست پس بپرستید او را این است راه راست

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

۵۱

پس چون مشاهده کرد عیسی از ایشان کفر را گفت کیست انصار من بسوی خدا گفتند حواریون ما انصار خدائیم گرویدیم بخدا و گواه باش بانکه ما منقادانیم

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى
اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ
بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

۵۲
حزب ۲۳

رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ

إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنِي مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكَ إِذْ أَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَائِدًا وَابْنَيْكَ إِذْ نَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رَبِّي الرُّوحَ مِنْ قَبْلِ نَفْسِ ابْنِ مَرْيَمَ وَتَمَّتْ خَلْقُهُ إِلَىٰ نَفْسِهِ عِنْدَ نَفْسِ امْرَأَةٍ لَمَّا هَمَّ بِهَا فَأَنزَلْنَا إِلَيْهِ الذِّكْرَ إِذْ يُسَبِّحُ بِحَمْدِ رَبِّهِ وَكَانَ مِنَ السَّاجِدِينَ وَتَلَا آيَاتِ رَبِّهِ الْبُحْرَىٰ وَتَوَكَّلْ عَلَيْنَا لَا يَلْفُتُ الْوَجْهَ الْكَافِرَ

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذَّبْنَاهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

ذٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ ءَادَمَ ۖ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ ۖ كُنْ فَيَكُونُ

أَلْحَقٌ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكٰذِبِينَ

پروردگارا گرویدیم ما آنچه فرو فرستادی و پیروی کردیم رسول را پس بنویس ما را با شاهدان

و مکر کردند و مکر کرد خدا و خدا است بهترین مکر کنندگان

هنگامی که گفت خدا ای عیسی بدرستی که من بردارنده توام و بلند کننده توام بسوی خود و پاک کننده توام از آنان که کافر شدند و گرداننده‌ام کسانی را که پیروی کردند ترا بالای کسانی که کافر شدند تا روز قیامت پس بسوی من است بازگشت شما پس حکم میکنم میان شما در آنچه بودید در آن اختلاف می‌کردید

پس اما آنان که کافر شدند پس عذاب کنم ایشان را عذابی سخت در دنیا و آخرت و نیست مر ایشان را هیچ یاری کنندگان

و اما آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته پس تمام دهد ایشان را مرزدهاشان و خدا دوست ندارد ستمکاران را

آنست که میخوانیمش بر تو از آیاتها و ذکر با حکمت

بدرستی که مثل عیسی نزد خدا چون مثل آدم است ساختش از خاک پس گفت مر او را بشو پس شد

حق از پروردگار تست پس مباش از شک کنندگان

پس کسی که مجادله کند در آن پس از آنچه آمد ترا از دانش پس بگو بیایید بخوانیم پسرانمان را و پسرانتان را و زنانمان را و زنانتان را و نفسهامان را و نفسهاتان را پس زاری نمائیم پس بگردانیم لعنت خدا را بر دروغگویان

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ
لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

بدرستی که این هر آینه آن قصه‌های راست است و نیست
هیچ خدائی مگر خداوند و بدرستی که خدا هر آینه او است
غالب درست‌کردار

۶۳

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ

پس اگر برگردند پس بدرستی که خدا داناست به
تباہکاران

۶۴

۴۸۲

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ

بگو ای اهل کتاب بیائید به کلمه راستی که میانه ما است و
میانه شما که نپرستیم مگر خدا را و انباز فرا نداریم به او
چیزی را و نگیرد بعضی‌مان بعضی را ارباب از جز خدا پس
اگر اعراض کنند پس بگوئید گواه باشید بآنکه ما منقادانیم

۶۵

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتْ
التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

ای اهل کتاب چرا مجادله میکنید در باره ابراهیم و فرو
فرستاده نشد توراہ و انجیل مگر پس از آن آیا پس در
نمیابید

۶۶

هَآأَنْتُمْ هَآؤُلَآءِ حَآجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ
تُحَآجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ

آگاه باشید شما آنهائید که مجادله کردید در آنچه بود مر
شما را بان دانش پس چرا مجادله کنید در آنچه نیست مر
شما را بان دانش و خدا میداند و شما نمیدانید

۶۷

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا
مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

نبود ابراهیم یهودی و نه نصرانی و لیکن بود حقگرای مسلم
و نبود از جمله شرک آورندگان

۶۸

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ
وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ

بدرستی که نزدیکترین مردمان به ابراهیم هر آینه آنانند
که پیروی کردند او را و این پیغمبر و آنان که گرویدند و
خدا دوست گروندگان است

۶۹

وَدَّتْ ظَالِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ وَمَا
يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

دوست داشتند گروهی از اهل کتاب که گمراه کنند شما را
و گمراه نمی‌کنند مگر خودهاشان را و نمی‌یابند

۷۰

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ
تَشْهَدُونَ

ای اهل کتاب چرا کافر میشوید به آیت‌های خدا و شما
گواهی میدهید

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ
الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

ای اهل کتاب چرا میپوشانید حق را به باطل و پنهان
میدارید حق را و شما میدانید

و گفتند طایفه از اهل کتاب ایمان آورید آنچه فرو فرستاده
شده بر آنان که ایمان آوردند اول روز و کافر شوید آخر
روز باشد که ایشان برگردند

وَقَالَتْ طَآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ءَامِنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَيَّ
الَّذِينَ ءَامِنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكُفِّرُوا ءَاخِرَهُ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ

۷۲
۴۹۱

و ایمان نیاورید مگر به آنکه پیروی کند دین شما را بگو
بدرستی که هدایت خداست اینک داده شود
احدی مانند آنچه داده شدید یا حجت آورند شما را نزد
پروردگارتان بگو بدرستی که فضل بدست خداست
میدهد آنرا بهر که خواهد و خدا فراخ رحمت دانا است

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ هُدَىٰ
اللَّهِ أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ
رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ

۷۳

مخصوص میگرداند برحمتش آنرا که میخواهد و خدا است
صاحب فضل بزرگ

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

۷۴

و از اهل کتاب کس باشد که اگر امین سازیش بمال بسیار
میرساند آنرا بتو و از ایشان کسی است که اگر امین
سازیش بدیناری نمیرساند آن را بتو مگر ما دام که باشی بر
او ایستاده آن باین است که ایشان گفتند نیست بر ما در
خوردن مال مکیان راهی و میگویند بر خدا دروغ را و ایشان
میدانند

وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِنطَارٍ يُودِّهَ إِلَيْكَ
وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهَ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ
عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيَّةِ
سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

۷۵
حزب ۲۴

آری کسی که وفا کرد بعهدش و پرهیزگاری کرد پس
بدرستی که خدا دوست دارد پرهیزگاران را

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

۷۶

بدرستی که آنان که عوض میگیرند بعهد خدا و
سوگندهاشان بهای اندک را آن گروه نیست بهره مر ایشان
را در آخرت و سخن نمیگوید با ایشان خدا و نمینگرد بسوی
ایشان روز قیامت و پاک نگرداند ایشان را و از برای آنها
است عذاب دردناک

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا
أُولَٰئِكَ لَا خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا
يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۷۷

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُودُونَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ
مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ
اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ

و بدرستی که از ایشان پاره‌ای می‌پیچند زبانه‌های خود را
بکتاب تا پندارید او را از کتاب و نیست آن از کتاب و
میگویند آن از نزد خداست و نیست آن از نزد خدا و
میگویند بر خدا دروغ را و ایشان میدانند

نمی‌باشد از برای انسانیکه بدهدش خدا کتاب و حکم و
نبوت پس گوید از برای مردمان باشید بندگان مر مرا از جز
خدا و لیکن باشید خدایرستان بسبب بودن شما که تعلیم
دهید کتاب را و بسبب بودنتان که بخوانید

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ
كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ
تَدْرُسُونَ

و نمی‌فرماید شما را که بگیرید فرشتگان را و پیغمبران را
خدایان آیا میفرماید شما را بکفر پس از آنکه شما
مسلمانانید

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا
أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

و هنگامی که گرفت خدا پیمان پیغمبران را که آنچه دادم
شما را از کتاب و حکمت پس آمد شما را رسولی تصدیق
کننده مر آنچه را با شما است هر آینه ایمان خواهید آورد
البته با و هر آینه یاری او کنید البته گفت آیا اقرار کردید
و گرفتید بر زنتان پیمان مرا گفتند اقرار کردیم گفت پس
گواه باشید و من با شما از گواهانم

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ
وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ
بِهِ ۗ وَلَتُنصُرُنَّهُ ۗ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ
إِصْرِي ۗ قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا ۗ وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ
الشَّاهِدِينَ

پس هر که رو بگرداند پس از آن پس آنگروه ایشانند
نافرمانان

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

آیا پس جز دین خدا میجویند و مر او را منقاد شده هر که
در آسمانها و زمین است خواه و ناخواه و بسوی او باز
گردانیده میشوند

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي
الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ
الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ

أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ أَنْ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَنْ
تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ
أَحَدِهِمْ مِثْلُ الدُّمَيْيَاتِ وَلَوْ أَفْتَدَىٰ بِهِنَّ أُولَٰئِكَ لَهُنَّ
عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ

۸۵

۸۶

۸۷

۸۸

۸۹

۹۰

۹۱

بگو گرویدیم بخدا و آنچه فرو فرستاده شده بر ما و آنچه
فرو فرستاده شده بر ابراهیم و اسمعیل و اسحاق و یعقوب
و اسباط و آنچه داده شد بموسی و عیسی و پیغمبران از
پروردگارشان تفرقه نمی‌کنیم میان احدی از ایشان و ما مر
او را منقادانیم

و هر که بجوید غیر از اسلام دینی را پس هرگز پذیرفته
نشود از او و او در آخرت از زیانکارانست

چگونه راه نماید خدا گروهی را که کافر شدند پس از
ایمانشان و گواهی دادند که رسول حق است و آمد ایشان
را حجت‌ها و خدا راه نماید گروه ستمکاران را

آن گروه پاداششان آنست که بر آنهاست لعنت خدا و
فرشتگان و مردمان همگی

جاویدانیان در آن سبک کرده نشود از ایشان عذاب و نه
ایشان مهلت داده شوند

مگر آنان که توبه کردند پس از آن و اصلاح کردند پس
بدرستی که خدا آمرزنده مهربان است

بدرستی که آنها که کافر شدند پس از ایمانشان پس
افزودند کفر را هرگز پذیرفته نشود توبه ایشان و آن گروه
ایشانند گمراهان

بدرستی که آنان که کافر شدند و مردند و ایشان بودند
کافران پس هرگز پذیرفته نشود از هیچیک از ایشان پر
زمین زر سرخ هر چند خود را باز خرد بان آنها مر ایشان را
است عذابی دردناک و نیست ایشان را هیچ یاری کنندگان

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

فَمَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ

فِيهِ ءَايَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ ءَامِنًا ۗ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

قُلْ يَٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ

قُلْ يَٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ تَبِعُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ

هرگز نیابید نیکی را تا انفاق کنید از آنچه دوست دارید و آنچه را که انفاق کنید از چیزی پس بدرستی که خدا بان دانا است

همه طعام بود حلال از برای بنی اسرائیل مگر آنکه حرام کرد اسرائیل بر خودش پیش از آنکه فرو فرستاده شود توراہ بگو پس بیاورید توراہ را پس بخوانیدش اگر هستید راستگویان

پس هر که افترا بندد بر خدا دروغ را پس از آن پس آن گروه ایشانند ستمگران

بگو راست گفت خدا پس پیروی کنید ملت ابراهیم حقگرای را و نبود از شرک آورندگان

بدرستی که اول خانه که بنا نهاده شد از برای مردمان هر آینه آنست که بمکه است خجسته و هدایت از برای جهانیان

در آنست آیتهای روشن مقام ابراهیم و کسی که داخل شد باشد ایمن و مر خدا را است بر مردمان حج گزاردن آن خانه هر که استطاعت دارد بسوی او راه را و کسی که کافر شد پس بدرستی که خدا بی نیاز است از جهانیان

بگو ای اهل کتاب چرا کافر میشوید بآیتهای خدا و خدا گواه است بر آنچه میکنید

بگو ای اهل کتاب چرا باز میدارید از راه خدا کسی را که ایمان آورد میخواهید آنرا کج و شما شاهدانید و نیست خدا غافل از آنچه می‌کنید

ای آن کسانی که گرویدید اگر فرمانبرید گروهی را از آنان که داده شدند کتاب را برگردانند شما را پس از ایمان آوردتان کافران

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ
وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۗ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ ۚ وَلَا تَمُوتُنَّ
إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ
فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ
النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ ۚ
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

وَلَتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا
جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ أُسَوِّدَتْ
وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ
ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ

و چگونه کافر میشوید و شما خوانده میشود بر شما آیت‌های
خدا و در میان شما است رسول او و آنکه متوسل شود بخدا
پس بحقیقت هدایت یافته براه راست

ای آنکسانیکه گرویدید بترسید از خدا سزای ترسیدنش و
نمیرید البته مگر و شما مسلمانان باشید

و متمسک شوید برشته خدا همه و متفرق نشوید و یاد
کنید نعمت خدا را بر شما چون بودید دشمنان پس الفت
داد میان دلها تنان پس گردیدید بنعمتش برادران و بودید بر
کناره مغاکى از آتش پس رهانید شما را از آن همچنين بيان
میکند خدا برای شما آیت‌هایش را باشد که شما راه یابید

و باید که باشند از شما جمعی که بخوانند بسوی خوبی و امر
کنند بخوبی و نهی کنند از منکر و آن گروه ایشانند
رستگاران

و نباشید مانند آنان که متفرق شدند و اختلاف کردند پس
از آنچه آمد ایشان را حجت‌ها و آن گروه از برای آنها است
عذابی بزرگ

روزی که سفید شود روی‌هایی و سیاه شود روی‌هایی پس
اما آنان که سیاه شد روی‌های ایشان آیا کافر شدید پس از
ایمانتان پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید کافر
می‌شدید

و اما آنان که سفید شد روی‌هایشان پس باشند در رحمت خدا
ایشان در آن جاودانند

این آیت‌های خدا است میخوانیم آنرا بر تو برآستی و نیست
خدا که اراده کند ستمی را از برای جهانیان

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ

۱۱۰
۵۳۰

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ
الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ
الْفٰلْسِيقُونَ

۱۱۱

لَنْ يَضُرَّوْكُمْ إِلَّا أَذًى^ص وَإِنْ يُقْتَلُوا يُوَلَّوْكُمْ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا
يُنصَرُونَ

۱۱۲

ضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الدِّلَّةَ أَيْنَ مَا تَقِفُوا إِلَّا بِجَبَلٍ مِّنَ اللَّهِ
وَحَبَلٍ مِّنَ النَّاسِ وَبَأْءُو بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَضَرَبْتَ
عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةَ^ج ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ
اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ^ج ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا
يَعْتَدُونَ

۱۱۳
حزب ۲۶

لَيْسُوا سَوَاءً^ط مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتَّبِعُونَ آيَاتِ
اللَّهِ ءَأَنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ

۱۱۴

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ
الصَّالِحِينَ

۱۱۵

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ^ط وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ

و مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و
بسوی خدا باز گردد کارها

هستید بهتر امتی که بیرون آورده شده از برای مردمان
میفرمائید بخوبی و باز میدارید از ناشایسته و میگوید
بخدا و اگر گرویدندی اهل کتاب هر آینه بودی بهتر مر
ایشان را برخیشان گروندگانند و بیشتر ایشان نافرمانانند

هرگز ضرر نمی‌رسانند شما را مگر اندک آزاری و اگر کارزار
میکنند با شما میگردانند بشما پشت‌ها را پس نصرت داده
نمیشوند

زده شد بر ایشان خواری هر کجا یافته شوند مگر بزنجاری از
خدا و زنجار از مردمان و بازگشتند بغضبی از خدا و زده شد
بر ایشان درماندگی آن باین است که ایشان بودند کافر
می‌شدند به آیت‌های خدا و می‌کشتند پیغمبران را بناحق آن
بانکه نافرمانی کردند و بودند از حد در میگذشتند

نیستند یکسان از اهل کتاب گروهی باشند ایستاده
میخوانند آیت‌های خدا را اوقات شب و ایشان سجده
می‌کنند

می‌گروند بخدا و روز بازپسین و میفرمایند بخوبی و باز
میدارند از ناشایسته و می‌شتابند در خیرات و آن گروه از
شایستگانند

و آنچه را میکنند از خوبی پس ناسپاسی کرده نمیشوند
هرگز آنرا و خدا دانا است بر پرهیزگاران

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ

۱۱۷

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا
صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتُهُ ۗ وَمَا
ظَلَمَهُمُ اللَّهُ ۖ وَلَٰكِن أَنفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ

۱۱۸

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةَ مِّن دُونِكُمْ لَا
يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِن
أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ
الْآيَاتِ ۖ إِن كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ

۱۱۹

هَٰئِنتُمْ أَوْلَاءَ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
بِالْكِتَابِ كُلِّهِ ۗ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُوا
عَلَيْكُمْ بِالْأَنَامِلِ ۖ مِنَ الْغَيْظِ ۗ قُل مَّوْتُوا بِغَيْظِكُمْ ۖ إِنَّ
اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

۱۲۰

إِن تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِن تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ
يَفْرَحُوا بِهَا ۖ وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ
شَيْئًا ۖ إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

۱۲۱
۵۴ر

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدًا لِلْقِتَالِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

بدرستی که آنان که کافر شدند هرگز کفایت نکند از ایشان
مالهاشان و نه فرزندانشان از خدا چیزی را و آن گروه اهل
آتشند و ایشان در آن جاویدانند

مثل آنچه انفاق کنند در این زندگانی دنیا چون داستان
بادیست که در آن باشد سرمای سخت که برسد به کشتزار
قومیکه ستم کردند بر خودهاشان پس نابود کرد آنرا و
ستم نکرد ایشان را خدا و لیکن بر خودهاشان ستم
میکردند

ای آن کسانی که گرویدید نگیرید همراز از غیرتان کوتاهی
نمی‌کنند با شما در فساد دوست داشتند رنج داشتن شما را
بتحقیق ظاهر شد دشمنی از دهن‌های ایشان و آنچه پنهان
دارد سینه‌های ایشان بزرگتر است بتحقیق بیان کردیم
برای شما آیات‌ها را اگر باشید شما که دریابید بعقل آگاه
باشید

شما آنهایی که دوست دارید ایشان را و دوست ندارند
شما را و می‌گروید به کتاب هم‌هاش و چون ملاقات کردند
شما را گفتند ایمان آوردیم و چون خلوت کردند گزیدند بر
شما سر انگشتان را از خشم بگو بمیرید به خشتان
بدرستی که خدا دانا است به اسرار سینه‌ها

اگر مس میکند شما را خوبی بد میایدشان و اگر رسد شما
را بدی شاد میشوند بان و اگر صبر کنید و بپرهیزید ضرر
نمیرساند شما را مگر ایشان چیزی بدرستی که خدا بانچه
میکنند فرا رسنده است

و هنگامی که بیرون رفتی بامداد از اهلت مهیا میکردی
گروندگان را در نشیمنها برای کارزار و خدا شنوای دانا
است

إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيهُمَا وَعَلَى
اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ
بِثَلَاثَةِ آءَالِفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنزَلِينَ

بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ هَذَا
يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آءَالِفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
مُسَوِّمِينَ

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ
وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا
خَائِبِينَ

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ
فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ مَضَعَةً
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

چون قصد کردند دو گروه از شما که بد دلی کنند و خدا بود
یاورشان و بر خدا پس باید توکل کنند گروندگان

و بتحقیق یاری کرد شما را خدا در بدر و شما بودید ذلیلان
پس بترسید از خدا باشد که شما شکر کنید

هنگامی که میگفتی مر گروندگان را آیا کفایت نمی‌کند شما
را که مدد کند شما را پروردگارتان به سه هزار از ملائکه
فرو فرستادگان

آری اگر صبر کنید و بپرهیزید و بیایند شما را که علامات بر
خود راست کنند این امداد کند شما را خدایتان به پنج هزار
از ملائکه نشان کنندگان

و نگردانید آنرا خدا مگر بشارت برای شما و از برای آنکه
مطمئن شود دلهاشان بان و نیست نصرت مگر از نزد خدای
غالب درستگدار

تا قطع کند پاره‌ای را از آنان که کافر شدند یا نگونسار کند
ایشان را پس برگردند نومیدان

نیست مر تو را از امر چیزی یا در پذیرد از ایشان یا عذاب
کند ایشان را پس بدرستی که ایشان ستمکارانند

و مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است
میامزد مر آن را که میخواهد و عذاب میکند آنرا که خواهد
و خدا آمرزنده مهربان است

ای آنکسانیکه ایمان آوردید نخورید ربا را زیادتیهای بر هم
افزوده و بترسید از خدا باشد که شما رستگار شوید

و بترسید از آتشیکه مهیا شده برای کافران

و فرمان برید خدا و رسول را باشد که شما رحمت کرده
شوید

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ

و بشتابید بسوی آمرزش از پروردگان و بهشتی که عرضش
آسمانها و زمین است که مهیا شده برای پرهیزگاران

آنان که انفاق میکنند در خوشی و ناخوشی و فرو خوردگان
خشم و عفو کنندگان از مردمان و خدا دوست دارد
نیکوکاران را

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينَ الْعِظَ
وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

و آنان که چون کردند ناشایستی یا ستم کردند بر
خودهاشان یاد کردند خدا را پس استغفار نمودند برای
گناهانشان و کیست که بیامزد گناهان را جز خدا و اصرار
ننمودند بر آنچه کردند و ایشان میدانند

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ
فَاسْتَعْفَرُوا لِدُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ الدُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ
يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ

آن گروه پاداش ایشان آمرزشی است از پروردگارشان و
بهشتهائی است که میرود از زیرشان نهرا جاویدانین در
آن و چه نیکو است مزد کار کنندگان

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِن
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ

بحقیقت گذشت پیش از شما سنتهائی پس سیر کنید در
زمین پس بنگرید چگونه بود انجام تکذیب کنندگان

قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِبِينَ

این بیانی است برای مردمان و هدایت و پندی است از برای
پرهیزگاران

هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ

و سست نشوید و اندوهگین مگردید و شما برترانید اگر
باشید گروندگان

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

اگر مس کند شما را جراحی پس بتحقیق مس کرد قوم را
جراحی مانند آن و این روزها میگردانیمشان بنوبت میان
مردمان و از برای آنکه بداند خدا آنان را که ایمان آوردند و
بگیرد از شما گواهان و خدا دوست ندارد ستمکاران را

إِن يَمَسُّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلَهُ وَتِلْكَ
الْآيَاتُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

وَلِيْمَحِصَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِيْنَ

و از برای آنکه خالص کند خدا آنان را که ایمان آوردند و بکاهد کافران را

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوْا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ جَاهَدُوْا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصّٰبِرِيْنَ

آیا پنداشتید که داخل میشوید بهشت را و هنوز جدا نکرده باشد خدا آنها را که مجاهده کردند از شما یا آنکه بدانند صبر کنندگان را

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَاَيْتُمُوْهُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ

و بدرستی که بودید آرزو میکردید مرگ را پیش از آنکه ملاقات کنید آنرا پس بحقیقت دیدید آن را و شما نظر میکردید

وَمَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُوْلٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهٖ الرُّسُلُ اَفَاِيْنَ مَاتَ اَوْ قُتِلَ اَنْقَلَبْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلٰٓى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللّٰهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللّٰهُ الشّٰكِرِيْنَ

و نیست محمد ص مگر رسولى بتحقيق گذاشته‌اند پيش از او رسولان آيا پس اگر مرده بود يا كشته شده بود بر مى‌گشتيد بر پاشنه هاتان و هر كه برگردد بر دو پاشنه‌اش پس هرگز ضرر نميرساند خدا را هيچگونه چيزى و بزودى سزا ميدهد خدا شكرگزاران را

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوْتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ كِتٰبًا مُّوَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشّٰكِرِيْنَ

و نمى‌باشد مر نفسى را كه بميرد مگر باذن خدا كتابى معين المدة و هر كه ميخواهد ثواب دنيا را ميدهيمش از آن و هر كه ميخواهد ثواب آخرت را ميدهيمش از آن و بزودى جزا دهيم شكرگزاران را

وَكَايِنٍ مِّنْ نَّبِيٍّ قَتَلَ مَعَهُ رَبِّيْونَ كَثِيْرًا فَمَا وَهَنُوْا لِمَا اَصَابَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوْا وَمَا اسْتَكٰنُوْا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصّٰبِرِيْنَ

و بسا از پيغمبرى كه كارزار كردند با او سپاهيان بسيار پس سستى نكردند مر آنچه رسيد ايشان را در راه خدا و ضعيف نشدند و فروتنى نكردند و خدا دوست دارند شكيبايان را

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ اِلَّا اَنْ قَالُوْا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَاِسْرَافَنَا فِيْ اَمْرِنَا وَثَبَّتْ اَقْدَامَنَا وَاَنْصُرْنَا عَلٰٓى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ

و نبود گفتارشان جز آنكه گفتند اى پروردگار ما بيمارز براى ما گناهان ما را و از حد گذشتنمان را در كارمان و ثابت دار قدمهاى ما را و يارى كن ما را بر گروه كافران

فَعَاثَلَهُمْ اللّٰهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْاٰخِرَةِ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ

پس دادشان خدا ثواب دنيا و خوبى ثواب آخرت و خدا دوست دارد نيكوكاران را

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ
عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ

ای آن کسانی که ایمان آوردید اگر فرمان برید آنها را که
کافر شدند برگردانند شما را بر پاشنه‌هاتان پس گردید
زیانکاران

بلکه خدا است صاحب اختیار شما و او است بهترین یاری
کنندگان

۱۵۰ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ ۖ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ

زود باشد که اندازیم در دلهای آنان که کافر شدند ترس را
بانچه شرک آورند بخدا مادامی که فرستاده نشده بان حتی
و جایگاه ایشان آتش است و چه بد است جایگاه ستمکاران

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ
مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا ۖ وَمَأْوَهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى
الظَّالِمِينَ

و بدرستی که راست کرد با شما خدا وعده خود را چون
چابک میگشتید آنها را باذنش تا چون بد دلی کردید و
منازعه کردید در امر و نافرمانی کردید پس از آنکه نمود
بشما آنچه دوست داشتید از شما کسی است که میخواهد
دنیا را و از شما کسی است که میخواهد آخرت را پس
گردانید شما را از ایشان تا بیازماید شما را و بدرستی که
عفو کرد از شما و خدا است صاحب فضل بر گروندگان

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ ۖ إِذْ تَحُسُونَهُمْ بِإِذْنِهِ ۖ حَتَّىٰ
إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِمَّنْ بَعْدَ مَا
أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ ۚ مِنْكُمْ مَن يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَن
يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُم عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ۖ وَلَقَدْ عَفَا
عَنْكُمْ ۗ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

هنگامی که دور میرفتید و نمی‌ایستادید بر احدی و رسول
میخواند شما را در عقبان پس جزا داد شما را غمی بغمی تا
اندوهگین نشوید بر آنچه فوت شد از شما و نه آنچه رسید
شما را و خدا آگاه است آنچه میکنید

۱۵۳ إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ عَلَىٰ أَحَدٍ ۖ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي
أُخْرَاكُمْ فَأَتَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍ لِّكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا
فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشَى طَافِيفَةً مِّنْكُمْ وَطَافِيفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

۳۰
آل عمران
۱۵۴
/۲۰۰

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

۱۵۵

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرَى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۱۵۶
۵۸۰

وَلَيْن قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتْتَمَّ لِمَغْفِرَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٍ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ

۱۵۷

پس فرو فرستاد بر شما پس از غم ایمنی پینکی که فرو میگرفت طایفه را از شما و طایفه‌ای که بحقیقت بغم انداخته بود ایشان را خودهاشان گمان میبردند بخدا غیر حق را گمان جاهلیت میگفتند آیا باشد مر ما را از امر هیچ چیزی بگو بدرستی که امر همه آن مر خدا را است پنهان میدارند در نفسهاشان آنچه را آشکار نمیکنند از برای تو میگویند اگر بودی مر ما را از امر چیزی کشته نمی‌شدیم در اینجا بگو اگر میبودید در خانه هاتان هر آینه میامدند آنان که نوشته شده بود بر ایشان قتل تا کشتنگاهشان و تا بیازماید خدا آنچه را در سینه‌های شما است و تا خالص گرداند آنچه در دلهای شما است و خدا دانا است به اسرار سینه‌ها

بدرستی که آنان که پشت کردند از شما روزی که روبرو شدند دو جماعت جز این نیست لغزایدشان دیو رجیم بسبب برخی از آنچه کسب کردند و بدرستی که عفو کرد خدا از ایشان بدرستی که خدا آمرزنده بردبار است

ای آن کسانی که ایمان آوردید مباشید مانند آنان که کافر شدند و گفتند مر برادرانشان را چون سفر میکردند در زمین یا بودند غازیان اگر بودند نزد ما نمی‌مردند و کشته نمی‌شدند تا بگرداند خدا آن را حسرت در دلهایشان و خدا زنده میکند و می‌میراند و خدا بانچه میکند بینا است

و اگر کشته شدید در راه خدا یا مریدید هر آینه آمرزشی از خدا و رحمتی بهتر است از آنچه جمع میکنند

وَلَيْنَ مُتَمِّمٍ أَوْ قَاتِلْتُمْ لِإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ

و اگر مردید یا کشته شدید هر آینه بسوی خدا محشور میشوید

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ
 الْقَلْبِ لَأَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ
 وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
 يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ

۱۵۹

پس برحمتی از خدا نرمی کردی مر ایشان را و اگر بودی بد خوی سخت دل هر آینه پراکنده میشدند از حوالی تو پس در گذر از ایشان و آمرزش خواه مر ایشان را و مشورت کن با آنها در کار پس چون عزم کردی پس توکل کن بر خدا بدرستی که خدا دوست دارد توکل کنندگان را

إِن يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِن يَخْذَلْكُمْ فَمَنْ
 ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُم مِّنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُؤْمِنُونَ

۱۶۰

اگر یاری کند شما را خدا پس نیست غلبه کننده شما را و اگر وا می‌گذارد شما را پس کیست که یاری میکند شما را از بعد او و بر خدا پس باید توکل کنند گروندگان

وَمَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَعْلَلَّ مَن يَعْلَلُ وَمَنْ يَعْلَلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

۱۶۱

و نیست پیغمبر را که خیانت کند و کسی که خیانت کند بیاید بآنچه خیانت کرده روز قیامت پس داده شود هر تنی جزای آنچه کسب کرده و ایشان ستم کرده نشوند

أَفَمَنْ أَتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا وَهَهُ
 جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

۱۶۲

آیا پس کسی که پیروی کرد رضای خدا را چون کسی است که بازگشت کرده به خشمی از خدا و جایگاه او دوزخ است و چه بد است آنجای بازگشت

هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

۱۶۳

ایشان مرتبه هایند نزد خدا و خدا بینا است آنچه می‌کنند

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ
 أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ
 الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

۱۶۴

بحقیقت انعام فرمود خدا بر گروندگان چون بر انگیخت در ایشان رسولی از خودهاشان که بخواند بر ایشان آیت‌های او را و پاک کندشان و بیاموزدشان کتاب و حکمت را و اگر چه بودند از پیش هر آینه در گمراهی روشن

أَوْلَمَّا أَصَبْتُمْ مُمْسِيَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَلَيْسَ
 هَذَا قُلُّ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ

۱۶۵

آیا و چون رسید شما را مصیبتی که بحقیقت رسانیدید دو چندان را گفتید از کجا بود این بگو آن باشد از نزد خودهاتان بدرستی که خدا بر هر چیزی توانا است

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّقِي الْجَمْعَانِ فَيَاذَنْ اللَّهُ وَلِيَعْلَمَ
الْمُؤْمِنِينَ

و آنچه رسید شما را روزی که روبرو شدند دو جماعت پس
باذن خدا است و تا بداند گروندگان

۱۶۷

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ
لِلْكَفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا
لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ

و تا بدانند آنان که نفاق کردند و گفته شد مر ایشان را که
بیانید کارزار کنید در راه خدا یا دفع کنید گفتند اگر
میدانستیم کارزار کردن هر آینه متابعت کردیم شما را آنها
مر کفر را آتروز نزدیکتر بودند از ایشان مر ایمان را
میگفتند بدهنهاشان آنچه نیست در دلهاشان و خدا داناتر
است بانچه پوشیده میدارند

۱۶۸

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ
فَادْرَعُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

آنان که گفتند مر برادرانشان را و نشستند اگر اطاعت ما
میکردند کشته نمی‌شدند بگو پس دفع کنید از خودهاتان
مرگ را اگر هستید راستگویان

۱۶۹

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أحيَاءٌ
عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرَزَقُونَ

و نپندارید البته آنان را که کشته شدند در راه خدا مردگان
بلکه زندگانند نزد پروردگارشان روزی داده میشوند

۱۷۰

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ
لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ

شادمانانند بانچه دادشان خدا از فضل خود و شادمانی
میکند بکسانیکه ملحق نشده‌اند بایشان

۱۷۱
جزب ۲۹

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ

از بعد ایشان اینکه نیست خوفی بر ایشان و نه ایشان
اندوهناک شوند شادمانی میکنند بنعمتی از خدا و فضلی و
بدرستی که خدا ضایع نمی‌کند مزد گروندگان را

۱۷۲
۵۹

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ

آنان که اجابت میکنند خدا و رسول را از بعد رسیدن
بایشان جراحت از برای آنان که نکوئی کردند از ایشان و
پرهیزگار شدند مزدی بزرگست

۱۷۳

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ
فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

آن کسانی که گفت مر ایشان را مردمان بدرستی که مردم
بحقیقت جمع شدند از برای شما پس بترسید از ایشان پس
افزود ایشان را ایمان و گفتند بس است ما را خدا و چه
خوب کار گذاریست

فَأَنْقَلِبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّهُمْ سُوءٌ
وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ

۱۷۵

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ
وَخَافُونِ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ

۱۷۶

وَلَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يَضُرُّوا
اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِزًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ

۱۷۷

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۷۸

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ خَيْرًا لِّأَنفُسِهِمْ
إِنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

۱۷۹

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ
الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى
الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِن رُّسُلِهِ مَن يَشَاءُ فَآمِنُوا
بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِن تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ

۱۸۰

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخَلُوا بِهِ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

پس برگشتند بنعمتی از خدا و فضلی مس نکردشان بدی و پیروی کردند خشنودی خدا را و خدا صاحب فضلی است بزرگ

جز این نبود آنکه شیطان میترسانید دوستانش را پس ترسید از ایشان و بترسید از من اگر هستید گروندگان

و باید اندوهگین نسا زنت آنان که می‌شتابند در کفر بدرستی که ایشان ضرر نمیرسانند خدا را چیزی می‌خواهد خدا که نگرداند برای ایشان بهره در آخرت و برای آنها عذابیست بزرگ

بدرستی که آنان که خریدند کفر را بایمان البته ضرر نمیرسانند خدا را چیزی و برای آنها عذابیست پر درد

و باید که نپندارند البته آنها که کافر شدند که مهلت دادن ما ایشان را بهتر است برای خودهاشان مهلت نمیدهیم ایشان را مگر تا زیاد کنند گناه را و برای ایشانست عذابی خوار کننده

نباشد خدا که وا گذارد گروندگان را بر آنچه شما بر آید تا جدا سازد پلید را از پاکیزه و نباشد خدا که مطلع گرداند شما را بر غیب و لیکن خدا بر می‌گزیند از رسولانش هر که را می‌خواهد پس بگروید بخدا و رسولانش و اگر بگروید و بپرهیزید پس مر شما را مزدیست بزرگ

و باید نپندارند آنان که بخل میورزند بانچه داد ایشان را خدا از فضلش که آن بهتر است مر ایشان را بلکه آن بدتر است مر ایشان را بزودی طوق کرده شوند آنچه بخل کردند بان روز قیامت و مر خدا را است میراث آسمانها و زمین و خدا بانچه میکنید آگاه است

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ
أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ
وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

بدرستی که شنید خدا گفتار آنکسانیکه گفتند بدرستی که
خدا محتاج است و ما بی‌نیازانیم زود باشد که بنویسیم آنچه
گفتند و کشتنشان پیغمبران را بناحق و گوئیم بچشید عذاب
آتش سوزان را

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ

آن بسبب آن چیزاست که پیش فرستاد دستهای شما و
آنکه خدا نیست ستمکار مر بندگان را

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهْدٌ إِلَيْنَا إِلَّا نُوْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّى
يَأْتِينَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ
قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالذِّكْرِ قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ

آنان که گفتند بدرستی که خدا عهد کرد با ما که ایمان
نیاریم برسولی تا آنکه بیاورد برای ما قربانی که بخوردش
آتش بگو بحقیقت آمدند شما را رسولان پیش از من با
معجزات و با آنچه گفتید پس چرا کشتید ایشان را اگر
هستید راستگویان

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ
وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

پس اگر تکذیب کنند ترا پس بحقیقت تکذیب کرده شدند
رسولانی چند پیش از تو که آمدند با معجزات و زبورها و
کتاب روشن کننده

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ
وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ

هر تنی چشنده است مرگ را و جز این نیست تمام داده
میشوید اجرهاتان را روز قیامت پس آنکه دور کرده شد از
آتش و در آورده شد به بهشت پس بمراد رسید و نیست
زندگانی دنیا مگر متاع فریب

لَسْبَلَوْنَ فِيْ أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذَى
كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

هر آینه آزموده میشوید در مالهااتان و نفسهااتان و هر آینه
خواهید شنید از آنان که داده شدند کتاب پیش از شما و از
آنان که شرک آوردند ناخوش بسیار و اگر صبر کنید و
بپرهیزید پس بدرستی که آن از عزم امور است

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ ثُمَّ قَلِيلًا فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ

و هنگامی که گرفت خدا پیمان آنان که داده شدند کتاب را که هر آینه بیان کنید آنرا از برای مردم و نپوشید آنرا پس انداختندش پس پشتهاشان و عوض گرفتند بان بهای اندک را پس چه بد است آنچه عوض میگیرند

مپندار البته کسانی را که شاد میشوند بانچه آوردند و دوست میدارند که ستوده شوند بچیزی که بجا نیامورند پس مپندار البته ایشان را در مقام رستگاری از عذاب و ایشان را است عذابی دردناک

و مر خدا را است پادشاهی آسمانها و زمین و خدا بر هر چیزی توانا است

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بدرستی که در آفریدن آسمانها و زمین و اختلاف شب و روز هر آینه آیتها است مر صاحبان خرد را

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

آنان که یاد میکنند خدا را ایستاده و نشسته و بر پهلوهاشان و اندیشه میکنند در آفرینش آسمانها و زمین پروردگار ما نیافریدی این را باطل منزهی تو پس نگهدار ما را از عذاب آتش

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

ای پروردگار ما بدرستی که تو کسی را که داخل میکنی در آتش پس بتحقیق خوار کرده او را و نیست مر ستمکاران را هیچ یاری کنندگان

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

پروردگار ما بدرستی که ما شنیدیم ندا کننده ندا می‌کرد از برای ایمان که بگروید پیروردگارتان پس گرویدیم پروردگار ما پس بیامرز برای ما گناهان ما را و باز پوشان از ما بدیهای ما را و بمیران ما را با نیکان

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ

پروردگار ما و بده ما را آنچه وعده داده ما را بر رسولانت و خوار مگردان ما را روز قیامت بدرستی که تو خلاف نمی‌کنی وعده را

رَبَّنَا وَعَايِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

فَأَسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ
مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ ۖ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا
وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا
لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ
الْثَوَابِ

پس اجابت کرد مر ایشان را پروردگارشان که ضایع نمی‌کنم
کار کار کننده را از شما از مردی یا زنی بعضیتان از بعضی
است پس آنانکه مهاجرت کردند و بیرون کرده شدند از
دیارشان و رنجانیده شدند در راه من و کارزار کردند و
کشته شدند در میگذریم از ایشان بدیهای ایشان را و هر
آینه در میاورمشان در بهشتهائی که میرود از زیرشان نهرها
پاداشی از نزد خدا و خدا باشد نزدش خوبی ثواب

لَا يَعْزَتَكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبَلَدِ

نباید که فریب دهد ترا رفت و آمد آنان که کافر شدند در
شهرها

مَتَعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

متاعی است اندک سپس مسکن ایشان دوزخست و بد
بستریست

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ
خَيْرٌ لِّلْأَبْرَارِ

لیکن آنان که پرهیز کردند از پروردگارشان مر ایشان را
است بهشتهائی که میرود از زیرشان نهرها جاودانیان در آن
ما حضری از نزد خداست و آنچه نزد خدا است بهتر است از
برای نیکان

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ
وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا
قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ

و بدرستی که از اهل کتاب هر آینه کسی است که می‌گردد
بخدا و آنچه فرستاده شده بشما و آنچه فرستاده شده
بایشان خشوع کنندگان از برای خدا عوض نمی‌کنند به
آیت‌های خدا بهای اندک را آن گروه مر ایشان راست
مزدشان نزد پروردگارشان بدرستی که خدا زود حساب
است

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

ای آن کسانی که گرویدید صبر کنید و شکیبائی ورزید و
آماده باشید و بترسید از خدا باشد که شما رستگار شوید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا النَّاسُ آتَقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

۱
حزب
۳۱
۶۲ر

وَأْتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا
تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا

۲

وَأِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ
لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبْعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا
تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا
تَعُولُوا

۳

وَأْتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ
مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَّرِيئًا

۴

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا
وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا

۵

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ
رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا
أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا
فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا
عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا

۶

ای مردمان بترسید از پروردگارتان که آفرید شما را از یک
تن و آفرید از آن جفت او را و پراکنده کرد از نسل آن دو
تا مردان بسیار و زنان را و بترسید از خدائی که درخواست
کرده می‌شوید بان و رحم‌ها بدرستی که خدا باشد بر شما
نگهبان

و بدهید یتیمان را مال‌هایشان و ندهید پلید را بدل پاکیزه و
نخورید مال‌هایشان را با اموالتان بدرستی که آن باشد گناه
بزرگ

و اگر بترسید که عدل نوزید در یتیمان پس نکاح کنید
آنچه خوش آید شما را از زنان دو و سه و چهار و اگر
بترسید که عدالت نوزید پس یکی یا آنچه مالک باشد
دست‌های آن نزدیکتر است که میل نکنید

و بدهید زنان را مهر‌هایشان را دادنی بطیب خاطر پس اگر
بخوشی گذشتند از برای شما از چیزی از آن از دل پس
بخورید آنرا سازگار گوارا

و ندهید کم خردان را اموالتان را که گردانید خدا برای شما
مایه تعیش و روزی دهید ایشان را از آنها و بیوشانیدشان و
بگوئید مر ایشان را گفتاری خوب

و بیازمائید یتیمان را تا چون برسند بنکاح پس اگر یافتید از
ایشان رشدی پس تسلیم کنید بایشان مال‌هایشان را و
مخورید آن را از راه اسراف و پیش‌گیری اینکه بزرگ شوند
و هر که باشد غنی پس باید در گذرد و هر که باشد فقیر
پس باید بخورد بخوبی پس چون تسلیم کردید بایشان
مال‌هایشان را پس گواه گیرید بر ایشان و کفایت خدا
محاسب

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ
نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ
نَصِيبًا مَّفْرُوضًا

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ
فَارزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا

وَلِيخَشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعْفًا خَافُوا
عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي
بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلُونَ سَعِيرًا

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ فَإِن
كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِن كَانَتْ
وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبْوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ
مِمَّا تَرَكَ إِن كَانَ لَهُ وَوَلَدٌ فَإِن لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَوَلَدٌ وَوَرِثَةٌ
أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِن كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِن
بَعْدِ وَصِيَّةِ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۗ لِأَبَائِكُمْ وَلِأُمَّاتِكُمْ لَا
تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفَعًا فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

مر مردان راست بهره‌ای از آنچه گذاشتند والدین و
نزدیکان و مر آنان راست بهره از آنچه گذاشتند پدر و مادر
و نزدیکان از آنچه کم باشد از آن یا بسیار باشد بهره فرض
کرده شده

و چون حاضر شوند قسمت را صاحبان قرابت و یتیمان و
درماندگان پس بدهید ایشان را از آن و بگوئید مر ایشان
را گفتاری خوب

و باید بترسند آنان که اگر بگذارند از عقبشان فرزندان
عاجز بیم خواهند داشت بر ایشان پس باید بترسند از خدا
و باید بگویند گفتنی درست

بدرستی که آنان که می‌خورند مالهای یتیمان را بستم
نمی‌خورند در شکمهای خود مگر آتش را و بزودی انداخته
میشوند در آتش سوزان

میفرماید شما را خدا در اولادتان از برای مذکر مانند بهره
دو مؤنث پس اگر باشند آنان فوق دو تا پس از برای
آنهاست دو ثلث آنچه را گذاشتند و اگر باشد یکی پس از
برای اوست نصف و مر والدینش را از برای هر یک از
ایشان شش یک از آنچه گذاشتند اگر باشد مر او را
فرزندی پس اگر نباشد مر او را فرزندی و میراث برند از او
والدینش پس مادر او را باشد سه یک پس اگر باشد مر او
را برادران پس مادر او راست شش یک از بعد وصیتی که
وصیت میکند بان یا دینی پدران شما و پسران شما
نمیدانید کدامشان نزدیک ترند مر شما از راه نفع فرض
کرده‌ئیس از خدا بدرستی که خدا باشد دانای درست‌کردار

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ
فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ
يُوصِيَنَّ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ
لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمْنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ
بَعْدِ وَصِيَّتِ تَوْصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ
كَالَةَ أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا
الْسُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ
مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِّنَ
اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ

:۴
نساء
۱۲
۱۷۶/
حزب
۳۲

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

۱۳

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا
خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ

۱۴

و مر شما راست نیمه آنچه گذاشتند جفت‌های شما اگر
نباشد مر ایشان را فرزندی پس اگر باشد مر ایشان را
فرزندی پس مر شما راست ربع از آنچه گذاشتند از بعد
وصیتی که وصیت میکنند بان یا دینی و از برای آنها است
چهار یک آنچه گذاشتید اگر نباشد مر شما را فرزندی پس
اگر باشد مر شما را فرزندی پس از برای آنها است هشت
یک آنچه گذاشتید پس از وصیتی که وصیت میکنید بان یا
دینی و اگر باشد مردی که میراث برده شود از جهت کلاه یا
زنی و مر او را باشد برادری یا خواهری پس برای هر یک از
آن دو است شش یک پس اگر باشند بیشتر از آن پس
ایشان انبازانند در سه یک از بعد وصیتی که وصیت کرده
میشود بان یا دینی غیر ضرر رساننده وصیتی از خدا و خدا
دانای بردبار است

این حدهای خدا است و هر که فرمان برد خدا و رسول او را
داخل کند او را به بهشت‌هایی که می‌رود از زیر آنها نهرها
جاودانیان در آن و آنست کامیابی بزرگ

و هر که نافرمانی کند خدا و رسول او را و در گذرد از
حدهای او در آورد او را در آتش جاودان باشد در آن و از
برای اوست عذابی خوار کننده

وَالَّتِي يَأْتِيَنَّ الْفَحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ
أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى
يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا

و آنان که کنند کار بدی از زاننتان پس گواه طلبید بر ایشان
چهار تا از شما پس اگر شهادت دادند پس نگاه داریدشان
در خانه‌ها تا برداردشان مرگ یا قرار دهد خدا از برای
ایشان راهی

وَالَّذَانِ يَأْتِيَنَّهَا مِنْكُمْ فَاعْذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا
فَاعْرِضْهُمَا لِيِنَّ اللَّهَ كَانَتْ تَوَابًا رَّحِيمًا

و آن دو کس که میکنند کار بد را از شما پس آزار کنید
ایشان را پس اگر توبه کردند و کار نیک کردند پس
بگذرانید از ایشان بدرستی که خدا باشد توبه پذیر مهربان

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ
يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا

جز این نیست که توبه پذیرفتنی بر خدا است از برای آنان
که میکنند بد را بنادانی سپس توبه می‌کنند از نزدیک پس
آنها توبه میپذیرد خدا از ایشان و باشد خدا دانای
درست‌کردار

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ
أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْعَنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ
كُفَّارٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

و نیست توبه از برای آنان که میکنند گناهان را تا چون
حاضر شود یکیشان را مرگ میگوید بدرستی که من توبه
کردم الان و نه آنان که می‌میرند و ایشانند کافران آن‌گروه
آماده کرده‌ایم از برای ایشان عذابی دردناک

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا
وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ
بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ
فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا

ای آن کسانی که گرویده‌اید نیست حلال مر شما را که
میراث برید از زنان باکراه و منع نکنید آنها را که ببرید پاره
از آنچه داده‌اید آنها را مگر آنکه کنند کار بدی آشکار را و
معاشرت کنیدشان بخوبی پس اگر خوش نداشته باشید از
ایشان پس شاید که ناخوش دارید چیزی را و بگرداند خدا
در آن خیر بسیار

وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَسْتَبْدَالَ زَوْجَ مَكَانَ زَوْجٍ وَعَاتَيْتُمْ إِحْدَهُنَّ
فَنظَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بِهْتِنَا وَإِنَّمَا
مُبِينًا

و اگر خواستید عوض کردن جفتی بجای جفتی و داده باشید
یکیشان را مال بسیار پس مگیرید از آن چیزی را آیا
میگیرید آنرا بدروغ بستن و بدی آشکار

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ
مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا

و چگونه میگیرید آنرا و بحقیقت رسیده برخی از شما برخی
و گرفتند از شما پیمان سخت

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ
سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا

و نکاح نکنید آنچه را نکاح کرده پدرانتان از زنان مگر آنچه
بتحقیق گذشت بدرستی که آن باشد کاری زشت و دشمنی و
بد راهی است

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ
وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ
وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضَعَةِ
وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبِّبَاتِكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّن
نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِن لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ
أَصْلَابِكُمْ وَأَن تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا

حرام کرده شد بر شما مادران شما و دختران شما و
خواهرانتان و عمه هاتان و خاله هاتان و دختران برادر و
دختران خواهر و مادرانتان که شیر دادند شما را و
خواهرانتان از شیر خوردن و مادران زنانتان و دخترانتان که
تربیت یافته‌اند در کنار هاتان از زنانتان که دخول کرده
باشید بانها پس اگر نبوده باشد که دخول کرده باشید بانها
پس نیست گناهی بر شما و زنان پسرانتان که باشند از
پشتهای شما و آنکه جمع کنید میان دو خواهر مگر آنچه
بحقیقت گذشت بدرستی که خدا باشد آمرزنده مهربان

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَّا وَرَاءَ ذَٰلِكُمْ أَن تَبْتَغُوا
بِأَمْوَالِكُمْ مُّحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْلِفِينَ ۚ فَمَا أَسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ
مِنْهُنَّ فَعَاتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ فَرِيضَةً ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا
تَرَاضَيْتُمْ بِهِ ۚ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
حَكِيمًا

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَن يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّن فَتْيَتِكُمْ
الْمُؤْمِنَاتِ ۚ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِّن بَعْضٍ
فَأَنكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَءَاتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
مُحْصَنَاتٍ غَيْرِ مُسْلِفَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ ۚ فَإِذَا
أُحْصِنَ فَإِنَّ أَتَيْنَ بِفَحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى
الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ
وَأَن تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و شوهر داران از زنان مگر آنچه مالک شد یمینهاتان کتاب
خدا است بر شما و حلال کرده شد بر شما آنچه سوای آنست
آنکه خواستگاری کنید بمالهاتان که شوهران حلال باشید نه
زنا کنندگان پس آنچه را متعه کردید از ایشان پس بدهید
بایشان مهرهاشان را که فرض کرده شده و نیست گناهی بر
شما در آنچه راضی شدید بان از بعد مهر واجب بدرستی که
خدا باشد دانای درستکردار

و آنکه استطاعت ندارد از شما بتوانگری که بزنی خواهد
زنان آزاد ایماندار را پس از آنچه مالک شد یمینهاتان از
کنیزاتان که ایمان دارند و خدا داناتر است بایماتان
بعضی‌تان از بعضی است پس بزنی بخواهید آنان را برخصت
صاحبهاشان و بدهید ایشان را مهرهاشان بخوبی وقتی که
باشند باز دارندگان خود از کار بد نه زنا کنندگان و نه
گیرندگان یا رهائی نهانی پس چون بزنی گرفته شدند پس
اگر کنند کار بد پس بر ایشانست نیمه آنچه بر زنان آزاد
است از عذاب آن از برای کسی است که ترسد از ضرر از
شما و اگر صبر کنید بهتر است مر شما را و خدا آمرزنده
مهربانست

میخواهد خدا که بیان کند برای شما و هدایت کند شما را
طریقهای آنان که بودند پیش از شما و توبه پذیرد از شما و
خدا دانای درستکردار است

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا

و خدا میخواهد که توبه پذیرد از شما و میخواهد آنان که پیروی میکنند خواهشهای نفس را که میل کنید میلی بزرگ

میخواهد خدا که سبک گرداند از شما و آفریده شده انسان ناتوان

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا

ای آن کسانی که گرویدید مخورید مالهاشان را میاتان بناحق مگر آنکه بوده باشد خرید و فروشی به خوشنودی از شما و مکشید خودهاشان را بدرستی که خدا باشد به شما مهربان

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم
بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا
تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

و کسی که میکند آن را از راه تعدی و ستم پس زود باشد که بیندازیمش در آتش و باشد آن بر خدا آسان

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيهِ نَارًا وَكَانَ
ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

اگر پیرامون نگردید کبیره‌های آنچه را نهی کرده میشوید از آن در میگذریم از شما گناهاتان را و در میاوریم شما را در محلی گرامی

إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا

و آرزو نکنید آنچه را افزونی داد خدا بان برخی از شما را بر برخی از برای مردانست بهره از آنچه کسب کردند و از برای زنانست بهره از آنچه کسب کردند و درخواست کنید خدا را از فضلش بدرستی که خدا باشد بهمه چیز دانا

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ
نَصِيبٌ مِّمَّا كَتَبْنَا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَتَبْنَا
وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

و از برای همه گردانیدیم میراثبران از آنچه گذاشتند والدین و نزدیکان و کسانی که پیمان بست یمینهاشان پس بدهیدشان بهره ایشان بدرستی که خدا باشد بر هر چیزی شاهد

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ
عَقَدْتُمْ أَيْمَانَكُمْ فَعَاتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدًا

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى
بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالَّذِينَ نَفَقُوا قَلِيلًا
حَفِظَتْ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ
فَعِظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَأَضْرِبُوهُنَّ فَإِنَّ
أَطْعَمَكُمُ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
كَبِيرًا

۴
نساء
۳۴
۱۷۶
۶۷ ر

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا
مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا خَبِيرًا

۳۵

وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا
وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَلًا فَخُورًا

۳۶
حزب
۳۴

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا
ءَاتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا

۳۷

مردان کارگزاران و عهده داران نفقه‌اند بر زنان بآنچه
افزونی داد خدا بعضی ایشان را بر بعضی و بآنچه انفاق
کردند از مالهاشان پس نیک زنان اطاعت کنندگان باشند و
نگاه دارندگان خود را در وقت حاضر نبودن شوهر
بنگاهداشت خدا و آن زانی که میترسید از نافرمانی ایشان
پس پند دهید آنها را و دوری کنید از آنها در خوابگاه‌ها و
بزنی‌دشان (با دستور قاضی) پس اگر فرمان برند شما را
پس مجوئید بر ایشان راه آزاری بدرستی که خدا باشد برتر
بزرگ

و اگر بترسید از ناسازی میانشان پس بفرستید داوری را از
کسان مرد و داوری را از کسان زن اگر بخواهند بسامان
آوردن را سازگاری دهد خدا میانشان بدرستی که خدا باشد
دانای آگاه

و بپرستید خدا را و شریک مسازید با چیزی را و به والدین
نیکوئی کردن و بصاحب قرابت و یتیمان و درماندگان و
همسایه صاحب قرابت و همسایه بیگانه و همراه در پهلو و
رهگذر محتاج و آنچه را مالک شد یمین‌هاتان بدرستی که خدا
دوست ندارد کسی را که باشد متکبر نازان

آنان که بخل میکنند و میفرمایند مردمان را به بخل و پنهان
میدارند آنچه را دادشان خدا از فضلش و مهیا کرده‌ایم از
برای کافران عذابی خوار کننده

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا
بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ وَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا

و آنان که انفاق می‌کنند مالهای خود را بریاء مردم و ایمان
نمی‌آورند بخدا و نه بروز بازپسین و کسی که باشد دیو
رجیم مر او را همراه پس بد همراهی است

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا
رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا

و چه چیز بود برایشان اگر ایمان می‌آوردند بخدا و روز
بازپسین و انفاق میکردند از آنچه روزی دادشان خدا
باشد خدا بآنان دانا

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۖ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُّضَعِفْهَا
وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا

بدرستی که خدا ستم نمی‌کند مقدار ذره و اگر باشد نیکویی
میافزایدش و میدهد از نزدش مزدی بزرگ

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ
هَؤُلَاءِ شَهِيدًا

پس چگونه باشد وقتی که بیاریم از هر امتی شاهی را و
آوردیم ترا بر آنها شاهد

يَوْمَئِذٍ يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ
الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا

آنروز دوست میدارند آنان که کافر شدند و نافرمانی کردند
پیغمبر را که کاش هموار کرده شود بایشان زمین و
نمیپوشانند از خدا سخنی را

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ
تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ
تَغْتَسِلُوا ۚ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ
مِّنْكُمْ مِنَ الْغَايِبِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ ۗ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا

ای آن کسانی که ایمان آوردید نزدیک نشوید نماز را و
شمانید مستان تا وقتی که بدانید آنچه را می‌گوئید و نه با
جنابت مگر روندگان راه تا وقتی که غسل کنید و اگر باشید
بیماران یا بر سفری یا آمد احدی از شما از غائظ یا مباشرت
کردید با زنان پس نیافتید آبی را پس تیمم کنید بروی
زمینی پاک پس مسح کنید رویهاتان را و دستهایتان را
بدرستی که خدا باشد درگذرنده آمرزنده

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ
الضَّلَالََةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ

آیا ننگریستی بانان که داده شدند بهره را از کتاب میخرند
گمراهی را و می‌خواهند که گم کنید شما راه را

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا

و خدا داناتر است بدشمنان شما و بس است خدا یاور و بس است خدا یاری کننده

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْمَعُ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِالسِّنْتِهِمْ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَأَنْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

از آنان که یهود شدند میگردانند سخن را از جاهایش و میگویند شنیدیم و نافرمانی کردیم و بشنو بدون پاسخی و مهلت ده ما را پیچیدنی بزبانهاشان و طعنه زدنی در دین و اگر آنکه ایشان می‌گفتند شنیدیم و فرمان بردیم و بشنو و مهلت ده ما را هر آینه بود بهتر برای ایشان و راستتر و لیکن لعنت کردشان خدا بسبب کفرشان پس نمی‌گروند مگر اندکی

يَأْتِيهَا الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرَدَّهَا عَلَيٰٓ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

ای آن کسانی که داده شدید کتاب را بگروید بانچه فرو فرستادیم باور دارنده مر آنچه را با شما است از پیش از آنکه محو گردانیدیم رویهائی را پس برگردانید آنها را بر قفهاشان یا لعنت کنیم ایشان را همچنانکه لعنت کردیم یاران شنبه را و باشد امر خدا کرده شده

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰٓ إِثْمًا عَظِيمًا

بدرستی که خدا نمیآمرزد که شرک آورده شود باو و میامرزد آنچه فروتر آنست از برای هر که میخواهد و کسی که شرک آورد بخدا پس بتحقیق ارتکاب کرد گناهی بزرگ را

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

آیا نگاه نکردی بانان که پاک میدانستند خودهاشان را بلکه خدا پاک میسازد آنرا که میخواهد و ستم کرده نشوند مقدار رشته میان هسته خرما

أَنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا

بنگر چگونه افترا میکنند بر خدا دروغ را و بس است آن گناه آشکارا

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَٰؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا

آیا نگاه نکردی بانانکه داده شدند بهره را از کتاب ایمان میاورند بجبت و طاغوت و میگویند از برای آنان که کافر شدند که آنها هادی‌ترند از آنان که ایمان آوردند راه را

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ
نَصِيرًا

آنگروه آنانند که لعنت کردشان خدا و هر که را لعنت کند
خدا پس هرگز نخواهی یافت برای او یاری کننده

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا

آیا مر ایشان را بهره‌ایست از پادشاهی پس آن هنگام
نمی‌دهند مردمان را نقیری

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ
آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَاتَيْنَهُمْ مُلْكًا
عَظِيمًا

آیا حسد می‌برند مردمان را بر آنچه داد ایشان را خدا از
فضل خود پس بتحقیق دادیم آل ابراهیم را کتاب و علم
شریعت و دادیم ایشان را پادشاهی بزرگ

فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِءِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ
سَعِيرًا

پس از ایشانست آنکه گروید بآن و از ایشان کسی است که
باز ایستاد از آن و بس است دوزخ آتش افروخته

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَلَّمَآ
نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا

بدرستی که آنان که کافر شدند بآیت‌های ما زود باشد که
بیندازیمشان در آتش هر گاه پخته شود پوستهایشان بدل
می‌کنیم ایشان را پوستهایی جز آنها تا بچشند عذاب را
بدرستی که خدا باشد غالب در سترگ‌دار

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ
مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا

و آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته زود باشد
در آوریمشان در بهشت‌هایی که میرود از زیرشان نهرها
جاودانیان در آنها همیشه از برای ایشانست در آنها
جفت‌های پاکیزه و در آوریمشان در سایه پاینده

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا
حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا
يَعْظُمُ بِهِءِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا

بدرستی که خدا امر می‌کند شما را که برسانید امانت‌ها را
باهلش و چون حکم کنید میان مردمان آنکه حکم کنید
بعدالت بدرستی که خدا خوب چیزبست پند میدهد شما را
بان بدرستی که خدا باشد شنوای بینا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي
الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهٗ إِلَى اللَّهِ
وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ
وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

ای آنکسانیکه گرویدید فرمان برید خدا را و فرمان برید
رسول را و صاحبان امر را از شما پس اگر خلاف کنید در
چیزی پس برگردانید آنرا بخدا و رسول اگر باشید که ایمان
آرید بخدا و روز بازپسین آن بهتر است و نیکوتر بتاویل

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَمَا
 نُزِّلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ
 أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۗ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا
 بَعِيدًا

آیا ننگریستی بانان که گمان میکنند که ایشان ایمان آوردند
 بانچه فرو فرستاده شد بتو و آنچه فرو فرستاده شد از
 پیش تو میخواهند که داوری برند بسوی طاغوت و بتحقیق
 که فرموده شدند که کافر شوند بان و میخواهد شیطان که
 گمراه کند ایشان را گمراهی دوری

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ
 الْمُنَافِقِينَ يُصَدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا

و چون گفته شود مر ایشان را که بیایید بسوی آنچه فرو
 فرستاده خدا و بسوی رسول می‌بینی منافقان را که باز
 میدارند از تو باز داشتی

فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ
 جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا

پس چگونه باشد وقتی که برسد ایشان را مصیبتی بسبب
 آنچه پیش فرستاده دستهایشان پس می‌بایند بسوی تو قسم
 می‌خورند بخدا که نخواستیم مگر نیکویی و موافقت
 بهمرسانیدن

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ
 وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا

آنها آنانند که میداند خدا آنچه در دلهای ایشانست پس رو
 بگردان از ایشان و پند ده ایشان را و بگو از برای ایشان
 در نفسهایشان گفتاری اثر کننده

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ
 ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمْ
 الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا

و نفرستادیم ما هیچ رسولی مگر تا اطاعت کرده شود بفرمان
 خدا و اگر آنکه ایشان هنگامی که ستم کردند بر خودهایشان
 آمدندی ترا پس آمرزش خواستندی از خدا و آمرزش
 خواستی بر ایشان رسول هر آینه یافتندی خدا را توبه پذیر
 مهربان

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ
 لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

پس نه بحق پروردگار تو که ایمان نخواهند داشت تا اینکه
 حکم کنند ترا در آنچه خلاف شود میانشان پس نیابند در
 خودهایشان ناخوشنودی از آنچه حکم کردی و گردن نهند
 گردن نهادنی

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا

وَإِذَا لَأَتَيْنَهُمْ مِّن لَّدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا

و در آن هنگام میدادیمشان از نزد خود مزدی بزرگ

وَأَهْدَيْنَهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا

و هر آینه هدایت کرده بودیم ایشان را براه راست

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا

و هر که فرمان برد خدا و رسول را پس آنها باشند با آنان که احسان کرد خدا بر ایشان از پیغمبران و راستگویان و شهداء و نیکمردان و خوبند آنها از حیث رفاقت

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَٰلِمًا

آن فضل است از خدا و کافیت خدا دانا

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا خُدُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ انفِرُوا جَمِيعًا

ای آنکسانیکه ایمان آوردید بگیرید مصلحتان را پس بیرون روید فوج فوج یا بیرون روید با هم

وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَّيَبْطِئَنَّ فَإِنْ أَصَبْتَكُمْ مُصِيبَةٌ قَالْ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا

و بدرستی که از شما هر آینه کس است که درنگ میکند پس اگر برسد شما را مصیبتی خواهد گفت بتحقیق انعام کرد خدا بر من هنگامی که نبودم با ایشان حاضر

وَلَيْنُ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَنْ لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا

و اگر برسد شما را فضلی از خدا هر آینه میگویند چنانکه گویا نبوده میان شما و میان او دوستی ای کاش من بودم با ایشان پس فیروز میشدم فیروزی بزرگ

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

پس باید کارزار کنند در راه خدا آنان که خریدند زندگانی دنیا را باختر و هر که کارزار کند در راه خدا پس کشته شود یا غالب آید پس زود باشد که بدهیمش مزد بزرگ

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَوْلَاهَا وَاجْعَل لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا

و چیست شما را که کارزار نمی‌کنید در راه خدا و در راه ضعیفان از مردان و زنان و کودکانی که می‌گویند ای پروردگار ما بیرون بر ما را از این قریه که ستمکار است اهلش و بگردان برای ما از نزدت یآوری و بگردان برای ما از نزدت یاری کننده

الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا

آنان که ایمان آوردند کارزار می‌کنند در راه خدا و آنان که کافر شدند کارزار می‌کنند در راه طاغوت پس کارزار کنید با دوستان دیو رجیم بدرستی که مکر شیطان باشد سست

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا

آیا ننگرستی به آنان که گفته شد ایشان را باز دارید دستهای خود را و بر پای دارید نماز را و بدهید زکاه پس چون نوشته شد بر ایشان کارزار آنگاه پاره از ایشان می‌ترسیدند از مردمان چون ترسیدن از خدا یا سخت‌تر در ترسیدن و گفتند ای پروردگار ما چرا نوشتی بر ما کارزار کردن را چرا بآخر نینداختی ما را تا مدتی نزدیک بگو برخورداری دنیا اندکی است و آخرت بهتر است از برای آنکه پرهیزگار شد و ستم کرده نمیشوند مقدار فتیلی

أَيُّنَمَا تَكُونُوا يُدْرِككُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلُّ مَنْ عِنْدَ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا

هر جا باشید در می‌یابد شما را مرگ و اگر چه باشید در برجهای سخت استوار و اگر برسد ایشان را خوبی می‌گویند این از نزد خدا است و اگر برسد ایشان را بدی می‌گویند این از نزد تست بگو همه از نزد خدا است پس چیست مر این گروه را که نزدیک نیست که بفهمند سخنی را

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا

آنچه میرسد بتو از خوبی پس از خدا است و آنچه میرسد بتو از بدی پس باشد از نفست و فرستادیم ترا از برای مردمان رسولی و بس باشد خدا شاهد

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا

آنکه اطاعت میکند پیغمبر را پس اطاعت کرد خدا را و کسی که روی گردانید پس نفرستادیم ترا بر ایشان نگاه دارنده

و میگویند فرمانبرداریست پس چون بیرون روند از نزد تو تدبیر میکنند شب طایفه از ایشان غیر آنچه میگوئی و خدا مینویسد آنچه تدبیر میکنند در شب پس روی بگردان از ایشان و توکل کن بر خدا و بس است خدا وکیل

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا

۸۱

آیا پس تأمل نمیکنند در قرآن و اگر بود از نزد غیر خدا هر آینه یافته بودند در آن اختلاف بسیاری

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْعَانَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا

۸۲

و چون میامد ایشان را امری از ایمنی یا بیم افشا می کنند آنرا و اگر برگردانند آنرا بسوی رسول و بسوی صاحبان امر از ایشان هر آینه بدانندش آنان که استنباط میکنند آنرا از ایشان و اگر نبود فضل خدا بر شما و رحمتش هر آینه پیروی میکردید شیطان را مگر اندکی

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا

۸۳

پس کارزار کن در راه خدا تکلیف کرده نمی شود مگر نفست و ترغیب کن مؤمنان را شاید خدا که باز دارد آسیب آنان را که کافر شدند و خدا سخت تر است در آسیب و سخت تر است در عقوبت کردن

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضْ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِ بِأَسِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بِأَسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا

۸۴

هر که درخواست کرد درخواستی خوب میباشد مر او را بهره از آن و هر که درخواست میکند درخواستی بد میباشد مر او را بهره از آن و باشد خدا بر هر چیزی نگهبان

مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيتًا

۸۵

و چون تحیت داده شوید به تحیتی پس تحیت دهید بخوبتر از آن یا رد کنید همان را بدرستی که خدا باشد بر همه چیزی محاسب

وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا

۸۶

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّى يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وِلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يُقْتَلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَالْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا

سَتَجِدُونَ ءَاخِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلًّا مَا رُدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ وَيَكْفُرُوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا

خدا نیست معبودی بحق مگر او هر آینه جمع خواهد کرد البته شما را بسوی روز قیامت نیست شکی در آن و کیست راستگوتر از خدا در سخن

پس چیست مر شما را در منافقان دو گروهی و خدا برگردانید ایشان را بآنچه کسب کردند آیا میخواهید که هدایت کنید آنرا که اضلال میکند خدا و آن را که وامیگذارد خدا پس هرگز نیابی از برای او راه هدایتی

دوست داشتند که کافر شوید همچنانکه کافر شدند پس بوده باشید یکسان پس مگیرید از ایشان دوستان تا آنکه هجرت گزینند در راه خدا پس اگر روگردانند پس بگیریدشان و بکشیدشان هر جا بیابیدشان و نگیرید از ایشان دوستی و نه باوری

مگر آنان که ببیوندند بقومیکه باشد میان شما و میان ایشان پیمانی یا آمده باشند شما را تنگ شده سینه‌هاشان که کارزار کنند با شما یا کارزار کنند با جماعتشان و اگر خواسته بود خدا هر آینه تسلط میداد ایشان را بر شما پس هر آینه کارزار کرده بودند با شما پس اگر کناره گیرند از شما و جنگ نکنند با شما و تقاضای صلح نمایند پس قرار نداده است خدا از برای شما بر ایشان راهی

بزودی خواهید یافت دیگران را که میخواهند که ایمن شوند از شما و ایمن شوند از جماعتشان هر گاه خوانده شوند بسوی فتنه برگردانیده شوند در آن پس اگر کناره نگیرند از شما و نیندازند با شما صلح را و باز ندارند دستهایشان را پس بگیریدشان و بکشیدشان هر جا بیابیدشان و آنها گردانیدیم از برای شما بر ایشان تسلطی آشکارا

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنَ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنَ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

:۴
نساء
۹۲
/۱۷۶
۷۴ر

وَمَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا

۹۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ أَلْسَلَمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبَتَّعُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمٌ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِّن قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

۹۴

و نباشد مر مؤمنی را که بکشد مؤمنی را مگر بخطا و کسی که کشت مؤمنی را بخطا پس بر او است آزاد کردن کردن مؤمنی و خونبهای تسلیم کرده شده باهلش مگر آنکه تصدق کنند پس اگر باشد از جماعتی که دشمنند مر شما را و او مؤمن بوده است پس بر او است آزاد کردن مؤمن و اگر باشد از جماعتیکه میان شما و میان ایشان پیمانی است پس بر او است خونبهای فرا سپرده به اهلش و آزاد کردن گردنی مؤمن پس کسی که نیابد پس بر او است روزه دو ماه پی هم توبه دادنی از خدا و باشد دانای درستکردار

و کسی که بکشد مؤمنی را از روی عمد پس جزایش دوزخست جاودانی در آن و خشم کرد خدا بر آن و لعنت کرد او را و مهیا کرد برای او عذابی بزرگ

ای آنکسانیکه ایمان آورده‌اید چون سفر کنید در راه خدا پس تفتیش کنید و مگوئید از برای کسی که القا کند به شما سلام نیستی مؤمن میخواستہ باشید مایه برخورداری زندگانی دنیا را پس نزد خدا است غنیمت‌های بسیار همچنانکه بودید پیش از این پس منت نهاد خدا بر شما پس تفتیش کنید بدرستی که خدا باشد بانچه میکند آگاه

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ
وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ
الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا
وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ
أَجْرًا عَظِيمًا

:۴
نساء
۹۵
/۱۷۶

دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

۹۶

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمَلَائِكَةَ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ
كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ
أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ
وَسَاءَتْ مَصِيرًا

۹۷
۷۵

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ لَا
يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا

۹۸

فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا
غَفُورًا

۹۹

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاعِمًا كَثِيرًا
وَسِعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ
يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَّحِيمًا

۱۰۰
حزب
۳۸

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا

۱۰۱
۷۶

برابر نیستند نشستگان از گروندگان غیر صاحبان رنج و
جهاد کنندگان در راه خدا به مالهای خود و جانهای خود
زیادتی داد خدا جهاد کنندگان را بمالهایشان و خودهایشان بر
نشینندگان مرتبه و همه را وعده داد خدا به نیکی و زیادتی
داد خدا جهاد کنندگان را بر نشینندگان مزدی بزرگ

مرتبه‌هایی از او و آمرزشی و رحمتی و هست خدا آمرزنده
مهربان

بدرستی آنان که میمیراند ایشان را ملائکه ستمکاران بر
خودشان گفتند در چه بودید گفتند بودیم ضعیفان در زمین
گفتند آیا نبود زمین خدا فراخ پس هجرت میگزیدید در آن
پس آن گروه جایگاهشان دوزخست و بد بازگشتنی است

مگر عاجزان از مردان و زنان و فرزندان که نتوانند چاره و
نیابند راهی

پس آنها شاید خدا که درگذرد از ایشان و باشد خدا
درگذرنده آمرزنده

و آنکه هجرت گزیند در راه خدا مییابد در زمین موضعهای
بسیار و فراخی و آنکه بیرون رود از خانه‌اش مسافر بسوی
خدا و رسولش پس دریابد او را مرگ پس بتحقیق لازم شد
اجرش بر خدا و باشد خدا آمرزنده مهربان

و چون سفر کنید در زمین پس نیست بر شما گناهی که
کوتاه گردانید از نماز اگر بترسید که مفتون سازد شما را
آنها که کافر شدند بدرستی که کافران باشند مر شما را
دشمنی آشکار

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَافِيَةً مِنْهُمْ
 مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ ۗ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ
 وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَافِيَةُ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ
 وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ ۗ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ
 تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ
 مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذَىٰ مِّنْ
 مَّطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَّرْضَىٰ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ ۗ وَخُذُوا
 حِذْرَكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا

۴:
 نساء
 ۱۰۲
 ۱۷۶

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعودًا وَعَلَىٰ
 جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۗ إِنَّ الصَّلَاةَ
 كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا

۱۰۳

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ ۗ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ
 يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۗ وَكَانَ
 اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

۱۰۴

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا
 أَرْنَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُن لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا

۱۰۵
 ۷۷ر

و چون باشی در ایشان پس اقامه کردی از برای ایشان نماز
 پس باید بایستند پاره‌ای از ایشان با تو و باید که برگیرند
 سلاحهای خود را پس چون سجده کردند پس باید که باشند
 از پشت سر شما و باید که بیایند پاره دیگر که نماز نکرده
 باشند پس نماز گذارند با تو و باید که بگیرند پاسشان را و
 سلاحشان را دوست داشتند آنها که کافر شدند که کاش
 غفلت میکردید از سلاحاتان و کالاهاتان پس حمله میکردند
 بر شما یک حمله و نیست گناهی بر شما اگر باشد شما را
 رنجی از باران یا باشید بیماران که بنهید سلاحاتان را و
 بگیرید پاستان را بدرستی که خدا مهیا کرده از برای کافران
 عذابی خوار کننده

پس چون گذاردید نماز را پس یاد کنید خدا را ایستاده و
 نشسته و افتاده بر پهلوهای خود پس چون آرامیدید پس بر
 پای دارید نماز را بدرستی که نماز است واجب بر مؤمنین
 در وقت معین

و سستی نکنید در طلب آن جماعتی اگر هستید که آزار
 میکشید پس بدرستی که ایشان آزار میکشند همچنانکه
 آزار میکشید و امید دارید از خدا آنچه امید ندارند و باشد
 خدا دانای درستگردار

بدرستی که ما فرو فرستادیم بسوی تو کتاب را براستی تا
 حکم کنی میان مردمان بانچه نمود بتو خدا و مباش از
 خیانتکاران دفاع کننده

وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

و آموزش خواه از خدا بدرستی که خدا باشد آمرزنده
مهربان

۱۰۷

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا

و مجادله مکن از آنها که خیانت می‌کنند بخودهایشان
بدرستی که خدا دوست ندارد کسی را که باشد خیانت
کننده گناهکار

۱۰۸

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ
إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
مُحِيطًا

پنهان میدارند از مردمان و پنهان نمیدارند از خدا و او با
ایشانست وقتی که در شب تدبیر می‌کنند آنچه را
نمی‌پسندد از گفتار و باشد خدا بانچه می‌کنید فرا رسنده

۱۰۹

هَآأَنْتُمْ هَآؤُلَآءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ
يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَمْ مَن يَكُونُ عَلَيْهِمْ
وَكِيلًا

اینک شما آنگروهید که مجادله کردید از ایشان در زندگانی
دنیا پس کیست که مجادله کند خدا از ایشان روز رستخیز
یا کیست که باشد بر ایشان کارگذار

۱۱۰

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ
اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا

و کسی که کند بدی را یا ستم کند بر خود پس آمرزش طلبد
از خدا مییابد خدا آمرزنده مهربان

۱۱۱

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهِ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

و کسی که کسب کند گناه را پس کسب نمی‌کند آنرا مگر بر
خودش و باشد خدا دانای درست‌کردار

۱۱۲

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ
أَحْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا

و کسی که کسب کند خطائی یا گناهی پس تهمت زند بان
بی‌گناهی را پس بتحقیق متحمل شده دروغی و گناهی
روشن

۱۱۳
۷۸

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّت طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ أَن
يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِن شَيْءٍ
وَأَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ
تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا

و اگر نبود کرم خدا بر تو و رحمت او هر آینه قصد کرده
بودند گروهی از ایشان که اضلال کنند ترا و اضلال
نمی‌کنند مگر خودهایشان را و ضرر نمیرسانند ترا هیچ چیز و
فرو فرستاد خدا بر تو کتاب و حکمت و تعلیم داد ترا آنچه
را نبودی که بدانی و باشد فضل خدا بر تو بزرگ

۴
نساء
۱۱۴
۱۷۶
حزب
۳۹

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ تَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

نیست خیر در بسیاری از راز گفتنشان مگر کسی که امر کند به صدقه یا کار خوبی یا اصلاح میان مردمان و کسی که بکند آن را در طلب رضای خدا پس زود باشد که دهیم او را مزدی بزرگ

۱۱۵

وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ ۗ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

و کسی که زحمت دهد رسول را از بعد آنچه ظاهر شد از برای او هدایت و پیروی کند غیر راه گروندگان باز میداریمش آنچه دوست میدارد و می‌اندازیمش بدوزخ و بد است آنجای بازگشت

۱۱۶
۷۹

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ ۗ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۗ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

بدرستی که خدا نمی‌امرزد که شرک آورده شود باو و می‌امرزد آنچه فروتر آنست از برای آنکه میخواهد و هر که شرک آورد بخدا پس بحقیقت گمراه شد گمراهی دوری

۱۱۷

إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ ۖ إِلَّا إِنثًا وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا

نمی‌خوانند از جز او مگر مادگانی و نمی‌خوانند مگر شیطان سرکش را

۱۱۸

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا اتَّخَذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا

لعنت کرد او را خدا و گفت شیطان هر آینه میگیرم از بندگانت بهره مقرر

۱۱۹

وَلَا ضَلَّتْهُمْ وَلَا مَنِيَّتْهُمْ وَلَا مَرَنَتْهُمْ فَلْيَبْتَئِكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرَنَتْهُمْ فَلْيَغِيرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا

و هر آینه گمراه میکنم ایشان را و در آرزو میاندازشان و میفرمایمشان پس هر آینه بشکافند گوشهای چهارپایان را و میفرمایم ایشان را پس هر آینه تغییر میدهند آفریده خدا را و هر که فرا گیرد شیطان را ناصر از جز خدا پس بتحقیق زیان کرد زبانی آشکارا

۱۲۰

يَعِدُّهُمْ وَيُمَيِّتُهُمْ ۗ وَمَا يَعِدُّهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

وعده میدهدشان و در آرزو میاندازشان و وعده نمیدهد ایشان را شیطان مگر فریب

۱۲۱

أُولَٰئِكَ مَا أَوْلَهُم جَهَنَّمَ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا

آنها آرامگاهشان دوزخست و نمی‌یابند از آن گریزگاهی

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا
وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا

و آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته زود باشد که
در آوریشان در بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها
جاودانند در آن همیشه وعده دادن خدا برآستی و کیست
راستگوتر از خدا در گفتار

لَيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ
سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

نیست بآرزوهای شما و نه آرزوهای اهل کتاب کسی که
میکنند بدی جزا داده میشود بان و نمیابد از برایش از غیر
خدا دوستی و نه یاری کننده

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا

و کسی که بکند از کارهای خوب از نر یا ماده و او مؤمن
باشد پس آنها داخل میشوند بهشت را و ستم کرده
نمی‌شوند مقدار نقیری

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاَتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا

و کیست بهتر در دین از آنکه خالص گردانید وجهش را از
برای خدا و او نیکوکار است و پیروی کرد دین ابراهیم حق
گرای را گرفت خدا ابراهیم را دوست

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ مُّحِيطًا

و مر خدا را است آنچه در آسمانها است و آنچه در زمین
است و باشد خدا بهمه چیز فرا رسنده

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ
عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتْلَىٰ النِّسَاءِ الَّتِي لَا تُوْتُونَهُنَّ
مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الْوَالِدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ
خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا

و فتوی میپرسند از تو در زنان بگو خدای فتوی میدهد شما
را در آنها و آنچه خوانده میشود بر شما در کتاب در یتیمان
زنانی که نمیدهید ایشان را آنچه نوشته شده از برایشان و
رغبت دارید که نکاح کنید آنها را و عاجزان از فرزندان و
آنکه کارگذاری کنید مر آن یتیمان را بعدالت و آنچه
میکنید از خوبی پس بدرستی که خدا باشد بان دانا

:۴
نساء
۱۲۸
/۱۷۶

وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِن تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

و اگر زنی گمان برد از شوهرش سر باز زدن یا روی گردانیدن پس نیست گناهی بر آن دو تا که اصلاح کنند میان خود به صلحی و صلح بهتر است و حاضر گردانیده شده نفسها را بخل و اگر نیکی کنید و بپرهیزید پس بدرستی که خدا باشد بانچه میکنند آگاه

۱۲۹

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُوهَا كَالْمَعْلَقَةِ وَإِن تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

و هرگز نتوانید که عدالت کنید میان زنان و اگر چه بسیار خواسته باشید پس میل نکنید تمام میل پس واگذارید او را چون محبوس و اگر باصلاح آرید و بپرهیزید پس بدرستی که خدا باشد آمرزنده مهربان

۱۳۰

وَإِن يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِّن سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا

و اگر جدا شوند بی نیاز گرداند خدا هر یک را از توانگریش و باشد خدا فراخ رحمت درستکار

۱۳۱

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا

و مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و بحقیقت وصیت کردیم آنان را که داده شدند کتاب را پیش از شما و شما را که بپرهیزید از خدا و اگر کافر شوید پس بدرستی که مر خدا را است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و باشد خدا بی نیاز ستوده

۱۳۲

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

و مر خدا را است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و کافی است خدا کارگذار

۱۳۳

إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا

اگر خواهد ببرد شما را ای مردمان و بیاورد دیگران را و باشد خدا بر آن توانا

۱۳۴

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

کسی که بخواهد ثواب دنیا را پس نزد خدا است ثواب دنیا و آخرت و باشد خدا شنوای بینا

۴
نساء
۱۳۵
۱۷۶
حزب
۴۰
۸۱ر

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ
وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِن يَكُنْ غَنِيًّا
أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۗ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَن تَعْدِلُوا
وَإِن تَلَوُا أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

ای آن کسانی که ایمان آوردید باشید فرمانروا بعدالت
گواهان مر خدا را و اگر چه بضرر خودهاتان یا والدین و
خویشان اگر باشد توانگر یا محتاج پس خدا سزاوار است
بانها پس پیروی نکنید خواهش خود را که میل کنید و اگر
بیچنانید زبان را یا اعراض کنید پس بدرستی که خدا باشد
بانچه میکنید آگاه

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَالْكِتَابِ
الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِن قَبْلُ
وَمَن يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ۗ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

ای آنکسانیکه گرویدید ایمان آورید بخدا و رسول او و
بکتابی که فرو فرستاد بر رسولش و کتابی که فرو فرستاد
از پیش و هر که کافر شود بخدا و فرشتگان او و کتابهای او
و رسولان او و روز بازپسین پس بحقیقت گمراه شد
گمراهی دور

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ
أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
سَبِيلًا

بدرستی که آنان که ایمان آوردند پس کافر شدند پس
گرویدند پس کافر شدند پس افزودند کفر را نباشد خدا را
که بیامزد ایشان را و نه راه نماید ایشان را راهی

بَشِيرِ الْمُنْفِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

مژده ده منافقان را بانکه از برای ایشانست عذابی دردناک

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ
أَيَّبَتُّغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا

انان که میگیرند کافران را دوستان نه گروندگان را آیا
میجویند نزد ایشان عزت را پس بدرستی که عزت مر خدا
راست همه

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَن إِذَا سَمِعْتُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ
يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَعْدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا
فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۗ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ
الْمُنْفِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا

و بتحقیق فرستاد بر شما در کتاب آنکه چون بشنوید
آیتهای خدا را که کفر ورزیده میشود بان و استهزاء کرده
میشود به آن پس نشینید با ایشان تا آنکه شروع کنند در
سخنی جز آن بدرستی که شما آنگاه مانند ایشانید بدرستی
که خدا جمع کننده منافقان و کافران است در دوزخ همه

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا
أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ
نَسْتَحْذِذْكُمْ عَلَيْهِمْ وَنَمْنَعَكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ
يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا

:۴
نساء
۱۴۱
/۱۷۶

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَدِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا
إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ
اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا

۱۴۲
۸۲ر

مُذَبَذَبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ
يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا

۱۴۳

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ
دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَنَا
مُبِينًا

۱۴۴

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ
نَصِيرًا

۱۴۵

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا
دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ
الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا

۱۴۶

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَعَامَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ
شَاكِرًا عَلِيمًا

۱۴۷

آنان که چشم دارند بشما پس اگر باشد مر شما را فتحی از
نزد خدا گویند آیا نبودیم با شما و اگر باشد مر کافران را
بهره گویند آیا غالب نشدیم بر شما و باز نداشتیم شما را از
مؤمنان پس خدا حکم کند میان شما روز قیامت و هرگز
نمی‌گرداند خدا از برای کافران بر گروندگان راهی

بدرستی که منافقان فریب میورزند با خدا و او است فریب
دهنده ایشان و چون بر خیزند به نماز برخیزند سنگینان
مینمایند مردمان را و یاد نمی‌کنند خدا را مگر اندکی

مترددان در میان آن نه بسوی اینها و نه بسوی آنها و کسی
را که وا گذارد خدا پس هرگز نیابی از برای او راهی

ای آنکسانیکه گرویدید فرا مگیرید کافران را دوستان از
غیر گروندگان آیا میخواهید که بگیردانی از برای خدا بر
شما حجتی آشکار

بدرستی که منافقان در طبقه زیرترند از آتش و هرگز
نمیابی از برای ایشان ناصری

مگر آنان که توبه کردند و باصلاح آوردند و توسل جستند
بخدا و خالص گردانیدند دینشان را از برای خدا پس آنها
باشند با مؤمنان و زود باشد که بدهد خدا مؤمنان را مزدی
بزرگ

چه میکند خدا بعذاب شما اگر شکر کردید و گرویدید و
باشد خدا شکرپذیر دانا

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوِّءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلِمَ وَكَانَ
اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا

دوست نمیدارد خدا صدا بلند کردن را بیدی از گفتار مگر
کسی که ظلم کرده شده و باشد خدا شنوای دانا

إِنْ تُبَدُّوا خَيْرًا أَوْ تُخَفُّوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَفُورًا قَدِيرًا

اگر آشکار کنید خوبی را یا پنهان کنیدش یا در گذرید از
بدی پس بدرستی که خدا باشد در گذرنده توانا

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا
بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ
وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا

بدرستی که آنان که کافر می‌شوند بخدا و رسولان او و
میخواهند که جدائی اندازند میان خدا و رسولانش و
میگویند می‌گردیم ببرخی و کافر می‌شویم ببرخی و
میخواهند که فرا گیرند میان آن راهی را

أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
مُهِينًا

آن‌گروه ایشانند کافران براستی و مهیا کرده‌ایم از برای
کافران عذابی خوار کننده

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

و آنان که گرویدند بخدا و رسولانش و جدائی نینداختند
میانه احدی از ایشان آنها زود باشد که بدهد خدا ایشان را
مزد‌هاشان و باشد خدا آمرزنده مهربان

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ
فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً
فَأَخَذَتْهُمُ الصَّعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَعَاتَيْنَا مُوسَىٰ
سُلْطَانًا مُّبِينًا

در می‌خواهند از تو اهل کتاب که فرو فرستی بر ایشان
کتابی از آسمان پس بتحقیق سؤال کردند از موسی بزرگتر
از آن را پس گفتند بنمای بر ما خدا را معینه پس گرفت
ایشان را صاعقه بسبب ظلمشان پس فرا گرفتند گوساله را
از بعد آنچه آمد ایشان را معجزات روشن پس در گذشتیم
از آن و دادیم موسی را حجتی پیدا

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ
سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ
مِيثَاقًا غَلِيظًا

و برداشتیم زبرشان طور را بسبب پیمانشان و گفتیم مر
ایشان را که در آئید از در سجده کنان و گفتیم مر ایشان را
از حد در مگذرید در شنبه و گرفتیم از ایشان پیمانی
درشت و محکم

فَمَا نَقُضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمْ
الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ
عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

پس بجهت شکستن ایشان پیمانشان را و کفرشان به
آیت‌های خدا و کشتن ایشان پیغمبران را بناحق و گفتارشان
که دل‌های ما در غلافست بلکه مهر زد خدا بر آنها بسبب
کفرشان پس نمی‌گردند مگر اندکی

وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَنًا عَظِيمًا

و بسبب کفرشان و گفتارشان بر مریم دروغی بزرگ

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ
وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
أَخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا
اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا

و گفتارشان که ما کشتیم مسیح عیسی پسر مریم را که
رسول خدا است و نکشتند او را و نه بر دار کردند و لکن
مشتبّه شد مر ایشان را و بدرستی که آنان که اختلاف
کردند در آن هر آینه در شکند از آن نیست مر ایشان را
بان هیچ علمی مگر پیروی کردن گمان و نکشتندش بی‌گمان

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

بلکه بلند کردش خدا بسوی خود و هست خدا غالب
درست‌کردار

وَإِنَّ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ ۗ وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا

و نیست از اهل کتاب مگر که گردند البته باو پیش از
مردنش و روز رستاخیز باشد بر ایشان گواه

فَظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ
لَهُمْ وَبَصَدْتَهُمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا

پس به سبب ستمی از آنان که یهود شدند حرام کردیم بر
ایشان پاکیزه‌هایی که حلال شده بود ایشان را و بسبب باز
داشتنشان از راه خدا بسیاری را

وَأَخَذَهُمُ الرَّبُّوْا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ
بِالْبَطْلِ ۗ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

و گرفتنشان افزونی ما را و بتحقیق نهی شده بودند از آن و
خوردنشان مالهای مردمان را بناحق و مهیا کردیم برای
کافران از ایشان عذابی دردناک

لَٰكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا
أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ ۗ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ
وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ أُولَٰئِكَ
سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا

لیکن استواران در دانش از ایشان و گردندگان می‌گردند
بانچه فرو فرستاده شد بتو و آنچه فرو فرستاده شد پیش
از تو و بر پا دارندگان نماز و دهندگان زکاه و گردندگان
بخدا و روز بازپسین آنها زود باشد که دهیمشان مزد بزرگ

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ
بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
وَعَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا

بدرستی که ما وحی کردیم بسوی تو همچنانکه وحی کردیم
بسوی نوح و پیغمبران پس از او و وحی کردیم بسوی
ابراهیم و اسمعیل و اسحاق و یعقوب و فرزندان زادگان و
عیسی و ایوب و یونس و هارون و سلیمان و دادیم داود را
زبور

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ
نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا

و پیغمبرانی چند که بتحقیق قصه خواندیمشان بر تو از
پیش و پیغمبرانیکه نخواندیم قصه ایشان را بر تو و سخن
کرد خدا با موسی سخن کردنی

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ
حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

فرستادگانی مژده دهندگان و بیم کنندگان تا نباشد مر
مردمان را بر خدا بهانه پس از ارسال رسولان و باشد خدا
غالب درستکردار

لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ وَيَعْلَمُ
وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا

لیکن خدا گواهی میدهد آنچه فرو فرستاد بتو فرستادش
بدانش خود و فرشتگان گواهی میدهند و کافیت خدا
بگواهی

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
ضَلَالًا بَعِيدًا

بدرستی که آنان که کافر شدند و باز داشتند از راه خدا
بحقیقت گمراه شدند گمراهی دور

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا
لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا

بدرستی که آنان که کافر شدند و ستم کردند نباشد خدا که
بیامرزد ایشان را و نه که راه نماید ایشان را راهی

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
يَسِيرًا

مگر راه دوزخ جاودانیان در آن همیشه و باشد آن بر خدا
آسان

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ
فَأَمِنُوا خَيْرًا لَّكُمْ وَإِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

ای مردمان بحقیقت آمد شما را پیغمبر بر راستی از نزد
پروردگارتان پس بگروید بهتر است مر شما را و اگر کافر
شوید پس بدرستی که مر خدا را است آنچه در آسمانها و
زمین است و باشد خدا دانای درستکردار

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ
 إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ
 وَكَلِمَتُهُ وَأَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ
 وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ
 وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

۴
 نسا،
 ۱۷۱
 /۱۷۶

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا
 الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ
 وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا

۱۷۲
 ۸۵ر

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
 وَيَزِيدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا
 فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا
 وَلَا نَصِيرًا

۱۷۳

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُم بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا
 إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا

۱۷۴

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَأَعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي
 رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا

۱۷۵

ای اهل کتاب غلو نکنید در دیتتان و نگوئید بر خدا جز حق را جز این نیست که مسیح عیسی پسر مریم رسول خدا است و سخن او افکندش بسوی مریم و روحی از او پس بگروید بخدا و رسولانش و نگوئید سه تا باز ایستید بهتر است مر شما را نیست خدا مگر خدای یگانه منزه است او از آنکه بوده باشد مر او را فرزندی مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و کافی است خدا کارگذار مهمات

هرگز ننگ ندارد مسیح از آنکه بوده باشد بنده مر خدا را و نه فرشتگان نزدیک کردگان و آن که ننگ دارد از پرستش او و گردنکشی کند پس زود حشر کندشان بسوی او همه را

پس اما آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته پس تمام دهد ایشان را مزدهاشان و زیاده دهد ایشان را از کرم خود و اما آنان که ننگ داشتند و گردنکشی کردند پس عذاب کند ایشان را عذابی دردناک و نیابند از برای ایشان از جز خدا دوستی و نه یاری کننده

ای مردمان بحقیقت آمد شما را حجتی از پروردگارتان و فرستادیم به شما نوری پیدا

پس اما آنان که گرویدند بخدا و چنگ زدند باو پس زود در آورد ایشان را در رحمتی از خود و فضلی و راه نماید ایشان را بسوی او راهی راست

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنَّ أَمْرًا هَلَكًا
 لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا
 إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا أُثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلْثَانِ مِمَّا
 تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حِظِّ
 الْأُنثَيَيْنِ ۗ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمٌ

۴
 نساء
 ۱۷۶
 ۱۷۶

صفحه ۲۲

آیه ۱۲۰

مدنی

المآیة: سفره غذا

۵. مائده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ
 الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُنْتَلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ
 إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ

۱
 حزب
 ۴۳
 ۸۶ ر
 منزل
 ۲

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعِيرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ
 وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا ءَامِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْتِغُونَ
 فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا
 يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 أَن تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى
 الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

۲

فتوی میبرسد از تو بگو خدا فتوی میدهد شما را در کلاه
 اگر مردی بمیرد که نباشد مر او را فرزندی و مر او را
 خواهری باشد پس مر او راست نیمه آنچه گذاشته و او
 میراث میبرد از او اگر نباشد مر او را فرزندی پس اگر
 باشند دو تا پس مر آنها راست دو ثلث از آنچه گذاشته و
 اگر باشند برادران مردان و زنان پس مر مرد راست مانند
 بهره دو زن بیان میکند خدا از برای شما مبدا که گمراه
 شوید و خدا بهمه چیزی دانا است

ای آن کسانی که گرویدید وفا کنید بعهدها حلال است مر
 شما را بسته زبانهای چهارپایان مگر آنچه خوانده میشود بر
 شما در حالی که حلال ندارید شکار را وقتی که احرام بسته
 باشید بدرستی که خدا حکم میکند آنچه خواهد

ای آنکسانیکه گرویدید حلال ندارید نشانهای خدا را و نه
 ماه حرام را و نه قربانی را و نه شتران با گردن بند را و نه
 قصد کنندگان خانه کعبه را که میجویند افزونی از
 پروردگارشان و خوشنودی پس چون محل شدید پس شکار
 کنید و وا ندارد شما را دشمنی گروهی که باز داشتند شما
 را از مسجد الحرام که از حد در گذرید و معاونت یکدیگر
 کنید بر نیکی و پرهیزگاری و معاونت همدیگر نکنید بر بزه
 و از حد در گذشتن و بترسید از خدا بدرستی که خدا سخت
 عقوبت است

حَرَمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَحَلْمَ الْخَنزِيرِ وَمَا أَهَلَ
لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةَ وَالْمَوْقُودَةَ وَالْمُتَرَدِّيَةَ وَالنَّطِيحَةَ
وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ وَأَنْ
تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَيسُ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ
أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي
وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ
مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ أَلْطَيْبَاتُ وَمَا
عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ
فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

الْيَوْمَ أَحَلَّ لَكُمْ أَلْطَيْبَاتِ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ
الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ
قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرِ مُسْلِفِينَ
وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ
عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ

حرام شد بر شما مردار و خون و گوشت خوک و آنچه نام غیر خدا برده شود بر ذبح آن و خفه شده و بچوب مرده و از بالا در افتاده و بضرپ شاخ مرده و آنچه خوردید مگر آنچه بسمل کردید و آنچه گلو بریده بر بتان و آنکه بخش کنید به تیره‌های قمار اینان بیرون رفتن از فرمانست امروز نومید شدند آنان که کافر شدند از دین شما پس تترسید از ایشان و بترسید از من امروز کامل کردم برای شما کیشتان را و تمام کردم بر شما نعمت خودم را و پسندیدم برای شما اسلام را کیش پس آنکه بیچاره شد در گرسنگی جز گراینده مر گناه را پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربان است

میپرسند از تو که چه چیز حلال شد مر ایشان را بگو حلال شد مر شما را پاکبها و آنچه آموختید از حیوان شکار کننده را شما که سگان شکاری دارید آموختید شان از آنچه آموختتان خدا پس بخورید از آنچه نگاه داشتند بر شما و یاد کنید نام خدا را بر آن و بترسید از خدا بدرستی که خدا زود حساب است

امروز حلال شد مر شما را پاکبها و خوراکی آنان که داده شدند نامه را شایسته است شما را و خوراکی شما شایسته است ایشان را و زنان آزاد از زنان گرونده و زنان آزاد از زنان که داده شدند نامه را پیش از شما چون دادیدشان مزدهاشان را پارسایان باشید نه پلیدکار و نه گیرندگان دوستان و هر که کافر شود به قوانین الهی پس بحقیقت ناچیز شد کردارش و او در آخرت از زیانکاران است

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ
كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَايِطِ
أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا
فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ
عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ
وَعَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۵:
مانده
۶
/۱۲۰
۸۷ر

وَأذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ
إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ

۷

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ ءَلَّا تَعْدِلُوا اَعْدِلُوا هُوَ
أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

۸

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

۹

ای آنکسانیکه گرویدید چون برخیزید به نماز پس بشوئید رویهاتان را و دستهاتان را تا مرفقا و مسح کنید سرهاتان را و پایهاتان را تا دو کعب و اگر باشید جنابت رسیدگان پس پاکی جوئید و اگر باشید بیماران یا بر سفری یا آمد یکی از شما از حدی یا بسودید آنان را پس نیابید آب را پس قصد کنید خاکی پاک پس مسح کنید رویهاتان را و دستهاتان را از آن نخواهد خدا که کند بر شما هیچ تنگی و لیکن میخواهد تا پاک گرداندتان و تا تمام کند نعمت خود را بر شما باشد که شما سپاس گذارید

و یاد کنید نعمت خدا را بر شما و پیمان او که استوار کردتان بان چون گفتید شنیدیم و فرمان بردیم و بترسید از خدا بدرستی که خدا دانا است به سراپر سینهها

ای آنکسانیکه گرویدید باشید ایستادگان مر خدا را گواهان بعدل وا ندارد شما را دشمنی گروهی بر آنکه داد نکنید داد کنید که آن نزدیکتر است مر پرهیزگاری و بترسید از خدا بدرستی که خدا آگاهست بانچه میکنید

وعده داد خدا آنان را که گرویدند و کردند کارهای شایسته مر ایشان را است آمرزش و مزدی بزرگ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

و آنان که کافر شدند و تکذیب کردند آیت‌های ما را آن گروه اهل دوزخند

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ ءَن يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

۱۱

ای آنکسانیکه گرویدید یاد کنید نعمت خدا را بر شما چون قصد کردند گروهی که دراز کنند بسوی شما دستهای خود را پس بازداشت دستهایشان را از شما و بترسید از خدا و بر خدا پس باید توکل کنید گروندگان

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ ۗ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَءَاتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَءَامَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۗ فَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

۱۲
حزب
۴۴
۸۸

و بدرستی که گرفت خدا پیمان بنی اسرائیل را و بر انگیزانیدیم از ایشان دوازده سالار و گفت خدا که من با شمایم هر آینه اگر بپا دارید نماز را و بدهید زکاه را و بگروید برسولانم و نیرو دهید ایشان را و وام دهید خدا را وامی نیکو هر آینه در گذاردم از شما بدی‌های شما را و در آوردم شما را در بهشتها که می‌رود از زیر آنها نهرها پس آنکه کافر شد پس از آن از شما پس بدرستی که گم شد میان راه

فِيمَا نَقَضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهَا وَتَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۗ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِّنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ۗ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

۱۳

پس بسبب شکستن ایشان را پیمانشان را لعنت کردیمشان و کردیم دل‌های ایشان را سخت می‌گردانند سخنان را از جاهایش و فراموش کردند بهره از آنچه پند داده شدند بان و همیشه دیده در شوی بر ناراستی از ایشان مگر اندکی از ایشان پس در گذر از ایشان و رو بگردان بدرستی که خدا دوست دارد نیکوکاران را

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيّ أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا
مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

و از آنان که گفتند بدرستی که ما ترسایانیم گرفتیم
پیمانشان را پس فراموش کردند بهره از آنچه پند داده
شدند بان پس انداختیم میانشان دشمنی و کینه تا روز
قیامت و زود باشد که آگاه گرداندشان خدا آنچه بودند
میکردند

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا
مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ
جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ

ای اهل کتاب بدرستی که آمد شما را فرستاده ما که بیان
کند برای شما بسیاری از آنچه بودید پنهان میداشتید از
نامه و در گذرد از بسیاری بحقیقت آمد شما را از خدا نوری
و کتابی روشن

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمُ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ

راه مینماید به آن خدا کسی را که پیروی میکند رضایش را
براهای سلامتی و بیرون میاورد ایشان را از تاریکیها
بروشنائی باذنش و هدایت میکند ایشان را براه راست

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ
فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحُ ابْنُ
مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ

بتحقیق کافر شدند آنانکه گفتند بدرستی که خدا اوست
مسیح پسر مریم بگو پس کیست که منع کند از خدا چیزی
را اگر خواهد که هلاک کند مسیح پسر مریم و مادرش و هر
که در زمین است همه و مر خدا راست پادشاهی آسمانها و
زمین و آنچه میان آنها است میافریند آنچه خواهد و خدا بر
هر چیزی توانا است

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّوهُ ۗ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ ۗ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ۗ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۗ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

۵
مانده
۱۸
/۱۲۰

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ أَن تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ ۗ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۱۹

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۖ يَقَوْمِ ۖ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ۖ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَعَاقَبَكُمْ ۖ مَا لَمْ يَأْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ

۲۰
۸۹

يَقَوْمِ ۖ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ ۖ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ

۲۱

قَالُوا يَا مُوسَىٰ ۖ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ

۲۲

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخْفَوْنَ ۖ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِنَّ ۖ ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۖ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَانْفِثُوا ۖ فَانْفِثُوا ۖ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا ۖ إِنَّ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

۲۳

و گفتند یهودان و ترسایان مائیم پسران خدا و دوستان او بگو پس چرا عذاب میکند شما را بگناهاتان بلکه شما انسانید از آنکه آفرید میامرزد آنرا که خواهد و عذاب میکند آنرا که خواهد و مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آنها است و بسوی اوست مرجع

ای اهل کتاب بتحقیق آمد شما را رسول ما بیان میکند شما را بر فاصله از رسولان مبادا که بگوئید نیامد ما را هیچ مژده دهنده و بیم کننده پس بحقیقت آمد شما را مژده دهنده و بیم کننده و خدا بر همه چیز تواناست

و هنگامی که گفت موسی مر قومش را ای قوم من یاد کنید نعمت خدا را بر شما چون گردانید در شما پیغمبرانی و گردانید شما را سروران و داد شما را آنچه را که نداد هیچیک از جهانیان

ای قوم من داخل شوید آن زمین پاک گردانیده را که نوشت خدا از برای شما و باز پس مروید بر پشتاتان پس بگردید زینکاران

گفتند ای موسی بدرستی که در آن گروهی جبارانند و بدرستی که ما هرگز داخل نمیشویم تا بیرون روند از آن پس اگر بیرون روند از آن پس بدرستی که ما داخل شوندگانیم

گفتند دو مرد از آنان که میترسیدند انعام کرد خدا بر آن دو که داخل شوید بر ایشان از آن در پس چون داخل شدید در آن پس بدرستی که شما غالبانید و بر خدا پس توکل کنید اگر هستید گروندگان

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا أَبَدًا مَّا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ
أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ

گفتند ای موسی بدرستی که ما داخل نمی‌شویم در آن هرگز
ما دام که باشند در آن پس برو تو و پروردگارت پس کارزار
کنید که ما اینجا نشسته هائیم

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي ۖ فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ
الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

گفت ای پروردگارم بدرستی که من مالک نیستم جز خودم و
برادرم را پس جدائی انداز میان ما و میان گروه فاسقان

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ
فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

گفت پس بدرستی که آن حرام گردانیده شد بر ایشان چهل
سال سرگردان خواهند بود در زمین پس اندوه مدار بر
گروه فاسقان

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ
مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ ۗ قَالَ إِنَّمَا
يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ

و بخوان بر ایشان خبر دو پسر آدم را بحق هنگامی که
قربان کردند قربانی پس پذیرفته شد از یکیشان و
پذیرفته نشد از دیگری گفت هر آینه خواهم کشت ترا
گفت جز این نیست می‌پذیرد خدا از پرهیزگاران

لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَّا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ
لَأَقْتُلَنَّكَ ۗ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

اگر می‌گشائی تو بسوی من دستت را که بکشی مرا نیستم
من گشاینده دستم را بسوی تو که بکشم ترا بدرستی که
من میترسم از خدا که پروردگار جهانیان است

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ
وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ

بدرستی که من می‌خواهم که باز گردی بگناه من و گناه خود
پس شوی از اهل آتش و آن پاداش ستمکاران است

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ وَ قَتَلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ ۗ فَأَصْبَحَ مِنَ
الْخَاسِرِينَ

پس آسان گردانید از برای او نفسش کشتن برادرش را
پس کشت او را پس گردید از زیانکاران

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ ۗ كَيْفَ يُورِي
سَوْءَةَ أَخِيهِ ۗ قَالَ يُؤَيِّلَتِي ۙ أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا
الْغُرَابِ فَأُورِيَ سَوْءَةَ أَخِي ۗ فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ

پس برانگیزانید خدا غرابی را که کاوش میکرد در زمین تا
بنماید او را که چگونه بیوشاند جسد برادرش را گفت ای
وای بر من آیا عاجز شدم که باشم مانند این غراب پس
بیوشم جسد برادرم را پس گردید از پشیمانان

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا
بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا
وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعَدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ
لَمُسْرِفُونَ

۵:
مانده
۳۲
/۱۲۰

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي
الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ
فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

۳۳

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۳۴

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ
وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۳۵
۹۱

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُم مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ
مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۳۶

از برای آن نوشتیم بر بنی اسرائیل که کسی که کشت تنی را بدون آنکه کشته باشد تنی را یا فسادی در زمین پس گویا کشته است مردمان را همه و کسی که زنده گردانیدش پس گویا که زنده گردانیده مردمان را همه و بتحقیق آمد ایشان را رسولان ما با معجزات پس بدرستی که بسیاری از ایشان پس از آن در زمین اسراف کنندگانند

نیست پاداش آنان که حرب میکنند با خدا و رسولش و میکوشند در زمین از راه فساد مگر آنکه کشته شوند یا بردار کرده شوند یا بریده شود دستهایشان و پاهایشان از خلاف یکدیگر یا رانده شوند از زمین آن مر ایشان را است خواری در دنیا و از برای ایشانست در آخرت عذابی بزرگ

مگر آنان که توبه کردند پیش از آنکه دست یابید بر ایشان پس بدانید بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست

ای آنکسانیکه ایمان آوردید بترسید از خدا و بجوئید بسوی او وسیله و جهاد کنید در راه او باشد که شما رستگار شوید

بدرستی که آنان که کافر شدند اگر آنکه باشد مر ایشان را آنچه در زمین است همه و مانند آن باشد با آن که خود را باز خردن بان از عذاب روز قیامت که پذیرفته نشود از ایشان و از برای ایشانست عذابی دردناک

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

يَأْتِيهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّعُونَ لِقَوْمٍ ءَاخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

میخواهند که بیرون روند از آتش و نیستند ایشان بیرون روندگان از آن و مر ایشان را عذابیست دائمی

و مرد دزد و زن دزد پس ببرید دستهایشان را پاداشی بسبب آنچه کسب کردند عقوبتی از خدا و خدا غالب درستکردار است

پس آنکه توبه کرد پس از ستمش و نیکی کرد پس بدرستی که خدا توبه پذیرد بر او بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست

آیا ندانستی که خدا مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین عذاب میکند آنرا که خواهد و میامرزد آنرا که خواهد و خدا بر هر چیزی توانا است

ای پیغمبر اندوهناک نکند ترا آنان که میشتابند در کفر از آنان که گفتند گرویدیم بدهنهاشان و نگروید دلهاشان و از آنان که بیهود شدند شنوندگان مر دروغ را شنوندگان مر گروهی دیگر که نیامدندت میگردانند سخن را از پس جاهای او میگویند اگر داده شوید این را پس بگیریدش و اگر ندادندتان آنرا پس بترسید و آنکه خواهد خدا آزمایش او را پس مالک نشوید مر او را از خدا چیزی آن گروهند آنان که نخواستند خدا که پاک گرداند دلهای ایشان را مر ایشان راست در دنیا خواری و مر ایشان راست در آخرت عذابی بزرگ

سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ فَآحْكُمْ
بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ
شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَآحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ

۵:
مانده
۴۲
/۱۲۰

شنوندگان اند مر دروغ را خورندگان اند مر حرام را پس اگر
آمدند ترا پس حکم کن میانشان یا روی گردان از ایشان و
اگر روی بگردانی از ایشان پس هرگز ضرر نتوانند رسانید
ترا چیزی و اگر حکم کردی پس حکم کن میانشان بعدل
بدرستی که خدا دوست دارد عدالت کنندگان را

وَكَيفَ يُحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّورَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ
يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

۴۳

و چگونه حکم میسازند ترا و نزد ایشانست توره که در
آنست حکم خدا پس بر میگردند پس از آن و نیستند آن
گروه گروندگان

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّورَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ
الَّذِينَ اسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا
اسْتَحْفَظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا
النَّاسَ وَآخِشُوا وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ
يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

۴۴
۹۲

بدرستی که ما فرستادیم توره را که در آنست هدایت و
نور حکم میکند به آن پیغمبرانی که پذیرای فرمان شدند
برای آنان که یهود شدند و خداپرستان کامل معرفت و
دانایان دیندار آنچه خواسته شدند نگاهداریش را از کتاب
خدا و بودند بر آن گواهان پس تترسید از مردمان و
بترسید از من و بدل مگیرید بآیت‌های من بهای اندک را و
کسی که حکم نکرد بانچه فرو فرستاد خدا پس آنها ایشان
کافرانند

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ
وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ
قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ
بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

۴۵

و نوشتیم بر ایشان در آن اینکه نفس بنفس و چشم به
چشم و بینی به بینی و گوش بگوش و دندان بدندان و
جراحیها را قصاص پس کسی که تصدق کند بان پس آن
کفاره است مر او را و کسی که حکم نکند بانچه فرو فرستاد
خدا پس آنها ایشان ستمکارانند

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ ۖ وَعَاتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ ۖ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

و از پی در آوردیم بر اثرهاشان عیسی پسر مریم را در حالتیکه تصدیق کننده بود آنچه را که بود پیش از او از توراہ و دادیم او را انجیل که در آن هدایتی است و نوری و تصدیق کننده است مر آنچه را که بود قبل از آن از توراہ و هدایت و پندی است برای پرهیزکاران

وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ ۖ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

و باید حکم کنند اهل انجیل بانچه فرو فرستاد خدا در آن و کسی که حکم نکرد بانچه فرو فرستاد خدا پس آنگروه ایشانند فاسقان

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ۖ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ ۗ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۚ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ۚ وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۗ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

و فرو فرستادیم بتو کتاب را براستی تصدیق کننده است مر آنچه را باشد پیش از آن از کتاب و نگهبانست بر آن پس حکم کن میانشان بانچه فرو فرستاد خدا و پیروی مکن مرادهای ایشان را بمیل از آنچه آمد ترا از حق از برای هر یک گردانیدیم از شما شریعتی و راه روشنی و اگر خواست خدا هر آینه کردی شما را امتی واحده و لیکن تا بیازماید شما را در آنچه داد شما را پس پیشی گیرید یکدیگر را بخوبیها بسوی خدا است مرجع شما همه پس خبر میدهد شما را بانچه بودید در آن اختلاف میکردید

وَأَن آحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ ۗ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَأَحْذَرَهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَن بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۗ فَإِن تَوَلَّوْا فَاَعْلَمُ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ

و آنکه حکم کن میانشان بانچه فرو فرستاد خدا و پیروی مکن خواهشهای ایشان را و بترس از ایشان که به فتنه اندازندت از برخی آنچه فرو فرستاد خدا بتو پس اگر برگردند پس بدان که جز این نیست میخواهد خدا که برساند ایشان را برخی گناهانشان و بدرستی که بسیاری از مردمان هر آینه فاسقانند

أَفْحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ۚ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

آیا پس داوری نادانی پیش را میجویند و کیست نیکوتر از خدا بدآوری از برای قومیکه یقین میکنند

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَاءَ
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

ای آنکسانی که گرویدید مگیرید یهود و ترسایان را دوستان
برخیشان دوستان برخی‌اند و هر که دوست دارد ایشان را
از شما پس بدرستی که او از ایشانست بدرستی که خدا
هدایت نمیکند گروه ستمکاران را

پس می‌بینی آنان را که در دلهایشان مرض است می‌شتابند
در ایشان می‌گویند می‌ترسیم که برسد ما را گزند بدی پس
شاید خدا که آورد گشایش یا فرمانی از نزدش پس گردند
بر آنچه نهان داشتند در تنهایشان پشیمانان

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ
نَحْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ
مِّنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ

و گویند آنان که گرویدند آیا این گروه آنانند که سوگند
خوردند بخدا سخت ترین سوگندهایشان که ایشان با شما
ناچیز شد کردارهایشان پس گشتند زیانکاران

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ
أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فَأَصْبَحُوا
خَاسِرِينَ

ای آنان که گرویدید آنکه برگردد از شما از دینش پس زود
باشد که بیاورد خدا گروهی را که دوست دارد ایشان را و
دوست دارند او را نرم دلانند بر گروندگان درشتانند بر
کافران کارزار میکنند در راه خدا و نمی‌ترسند سرزنش
سرزنش کننده آنست افزونی خدا میدهدش بهر که خواهد
و خدا فراخ رحمت داناست

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ
يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ
عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ
لَاِِمٍ ذَٰلِكَ فَضَّلَ اللَّهُ يَوتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

جز این نیست که ولی شما خدا است و رسولش و آنان که
گرویدند آنان که بر پا میدارند نماز را و میدهند زکاه را
وقتی که ایشان در رکوعند

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ

و آنکه دوست دارد خدا و رسولش را و آنان که گرویدند
پس بدرستی که گروه خدا ایشانند غالبان

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ
الْغَالِبُونَ

ای آن کسانی که گرویدید مگیرید آنان را که گرفتند دین
شما را بفسوس و بازیچه از آنان که داده شدند نامه را از
پیش شما و کافران را دوستان را و بترسید از خدا اگر
هستید گروندگان

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ
هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ
أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوعًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ

و چون ندا میکنید بنماز میگیرند آنرا باستهزاء و بازی این بسبب آنست که ایشان گروهی‌اند که در نمی‌یابند بعقل

۵۹

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ

بگو ای اهل کتاب آیا ناخوش میدارید از ما مگر آنکه ایمان آوردیم بخدا و آنچه فرو فرستاده شد بما و آنچه فرو فرستاده شد از پیش و آنکه بیشترین شما فاسقانند

۶۰

قُلْ هَلْ أَنْبِئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَن لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ

بگو آیا خبر دهم شما را به بدتر از آن در جزا نزد خدا کسی که لعنت کرد او را خدا و خشم کرد بر او و گردانید از ایشان بوزینگان و خوکان و (هر که) پرستید شیطان را آنها بدترند در جای و گمگشته ترند از میانه راه

۶۱

وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا ءَامَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ ءَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ

و چون آیند شما را گویند گرویدیم و بتحقیق داخل شدند به کفر و ایشان بتحقیق بیرون رفتند بان و خداست دانانتر بانچه هستند که پنهان میدارند

۶۲

وَتَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْأَثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و می‌بینی بسیاری از ایشان را که می‌شتابند در گناه و دشمنی و خوردنشان حرام را هر آینه بد است آنچه بودند میکردند

۶۳

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَن قَوْلِهِمُ الْأِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

چرا باز نمی‌دارند ایشان را خداپرستان و دانایان دیندار از گفتارشان بد را و خوردنشان حرام را هر آینه بد است آنچه هستند که می‌کنند

۶۴

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقِيَامَةَ بَيْنَهُمُ الْعُدْوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

و گفتند یهود دست خدا بسته است بسته باد دستشان و لعنت کرده شدند بانچه گفتند بلکه دو دست او گشاده است انفاق میکند چنانکه میخواهد و هر آینه میافزاید البته بسیاری از ایشان آنچه فرو فرستاده بتو از پروردگارت سرکشی و کفر و انداختیم میانشان دشمنی و کینه تا روز رستخیز هر گاه بر افروختند آتش را برای کارزار خاموش گردانید آنرا خدا و می‌شتابند در زمین از برای فساد کردن و خدا دوست نمیدارد فساد کنندگان را

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ

و اگر آنکه اهل کتاب گرویده بودند و پرهیزگار شده بودند در می‌گذرانیدیم از آنها بدیهاشان را و در میاوردیمشان در بهشتهای پر نعمت

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ
رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ
مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ

و اگر آنکه ایشان بر پای داشته بودند توراہ و انجیل را و آنچه فرو فرستاده شد بایشان از پروردگارشان هر آینه میخوردند از بالاشان و از زیر پاهایشان از ایشانند گروهی میانه رو و بسیاری از ایشان بد است آنچه را میکنند

يَأْتِيهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ
فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

ای پیغمبر برسان آنچه فرو فرستاده شد بتو از پروردگارت و اگر نکردی پس نرسانیده خواهی بود پیغامهای او را و خدا نگاه میدارد ترا از مردمان بدرستی که خدا هدایت نمی‌کند گروه کافران را

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا
مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

بگو ای اهل کتاب نیستید بر چیزی تا بر پای دارید توراہ و انجیل را و آنچه فرو فرستاده شد بشما از پروردگارتان و هر آینه افزون کند بسیاری از ایشان را آنچه فرو فرستاده شد بتو از پروردگارت بیراهی و ناسپاسی پس اندوه مدار بر گروه کافران

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغُونَ وَالنَّصَارَىٰ مَنْ
ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

بدرستی که آنان که گرویدند و آنان که یهود شدند و از دینی بدینی روندگان و ترسایان آنکه گروید بخدا و روز بازپسین و کرد کار شایسته پس نیست بیمی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قُلْنَا
إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا
يَقْتُلُونَ

هر آینه گرفتیم پیمان فرزندان یعقوب را و فرستادیم بسوی ایشان رسولانی چند هر گاه که آمد ایشان را پیغمبری بآنچه نه آرزومند بود نفسهایشان گروهی را تکذیب کردند و گروهی را می‌کشند

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا
يَعْمَلُونَ

و پنداشتند که نباشد آزمایشی پس کور شدند و کر شدند
پس توبه داد خدا بر ایشان پس کور شدند و کر شدند
بسیاری از ایشان و خدا بی‌نا است بآنچه می‌کنند

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ
الْمَسِيحُ يَبْنِي إِسْرَائِيلَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن
يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا
لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

هر آینه کافر شدند آنان که گفتند بدرستی که خدا اوست
مسیح پسر مریم و گفت مسیح ای بنی اسرائیل بپرستید
خدا را که پروردگار من و پروردگار شما است بدرستی که
هر که انباز قرار داد بخدا پس بدرستی که حرام کرده است
خدا بر او بهشت را و جای او است آتش و نیست ستمکاران
را هیچ یاری کننده

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا
إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِن لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

هر آینه بدرستی که کافر شدند آنان که گفتند بدرستی که
خدا سیم سه است و نیست هیچ خدائی مگر خدای یگانه و
اگر باز نایستند از آنچه می‌گویند هر آینه برسد آنان را که
کافر شدند از ایشان عذابی دردناک

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

آیا پس توبه نمی‌کنند بسوی خدا و آمرزش نمی‌خواهند از
او و خدا آمرزنده مهربانست

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
وَأُمُّهُ وَصِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ أَنْظِرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ
لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَلَيْ يُؤْفَكُونَ

نیست مسیح پسر مریم مگر پیغمبری که بحقیقت گذشتند
پیش از او پیغمبران و مادرش بود بسیار راستگو بودند که
می‌خوردند طعام را بنگر که چگونه بیان می‌کنیم از برای ایشان
آیت‌ها را پس بنگر که چگونه از راه گردانیده شوند

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا
نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

بگو آیا می‌پرستید از جز خدا آنچه مالک نمی‌شود از برای شما
ضرری و نه سودی و خدا اوست شنوای دانا

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ

بگو ای اهل کتاب غلو نکنید در دینتان بناحق و پیروی نکنید خواهشهای جمعی که بحقیقت گمراه شدند از پیش و گمراه کردند بسیاری را و گمراه شدند از میانه راه

لَعْنَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

لعنت کرده شدند آنان که کافر شدند از بنی اسرائیل بر زبان داود و عیسی پسر مریم این بسبب آنست که نافرمانی کردند و بودند که تعدی میکردند

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

بودند که باز نمی‌ایستادند از منکری که میکردند آنرا هر آینه بد بود آنچه بودند میکردند

تَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ

می‌بینی بسیاری از ایشان را که دوست میگیرند آنان را که کافر شدند هر آینه بد است آنچه پیش فرستاده برای ایشان نفسهایشان که خشم کرد خدا بر ایشان و در عذاب ایشان جاویدانند

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَسِقُونَ

و اگر بودند که می‌گرویدند بخدا و پیغمبر و آنچه فرو فرستاده شد باو نمی‌گرفتندشان دوستان و لیکن بسیاری از ایشان نافرمانانند

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرَىٰ ذَٰلِكَ بَأَنَّ مِنْهُمْ قِسِيَسِينَ وَرَهْبَانًا وَآتَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

هر آینه خواهی یافت سخت‌ترین مردمان را در دشمنی از برای آنان که ایمان آوردند یهود را و آنان که شرک آوردند و هر آینه خواهی یافت نزدیکترینشان را در دوستی از برای آنها که گرویدند آنان که گفتند بدرستی که ما ترسایانیم آن باین است که از ایشانند کشیشان و صومعه نشینان و آنکه آنها سرکشی نمی‌کنند

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ
الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَأَمَنَّا فَاكْتُبْنَا
مَعَ الشَّاهِدِينَ

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ
يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ

فَأَتَّبَعَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتٍ مَّا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ
وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ
بِهِءَ مُؤْمِنُونَ

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ
يُؤَاخِذُكُم بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّرْتُهُوَ إِطْعَامَ عَشْرَةِ
مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ
تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَٰلِكَ كَفَّرَةٌ
أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و چون بشنوند آنچه فرو فرستاده شد بر رسول می‌بینی
چشمه‌اشان را که میریزد از اشک از آنچه را شناختند از حق
میگویند ای پروردگار ما گرویدیم پس بنویس ما را با
شاهدان

و چیست ما را که ایمان نیاوریم بخدا و آنچه آمد ما را از حق
و طمع داریم که داخل گرداند ما را پروردگار ما با گروه
شایستگان

پس جزا دادشان خدا بانچه گفتند بهشتی که میرود از
زیر آنها نهرها جاویدانیان در آن و آن پاداش نیکوکارانست

و آنان که کافر شدند و تکذیب کردند آیت‌های ما را آن
گروه اهل دوزخند

ای آن کسانی که گرویدید حرام نکنید پاکیزه‌های آنچه را
حلال گردانید خدا از برای شما و از حد در مگذرید بدرستی
که خدا دوست ندارد تعدی کنندگان را

و بخورید از آنچه روزی داد شما را خدا حلال پاکیزه و
بترسید از خدائی که شما باو گروندگانید

مؤاخذه نمی‌کند شما را خدا بلغو در سوگندهاتان و لیکن
مؤاخذه میکند شما را بسبب بستنتان سوگندها را پس
کفارہ آن طعام دادن ده مسکین است از وسط آنچه اطعام
میکند اهلتان را یا لباس آنها است یا آزاد کردن گردنیست
پس کسی که نیابد پس روزه سه روز است آن کفارہ
سوگندهای شما است چون سوگند خورید و خلاف کنید و
نگاهدارید سوگندهاتان را همچنین بیان میکند خدا برای
شما آیت‌های خود را باشد که شما شکر کنید

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْحُمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ
وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ

۹۱

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي
الْحُمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيُصَدِّكُمْ عَنِ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ
فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ

۹۲

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ
فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ

۹۳

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا
طَعَمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا
وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

۹۴
۹۸

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَبْلُوَنَّكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ
تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ
بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۹۵

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَن
قَتَلَهُ مِنكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ
يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًا بَلِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّرَةٌ
طَعَامٌ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكِ صِيَامًا لِّيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ
عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ
عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ

ای آنکسانیکه گرویدید جز این نیست که شراب و قمار و
بتها و تیرهای قرعه پلید است از کردار شیطان پس دوری
کنید از آن باشد که شما رستگار شوید

جز این نیست که میخواهد شیطان که بیندازد میان شما
دشمنی و کینه در خمر و قمار و باز دارد شما را از یاد خدا و
از نماز پس آیا شما هستید باز ایستادگان

و فرمان برید خدا را و فرمان برید پیغمبر را و حذر کنید
پس اگر اعراض کنید پس بدانید که نیست بر رسول ما
مگر رسانیدن آشکار

نیست بر آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته گناهی
در آنچه خوردند چون پرهیزگار شدند و گرویدند و کردند
کارهای شایسته پس پرهیزگار شدند و گرویدند پس
پرهیزگار شدند و نیکی کردند و خدا دوست دارد
نیکوکاران را

ای آنکسانیکه گرویدید هر آینه میازماید شما را خدا بجیزی
از شکار که میرسد بان دستهای شما و نیزههاتان تا جدا
نماید خدا آن کسی را که میترسد از او در نهانی پس کسی
که تعدی کرد پس از آن پس او راست عذابی دردناک

ای آنکسانیکه گرویدید مکشید صید را و شما باشید
محرمان و کسی که کشت آنرا از شما از روی عمد پس
جزایی است مثل آنچه را کشت از شتر و گاو و گوسفند که
حکم کنند به آن دو صاحب عدالت از شما قربانی رسنده
کعبه یا کفاره است طعام مسکینان یا برابر آن روزه تا بچشد
بدی عقوبت کارش را عفو کرد خدا از آنچه گذشت و آنکه
بازگشت کرد پس انتقام میکشد خدا از او و خدا غالب
صاحب انتقام است

أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ
وَحُرْمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

حلال کرده شد از برای شما شکار دریا و طعامش مایه تعیش
برای شما و از برای قافله است و حرام کرده شد بر شما
شکار بیابان ما دام که باشید محرمان و بترسید از خدائی که
بسوی او محشور میشوید

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ
الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبَدَّ ذَلِكُمْ لِيَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

گردانید خدا کعبه را خانه محترم بجهت قوام مردمان و ماه
حرام و قربانی را و قفله‌ها را آن از برای اینست که بدانید
که خدا میداند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و
بدرستی که خدا بهمه چیز دانا است

أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

بدانید که خدا سخت عقوبت است و بدرستی که خدا
آمرزنده مهربانست

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا
تَكْتُمُونَ

و نیست بر رسول مگر رسانیدن و خدا میداند آنچه آشکار
میکنید و آنچه پنهان میدارید

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ
الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

بگو یکسان نیست پلید و پاکیزه و اگر چه بشگفت آورده
باشد ترا بسیاری پلید پس بترسید از خدا ای صاحبان
خردها باشد که شما رستگار شوید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنَ أَشْيَاءٍ إِن تَبَدَّ لَكُمْ
تَسْوُكُمْ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنزَلُ الْقُرْءَانُ تَبَدَّ
لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ

ای آن کسانی که گرویدید میرسید از چیزهائی که اگر
آشکار شود مر شما را بد آید شما را و اگر بپرسید از آن
هنگامی که فرو فرستاده میشود قرآن آشکارا شود مر شما
را در گذشت خدا از آن و خدا آمرزنده بردبار است

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ

بحقیقت سؤال کردند آنرا جمعی پیش از شما پس گردیدند
بانها کافران

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ
وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَكَثْرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

نگردانید خدا هیچ بحیره و نه سائبه و نه وصیله و نه حامی
و لیکن آنان که کافر شدند افتراء میکنند بر خدا دروغ را و
بیشترین ایشان در نمیابند

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا
حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ عَابَاعْنَا أَوْلَوْ كَانَ عَابَاؤُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

و چون گفته شود مر ایشان را بیاید بسوی آنچه فرستاد
خدا و بسوی رسول گویند بس است ما را آنچه یافتیم بر آن
پدران خود را و اگر چه باشد پدرانشان که ندانند چیزی را
و راه نیابند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَن
ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

ای آنکسانیکه گرویدید بر شما است نفسهای شما زیان
نمی‌کند شما را آنکه گمراه شد چون هدایت یابید بسوی
خدا است بازگشت شما همه پس خبر میدهد شما را آنچه
بودید که میکردید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَدَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ ءَاخِرَانِ
مِن غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَبْتَكُمْ
مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ
بِاللَّهِ إِنْ أُرْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا
نَكْتُمُ شَهَدَةَ اللَّهِ إِنَّآ إِذَا لَمِنَ الْأَيْمِينَ

ای آن کسانی که گرویدید گواهی میاتان چون حاضر شود
یکی از شما را مرگ هنگام وصیت کردن دو کس صاحبان
عدالت باید از شما یا دو تای دیگر از جز شما اگر شما سفر
کردید در زمین پس رسید شما را حادثه مرگ باز میدارید
آن دو را بعد از نماز پس سوگند میخورند بخدا اگر شکی
بهمرسانیده باشید که نگرفته‌ایم بان بهائی را و اگر چه
باشد صاحب قرابت و نپوشیده‌ایم گواهی خدا را بدرستی
که ما آنگاه هر آینه از بدکاران باشیم

فَإِنْ عَثَرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَءَاخِرَانِ يُقْرَمَانِ
مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ فَيُقْسِمَانِ
بِاللَّهِ لَشَهَدَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَدَتَيْهِمَا وَمَا أَعْتَدْنَا إِنَّآ إِذَا
لَمِنَ الظَّالِمِينَ

پس اگر اطلاع یافته شد بر آنکه آن دو مستحق شدند بدی
را پس دوتای دیگر نیز بر می‌خیزند بجای آن دو تا از آنان
که مستحق شده بر ایشان که آن دو اولایند پس قسم
میخورند بخدا که هر آینه گواهی ما سزاوارتر است از
گواهی آن دو و تعدی نکرده‌ایم بدرستی که ما آنگاه هر آینه
باشیم از ستمکاران

ذَٰلِكَ أَدَّبْنَا أَن يَأْتُوا بِالشَّهَدَةِ عَلَىٰ وَجْهَهَا أَوْ يَخَافُوا أَن تُرَدَّ
أَيْمَنُ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَسْمِعُوا ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

آن نزدیکتر است به آنکه بیارند گواهی را بر وجهش یا
بترسند که رد کرده شود سوگندهائی بعد از سوگندهاشان
و بترسید از خدا و بشنوید و خدا هدایت نمی‌کند گروه
فاسقان را

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا
إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَى
وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدتُّكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ
وَكَهَلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخَلَّقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي
فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ
وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَى بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي
إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ ءَامِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا
ءَامِنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَعْيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ
أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ أَتَقْوُوا اللَّهَ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ
صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ

روزی که جمع میکند خدا رسولان را پس میگوید چه چیز
اجابت کرده شدید گویند نیست دانشی از برای ما بدرستی
که تو تویی دانای نهانها

چون گفت خدا ای عیسی پسر مریم یاد کن نعمت مرا بر تو و
بر مادرت وقتی که نیرو دادم ترا بروح پاکي سخن میکردی
با مردمان در گهواره و هنگام پیری و وقتی که آموختم ترا
کتاب و حکمت و توره و انجیل و هنگامی که میساختی از گل
چون شکل مرغی برخواست من پس میدمیدی در آن پس
می شد مرغی بفرمان من و به میگردانیدی کور مادر زاد را و
پیس را بفرمان من و وقتی که بیرون میاوردی مردگان را
باذن من و آنگاه که باز داشتم بنی اسرائیل را از تو وقتی
که آمدی ایشان را به حجتها پس گفت آنان که کافر شدند
از ایشان نیست این مگر جادوی آشکار

و هنگامی که وحی فرستادم به حواریان که بگروید بمن و
برسول من گفتند ایمان آورده ایم و گواه باش بانکه ما
منقادانیم

هنگامی که گفتند حواریان ای عیسی پسر مریم آیا میتواند
پروردگارت که فرود آورد بر ما خوانی آراسته از آسمان
گفت بترسید از خدا اگر هستید گروندگان

گفتند میخواهیم که بخوریم از آن و بیارامد دلهای ما و
بدانیم که بتحقیق راست گفتی بما و باشیم بر آن از گواهان

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ
السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ
وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزَّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مِنْكُمْ
فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ مَا أَنتَ لِلنَّاسِ
أَخْذُونِي وَأُوحِيَ إِلَهِينِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا
يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ
عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ
أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا
تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدٌ

إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبَادُكَ وَإِنْ تُغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ

گفت عیسی پسر مریم بارخدا یا ای پروردگار ما فرو فرست
بر ما خوانی آراسته از آسمان که بوده باشد از برای ما عیدی
از برای اول ما و آخر ما و نشانی از تو و روزی ده ما را و
توئی بهترین روزی دهندگان

گفت خدا بدرستی که من فرو فرستنده‌ام آنرا بر شما پس
هر که کافر می‌شود پس از آن از شما پس بدرستی که من
عذاب میکنم او را شکنجه که عذاب نمی‌کنم بان احدی از
جهانیان را

و هنگامی که گفت خدا ای عیسی پسر مریم آیا تو گفته‌ای
مر مردمان را که فرا گیرید مرا و مادرم را دو خدا از غیر
خدا گفت منزهی تو نسزد مرا که بگویم آنچه نیست مرا
سزاوار اگر هستم که گفته‌ام آنرا پس بحقیقت دانسته آنرا
میدانی آنچه در ضمیر من است و نمی‌دانم من آنچه در
نفس تست بدرستی که تو توئی دانای نهانی‌ها

نگفته‌ام مر ایشان را مگر آنچه فرمودی مرا بان که بپرستید
خدا را که پروردگار من و شما است و بودم بر ایشان گواه ما
دام که بودم در میان ایشان پس چون برداری مرا هستی تو
نگهبان بر ایشان و تو بر همه چیز گواهی

اگر عذاب کنی ایشان را پس ایشان بندگان تواند و اگر
بیامرزی ایشان را پس بدرستی که تو توئی غالب
درستکردار

گفت خدا این روزیست سود بخشد راستگویان را راست
گفتن ایشان مر ایشان راست بهشتهائی که میرود از زیر
آنها نهرها جاودانیان در آن پیوسته راضی شد خدا از ایشان
و خوشنود شدند از او آنست کامیابی بزرگ

مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه در آنهاست و
او بر همه چیزی توانا است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱
۱۰۲۲
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورَ ۗ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

۲
هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا ۗ وَأَجَلٌ مُّسَمًّى
عِنْدَهُ ۗ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ

۳
وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ
وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ

۴
وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا
مُعْرِضِينَ

۵
فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

۶
أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي
الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ
مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ

۷
وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَابٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

۸
وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ۗ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ الْأَمْرُ
ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ

ستایش مر خدا را که آفرید آسمانها و زمین را و پدید آورد
تاریکیها و روشنی را پس آنان که کافر شدند پیرو دگارشان
برابر میکنند دیگران را

اوست که آفریدتان از گل پس تقدیر کرد اجلی را و اجلی
است نام برده شده نزد او پس شما شک می‌آورید

و او است خدا در آسمانها و در زمین میداند پنهان شما را و
آشکار شما را و میداند آنچه کسب میکنید

و نمی‌آید ایشان را هیچ آیتی از آیت‌های پروردگارشان مگر
آنکه باشند از آن رو گردانندگان

پس بتحقیق تکذیب کردند حق را چون آمد ایشان را پس
زود باشد که آید ایشان را خبرهای آنچه بودند بان استهزاء
میکردند

آیا ندیدند که چندانی را هلاک کردیم پیش از ایشان از
قرنی که صاحب تصرف کردیمشان در زمین آنچه صاحب
تصرف نکردیم شما را و فرستادیم ما ابر را بر ایشان پی در
پی و گردانیدیم نهرها را که میرود از زیر ایشان پس هلاک
کردیم ایشان را بسبب گناهانشان و آفریدیم از بعد ایشان
قرنی دیگر

و اگر فرو فرستاده بودیم بر تو کتابی در کاغذی پس
بسودندی آنرا بدست‌هایشان هر آینه گفتندی آنان که کافر
شدند نیست این مگر جادوی آشکار

و گفتند چرا فرو فرستاده نشد بر او فرشته و اگر فرو
فرستاده بودیم فرشته هر آینه گذارده شده بود امر پس
مهلت داده شده نمیشدند

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا يَلْبَسُونَ

و اگر میگردانیدیمش فرشته هر آینه میگردیمش بصورت مردی و هر آینه میپوشانیدیم بر ایشان آنچه میپوشیدند

و هر آینه بتحقیق استهزاء کرده شد بر رسولان از پیش تو پس فرو گرفت آنان را که استهزاء کردند از ایشان آنچه بودند بان استهزاء میکردند

وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئُ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

بگو سیر کنید در زمین پس بنگرید چگونه بود انجام کار تکذیب کنندگان

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

بگو مر که راست آنچه در آسمانها و زمین است بگو مر خدا راست نوشته بر خودش رحمت را هر آینه جمع خواهد کرد شما را روز رستخیز نیست شکی در آن آنان که زیان کردند در نفسهای خود پس ایشان ایمان نمی‌آورند

قُلْ لِمَن مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

و مر او راست آنچه آرמיד در شب و روز و اوست شنوای دانا

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

بگو آیا جز خدا را بگیرم ولی پدید آورنده آسمانها و زمین و او می‌خورد و خورانیده نمی‌شود بگو بدرستی که من فرموده شدم که باشم اول کسی که مسلمان شد و مباش البته از شرک آورندگان

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

بگو بدرستی که من میترسم اگر نافرمانی کنم پروردگارم را عذاب روزی بزرگ را

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

کسی که گردانیده میشود از او عذاب در آنروز پس بتحقیق رحمت کرده او را و آنست کامیابی آشکار

مَنْ يُصِرْ فَعَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ

و اگر برساند ترا خدا ضرری پس نیست دفع کننده مر او را مگر او و اگر رساند بتو خیری پس او بر همه چیزی توانا است

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و او است غالب فوق بندگان و او است درستکار آگاه

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

قُلْ أَى شَىءٍ أَكْبَرُ شَهَدَةً ۖ قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۗ
وَأُوحِيَ إِلَىٰ هَٰذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرْكُمْ بِهِ ۗ وَمَنْ بَلَغَ أَيْتَكُمْ
لِتَشْهَدُوا ۖ إِنَّ مَعَ اللَّهِ ءَالِهَةً أُخْرَىٰ ۗ قُلْ لَا أَشْهَدُ ۚ قُلْ إِنَّمَا
هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّى بَرِىءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ

الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ ۖ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَآءَهُمْ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ
إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ
شُرَكَآؤُكُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

ثُمَّ لَمْ تَكُن فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا
مُشْرِكِينَ

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ ۗ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۗ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ
يَفْقَهُوهُ وَفِىٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا ۗ وَإِنْ يَرَوْا كَلَّ ءَايَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا
حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا
إِلَّا أَسْطِيرُ الْأُولِينَ

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْعَوْنَ عَنْهُ ۗ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ
وَمَا يُشْعُرُونَ

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا
نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا ۗ وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

بگو چه چیز است بزرگتر در شهادت بگو خدا گواه است
میان من و میان شما و وحی فرستاده شد بمن این قرآن تا
بترسانم شما را بان و آنرا که برسد آیا شما هر آینه گواهی
میدهید که با خدا است الهان دیگر بگو گواهی نمیدهم بگو
جز این نیست او خدائیسست یکتا و بدرستی که من بیزارم از
آنچه شرک میاورید

آنان که دادیمشان کتاب می‌شناسند آنرا همچنانکه
می‌شناسند پسران خود را آنها که زیان کردند بر نفسهای
خود پس ایشان نمی‌گروند

و کیست ستمکارتر از آنکه افترا کرد بر خدا دروغی را یا
تکذیب کرد آیت‌های او را بدرستی که او رستگار نمی‌کند
ستمکاران را

و روزی که حشر کنیم ایشان را همگی پس گوئیم از برای
آنان که شرک آوردند کجایند انبازاتان که بودید گمان
میبردید

پس نباشد معذرت ایشان مگر آنکه گویند بخدا قسم که
پروردگار ماست که نبودیم مشرکان

بنگر که چگونه دروغ بستند بر خودهاشان و گمشد از
ایشان آنچه بودند افترا میکردند

و از ایشان کسی است که گوش میدارد بتو و گردانیدیم بر
دلهاشان پرده‌ها مبادا که بفهمند آنرا و در گوشهاشان گرانی
و اگر ببینند هر علامتی را نمی‌گروند بان تا آنکه چون آیند
ترا مجادله کنند با تو می گویند آنان که کافر شدند نیست
این مگر افسانه‌های پیشینیان

و ایشان باز میدارند از آن و دوری میکنند از آن و هلاک
نمی‌کنند مگر نفسهای خود را و نمی‌دانند

و اگر ببینی هنگامی را که باز داشته شده باشند بر آتش
پس گویند ای کاش ما برگردانیده می‌شدیم و تکذیب
نمی‌کردیم ما آیت‌های پروردگار خود را و میبودیم از
گروندگان

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

بلکه ظاهر شد مر ایشان را آنچه بودند پنهان میداشتند از پیش و اگر برگردانیده میشدند عود می‌کردند بانچه نهی کرده شده بودند از آن و بدرستی که ایشان دروغگویانند

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ

و گفتند نیست آن مگر زندگانی ما در دنیا و نباشیم ما بر انگیزته شدگان

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

و اگر ببینی هنگامی که باز داشته باشند بر پروردگارشان گوید آیا نیست این بحق گویند آری بحق پروردگار ما گوید پس بچشید عذاب را بسبب بودنتان کافران

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرْتُنَا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ

بتحقیق زیان کردند آنان که تکذیب کردند رسیدن بجزای خدا را تا چون آید ایشان را قیامت ناگاه گویند ای حسرت ما در آنچه تقصیر کردیم در آن و ایشان بر می‌دارند وزرهای خود را بر پشتهای خود آگاه باشید بد است آنچه بر می‌دارند به پشت

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

و نیست زندگانی دنیا مگر بازی و هر آینه سرای آخرت بهتر است از برای آنان که میپرهیزند آیا پس در نمی‌یابید بعقل

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَا كِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

بتحقیق میدانیم که اندوهناک می‌سازد ترا آنچه میگویند پس بدرستی که ایشان تکذیب نمی‌کنند ترا و لیکن ستمکاران بآیت‌های خدا انکار میکنند

وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَائِ الْمُرْسَلِينَ

و بتحقیق تکذیب کرده شدند رسولان چند پیش از تو پس صبر کردند بر آنچه تکذیب کرده شدند و رنجانیده شدند تا آمد ایشان را یاری ما و نیست بدل کننده مر سخنان خدا را و بحقیقت آمد ترا از خبر فرستاده شدگان

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ

و اگر چه باشد که عظیم آمده بر تو اعراض ایشان پس اگر توانی که بجویی نفقتی در زمین یا نردبانی در آسمان پس بیاری ایشان را علامتی و اگر خواستی خدا هر آینه جمع کردی ایشان را بر هدایت پس مباش البته از نادانان

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

۳۷

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

۳۸

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَّةٌ أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَقْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ

۳۹

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُومٌ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَاءِ اللَّهُ يُضِلِّلْهُ وَمَنْ يَشَاءُ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

۴۰

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۴۱

بَلْ إِلَٰهَ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ

۴۲
۱۰۶

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ

۴۳

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۴۴

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ

اجابت نمی‌کنند مگر آنان که می‌شنوند و مردگان بر میانگیزشان خدا پس بسوی او برگردانیده میشوند

و گفتند چرا فرو فرستاده نشد بر او علامتی از پروردگارش بگو بدرستی که خدا توانا است بر آنکه فرو فرستد معجزه و لیکن بیشترین ایشان نمی‌دانند

و نیست هیچ جنبنده در زمین و نه پرنده که می‌پرد بدو بالش مگر آنکه اصنافی چندند مثال شما تقصیر نکردیم در کتاب از چیزی پس بسوی پروردگارش حشر کرده میشوند

و آنان که تکذیب کردند آیت‌های ما را کرانند و گنگانند در تاریکی‌ها کسی را که می‌خواهد خدا وامی‌گذارد و کسی را که می‌خواهد میگرداندش بر راه راست

بگو خبر دهید اگر آید شما را عذاب خدا یا بیاید شما را روز قیامت آیا جز خدا را می‌خوانید اگر هستید راستگویان

بلکه او را می‌خوانید پس میبرد از شما آنچه می‌خوانید بسوی او اگر خواهد و فراموش میکنید آنچه را شریک مینمائید

و بحقیقت فرستادیم بسوی امت‌هایی پیش از تو پس گرفتیم ایشان را به سختی و رنجوری باشد که ایشان زاری کنند

پس چرا چون آمد ایشان را سختی ما زاری کردند و لیکن سخت شد دلهای ایشان و آرایش داد از برای ایشان دیو رحیم آنچه بودند که میکردند

پس چون فراموش کردند آنچه پند داده شدند بان گشودیم بر ایشان درهای هر چیزی را تا آنکه چون شاد شدند بانچه داده شدند گرفتیم ایشان را ناگهان پس آنگاه ایشان نومیدانند

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

پس بریده شد دنباله گروهی که ستم کردند و ستایش مر خدا را که پروردگار جهانیانست

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظِرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ

بگو خبر دهید اگر گرفت خدا گوشتان و چشمهاتان را و مهر نهاد بر دلهااتان کیست خدائی جز خدا که بیاورد شما را بان بنگر چگونه مکرر میاوریم آیتها را پس ایشان اعراض میکنند

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ

بگو خبر دهید اگر آید شما را عذاب خدا بناگاه یا آشکار آیا هلاک کرده میشود مگر گروه ستمکاران

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ط فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

و نمیفرستیم مرسلان را مگر بشارت دهندگان و بیم کنندگان پس آنکه گروید و شایسته شد پس نیست بیمی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

و آنان که تکذیب کردند آیتهای ما را برسد ایشان را عذاب بسبب بودنتشان که فسق میکردند

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ط إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ

بگو نمیگویم مر شما را که نزد من است خزانههای خدا و نمیدانم غیب را و نمیگویم مر شما را که من فرشتهام پیروی نمیکنیم مگر آنچه وحی میشود بمن بگو آیا یکسانند نابینا و بینا آیا پس اندیشه نمیکنید

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخْفُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

و بترسان بان آنان را که میترسند که محشور شوند بسوی پروردگارشان نیست مر ایشان را از جز او ناصری و نه شفاعت کننده باشد که ایشان بپرهیزند

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ط مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ

و مران آنان را که میخوانند پروردگارشان را بامداد و شبانگاه میخواهند رضای او را نیست بر تو از حساب ایشان هیچ چیز و نیست از حساب تو بر ایشان هیچ چیز پس میرانی ایشان را پس خواهی شد از ستمکاران

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَىٰ
عَلَيْهِمْ مِّنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ

و همچنین امتحان کردیم برخی از ایشان را ببرخی هر آینه
گویند آیا این گروهند که منت نهاد خدا بر ایشان از میان ما
آیا نیست خدا داناتر بشکرگزاران

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ
كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَن عَمِلَ مِنْكُمْ
سُوءًا بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ

و چون آید ترا آنان که میگردند آیاتهای ما پس بگو سلام
بر شما نوشته پروردگار شما بر خودش رحمت بدرستی که
کسی که کرد از شما بدی را بنادانی پس توبه کرد پس از
آن و صالح شد پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست

وَكَذَلِكَ نَفِصَلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ

و همچنین تفصیل میدهیم آیتها را و تا روشن شود راه
گناهکاران

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَّا
أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

بگو بدرستی که من نهی کرده شدم که بپرستم آنان را که
میخوانید از جز خدا بگو پیروی نمیکنم مرادهای شما را
بحقیقت گمراه شده باشم آنگاه و نباشم از هدایت یافتگان

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا
تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ أَحْكَمُ إِلَّا لِلَّهِ يَفْضُ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ
الْفَاصِلِينَ

بگو بدرستی که من بر دلیلی از پروردگارم و تکذیب کردید
آنها نیست نزد من آنچه که میشتابید بان نیست حکم مگر
خدا را بیان میکند حق را و اوست بهترین حکم کنندگان

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَفُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي
وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ

بگو اگر آنکه بود نزد من آنچه بشتاب میخواهید آنها هر
آینه گذارده شده بود کار میان من و میان شما و خدا داناتر
است به ستمگران

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ
وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي
ظُلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

و نزد او است کلیدهای غیب نمیداند آنها مگر او و میداند
آنچه در بیابان و دریا است و ساقط نمیشود هیچ برگی مگر
که میداند آنها و نه دانه در تاریکیهای زمین و نه تری و نه
خشکی مگر که در کتابی باشد روشن

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۖ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفِرُّونَ

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ ۗ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ
الْحَسِبِينَ

قُلْ مَنْ يُنَجِّيْكُمْ مِّنْ ظُلْمَاتٍ أَلْبَرٍ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ
تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّئِن أَنْجَلْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ
الشَّاكِرِينَ

قُلِ اللَّهُ يَنْجِيكُمْ مِّنْهَا وَمِن كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ
أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيْعًا وَيُذِيقَ
بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ ۗ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَفْقَهُونَ

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۗ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ
يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۗ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا
تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

و او است که متوفی کند شما را بشب و میداند آنچه کسب کردید بروز پس بر میانگیزاند شما را در روز تا تمام کرده شود اجل نام برده شده پس بسوی او است مرجع شما پس خبر دهد شما را بانچه بودید که می‌کردید

و اوست غالب فوق بندگانش و میفرستد بر شما نگهبانان تا چون بیاید یکی از شما را مرگ بمیرانند او را فرستاده‌های ما و ایشان تقصیر نمی‌کنند

پس باز گردانیده میشوند بسوی خدا خداوندشان است که حق است آگاه باشید مر او راست حکم و او است سریعتر حساب کنندگان

بگو کیست که میرهاند شما را از تاریکیهای بر و بحر میخوانیدش بزاری و نهانی که اگر برهاند ما را از این هر آینه باشیم از شکرگزاران

بگو خدا میرهاند شما را از آن و از هر اندوهی پس شما شرک میاورید

بگو اوست قادر بر آنکه بر انگیزد بر شما عذابی از زبرتان یا از زیر پاهاتان یا بهم اندازدتان گروههائی غیر متفق و بچشانند برخی از شما را آسیب برخی بنگر چگونه میگردانیم آیت‌ها را باشد که ایشان بفهمند

و تکذیب کردند آنرا قوم تو و او است حق بگو نیستم بر شما وکیل

از برای هر خبری وقتی تحقیقی است و زود باشد که بدانید

و چون بینی کسانی را که گفتگو می‌کنند در آیت‌های ما پس رو بگردان از ایشان تا در آیند در سخنی جز آن و اگر فراموش تو گرداند شیطان پس منشین پس از یاد آمدن با گروه ستمکاران

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَلَٰكِن ذِكْرَىٰ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

و نیست بر آنان که می‌پرهیزند از حساب ایشان از هیچ چیز و لکن پند داد نیست باشد که ایشان بپرهیزند

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَعَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهِ ۚ أَن تَبْسَلَ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِن تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذُ مِنْهَا ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا ۗ لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

و واگذار آنان را که فرا گرفتند دینشان را ببازی و هزلی و بفریفت ایشان را زندگانی دنیا و پند ده بان که گیراینده شود نفسی بآنچه کسب کرده نیست مر او را از جز خدا دوستی و نه شفاعت کننده و اگر فدا بدهد هر فدائی گرفته نشود از آن گروه آنانند که گیراینده شدند بآنچه کسب کردند مر ایشان را است آشامیدنی از آب جوشان و عذابی دردناک بسبب آنچه بودند کافر می‌شدند

۷۰

قُلْ أَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا اللَّهُ كَالَّذِي أُسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ ۖ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ ۖ إِلَىٰ الْهُدَىٰ أُتَيْنَا ۗ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۗ وَأَمْرًا لِّنُسَلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

بگو آیا بخوانیم از غیر خدا آنچه نفع نمیدهد ما را و ضرر نمی‌رساند ما را و باز پس رویم بر پاشنه‌هامان پس از آنکه هدایت کرد ما را خدا چون کسی که او را از راه بیرون برده باشند شیطانها در زمین حیران مر او را رفیقان باشند که میخوانده باشند او را بهدایت که بیا بجانب ما بگو بدرستی که هدایت خدا آنست هدایت و مامور شده‌ایم که گردن نهیم مر پروردگار جهانیان را

۷۱
۱۱۵

وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوهُ ۗ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

و اینکه بر پای دارید نماز را و بپرهیزید از او و او است آنکه بسوی او محشور خواهید شد

۷۲

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ وَيَوْمَ يَقُولُ كُن فَيَكُونُ ۗ قَوْلُهُ الْحَقُّ ۗ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۗ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

و اوست که آفرید آسمانها و زمین را براستی و روزی که میگوید بشو پس میشود گفتنش حق است و مر او راست پادشاهی روزی که دمیده شود در صور دانای نهان و آشکار و اوست درست‌کردار آگاه

۷۳

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ عَازِرْ أَتَّخِذُ اصْنَامًا ءَالِهَةً إِنِّي
أَرَأَيْتَكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

و هنگامی که گفت ابراهیم مر پدرش آزر را آیا فرا میگیری
بتها را خدایان بدرستی که میبینم ترا و قوم ترا در
گمراهی روشن

وَكَذَلِكَ نُرِيّ إِبْرَاهِيمَ مَلَكَوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ
مِنَ الْمُوقِنِينَ

و همچنین مینمودیم ابراهیم را عجایب آسمانها و زمین و تا
بوده باشد از یقین کنندگان

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَءَا كَوْكَبًا ط قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ
قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ

پس چون تاریک شد بر او شب دید ستاره را گفت اینست
پروردگار من پس چون غائب شد گفت دوست ندارم فرو
روندگان را

فَلَمَّا رَءَا الْقَمَرَ بَازِعًا ط قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ لَين لَمْ
يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ

پس چون دید ماه را که بر آمد گفت اینست پروردگار من
پس چون غایب شد گفت هر آینه اگر راه ننماید مرا
پروردگارم هر آینه خواهم بود از گروه گمراهان

فَلَمَّا رَءَا الشَّمْسَ بَازِعَةً ط قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ ط فَلَمَّا
أَفَلَتْ قَالَ يَاقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ

پس چون دید آفتاب را طالع گفت اینست پروردگارم این
بزرگتر است پس چون غایب شد گفت ای قوم بدرستی که
من بیزارم از آنچه شرک می‌آورید

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا ط
وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

بدرستی که من متوجه گردانید وجهم را از برای آنکه پدید
آورد آسمانها و زمین را حقگرای و نیستم من از شرک
آوردندگان

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا
أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي
كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

و مجادله کردند با او قومش گفت آیا مجادله میکنید در خدا
و بتحقیق هدایت کرد مرا و نمی‌ترسم از آنچه شریک
میگردانید با او مگر آنکه خواهد پروردگار من چیزی را
احاطه کرده پروردگارم همه چیز را از راه دانش آیا پس پند
نمی‌گیرید

وَكَيفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ
بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ ءَعَلَيْكُمْ سُلْطَانًا ط فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ
أَحَقُّ بِالْأَمْنِ ط إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

و چگونه می‌ترسم از آنچه شریک گرفتید و نمی‌ترسید که
شما شریک گرفتید بخدا آنچه را که فرو فرستاده نشد بان
بر شما حجتی پس کدامیک از این دو فرقه سزاوارترند
بایمن بودن اگر هستید که میدانید

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا ءِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ
وَهُمْ مُّهْتَدُونَ

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا ءَاتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ
مَّن نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

وَوَهَبْنَا لَهُ ذُرِّيَّتَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن
قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ
وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّٰلِحِينَ

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى
الْعَالَمِينَ

وَمِنَ ءَابَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ
إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِّنْ عِبَادِهِ وَلَوْ
أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِن
يَكْفُرُ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا
بِكَٰفِرِينَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبِهَدَانِهِمْ أَقْتَدِهِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ
عَلَيْهِ أَجْرًا إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ

آنان که گرویدند و نیامیختند ایمانشان را بستم آن گروه مر
ایشان را ایمنی و ایشانند هدایت یافتگان

و آن بود دلیل ما که دادیم آنرا بابراهیم بر قومش بلند
میگردانیم ما مراتب آنرا که میخواهیم بدرستی که
پروردگار تو درستکردار دانا است

و بخشیدیم مر او را اسحق و یعقوب همه را هدایت کردیم
و نوح را هدایت کردیم از پیش و از فرزندانش داود و
سلیمان و ایوب و یوسف و موسی و هارون و همچنین سزا
دهیم نیکوکاران را

و زکریا و یحیی و عیسی و الیاس همه از شایستگان

و اسمعیل را و ایسح را و یونس را و لوط را و همه را
فزونی دادیم بر جهانیان

و از پدرانشان و فرزندانشان و برادرانشان و
برگزیدیمشان و هدایت کردیمشان بسوی راه راست

آن هدایت خدا است هدایت میکند بان آنرا که میخواهد از
بندگان و اگر شرک آورده بودند باطل شده بود از ایشان
آنچه بودند که می کردند

آن گروه آنانند که دادیمشان کتاب و حکمت و پیغمبری پس
اگر کافر شوند بانها اینها پس بحقیقت باز می داریم بانها
گروهی را که نباشند بانها کافران

آن گروه کسانی اند که هدایت کرد خدا پس بهدایتشان
اقتدا کن بگو نمی خواهم از شما بان مزدی نیست آن مگر
پند دادنی مر جهانیان را

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ ۗ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ ۗ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا ءَابَاؤُكُمْ ۗ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا ۗ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ ۗ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ ءَايَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ ۗ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ ۗ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

و نشناختند خدا را سزای شناختنش چون گفتند فرو نفرستاد خدا بر انسانی هیچ چیز را بگو کیست که فرو فرستاد تورا را که آورد آنرا موسی روشنائی و هدایت از برای مردمان میگردانید آنرا پارچه کاغذها ظاهر میکنید آنها را و پنهان میکنید بسیاری را و آموخته شدید آنچه را نمی‌دانستید شما و نه پدرانتان بگو خدا فرستاد پس بگذار ایشان را در گفتارشان بازی کنند

و این کتابی است که فرو فرستادیم آنرا مبارک تصدیق کننده آنچه‌ای که باشد میان دو دستش و از برای آنکه بنترسانی اهل مکه را و آنکه باشد گرداگردش و آنان که می‌گردند باختر می‌گردند بان و ایشان بر نمازشان محافظت مینمایند

و کیست ستمکارتر از آنکه افتراء کرد بر خدا دروغی را یا گفت وحی شد بمن و وحی نشد باو چیزی و کسی که گفت زود باشد که فرو فرستم مانند آنچه فرو فرستاد خدا و اگر ببینی هنگامی که ظالمان باشند در سكرات موت و ملائکه باشند گشایندگان دستهای خود را که بیرون کنی جانهاشان را امروز جزا داده شوید عذاب خواری بسبب بودنتان که می‌گفتید بر خدا ناحق را و بودنتان که از آیت‌هایش سرکشی میکردید

و هر آینه بتحقیق که آمدید بسوی ما تنها همچنانکه آفریدیم شما را اول بار و واگذاشتید آنچه را تملیک کرده بودیم بشما پس پشتهاشان و نمی‌بینیم با شما شفیعان شما را که گمان کردید که ایشان در شما انبازانند بحقیقت بریده شد میانتان و گمشد از شما آنچه بودید گمان میکردید

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ ۗ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ۗ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ ۗ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ

بدرستی که خدا شکافنده دانه و هسته است بیرون میاورد
زنده را از مرده و بیرون آورنده مرده است از زنده آن
خدای شما است پس کجا روگردان میشوید

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
حُسْبَانًا ۗ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

شکافنده عمود صبح و گردانید شب را آرامگاه و آفتاب و
ماه را بشماره روندگان آن تقدیر خدای غالب دانا است

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ
الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

و او است که گردانید برای شما ستارهها را تا راه یابید
بسبب آنها در تاریکیهای خشکی و دریا بتحقیق تفصیل
دادیم آیتها را برای قومی که میدانند

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ
وَمُسْتَوْدَعٌ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ

و اوست که آفرید شما را از یک نفس پس جای قراری است
و جای بامانت بودن بتحقیق تفصیل دادیم آیتها را برای
قومیکه بفهمند

وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ
شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ
النَّخْلِ مِنَ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ
وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ ۗ انظُرُوا إِلَىٰ
ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ

و او است که فرو فرستاد از آسمان آب را پس بیرون
آوردیم بان رستنی همه چیز را پس بیرون آوردیم از آن
سبزه که بر میاوریم از آن دانه بر یکدیگر سوار و از درخت
خرما از شکوفه اش خوشه های نزدیک بهم و بوستانها از
انگورها و زیتون و انار شبیه بهم و ناشبیه بهم بنگرید به
ثمرش چون بار میاورد و رسیدنش بدرستی که در آن هر
آینه نشانهها است از برای گروهی که میگردند

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ ۗ وَخَرَفُوا لَهُ وَبَنِينَ
وَبَنَاتٍ بَغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحٰنَهُ ۗ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُصِفُونَ

و گردانیدند از برای خدا انبازان جن را و آفرید آنها را و
تراشیدند از برای پسران و دختران بدون دانشی منزه
است او و برتر است از آنچه نسبت میدهند

بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ
لَهُ صَاحِبَةٌ ۗ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

نخست آفریننده آسمانها و زمین است کجا باشد مر او را
فرزندی و نباشد مر او را زنی و آفرید همه چیز را و او بهمه
چیزی داناست

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

آنست خدا پروردگارتان نیست خدائی مگر او که آفریدگار همه چیز است پس بپرستید او را و او بر همه چیز کارگذار است

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَرَ وَهُوَ اللَّطِيفُ
الْخَبِيرُ

در نیابد او را دیده‌ها و او در مییابد دیده‌ها و اوست باریک بین آگاه

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ
وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ

بتحقیق آمد شما را دلیل‌های بینش بخش از پروردگارتان پس هر که بینا شد پس باشد برای خودش و کسی که کور ماند پس باشد بر خودش و نیستم من بر شما نگهبان

وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِيُقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ

و همچنین مکرر میاوریم آیت‌ها را و تا مبدا گویند درس خوانده‌ای و برای آنکه بیان کنیم آنرا از برای گروهی که میدانند

اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ
الْمُشْرِكِينَ

پیروی کن آنچه وحی کرده شد بتو از پروردگارت نیست خدائی مگر او و روی بگردان از شرک آورندگان

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا
أنتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

و اگر خواسته بود خدا شرک نمی‌آوردند و نگردانیدیم ترا بر ایشان نگهبان و نیستی تو بر ایشان کار گذار

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا
بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَٰلِكَ زَيْنًا لِّكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و دشنام ندهید آنان را که می‌خوانند از غیر خدا پس دشنام دهند خدا را از روی تعدی بدون دانشی همچنین آراستیم برای هر گروهی کردارشانرا پس بسوی پروردگارشانست بازگشت ایشان پس خبر دهد ایشان را بانچه بودند که می‌کردند

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لِّيَوْمِنَ
بِهَا قُلٌ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا
جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ

و سوگند خوردند بخدا سخت‌ترین سوگندهاشان که اگر آید ایشان را آیتی هر آینه بگردند بآن بگو جز این نیست که آیت‌ها نزد خدا است و چه چیز آگاه کرد شما را که آن آیات چون آید ایشان را ایمان نخواهند آورد

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

و بر می‌گردانیم دلهایشان را و چشمهایشان را همچنانکه ایمان نیاوردند بان اول بار و وامیگذاریمشان در زیاده رویشان که سرگردان باشند

وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ

و اگر آنکه ما فرو فرستاده بودیم بایشان فرشتگان را و سخن کرده بود با ایشان مردگان و جمع آورده بودیم بر ایشان همه چیز را روبرو نبودند که ایمان آورند مگر آنکه خواسته باشد خدا و لیکن بیشترین ایشان نادانانی میکنند

و همچنین گردانیدیم از برای هر پیغمبری دشمنی شیاطین انس و جن میرساند بعضی از ایشان بسوی بعضی آراسته گفتار باطل را از برای فریب و اگر خواستی پروردگار تو نکردندی آنرا پس واگذار ایشان را بآنچه افترا می‌کنند

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِٖنَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ اِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرَفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ ۗ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

و تا میل کند بان دل‌های آنان که نمی‌گردند باخترت و تا پسند کنند آنرا و تا کسب کنند آنچه را ایشانند کسب کنندگان

وَلِتَصْغَىٰ اِلَيْهِ الْاَفْعٰدَةُ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوْا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُوْنَ

آیا پس جز خدا را بجویم حکم کننده و او است که فرو فرستاد بشما کتاب را تفصیل داده شده و آنان که دادیم ایشان را کتاب میدانند که آن فرو فرستاده شده است از پروردگارت بحق پس مباش البته از شرک آورندگان

اَفْغَيْرَ اللّٰهِ اَبْتٰغِيْ حَكَمًا وَّهُوَ الَّذِيْ اَنْزَلَ اِلَيْكُمْ الْكِتٰبَ مُفَصَّلًا وَّالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمْ الْكِتٰبَ يَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّنْ رَّبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ

و تمام شد کلمه پروردگارت از روی راستی و عدالت نیست بدل کننده مر سخنانش را و اوست شنوای دانا

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۗ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِيْهِ ۗ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ

و اگر اطاعت کنی اکثر کسانی را که در زمینند گمراه می‌کنند ترا از راه خدا پیروی نمی‌کنند مگر گمان را و نیستند ایشان مگر آنکه بگمان حکم کنند

وَإِنْ تُطِيعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۗ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

بدرستی که پروردگار تو اوست داناتر بکسی که گم میشود از راهش و اوست داناتر بهدایت یافتگان

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيْلِهِ ۗ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ

پس بخورید از آنچه یاد کرده شد نام خدا بر آن اگر هستید بآیت‌هایش گروندگان

فَكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اَسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِآيٰتِيْهِ مُؤْمِنِيْنَ

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ
فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ
كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِمْ بَغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُعْتَدِينَ

وَذَرُوا ظَهْرَ الْأِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْأِثْمَ
سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ
وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحِيَ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَدِّلُكُمْ وَإِنَّ
أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ

أَوْ مَنْ كَانَ مِيثًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي
النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا
كَذَلِكَ زَيْنٌ لِّلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُّجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا
وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ
رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ
الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا
يَمْكُرُونَ

و چیست مر شما را که نخورید از آنچه یاد کرده شده نام خدا بر آن و بتحقیق که تفصیل داد از برای شما آنچه را حرام کرد بر شما مگر آنچه مضطر شدید بان و بدرستی که بسیاری هر آینه گمراه می‌کنند بخواهشاهشان بدون دانشی بدرستی که پروردگار تو او داناتر است بتعدی کنندگان

و وا گذارید بیرون گناه و درونش را بدرستی که آنها که کسب میکنند گناه را زود باشد که جزا داده شود بانچه بودند که کسب می‌کردند

و مخورید از آنچه یاد کرده نشد نام خدا بر آن و بدرستی که آن هر آینه فسق است و بدرستی که شیاطین هر آینه می‌رسانند پنهانی به دوستانشان تا مجادله کنند با شما و اگر اطاعت کنید ایشان را بدرستی که شما هر آینه باشید مشرکان

آیا کسی که بود مرده پس زنده کردیم او را و گردانیدیم از برای او نوری که راه میرفته باشد بان در مردمان چون کسیست که صفت او اینست که در تاریکی‌ها است نیست بیرون آینده از آن همچنین آراسته شد از برای کافران آنچه بودند که میکردند

و همچنین گردانیدیم در هر قریه بزرگان را گناهکارانش تا مکر کنند در آن و مکر نمی‌کنند مگر بخودهاشان و نمی‌یابند

و چون آید ایشان را آیتی گویند هرگز نگریم تا آنکه داده شویم مانند آنچه داده برسولان خدا خدا داناتر است که کجا میگرداند رسالتش را زود باشد که برسد آنان را که گناه کردند خواری نزد خدا و عذابی سخت بسبب بودنشان که مکر میکردند

۶
انعام
۱۲۵
۱۶۵

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ وَيُشْرِحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ وَيَجْعَلَ صَدْرَهُ ضَيْقًا حَرَجًا كَأَتَمَّا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

۱۲۶

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ

۱۲۷
حزب
۵۸

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۱۲۸

وَيَوْمَ يُحْشِرُهُمْ جَمِيعًا يَمْعَشَرُ الْجِنِّ قَدْ أَسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

۱۲۹

وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

۱۳۰
۱۱۷۹

يَمْعَشَرُ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

۱۳۱

ذَلِكَ أَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ

پس کسی که بخواهد خدا راه نماید او را میگذارد او را میگرداند سینه او را از برای اسلام و کسی را که بخواهد او را بگذارد او را میگرداند سینه او را تنگ بسیار تنگ گویا بالا میرود در آسمان همچنین میگرداند خدا عذاب را بر آنان که نمی‌روند

و اینست راه پروردگارت که راست است بحقیقت تفصیل دادیم آیت‌ها را برای گروهی که پند می‌پذیرند

از برای ایشانست خانه سلامت نزد پروردگارشان و او ولی ایشانست آنچه هستند که میکنند

و روزی که حشر کند ایشان را همه ای گروه جن بحقیقت بسیار گردانیدید از آدمیان و گفتند دوستانشان از آدمیان پروردگار ما برخوردار شدند برخی از ما برخی و رسیدیم ما به اجلمان که تعیین کردی از برای ما گفت آتش مسکن شما است جاودانیان در آن مگر آنچه خواست خدا بدرستی که پروردگار تو درست کردار دانا است

و همچنین صاحب اختیار میگردانیم برخی از ستمکاران را بر برخی بسبب آنچه هستند که کسب میکردند

ای گروه جن و انس آیا نیامد شما را رسولانی چند از شما که بخوانند بر شما آیت‌های مرا و بیم دهند شما را از رسیدن روزتان اینروز گفتند گواهی دادیم بر خودهامان و فریب داد ایشان را زندگانی دنیا و گواهی دادند بر خودهانشان که ایشان بودند کافران

آن از اینست که نیست پروردگارت هلاک کننده اهل قریه‌ها را بستم و اهلشان باشند غافلان

وَلِكُلِّ دَرَجَاتٌ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَفِيلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ

و از برای هر یک مراتبی است از آنچه کردند و نیست
پروردگارت غافل از آنچه میکنند

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ
مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةٍ قَوْمٍ
ءَاخِرِينَ

و پروردگارت بینیز صاحب رحمت است اگر خواهد میبرد
شما را و جانشین میگرداند از بعد شما آنچه را خواهد
همچنانکه پدید آورد شما را از فرزندان جمعی دیگر

۱۳۳

إِنَّ مَا تُوْعَدُونَ لَأَتِيٌ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

بدرستی که آنچه وعده کرده شده‌اید هر آینه آینده است و
نیستید شما عاجز کنندگان

۱۳۴

قُلْ يَتَقَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِيبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ

بگو ای قوم من کار کنید بر وفق توانائی خود بدرستی که
من عمل کننده‌ام پس زود باشد که بدانید کسی را که
میباشد مر او را عاقبت آن سرای بدرستی که رستگار
نمی‌شوند ستمکاران

۱۳۵

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا
هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا
يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا
يَحْكُمُونَ

و گردانیدند از برای خدا از آنچه آفرید از کشت و شتر و
گاو و گوسفند بهره پس گفتند این از برای خداست بگمان
فاسدشان و این از برای انبازان ما است پس آنچه باشد از
برای انبازانشان پس نمی‌رسد بخدا و آنچه باشد از برای
خدا پس آن میرسد به انبازانشان بد است آنچه حکم
می‌کنند

۱۳۶

وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ
شُرَكَاءُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

و همچنین آراستند از برای بسیاری از مشرکان کشتن
اولادشان انبازانشان تا هلاک سازند ایشان را و تا ملبس
گردانند بر ایشان دینشان را و اگر خواسته بود خدا
نمی‌کردند آنرا پس واگذار ایشان را و آنچه می‌بندند
بدروغ

۱۳۷

۶
انعام
۱۳۸
۱۶۵

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَمٌ وَحَرَّتْ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَأَ
بِرْزَعِهِمْ وَأَنْعَمٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَمٌ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَ
اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

۱۳۹

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَمِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ
عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُن مَّيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ
وَصَفَهُمْ إِنَّهُ وَحَكِيمٌ عَلِيمٌ

۱۴۰

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا
مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا
مُهْتَدِينَ

۱۴۱
حزب
۵۹
۱۱۸

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ
وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ
مُتَشَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَءَاتُوا
حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

۱۴۲

وَمِنَ الْأَنْعَمِ حَمُولَةٌ وَفَرَسًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا
تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

و گفتند این اشتر و گاو و گوسفند و کشتزار نیست که حرام
است نمی‌خورند آنها را مگر کسی که بخواهیم بگمان
فاسدشان و شتر و گاو و گوسفند که حرام گردانیده شده
پشتهاشان و شتر و گاو و گوسفندیست که یاد نمی‌کنند نام
خدا را بر زنها دروغ بستنی بر او زود باشد که جزا دهد
ایشان را بسبب بودنشان که افتراء میکردند

و گفتند آنچه در شکم این شتر و گاو و گوسفند است خالص
از برای مردان ما است و حرام است بر جفت‌های ما و اگر
باشد مردار پس ایشان در آن انبازانند زود باشد که جزا
دهد ایشان را وصفشان را بدرستی که او حکیم داناست

بتحقیق زیان کردند آنان که کشتند اولادشان را به کم
خردی بدون دانش و حرام گردانیدند آنچه روزی کردشان
خدا از راه دروغ بستن بر خدا بتحقیق گمراه شدند و
نبودند هدایت یافتگان

و اوست که پدید آورد بستانها را بر داربست انداختنی‌ها و
غیر بر داربست انداختنی‌ها و درخت خرما و کشت را مختلف
ثمر خوردنی او و زیتون را و انار را شبیه بهم و ناشبیه بهم
بخورید از ثمرش چون ثمر دهد و بدهید حقش را روز
درویدنش و اسراف نکنید بدرستی که او دوست ندارد
اسراف کنندگان را

و از شتر و گاو و گوسفند باربردار و فرشی بخورید از آنچه
روزی کرده بشما خدا و پیروی نکنید کامهای شیطان را
بدرستی که او مر شما را دشمنی آشکار است

ثَمَنِيَّةَ أَزْوَاجٍ مِّنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعَزِ اثْنَيْنِ قُلْ
ءَالِدَاكَرَبٍ حَرَّمَ أَمَ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ
الْأُنثَيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

هشت جفت از میش دو و از گوسفند مویینه دو بگو آیا آن
دو نر را حرام گردانید یا آن دو ماده را یا آنچه را مشتمل
باشد بر آن رحمهای آن دو ماده خبر دهید مرا بدانش اگر
هستید راستگویان

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ ءَالِدَاكَرَبٍ حَرَّمَ أَمَ
الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ
شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْتُمُ اللَّهَ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى
عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

و از شتر دو و از گاو دو بگو آیا دو نر را حرام گردانید یا دو
ماده را یا آنچه را مشتمل باشد بر آن رحمهای دو ماده آیا
بودید حاضران چون وصیت کرد شما را خدا باین پس
کیست ستمکارتر از آن که بست بر خدا دروغی را تا گمراه
کند مردم را بدون دانش بدرستی که خدا راه نماید گروه
ستمکاران را

قُلْ لَا آجِدُ فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا
أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ فَإِنَّهُ
رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ
وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

بگو نمیابم در آنچه وحی شده بمن حرام شده بر خورنده که
میخورد آنرا مگر آنکه بوده باشد مردار یا خون ریخته شده
یا گوشت خوک بدرستی که آن پلید است یا فسقی که بانگ
زده شده از برای غیر خداست بان پس کسی که مضطر شد
غیر باغی و نه تجاوز کننده پس بدرستی که پروردگار تو
آمرزنده مهربانست

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ
حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوْ
الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا
لَصَادِقُونَ

و بر آنان که یهود شدند حرام کردیم هر صاحب ناخنی را و
از گاو و گوسفند حرام کردیم بر ایشان پیههای آن دو را
مگر آنچه برداشت پشتهای آن دو یا رودهها یا آنچه آمیخته
باشد به استخوان آن جزا دادیم ایشان را بسبب ظلمشان و
بدرستی که ما هر آینه راستگویانیم

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ
عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

پس اگر تکذیب کنند ترا پس بگو پروردگار شما صاحب
رحمت وسیع است و باز داشته نمی‌شود عذابش از گروه
ستمکاران

زود باشد بگویند آنان که شرک آوردند اگر خواسته بود
خدا شرک نمی‌آوردیم ما و نه پدران ما و نه حرام می‌کردیم
هیچ چیز را همچنین تکذیب کردند آنان که بودند پیش از
ایشان تا چشیدند عقوبت ما را بگو آیا هست نزد شما هیچ
علمی پس بیرون آرید آنرا برای ما پیروی نمی‌کنید مگر
گمان را و نیستید شما مگر آنکه بگمان کار میکنید

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا
وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ
لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ

بگو پس مر خدا راست حجت بالغه یعنی دلیل تام پس اگر
خواسته بود خدا هر آینه هدایت کرده بود شما را همگی

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِيغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ

بگو بیاورید گواهاتان را آنان که گواهی میدهند که خدا
حرام کرده این را پس اگر شهادت دادند پس گواهی مده با
ایشان و پیروی مکن خواهشهای آنان را که تکذیب کردند
آیت‌های ما را و آنان که نمی‌گردند باختر و ایشان
پروردگارشان برابر میکنند بتان را

قُلْ هَلَمْ شُهَدَاءَكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا
فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا
بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

بگو بیائید بخوانم آنچه حرام کرد پروردگار شما بر شما که
شریک مسازید باو چیزی را و به والدین خوبی کردن و
نکشید فرزندان را از ترس افلاس ما روزی میدهیم شما
و ایشان را و پیرامون مگردید کارهای بد را آنچه ظاهر باشد
از آن و آنچه باطن باشد و مکشید نفسی را که حرام
گردانید خدا مگر بحق آن وصیت کرد شما را بان باشد که
شما دریابید بعقل

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ إِلَّا تَشْرِكُوا بِهِ
شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ
مَنْ نَرَزَقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ
مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا
بِالْحَقِّ ذَالِكُمْ وَصَدَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ
وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ
يُؤْمِنُونَ

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِنْ
كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ
فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ
مِمَّن كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ
يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ

و پیرامون نگردید به مال یتیم مگر آنچه آن بهتر است تا
برسد بقوه‌اش و تمام دهید پیمانه و ترازو را بعدالت
تکلیف نمی‌کنیم نفسی را مگر بقدر طاقتش و چون بگوئید
پس عدالت کنید و اگر چه باشد صاحب قرابت و بعهد خدا
وفا کنید این است وصیت کرد شما را بان باشد که شما پند
گیرید

و آنکه این راه من است راست پس پیروی کنید آنرا و
پیروی مکنید راهها را پس جدا گرداند شما را از راهش
اینست که وصیت کرد شما را بان باشد که شما بپرهیزید

پس دادیم موسی را کتاب برای تمامی بر کسی که خوبی کرد
و برای تفصیل مر همه چیز را و برای هدایت و رحمت باشد
که ایشان به لقاء پروردگارش ایمان آرند

و این قرآن کتابی است که فرو فرستادیمش مبارک پس
پیروی کنید آنرا و بپرهیزید باشد که شما رحم کرده شوید

که مبدا گوئید فرو فرستاده نشد کتاب مگر بر دو طائفه
پیش از ما و بدرستی که هستیم از خواندنشان هر آینه
بی‌خبران

یا گوئید اگر آنکه فرو فرستاده شده بود بر ما کتاب هر آینه
بودیم هدایت یافته‌تر از ایشان پس بتحقیق آمد شما را
حجتی از پروردگارتان و هدایت و رحمتی پس کیست
ستمکارتر از آنکه تکذیب کرد آیتهای خدا را و اعراض
کرد از آنها بزودی جزا می‌دهیم آنان را که اعراض میکنند
از آیتهای ما بد عذابی بسبب بودنشان که اعراض
میکردند

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَضِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

قُلْ إِنِّي هَدَيْتَنِي رَبِّيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا مِثْلَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ خَلْقَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيُبْلُوَكُمْ فِي مَا ءَاتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

آیا انتظار میبرند مگر آنکه آید ایشان را ملائکه یا بیاید پروردگار تو یا بیاید بعضی از آیت‌های پروردگارت روزی که بیاید بعضی از آیت‌های پروردگارت نفع نمیدهد نفسی را ایمان آوردنش که نبوده ایمان آورده باشد از پیش یا کسب کرده باشد در ایمانش خیری بگو منتظر باشید بدرستی که ما منتظرانیم

بدرستی که آنان که متفرق ساختند دینشان را و بودند گروه گروه نیستی تو از ایشان در چیزی مسئول جز این نیست که کارشان با خداست پس خبر دهد ایشان را بآنچه بودند که میکردند

کسی که آورد نیکی را پس مر او راست ده چندان آن و کسی که آورد بدی را پس جزا داده نشود مگر مانندش و ایشان ستم کرده نشوند

بگو بدرستی که من هدایت کرد مرا پروردگارم براه راست دینی درست کیش ابراهیم حق گرای و نبود از شرک آوردگان

بگو بدرستی که نماز من و عبادتم و زندگی و مردنم مر خدای راست که پروردگار جهانیانست

نیست شریکی مر او را و بان فرموده شده‌ام و من اول متفادانم

بگو آیا جز خدا را بجویم پروردگار و اوست پروردگار همه چیز و کسب نمی‌کند هر نفسی مگر بر خودش و بر نمی‌دارد بردارنده بار گناه دیگری را پس بسوی پروردگار شما است بازگشت شما پس خبر دهد شما را آنچه بودید که در آن اختلاف میکردید

و اوست که گردانید شما را خلیفه‌ها در زمین و برتری داد بعضی از شما را بالای بعضی بمراتب تا بیازماید شما را در آنچه دادتان بدرستی که پروردگار تو زود عقوبت است و بدرستی که او هر آینه آمرزنده مهربان است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْمَصِّ

المص

۲

كِتَابٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنذِرَ
بِهِ ۚ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ

۳

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ
أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

۴

وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيِّنًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ

۵

فَمَا كَانَ دَعْوَانَهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا
ظَالِمِينَ

۶

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ

۷

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ

۸

وَأَلْوَزُنُ يَوْمَئِذٍ الْحُقُوفُ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ

۹

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا
كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ

۱۰

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشَةً
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

۱۱
۱۳۳

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ
اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّن
السَّاجِدِينَ

کتابیست فرو فرستاده شد بتو پس نباید که باشد در سینه
تو تنگی از آن تا بترسانی بان و پند داد نیست مر گروندگان
را

پیروی کنید از آنچه فرو فرستاده بشما از پروردگارتان و
پیروی نکنید از جز او دوستان را اندکی پند می‌گیرید

و بسا از قریه که هلاک گردانیدیم آنرا پس آمد آنرا عذاب
ما شب هنگام یا بودند خفتگان نیمروز

پس نبود درخواستشان وقتی که آمد ایشان را عذاب ما
مگر آنکه گفتند بدرستی که ما بودیم ستمکاران

پس هر آینه خواهیم پرسید البته از آنانکه فرستاده شد
بایشان و هر آینه بپرسیم البته از فرستادگان

پس هر آینه خواهیم خواند بر ایشان بعلم و نبودیم ما
غائبان

و سنجیدن اعمال در آنروز حق است پس هر که گران آمد
سنجیدنهایش پس آنها ایشانند رستگاران

و هر که سبک آید سنجیدنهایش پس آنها آنانند که زیان
کردند بنفسهای خود بسبب بودنشان که بآیت‌های ما ستم
میکردند

و بتحقیق که صاحب تصرف کردیم شما را در زمین و
گردانیدیم از برای شما در آن مایه‌های عیش و زندگی
اندکی شکر می‌کنید

و بتحقیق آفریدیم شما را پس شکل دادیم شما را پس
گفتیم فرشتگانرا که سجده کنید مر آدم را پس سجده
کردند مگر ابلیس که نبود از سجده کنندگان

قَالَ مَا مَنَعَكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۗ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ

قَالَ فَأَهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ

قَالَ فِيمَا أُغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ

ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ ۗ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ

قَالَ أَخْرَجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا ۗ لَمَنِ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ

وَيَعَادِمُ أُسْكُنُ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءَاتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ

فَدَلَّلَهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ۗ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُلَّ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ

۱۳

۱۴

۱۵

۱۶

۱۷

۱۸

۱۹

۲۰

۲۱

۲۲

گفت چه چیز منع کرد ترا که سجده نکنی آدم را چون امر کردم ترا گفت من بهترم از آن آفریدی مرا از آتش نورانی و آفریدی او را از گل ظلمانی

گفت پس فرو شو از آن پس نباشد مر ترا که تکبر کنی در آن پس بیرون رو بدرستی که تو از ذلیلانی

گفت مهلت ده مرا تا روزی که برانگیخته میشوند

گفت بدرستی که تو از مهلت دادگانی

گفت بسبب اضلال کردن تو مرا هر آینه می‌نشینم البته از برای ایشان براه تو که راست است

پس هر آینه میایم ایشان را از میان دستهایشان و از پشت سرشان و از طرف راستشان و از چپشان و نخواهی یافت بیشترین ایشان را شکر کنندگان

گفت بیرون رو از آن نکوهیده رانده شده هر آینه آنکه پیروی کرد ترا از ایشان هر آینه پر سازم البته دوزخ را از شما همه

و ای آدم ساکن شو تو و همسرت در بهشت پس بخورید از هر جا که خواسته باشید و نزدیک نشوید این درخت را پس خواهید شد از ستمکاران

پس وسوسه کرد مر آن دو را شیطان تا ظاهر گرداند مر ایشان را آنچه پوشیده بود از آن دو از عورت‌هایشان و گفت نهی نکرد شما را پروردگار شما از این درخت مگر آنکه بشوید دو فرشته یا بشوید از جاودانیان

و سوگند خورد از برای ایشان که من مر شما را هر آینه از خیرخواهانم

پس فرود آورد ایشان را بفریب پس چون چشیدند از آن درخت ظاهر گشت مر ایشان را عورت‌هایشان و در ایستادند که می‌چسباندند بر آن دو از برگ بهشت و ندا کرد ایشان را پروردگارشان که آیا نهی نکردم شما را از این درخت و نگفتم مر شما را بدرستی که شیطان مر شما راست دشمنی آشکار

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ
مِنَ الْخَاسِرِينَ

قَالَ أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ
مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ إِلَىٰ حِينٍ

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ

يَبْنِيٰٓ ءَادَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُم لِبَاسًا يُورِي سَوَآتِكُمْ
وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَاتِ اللَّهِ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

يَبْنِيٰٓ ءَادَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم
مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَاتِهِمَا إِنَّهُ
يَرِيكُم هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا
الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا ءَابَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا
بَهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا لَا
تَعْلَمُونَ

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ
وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا
الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهم مُّهْتَدُونَ

گفتند پروردگارا ستم کردیم بر نفس‌هامان و اگر نیامرزی
تو ما را و نبخشی ما را هر آینه باشیم البته از زیانکاران

گفت فرو شوید بعضی‌تان مر بعضی را دشمن و مر شما
راست در زمین جای قراری و مایه تعیشی تا وقتی

گفت در آن زندگانی میکنید و در آن میمیرید و از آن بیرون
آورده میشوید

ای فرزندان آدم بحقیقت فرو فرستادیم بر شما پوششی که
بپوشد عورت‌های شما را و اساس تجملی و لباس پرهیزگاری
آن بهتر است آن از آیت‌های خداست باشد که ایشان پند
گیرند

ای فرزندان آدم نباید که بغریبید شما را شیطان همچنان که
بیرون کرد والدین شما را از بهشت بر می‌کشید از آنها
رختشان را تا بنماید ایشان را عورت‌هاشان را بدرستی که
او می‌بیند شما را او و لشکرش از جائیکه نمی‌بینید ایشان
را بدرستی که ما گردانیدیم شیاطین را یاوران از برای آنان
که نمی‌گردند

و چون کنند کار بدی را گویند که یافته‌ایم ما بر آن پدران
خود را و خدا امر کرده ما را بان بگو بدرستی که خدا امر
نمی‌کند بدی آیا میگوئید بر خدا آنچه نمی‌دانید

بگو امر کرد پروردگارم به عدل و راست دارید رویهاتان را
نزد هر مسجدی و بخوانید او را خالص کنندگان از برایش
دین را همچنانکه نخست آفرید شما را عود خواهید کرد

گروهی را هدایت کرد و گروهی را چنان وا گذاشت که ثابت
کرد بر ایشان گمراهی را بدرستی که ایشان گرفتند دیوان
رجیم را دوستان از غیر خدا و می‌پندارند که ایشانند
هدایت یافتگان

يَبْنِيْ عَادَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ

ای فرزندان آدم بردارید زینتتان را نزد هر مسجدی و
بخورید و بیاشامید و اسراف نکنید بدرستی که او دوست
ندارد اسراف کنندگان را

بگو کی حرام گردانید زینت خدا را که بیرون آورد برای
بندگان و پاکیزگان از روزی بگو آن از برای آنها است که
گرویدند در زندگانی دنیا خالص روز قیامت همچنین تفصیل
میدهم آیتها را برای گروهی که میدانند

بگو جز این نیست که حرام گردانید پروردگارم زشتیها را
آنچه ظاهر باشد از آن و آنچه باطن باشد و بدی را و ستم
ناحق را و اینکه شرک آورید بخدا ما دام که فرو نفرستاده
باشد بر آن حجتی و آنکه بگوئید بر خدا آنچه را که
نمی‌دانید

و از برای هر امتی وقتی است پس چون بیاید وقتشان باز
پس نمیانند ساعتی و زنی و نمیتوانند پیشی گرفت

ای پسران آدم چون بیاید شما را رسولان از شما خواهند
خواند بر شما آیت‌های مرا پس آنکه پرهیزد و کار شایسته
کند پس نباشد بیمی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند

و آنان که تکذیب کردند آیت‌های مرا و سرکشی کردند از
آنها آن گروه اهل آتشند ایشان در آن جاودانیانند

پس کیست ستمکارتر از آنکه افترا کرد بر خدا دروغ را یا
تکذیب کرد آیت‌های او را آن گروه میرسد ایشان را بهره
ایشان از آنچه نوشته شد برای ایشان تا وقتی که آمد
ایشان را فرستادگان ما که جان ستانند ایشان را گویند
کجایند آنها که بودید شما میخواندید از غیر خدا گویند گم
شدند از ما و گواهی میدهند بر خودهاشان که ایشان بودند
کافران

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ
الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ ۗ كَذٰلِكَ نَفْصَلُ الْآٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ

قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
وَالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوْا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ
بِهٖ سُلْطٰنًا وَاَنْ تَقُوْلُوْا عَلٰى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ

وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ۗ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا
يَسْتَقْدِمُوْنَ

يَبْنِيْ عَادَمَ اِمَّا يٰٓتِيْنَكُمْ رُّسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُوْنَ عَلَیْكُمْ
ءَاٰیٰتِيْ فَمَنْ اٰتَقٰى وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَّلَا هُمْ
يَحْزَنُوْنَ

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآٰیٰتِنَا وَاَسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ
النَّارِ ۗ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلٰى اللّٰهِ كَذْبًا وَّ اَوْ كَذَّبَ بِآٰیٰتِهٖ
اُولٰٓئِكَ يَنٰلُهُمْ نَصِيْبُهُمْ مِّنَ الْكِتٰبِ ۗ حَتّٰى اِذَا جَآءَتْهُمْ
رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوْا اٰیْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُوْنَ ۗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
قَالُوْا ضَلُّوْا عَنَّا وَشَهِدُوْا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كٰنُوْا كٰفِرِيْنَ

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ
وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا
أَدَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرِنُهُمْ لِأُولِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ
أَضَلُّونَا فَعَاتِبِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ
وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ

وَقَالَتْ أُولِهِمْ لِأُخْرِنُهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ
أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلْبِغَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ
الْحِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
الظَّالِمِينَ

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا
وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا
أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبَّنَا بِالْحَقِّ وَتُودُوا أَنْ
تَلَكُمُ الْجَنَّةَ أَوْرِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

گوید خدا داخل شوید در امت‌هایی که بتحقیق گذشتند
پیش از شما از پریان و آدمیان در آتش هر گاه داخل شوند
امتی لعنت میکنند همکیش خود را تا وقتی که ملحق شوند
بیکدیگر در آن همه گویند آخرشان از برای اولشان
پروردگارا اینها گمراه کردند ما را پس بده ایشان را عذابی
مضاعف از آتش گوید از برای هر یک دو چندان است و
لیکن نمیدانید

و گویند اولشان مر آخرشانرا پس نیست شما را بر ما هیچ
فضیلتی پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید کسب
میکردید

بدرستی که آنان که تکذیب کردند آیت‌های ما را و سرکشی
کردند از آن گشوده نشود برای ایشان درهای آسمان و
داخل نمی‌شوند بهشت را تا وقتی که در آید طناب کشتی یا
شتر نر در سوراخ سوزن و همچنین سزا دهیم گناهکاران را

مر ایشان را است از دوزخ بستری و از بالاشان پوشش‌ها و
همچنین سزا میدهیم ظالمان را

و آن کسانی که گرویدند و کردند کارهای شایسته تکلیف
نمی‌فرمائیم نفسی را مگر باندازه طاقتش آن گروه اهل
بهشتند ایشان در آن جاودانیانند

و بیرون کشیدیم آنچه بود در سینه‌هاشان از کینه میرود از
زیر ایشان نهرها و گویند ستایش مر خدائی را که هدایت
کرد ما را باین و نبودیم که هدایت یابیم اگر نه آن بود که
هدایت کرد ما را خدا بتحقیق آمدند فرستادگان پروردگار
ما بحق و ندا کرده شدند که اینست آن بهشتی که بمیراث
داده شده آنرا بسبب آنچه بودید که می‌کردید

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا
وَعَدْنَا رَبَّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا
نَعَمْ فَإِنَّ مُؤَذِّنًا بَيْنَهُمْ أَن لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
بِسِيمَتِهِمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن سَلِّمُوا عَلَيْنَا لَمْ
يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا
تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ قَالُوا
مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ

أَهْوَلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ
لَا حَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا
مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى
الْكَافِرِينَ

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
فَالْيَوْمَ نَنسَلُهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا
بَيَاتِنًا يَجْحَدُونَ

و ندا کردند اهل بهشت اهل دوزخ را که بحقیقت یافتیم
آنچه وعده کرد ما را پروردگار حق پس آیا یافتید شما آنچه
وعده کرد پروردگار شما حق گویند آری پس ندا کند ندا
کننده میانشان که لعنت خدا بر ستمکاران

آنان که باز می‌دارند از راه خدا و می‌خواهند آنرا کج و ایشان
به آخرت کافراند

و میان آن دو تا حجابی است و بر اعراف مردانی‌اند که
می‌شناسند همه را به علامتشان و ندا کردند اهل بهشت را
که سلام بر شما داخل نشده بودند آنرا و ایشان طمع
میداشتند

و چون گردانیده شود چشمهایشان بجانب اهل آتش گویند
پروردگار ما مگردان ما را با گروه ستمکاران

و ندا کردند اصحاب اعراف مردانی را که می‌شناختند ایشان
را بعلامتشان گویند کفایت نکرد از شما جمع کردن مال و نه
آنچه بودید سرکشی میکردید

آیا اینها کسانی‌اند که سوگند می‌خوردید که نرساندشان خدا
برحمتی داخل شوید بهشت را نیست ترسی بر شما و نه شما
اندوهناک شوید

و ندا خواهند کرد اهل آتش اهل بهشت را که بریزید بر ما
از آب یا از آنچه روزی کرد شما را خدا گویند بدرستی که
خدا حرام گردانید آن دو را بر کافران

آنان که گرفتند دینشان را بهزل و بازیچه و فریفتشان
زندگانی دنیا پس امروز فراموششان میکنیم چنانکه
فراموش کردند ملاقات امروزشان را و بودندشان که
بآیت‌های ما انکار می‌ورزیدند

وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

و بتحقیق دادیم ایشان را کتابی که تفصیل دادیم آنرا بر علم هدایت و رحمت از برای گروهی که میگردند

آیا انتظار میبرند مگر تأویلش را روزی که بیاید تأویلش خواهند گفت آنانکه فراموش کردند آنرا از پیش بتحقیق آمدند رسولان پروردگار ما بحق پس آیا باشد مر ما را از شفیعان پس شفاعت کنند از برای ما یا بر گردانیده شویم بدنیا پس کنیم جز آنچه بودیم میکردیم بحقیقت زیان کردند بنفسهاشان و گمشد از ایشان آنچه بودند افتراء میکردند

۵۳

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ
نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ
شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

بدرستی که پروردگار شما خدائی است که آفرید آسمانها و زمین را در شش روز پس مستولی شد بر عرش میپوشاند پرده شب روز را که میجوید آنرا شتاب کتان و آفتاب و ماه و ستارگان را تسخیر شدهها بامر او آگاه باشید مر او راست آفرینش و فرمان بزرگست خدا پروردگار جهانیان

۵۴
۱۲۸

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ
حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ
الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

بخوانید پروردگارتان را از راه خشوع و پنهانی بدرستی که او دوست ندارد از حد گذرندگان را

۵۵

أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

و فساد نکنید در زمین بعد از اصلاحش و بخوانید او را از راه بیم و امید بدرستی که رحمت خدا نزدیکست به نیکوکاران

۵۶

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا
وَطَمَعًا ۗ إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ

و اوست که میفرستد بادها را بشارت دهندگان میان دو دست رحمتش تا چون بردارد ابر گرانبار را برانیم آنرا از برای بلدی مرده پس فرو فرستیم بان آب را پس بیرون آوریم بان از هر ثمرها همچنین بیرون میاوریم مردگان را باشد که شما پند گیرید

۵۷

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا
أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ
فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۗ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۗ وَالَّذِي خَبثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ

و بلد پاکیزه بیرون میاید رستنیهایش باذن پروردگارش و آنچه پلید شد بیرون نمی‌آید مگر اندک بی‌فایده همچنین میگردانیم آیتها را از برای گروهی که شکر میکنند

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ۖ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۗ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

بحقیقت فرستادیم نوح را بسوی قومش پس گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی جز او بدرستی که من میترسم بر شما از عذاب روزی بزرگ

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ ۖ إِنَّا لَنَرُكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

گفتند جمعی از قومش بدرستی که ما می‌بینیم ترا در گمراهی آشکار

قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

گفت ای قوم من نیست با من گمراهی و لیکن من رسولی هستم از پروردگار جهانیان

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

می‌رسانم شما را رسالت‌های پروردگارم را و پند میدهم شما را و میدانم از خدا آنچه را که نمی‌دانید

أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

آیا عجب داشتید که آمد شما را ذکری از پروردگارتان بر مردی از شما تا بیم کند شما را و تا بپرهیزید و باشد که شما رحم کرده شوید

فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ

پس تکذیب کردند او را پس رهانیدیم او را و هر که با او بود در کشتی و غرق کردیم آنان را که تکذیب کردند آیتهای ما را بدرستی که آنها بودند گروهی کوران

وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۖ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۗ أَفَلَا تَتَّقُونَ

و فرستادیم بقوم عاد برادرشان هود را گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی جز او آیا پس نمی‌پرهیزید

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ ۖ إِنَّا لَنَرُكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

گفت آن جماعت که کافر شدند از قومش بدرستی که ما هر آینه می‌بینیم ترا در کم‌خردی و بدرستی که ما هر آینه گمان می‌بریم ترا از دروغ‌گویان

قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

گفت ای قوم من نیست با من کم‌خردی و لیکن من رسولی‌ام از پروردگار جهانیان

أَبْلَغُكُمْ رَسُولَ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ

میرسانم شما را رسالت‌های پروردگارم را و من شما را
خیرخواه امینم

أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ
لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ
وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً ۖ فَأَذْكُرُوا ءَالَآءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ

۶۹

آیا عجب داشتید که آمد شما را ذکری از پروردگارتان بر
مردی از شما تا بترساند شما را و یاد کنید وقتی که گردانید
شما را جانشینان از پس قوم نوح و افزود شما را در خلق
زیادتی پس یاد کنید نعمت‌های خدا را باشد که شما رستگار
شوید

قَالُوا أَجِئْنَا لِنُعْبَدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ ءَابَاؤُنَا
فَأَيْنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

۷۰

گفتند آیا آمدی ما را از برای آنکه بپرستیم خدای یکتا را و
وا گذاریم آنچه را بودند که میپرستیدند پدران ما پس
بیاور بما آنچه وعده میدادی بما اگر هستی از راستگویان

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ ۗ
أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءِ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَّا نَزَّلَ
اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۖ فَانظُرُوا إِلَيَّ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

۷۱

گفت بتحقیق واقع شد بر شما از پروردگار شما عذابی و
خشمی آیا مجادله می‌کنید با من در نامهایی که نام نهادید
آنها را شما و پدرانتان فرو نفرستاده خدا بان هیچ از حجتی
پس منتظر باشید بدرستی که من با شما از منتظرانم

فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ
كَذَبُوا بِآيَاتِنَا ۖ وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ

۷۲

پس رهانیدیم او را و آنان را که با او بودند برحمتی از نزد
ما و بریدیم دنباله آنان را که تکذیب کردند آیت‌های ما را و
نبودند گروندگان

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ هَذِهِ نَاقَةُ
اللَّهِ لَكُمْ ءَايَةٌ ۖ فَذُرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ ۖ وَلَا تَمْسُوهَا
بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ

۷۳
۱۳۱

و فرستادیم به ثمود برادرشان صالح را گفت ای قوم من
بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی جز او بحقیقت
آمد شما را حجتی از پروردگارتان این ناقه خدا است مر شما
را آیتی پس وا گذاریدش که بخورد در زمین خدا و مس
نکنیدش ببدی پس بگیرد شما را عذابی دردناک

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آيَاتَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

و یاد کنید هنگامی که گردانید شما را خلیفه‌ها از بعد عاد و جای دادتان در زمین که فرا می‌گیرید از جای‌های نرمش قصرها و می‌تراشید از کوه‌ها خانه‌ها پس یاد کنید نعمت‌های خدا را و به تبهکاری مشتایید در زمین فساد کنندگان

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوْا لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُّرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِءِ مُؤْمِنُونَ

گفتند جمعی که سرکشی می‌کردند از قومش مر آنان را که ناتوان شمرده بودند مر آنرا که گروید از ایشان آیا میدانید که صالح فرستاده شده است از پروردگارش گفتند بدرستی که بانچه فرستاده شده بان گروندگانیم

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي ءَامَنْتُمْ بِهِءِ كَافِرُونَ

گفتند آنان که سرکشی کردند بدرستی که ما بانچه گرویدید بان کافرانیم

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصَلِّحُ اتِّتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

پس پی کردند آن ناقه را و سر باز زدند از امر پروردگارشان و گفتند ای صالح بیاور ما را آنچه وعده میدهی بما اگر هستی از فرستادگان

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمِينَ

پس گرفتشان آوازی مهیب پس گشتند در خانه‌هایشان فرومردگان

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ

پس روی گردان شد از ایشان و گفت ای قوم من بحقیقت رسانیدم بشما رسالت پروردگارم و پند دادم شما را و لیکن دوست نمیدارید پند دهندگان را

وَلَوْظًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِءِ أَتَأْتُونَ الْفَلْحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ

و یاد کن لوط را هنگامی که گفت قومش را آیا میکنید کار زشت را که پیشی نگرفته شما را بان هیچیک از جهانیان

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّن دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

بدرستی که شما هر آینه میائید مردان را از روی شهوت از غیر زنان بلکه شمائید گروه اسرافکاران

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ^ط إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ وَكَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا^ط فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ^ط قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ^ط فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا^ط ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِهِ^ط وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا^ط وَأَذْكُرُوا^ط إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرْتُمْ^ط وَأَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

وَإِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ^ط وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا^ط وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

و نبود جواب قومش مگر آنکه گفتند بیرون کنید ایشان را از قریه خودتان که آنها مردمانی‌اند که پاک می‌شمارند خود را

پس نجات دادیم او را و کسانی را که کسانش را مگر زنش را که بود از باقیماندگان بهلاکت

و بارانیدیم بر ایشان بارانی پس بنگر چگونه بود انجام کار گناهکاران

و فرستادیم بمدین برادرشان شعیب را که گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی جز او بتحقیق آمد شما را بینه از پروردگارتان پس تمام کنید پیمانہ و ترازو را و کم نکنید از مردمان چیزهای ایشان را و فساد نکنید در زمین پس از اصلاحش آن بهتر است مر شما را اگر هستید گروندگان

و منشینید بهر راهی که بیم دهید و باز دارید از راه خدا کسی را که گروید بان و خواهید آنرا کج و یاد کنید هنگامی که بودید اندک پس بسیار کرد شما را و بنگرید چگونه بود انجام کار فساد کنندگان

و اگر باشد طایفه از شما که گرویده باشند بانچه فرستاده شدم بان و طایفه نگروده باشد پس صبر کنید تا حکم کند خدا میان ما و اوست بهترین حکم کنندگان

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ
يَشْعِيبَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيِنَا أَوْ لَنَعُودَنَّ فِي
مِلَّتِنَا قَالَ أُولَٰئِكَ كَفَرْنَا

قَدْ أَفْتَرْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنَّا عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ
نَجَّيْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا
أَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا
إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَنْ لَّمْ يَعْنُوا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ

فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَٰقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَتِ رَبِّي
وَنَصَحْتُ لَكُمْ بِكَيْفِ ءَأْسَىٰ عَلَىٰ قَوْمِ كَافِرِينَ

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ
وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ
ءَابَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

گفتند آن جمعی که سرکشی کردند از قومش هر آینه بیرون کنیم ترا البته ای شعیب و آنان که گرویدند با تو از قریه ما یا باز می‌گردید در دین و کیش ما گفت آیا اگر چه باشیم کراحت دارندگان

بتحقیق بسته باشیم بر خدا دروغ را اگر باز گردیم در کیش شما پس از آنکه رهانید ما را خدا از آن و نسزد ما را که برگردیم در آن مگر آنکه بخواهد خدا پروردگار ما احاطه کرده پروردگار ما همه چیز از روی علم بر خدا توکل کردیم پروردگار ما حکم کن میانه ما و میانه قوم ما بحق و تویی بهترین حکم کنندگان

و گفتند آن جمعی که کافر بودند از قومش اگر پیروی کردید شعیب را بدرستی که شما آنگاه هر آینه زیانکارانید

پس گرفتشان آوازی مهیب پس گشتید در خانه‌شان فرومردگان

آنان که تکذیب کردند شعیب را گویا نبودند در آن آنان که تکذیب کردند شعیب را بودند ایشان زیانکاران

پس رو گردانید از ایشان و گفت ای قوم من بحقیقت رسانیدم شما را پیغامهای پروردگارم و پند دادم شما را پس چگونه اندوه خورم بر گروه کافران

و نفرستادیم در قریه هیچ پیغمبری مگر که گرفتیم اهل آن را به سختی و رنجوری باشد که ایشان تضرع کنند

پس تبدیل کردیم بجای بدی خوبی را تا بسیار شدند و گفتند بحقیقت مس کرد پدران ما را رنجوری و راحت پس گرفتیم ایشان را ناگاه و ایشان نمیدانستند

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ
مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ

و اگر آنکه اهل قریه‌ها گرویده بودند و پرهیز کرده بودند
هر آینه گشاده بودیم بر ایشان برکت‌ها از آسمان و زمین و
لیکن تکذیب کردند پس گرفتیم ایشان را بآنچه بودند
کسب میکردند

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ نَائِمُونَ

آیا پس ایمن شدند اهل آن قریه‌ها که آید ایشان را عذاب
ما شب هنگام و ایشان باشند خفتگان

أَوْ آمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ

آیا ایمن شدند اهل آن قریه‌ها که آید ایشان را عذاب ما
چاشتگاه و ایشان بازی میکنند

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
الْخَاسِرُونَ

آیا پس ایمن شدند از مکر خدا پس ایمن نمی‌شود از مکر
خدا مگر گروه زیانکاران

أَوْ لَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّو
نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا
يَسْمَعُونَ

آیا راه ننمود مر آنان را که بمیراث بردند زمین را پس از
اهلش که اگر می‌خواستیم می‌گرفتیمشان بگناهانشان و مهر
میزدیم بر دلهاشان پس ایشان نمی‌شنیدند

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَاءِهَا ۗ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ ۗ
كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ

این قریه‌ها می‌خوانیم بر تو از خبرهاشان و بتحقیق آمد
ایشان را رسولانشان با معجزات پس نبودند که بگروند
بانچه تکذیب کرده بودند از پیش همچنین مهر میزند خدا
بر دلهای کافران

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ ۗ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ
لَفَاسِقِينَ

و نیافتیم برای بیشترین ایشان هیچ عهدی و آری یافتیم
اکثر ایشان را نافرمانان

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۗ
فَظَلَمُوا بِهَا ۗ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

پس برانگیختیم از پس ایشان موسی را بآیت‌های ما بسوی
فرعون و جماعتش پس ستم کردند بان پس بنگر چگونه بود
انجام کار فساد کنندگان

وَقَالَ مُوسَىٰ يٰفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

و گفت موسی ای فرعون بدرستی که من رسولی‌ام از
پروردگار جهانیان

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَىٰ اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِن كُنتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ

۱۰۶

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ

۱۰۷

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ

۱۰۸

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ

۱۰۹
۱۳۵ر

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

۱۱۰

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

۱۱۱

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ

۱۱۲

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ
الْغَالِبِينَ

۱۱۳

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

۱۱۴

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ

۱۱۵

قَالَ الْقَوْمُ فَلَمَّا آلَقُوا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَأَسْتَرْهَبُوهُمْ
وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ

۱۱۶

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلِقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا
يَأْفِكُونَ

۱۱۷
حزب
۶۶

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۱۱۸

فَعُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ

۱۱۹

وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجْدِينَ

۱۲۰

سزاوار بر آنکه نگوییم بر خدا مگر حق بتحقیق آورده‌ام شما
را بینه از پروردگارتان پس بفرست با من بنی اسرائیل را

گفت اگر هستی تو که آمده‌ای بآیتی پس بیاور آنرا اگر
هستی از راستگویان

پس انداخت عصای خود را پس آنگاه آن اژدهائی شد
هویدا

و بیرون کرد دستش را پس آنگاه آن نورانی بود مر
نگرندگان را

گفتند جمعی از قوم فرعون بدرستی که این هر آینه
جادوگریست دانا

میخواهد که بیرون کند شما را از زمیتان پس چه
میفرمائید

گفتند باز دار او را و برادرش را و بفرست در شهرها جمع
آورندگان

که بیارند ترا هر جادوگر دانائی است

و آمدند ساحران فرعون را گفتند هر آینه باشد از برای ما
مزدی اگر باشیم ما غالبان

گفت آری و بدرستی که شما هر آینه از مقربانید

گفتند ای موسی یا اینست که میاندازی و یا آنکه باشیم ما
اندازندگان

گفت بیاندازید پس چون انداختند جادوئی کردند چشمهای
مردمان را و ترسانیدند ایشان را و آوردند سحری عظیم

و وحی کردیم ما بموسی که بیانداز عصایت را پس هماندم
آن فرو میبرد آنچه را مینمودند بدروغ

پس ثابت شد حق و باطل شد آنچه که بودند میکردند

پس مغلوب شدند آنجا و برگشتند خوارشدگان

و افکنده شدند ساحران سجده کنان

گفتند گرویدیم پیروردگار جهانیان

قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

پیروردگار موسی و هارون

۱۲۲ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ

گفت فرعون آیا ایمان آوردید باو پیش از آنکه دستوری دهم شما را بدرستی که این حيله بود که حيله کردید آنرا در شهر تا بیرون کنید از آن اهلش را پس زود باشد که بدانید

۱۲۳ قَالَ فِرْعَوْنُ ءَامَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَّكْرَتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

هر آینه خواهیم برید دستهاتان و پاهاتان را از خلاف یکدیگر پس هر آینه بر دار خواهیم کرد شما را همه

۱۲۴ لَا قُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفٍ ثُمَّ لَأُضَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ

گفتند که ما پیروردگارمان بازگشت کنندگانیم

۱۲۵ قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ

و بد نمیداری از ما مگر آنکه گرویدیم بآیت‌های پیروردگارمان چون آمد ما را پیروردگار ما بریز بر ما شکیبائی و بمیران ما را مسلمانان

۱۲۶ وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ

و گفتند آن جمع از قوم فرعون آیا وامیگذاری موسی و قوم او را تا فساد کنند در زمین و وا گذارد ترا و الهان ترا گفت بزودی میکشیم پسران ایشان را و باقی میگذاریم زانیشان را و بدرستی که ما فوق ایشانیم غالبان

۱۲۷ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذُرْكُ وَعَالِهَتِكَ قَالَ سَنُقْتِلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ

گفت موسی مر قومش را یاری جوئید بخدا و صبر کنید بدرستی که زمین مر خدا راست بمیراث میدهد آنرا بهر که میخواهد از بندگانش و انجام کار از برای پرهیزگارانست

۱۲۸ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

گفتند رنجانیده شدیم پیش از آنکه بیائی ما را و از بعد آنکه آمدی ما را گفت شاید پیروردگار شما که هلاک کند دشمن شما را و جانشین کند شما را در زمین پس خواهد دید که چگونه می‌کنید

۱۲۹ قَالُوا أُوذِينَا مِن قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِن بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

و بتحقیق گرفتیم آل فرعون را بقطع سالها و کمی از میوه‌ها باشد که ایشان پند گیرند

۱۳۰ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقَصْنَا مِنَ الشَّجَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحُسْنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۗ أَلَا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

پس چون میامد ایشان را خوبی گفتند مر ما را است این و اگر میرسید ایشان را بدی شوم میگرفتند بموسی و کسی که بود با او آگاه باشید که منشأ شرشان نزد خدا است و لیکن اکثر ایشان نمیدانند

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

و گفتند هر گاه بیاوری ما را بان از آیتی تا سحر کنی ما را بان پس نخواهیم بود مر ترا گروندگان

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجُرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالِدَّمَ ۗ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

پس فرستادیم بر ایشان طوفان و ملخ و کنه و غوکها و خون آیت‌های مفصل پس سرکشی کردند و بودند گروهی گنهکاران

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَمُوسَىٰ أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ۗ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

و چون واقع شد بر ایشان آن عذاب گفتند ای موسی بخوان برای ما پروردگارت را بانچه عهد کرد نزد تو اگر دفع کنی از ما عذاب را هر آینه بگرویم مر ترا و هر آینه فرستیم با تو بنی اسرائیل را

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بَلِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

پس چون دفع کردیم از ایشان عذاب را تا مدتی که ایشان رسنده‌اند آنگاه آنها پیمان می‌شکنند

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

پس انتقام کشیدیم از ایشان پس غرق کردیمشان در دریا بانکه ایشان تکذیب کردند آیت‌های ما را و بودند از آنها بی‌خبران

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا ۗ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۗ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا ۗ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ ۗ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ

و بمیراث دادیم ما گروهی را که بودند ضعیف شمرده شده بودند مر مشرق‌های زمین و مغرب‌هایش را که برکت پدید آوردیم در آن و تمام شد کلمه پروردگارت که خوبست بر بنی اسرائیل بسبب صبر کردنشان و خراب کردیم آنچه بودند می‌ساختند فرعون و قومش و آنچه بودند بر میافراشتند

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ
عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَىٰ اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ
آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُم بِفَاعِلُونَ

قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ
الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي
ذَلِكَ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ

وَوَاعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأْتَمَمْنَا بَعْثَ فِطْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ
رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلِفْنِي فِي
قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي
إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرِيكَ وَلَٰكِنِ أَنْظِرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ
مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرِنِي فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ
دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ
إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

و در گذراندیم بنی اسرائیل را از دریا پس گذشتند بر
جمعی که پاس پرستش میداشتند بر بتانی که مر ایشان را
بود گفتند ای موسی بگردان برای ما الهی همچنانکه مر
ایشان راست الهان گفت بدرستی که شما گروهی نادانید

بدرستی که آنها تباہ گردانیده شد آنچه آنها در زند و باطل
است آنچه هستند که میکنند

گفت آیا غیر خدا بجویم برای شما الهی و او افزونی داد شما
را بر جهانیان

و هنگامی که رهانیدیم شما را از آل فرعون که عذاب
می‌کردند شما را بدترین عذاب می‌گشتند پسران شما را و
زنده می‌گذاشتند زنان شما را و در آن بلائی است از
پروردگارتان بزرگ

و وعده دادیم موسی را سی شب و تمام گردانیدیم آنرا بده
پس تمام شد وقت مقرر پروردگارش چهل شب و گفت
موسی مر برادرش هارون را که جانشین شو مرا در قومم و
اصلاح کن و پیروی مکن راه فساد کنندگان را

و چون آمد موسی بوقت مقرر ما و سخن کرد با او
پروردگارش گفت ای پروردگار من بنما مرا که بنگرم بتو
گفت هرگز نخواهی دید مرا و لیکن بنگر بکوه پس اگر قرار
کرد در جایش پس زود باشد که ببینی مرا پس چون تجلی
کرد پروردگارش مر کوه را گردانید آنرا ریزه ریزه و برو در
افتاد موسی بیهوش پس چون بیهوش آمد گفت دانم پاک
بودنت را بازگشتم بسوی تو و من اول گردندگانم

قَالَ يَمُوسَىٰٓ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي
وَبِكَلِمِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ

گفت ای موسی بدرستی که من برگزیدم ترا بر مردمان
برسالت‌هایم و بکلامم پس بگیر آنچه دادم ترا و باش از
شکرگزاران

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا
لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَا خُذُوا بِأَحْسَنِهَا
سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ

و نوشتیم برای او در لوح‌های توراہ از هر چیز پندی و بیانی
از برای همه چیز پس بگیر آنرا بجد و جهد و بفرما قومت را
که اخذ کنند باحسنش زود باشد بنمایم شما را سرای
فاسقان

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَإِن يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ
الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الْعِغْيِ يَتَّخِذُوهُ
سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

بزودی میگردانم از آیت‌هایم آنان را که کبر میورزند در
زمین بناحق و اگر ببینند هر آیتی را نمی‌گروند بان و اگر
ببینند راه حقی را نمی‌گیرند آنرا راه و اگر ببینند طریق
باطلی را میگیرندش راه آن باین سبب است که ایشان
تکذیب کردند آیت‌های ما را و بودند از آنها غافلان

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْأٰخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ هَلْ
يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و آنان که تکذیب کردند آیت‌های ما و رسیدن جزای آخرت
را نبود شد کردارشان آیا جزا داده می‌شوند مگر آنچه را
بودند که میکردند

وَآخِذْ قَوْمَ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِۦ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا
لَّهُ خُوَارٌّ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا
اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظٰلِمِيْنَ

و گرفتند قوم موسی از بعدش از زیورهایشان گوساله تنی
را که مر او را بود آوازی مانند گاو آیا نمیدیدند که او نه
سخن میکند ایشان را و نه مینماید ایشان را راهی گرفتند
آنرا و بودند ستمکاران

وَلَمَّا سَقَطَ فِيْ اَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا اَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوْا لَئِن لَّمْ
يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ

و چون افکنده شد در دستهایشان و دیدند که ایشان
بحقیقت گمراه شدند گفتند هر آینه اگر رحمت نکند ما را
پروردگار ما و نیامرزد ما را هر آینه باشیم البته از
زیانکاران

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي ۖ أَعْجَلْتُمُ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۗ وَأَلْقَى الْأُلُوحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ ۗ قَالَ ابْنُ أُمِّ إِبْرَاهِيمَ الْقَوْمُ اسْتَضَعُّوْنِي وَكَادُوا يَقْتُلُونِي ۖ فَلَا تَكُفِّرُنَّ بِي الْأَعْدَاءَ ۖ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

و چون بازگشت موسی بسوی قومش خشمگین اندوهناک گفت بدا از جانشینی که کردید مرا بعد از من آیا پیشی گرفتید امر پروردگارتان را و افکند لوحها را و گرفت سر برادرش را که میکشید بخود گفت هارون ای پسر مادرم بدرستی که قوم ضعیف شمردند مرا و نزدیک بود که بکشند مرا پس شاد مگردان بمن دشمنان را و قرار مده مرا با گروه ستمکاران

گفت پروردگار من بیامرز مرا و برادرم را و داخل گردان ما را در رحمت خود و تویی رحمت کننده‌ترین رحمت کنندگان

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ ۖ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

بدرستی که آنان که گرفتند گوساله را زود باشد که رسد ایشان را خشمی از پروردگارشان و خواری در زندگانی دنیا و همچنین جزا دهیم افترا کنندگان را

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتِرِينَ

آنان که کردند کارهای بد را پس توبه کردند از بعدش و گرویدند بدرستی که پروردگار تو پس از آن هر آینه آمرزنده مهربانست

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَعَامَنُوا ۖ إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

و چون ساکن شد از موسی خشم گرفت لوحها را و در نوشته آنها بود هدایت و رحمت از برای آنان که آنها از پروردگارشان میترسیدند

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَىٰ الْغَضَبُ أَخَذَ الْأُلُوحَ ۗ وَفِي نُسُخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْتَدُّونَ

و برگزید موسی از قومش هفتاد مرد برای میقات ما پس چون گرفتشان صاعقه گفت ای پروردگارم اگر می‌خواستی هلاک میکردی ایشان را از پیش و مرا هم آیا هلاک میکنی ما را بانچه کردند کم خردان از ما نیست آن مگر بلای تو و ا گذاری بان کسی را که میخواهی و راه نمائی کسی را که میخواهی تویی صاحب اختیار ما پس بیامرز ما را و رحمت کن ما را و تویی بهترین آمرزندگان

وَأَخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا ۖ فَلَمَّا أَخَذتَهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلِ وَإِيَّيَّ أَتَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا ۖ إِنَّ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ ۖ أَنْتَ وَلِيْنَا فَأَغْفِرْ لَنَا وَاَرْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ

وَكَتُبْنَا لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا
إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ^ط وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ
كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ

و بنویس برای ما در این دنیا خوبی و در آخرت بدرستی که
ما باز گردیم بتو گفت عذابم میرسانم آنرا بهر که میخواهم
و رحمتم فرا گرفت همه چیز را پس بزودی مینویسم آنرا از
برای آنان که میپرهیزند و میدهند زکاة را و آنان که ایشان
بآیت‌های ما میگردند

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ
مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
الْحَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ
عَلَيْهِمْ^ج فَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ
الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ^و أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

آنانکه پیروی میکنند آنرسولی را که نبی امی است که
می‌یابند او را نوشته شده نزد ایشان در توراہ و انجیل
میفرمایدشان بکارهای نیک و باز میداردشان از ناپسند و
حلال میکند از برای ایشان پاکیزه‌ها را و حرام میکند بر
ایشان پلیدها را و فرو می‌نهد از ایشان بار گرانشان را و آن
تکالیف شاقه که بود بر ایشان پس آنان که گرویدند به او و
تعظیم کردند او را و یاری کردند او را و پیروی کردند آن
نوری را که فرو فرستاده شد با او آن گروه ایشانند
رستگاران

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ
مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ^ط لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي^ط وَيُمِيتُ^ط
فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَكَلِمَاتِهِ^ه وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

بگو ای مردمان بدرستی که من رسول خدایم بشما همه آن
خدائی که مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین نیست
خدائی مگر او زنده میکند و می‌میراند پس بگروید بخدا و
رسولش آن پیغمبر منسوب به أم القرى که می‌گردد بخدا و
کلماتش و پیروی کنید او را باشد که شما هدایت یابید

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

و از قوم موسی امتی باشند که هدایت میکنند بحق و به آن
عدالت می‌کنند

وَقَطَعْنَاهُمْ أَثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
 إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ وَآنِ أَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ^ط
 فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ أَثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
 مَّشْرَبَهُمْ^ع وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ
 وَالسَّلْوَىٰ^ط كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا
 وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

۰۷
 اعراف
 ۱۶۰
 /۲۰۶

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
 وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ
 خَطِيئَتَكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

۱۶۱

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
 فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ

۱۶۲

وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ
 فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا
 يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

۱۶۳
 ۱۴۲

و جدا جدا کردیم ایشان را دوازده سبب امتها و وحی کردیم به موسی چون آب خواستند از او قومش که بزنجب عصبانیت آن سنگ را پس روان شد از آن دوازده چشمه بدرستی که دانستند هر مردم آبخورشان را و سایبان کردیم بر ایشان ابر را و فرو فرستادیم بر ایشان من و سلوی را بخورید از پاکیزه‌های آنچه روزی کردیم شما را و ستم نکردند بر ما و لیکن بودند که بخودهاشان ستم میکردند

و هنگامی که گفته شد مر ایشان را ساکن شوید در این قریه و بخورید از آن هر جا که بخواهید و بگوئید فرو نه از ما بار گناهان ما را و داخل شوید در را سجده کنان میامرزیم شما را گناهان شما را زود باشد که افزائیم اجر نیکوکاران را

پس بدل کردند آنان که ستم کردند از ایشان گفتاری غیر آنچه گفته شد مر ایشان را پس فرستادیم بر ایشان عذابی از آسمان بسبب بودنشان که ستم کردند

و بپرس ایشان را از آن قریه که بود نزدیک دریا هنگامی که تعدی میکردند در شبانه چون میامدند ماهی‌هاشان روز شبانه ایشان ظاهر بر روی آب و روزی که شبانه نمی‌داشتند نمی‌آمدند ایشان را همچنین میازمودیمشان بانچه بودند که نافرمانی میکردند

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ
مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ قَالُوا مَعذِرَةٌ إِيَّاي رَبِّكُمْ ۖ وَلَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ

و چون گفتند جمعی از ایشان که چرا پند می‌دهید گروهی را
که خدا هلاک کننده ایشان است یا عذاب کننده ایشان است
عذابی سخت گفتند معذرت و پوزشی بسوی پروردگار شما و
باشد که ایشان بپرهیزند

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ ۖ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ
وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

پس چون فراموش کردند آنچه پند داده شدند بان
رهانیدیم آنان را که نهی می‌کردند از آن بدی و گرفتیم
آنان را که ستم کردند بعد از آنکه بسبب بودنشان که
فسق میکردند

فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُهَوُّا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

پس چون سر باز زدند از آنچه نهی شدند از آن گفتیم مر
ایشان را بشوید بوزینه‌های راندگان

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَن
يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ ۗ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

و هنگامی که اعلام نمود پروردگارت که هر آینه بر
میانگیزاند بر ایشان تا روز قیامت کسی که عذاب کند
ایشان را بد عذابی بدرستی که پروردگار تو هر آینه زود
عقوبت است و بدرستی که او هر آینه آمرزنده و مهربانست

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا ۖ مِمَّنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِمَّنْهُمْ دُونُ
ذَلِكَ ۖ وَبَلَّوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

و جدا جدا کردیم ایشان را در زمین امتهای بعضیشان
باشند شایستگان و بعضی از ایشان غیر از آن و آزمودیم
ایشان را براحتها و رنجها باشد که ایشان باز گردند

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِن يَأْتِهِمْ عَرَضٌ
مِّثْلَهُ يَأْخُذُوهُ ۗ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَن لَّا
يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ ۗ وَالنَّارُ الْآخِرَةُ
خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

پس ماندند از بعد ایشان خلفهائی که بمیراث گرفتند
کتاب را میگیرند متاع این ادنی را و میگویند بزودی
میامرزند ما را و اگر آید ایشان را متاعی مانند آن میگیرند
آنها آیا گرفته نشد بر ایشان پیمان کتاب که نگویید بر خدا
مگر حق و خوانده‌اند آنچه در آنست و سرای آخرت بهتر
است از برای آنان که مپرهیزند آیا پس در نمی‌یابید

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ
أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ

و آنان که تمسک میجویند بکتاب و بر پا داشتند نماز را
بدرستی که ما ضایع نمی‌سازیم مزد مصلحان را

وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ زُلَّةٌ وَظُنُّوا أَنَّهُوَ وَقِعٌ بِهِمْ
خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ

و هنگامی که بلند کردیم کوه را بالای ایشان گویا که آن
سایبانی بود و گمان بردند که آن فرود آینده است بانها
بگیرید آنچه دادیم شما را بقوت و یاد کنید آنچه در آنست
باشد که شما بپرهیزید

و هنگامی که گرفت پروردگار تو از بنی آدم از پشتهای
ایشان فرزندانشان و گواه گرفت ایشان را بر خودهاشان آیا
نیستم من پروردگار شما گفتند آری گواه شدیم مبدا
بگوئید روز قیامت بدرستی که بودیم از این بیخبران

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا
أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ

یا بگوئید جز این نیست شرک آوردند پدران ما از پیش و
بودیم فرزندان از بعد ایشان آیا پس هلاک میسازی ما را
بانچه کردند تباهاکاران

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ
بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ

و همچنین تفصیل میدهیم آیتها را و باشد که ایشان
بازگشت کنند

وَكَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

و بخوان بر ایشان خبر آن کسی را که دادیم او را آیتها مان
پس بیرون آمد از آنها پس از پی رفت او را شیطان پس
شد از گمراهان

وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا
فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْعَاوِينَ

و اگر میخواستیم هر آینه برتری او را بانها و لیکن او اقامت
کرد بر زمین و پیروی کرد خواهش او را پس مثل او چون
مثل سگ است که اگر حمله کنی بر او زبان از دهن بیرون
میاورد یا واگذاریش زبان از دهن بیرون میاورد آن مثل
گروهی است که تکذیب کردند آیتهای ما را پس بخوان
قصهها را باشد که ایشان اندیشه کنند

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ
هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَوْ
تَرَكَهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
فَاقْصِصْ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

بدند در مثل آن گروهی که تکذیب کردند آیتهای ما را و
بر خودشان بودند که ستم میکردند

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنفُسَهُمْ كَانُوا
يَظْلِمُونَ

کسی را که راه نماید خدا پس اوست راه یافته و کسی را
که اضلال کند پس آن گروه ایشانند زیانکاران

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِيٌّ وَمَنْ يُضِلِّ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَمِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْعَافِلُونَ

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

وَأْمَلِي لَهُمْ إِنْ كِيدِي مَتِينٌ

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِم مِّنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِآيٍ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَعْتَةٌ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

و بحقیقت آفریدیم برای دوزخ بسیاری از جنیان و آدمیان که مر ایشان را است دلہائی کہ نمی‌یابند بانہا و مر ایشان را است چشمہا کہ نمی‌بینند بانہا و مر ایشان را است گوش‌ہا کہ نمی‌شنوند بانہا آنان چون چارپایانند بلکہ ایشان گمراہ‌ترند آن گروہ ایشانند بیخبران

و مر خدا راست نامہای نیکو پس بخوانیدش بانہا و وا گذارید آنان را کہ میل بباطل مینمایند در نامہای او بزودی جزا دادہ می‌شوند آنچه را بودند کہ می‌کردند

و از آنان کہ آفریدیم جماعتی باشند کہ ہدایت یابند بحق و بان عدالت می‌کنند

و آنان کہ تکذیب کردند آیت‌ہای ما را بزودی در نوردیم مرتبہ مرتبہ ایشان را از آنجا کہ ندانند

و مہلت میدہم ایشان را بدرستی کہ گرفتن من سخت است

آیا اندیشہ نمی‌کنند کہ نیست صاحبشان را هیچ جنونی نیست او مگر بیم کننده آشکار

آیا نمینگرند در عجائب آسمانہا و زمین و آنچه آفریدہ است خدا از چیزی و در آنکہ شاید کہ باشد بحقیقت نزدیک شدہ باشد اجلشان پس بکدام سخن پس از آن ایمان خواهند آورد

ہر کہ را اضلال کرد خدا پس نیست ہدایت کننده مر او را و وامیگذارد ایشان را در زیادہ رویشان کہ حیران میباشند

میپرسند ترا از قیامت کہ کی خواهد بود وقوعش بگو نیست دانش آن مگر نزد پروردگارم ظاہر نمی‌کند آنرا در وقتش مگر او گران آمد در آسمانہا و زمین نماید شما را مگر ناگہانی میپرسند از تو کہ گویا تو دانائی از راہ بسیار پرسیدن از آن بگو نیست علم آن مگر نزد خدا و لیکن بیشترین مردمان نمی‌دانند

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ
كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَأَسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ
السُّوءُ إِنِّ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

بگو مالک نیستم من از برای خود سودی و نه زبانی را مگر آنچه خواسته باشد خدا و اگر بودم که میدانستم غیب را هر آینه بسیار کرده بودم از خیر و مس نکرده بود مرا بدی نیستم مگر بیم دهنده و مؤذنه دهنده برای قومی که میگردند

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلٌ خَفِيًّا فَهَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ ءَاتَيْتَنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

او است که آفرید شما را از نفس واحد و گردانید از آن جفتش را تا آرام گیرد با او پس چون در بر گرفت آنرا برداشت باری سبک پس مستمر بود بان پس چون گرانبار شد خواندند خدا پروردگارش را که اگر دهی ما را شایسته فرزندی هر آینه خواهیم بود از شکرگزاران

فَلَمَّا ءَاتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا ءَاتَاهُمَا فَتَعَلَىٰ اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

پس چون داد ایشان را فرزندی شایسته قرار دادند از برای او انبازان در آنچه داد ایشان را پس برتر است خدا از آنچه شریک میدانند

أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ

آیا شریک میگردانند آنچه را که نمی‌توانند آفرید چیزی را و آنها آفریده میشوند

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ

و نمی‌توانند مر ایشان را یاری کردنی و نه خودهاشان را یاری میتوانند کرد

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَالِمُونَ

و اگر بخوانیدشان بسوی هدایت پیروی نمی‌کنند شما را یکسانست بر شما خواه بخوانیدشان یا شما خاموش باشید

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بدرستی که آنانکه میخوانید از غیر خدا بندگاند مانند شما پس بخوانیدشان پس باید اجابت کنند شما را اگر هستید راستگویان

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا ۗ أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا ۗ أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا ۗ أَمْ لَهُمْ ءَاذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۗ قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنظِرُونِ

آیا ایشان را پاهاییست که راه میروند بان یا ایشان را دستهاییست که بگیرند بانها یا ایشان را چشمهایی است که ببینند بانها یا ایشان را گوشهائی است که بشنوند بانها بگو بخوانید انبازاتان را سپس مکر کنید با من پس مهلت ندهید بمن

إِنَّ وَلِيََّ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ ۖ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ

بدرستی که یاور من خدائست که فرو فرستاد آن کتاب را و اوست که یاری میکند شایستگان را

و آنان که میخوانید از غیر او نمی‌توانند یاری کردن شما را و نه خودشان را یاری می‌توانند کرد

و اگر بخوانیدشان بسوی هدایت نمی‌شنوند و می‌بینی ایشان را که مینگرد بسوی تو و ایشان نمی‌بینند

بگیر عفو را و امر کن بشایسته و روی گردان از نادانان

و اگر از جای در آرد تو را از شیطان وسوسه پس پناه ببر بخدا بدرستی که او شنوای دانا است

بدرستی که آنان که پرهیزگار شدند چون مس کند ایشان را وسوسه از دیو رجیم پند گیرند پس آنگاه ایشان بینایند

و برادرانشان میکشانند ایشان را در گمراهی پس کوتاهی نمی‌کنند

و چون نیاری بابشان آیتی گویند چرا اختیار نکردی آنرا بگو پیروی نمی‌کنم مگر آنچه وحی میشود بمن از پروردگارم این دلیلهای بینش بخش است از پروردگارتان و هدایت و رحمت از برای گروهی که میگردند

و چون خوانده شود قرآن پس گوش باز دارید مر آنرا و خاموش باشید شاید که شما را رحمت کنند

و یاد کن پروردگارت را در نفست از روی زاری و خوفی و غیر بلندی از گفتار بامداد و شبانگاه و مباش از بی‌خبران

بدرستی که آنان که نزد پروردگار تواند سر نمی‌کشند از پرستش او و تسبیح می‌کنند او را و مر او را سجده می‌کنند.

۱۹۷

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ

۱۹۸

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

۱۹۹

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ

۲۰۰

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

۲۰۱

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَئِيفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ

۲۰۲

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ

۲۰۳

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّاتَةٌ قَالُوا لَوْلَا أُجْتَبِئَتْهَا قُلْ إِنَّمَا اتَّبِعُ مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي ۚ هَذَا بَصَائِرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

۲۰۴

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

۲۰۵

وَأذْكَرُ رَبِّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرَّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ

۲۰۶

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَهُوَ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٦﴾

سجده
مستحب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

۱
حزب
۷۱
۱۴۶۲

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

۲

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

۳

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

۴

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكُرْهُونَ

۵

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ

۶

وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشُّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ

۷

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

۸

میپرسند ترا از غنایم دار الحرب بگو انفال مر خدا راست و رسول را پس بپرهیزید از خدا و اصلاح کنید میاتتان را و اطاعت کنید خدا و رسولش را اگر هستی گروندگان

جز این نیست گروندگان آنانند که چون یاد کرده شود خدا بترسد دلهای ایشان و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای او بیفزاید ایشان را در ایمان و بر پروردگارشان توکل می‌کنند

آنان که بر پا میدارند نماز را و از آنچه روزی دادیم ایشان را انفاق می‌کنند

آن گروه ایشانند گروندگان بر راستی مر ایشان را است مرتبه‌ها نزد پروردگارشان و آمرزش و روزی خوب

همچنانکه بیرون آوردت پروردگارت از خانهات بر راستی و بدرستی که پاره از گروندگان هر آینه کراهت دارند

مجادله میکنند ترا در حق پس از آنچه ظاهر شده بود گویا رانده میشوند بسوی مرگ و ایشان می‌بینند

و هنگامی که وعده میداد شما را خدا بیکی از دو طایفه که آنها مر شما راست و دوست میداشتید که غیر صاحب شوکت بوده باشد مر شما را و میخواست خدا که ثابت گرداند حق را با سخنانش و ببرد دنباله کافران را

تا ثابت گرداند حق را و ناچیز گرداند باطل را و اگر چه کراهت داشتند گناهکاران

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ
بِأَلْفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ

۱۰

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا
النَّصْرُ إِلَّا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

۱۱
۱۴۷۲

إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنزِلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ
السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُم رِجْسَ الشَّيْطَانِ
وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ

۱۲

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ
ءَامَنُوا سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا
فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ

۱۳

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

۱۴

ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ

۱۵

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا
تُوَلُّوهُمْ الْأَدْبَارَ

۱۶

وَمَنْ يُؤَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبرَهُ إِلَّا مَتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّرًا إِلَىٰ
فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ

وقتی که استغاثه نمودید پروردگارتان را پس اجابت کرد مر
شما را که من زیاده کننده‌ام شما را به هزار از فرشتگان از
پی هم در آیندگان

و نگردانید آنرا خدا مگر مژده و برای آنکه بیارامد بان
دل‌های شما و نیست یاری مگر از نزد خدا بدرستی که خدا
غالب درست‌کردار است

وقتی که عارض شد شما را پینکی برای ایمنی از او و فرو
میفرستد بر شما از آسمان آبی تا پاک سازد شما را بان و
ببرد از شما وسوسه شیطان را و تا ببندد بر دل‌های شما و
ثابت گرداند بان قدمها را

هنگامی که وحی میکرد پروردگارت به ملائکه که من با
شمایم پس استواری دهید آنان را که گرویدند زود باشد
که اندازه در دل‌های آنان که کافر شدند ترس را پس بزنید
بر زبر گردنها و بزنید از ایشان همه انگشتان را

این بسبب آنست که ایشان مخالفت کردند خدا و رسولش
را و هر که مخالفت کند خدا و رسولش را پس بدرستی که
خدا سخت عقوبت است

اینست پس بچشید آنرا و بدرستی که کافران راست عذاب
آتش

ای آن کسانی که گرویدید چون ملاقات کنید آنان را که کافر
شدند به انبوه پس مگردانید بایشان پشتها را

و هر که بگرداند بایشان در آنروز پشت خود را مگر کناری
رفته باشد برای کارزار یا برای جای گرفتن در میان گروهی
از مقاتلین پس بر خود گرفته خشم خدا را و جایگاه او دوزخ
است و بد مرجعی است

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ
وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ
اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدِ الْكَافِرِينَ

اینست و بدرستی که خدا سست کننده مکر کافران است

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ
لَّكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا
وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ

اگر فتح میخواستید پس بتحقیق آمد شما را فتح و اگر باز
ایستید پس آن بهتر است مر شما را و اگر باز گردید باز
میگردیم و هرگز کفایت نمی‌کند از شما جماعت شما چیزی را
گر چه بسیار باشد و بدرستی که خدا با گروندگان است

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ
وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ

ای آن کسانی که گرویدید فرمان برید خدا و رسولش را و
بر مگردید از او و شما می‌شنوید

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

و مباشید مانند آنان که گفتند شنیدیم و ایشان نشنیدند

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

بدرستی که بدترین جنبنندگان نزد خدا کران گنگانند که
نمی‌یابند بعقل

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا
وَهُمْ مُّعْرِضُونَ

و اگر دانسته بود خدا در ایشان خیری هر آینه شنواییده
بود ایشان را و اگر شنواییده بود ایشان را هر آینه روی
گردانیده بودند و آنان روی گردان بودند

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ
لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ
وَأَنَّهُ رَئِيفٌ يُعْذِرُ

ای آنکسانیکه گرویدید اجابت کنید مر خدا و رسول را چون
بخواند شما را برای آنچه زنده کند شما را و بدانید که خدا
حائل میشود میان مرد و دل او و بدرستی که بسوی او
محشور میشود

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

و بترسید از فتنه که نرسد آنان را که ستم کردند از شما
تنها و بدانید که خدا سخت عقوبت است

وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ
يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ
وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا
ءَامَنَتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا ءَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ
أَجْرٌ عَظِيمٌ

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا
وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو
الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ
يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا
مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ
عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ
وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

و یاد کنید هنگامی که شما بودید اندک ناتوان شمرده‌گان در
زمین می‌ترسیدید که بر بایند شما را مردمان پس جا داد
شما را و تقویتتان کرد بنصرتش و روزی کردتان از پاکیزه‌ها
باشد که شما شکر کنید

ای آن کسانی که گرویدید خیانت نکنید خدا و رسول را و
خیانت نکنید امانت‌ها را و شما میدانید

و بدانید که جز این نیست مالها را و اولادتان بلاء است و
بدرستی که خدا نزدش اجری عظیم است

ای آن کسانی که گرویدید اگر بپرهیزید از خدا میگرداند
برای شما تمیزی و در می‌گذرد از شما گناهان شما را و
میامزد شما را و خدا صاحب فضلی است بزرگ

و هنگامی که مکر کردند بتو آنان که کافر شدند که حبس
کنند ترا یا بکشندت یا بیرون کنندت و مکر میکردند و
جزای مکر میداد خدا و خدا بهترین مکر کنندگانست

و چون خوانده شود بر ایشان آیت‌های ما گویند بحقیقت
شنیدیم اگر میخواستیم هر آینه می‌گفتیم مانند این را
نیست این مگر افسانه‌های پیشینیان

و هنگامی که گفتند بار خدایا اگر باشد این آنکه حقست از
نزد تو پس بباران بر ما سنگها از آسمان یا بیاور بما عذابی
دردناک

و نباشد خدا که عذاب کند ایشان را و تو در میان ایشان و
نباشد خدا عذاب کننده ایشان و ایشان استغفار می‌کنند

وَمَا لَهُمْ إِلَّا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُمْ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُمْ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصَدِيَةً فَذُوقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ
فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ
عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أَوْلِيَّكَ هُمْ
الْخٰسِرُونَ

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ
يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ
فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلٰكُمْ نِعْمَ الْمَوْلٰ وَنِعْمَ
التَّصِيرُ

و چیست ایشان را که عذاب نکند ایشان را خدا و ایشان باز
می‌دارند از مسجد الحرام و نباشند صاحبان آن نیست
صاحبان آن مگر پرهیزگاران و لیکن بیشترین ایشان
نمی‌دانند

و نباشد نمازشان نزد آن خانه مگر صغیری و دست زدنی
پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید که کافر میشدید

بدرستی که آنان که کافر شدند انفاق میکنند مالهای خود را
تا بازدارند از راه خدا پس بزودی صرف می‌کنند آنها را پس
خواهد بود بر ایشان حسرتی پس مغلوب میشوند و آنان که
کافر شدند بدوزخ محشور میشوند

تا جدا سازد خدا ناپاک را از پاک و بگرداند ناپاک را
بعضیش بر بعضی پس بر سر هم جمع کند آنها را پس
بگرداند آنها در دوزخ آنگروه ایشانند زیانکاران

بگو آنان را که کافر شدند اگر باز ایستند میامرزند مر
ایشان را آنچه بتحقیق گذشت و اگر برگردند پس بحقیقت
گذشت طریقه پیشینیان

و کارزار کنید با ایشان تا نباشد فتنه و باشد دین همه آن
از برای خدا پس اگر باز ایستند پس بدرستی که خدا بانچه
می‌کنند بینا است

و اگر اعراض کنند پس بدانید بدرستی که خدا مولای شما
است خوب مولائی و خوب ناصریست

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَ لِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ
ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقَىٰ
الْجُمُعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ
أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِأَخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَدِ وَلَكِنَّ
لَيَقْضِي اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَن بَيْنَةٍ
وَيَحْيِي مَنْ حَيَّ عَن بَيْنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ

إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَايِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرْنٰكَهُمْ كَثِيرًا
لَّفَشَلْتُمْ وَتَتَنَزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ وَعَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّقَاتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا
وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَىٰ
اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ
كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

و بدانید که آنچه غنیمت گرفتید از چیزی پس بدرستی که
از برای خداست پنج یکش و از برای رسول و از برای
صاحب قرابت و یتیمان و درماندگان و رهگذران محتاج اگر
هستید ایمان آورده‌اید بخدا و آنچه فرو فرستادیم بر بنده
خود روز تمیز روزی که بهمرسیدند آن دو جماعت و خدا بر
همه چیز توانا است

هنگامی که شما بودید در کناره نزدیکتر و ایشان بودند
بکناره دورتر و سواران قافله پائین تر بودند از شما و اگر
وعده کرده بودید هر آینه خلاف کردید در وعده و لیکن تا
بفعل آورد خدا کاری را که میبایست کرده شود تا آنکه
هلاک شود کسی که هلاک شد از روی دلیل و حجت و زنده
شود کسی که زنده شد از روی دلیل و بدرستی که خدا هر
آینه شنوای دانا است

هنگامی که نمود بتو ایشان را خدا در خوابت اندک و اگر
نموده بود بتو ایشان را بسیار هر آینه سستی کرده بودید و
نزاع کرده بودید در آن امر و لیکن خدا سلامت داشت
بدرستی که او دانا است بذات سینه‌ها

و هنگامی که نمود بشما ایشان را چون بهمرسیدید در
چشمهای شما اندک و گردانید اندک شما را در چشمهای
ایشان تا بفعل آورد خدا کاری را که بود کرده شده و بخدا
گردانیده میشود کارها

ای آنکسانیکه ایمان آوردید چون ملاقات کنید گروهی را
پس پای دارید و یاد کنید خدا را بسیار باشد که شما
رستگار شوید

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنزِعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

و فرمان برید خدا و رسولش را و نزاع نکنید پس سستی خواهید کرد و خواهد رفت دولت شما و صبر کنید بدرستی که خدا با صبر کنندگانست

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

و نباشید چون آنان که بیرون آمدند از دیارشان بشادی تمام و وانمود مردمان را و منع میکردند از راه خدا و خدا آنچه می‌کنند فرا رسنده است

وَإِذْ زَيْنَ لَهْمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَآتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

و هنگامی که بیاراست مر ایشان را دیو رجیم کردارشانرا و گفت نیست غلبه کننده مر شما را امروز از مردمان و بدرستی که من پناه دهنده‌ام شما را پس چون نمودار شدند آن دو فوج برگشت بر دو پاشنه‌اش و گفت بدرستی که من بیزارم از شما بدرستی که من می‌بینم آنچه را که نمی‌بینید بدرستی که من می‌ترسم از خدا و خدا سخت عقوبتست

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

هنگامی که می گفتند دورویان و آنان که در دلهای ایشان بود بیماری که بفریفت اینها را دین ایشان و هر که توکل میکند بر خدا پس بدرستی که خدا غالب درست‌کردار است

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةَ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

و اگر میدیدی هنگامی که میمیرانیدند آنان را که کافر شدند ملائکه میزدند بر رویه‌اشان و پشتهاشان و بچشید عذاب آتش سوزان را

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ

آن بسبب آن چیز است که پیش فرستاد دستهای شما و بدرستی که خدا نیست بیداد کننده مر بندگان را

كَذَابِ عَالِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ

چون شیوه فرعونیان و آنان که بودند پیش از ایشان کافر شدند بآیت‌های خدا پس گرفت ایشان را خدا بگناهانشان بدرستی که خدا نیرومند سخت عقوبتست

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

آن باینست که خدا نباشد تغییر دهنده نعمتی را که احسان کرد آنرا بر جمعی تا آنکه تغییر دهند آنچه را باشد در نفسهاشان و بدرستی که خدا شنوای دانا است

كَذَّابٍ ءَالٍ فِرْعَوْنَ وَالدِّينِ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا ءَالَ فِرْعَوْنَ وَكُلُّ كَانُوا ظَالِمِينَ

چون شیوه فرعونیان و آنان که بودند پیش از ایشان تکذیب کردند آیتهای پروردگارشان را پس هلاک کردیمشان بگناهانشان و غرق کردیم فرعونیان را و همه بودند ستمکاران

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

بدرستی که بدترین جنبندگان نزد خدا آنانند که کافر شدند پس ایشان ایمان نمی‌آورند

الَّذِينَ عَاهَدتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْفُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ

آنان که پیمان گرفتی از ایشان پس می‌شکنند پیمان خود را در هر بار و ایشان نمی‌پرهیزند

فَإِذَا تَثَقَفَتْهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِدَ بِهِمْ مَنِ خَلَفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدْكُرُونَ

پس اگر دریابی ایشان را در حرب پس پراکنده ساز بایشان کسی را که باشد از پس آنها باشد که ایشان پند گیرند

وَأَمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَأَنْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الخَائِنِينَ

و اگر بترسی البته از جمعی خیانتی پس تو نیز اعلام نقض کن ایشان را بر یکسانی بدرستی که خدا دوست نمی‌دارد خیانتکاران را

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ

و میندازید البته آنان که کافر شدند که پیشی گرفتند بدرستی که ایشان عاجز نمی‌کنند

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ ءَعَدُّوا لِلَّهِ وَعَدْوَكُمْ وَعَآخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

و آماده سازید برای ایشان آنچه بتوانید از اسباب توانائی و از بستن اسبان که بترسانید بان دشمن خدا و دشمنان را و دیگران از غیر ایشان نمیدانند ایشان را خدا میداند ایشان را و آنچه انفاق می‌کنید از چیزی در راه خدا تمام داده میشود به شما و شما ستم کرده نشوید

وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

و اگر میل کردند مر صلح را پس میل کن مر آنرا و توکل کن بر خدا بدرستی که اوست شنوای دانا

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَاكَ
بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ

و اگر بخواهند که مکر کنند با تو پس بدرستی که کافیت
ترا خدا اوست که تقویت کرد ترا بنصرتش و به گروندگان

وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا
أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ

و الفت داد میان دلهاشان اگر صرف میکردی آنچه در زمین
است همه الفت نمی‌افکندی میان دلهاشان و لیکن خدا الفت
افکند میانشان بدرستی که اوست غالب درست‌کردار

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

ای پیغمبر بس است ترا خدا و آنکه را که پیروی کرد ترا از
مؤمنین

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَرِضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَبِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَفْقَهُونَ

ای پیغمبر ترغیب کن مؤمنان را بر کارزار اگر بوده باشد از
شما بیست از صبر کنندگان غالب شوند بر دویست و اگر
باشد از شما صد غالب شوند بر هزار از آنان که کافر شدند
بسبب آنکه آنها گروهی‌اند که نمی‌فهمند

أَلَكُنْ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفِينَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

اکنون تخفیف داد خدا از شما و دانست که در شما
ناتوانیست پس اگر باشد از شما صد صبر کننده غالب
میشوند بر دویست و اگر بوده باشد از شما هزار غالب
میشوند بر دو هزار بدستوری خدا و خدا با صبر
کنندگانست

مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ سَرَى لَهُ حَتَّى يُثَخِّنَ فِي الْأَرْضِ
تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ

نسزد مر پیغمبری را که باشد مر او را اسیران تا آنکه
کشتن بسیار کند در زمین میخواهید متاع دنیا را و خدا
میخواهد آخرت را و خدا غالب درست‌کردار است

لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ

اگر نبود نوشته از خدا که پیشی گرفته بود هر آینه مس
کرده بود شما را در آنچه گرفتید عذابی بزرگ

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ

پس بخورید از آنچه غنیمت گرفتید حلال پاکیزه و بپرهیزید
از خدا بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلٌّ لِّمَن فِي أَيْدِيكُمْ مِّنَ الْأَسْرَىٰ إِن يَعْلَمِ
اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ
وَيَغْفِرَ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

ای پیغمبر بگو آنان را که در دست شماست از اسیران اگر
داند خدا در دلهای شما خیری را بدهد شما را بهتر از آنچه
گرفته شد از شما و میامزد شما را و خدا آمرزنده
مهربانست

و اگر اراده کنند خیانت با تو را پس بتحقیق خیانت کردند
خدا را از پیش پس توانائی داد بر ایشان و خدا دانای
درستکردار است

وَإِن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ فَأَمْكَنَ
مِنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

بدرستی که آنان که گرویدند و هجرت کردند و جهاد کردند
بمالهانشان و جانهایشان در راه خدا و آنان که جای دادند و
یاری کردند آنها بعضیانشان دوستان بعضیاند و آنان که
گرویدند و هجرت نکردند نیست شما را از دوستی ایشان
هیچ چیز تا هجرت کنند و اگر بیاری طلبند شما را در دین
پس بر شما است یاری کردن مگر بر جمعی که میانه شما و
میانه ایشان پیمان نیست و خدا آنچه می کنید بینا است

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ
بَعْضٍ ۗ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِّنْ وَلِيَّتِهِم
مِّن شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا ۗ وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ
فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ ۗ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ ۗ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

و آنان که کافر شدند بعضی از ایشان دوستان بعضیاند اگر
نکنید آنرا خواهد شد فتنه در زمین و فساد بزرگ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۗ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ
فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ

و آنان که گرویدند و هجرت گزیدند و جهاد کردند در راه
خدا و آنان که جای دادند و یاری کردند آن گروه ایشانند
گروندگان برآستی مر ایشان را است آمرزش و روزی خوب

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ
ءَاوُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ
وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

و آنان که گرویدند از بعد و هجرت کردند و جهاد کردند با
شما پس آنها از شماست و صاحبان رحمتی بعضی از ایشان
اولی باشند به بعضی در کتاب خدا بدرستی که خدا بهمه
چیز دانا است

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ
فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ ۗ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي
كِتَابِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ
مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُحْزِي الْكَافِرِينَ

وَأَذِّنْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ
اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ
لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ
وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا
وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَى
مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

فَإِذَا أَنْسَلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرْمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ
وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ
فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَءَاتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ
كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ

است از خدا و رسولش بسوی آنان که پیمان بستید از
مشرکان

پس سیر کنید در زمین چهار ماه و بدانید که شما غیر عاجز
کننده خدایید و بدرستی که خدا رسوا کننده کافران است

و اعلامیست از خدا و رسولش بمردمان روز حج اکبر
بدرستی که خدا بیزار است از مشرکان و رسولش پس اگر
توبه کردید پس آن بهتر است مر شما را و اگر اعراض
کردید پس بدانید که شما غیر عاجز کننده خدائید و بشارت
ده آنان را که کافر شدند بعدابی دردناک

مگر آنان که پیمان بستید از مشرکان پس نقصان
نرسانیدند شما را چیزی و نه هم پشت شدند بر شما احدی
را پس تمام گردانید با ایشان پیمانشان را تا مدتشان
بدرستی که خدا دوست دارد پرهیزگاران را

پس چون منقضی شود شهرهای حرام پس بکشید مشرکان
را هر جا بیابیدشان و بگیریدشان و حبس کنیدشان و
بنشینید برای ایشان بهر راهگذری پس اگر توبه کردند و
بر پای داشتند نماز را و دادند زکاه را پس خالی سازید راه
ایشان را بدرستی که خدا آمرزنده مهربان است

و اگر یکی از مشرکان پناه آورد بتو پس پناه ده او را تا
بشنود کلام خدا را پس برسان او را به مأمنش این بانست
که ایشان گروهی‌اند که نمی‌دانند

۹
توبه
۷
۱۲۹
۱۵۷

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَمُوا
لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

چگونه باشد مر مشرکان را عهدهی نزد خدا و نزد رسولش
مگر آنان که عهد بستید نزد مسجد الحرام پس مادامیکه
استقامت ورزند برای شما پس استقامت ورزید برای ایشان
بدرستی که خدا دوست دارد پرهیزگاران را

كَيْفَ وَإِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا
ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ
فَلْسِقُونَ

چگونه و اگر غالب شوند بر شما نگاه نمی‌دارند در شما
سوگندی و نه عهدهی را خوشنود میسازند شما را بدهنشان
و ابا دارد دلهاشان و بیشترین ایشان فاسقاند

أَشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَن سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ
سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

عوض گرفتند آیات‌های خدا بهای اندک را پس باز داشتند
از راه او بدرستی که ایشان بد است آنچه را عمل میکنند

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ

نگه نمی‌دارند در مؤمنین سوگندی و نه پیمانی و آن گروه
ایشانند از حد در گذرندگان

فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَعَآتُوا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي
الدِّينِ وَنُفِصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

پس اگر توبه کردند و بر پا داشتند نماز را و دادند زکاه را
پس برادران شما در دین و تفصیل میدهیم آیت‌ها را از
برای گروهی که میدانند

وَإِن نَّكُتُوا أَيْمَانَهُمْ مِّن بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ
فَقَتَلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَأَئِمَّنَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ

و اگر شکستند سوگندهاهاشان را از بعد پیمانشان و طعن
زدند در دینشان پس کارزار کنید با پیشوایان کفر بدرستی
که ایشان نیست سوگند مر ایشان را باشد که آنها باز
ایستند

أَلَا تَقْتُلُونَ قَوْمًا نَّكُتُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ
وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَأَلَّ اللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ
إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

آیا کارزار نمی‌کنید با جمعی که شکستند پیمانشان را و
قصد کردند به بیرون کردن رسول و آنها پیشی گرفتند شما
را اول بار آیا میترسید از ایشان پس خدا سزاوارتر است
که بترسید از او اگر هستید گروندگان

قَتَلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ

کارزار کنید با ایشان که عذاب میکند ایشان را خدا دستهای شما و رسوا میکند ایشان را و یاری میدهد شما را بر ایشان و شفا میدهد سینه‌های جمعی گروندگانرا

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و میبرد خشم دلهاشان را و توبه می‌پذیرد خدا از آنکه میخواهد و خدا دانای درست‌کردار است

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

آیا می‌پنداشتید که وا گذاشته میشوید و هنوز ندانسته خدا آنان را که جهاد کردند از شما و نگرفتند از غیر خدا و غیر رسولش و غیر مؤمنان دوستی همراز و خدا آگاه است بانچه میکنید

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِم بِالْكَفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ

نباشد مر مشرکان را که عمارت کنند مسجدهای خدا را گواهی دهندگانند بر خودهاشان به کفر آنها ناجیز شد کردارشان و در آتش ایشانند جاویدانیان

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

جز این نیست که عمارت میکنند مسجدهای خدا را کسی که گروید بخدا و روز بازپسین و بر پا داشت نماز را و داد زکاه را و ترسید مگر از خدا پس شاید آنها که باشند از راه یافتگان

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

آیا قرار دادید آب دادن حاج و عمارت مسجد الحرام را چون کسی که گروید بخدا و روز بازپسین و جهاد کرد در راه خدا یکسان نباشند نزد خدا و خدا هدایت نمی‌کند گروه ستمکاران را

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

آنان که گرویدند و هجرت کردند و جهاد کردند در راه خدا بمالهاشان و جانهاشان بزرگترند بمرتبه نزد خدا و آن گروه ایشانند کامیابان

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُم بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتِ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ

خَلِيدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءَابَاءَكُمْ وَءِخْوَانَكُمْ ءَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

قُلْ إِن كَانَ ءَابَاؤُكُمْ وَءَبْنَاؤُكُمْ وَءِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ أُقْتِرْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبْتَكُمْ كَثَرْتُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

مژده ميدهد ايشان را پروردگارشان برحمتي از او و خوشنودي و بهشتهايي از براي آنها در آن نعمتي دائمي

جاودانيان در آن هميشه بدرستي كه خدا نزد او است مزي بزرگ

اي آن كساني كه گرويديد نگرديد پدران را و برادران را دوستان را اگر گزيدند كفر را بر ايمان و كسي كه دوست گيردشان از شما پس آنها ايشانند ستمكاران

بگو اگر باشند پدران و پسران و برادران و جفت هاتان و خويشاتان و مالهايي كه اندوخته ايد و بازرگاني كه ميترسيد از كساد شدنش و مسكنهايي كه خوشنوديد از آنها دوستتر بشما از خدا و رسولش و از جهاد كردن در راه او پس انتظار بريد تا بياورد خدا فرمانش را و خدا هدايت نمي كند گروه نافرمانان را

بتحقيق ياري كرد شما را خدا در جاهاي بسيار و روز حنين هنگامي كه بشگفت در آورد شما را بسياري شما پس كفايت نكرد از شما چيزي و تنگ شد بر شما زمين با فراخيش پس برگشتيد پشت گردانندگان

پس فرو فرستاد خدا آرامش خود را بر رسولش و بر گروندگان و فرو فرستاد لشگرهايي كه نميديدشان و عذاب كرد آنان را كه كافر شدند و آنست پاداش كافران

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

پس توبه میپذیرد خدا پس از آن بر هر که میخواهد و خدا
آمرزنده مهربانست

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا ۖ وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً
فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنْ شَاءَ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ

ای آن کسانی که گرویدید جز این نیست مشرکان پلیدند
پس نباید که نزدیک شوند به مسجد الحرام بعد از امسال و
اگر بترسید از درویشی پس زود باشد بی‌نیاز کند شما را
خدا از فضلش اگر خواهد بدرستی که خدا دانای حکیم
است

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا
يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۖ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ
صَاغِرُونَ

کارزار کنید با آنان که نمی‌گروند بخدا و نه بروز بازپسین و
حرام نمی‌کنند آنچه را که حرام گردانید خدا و رسولش و
قبول نمی‌کنند دین حق را از آنان که داده شدند کتاب را تا
آنکه بدهند جزیه را بدست خود و ایشان باشند خواران

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ ۗ وَقَالَتِ النَّصْرَى الْمَسِيحُ
ابْنُ اللَّهِ ۗ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ ۗ يُضِلُّهُونَ قَوْلَ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِن قَبْلُ قَتَلَهُمُ اللَّهُ ۗ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ

و گفتند یهود که عزیر پسر خدا است و گفتند ترسایان که
مسیح پسر خدا است این گفتارشانست بدهنهاشان مانند
میشوند گفتار آنان را که کافر شدند از پیش بکشد ایشان
را خدا چگونه برگردانیده میشوند

اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ ۗ وَالْمَسِيحُ
ابْنُ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا ۗ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
سُبْحَانَهُ ۗ عَمَّا يُشْرِكُونَ

گرفتند دانایانشان را و زاهدانشان را صاحبان خود غیر خدا
را و مسیح پسر مریم و فرموده نشدند مگر آنکه پرستش
کنند الهی یگانه را نیست خدائی مگر او منزّه است از آنچه
شرک میاورند

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

میخواهند که فرو نشانند نور خدا را بدهنشان و ابا دارد خدا مگر آنکه تمام کند نور خود را و اگر چه کراهت دارند کافران

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

اوست که فرستاد رسولش را بهدایت و دین حق تا غالب گرداند آنرا بر دین همه‌اش و اگر چه کراهت دارند مشرکان

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَآكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

ای آنکسانیکه گرویدید بدرستی که بسیاری از دانایان و زاهدان هر آینه میخورند مالهای مردمان را باطل و باز میدارند از راه خدا و آنان که نهفته می‌نهند طلا و نقره را و انفاق نمی‌کنند آنها را در راه خدا پس بشارت ده ایشان را بعدابی دردناک

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ

روزی که افروخته میشود بر آنها در آتش جهنم پس داغ کرده میشود بانها پیشانیهایشان و پهلوهایشان و پشتهایشان اینست آنچه نهفته مینهادید برای خودهاتان پس بچشید آنچه نهفته مینهادید

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ وَقَتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقْتَلُونَكُم كَافَّةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

بدرستی که شمار ماهها نزد خدا دوازده ماه است در کتاب خدا روزی که آفرید آسمانها و زمین را از آنها چهار حرام است اینست دین راست پس ستم نکنید در آنها بر خودتان و کارزار کنید با مشرکان همگی همچنانکه کارزار میکنند با شما همگی و بدانید که خدا با پرهیزگارانست

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِعُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ
فَيَحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءَ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْتَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ
الْآخِرَةِ فَمَا مَتَعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ

إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلَ قَوْمًا غَيْرَكُمْ
وَلَا تَضُرُّهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِي
أَثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ
مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا
وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَالْكَلِمَةُ اللَّهُ هِيَ الْعُلْيَا
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

جز این نیست که تغییر دادن ماه‌های حرام زیدتی است در
کفر اضلال کرده میشوند بان آنان که کافر شدند حلال
میگردانند آنرا سالی و حرام میگردانندش سالی تا موافقت
نمایند با شمار آنچه حرام گردانید خدا پس حلال میگردانند
آنچه را حرام کرد خدا آراسته شد مر ایشان را بدی
کردارشان و خدا راه نماید گروه ناگروندگان را

ای آن کسانی که گرویدید چیست مر شما را چون گفته شود
مر شما را که بیرون روید در راه خدا سنگین میشوید
بزمین آیا راضی شدید بزندگانی دنیا از آخرت پس نیست
مایه عیش زندگانی دنیا در آخرت مگر اندک

اگر بیرون نمیروید عذاب میکند شما را عذابی دردناک و
بدل (شما) میگیرد گروهی غیر شما را و ضرر نمی‌رسانید او
را چیزی و خدا بر هر چیزی توانا است

اگر یاری نکنید او را پس بحقیقت یاری کردش خدا وقتی که
بیرون کردندش آنان که کافر شدند بود دویم دو نفر وقتی
که آن دو در غار بودند هنگامی که میگفت بهمراهش که
اندوه مخور بدرستی که خدا با ما است پس فرو فرستاد
خدا آرامشش را بر او و تقویت کردش به لشگرهائیکه
نمی‌دیدید آنها را و گردانید کلمه آنان را که کافر شدند
پائین و کلمه خدا آنست بالا و خدا غالب درست‌کردار است

أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

بیرون روید سبک و گران و جهاد کنید بمالهایتان و جانهایتان در راه خدا آن بهتر است شما را اگر باشید که بدانید

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَٰكِن بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

اگر بود متاعی قریب الوصول و سفری آسان هر آینه پیروی کرده بودند ترا و لیکن دور شد بر ایشان مسافت و بزودی سوگند خواهند خورد بخدا که اگر توانسته بودیم هر آینه بیرون آمده بودیم با شما هلاک میگردانند نفسهای خود را و خدا میداند که ایشانند هر آینه دروغگویان

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَّبِعِنَا لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ

عفو کرد خدا از تو چرا دستوری دادی ایشان را تا آنکه ظاهر میشد مر ترا آنان که راست گفتند و میدانستی دروغگویان را

لَا يَسْتَعِذُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ

دستوری نمیخواهند از تو آنان که میگردند بخدا و روز بازپسین که جهاد کنند بمالهایشان و جانهایشان و خدا داناست پرهیزگاران

إِنَّمَا يَسْتَعِذُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَآرْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ

جز این نیست دستوری میخواهند از تو آنان که نمیگردند بخدا و روز بازپسین و شک کرد دلهاشان پس ایشان در شکشان متردد میباشند

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَٰكِن كَرِهَ اللَّهُ انبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ

و اگر اراده کرده بودند بیرون رفتن را هر آینه آماده نموده بودند مر آنرا ساز و برگی و لیکن ناخوش داشت خدا بر انگیزاند ایشان را پس باز داشت ایشان را و گفته شد بنشینید با نشستگان

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا وُضِعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

اگر بیرون آمده بودند در شما نمیافزودند شما را مگر فساد و هر آینه شتافته بودند میاتتان که بجویند برای شما فتنه و باشند در شما سخن چینیان مر ایشان را و خدا دانا است به ستمکاران

لَقَدْ ابْتَعُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّىٰ جَاءَ
الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ

بحقیقت جستند فتنه را از پیش و برگردانیدند برای تو
امور را تا آمد حق و ظاهر شد امر خدا و ایشان ناخوش
داران

وَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أُنذُن لِي وَلَا تَفْتِنِي ۗ أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا ۗ
وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

و از ایشان کسی است که میگوید دستوری ده مرا و بفتنه
مینداز مرا آگاه باش که در فتنه افتادند و بدرستی که
دوزخ هر آینه احاطه کننده کافرانست

إِن تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۖ وَإِن تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ
أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ

اگر برسد ترا خوبی بد میاید ایشان را و اگر برسد ترا
مصیبتی میگویند بتحقیق گرفتیم کارمان را از پیش و
برگردند و ایشان باشند شادمانان

قُلْ لَن يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

بگو هرگز نمیرسد ما را مگر آنچه نوشت خدا بر ما اوست
صاحب اختیار ما و بر خدا باید توکل کنند گروندگان

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ ۖ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ
بِكُمْ أَن يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ ۖ أَوْ بِأَيْدِينَا ۖ
فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ

بگو آیا انتظار میبرید بما مگر یکی از دو خوب را که نصرت و
شهادتست و ما انتظار میبریم بشما که برساند بشما خدا
عذابی از نزدش یا بدستهای ما پس انتظار کشید بدرستی
که ما با شما انتظار کشندگانیم

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَّن يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِن كُمْ كُنْتُمْ
قَوْمًا فَاسِقِينَ

بگو انفاق کنید خواه یا ناخواه که پذیرفته خواهد شد از
شما بدرستی که شما هستید گروهی نافرمانبران

وَمَا مَنَعَهُمْ أَن تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ
وَبِرَسُولِهِ ۚ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَىٰ وَلَا يُنْفِقُونَ
إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ

و منع نکرد ایشان را که قبول شود از ایشان نفقه‌هایشان
مگر آنکه ایشان کافر شدند بخدا و رسولش و نمی‌آیند
بنماز مگر در حال کسالت و انفاق نمی‌کنند مگر با کراهت

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ

وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ وَمَا هُمْ مِّنكُمْ وَلَكِنَّهُمْ
قَوْمٌ يَفْرُقُونَ

لَوْ يَجِدُونَ مَلَجًا أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مُدْخَلًا لَّوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ
يَجْمَحُونَ

وَمِنْهُمْ مَّن يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رِضًا
وَإِنْ لَّمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ
سَيُوتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا
وَالْمَوْلَافَةِ قُلُوبِهِمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنٌ خَيْرٌ
لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا
مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

پس بشگفت نیاورد ترا مالهاشان و نه فرزندانشان
نمی‌خواهد خدا مگر اینکه عذاب کند ایشان را بانها در
زندگانی دنیا و هلاک شود نفسهاشان و آنها باشند کافران

و سوگند میخورند بخدا که ایشان هر آینه از شما نیستند
و سوگند میخورند بخدا که ایشان گروهی‌اند که میترسند

اگر می‌یافتند پناهی یا غارهایی یا سوراخ در خزیدنی هر
آینه رو می‌کردند بسوی آن و بشتاب می‌رفتند

و از ایشان کسی است که عیب میکند ترا در صدقه‌ها پس
اگر داده شدند از آنها خوشنود گشتند و اگر داده نشدند از
آنها آنگاه ایشان خشم می‌کنند

و اگر آنکه ایشان راضی شده بودند بآنچه دادشان خدا و
رسولش و گفتند بس است ما را خدا زود باشد که بدهد ما
را خدا از فضلش و رسولش بدرستی که ما بسوی خدا
رغبت دارندگانیم

جز این نیست صدقه‌ها از برای درویشان و درماندگان و
کارکنان بر جمع صدقات و آنانکه بدست آورده شده
دلهاشان و در آزاد کردن گردنها و قرض دادن مفلسان و در
راه خدا و رهگذران محتاج فرض کردنیست از خدا و خدا
دانای درست‌کردار است

و از ایشان کسانی‌اند که میرنجانند پیغمبر را و میگویند که
او شنوای سخن هر کسی است بگو شنوای خیر است شما
را می‌گردد بخدا و تصدیق میکند گروندگان را و رحمتی
است کسانی را که گرویدند از شما و آنان که میرنجانند
رسول خدا را از برای ایشانست عذابی دردناک

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ

سوگند میخورند بخدا برای شما تا خوشنود کنند شما را و خدا و رسولش سزاوارترند که خوشنود کنندش اگر هستند گروندگان

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَن يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَلِيدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ

آیا ندانسته‌اند که هر که مخالفت میکند با خدا و رسولش پس بدرستی که از برای او است آتش جهنم جاویدان در آن اینست رسوائی بزرگ

يَحْذَرُ الْمُنْفِقُونَ أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهِزَّؤْا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ

می‌ترسند منافقان که فرو فرستاده شود بر ایشان سوره که آگاه گرداند ایشان را بآنچه در دلهای ایشانست بگو استهزاء کنید بدرستی که خدا ظاهر کننده است آنچه را می‌ترسید

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَعَائِيَتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ

و هر آینه اگر پرسى از ایشان هر آینه گویند جز این نیست بودیم که صحبت میداشتیم و بازی می‌کردیم بگو آیا بخدا و آیت‌هایش و رسولش بودید که استهزاء می‌کردید

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفَ عَن طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ

عذر نخواهید بتحقیق که کافر شدید پس از ایماتان اگر عفو کنیم از پاره‌ای از شما عذاب خواهیم کرد پاره‌ای را بسبب آنکه ایشان باشند گناهکاران

الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

مردان منافق و زنان منافق بعضی ایشانند از بعضی امر می‌کنند بناشایسته و نهی می‌کنند از شایسته و بهم میارند دستهایشان را فراموش کردند خدا را پس فراموش کردشان بدرستی که منافقان ایشانند فاسقان

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ مُقِيمٌ

وعده کرده خدا مردان با نفاق و زنان با نفاق و کافران را آتش دوزخ جاودانیان در آن آن کافیت ایشان را و لعنت کرد ایشان را خدا و از برای ایشانست عذابی پاینده

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا
 وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ كَمَا
 اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي
 خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

۹
 توبه
 ۶۹
 /۱۲۹

مانند آنان که از پیش شما بودند سخت‌تر از شما بقوت و بیشتر به مالها و فرزندان پس کام جستند به نصیبشان پس کام جستید به نصیبتان همچنانکه کام جستند آنان که بودند پیش از شما به نصیبشان و در آمد کردید همچنانکه در آمد کردند آن گروه ناچیز شد کردارشان در دنیا و آخرت و آن گروه ایشانند زیانکاران

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ
 إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمُ رُسُلُهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
 يَظْلِمُونَ

۷۰

آیا نیامد ایشان را خبر آنان که بودند پیش از ایشان قوم نوح و عاد و ثمود و قوم ابراهیم و اصحاب مدین و آن شهرهای زیر و زبر شده آمد ایشان را رسولانشان با معجزات پس نبود خدا که ستم کند ایشان را و لیکن بودند که بخودشان ستم میکردند

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
 بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ
 الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ
 اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

۷۱

و مردان گرونده و زنان گرونده برخی از ایشانند دوستان برخی امر میکنند بکارهای شایسته و نهی میکنند از ناشایسته و بر پا می‌دارند نماز را و میدهند زکاة را و فرمان میبرند خدا و رسولش را آن گروه زود باشد رحمت کند ایشان را خدا بدرستی که خدا غالب درست‌کردار است

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ
 وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

۷۲

وعده داد خدا مردان گرونده و زنان گرونده را بهشتهائی که می‌رود از زیرشان نهرها جاودانیان در آن و مسکنهای پاکیزه در بهشتهائی با اقامت دائمی و خوشنودی از خدا بزرگتر است آنست آن کامیابی بزرگ

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ جَهْدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاَعْلَظْ عَلَيْهِمْ
وَمَا أَوْلَاهُمْ جَهَنَّمَ وَاَبْسُ الْمَصِيرُ

ای پیغمبر جهاد کن با کافران و منافقان و سخت گیر بر ایشان و جایگاه ایشان دوزخست و بد جای بازگشتنی است

سوگند میخورند بخدا که نگفتند و بحقیقت گفتند کلمه کفر را و کافر شدند بعد از اسلامشان و خواهش کردند بآنچه نرسیدند و کینه نورزیدند مگر آن که بی‌نیاز کرد ایشان را خدا و رسول او از فضلش پس اگر توبه کنند باشد بهتر ایشان را و اگر رو گردانند عذابشان کند خدا بعد از دردناک در دنیا و آخرت و نباشد ایشان را در زمین هیچ دوستی و نه یاری کننده

و از ایشان کسی است که پیمان کرد با خدا که اگر بدهد ما را از فضلش هر آینه صدقه دهیم و هر آینه خواهیم شد البته از شایستگان

پس چون دادشان از فضلش بخل کردند بان و رو گردانیدند و ایشان بود اعراض کنندگان

پس از پی آورد ایشان را نفاقی در دلهاشان تا روزی که بیابند آنرا بسبب آنچه خلاف کردند با خدا آنچه وعده کردند او را و بسبب آنچه بودند که دروغ می‌گفتند

آیا ندانستند که خدا میداند پنهانشان را و رازشان را و بدرستی که خدا دانای پنهانها است

آنان که عیب میکنند افزون دهندگانرا از گروندگان در صدقات و کسانی را که نمی‌یابند مگر طاعتشان را پس استهزاء می‌کنند از ایشان استهزاء کرد خدا از ایشان و از برای آنهاست عذابی دردناک

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا
بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ أُوْمَا بِمَا لَمْ يِنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمْ
اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ
يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

۷۴

وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهُ لِيَنْ عَاتِنَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ
وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ

۷۵
حزب
۸۰

فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ

۷۶

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ
مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

۷۷

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّمُ
الْغُيُوبِ

۷۸

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ
وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ
مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۷۹

أَسْتَغْفِرَ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرَ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرَ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

آمرزش خواهی ایشان را یا آمرزش نخواهی ایشان را اگر آمرزش خواهی ایشان را هفتاد بار پس هرگز نیامرزد خدا ایشان را آن باینست که ایشان کافر شدند بخدا و رسولش و خدا راه ننماید گروه فاسقان را

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ

شاد شدند باز گذاشتگان به نشستنشان از بعد پیغمبر خدا و ناخوش داشتند که جهاد کنند بمالهاشان و جانهاشان در راه خدا و گفتند مروید در گرما بگو آتش دوزخ سختتر است در گرمی اگر باشند بیابند

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

پس باید که بخندند اندک و باید که بگریند بسیار پاداشی بآنچه بودند که کسب می‌کردند

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَعْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقْتَلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَلِيفِينَ

پس اگر باز گردانید ترا خدا بسوی پاره از ایشان پس دستوری طلبند از تو برای بیرون رفتن پس بگو هرگز بیرون نخواهید آمد با من هیچگاه و هرگز کارزار نخواهید کرد با من دشمنی را بدرستی که شما راضی شدید به نشستن اول بار پس بنشینید با بازماندگان

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ

و نماز مگذار بر هیچیک از ایشان که مرد هرگز و نایست بر فراز گورش بدرستی که ایشان کافر شدند بخدا و رسولش و مردند و ایشان بودند فاسقان

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ

و بشگفت نیاورد ترا مالهاشان و فرزندانان جز این نیست میخواهد خدا که عذاب کندشان بانها در دنیا و هلاک شود نفسهاشان و ایشان باشند کافران

وَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ أَنْ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَعْذَنَكَ أُولُو الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ

و چون فرستاده شود سوره که ایمان آورید بخدا و جهاد کنید با رسولش دستوری خواهند از تو صاحبان ثروت از ایشان و گویند وا گذار ما را که باشیم با نشستگان

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

لَكِنَّ الرِّسُولَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَوْلِيَّتِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأَوْلِيَّتِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَعِذُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

راضی شدند بآنکه باشند با بازماندگان و مهر زده شد بر دلهاشان پس ایشان نمی‌فهمند

لیکن رسول و آنان که گرویدند با او جهاد کردند بمالهاشان و جانهاشان و آنگروه مر ایشان را است خیرات و آن گروه ایشانند رستگاران

مہیا کرده خدا برای ایشان بهشتہائی کہ می‌رود از زیر آنها نہرہا جاودانیان در آن آنست کامیابی بزرگ

و آمدند عذر گویندگان از بادیه نشینان کہ دستوری داده شود مر ایشان را و نشستند آنان کہ دروغ بستند بر خدا و رسولش زود باشد کہ برسد آنان را کہ کافر شدند از ایشان عذابی دردناک

نیست بر ناتوانان و نہ بر بیماران و نہ بر آنان کہ نمی‌بایند آنچه را صرف میکنند گناہی چون خالص شدند مر خدا و رسولش را نباشد بر نیکوکاران هیچ راہی و خدا آمرزنده و مہربانست

و نہ بر آنانیکہ چون آمدند ترا تا سوار کنی ایشان را گفتی نمی‌بایم آنچه سوار کنم شما را بر آن برگشتند و چشمہاشان میریخت از اشک از غم کہ نمی‌یافتند آنچه را صرف کنند

جز این نیست کہ راہ گرفت بر کسانی کہ دستوری می‌طلبند از تو و آنها توانگرانند راضی شدند بان کہ باشند با بازماندگان و مهر نہاد خدا بر دلہاشان پس ایشان نمی‌دانند

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ
تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ
عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

بعذر خواهی خواهند آمد بسوی شما چون باز گردید بسوی
ایشان بگو عذر میخواهید که هرگز باور نداریم شما را
بحقیقت خبر داد ما را خدا از خبرهای شما و بزودی خواهد
دید خدا کارتان را و رسولش پس باز گردانیده خواهید شد
بسوی دانای نهان و آشکار پس آگاهی دهد شما را بآنچه
بودید که می کردید

سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ
فَاعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجُوسٌ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءُ بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ

بزودی سوگند خواهند خورد بخدا از برای شما چون باز
گردید بسوی ایشان تا روی گردانید از ایشان پس روی
بگردانید از ایشان بدرستی که ایشان پلیدند و جایگاهشان
دوزخست پاداشی بسبب آنچه بودند کسب میکردند

يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ
لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

سوگند میخورند برای شما تا خوشنود شوید از ایشان پس
اگر خوشنود شوید از ایشان پس بدرستی که خدا خوشنود
نخواهد شد از گروه فاسقان

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا
أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

بادیه نشینان سخت ترند از راه کفر و نفاق و سزاوارترند
که ندانند حدهای آنچه را فرو فرستاد خدا بر رسولش و
خدا دانای درستکار است

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمْ
الدَّوَابِّ عَلَيْهِمْ ذَايِرَةٌ السَّوْءِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و از بادیه نشینان کسی است که میگیرد آنچه را صرف
می کند جای تاوان و چشم میدارد بشما گردشهای روزگار بر
ایشانست گردش بد و خدای شنوای داناست

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا
يُنْفِقُ قُرْبَتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ ۗ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ ۗ
سَيَدْخِلُهمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

و از بادیه نشینان کسی است که میگوید بخدا و روز
بازپسین و میگیرد آنچه را صرف میکند موجب تقرب در نزد
خدا و دعاهای رسول را آگاه باشید که آنها نزدیک است
برای آنها زود باشد که در آورد ایشان را خدا در رحمتش
بدرستی که خدا آمرزنده و مهربانست

:۹
توبه
۱۰۰
/۱۲۹
۱۶۸

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ

و سبقت داران نخست از مهاجران و انصار و آنان که پیروی کردند ایشان را به نیکویی خوشنود شد خدا از ایشان و خوشنود شدند از آن و مهیا کرده برای ایشان بهشتی که میرود زیرشان نهرها جاودانیان در آن همیشه آنست کامیابی بزرگ

۱۰۱

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ
الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ
سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يَرُدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ

و از آنان که پیرامون شمایند از بادیه نشینان منافقانند و از اهل مدینه ایستادند بر نفاق نمیدانی ایشان را ما میدانیمشان زود باشد عذابشان کنیم دو بار پس برگردانیده میشوند بسوی عذابی بزرگ

۱۰۲

وَأَخْرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَءَاخَرَ
سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

و دیگران اقرار کردند بگناهانشان آمیختند کرداری نیکو و دیگری بد شاید که خدا توبه پذیرد از ایشان بدرستی که خدا آمرزنده و مهربانست

۱۰۳

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ
عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

بگیر از مالهاشان صدقه که پاکسازیشان و پاکیزه‌شان گردانی بآنصدقه و دعا کن بایشان بدرستی که دعای تو مایه آرامش ایشانست و خدا شنوای دانا است

۱۰۴

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ
الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

آیا ندانسته‌اند که خدا اوست که میپذیرد توبه را از بندگانش و میگیرد صدقه‌ها را و بدرستی که خدا اوست توبه پذیر و مهربان

۱۰۵

وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ
وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ

و بگو بکنید پس بزودی میبیند خدا عمل شما را و رسولش و گروندگان و زود باشد که باز گردانیده شوید بسوی دانای نهان و آشکار پس بیگاهاند شما را بانچه بودید که می‌کردید

۱۰۶

وَأَخْرُونَ مُرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ
عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و دیگران موقوفانند مر فرمان خدا را یا عذاب میکند ایشان را و یا توبه بپذیرد از ایشان و خدا دانای درستکار است

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ
 الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ
 وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ
 لَكَاذِبُونَ

:۹
 توبه
 ۱۰۷
 /۱۲۹

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ
 أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ
 يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ

۱۰۸

أَفَمَنْ أُسِّسَ بُنْيَانُهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ
 مَنْ أُسِّسَ بُنْيَانُهُ عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَأَنْهَارُ بِهِ فِي نَارٍ
 جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

۱۰۹

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ
 قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

۱۱۰

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمْ
 الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدَا
 عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ
 بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بَبَيْعِكُمْ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ
 وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

۱۱۱
 حزب
 ۸۲
 ۱۶۹

و آنان که گرفتند مسجدی را برای ضرر رسانیدن و کفر و
 جدائی افکندن میان گروندگان و انتظار مر کسی را که حرب
 کرد با خدا و رسولش از پیش و هر آینه سوگند میخورند که
 نمی‌خواستیم مگر خوبی را و خدا گواهی میدهد که ایشانند
 هر آینه دروغگویان

نایست در آن هرگز هر آینه مسجدی که بنا نهاده شده بر
 پرهیزگاری از اول روز سزاوارتر است که بایستی در آن در
 آن باشد مردانی که دوست دارند که پاک شوند و خدا
 دوست میدارد پاک شوندگان را

آیا پس آنکه اساس نهاده باشد بنایش را بر پرهیزگاری از
 خدا و خوشنودی بهتر است یا آنکه اساس نهاده باشد
 بنایش را بر کنار گذرگاه سیل خالی شده شکست خورده
 پس فرود آمد بان در آتش دوزخ و خدا راه نماید گروه
 ستمکاران را

همیشه باشد بناشان که ساختند شکی در دلهاشان مگر آنکه
 پاره شود دلهاشان و خدا دانای درستکار است

بدرستی که خدا خرید از گروندگان جانهاشان و مالهاشان را
 بانکه مر ایشان را باشد بهشت کارزار می‌کنند در راه خدا
 پس میکشند و کشته می‌شوند وعده دادنی بر آن حق در
 توراہ و انجیل و قرآن و کیست وفا کننده‌تر بعهدش از خدا
 پس شاد شوید بسبب فروختنتان که مبیعت کردید بان و
 آنست آن کامیابی بزرگ

التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ
السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

آن توبه کنندگان پرستندگان ستایشگران روزه داران رکوع
کنندگان سجده کنندگان امر کنندگان بمعروف و نهی
کنندگان از منکر و نگهدارندگان حدهای خدا و مزده ده
گروندگانرا

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ
كَانُوا أَوْلَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ
الْحَجِيمِ

نباشد هر پیغمبر را و آنان که گرویدند که آمرزش از برای
مشرکان و اگر چه باشند صاحب قرابت از بعد ظاهر شد مر
ایشان را که ایشانند اهل آتش

وَمَا كَانَ أَسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَن مَّوْعِدَةٍ وَعَدَّهَا
إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ
لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ

و نبود آمرزش خواستن ابراهیم از برای پدرش مگر از
وعده‌ای که وعده داده بود آنرا باو پس چون ظاهر شد مر او
را که او دشمن خداست بیزار شد از او بدرستی که
ابراهیم بود هر آینه بسیار دعا کننده بردبار

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ
مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

و نباشد پروردگار که اضلال کند جمعی را پس از آنکه
هدایت کردشان تا آنکه بیان کند بر ایشان آنچه پرهیز
کنند بدرستی که خدا به همه چیز دانا است

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا
لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

بدرستی که خدا مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین زنده
میکند و میمیراند و نیست شما را از غیر خدا هیچ دوستی و
نه یاری کننده

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ
اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ
فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ

بتحقیق توبه پذیرفت خدا بر پیغمبر و مهاجران و انصار آنان
که پیروی کردند او را در زمان دشواری بعد از آنکه نزدیک
بود برگردد دل‌های پاره از ایشان پس پذیرفت توبه از
ایشان بدرستی که او بایشان مهربان رحیم است

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ
بِمَا رَحُبَّتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمُ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ
مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

:۹
توبه
۱۱۸
/۱۲۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ

۱۱۹
۱۷۰ر

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَن
يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْعَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَن
نَفْسِهِ ذَٰلِك بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا
مُخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ
وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُم بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

۱۲۰

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا
إِلَّا كُتِبَ لَهُم لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۱۲۱

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَآفَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ
مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا
رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ

۱۲۲
حزب
۸۳

و بر آن سه که گذاشته شدند تا چون تنگ شد بر ایشان
زمین با آن فراخی و تنگ آمد بر ایشان نفس‌هاشان و یقین
کردند که نیست پناهی از خدا مگر بسوی او پس توبه
پذیرفت از ایشان تا ثابت بر توبه بمانند بدرستی که خدا
اوست توبه پذیر مهربان

ای آن کسانی که گرویدید بترسید از خدا و باشید با
راستگویان

و نسرزد اهل مدینه را و کسی که پیرامون آنها باشد از بادیه
نشینان که باز مانند از رسول خدا و نه آنکه بگذرند بسبب
نفس‌هاشان از نفس او این بسبب آنست که نرسد ایشان را
تشنگی و نه تعبی و نه گرسنگی در راه خدا و گام ننهند
گامیکه بخشم آورد کافران را و نیابند از دشمنی یافتنی مگر
آنکه نوشته شود از برای ایشان بان کار خوبی بدرستی که
خدا ضایع نسازد مزد نیکوکاران را

و انفاق نمی‌کنند نفقه کوچک کمی و نه بزرگ بسیاری و
نمی‌پیمایند دشمنی را مگر آنکه نوشته شد از برای ایشان تا
جزا دهدشان خدا بخوبتر از آنچه بودند که میکردند

و نباشد گروندگانرا که بروند همگی پس چرا نرفتند از هر
گروهی از ایشان پاره تا دانش آموزند در دین و تا بیم کنند
قومشان را چون باز گردند بسوی ایشان باشد که آنها
بترسند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَعَلِّمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

ای آنکسانیکه گرویدید کارزار کنید با آنها که نزدیکند بشما
از کفار و باید بیابند در شما سختی و بدانید که خدا با
پرهیزگارانست

وَإِذَا مَا أَنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ
هَذِهِ ءِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ

و چون فرو فرستاده شود سوره پس از ایشان کسی است
که میگوید کدامیک از شما افزود او را این سوره ایمانی
پس اما آنان که گرویدند پس افزود ایشان را ایمانی و
ایشان شاد میشوند بسیار

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ
وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ

و اما آنان که در دلهایشان مرضی است پس افزودشان بدی
ببدی ایشان و مردند و ایشان بودند کافران

أُولَٰئِكَ يَرْوَنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا
يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ

آیا نمی‌بینند که ایشان آزموده میشوند در هر سالی یکبار یا
دو بار پس نه توبه می‌کنند و نه ایشان پند میگیرند

وَإِذَا مَا أَنْزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرَيْنَاكُمْ
مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ أَنْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَفْقَهُونَ

و چون فرو فرستاده شود سوره مینگرد بعضی از ایشان به
بعضی آیا می‌بیند شما را هیچ احدی پس برگشتند گردانید
خدا دلهایشان را بآنکه ایشانند گروهی که نمی‌فهمند

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ
حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ

بتحقیق آمد شما را رسولی از خودتان که سخت است بر او
رنج کشیدنتان حریص است بر شما به گروندگان مهربان و
رحیم است

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

پس اگر اعراض کنند پس بگو بس است مرا خدا نیست
خدائی مگر او بر او توکل کردم و اوست پروردگار عرش
بزرگ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

این آیات‌های کتاب با حکمت است

۲

أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ
النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ
قَالَ الْكٰفِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ

۳

إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا
مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ

۴

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدُوَ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا
كَانُوا يَكْفُرُونَ

۵

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ
لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا
بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

۶

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ

آیا باشد مردمان را تعجبی که وحی فرستادیم به مردی از ایشان که بترسان مردمان را و مؤده ده آنان را که گرویدند که مر ایشان را است سابقه خوبی نزد پروردگارشان گفتند کافران بدرستی که این هر آینه سحریست آشکارا

بدرستی که پروردگار شما خدائست که آفرید آسمانها و زمین را در شش روز پس مستولی شد بر عرش تدبیر میکند کار کائنات را نیست هیچ شفيعی مگر پس از دستوری او آنست خدا پروردگار شما پس بپرستید او را آیا پس پند نمی‌گیرید

بسوی اوست بازگشت شما همه وعده دادنی از خدا حق بدرستی که او نخست آفرید خلق را پس باز میگردد او را تا جزا دهد آنان را که گرویدند و کردند کارهای شایسته بعدالت و آنان که کافر شدند ایشان را است شربتی از آب جوشان و عذابی دردناک بسبب بودنش که کافر می‌شدند

او است که گردانید آفتاب را روشنائی و ماه را روشنی و مقرر داشتش منزلهای تا بدانید شمار سالها و حساب را نیافرید خدا آنرا مگر بحق تفصیل میدهد آیتها را برای جمعی که بدانند

بدرستی که در اختلاف شب و روز و آنچه آفرید خدا در آسمانها و زمین هر آینه آیتهاست از برای جمعی که می‌پرهیزند

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا
بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ

بدرستی که آنان که امید نمی‌دارند ملاقات ما را و راضی شدند بزندگانی دنیا و آرمیدند بان و آنان که ایشان از آیت‌های ما بی‌خبرانند

أُولَئِكَ مَا لَهُمْ أَلْتَارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

آنها جایگاهشان آتش است بسبب آنچه بودند که کسب می‌کردند

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ
بِأَيْمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

بدرستی که آنانکه گرویدند و کردند کارهای شایسته راه نماید ایشان را پروردگارشان بسبب ایمانشان میرود از زیرشان نهرها در بهشتهای پر نعمت

دَعْوُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَعَآخِرُ
دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

خواندنشان در آن سبحانک اللهم و درودشان در آن سلام است و آخر خواندنشان اینکه الحمد لله رب العالمین

وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَعَجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَفُضِيَ
إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ

و اگر تعجیل میکرد خدا برای مردمان شر را تعجیل ایشان به خیر هر آینه رانده شده بود بسوی ایشان اجلشان پس وامیگذاریم آنان را که امید ندارند ملاقات ما را در زیاده رویشان که حیران میبوده باشند

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا
فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ مَسَّهُ
كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و چون مس کند انسان را ضرری میخواند ما را خوابیده به پهلویش یا نشسته یا ایستاده پس چون دفع کردیم از او ضررش را میگردد گویا که نخوانده است ما را برای ضرری که مس کرده بود او را همچنین آراسته شد برای مسرفان آنچه بودند که می‌کردند

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ
الْمُجْرِمِينَ

و بحقیقت هلاک کردیم اهل زمانها را پیش از شما چون ستم کردند و آمد ایشان را رسولانشان با معجزات و نبودند که ایمان آورند همچنین جزا دهیم گروه گناهکاران را

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ
كَيْفَ تَعْمَلُونَ

پس گردانیمتان جانشینان در زمین از بعد ایشان تا ببینیم چگونه میکنید

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَنتَ بِقُرْءَانٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِن تِلْقَائِي نَفْسِي ۚ إِنِّي أَخَافُ إِنِّي عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ وَعَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ ۗ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۗ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

و چون خوانده میشود بر ایشان آیت‌های ما که روشن است می‌گویند آنان که امید نمی‌دارند ملاقات ما را بیاور قرآنی غیر این یا تبدیلیش کن بگو نسزد مرا که تبدیل کنم آنرا از پیش خودم پیروی نمی‌کنم مگر آنچه وحی میشود بمن بدرستی که من می‌ترسم اگر نافرمانی کنم پروردگارم را از عذاب روزی بزرگ

بگو اگر خواسته بود خدا نخوانده بودم آنرا بر شما و نه اعلام کرده بودم شما را بان پس بحقیقت درنگ کردم در میان شما عمری پیش از آن آیا پس نمی‌باید بعقل

پس کیست ستمکارتر از آنکه بر بست بر خدا دروغی را یا تکذیب کرد آیت‌های او را بدرستی که رستگار نشود گناهکاران

و می‌پرستند از غیر خدا آنچه ضرر نمی‌رساند ایشان را و نفع نمی‌دهدشان و می‌گویند اینها شفیعان مایند نزد خدا بگو آیا خبر میدهید خدا را بآنچه نمود در آسمانها و نه در زمین منزه است او و برتر است از آنچه شریک میدانند

و نبودند مردمان مگر امت واحده پس اختلاف کردند و اگر نبود کلمه که پیشی یافته از پروردگارت هر آینه حکم کرده شده بود میانشان در آنچه در آن اختلاف می‌کردند

و می‌گویند چرا فرو فرستاده نشد بر او آیتی از پروردگارش پس بگو نیست غیب مگر خدا را پس منتظر باشید بدرستی که من با شما از منتظرانم

وَإِذَا أَدْفَنَّا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ
مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ
مَا تَمْكُرُونَ

و چون بچشانیم مردمان را رحمتی از پس سختی رنجی که
مس کرد ایشان را ناگاه مر ایشان را مکر بیست در آیت‌های
ما بگو خدا سریعتر است در مکر بدرستی که فرستادگان ما
مینویسند آنچه مکر می‌کنید

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي
الْفُلِكِ وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ
عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ
بِهِمْ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنِ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ
لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

او است که میگرداند شما را در خشکی و دریا تا چون باشید
در کشتیها و جاری شوند با ایشان ببادی پاکیزه و شاد شوند
بان بیاید آن سفینه را بادی سخت و بیاید ایشان را موج از
هر جا و دانند که ایشان احاطه کرده شد بانها خوانند خدا را
خالص گردانندگان برای او دین را که اگر نجات دادی ما را
از این هر آینه باشیم از شکرگزاران

فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَأْتِيهَا
النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ
إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

پس چون نجات دادشان آنگاه ایشان ستم میکنند در زمین
بناحق ای مردمان نیست ستم شما مگر بر خودهاتان در مایه
تعیش زندگانی دنیا پس بسوی ما است برگشت شما پس
آگاه گردانیم شما را بانچه بودید می کردید

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ
بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا
أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ
عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن
لَّمْ تَعْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

جز این نیست مثل زندگانی دنیا چون آبی است که فرو
فرستادیمش از آسمان پس آمیخت بان رستنی زمین از
آنچه میخورند مردمان و چهارپایان تا چون گرفت زمین
پیرایه‌اش را و زینت یافت و گمان بردند اهلش که ایشان
قدرت دارندگان بر آن آمد آنرا امر ما شبی یا روزی پس
گردانیدیم آنرا درویده گویا که نرسته بود در زمان پیش
همچنین تفصیل میدهیم آیت‌ها را از برای قومی که
اندیشه میکنند

وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ

و خدا میخواند بسوی سرای سلامت و راه مینماید کسی را
که میخواهد بسوی راه راست

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ
وَلَا ذِلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

از برای آنها که نیکی کردند نیکی است و زیادتى و پوشش
روپهاشان را گردى و نه خواری آنها اهل بهشتند ایشان در
آن جاودانیانند

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ
ذِلَّةٌ ۖ مَا لَهُمْ مِّنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۖ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ
قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ

و آنان که کسب کردند بدیها را جزای بدی بمثل آنست و
فرو میگیرد ایشان را خواری نباشد ایشان را از خدا هیچ
نگهدارنده گویا پوشانیده شد روپهاشان پاره از شب تیره
آنها اهل آتشدن ایشان در آن جاودانیان

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ
أَنْتُمْ وَشُرَكَائِكُمْ فَزَيْلَانَا بَيْنَهُمْ ۖ وَقَالَ شُرَكَائُهُمْ مَا كُنْتُمْ
إِيَّانَا تَعْبُدُونَ

و روزى که محشور میسازیمشان همه پس میگوئیم آنان را
که شرک آورند باشید بر جاهاتان شما و انبازاتان پس
جدائی میاندازیم میانشان و خواهند گفت انبازانشان
نبودید که ما را میپرستیدید

فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ
لَغْفِيلِينَ

پس كافی است خدای گواه میان ما میان شما که بودیم از
پرستیدن شما بی‌خبران

هُنَالِكَ تَبْلُغُوا كُلَّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ ۚ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ
الْحَقُّ ۖ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ

آنجا بیابد هر نفسى آنچه پیش فرستاده و باز گردانیده
شوند بسوى خدا که صاحب اختیار ایشانست بحق و گمشد
از ایشان آنچه بودند افتراء میکردند

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ
الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

بگو کیست که روزى میدهد شما را از آسمان و زمین یا که
مالک میشود گوش و دیده‌ها را و که بیرون میاورد زنده را
از مرده و بیرون میاورد مرده را از زنده و که تدبیر میکند
کار کاینات را پس زود میگویند خداست پس بگو آیا
نمی‌پرهیزید

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۖ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ ۖ
فَأَلَىٰ تَصْرَفُونَ

پس آن خدا پروردگار شما است بحق پس چیست بعد از حق
مگر گمراهی پس بکجا برگردانیده میشوید

كَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ

همچنین لازم شد کلمه پروردگارت بر آنان که فسق
ورزیدند بدرستی که ایشان نمی‌گروند

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ
اللَّهُ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَلَيْ تَتَوَفَّكُونَ

بگو آیا از شریکان شما کیست که میافریند خلق را پس باز
میگرداند او را بگو خدا می‌آفریند خلق را پس باز میگرداند
او را پس بکجا برگردانیده میشوید

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ
يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا
يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

بگو آیا از شریکان شما کیست که هدایت میکند بسوی حق
بگو خدا راه مینماید مر حق را آیا پس کسی که راه مینماید
بسوی حق سزاوارتر است که پیروی شود یا کسی که راه
نیابد مگر آنکه هدایت شود پس چیست شما را چگونه حکم
میکنید

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ
شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ

و پیروی نمیکنند بیشترشان مگر گمان را بدرستی که گمان
کفایت نمی‌کند از حق چیزی را بدرستی که خدا دانا است
بانچه میکنند

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ
تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ
مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و نباشد این قرآن که بدروغ بسته شده باشد از غیر خدا و
لیکن تصدیق آن چیز است که پیش از او بوده و تفصیل
دادن آن کتاب نیست شکی در آن از پروردگار جهانیان

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنْ
اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

آیا میگویند بر بست بدروغ آنرا بگو پس بیاورید سوره
مانندش و بخوانید هر که را توانید از غیر خدا اگر هستید
راستگویان

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الظَّالِمِينَ

بلکه تکذیب کردند آنچه را احاطه نکردند بداننش و هنوز
نیامده ایشان را تأویلش همچنین تکذیب کردند آنان که
بودند پیش از ایشان پس بنگر چگونه بود انجام ستمکاران

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
بِالْمُفْسِدِينَ

و از ایشان کسی است که میگرد بان و از ایشان کیست که
نمی‌گردد بان و پروردگار تو داناتر است به تبهکاران

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٍ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيءُونَ
مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ

و اگر تکذیب کردند ترا پس بگو مراست کردار من و شما
راست کردار شما شما بیزارید از آنچه من میکنم و من
بیزارم از آنچه شما میکنید

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا
لَا يَعْقِلُونَ

و از ایشان کیست که گوش میدارد بتو آیا پس تو
میشنوایی کران را و اگر باشند که نیابند بعقل

وَمِنْهُمْ مَّن يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْىَ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

وَأَمَّا نُرْيَتِكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيْتِكَ فَالْيَنَّا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَعْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتٍ أَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ

أَتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ ءَامَنْتُمْ بِهِ ءَأَلْتَنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُوَ لَحَقُّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

و از ایشان کیست که نگاه میکند بتو آیا پس تو راه مینمائی کوران را و اگر چه باشند که نبینند

بدرستی که خدا ظلم نمی‌کند مردمان را چیزی و لیکن مردمان بخودهاشان ظلم میکنند

و روزی که محشور کند ایشان را گویا که درنگ نکردند مگر ساعتی از روز شناخت یکدیگر دارند میانه خود بحقیقت زیان کردند آنان که تکذیب کردند ملاقات جزای خدا را و نبودند هدایت یافتگان

و یا مینمائیم ترا برخی از آنچه وعده میدهیم ایشان را یا میمیرانیم ترا پس بسوی ما است بازگشت ایشان پس خدا گواه است بر آنچه می‌کنند

و هر امتی را رسولیست پس چون آمد رسول ایشان حکم کرده شود میان ایشان بعدالت و ایشان ستم کرده نمی‌شوند

و میگویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید راستگویان

بگو مالک نیستم از برای خود ضرری و نه نفعی را مگر آنچه بخواهد خدا هر گروهی را اجلی است چون آمد اجل ایشان پس نه واپس مانند ساعتی و نه پیشی گیرند

بگو خبر دهید اگر آمد شما را عذابش شب هنگامی یا روزی چه چیز را بشتاب خواهند خواست از آن گناهکاران

آیا پس چون بوقوع آمد می‌گروید بان اکنون و بتحقیق بودید آنرا بشتاب میخواستید

پس گفته شود مر آنان را که ستم کردند بچشید عذاب جاوید را آیا جزا داده می‌شوید جز بانچه بودید کسب میکردید

و خبر میپرسند از تو که آیا حقست آن بگو آری بحق پروردگارم که آن حق است و نیستید شما عاجز کنندگان

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ ۗ
وَأَسْرَوْا التَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ ۖ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

هُوَ يُحْيِي ۚ وَيُمِيتُ ۚ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ وَشِفَاءٌ
لِّمَا فِي الصُّدُورِ ۖ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ ۚ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا
يَجْمَعُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُم مِّنْهُ
حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ ءَآلِلَّهِ أَذِنَ لَكُمْ ۗ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّ
اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ
مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ۚ وَمَا
يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

و اگر آنکه میبود از برای هر نفسی که ستم کرده آنچه در
زمین است هر آینه فدا دادی بآن و پوشیده داشتند
پشیمانی را چون دیدند عذاب را و حکم کرده شد میانشان
بعدل و ایشان ستم کرده نمی‌شوند

آگاه باشید بدرستی که خدا راست آنچه در آسمانها و زمین
است آگاه باشید بدرستی که وعده خدا حق است و لیکن
بیشترین ایشان نمیدانند

او زنده میکند و میمیراند و بسوی او باز میگردید

ای مردمان بحقیقت آمدتان پندی از پروردگارتان و شفائی
برای آنچه در سینه‌ها است و هدایت و رحمتی از برای
گروندگان

بگو بکرم خدا و برحمتش پس بان باید شاد شوند آن بهتر
است از آنچه جمع میکنند

بگو خبر دهید آنچه فرو فرستاد خدا برای شما از روزی پس
گردانیدید از آن حرامی و حلالی بگو آیا خدا رخصت داد
برای شما یا بر خدا دروغ می‌بندید

و چیست گمان آنان که می‌بندند بر خدا دروغ را روز قیامت
بدرستی که خدا هر آینه صاحب کرم است بر مردمان و
لیکن بیشترین ایشان شکر نمی‌کنند

و نباشی تو در امری و نخوانی از آن هیچ خواندنی و نکنید
هیچ کاری مگر آنکه باشیم بر شما گواهان هنگامی که شروع
میکنید در آن و پنهان نمی‌ماند از پروردگارت هموزن ذره در
زمین و نه در آسمان و نه کوچکتر از آن و نه بزرگتر مگر در
کتابیست روشن

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

آگاه باشید که دوستان خدا نباشد ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک میشوند

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

آنان که گرویدند و بودند که پرهیز میکردند

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

ایشان را است بشارت در زندگانی دنیا و در آخرت نیست تبدیلی مر سخنان خدا را آنست آن کامیابی بزرگ

وَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

و اندوهگین نسازد ترا گفتار ایشان بدرستی که عزت خدا راست همگی اوست شنوای دانا

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

آگاه باشید بدرستی که خدا راست هر که در آسمانها و هر که در زمین است و پیروی نمی کند آنان که میخوانند از غیر خدا شریکان پیروی نمیکنند مگر گمان را و نیستند ایشان مگر آنکه دروغ میگویند

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

او است که گردانید برای شما شب را تا آرام گیرید در آن و روز را بینش دهنده بدرستی که در آن هر آینه آیتها است از برای جمعیکه می شنوند

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا أْتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

گفتند گرفت خدا فرزندی دانم پاکیش را اوست بی نیاز او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است نیست نزد شما هیچ حتی به این آیا میگوئید بر خدا آنچه نمی دانید

قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ

بگو بدرستی که آنان که می بندند بر خدا دروغ را رستگار نمی شنوند

مَتَّعُ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نَذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

مایه تعیشی است در دنیا پس بسوی ما است بازگشت ایشان پس می چشانیمشان عذاب سخت بودنشان که کافر می شدند

وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِنْ كَانَ كَبْرَ
عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذَكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ
فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرَكُمْ
عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ أَقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ

و بخوان بر ایشان خبر نوح چون گفت مر قومش را ای قوم
من اگر باشد که عظیم آمده باشد بر شما اقامتم و پند
دادنم بآیت‌های خدا پس بر خدا توکل کردم پس گرد آورید
کارتان را و انبازاتان را پس نباید که باشد کارتان بر شما
اندوهی پس گذارش دهید بمن و مهلتم ندهید

پس اگر اعراض کردید پس نخواستم از شما هیچ مزدی
نیست مزد من مگر بر خدا و فرموده شدم که باشم از
مسلمانان

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ
وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

پس تکذیب کردندش پس رهانیدمیش با هر که با او بود
در کشتی و گردانیدیم ایشان را جانشینان و غرق کردیم
آنها را که تکذیب کردند آیت‌های ما را پس بنگر چگونه بود
انجام کار بیم داده شدگان

فَكَذَّبُوهُ فَجَعَلْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَجَعَلْنَاهُمْ
خَلِيفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُنذَرِينَ

پس بر انگیختیم از بعد او رسولان بسوی قومشان پس
آمدند ایشان را بآیت‌ها پس نبودند که بگروند بآنچه
تکذیب کردند آنرا از پیش همچنین مهر می‌نهم بر دلهای
تعدی کنندگان

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ
عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ

پس بر انگیختیم از بعد ایشان موسی و هارون را بسوی
فرعون و جماعتش بآیت‌های ما پس سرکشی کردند و بودند
گروهی گنهکاران

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ

پس چون آمد ایشان را حق از نزد ما گفتند بدرستی که این
هر آینه سحری است آشکار

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ

گفت موسی آیا می‌گوئید مر حق را چون آمد شما را آیا سحر
است این و رستگار نمی‌شوند ساحران

قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا
يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ

گفتند آیا آمدی ما را تا بگردانی ما را از آنچه یافتیم بر آن
پدران خود را و باشد مر شما دو تن را بزرگی در زمین و
نیستیم ما مر شما دو را گروندگان

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتَنَّا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا وَتَكُونَ
لَكُمْ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ

و گفت فرعون بیاورید نزد من هر جادوگر دانا را

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُنُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ

۸۰

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُّلقُونَ

۸۱

فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُّوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ
سَيَبْطِلُهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ

۸۲

وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

۸۳

فَمَا ءَامَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّن
فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ
وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ

۸۴

وَقَالَ مُوسَىٰ يَقَوْمِ إِن كُنْتُمْ ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن
كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ

۸۵

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

۸۶

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

۸۷

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا
وَأَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

۸۸

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ
عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَأَشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا
العَذَابَ الْأَلِيمَ

پس چون آمدند ساحران گفت ایشان را موسی بیاندازید آنچه شمائید اندازندگان

پس چون انداختند گفت موسی آنچه آوردید آنرا سحر است بدرستی که خدا زود باشد که باطل کند آنرا بدرستی که خدا بسامان نیاورد کار فساد کنندگان را

و ثابت میگرداند خدا حق را بکلماتش و اگر چه ناخوش داشته باشند گناهکاران

پس ایمان نیاورد بموسی مگر فرزندان از قومش بر ترسی از فرعون و جماعت خودشان که سیاست کند ایشان را و بدرستی که فرعون هر آینه غالب بود در زمین و بدرستی که او بود هر آینه از اسرافکاران

و گفت موسی ای قوم من اگر هستید ایمان آورده‌اید بخدا پس بر او توکل کنید اگر هستید متقادان

پس گفتند بر خدا توکل کردیم پروردگار ما مگردان ما را فتنه از برای گروه ستمکاران

و نجات ده ما را برحمت خود از گروه کافران

و وحی کردیم ما بموسی و برادرش که جای بازگشت گیرید از برای قومتان بمصر خانه‌ها و بگردانید خانه‌های خود را قبله و بر پای دارید نماز را و مژده ده گروندگان را

و گفت موسی پروردگار ما بدرستی که تو داده فرعون و جماعتش را مایه آراستگی و مالهایی در زندگانی دنیا پروردگار ما تا گمراه گردانند از راه تو پروردگار ما اجرای محو کن بر مالهاشان و سخت گیر بر دلهاشان پس ایمان نیارند تا ببینند عذاب دردناک را

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمْ فَاَسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ
بَغِيًّا وَعَدْوًا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ ءَأَمِنْتُ أَنَّهُو لَّا إِلَهَ
إِلَّا الَّذِي ءَأَمِنْتُ بِهِء بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ

ءَأَلْتَنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ ءَايَةً وَإِنَّ
كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَن ءَايَاتِنَا لَغَافِلُونَ

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبُوءًا صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ
الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

فَإِن كُنْتَ فِي شَكِّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ يُقْرَأُونَ
الْكِتَابَ مِن قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِن رَبِّكَ فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِينَ

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ ءَايَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

گفت بتحقیق اجابت کرده شد دعای شما پس ثابت باشید و
از پی مروید راه آنان را که نمی دانند

و گذرانیدیم بنی اسرائیل را از دریا پس از پی رسید
ایشان را فرعون و لشگرهایش از روی ستم و تعدی تا چون
دریافتش غرق گفت ایمان آوردم که نیست الهی مگر آنکه
گرویدند باو فرزندان یعقوب و من از منقادانم

اکنون و بتحقیق نافرمانی کردی پیش و بودی از فساد
کنندگان

پس امروز بیرون اندازیم بدن ترا تا باشی برای کسان بعد
از خودت آیتی و بدرستی که بسیاری از مردمان از آیت‌های
ما هر آینه بی‌خبرانند

و بحقیقت فرود آوردیم بنی اسرائیل را در منزلی خوب و
روزی دادیم ایشان را از پاکیزه‌ها پس اختلاف نکردند تا
آمد ایشان را علم بدرستی که پروردگار تو حکم میکند
میانشان روز قیامت در آنچه بودند در آن اختلاف میکردند

پس اگر باشی در شکی از آنچه فرو فرستادیم بتو پس
پپرس از آنان که میخوانند کتاب را پیش از تو بتحقیق آمد
ترا حق از پروردگارت پس مباش از شک کنندگان

و مباش البته از آنان که تکذیب کردند آیت‌های خدا را پس
خواهی بود از زیانکاران

بدرستی که آنان که لازم شد بر ایشان کلمه پروردگار تو
ایمان نخواهند آورد

و اگر آمده باشد ایشان را هر آیتی تا آنکه ببینند عذاب پر
درد را

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ
لَمَّا ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ ءَازَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَ مَن فِي الْأَرْضِ كُلُّهُم جَمِيعًا أَفَأَنْتَ
تُكْرَهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُوْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ
عَلَىٰ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

قُلِ أَنْظِرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ
وَالنَّذْرُ عَن قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِهِمْ قُلِ
فَأَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ
الْمُؤْمِنِينَ

قُلِ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّن دِينِي فَلَا أَعْبُدُ
الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَلَكِن أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي
يَتَوَفَّكُم وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

وَلَا تَدْعُ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِن
فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِّنَ الظَّالِمِينَ

پس چرا نبود قریه که ایمان آورده باشد پس سودش دهد
ایمان آن مگر قوم یونس چون گرویدند دفع کردیم از
ایشان عذاب رسوائی را در زندگانی دنیا و برخوردار
کردیمشان تا وقتی

و اگر خواسته بود پروردگار تو هر آینه گرویده بود هر که
در زمین است همه آنها تمام آیا پس تو اکراه میکنی مردمان
را تا باشند گروندگان

و نسزد نفسی را که بگردد مگر بدستوری خدا و میگرداند
ناپاکی را بر آنان که نمی‌یابند

بگو بنگرید که چیست در آسمانها و زمین و کفایت نمی‌کند
آیت‌ها و بیم کنندگان از گروهی که نمی‌گروند

پس آیا انتظار می‌برند مگر مانند روزهای آنان که گذشتند
پیش از ایشان بگو پس منتظر باشید بدرستی که من با شما
از منتظرانم

پس میرسانیم رسولانمان را و آنها که گرویدند همچنین
است ثابت بودنی بر ما که نجات دهیم گروندگان را

بگو ای مردمان اگر باشید در شک از دین من پس
نمی‌پرستم آنان را که می‌پرستید از غیر خدا و لیکن
می‌پرستم خدائی را که می‌میراند شما را و مأمورم که باشم
از گروندگان

و اینکه راست گردان وجهت را برای دین حق گرای و نباش
البته از شرک آورندگان

و مخوان از غیر خدا آنچه نفعت نمی‌بخشد و ضررت
نمی‌رساند پس اگر کردی پس بدرستی که تو در این هنگام
از ستمکارانی

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّ كِتَبٌ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّنِي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ

وَأَنْ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

أَلَا إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

و اگر مس کند ترا خدا بضرری پس نیست دفع کننده مر آنرا مگر او و اگر خواهد بتو خیری پس نباشد منع کننده مر فضل او را میرساند آنرا بهر که خواهد از بندگانش و اوست آمرزنده مهربان

بگو ای مردمان بحقیقت آمد شما را حق از پروردگارتان پس هر که هدایت یافت پس جز این نیست که هدایت یافت برای خودش و هر که گمراه شد پس جز این نیست که گمراه میشود بر خود و نیستم من بر شما کار گذار

و پیروی کن آنچه وحی میشود بسوی تو و صبر کن تا آنکه حکم کند خدا و اوست بهترین حکم کنندگان

کتایبست که محکم گردانیده شده آیتهایش پس تفصیل داده شده است از نزد درستکردار آگاه

اینکه نپرستید مگر خدا را بدرستی که من برای شما از جانب خدا بیم کننده و مژده دهنده‌ام

و آنکه آمرزش خواهید از پروردگارتان پس بازگشت کنید بسوی او که برخوردار کند شما را برخوردار نیکو تا مدتی نامبرده شده و میدهد هر صاحب فضلی را جزای فضلش را و اگر رو گردانید پس بدرستی که من میترسم بر شما از عذاب روز بزرگ

بسوی خداست بازگشت شما و او بر همه چیز توانا است

آگاه باشید که آنها شکن میدهند سینه‌هاشان را تا پوشیده دارند از او آگاه باشید هنگامی که بر سر می‌کشند جامه‌های خود را میداند آنچه پنهان میدارند و آنچه آشکار می‌کنند بدرستی که او دانا است بذات سینه‌ها

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ
مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

روشن

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ
عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَلَئِنْ
قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

۷

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَيَقُولَنَّ مَا
يَجْبِسُهُ ۗ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

۸

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ
لَيَكْفُرُ

۹
۱۸۴

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ
السَّيِّئَاتُ عَنِّي ۗ إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ

۱۰

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

۱۱

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ ۗ صَدْرُكَ أَنْ
يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ ۗ إِنَّمَا أَنْتَ
نَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

۱۲

و نیست هیچ جنبنده در زمین مگر بر خدا است روزیش و
میداند قرارگاهش را و امانتگاهش را همگی باشد در کتابی
روشن

و اوست که آفرید آسمانها و زمین را در شش روز و باشد
عرش او بر آب تا بیازماید شما را که کدامتان نیکوترید در
کردار و اگر بگویی تو بدرستی که شما باشید بر انگیخته
شدگان از پس مرگ هر آینه گویند آنان که کافر شدند
نیست این مگر جادوی آشکار

و هر آینه اگر باز پس اندازیم از ایشان عذاب را تا مدتی
شمرده شده هر آینه میگویند چه باز داشت آنرا آگاه باشید
روزی که بیاید ایشان را نخواهد شد گردانیده از ایشان و
فرود آمد بایشان آنچه بودند که بآن استهزاء میکردند

و هر آینه اگر بچشانیم انسان را از خود رحمتی پس
برداریم آنرا از او بدرستی که او هر آینه نومید و ناسپاس
است

و هر آینه اگر بچشانیم او را نعمتی پس از سختی رنجی که
مس کرد او را هر آینه میگویند البته که رفت بدیها از من
بدرستی که او هر آینه شادمان نازنده است

مگر آنان که صبر کردند و کردند کارهای شایسته آنها مر
ایشان را است آمرزش و مزدی بزرگ

پس شاید تو ترک کننده باشی برخی از آنچه فرستاده
میشود بتو و تنگ میشود بان سینهات که میگویند چرا
فرستاده نشد بر او گنجی یا نیامد بر او فرشته جز این
نیست که تو بیم کننده و خدا بر همه چیزی وکیل است

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ
وَأَدْعُوا مَنْ أَسْتَضَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

یا میگویند بدروغ بر بسته آنرا بگو پس بیاورید ده سوره
مانند آن بر بافته شده و بخوانید هر که را توانید از غیر
خدا اگر هستید راستگویان

فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا
إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

پس اگر اجابت نکردند مر شما را پس بدانید که آنچه فرو
فرستاده شد بعلم خدا است و آنکه نیست خدائی مگر او
پس آیا شما منقادانید

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ
فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ

کسی که باشد که بخواهد زندگانی دنیا و زینت آنرا تمام
میدهیم بایشان جزای کردارشانرا در آن و ایشان در آن کم
کرده نشوند

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا
صَنَعُوا فِيهَا وَبَطِلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

آنها آنانند که نیست ایشان را در آخرت مگر آتش و نابود
شد آنچه کردند در آن و ناچیز است آنچه بودند که
میکردند

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ
قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ
وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي
مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يُؤْمِنُونَ

آیا پس کسی که باشد بر بیینه از پروردگارش و بخواند آنرا
شاهدی از آن و از پیشش کتاب موسی پیشوا و رحمتی
آنگروه میگردند بان و هر که کافر می شود بان از گروههای
دشمن پس آتش وعدهگاه اوست پس مباش در شکی از آن
بدرستی که آن حقست از پروردگارت و لیکن اکثر مردمان
نمیگردند

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ
عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ
أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

و کیست ستمکارتر از آنکه بر بافت بر خدا دروغ را آنها
عرض کرده میشوند بر پروردگارشان و گویند گواهان این
گروه آنانند که دروغ بستند بر پروردگارشان آگاه باشید
لعنت خدا است بر ستمکاران

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

آنان که باز میدارند از راه خدا و میخواهند آنرا کج و ایشان
باخت کافرانند

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ
دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَعَّفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا
يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ

أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ
أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ
يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِذِ ابْنَىٰ لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۗ إِنَّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ
الْيَمِّ

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا
مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ أَتْبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِّئِ الرَّأْيِ
وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّي وَءَاتَانِي رَحْمَةً
مِّنْ عِنْدِهِ فَعَمِيَتِ عَلَيْكُمْ أَنْزَلْنَا مُوَاهَا وَأَنْتُمْ لَهَا
كَرِهُونَ

آنها نباشند عاجز کنندگان در زمین و نباشد ایشان را از غیر خدا هیچ دوستان مضاعف کرده میشود ایشان را عذاب نیستند که بتوانند شنیدن و نیستند که ببینند

آن گروه آنانند زیان کردند بر نفسهای خود و گمشد از ایشان آنچه بودند که دروغ می‌بستند

ناچار بدرستی که ایشان در آخرت ایشانند زیانکاران

بدرستی که آنها که گرویدند و کردند کارهای شایسته و آرمیدند بسوی پروردگارشان آن گروه اهل بهشتند ایشان در آن جاویدانند

مثل آن دو گروه چون کور و کر و بینا و شنوا است آیا یکسان میباشند بمثل آیا پس پند نمی‌گیرند

و بحقیقت فرستادیم نوح را بسوی قومش بدرستی که من شما را بیم کننده روشنم

اینکه نپرستید مگر خدا را بدرستی که من میترسم بر شما از عذاب روزی دردناک

پس گفتند آن جمعیکه کافر شدند از قومش نمی‌بینیم ترا مگر انسانی مانند ما و نمی‌بینیم ترا که پیروی کرده باشی ترا مگر آنان که ایشانند فرومایگان ما در مبدا اندیشه و نمی‌بینیم مر شما را بر خود هیچ زیادتى بلکه گمان می‌بریم شما را دروغگویان

گفت ای قوم من خبر دهید اگر باشم بر حجتی از پروردگارم و داده باشد مرا رحمتی از نزدش پس پوشیده باشد بر شما آیا وادار کنم شما را بان و شما باشید مر آن را ناخوش دارندگان

وَيَقَوْمٍ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا
أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُلَقُوا رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرَىٰكُمْ
قَوْمًا تَجْهَلُونَ

وَيَقَوْمٍ مِّن يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا
أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ
يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَمِنَ
الظَّالِمِينَ

قَالُوا يَنْوُحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدْلَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا
إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ
اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُو فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا
بَرِيءٌ مِّمَّا تُجْرَمُونَ

وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِن قَوْمِكَ إِلَّا مَن قَدْ ءَامَنَ
فَلَا تَبْتَسِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

وَأَصْنَعَ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحَيْنَا وَلَا تُحْطَبُنِي فِي الَّذِينَ
ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ

وای قوم من نمی‌طلبم از شما بر آن مالی نیست مزد من مگر
بر خدا و نیستم من راننده آنان که گرویدند بدرستی که
ایشان ملاقات کننده پروردگارشانند و لیکن من می‌بینم شما
را گروه نادانان

و ای قوم من کیست که یاری کند مرا از خدا اگر برانم
ایشان را آیا پس پند نمی‌گیرید

و نمی‌گویم مر شما را نزد منست خزانه‌های خدا و نمی‌دانم
غیب را و نمی‌گویم که من فرشته‌ام و نمی‌گویم مر ایشان را
که بخواری در ایشان مینگرد چشمهای شما که هرگز ندهد
ایشان را خدا خیری خدا داناتر است بآنچه در نفسهای
ایشانست بدرستی که من آنگاه از ستمکاران باشم

گفتند ای نوح بتحقیق با ما مجادله کردی پس بسیار کردی
جدال را با ما پس بیاور بما آنچه وعده دادی اگر هستی از
راستگویان

گفت جز این نیست که آورد بشما آنرا خدا اگر خواهد و
نیستید عاجز کنندگان

و سود نمیدهد شما را پند دادم اگر خواهم که پند دهم
شما را اگر خواسته باشد خدا که گمراه گرداند شما را او
است پروردگار شما و بسوی او باز می‌گردید

بلکه میگویند بر بافته آنرا بگو اگر بر بافته باشم آنرا پس
بر منست وبال گناه من و من بیزارم از آنچه شما گناه
میکنید

و وحی کرده شد بسوی نوح که ایمان نخواهند آورد از قومت
هرگز مگر آن که بحقیقت ایمان آورده پس اندوهگین مباش
بانچه هستند می‌کنند

و بساز کشتی را بنگاهداشت ما و وحی ما و درخواست مکن
از من در باره آنها که ستم کردند بدرستی که ایشان غرق
شدگانند

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا
مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا
تَسْخَرُونَ

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ
عَذَابٌ مُّقِيمٌ

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا أَحْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ
زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ ءَامَنَ
وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ

وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمُرسَلَهَا إِنَّ رَبِّي لَعَفُورٌ
رَّحِيمٌ

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ أَبْتَهُ وَكَانَ
فِي مَعْزِلٍ يُبْنِي أَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ

قَالَ سَآوِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ
الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ
مِنَ الْمُعْرَقِينَ

وَقِيلَ يَا رَأْسُ أَبْلِعِي مَاءَكَ وَيَسْمَأُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءِ
وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَأَسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ

وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ
الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ

و میساخت کشتی را و هر گاه بگذشتندی بر او جماعتی از قومش استهزاء کردند بر او گفت اگر استهزاء کنید با ما پس بدرستی که ما نیز استهزاء میکنیم بشما همچنانکه استهزاء میکنید

پس زود باشد که بدانید آنکس را که آید او را عذابی که رسوا گرداند او را و فرود آید بر او عذابی دائم

تا وقتی که آمد فرمان ما و بر جوشید آن تنور گفتیم بردار در کشتی از هر نر و ماده دو تا و کسانت را مگر آنکه پیشی گرفته بر او گفتار ما و لا نیز بردار هر که نگرویده بودند با او مگر اندکی

و گفت سوار شوید در آن بنام خدا در وقت راندنش و وقت بازداشتنش بدرستی که پروردگار من آمرزنده مهربانست

و آن میبرد ایشان را در میان موجها که بود چون کوهها و آواز داد نوح پسرش را و بود در کناره از کشتی که ای پسرک من سوار شو با ما و مباش با کافران

گفت زود باشد که پناه ببرم به کوهی که نگاه دارد مرا از آب گفت نیست نگاهدارنده امروز از فرمان خدا مگر آنرا که بخشد و حائل شد میانشان موج پس شد از غرق شدگان

و گفته شد ای زمین فرو بر آب خود را و ای آسمان باز گیر آبت را و کم شد آب و گذارده شد کار و قرار گرفت بر کوه جودی و گفته شد دوری از رحمت باد گروه ستمکاران

و بر خواند نوح پروردگارش را پس گفت ای پروردگار من بدرستی که پسر من از کسان منست و بدرستی که وعده تو حق است و تو حکم کنندهترین حکم کنندگانی

قَالَ يٰ نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ
فَلَا تَسْأَلِنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّيْ أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ
مِنَ الْجَاهِلِينَ

گفت ای نوح بدرستی که او نیست از کسان تو بدرستی که
او صاحب کرداری ناشایسته بود پس خواه از من آنچه
نیست مر ترا بان دانشی بدرستی که من پند میدهم ترا که
باشی از نادانان

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ
وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُن مِّنَ الْخٰسِرِينَ

گفت ای پروردگار من بدرستی که من پناه میبرم بتو که
سؤال کنم از تو آنچه نیست مرا بان دانشی و اگر نیامرزی
مرا و رحم نکنی بر من باشم از زیانکاران

قِيلَ يٰ نُوحُ أَهْبِطْ بِسَلَامٍ مِّنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ
مِّمَّن مَّعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ

گفته شد ای نوح فرود آی بسلامی از ما و برکتها بر تو و بر
گروهی چند از آنها که با تواند و امتیهای که برخوردار
کنیمشان پس برسد ایشان را از ما عذابی دردناک

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ
وَلَا قَوْمُكَ مِن قَبْلِ هٰذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَقِيبَةَ لِلْمُتَّقِينَ

این از خبرهای نهان است وحی می‌کنیم آنرا بسوی تو نبودی
تو که بدانی آنرا تو بخودی خود و نه قومت پیش از وحی
پس صبر کن بدرستی که انجام نیک مر پرهیزکاران راست

وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ
إِلٰهِ غَيْرُهُ وَإِن أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ

و فرستادیم بقوم عاد برادرشان هود را گفت ای قوم من
بپرستید خدا را نیست شما را هیچ خدائی غیر او نیستید
شما مگر افتراء کنندگان

يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنِّي أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ الَّذِي
فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ

ای قوم من نمی طلبم از شما بر آن مزدی نیست مزد من
مگر بر آنکه بیافرید مرا آیا پس در نمی‌یابید بعقل

وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
مُجْرِمِينَ

و ای قوم من آمرزش خواهید از پروردگارتان پس توبه
کنید بسوی او تا فرستد از آسمان بر شما باران پی در پی و
بیفزاید شما را قوتی با قوت شما و اعراض نکنید در حالی
که اصرار کنید بر گناهان

قَالُوا يٰ هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ
قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

گفتند ای هود نیاوردی ما را حجتی روشن و نیستیم ما وا
گذارندگان خدایان خود را از گفتار تو و نیستیم ما مر تو را
گروندگان

إِن نَّقُولُ إِلَّا أَعْتَرْنَاكَ بَعْضَ آهَاتِنَا بِسُوءٍ ۗ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ
اللَّهَ وَأَشْهَدُوهُ أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ

۵۵

مِن دُونِهِ ۗ فَكَيْدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونَ

۵۶

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ ۚ مَا مِن دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ
آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ۚ إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

۵۷

فَإِن تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ ۚ إِلَيْكُمْ
وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ ۗ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ

۵۸

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ

۵۹

وَتِلْكَ ءَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ ۚ وَاتَّبَعُوا
أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

۶۰

وَأَتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةَ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ أَلَا إِنَّ ءَادًا
كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۗ أَلَا بُعْدًا لِّءَادٍ قَوْمِ هُودٍ

۶۱

حزب
۹۲
۱۸۸

وَالِي ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا ۚ قَالَ يَا قَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم
مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۗ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِّنَ الْأَرْضِ وَأَسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا
فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوَبُوا إِلَيْهِ ۚ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ

۶۲

قَالُوا يَصَلِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا ۗ أَتَنْهَانَا أَنْ
تَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ ءَابَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ
مُرِيبٍ

نمی گوئیم مگر آنکه رسانیده‌اند ترا برخی خدایان ما ببدی
گفت بدرستی که من گواه میگیرم خدا را و گواه باشید که
من بیزارم از آنچه شرک می‌آورد

از جز او پس مکر کنید بمن همه پس مهلت ندهید مرا

بدرستی که من توکل کردم بر خدا که پروردگار من و شما
است نیست هیچ جنبنده مگر که او گیرنده است موی
پیشانی او را بدرستی که پروردگار من بر راه راست است

پس اگر اعراض کنید پس بحقیقت رسانیدم شما را آنچه
فرستاده شدم بان بسوی شما و جانشین گرداند پروردگار
من گروهی را غیر شما و ضرر نمیرساند او را چیزی بدرستی
که پروردگار من بر همه چیزی نگهبانست

و چون آمد فرمان ما رهانیدیم هود را و آنان که گرویده
بودند با او برحمتی از ما و رهانیدیم ایشان را از عذاب
سخت

و این قوم هود انکار کردند آیت‌های پروردگارش را و
نافرمانی کردند پیغمبران او را و پیروی کردند فرمان هر
سرکش حق ناپذیر را

و پی آورده شدند در این دنیا لعنت را و روز قیامت آگاه
باشید بدرستی که عاد کافر شدند پروردگارش را آگاه
باشید هلاک باد مر عاد را که قوم هودند

و فرستادیم بسوی ثمود برادرشان صالح را گفت ای قوم
بپرستید خدا را نیست شما را هیچ خدائی غیر از او او
آفرید شما را از زمین و عمر داد شما را در آن پس آمرزش
خواهید از او پس بازگشت کنید بسوی او بدرستی که
پروردگار من نزدیک و اجابت کننده است

گفتند ای صالح بحقیقت بودی در ما امید داشته شده پیش
از این آیا نهی میکنی ما را از آنکه بپرستیم آنچه
میپرستیدند پدران ما و بدرستی که ما هر آینه در شکیم
در آنچه میخوانی ما را بآن که آن شکی بگمان بد اندازه
است

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّي وَعَآتَنِي مِنْهُ
رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ^ط فَمَا تَزِيدُونِي
غَيْرَ تَخْسِيرٍ

وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ^ط فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي
أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ^ط ذَلِكَ وَعَدٌ غَيْرُ
مَكْذُوبٍ

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ
مِّنَّا وَمِن خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ

وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَرِهِمْ جَاثِمِينَ

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا^ط آلَ إِنْ تَمُودًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ^ط آلَا بُعْدًا
لِّتَمُودَ

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا سَلَامًا قَالَ
سَلَامٌ^ط فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ

فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ
خِيفَةً^ط قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ

وَأَمْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاَهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ
إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ

گفت ای قوم خبر دهید مرا اگر باشم بر حجتی از پروردگارم
و داده باشد مرا از خودش رحمتی پس کیست که یاری کند
مرا از خدا اگر نافرمانیش کنم پس نخواهید افزود مرا جز
نسبت زیانکاری

و ای قوم من این ناقه خدا مر شما را آیتی است پس
بگذاریدش بخورد در زمین خدا و مس نکنیدش ببدی پس
خواهد گرفت شما را عذابی نزدیک

پس پی کردند آنرا پس گفت زیستن کنید در خانه‌ها تا
سه روز آن وعده ایست بغیر دروغ

پس چون آمد فرمان ما نجات دادیم صالح را و آنان که
گرویدند با او برحمتی از ما و از رسوائی آنروز بدرستی که
پروردگار تو اوست نیرومند غالب

و گرفت آنان را که ستم کردند فریاد مهلک پس گشتند در
خانه‌هاشان بر جای ماندگان

گویا اقامت نداشتند در آن آگاه باشید بدرستی که ثمود
کفر ورزیدند پیروردگار خود بدانید که هلاک باد مر ثمود را

و بتحقیق آمدند فرستادگان ما ابراهیم را بمزده فرزند
گفتند سلام گفت سلام پس درنگ نکرد که آورد گوساله را
بریان در زیر سنگ پخته شده

پس چون دید دست‌هاشان نمیرسد بان ناخوش گرفت ایشان
را و در دل گرفت از ایشان ترسی گفتند مترس بدرستی
که ما فرستاده شده‌ایم بسوی قوم لوط

و آن او ایستاده بود پس خندید پس مژده دادیم او را
باسحق و از پس اسحق یعقوب

قَالَتْ يَوَيْلَتِي ءَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ

قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ اللَّهَ وَبَرَكَتُهُ وَعَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى يُجْدِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ

يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرٌ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ ءَاتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَاءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ

وَجَاءَهُمْ قَوْمُهُمْ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَتَقَوْمَ هَتُولَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَظْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكِ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ ءَاوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ

قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَاسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتِكَ إِنَّهُ وَمُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ

گفت ای وای بر من آیا فرزند آورم و من پیره زنم و این شوهر منست که پیرمردیست بدرستی که این هر آینه چیزیست عجیب

گفتند آیا تعجب میکنی از امر خدا رحمت خدا و برکت‌های او بر شما اهل این خانه بدرستی که او ستوده بزرگوار است

پس چون رفت از ابراهیم ترس و آمد او را مژده فرزند سخن می‌کرد با ما در باره شفاعت قوم لوط

بدرستی که ابراهیم بود بردبار ناله کننده بازگشت

ای ابراهیم روی بگردان از این شفاعت بدرستی که آمد فرمان پروردگارت و بدرستی که آینده ایشانست عذابی که رد نخواهد شد

و چون آمدند رسولان ما لوط را محزون شد بایشان و تنگ شد بایشان در طاقت و گفت این روزیست سخت

و آمدند او را قومش که بشتاب رانده می‌شدند بسوی او و از پیش بودند که میکردند بدی‌ها را گفت ای قوم من این گروه دختران من ایشان پاکیزه‌ترند برای شما پس بترسید از خدا و رسوایم نکنید در پیش مهمانانم آیا نیست در شما مردی هدایت یافته

گفتند بدرستی که دانسته‌ای که نیست ما را در دختران تو هیچ حقی و بدرستی که تو هر آینه میدانی آنچه را ما میخواهیم

گفت کاش بودی مرا بشما قوتی یا منزل می‌گزیدم بجانبی سخت

گفتند ای لوط بدرستی که ما رسولان پروردگار توایم نخواهند رسید هرگز بتو پس شبروی کن با کسانت در پاره از شب و نباید که ملتفت شود از شما احدی جز زنت بدرستی که رسنده اوست آنچه رسیدنی است ایشان را بدرستی که وعده گاه ایشان صبح است آیا نیست صبح نزدیک

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلِيَّهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
حِجَارَةً مِّن سَجِيلٍ مَّنصُودٍ

مَسْؤَمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بَعِيدٍ

وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَاقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
مِنَ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَتَّبِعُوا المِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَبُكُمْ
بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ

وَيَقَوْمِ أَوْفُوا المِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا
النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الأَرْضِ مُفْسِدِينَ

بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
بِخَفِيضٍ

قَالُوا يَشْعِيبُ أَصَلَوْتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ ءَابَاؤُنَا
أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ

قَالَ يَاقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَى بَيْتَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ
رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَكُمُ عَنْهُ
إِن أُرِيدُ إِلَّا الإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أَنِيبُ

پس چون آمد فرمان گردانیدیم زبر آن را زیر آن و
بارانیدیم بر آن سنگهایی از سنگ گل بر هم نهاده شده

نشان کرده نزد پروردگارت و نیست آن از ستمکاران بدور

و بسوی مدین برادر ایشان شعیب را گفت ای قوم من
بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ الهی جز او و کم
نکنید پیمانہ و ترازو را بدرستی که من می بینم شما را با
خیر بسیار و بدرستی که من می ترسم بر شما از عذاب روزی
که احاطه کننده است

و ای قوم تمام دهید پیمانہ و ترازو را بعدالت و کم نکنید
از مردمان چیزهای ایشان را و تباهی نکنید در زمین افساد
کنندگان

باقی گذاشته خدا بهتر است برای شما اگر باشید گروندگان
و نیستم من بر شما نگهبان

گفتند ای شعیب آیا نماز دعا تو فرمود ترا که ترک کنیم
آنچه را می پرستیدند پدران ما یا آنکه بکنیم در مالهامان
آنچه می خواهیم بدرستی که تو هر آینه تویی بردبار هدایت
یافته

گفت ای قوم خبر دهید که اگر بوده باشم بر حجتی از
پروردگارم و روزی کرده باشد مرا از آن روزی خوب و
نمی خواهم که خلاف کنم شما را در آنچه نمی میکنم شما را
از آن نمی خواهم جز اصلاح را بقدر آنچه توانم و نیست
توفیق من مگر از خدا بر او توکل کردم و بسوی او باز
میگردم

وَيَقَوْمٍ لَا يُجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلَ مَا أَصَابَ
قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمَ لُوطٍ مِّنْكُمْ
بِعَدِيدٍ

و ای قوم بر آن ندارد شما را مخالفت با من که برسد شما را
مانند آنچه رسید قوم نوح یا قوم هود یا قوم صالح را و
نباشد قوم لوط از شما بدور

و آمرزش خواهید از پروردگارتان پس بازگشت کنید بسوی
او بدرستی که پروردگار من مهربان دوستدار است

وَأَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ

گفتند ای شعیب در نمی‌یابیم بسیاری از آنچه میگوئی و
بدرستی که ما هر آینه می‌بینیم ترا در میان خود ناتوان و
اگر نبود رعایت جماعت تو هر آینه سنگسار می‌کردیم ترا و
نیستی تو بر ما غالب

قَالُوا يَشْعِيبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرُكَ فِينَا
ضَعِيفًا وَّلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ

گفت ای قوم آیا جماعت من عزیزترند بر شما از خدا و
گرفتید آنرا از قفالتان پس پشت افتاده بدرستی که
پروردگار من بانچه می‌کنید فرا رسنده است

قَالَ يَقَوْمِ أَرْهَطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ
وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

و ای قوم بکنید بر توانائیتان بدرستی که من کننده‌ام زود
باشد که بدانید کیست میاید او را عذابی که رسوایش کند
و کیست که او دروغگو است و چشم در راه باشید بدرستی
که من با شما چشم در راهم

وَيَقَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ
مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُجْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَذِبٌ وَأَرْتَقِبُوا إِنِّي
مَعَكُمْ رَقِيبٌ

و چون آمد امر ما رهانیدیم شعیب را و آنان که گرویدند با
او برحمتی از ما و گرفت آنان را که ستم کردند فریاد مهلک
پس گردیدند در خانه‌هاشان بر جای ماندگان

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ
مِّنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَرِهِمْ
جَاثِمِينَ

که گویا اقامت نداشتند در آنها آگاه باشید هلاکت مر مدین
راست همچنانکه هلاک شد ثمود

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۗ أَلَا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعَدَتِ ثَمُودُ

و بدرستی که فرستادیم موسی را بآیت‌های ما و حجتی
روشن

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

بسوی فرعون و جماعتش پس پیروی کردند امر فرعون را و
نبود امر فرعون درست

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ ۗ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ
بِرَشِيدٍ

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ
الْمَوْرُودُ

پیشرو می‌شود قومش را روز قیامت پس در آوردشان در
آتش و بد است آنجای ورود که ورود یافته شده

وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةَ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ بئسَ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ

و از پی کرده شدند در این وقت لعنت را و روز قیامت بد
است آن عطیه که عطا کرده شده

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقِصُهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ

این از اخبار قریه‌ها است که میخوانیم آنرا بر تو از آنها بر
پا است و درویده شده

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ
ءَالِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ
أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ

و ظلم نکردیم ایشان را و لیکن ظلم کردند بخودشان پس
کفایت نکرد از ایشان خدایانشان که میخواندند از غیر خدا
هیچ چیز چون آمد فرمان پروردگارت و نیفزود ایشان را جز
هلاکت

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ
أَلِيمٌ شَدِيدٌ

و همچنین است گرفتن پروردگارت چون گرفت قریه‌ها را و
آنها ظالم بودند بدرستی که گرفتن او دردناک سخت است

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَٰلِكَ يَوْمٌ
مَّجْمُوعٌ لَّهُ النَّاسُ وَذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ

بدرستی که در آن هر آینه نشانیست آنرا که ترسید از
عذاب آخرت این روزیست که جمع کرده شود برای آن
مردمان و این روزیست حاضر گردانیده شده

وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ

و بتأخیر نمیاندازیم آنرا مگر از برای وقتی معین

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ

روزی که بیاید سخن نمیکند نفسی مگر بدستور او پس از
ایشان باشد بدبخت و نیکبخت

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ

پس اما آنان که بدبخت شدند پس در آتشند مر ایشان
راست در آن فریاد سخت و ناله زار

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ
رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ

جاودانیان در آن تا باقی است آسمانها و زمین مگر آنچه
خواست پروردگار تو بدرستی که پروردگار تو کننده است
آنچه خواهد

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرٌ مَّجْدُودٍ

و اما آنان که نیکبخت شدند پس باشند در بهشت
جاودانیان در آن ما دام که باقی است آسمانها و زمین مگر
آنچه خواست پروردگارت بخششی غیر مقطوع

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا
يَعْبُدُ ءَابَاؤُهُمْ مِّن قَبْلُ وَإِنَّا لَمَوْفُوهُم نَصِيبُهُمْ غَيْرَ
مَنْقُوصٍ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَآخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكِّ مِّنْهُ
مُرِيبٍ

وَإِنَّ كَلًّا لَّمَّا لَيُوفِينَهُمْ رَبُّكَ أَعْمَلَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ

فَأَسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم
مِّن دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ
يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ

وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ
عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ
الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَتَرَفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ

پس مباح در شک از آنچه میپرستند اینها نمی‌پرستند مگر
چنانکه میپرستیدند پدرانشان از پیش و ما هر آینه تمام
دهنده ایشانیم بهره ایشان را بدون کم و کاست

و بحقیقت دادیم موسی را توراہٗ پس اختلاف کرده شد در
آن و اگر نبود کلمه که پیشی یافته از پروردگارت هر آینه
حکم کرده شده بود میانشان و بدرستی که آنها در شکی
باشند از آن که بگمان بد اندازنده است

و بدرستی که همه را جمیعا هر آینه تمام خواهد داد ایشان
را پروردگارت جزای اعمالشان را که او بانچه میکنند آگاه
است

پس ثابت باش چنانکه مأمور شده‌ای و کسی که توبه کرد با
تو و از حد در مگذرید بدرستی که او بانچه می‌کنید بینا
است

و میل نکنید بسوی آنان که ظلم کردند پس مس کند شما را
آتش و نباشد شما را از جز خدا هیچ دوستان پس یاری
کرده نشوید

و بر پای دار نماز را دو طرف روز و ساعت‌های نزدیک از
شب بدرستی که خوبی‌ها میبرند بدیها را آن پند است مر
پند گیرندگان را

و صبر کن پس بدرستی که خدا ضایع نمی‌کند مزد
نیوکاران را

پس چرا نبودند از قرن‌ها پیش از شما صاحبان فضل که نهی
کنند از فساد در زمین مگر اندکی از آنان که رهانیدیم از
ایشان و پیروی کردند آنان که ستم کردند آنچه را متنعم
کرده شدند در آن و بودند گناهکاران

و نباشد پروردگار تو که هلاک کند قریه‌ها را بستم و اهل
آنها باشند مصلحان

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۗ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ

و اگر خواستی پروردگار هر آینه گردانیدی مردمان را امت واحده و همیشه باشند اختلاف کنندگان

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ ۚ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ ۖ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

مگر آن را که رحم کرد پروردگار تو و از برای آن آفرید ایشان را و تمام شد سخن پروردگارت که هر آینه پر کنم البته دوزخ را از جنیان و مردمان همه

وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ ۚ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ ۚ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ

و همه را میخوانیم بر تو از اخبار رسولان آنچه ثابت میگردانیم بان دلت را و آمد ترا در این حق و پند و نصیحت از برای گروهندگان

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ ۚ إِنَّا عَمِلُونَ

و بگو آنان را که نمی‌گردند کار کنید بر توانائیتان بدرستی که ما عمل کنندگانیم

وَأَنْتَظِرُونَ

و منتظر باشید بدرستی که ما منتظرانیم

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ ۚ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

و مر خدا راست نهانی آسمانها و زمین و بسوی او باز می‌گردد امر همه آن پس بپرست او را و توکل کن بر او و نیست پروردگار تو بی‌خبر از آنچه می‌کنید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّتِّلِكَ ءَايَتِ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

این آیتهای کتابیست روشن

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

بدرستی که ما فرو فرستادیم آنرا قرآنی بلغت تازی باشد که شما دریابید

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْءَانَ ۚ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ

ما حکایت میکنیم بر تو نیکوترین حکایتها را بانچه وحی کردیم بتو این قرآن را و بدرستی که بودی تو پیش از آن هر آینه از بی‌خبران

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ

هنگامی که گفت یوسف مر پدر خود را ای پدر بدرستی که من دیدم در خواب یازده ستاره و آفتاب و ماه را دیدمشان مرا سجده کنندگانند

قَالَ يَبْنِي لَا تَقْضُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

گفت ای پسرک من حکایت مکن خواب خود را بر برادرانت پس مکر کنند برای تو مگری بدرستی که دیو رحیم مر آدمی را دشمنی است آشکارا

وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آئِلٍ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِن قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و همچنین برگزیند ترا پروردگارت و بیاموزد ترا از تأویل خوابها و تمام کند نعمت خود را بر تو و بر آل یعقوب همچنانکه تمام کردش بر دو پدرت از پیش ابراهیم و اسحق بدرستی که پروردگار تو دانای درستکار است

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِّلسَّالِينَ

البته که هست در قصه یوسف و برادرانش نشانه‌های قدرت مر پرسندگان را

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا نَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ آبَاءَنَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

هنگامی که گفتند هر آینه یوسف و برادرش دوستترند بسوی پدر ما از ما و حال آنکه ما نایم جوانان کارزار بدرستی که پدر ما هر آینه در خیال غلطی است آشکار

أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِن بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ

بکشید یوسف را یا بیندازیدش در زمین دوری تا خالی ماند برای شما روی پدرتان و بشوید پس از آن گروهی شایستگان

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْهَ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

گفت گوینده از ایشان که نکشید یوسف را و بیندازیدش در قعر چاه تا بر گیرد او را برخی از کاروان اگر هستید کنندگان

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُو لَنَصِحُونَ

گفتند ای پدر چیست ترا که امین نمیدانی ما را بر یوسف و بدرستی که ما او را خیرخواهانیم

أَرْسَلَهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُو لَحَافِظُونَ

بفرست او را با ما فردا تا بهره برد و بازی کند و بدرستی که ما او را نگهدارنیم

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَن تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَن يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ

گفت بدرستی که غمناک میکند مرا که ببرید او را و میترسم که بخورد او را گرگ و شما باشید از او بی‌خبران

قَالُوا لَئِن أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَسِرُونَ

گفتند هر آینه اگر خورد او را گرگ و حال آنکه ما جوانان کارزاریم بدرستی که ما آنگاه از زیانکارانیم

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْحَبِّ
وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

پس چون بردند او را و اتفاق کردند که اندازندش در قعر
چاه و وحی کردیم بیوسف هر آینه آگاه کنی ایشان را
بکارشان این و ایشان ندانند

۱۶ وَجَاءُوا آبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ

و آمدند نزد پدر خود شبانگاه گریه می‌کردند

۱۷ قَالُوا يَا بَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتْعِنَا
فَاكْغَلَهُ الذِّبْطُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ

گفتند ای پدر بدرستی که ما رفتیم که اسب تازیم و تیر
اندازیم و وا گذاشتیم یوسف را نزد اسباب خود پس
خوردش گرگ و نیستی تو باور دارنده مر ما را و اگر چه
باشیم راستگویان

۱۸ وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ
أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا
تَصِفُونَ

و آوردند بر پیراهن او خون دروغی گفت بلکه آراسته در
نظرهای شما نفسهاتان کار بزرگی پس صبر من صبر
بزرگیست و خداست یاری خواسته شده بر آنچه می‌ستائید

۱۹ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَبِشْرِي
هَذَا غُلْمٌ وَأَسْرُوهُ بَضْعَةَ الْعِلْمِ بِمَا يَعْمَلُونَ

و آمدند کاروانیان پس فرستادند آب آورشان را پس فرو
آویخت دلوش را بچاه گفت ای مژده این پسری است و
پنهان داشتندش جهت سرمایه خود و خدا دانا است آنچه
می‌کنند

۲۰ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ
الزَّاهِدِينَ

و فروختند او را ببهای اندک بچند درهم شمرده شده و
بودند در آن از بی‌رغبتان

۲۱ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِأُمْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ
عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ
فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ
عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

و گفت آنکه خرید او را از مصر با زن خود عزیز دار جایگاه
او را شاید که فایده بخشد ما را یا بگیریمش فرزند و
همچنین مکنت دادیم یوسف را در زمین و تا پیاموزیمش از
تعبیر خوابها و تعبیر کتب و خدا غالب است بر کار خود و
لیکن بیشتر مردمان نمیدانند

۲۲ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجِّزِي
الْمُحْسِنِينَ

و چون رسید بنهایت جوانی خود دادیم او را حکم شریعت و
دانش و همچنین سزا دهیم نیکوکاران را

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَن نَّفْسِهِ ۚ وَغَلَقَتِ الْاَبْوَابَ
وَقَالَتْ هَيْت لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ ۗ اِنَّهُ رَجِيَ اَحْسَنَ مَثْوَايَ
اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ ۗ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا اَنْ رَّعَا بُرْهٰنَ رَبِّهٖ ۗ كَذٰلِكَ
لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوْءَ وَالْفَحْشَآءَ ۗ اِنَّهُ مِنۡ عِبَادِنَا
الْمُخْلِصِيْنَ

وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصُهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا
الْبَابِ ۗ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا اَنْ يُسْجَنَ
أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

قَالَ هِيَ رَاوَدْتَنِي عَن نَّفْسِي ۗ وَشَهِدَ شَآهِدٌ مِّنۡ أَهْلِهَا اِنْ
كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ

وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ
الصّٰدِقِيْنَ

فَلَمَّا رَعَا قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ اِنَّهُ مِنۡ كَيْدِكُنَّ ۗ اِنَّ
كَيْدَكُنَّ عَظِيْمٌ

يُوْسُفُ اَعْرَضَ عَنۡ هٰذَا ۚ وَاسْتَعْفِرِي لِذَنبِكِ ۗ اِنَّكَ كُنْتِ
مِنَ الْخٰطِئِيْنَ

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِيْنَةِ اُمْرٰتُ الْعَزِيْزِ تُرٰوِدُ فَتْلَهَا عَن
نَّفْسِهٖ ۗ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۗ اِنَّا لَنَرٰهَا فِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ

۲۴

۲۵

۲۶

۲۷

۲۸

۲۹

۳۰
حزب
۹۶
۱۹۶ر

و آمد و رفت می‌کرد نزد او زنیکه یوسف در سرای او بود از
نفس یوسف و محکم بست درها را و گفت بشتاب بسوی
چیزی که آماده است ترا گفت پناه میبرم بخدا بدرستی که
اوست پروردگار من نیکو داشته جایگاه مرا بدرستی که
رستگار نمی‌شوند ستمکاران

و هر آینه آنزن آهنگ او کرد و او آهنگ زدن آن زن کرد
اگر نبود که دید حجت پروردگار خود را همچنین کردیم تا
بگردانیم از او گناه و کار زشت بدرستی که او از بندگان ما
بود که پاک کرده بود از شقاوت

و پیشی گرفتند آنزن و یوسف در خانه را و پاره کرد آنزن
پیرهن او را از پشت و یافتند شوهر زلیخا را در در خانه
گفت آنزن نیست سزای کسی که خواهد که کند با زن تو کار
بدی مگر آنکه محبوس شود یا عذابی دردناک

گفت یوسف این زن حيله کرد با من جهت تحصیل کام خود
از من و گواهی داد گواهی از خویشان زلیخا اگر باشد
پیراهن یوسف پاره شده از پیش پس راست گفته زلیخا و
یوسف از دروغگویان است

و اگر باشد پیراهن او که پاره شده از پشت پس زلیخا دروغ
گفته و یوسف از راستگویان است

پس چون دید عزیز که پیراهن او پاره شده از پشت گفت
اینکار از مکر شما زنانست بدرستی که مکر شما زنان بزرگ
است

ای یوسف روی بگردان از این کار زشت و آمرزش خواه ای
زلیخا برای گناه خود بدرستی که تو هستی از خطاکاران

و گفتند جمعی از زنان در مصر که زن عزیز آمد و رفت
می‌کند با غلام برای تحصیل کام خود از نفس او بحقیقت
شیفته کرده آنزن را از راه عشق بدرستی که ما می‌بینیم او
را در گمراهی آشکارا

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ
مُتَّكِنًا وَعَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ
عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ
حَسَّ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودْنَاهُ عَنِ
نَفْسِهِ فَاَسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا ءَامُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ
وَلَيَكُونًا مِّنَ الصَّغِيرِينَ

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا
تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْأَيَّاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرْنِي آعْصِرُ
خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرْنِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ
الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ
قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ
قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

پس چون شنید زلیخا مکر ایشان را فرستاد بدعوت ایشان و مهیا کرد برای ایشان تکیه گاهی و داد بدست هر یک از ایشان کاردی و ترنجی و گفت بیرون آی برای ایشان پس چون دیدند او را بزرگ داشتندش و بریدند دستهای خود را و گفتند پاکست خدا نیست این آدمی نیست این مگر فرشته بزرگوار

زلیخا گفت پس این غلامست آنکه ملامت می‌کردید مرا در عشق او و هر آینه بتحقیق مکر کردم او را بجهت تحصیل کامم از تن او پس خود را نگاهداشت و هر آینه اگر نکند آنچه فرمایم او را هر آینه محبوس شود البته و هر آینه خواهد شد از خوارشدگان

گفت پروردگار من زندان دوستتر است بمن از آنچه میخواندم بسوی آن و اگر نگردانی از من مکر ایشان را میل میکنم بسوی ایشان و باشم از نادانان

پس پذیرفت دعای او را پروردگارش پس بگردانید از او مکر ایشان را بدرستی که اوست شنوای دانا

پس ظاهر شد ایشان را پس از آنکه دیدند علامات عصمت یوسف را که البته در زندان کنندش تا زمان مرگ

و داخل شدند با او در زندان دو جوان گفت یکی از ایشان بدرستی که من دیدم خود را در خواب که میفشردم شراب را و گفت آندیگری بدرستی که من دیدم خود را که برداشته بودم بر روی سر خود نانی که میخورد مرغی از آن آگاه کن ما را بتعبیرش بدرستی که ما می‌بینیم ترا از نیکوکاران

گفت نباید شما را طعامی که روزی داده شوید آنرا مگر که آگاه گردانم شما را بتعبیر این خواب پیش از آنکه بیاید آن طعام شما را این از چیزهاییست که آموخته مرا پروردگارم بدرستی که من وا گذاشتم کیش گروهی را که نمی‌گردند بخدا و ایشان باختر ایشانند کافران

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا
أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى
النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

و پیروی کردم کیش پدرانم را ابراهیم و اسحاق و یعقوب و
نسزد ما را که انباز فرار داریم بخدا هیچ چیز را این از
فضل خدا است بر ما و بر مردمان و لیکن بیشتر مردمان
شکر نمیکنند

يَصَلِحِي السِّجْنِ ءَأَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَّاحِدُ
الْقَهَّارُ

ای دو رفیق زندانی من آیا خدایان متعدد بهترند یا خدای
یگانه غالب بر همه

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا
لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

نمیپرستید از جز او مگر صاحبان نامهایی را که نامیده‌اید
آنها را شما و پدراتان فرو نفرستاده خدا بان هیچ حجتی
نیست حکم مگر خدای را فرموده است که نپرستید مگر او
را این است دین راست و درست و لیکن بیشتر مردمان
نمی‌دانند

يَصَلِحِي السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ وَخَمْرًا وَأَمَّا
الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ فَضِيَ الْأَمْرُ
الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ

ای دو یار زندانی من اما یکی از شما بیاشاماند خواجه خود را
شراب و اما آندیگری پس بر دار کرده شود پس میخورد
مرغ از سر او حکم کرده شد کار خوابیکه در باب آن تعبیر
میخواستید

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ
فَأَنسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ

و گفت یوسف آنرا که میدانست او رستگار میشود از آن دو
نفر که یادآوری کن مرا نزد خواجه خود پس از یاد آنمرد برد
شیطان یاد کردن او را بخواجه‌اش پس ماند یوسف در
زندان هفت سال

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ
عِجَافٍ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ
أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِن كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ

و گفت پادشاه بدرستی که من می‌بینم در خواب هفت گاو
فربه میخورند آنها را هفت گاو لاغر و هفت خوشه گندم سبز
و هفت خوشه خشک ای گروه معبران فتوی دهید مرا در
باره خوابم اگر هستیید که خوابها را تعبیر می‌کنید

قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَمٌ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَمِ بِعَلَمِينَ

۴۵

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنْبِئُكُمْ
بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ

۴۶

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ
يَابَسَتْ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ

۴۷

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي
سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ

۴۸

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ
إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ

۴۹

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُعَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ
يَعْصِرُونَ

۵۰
۱۹۹

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَى
رَبِّكَ فَسَأَلَهُ مَا بَالَ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي
بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ

۵۱

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنِ نَفْسِهِ قُلْنَ
حَشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ
أَلَنْ حَصَحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ
الصَّادِقِينَ

۵۲

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ
الْخَائِنِينَ

گفتند این خوابهای آشفته است و نیستیم ما بتعبیر خوابهای
آشفته دانایان

و گفت آنکه رهائی یافته بود از آن دو تا و بخاطرش آمد
سخن یوسف پس از مدتی من آگاهتان کنم بتعبیرش پس
بفرستید مرا نزد یوسف

ای یوسف ای بسیار راستگوی اعلام نما بما تعبیر را در اینکه
هفت گاو فربه که میخورندشان هفت گاو لاغر و هفت خوشه
گندم سبز و هفت دیگر همه خشک باشد که من برگردم
بسوی مردمان باشد که ایشان بدانند

گفت میکارید هفت سال بر عادت مستمر پس آنچه را
درویدید پس وا گذارید آترا در خوشه‌اش مگر اندکی از
آنچه میخورید

پی بیاید از پس آن هفت سال سخت که بخورند آنچه را که
پیش اندوختید از برای آنها مگر اندکی از آنچه نگاه
میدارید

پس بیاید از پس آن سالی که در آن فریاد رسیده شوند
مردمان و در آن نجات مییابند

و گفت پادشاه بیارید نزد من او را پس چون آمد او را
فرستاد گفت باز گرد بسوی خواجه خود پس پیرس از او که
چه بود حال آن زانی که بریدند دستهای خود را بدرستی که
پروردگار من بمکر آنها داناست

گفت چه بود حالتان هنگامی که کامجو شدید بفریب یوسف
از نفسش گفتند حاش لله ندانستیم بر او هیچ بدی گفت
آن عزیز اکنون ثابت شد حق من کامجو شدم از نفس او و
بدرستی که او هر آینه از راستگویانست

این برای آنکه بدانند که من خیانت نکردم او را به پنهانی و
بدرستی که خدا هدایت نمیکند حيله خیاثکاران را

وَمَا أُبْرِي نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ

و بری نمی‌دارم نفس خود را بدرستی که نفس هر آینه امر کننده است ببدی مگر آنکه رحم کند پروردگارم بدرستی که پروردگارم آمرزنده مهربانست

۵۴

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُتُونِي بِهِ ۖ اسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي ۖ فَلَمَّا كَلَّمَهُ وَقَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ

و گفت پادشاه بیارید نزد من او را تا مخصوصش گردانم برای خودم پس چون سخن کرد با او گفت بدرستی که تو امروز نزد ما با منزلت و با امانتی

۵۵

قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ ۖ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ

گفت بگردان مرا بر خزینه‌های زمین بدرستی که من نگاهدارنده دانایم

۵۶

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ ۚ نَصِيبٌ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

و همچنین تمکن دادیم یوسف را در زمین که منزل گزیند از آن هر جا که خواهد میرسانیم برحمت خود آنرا که خواهیم و ضایع نسازیم مزد نیکوکاران را

۵۷

وَلَا نُجْرُ الْأَخِرَةَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

و هر آینه مزد آخرت بهتر است آنان را که گروید و بودند که پرهیز میکردند

۵۸

وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

و آمدند برادران یوسف پس داخل شدند بر او پس شناخت ایشان را و ایشان او را نمی‌شناختند

۵۹

وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ قَالَ أَتُتُونِي بِأَخٍ لَّكُمْ مِّنْ أَبِيكُمْ ۚ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ

و چون آماده کرد آنها را بساز سفرشان گفت بیارید نزد من برادرتان را که از پدرتانست آیا نمی‌بینید که من تمام میدهم پیمانہ را و من بهترین میزبانانم

۶۰

فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ ۖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ

پس اگر نیارید نزد من او را پس نباشد پیمانہ شما را نزد من و نزدیک نشوید مرا

۶۱

قَالُوا سُرُودٌ عَنَّا أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ

گفتند بزودی چاره جوئی می‌کنیم از او پدرش را و بدرستی که ما هر آینه کنندگانیم

۶۲

وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضْعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا ۚ إِذَا أَنْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهم يَرْجِعُونَ

و گفت غلامانش را که بگذارید مایه تجارتشان را در رحلهشان باشد ایشان بشناسند آنرا چون برگردند بسوی کسانشان باشد که ایشان باز گردند

۶۳

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانًا نَّكَتَلُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

پس چون بازگشتند بسوی پدرشان گفتند ای پدر باز داشته شد از ما پیمانہ پس بفرست با ما برادرمان را تا پیمانہ گیریم و بدرستی که ما او را نگاهدارندگانیم

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

گفت آیا امین گردانم شما را بر او مگر همچنان که امین کردم شما را بر برادرش از پیش پس خدا بهتر از حیث نگهداری و او رحم کننده ترین رحم کنندگان است

۶۵

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَعَهُمْ وَجَدُوا بِضَلْعَتِهِمْ رُذَّتْ إِلَيْهِمُ قَالَوَا يَا أَبَانَا مَا نَبَغِي هَذِهِ ۖ بِضَلْعَتِنَا رُذَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفُظُ أَخَانَا وَنَزِدَادُ كَيْلٍ بَعِيرٍ ۗ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ

و چون گشادند متاعشان را یافتند مایه تجارتشان را رد کرده شده بود بایشان گفتند ای پدر چه می‌خواهیم اینست مایه تجارت ما که باز پس داده شده به ما و میاوریم طعامی برای اهلمان و نگهداریم برادرمان را و میافزائیم پیمانہ شتری را اینست پیمانہ اندک

۶۶

قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُو مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ ۖ إِلَّا أَن يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا ءَاتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

گفت هرگز نخواهم فرستاد او را با شما تا آنکه بدهید مرا پیمانی از خدا که هر آینه بیاریدش نزد من مگر آنکه احاطه کرده شود بشما پس چون دادندش پیمانشان را گفت خدا بر آنچه میگوئیم وکیل است

۶۷

وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِن أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ ۖ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ ۗ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

و گفت ای پسران من داخل نشوید از یک دروازه و داخل شوید از درهای جداگانه و کفایت نمی‌کنم از شما از خدا هیچ چیز نیست حکم مگر خدا را بر او توکل کردم و بر او توکل میکنند توکل کنندگان

۶۸

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُم مَّا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِّنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَلَهَا ۗ وَإِنَّهُ لَدُوٌّ عَلِيمٌ لِّمَا عَلَّمَنَّهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

و چون داخل شدند از جائیکه فرمود ایشان را پدرشان نشد که کفایت کند از ایشان از خدا هیچ چیز جز حاجتی در نفس یعقوب که قضا کرد و بجا آورد آنرا و بدرستی که او هر آینه صاحب علم است مر آنچه را تعلیم دادیم او را و لیکن اکثر مردمان نمی‌دانند

۶۹
۲۰۱۲

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ ۗ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و چون داخل شدند بر یوسف کشید در بر خود برادرش را گفت بدرستی که من برادر توام پس غمگین مباش بانچه بودند که می‌کردند

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ
أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَيْتَهَا الْعِيرُ إِيَّاكُمْ لَسَّرِقُونَ

پس چون سامان کرد ایشان را بساز سفرشان گذاشت
آبخواره را در رحل برادرش پس ندا کرد ندا کننده که ای
قافله بدرستی که شما هر آینه دزدانید

۷۱

قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ

گفتند و روی کردند برایشان که چه گم کرده‌اید

۷۲

قَالُوا نَفَقِدُ صُوعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا
بِهِ زَعِيمٌ

گفتند میجوئیم آبخواره ملک را و برای کسی که آورد آن را
بار شتریست و من بان کفیلیم

۷۳

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا
سَارِقِينَ

گفتند سوگند بخدا که بحقیقت دانستید که نیامده‌ایم تا
فساد کنیم در زمین و نیستیم ما دزدان

۷۴

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُوَ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ

گفتند پس چیست پاداش آن اگر باشید دروغگویان

۷۵

قَالُوا جَزَاؤُهُوَ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُوَ كَذَلِكَ
نَجْزِي الظَّالِمِينَ

گفتند جزایش کسی که یافت شد در متاعش پس آنکس
جزای آنست همچنین جزا می‌دهیم ستمکاران را

۷۶

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ
أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ
الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ
ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ

پس شروع کرد بظرفهای ایشان پیش از ظرف برادرش پس
بیرون آورد آنرا از ظرف برادرش هم چنین حیلہ کردیم
برای یوسف نبود که بگیرد برادرش را در دین پادشاه جز
آنکه خواهد خدا بلند گردانیم مراتب آنرا که خواهیم و
بالای هر صاحب دانشی دانائی است

۷۷
حزب
۹۸

قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ
فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا تَصِفُونَ

گفتند اگر دزدی کند پس بتحقیق دزدی کرد برادری مر او
را از پیش پس پنهان داشت آنرا یوسف در نفس خود و
ظاهر نکرد آنرا برای ایشان گفت شما بدترید از حیث منزلت
و خدا داناتر است بانچه وصف میکنید

۷۸

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُوَ أَبَا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا
مَكَانَهُوَ إِنَّا نَرْنَكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

گفتند ای عزیز بدرستی که او را پدریست سالخورده
بزرگوار پس بگیر یکی از ما را بجای او بدرستی که ما
می‌بینیم ترا از نیکوکاران

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَلَعْنَا عِنْدَهُ إِنَّآ إِذَا لَظَلِمُونَ

گفت معاذ الله که بگیریم مگر کسی را که یافتیم متاعمان را نزدش بدرستی که ما آنگاه باشیم از ستمکاران

فَلَمَّا أَسْتَيْسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ آبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

پس چون نومید شدند از او یک طرف شدند رازگویان گفت بزرگشان آیا نمی‌دانید که پدرتان بحقیقت گرفت بر شما پیمانی از خدا و از پیش آنچه تقصیر کردید در یوسف پس هرگز نروم از این زمین تا دستور دهد مرا پدرم یا حکم کند خدا برایم و او بهترین حکم‌کنندگانست

أَرْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ

باز گردید بسوی پدرتان و بگوئید ای پدر بدرستی که پسر تو دزدی کرد و گواهی نمی‌دهیم مگر آنچه دانستیم و نباشیم مرنه‌ان را نگهدارندگان

وَسَأَلَ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

و بپرس از آن قریه که بودیم در آن و قافله که آمدیم در آن و بدرستی که ما هر آینه راستگویانیم

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

گفت بلکه خوب و نمود برای شما نفسهاتان امری را پس صبربست نیکو شاید خدا که بیاورد نزد من ایشان را همه بدرستی که اوست خود دانای درست‌کردار

وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفِي عَلَىٰ يُوسُفَ وَأَبْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ

و روی گردانید از ایشان و گفت ای اندوه بر یوسف و سفید شد دو چشمش از اندوه پس او بود خشم‌خورنده

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَأُ تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ

گفتند سوگند بخدا که باشی یاد کنی یوسف را تا شوی بیمار یا شوی از هلاک‌شدگان

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

گفت جز این نیست شکایت میکنم پریشانی و اندوهم را بخدا و میدانم از خدا آنچه نمی‌دانید

يَبْنِيْ اَذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا مِنْ يُوسُفَ وَآخِيْهِ وَلَا تَأْيَسُوْا
مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ ۗ اِنَّهُ لَا يَأْيِسُ مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ
الْكٰفِرُوْنَ

ای پسران من بروید پس تفحص کنید از یوسف و برادرش
و نومید مشوید از رحمت خدا بدرستی که نومید نمی‌شود از
رحمت خدا مگر گروه کافران

۸۸

فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلَيْهِ قَالُوْا يَا أَيُّهَا الْعَزِيْزُ مَسَّنَا وَاهْلُنَا الضُّرُّ
وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُّزَجَلَةٍ فَاوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ۗ
اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِيْنَ

پس چون داخل شدند بر او گفتند ای عزیز مس کرد ما را و
کسان ما را آزار و آورده‌ایم مایه تجارت اندکی پس تمام
نمای ما را پیمانه و تصدق کن بر ما بدرستی که خدا جزا
میدهد صدقه دهندگانرا

۸۹

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَآخِيْهِ اِذْ اَنْتُمْ جٰهِلُوْنَ

گفت آیا دانستید که چه کردید بیوسف و برادرش آنگاه که
شما نادان بودید

۹۰

قَالُوْا اَءِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ ۗ قَالَ اَنَا يُوسُفُ وَهٰذَا اَخِيْ ۗ قَدْ
مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا ۗ اِنَّهُ مَن يَّتَّقِ وَيَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ
اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ

گفتند بدرستی که تو هر آینه تویی یوسف گفت منم یوسف
و اینست برادرم بحقیقت بخشش کرد خدا بر ما بدرستی که
هر که پرهیز کند و صبر نماید پس بدرستی که خدا ضایع
نمی‌کند مزد نیکوکاران را

۹۱

قَالُوْا تَاللّٰهِ لَقَدْ ءَاثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخٰطِيْئِيْنَ

گفتند سوگند بخدا که بحقیقت برگزید ترا خدا بر ما و حقا ما
هستیم خطاکاران

۹۲

قَالَ لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمْ اَلْيَوْمَ ۗ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَهُوَ اَرْحَمُ
الرَّحِيْمِيْنَ

گفت نیست سرزنشی بر شما امروز میامرزد خدا شما را و او
رحم کننده ترین رحم کنندگانست

۹۳

اَذْهَبُوْا بِقَمِيصِيْ هٰذَا فَاَلْقُوْهُ عَلٰى وَجْهِ اَبِيْ يَأْتِ بِصِيْرًا
وَأْتُوْنِيْ بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِيْنَ

برید این پیراهن مرا پس بیندازیدش بر روی پدرم که
میاید بینا و بیاورید نزد من کساتان را همگی

۹۴

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيْرُ قَالَ اَبُوْهُمْ اِنِّيْ لَاجِدُ رِيْحَ يُوسُفَ ۗ لَوْلَا
اَنْ تُفَنِّدُوْنَ

و چون جدا شد قافله گفت پدرشان بدرستی که من هر آینه
میابم بوی یوسف را اگر نبود آنچه بنقصان عقل منسوب
نسازیدم

۹۵

قَالُوْا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِيْ ضَلٰلِكَ الْقَدِيْمِ

گفتند بخدا بدرستی که تو هر آینه باشی در حیرتت که
سابق بود

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ۖ قَالَ
أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

پس چون آمد (او را) مژده دهنده انداخت آنرا بر رویش
پس گشت بینا گفت آیا نگفتم شما را که من میدانم از خدا
آنچه نمیدانید

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ

گفتند ای پدر ما آمرزش خواه برای ما گناهان ما را که ما
هستیم خطاکاران

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي ۖ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

گفت زود باشد که آمرزش طلبم برای شما از پروردگارم
بدرستی که او اوست آمرزنده مهربان

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُسُفَ عَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبْوِيهِ وَقَالَ ادْخُلُوا
مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ

پس چون داخل شدند بر یوسف کشید در بر خود والدینش
را و گفت داخل شوید در مصر انشاء الله در امانید

وَرَفَعَ أَبْوِيهِ عَلَىٰ الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ
هَذَا تَأْوِيلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ
أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ
مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي ۚ إِنَّ رَبِّي
لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

و بالا برد والدینش را بر تخت و به رو افتادند (برادران) مر
او را سجده کنان و گفت ای پدرم اینست تعبیر خوابم از
پیش بحقیقت گردانید آنرا پروردگارم حق و بتحقیق خوبی
کرد بمن هنگامی که بیرونم آورد از زندان و آورد شما را از
بادیه پس از آن که افساد کرد شیطان میان من و میان
برادرانم بدرستی که پروردگارم لطف کننده است آنرا که
خواهد بدرستی که او دانای درستکار است

رَبِّ قَدْ ءَاتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ ۚ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ ۖ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ

پروردگار من حقا دادی مرا از پادشاهی و آموختی مرا از
تأویل حدیثها پدید آورنده آسمانها و زمین تویی یاور من
در دنیا و آخرت بمیران مرا مسلمان و ملحق گردان مرا به
شایستگان

ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ
أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ

آن از خبرهای نهان است که وحی میکنیم آنرا بتو و نبودی
نزد ایشان هنگامی که اتفاق میکردند در کارشان و آنها مکر
میکردند

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ

و نباشند اکثر مردمان گر چه حرص ورزی تو گروندگان

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

و نمی‌خواهی از ایشان بر آن هیچ مزدی نیست آن مگر
پندی جهانیان را

وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ
عَنْهَا مُعْرِضُونَ

و بسا از نشانه در آسمانها و زمین که میگذرند بر آنها و
ایشان از آنها اعراض کنندگانند

۱۰۵
۲۰۴

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ

و ایمان نیاورند اکثرشان بخدا مگر و ایشان مشرکانند

۱۰۶

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

آیا پس ایمن شدند که آمد ایشان را فرو گیرنده از عذاب
خدا یا آید ایشان را قیامت ناگهان و ایشان ندانند

۱۰۷

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ
اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

بگو اینست راه من میخوانم بسوی خدا بر بینائی من و آنکه
پیروی کند مرا و منزّه است خدا و نیستم من از مشرکان

۱۰۸

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ
الْقُرَى أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا
تَعْقِلُونَ

و نفرستادیم پیش از تو مگر مردانی که وحی می‌کردیم
بایشان از اهل قریه‌ها آیا پس سیر نمی‌کنند در زمین پس
بنگرند چگونه بود انجام آنان که بودند پیش از ایشان و هر
آینه سرای آخرت بهتر است از برای آنان که بپرهیزند آیا
پس در نمی‌یابید بعقل

۱۰۹

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ
نَصْرُنَا فَنُجِّى مَنْ نَّشَاءُ وَلَا يَرُدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمِينَ

تا چون که نومید شدند رسولان و دانستند که ایشان
تکذیب کرده شدند آمدشان نصرت ما پس رهانیده شد
آنکه خواستیم و باز گردانیده نشود عذاب ما از گروه
گناهکاران

۱۱۰

لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا
يُفْتَرَىٰ وَلَكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ
شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

هر آینه باشد در قصه‌های ایشان پندی مر صاحبان خردها
را نباشد حدیثی که بدروغ بسته شود و لیکن تصدیق آن
چیزیست که پیش از او بوده و بیان همه چیز و هدایت و
رحمت از برای گروهی که می‌گروند

۱۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَرَّةَ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

۱
۲۰۵۵

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَى
عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ
تُوقِنُونَ

۲

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَواسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ
الْثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارَ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

۳

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ
وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِضِلُ
بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ

۴

وَإِنْ تَعَجَبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَعِذَا كُنَّا تُرَابًا أَعِنَّا لَفِي خَلْقٍ
جَدِيدٍ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلَالُ فِي
أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

۵
حزب
۱۰۰

این آیات‌های کتاب است و آنچه فرستاده شد بتو از پروردگارت حقست و لیکن اکثر مردمان نمی‌گردند

خدا است که بر افراشت آسمانها را بی‌ستون که می‌بینید آنها را پس مستولی شد بر عرش و مسخر کرد آفتاب و ماه را هر یک می‌روند تا مدتی نامبرده شده تدبیر میکند کار کاینات را بیان میکند آیاتها را باشد که شما برسیدن جزای پروردگارتان یقین کنید

و او است که بگسترده زمین را و گردانید در آن کوهها و نهرها و از همه ثمرها گردانید در آن دو صنف و دو تا می‌پوشاند پرده از شب روز را بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست گروهی را که فکر می‌کنند

و در زمین حصه‌هاست نزدیک بهم و بوستانها از انگورها و زراعت و درختان خرماي چند از یک بن و اصل رسته و غیر آن آب داده میشود بیک آب و زیادتی میدهیم برخی از آنها را بر برخی در ثمر بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست گروهی را که دریابند بعقل

و اگر عجب میداری پس عجیبت گفتارشان که آیا چون باشیم خاک آیا بدرستی که ما هر آینه در آفرینش تازه‌ایم آنگروه آنانند که کافر شدند بی‌پروردگارشان و آنگروه باشد غلها در گردنشان و آنها اهل آتشند ایشان در آن جاودانیانند

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِهِمُ الْمَثَلُتُّ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ
وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا
أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ
وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ

عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ
مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ

لَهُ مَعْجِبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ
وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ
مِنْ وَاٍلٍ

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنشِئُ السَّحَابَ
الثِّقَالَ

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ
الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ
وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ

و بشتاب می‌خواهند از تو بدی را پیش از خوبی و بدرستی
که گذشت پیش از ایشان عقوبت‌ها و بدرستی که پروردگار
تو هر آینه خداوند آمرزش است مر مردمان را بر ستمشان
و بدرستی که پروردگار تو هر آینه سخت عقوبت است

و می‌گویند آنان که کافر شدند چرا فرو فرستاده نشد بر او
آیتی از پروردگارش جز این نیست که تو بیم کننده و هر
قومی را راهنماییست

خدا میداند آنچه بر می‌دارد هر ماده و آنچه می‌کاهد رحم‌ها
و آنچه میافزاید و همه چیز نزد او باندازه است

داناى نھان و آشکار است بزرگ و برتر است

یکسانست از شما کسی که نھان داشت گفتار را و کسی که
آشکار کرد آنرا و کسی که او پنهانست بشب و آشکار است
بروز

مر او راست تعقیب کنندگان از پیش روی او و از پشت سر
او که نگهبانی میکنندش از امر خدا بدرستی که خدا تغییر
نمیدهد آنچه قومی راست تا وقتی که تغییر دهند آنچه در
نفسهای ایشانست و چون خواهد خدا جمعی بدی پس
برگردانیدن نباشد آنرا و نباشد ایشان را از غیر خدا هیچ
مددکاری

اوست که مینماید شما را برق برای بیم دادن و امیدوار
گردانیدن و پدید می‌آورد ابرهای گرانبار را

و تسبیح میکند رعد بستایش او و فرشتگان از ترس او و
می‌فرستد صاعقه‌ها را پس میرساند آنرا بهر که می‌خواهد و
ایشان مجادله میکنند در خدا و او سخت عقوبت است

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبْسِطٍ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ ۗ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُم بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۝

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ ۗ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُهُ خَلَقَ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أوديةً بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا ۗ وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حَلِيَّةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلَهُ ۗ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقِّ وَالْبَاطِلَ ۗ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً ۗ وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ ۗ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

او راست دعوت حق و آنان که می‌خوانند از غیر او اجابت نمی‌کنند ایشان را بچیزی مگر چون گشاینده دو دستش بسوی آب تا برسد بدهنش و نیست آن رسنده بان و نیست خواندن کافران جز در گمراهی

و خدا را سجده میکند هر که در آسمانها و زمین است خواه و ناخواه و سایه‌هاشان بامداد و شبانگهان

بگو کیست پروردگار آسمانها و زمین بگو خدا است بگو آیا پس گرفتید از غیر او دوستان که مالک نمی‌باشند برای خودشان سودی و نه زبانی بگو آیا مساوی می‌باشند نابینا و بینا یا آیا مساوی می‌باشند تاریکی‌ها و روشنی یا گردانیدند برای خدا انبازانی که آفریدند چون آفریدن او پس مشتبه شد آفریده بر ایشان بگو خدا آفریننده همه چیز است و اوست یکتای قهر کننده

فرو فرستاد از آسمان آب را پس روان شد رودخانه‌ها باندازه خود پس برداشت این آب روان کف بلند را و از آنچه می‌افروزند بر آن در آتش از برای طلب پیرایه یا مایه تعیش کف است مانند آن همچنین میزند خدا حق و باطل را پس اما کف پس می‌رود انداخته شده و اما آنچه نفع میدهد مردم را پس دیر میماند در زمین همچنین میزند خدا آن مثلها را

از برای آنان که اجابت کردند پروردگارشان را خویبست و آنان که اجابت نکردند او را اگر آنکه بود ایشان را آنچه در زمین است همه و مانندش با آن هر آینه فدا داده بودند بان آنها از برای ایشانست بدی حساب و منزل ایشان دوزخست و بد است آن بستر

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ
 أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ

۲۰

الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ

آنان که وفا می‌کنند به پیمان خدا و نمی‌شکنند پیمان را

۲۱

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا آمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
 وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ

و آنان که می‌پیوندند آنچه را امر کرده خدا بان که پیوند
 کرده شود و می‌ترسند از پروردگارشان و بیم دارند از بدی
 حساب

۲۲

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا
 مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَعُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ
 أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ

و آنان که صبر کردند برای طلب وجه پروردگارشان و بر پای
 داشتند نماز را و انفاق نمودند از آنچه روزی دادیمشان
 نهان و آشکار و دفع میکنند بخوبی بدی را آنها مر ایشان را
 است عاقبت آنسرای

۲۳

جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ
 وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ

بهشتهای اقامت دائمی که داخل میشوند آنها و کسی که
 شایسته شد از پدرانشان و جفت‌هاشان و فرزندانشان و
 فرشتگان داخل میشوند بر ایشان از هر دری

۲۴

سَلَّمَ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعَمَ عُقْبَى الدَّارِ

سلام بر شما بسبب آنچه صبر کردید پس خوبست سرانجام
 آنسرای

۲۵

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا
 آمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ
 اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

و آنان که می‌شکنند پیمان خدا را پس از استوار کردنش و
 می‌برند آنچه را امر کرده خدا بان که وصل کرده شود و
 فساد می‌کنند در زمین آنها مر ایشان راست لعنت و مر
 ایشان را است بدی آنسرای

۲۶

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَعٌ

خدا وسعت میدهد روزی را برای آنکه میخواهد و تنگ
 میگرداند و شاد شدند بزندگانی دنیا و نیست زندگانی دنیا
 در آخرت مگر متاعی

۲۷

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ
 إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ

و میگویند آنان که کافر شدند چرا فرو فرستاده نشد بر او
 آیتی از پروردگارش بگو بدرستی که خدا گمراه می‌گذارد
 آنرا که میخواهد و هدایت میکند بسوی خود آنرا که
 بازگشت کرد

۲۸

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ
 تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

آنان که گرویدند و میآرامد دلهاشان بذكر خدا آگاه باشید
 بذكر خدا میآرامد دلها

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسَنُ مَّآبٍ

آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته خوش باد ایشان را و نیکویی بازگشت

همچنین فرستادیم ترا در امتی که گذشتند از پیش آن امت‌ها تا بخوانی بر ایشان آنچه را که وحی فرستادیم بتو و ایشان کافر می‌شود بخدای بخشنده بگو اوست پروردگار من نیست الهی مگر او بر او توکل کردم و بسوی اوست بازگشت من

كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهَا أُمَمٌ لِّتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابٍ

۳۰

و اگر آنکه میبود قرآنی که براه افتادی بان کوه‌ها یا پاره پاره شدی بان زمین یا بسخن در آورده شدی بان مردگان بلکه خدا راست امر همگی آیا پس نومید نشدند آنان که گرویدند که اگر میخواست خدا هر آینه هدایت کرده بود مردمان را همه و همیشه آنان که کافر شدند میرسد ایشان را بسبب آنچه کردند مصیبتی سخت یا فرود میائی نزدیک بخانه ایشان تا بیاید وعده خدا بدرستی که خدا خلاف نمی‌کند وعده را

وَلَوْ أَنَّ قُرْعَانًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُفِّرَتْ بِهِ أَلْمُوتَىٰ بَل لِّلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِئْسَ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَن لَّو يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُم بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ

۳۱

و بتحقیق استهزاء کرده شد برسولان از پیش از تو پس مهلت دادم آنان را که کافر شدند پس گرفتمشان پس چگونه باشد عقوبت من

وَلَقَدْ أَسْتَهْزَيْتَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

۳۲
۲۰۹

آیا پس کسی که او نگاهبانست بر هر نفسی بآنچه کسب کرد و گردانیدند از برای خدا شریکان بگو نام برید آنها را بلکه خبر دهید او را بآنچه نمی‌داند در زمین یا بظاهریست از گفتار بلکه آراسته شد آنان را که کافر شدند حیلۀ ایشان و باز داشته شدند از راه و کسی را که اضلال کرد خدا پس نباشد او را راهنمایی

أَفَمَن هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بَظَهَرَ مِن الْقَوْلِ بَل زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَن يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ

۳۳

آنها را است عذابی در زندگانی دنیا و هر آینه عذاب آخرت سخت‌تر است و نباشد ایشان را از خدا هیچ نگاهدارنده

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلِعَذَابُ الْأٰخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ

۳۴

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
أُكْلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى
الْكَافِرِينَ النَّارُ

مثل بهشتی که وعده داده شد پرهیزکاران میرود از زیرش
نهرها میوه‌اش دائمی است و سایه‌اش اینست سرانجام
آنان که پرهیزکار شدند و سرانجام کافران آتش است

و آنان که دادیمشان کتاب شاد می‌شوند بآنچه فرو فرستاده
شد بتو از طایفه‌های دشمن کسی است که انکار می‌کند
برخی از آنرا بگو جز این نیست فرموده شدم که بیستم
خدا را و شرک نیورم باو بسوی او می‌خوانم و بسوی او
است بازگشت من

وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ
الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ
وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَعَابِدُ

و همچنین فرو فرستادیم آنرا حکمی عربی و اگر پیروی کنی
خواهش‌های ایشان را پس از آنچه آمد ترا از دانش نباشد
ترا از خدا هیچ ناصری و نه نگهدارنده

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ
مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ

و بتحقیق فرستادیم رسولان چند از قبل تو و گردانیدیم
برای ایشان آنان و فرزندان و نباشد رسولی را که بی‌آورد
آیتی را مگر بدستور خدا برای هر اجلی نوشته ایست

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً
وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ
كِتَابٌ

محو میکند خدا آنچه خواهد و ثابت میدارد و نزد اوست
اصل کتاب

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ ۗ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ

و اگر بنمائیم ترا بعضی از آنچه وعده میدهیم ایشان را یا
بمیرانیم ترا پس جز این نیست بر تست رسانیدن و بر
ماست حساب

وَإِن مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا
عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ

آیا ندیدند که ما میانیم زمین را کم میکنیم آنرا از اطرافش
و خدا حکم میکند نیست رد کننده مر حکم او را و اوست
زود حساب

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا ۗ وَاللَّهُ
يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ ۗ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

و بدرستی که مکر کردند آنان که بودند پیش از ایشان پس
خدا راست مکر همه میداند آنچه کسب میکند هر نفسی و
زود باشد که بدانند کافران که کراست انجام آنسرای

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا
تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ۗ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَن عُقْبَى الدَّارِ

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

و می‌گویند آنان که کافر شدند نیستی تو فرستاده شده بگو
کافی است خدا گواه میان من و میان شما و کسی که نزد
اوست دانش کتاب

صفحه ۷

۵۲ آیه

مکی

ابراهیم: ابراهیم

۱۴ . ابراهیم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

۱
۲۱۱

کتا بیست که فرو فرستادیم آنرا بتو تا بیرون آوری مردمان
را از تاریکیها بروشنائی باذن پروردگارشان بسوی راه غالب
ستوده

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَوَيْلٌ
لِّلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

۲

خدائی که او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و
وای بر کافران از عذاب سخت

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَن
سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

۳

آنان که بر میگزینند زندگانی دنیا را بر آخرت و باز میدارند
از راه خدا و می‌خواهند آنرا کج آنها در گمراهی دورند

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ ۗ لِيُبَيِّنَ لَهُم ۗ فَيُضِلُّ
اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۴

و نفرستادیم هیچ رسولی را مگر بزبان قومش تا بیان کند
ایشان را پس گمراه میگذارد خدا آنرا که میخواهد و
هدایت میکند آنرا که خواهد و اوست غالب درست‌کردار

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ ۗ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِنَا ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ
صَبَّارٍ شَكُورٍ

۵

و بدرستی که فرستادیم موسی را بآیتهای خود که بیرون
آور قومت را از تاریکیهای کفر بنور ایمان و پند ده ایشان را
بروزه‌های خدا بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست برای هر
صبر کننده شکرگزاری

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
أَنْجَاكُمْ مِنْ عَالٍ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
وَيَذَّبُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ
بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ^ط وَلَئِن
كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَأِنَّ
اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ
وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَعْيُنَهُمْ فِي آفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا
أُرْسِلْتُمْ بِهِء وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ^ط
يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا
عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَنِ مُبِينٍ

و چون گفت موسی قومش را که یاد کنید نعمت خدا را بر شما چون نجاتتان داد از فرعونیان که عذاب می‌کردند شما را بدترین عذابی و میکشتمند پسرانتان را و باقی می‌گذاشتند زناتان را و در آن بلایی بود از پروردگارتان بزرگ

و چون اعلام کرد پروردگار شما که اگر شکر کنید هر آینه افزون کنم بر شما و اگر کفران نمائید بدرستی که عذاب من هر آینه سخت است

و گفت موسی اگر کافر شوید شما و هر که در زمین است همه پس بدرستی که خدا هر آینه بی‌نیاز ستوده است

آیا نیامد شما را خبر آنان که بودند پیش از شما قوم نوح و عاد و ثمود و آنان که بودند بعد از ایشان نمودند اینان را مگر خدا آمد ایشان را رسولانشان با معجزات پس برگردانیدند دستهایشان را در دهنهایشان و گفتند بدرستی که ما کافر شدیم بانچه فرستاده شدید بان و بدرستی که ما در شکیم از آنچه می‌خوانید ما را بان که بگمان بد اندازنده است

گفتند رسولانشان آیا باشد در خدا شکی که پدید آورنده آسمانها و زمین است میخواند شما را تا بیمارزد شما را از گناهاتان و باخر اندازد شما را تا وقتی که نامبرده شد گفتند نیستید شما مگر انسانی مانند ما می‌خواهید که باز دارید ما را از آنچه بودند که میپرستیدند پدران ما پس بیاورید برای ما حجتی روشن

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ
بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهُ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

گفتند ایشان را رسولانشان نیستیم ما مگر انسانی مانند
شما و لیکن خدا منت مینهد بر آنکه میخواهد از بندگانش و
نباشد ما را که بیاوریم بشما حجتی مگر باذن خدا و بر خدا
باید توکل کنند گروندگان

وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَىٰ اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا ۗ وَلَنَصْبِرَنَّ
عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا وَعَلَىٰ اللَّهُ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

و چیست ما را که توکل نکنیم بر خدا و بدرستی که هدایت
کرد ما را براه‌های ما و هر آینه صبر خواهیم کرد بر آنچه
رنجانیدید ما را و بر خدا باید توکل کنند توکل کنندگان

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ
لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ

و گفتند آنان که کافر شدند رسولانشان را هر آینه بیرون
کنیم شما را از زمین خود یا هر آینه بر می‌گردید در کیش
ما پس وحی فرستاد بایشان پروردگارشان که هر آینه هلاک
میگردانیم ظالمان را

وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۗ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ
مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ

و هر آینه ساکن می‌گردانیم شما را در آنزمین از پس
ایشان آن از برای کسی استکه ترسید از مقام من و ترسید
از وعده عذابم

وَأَسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

و طلب فتح کردند و نومید شد هر سرکش حق ناپذیری

مِّنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ

از پیش رویش دوزخست و آب داده میشود از آبیکه خون
جراحتست

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ ۗ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ
مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۗ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ

جرعه جرعه میاشامد آنرا و نزدیک نباشد که فرو بردش
بآسانی و میاید او را مرگ از همه جا و نیست او مرده و از
پیش رویش عذابی است سخت

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ أُسْتَدَّتْ بِه
الرَّيْحِ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ ۗ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ۗ
ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ

مثل آنان که کافر شدند بپروردگارشان کردارشان چون
خاکستریست که سخت بوزد بر آن باد در روزی که باد سخت
آید قادر نباشند از آنچه کسب کرده باشند بر چیزی آنست
آن گمراهی دور

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَاءُ
يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

آیا ندانید که خدا آفرید آسمانها و زمین را براستی اگر خواهد ببرد شما را و بیاورد خلقی تازه

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ

و نیست آن بر خدا دشوار

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا
كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَنُونَ عَلَيْنَا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَّيْنَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا
أَجْرَعْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ

و ظاهر شدند بر خدا همگی پس گفتند ضعیفان آنان را که طلب بزرگی کردند بدرستی که ما بودیم شما را پیروان پس آیا شما هستید کفایت کنندگان از ما از عذاب خدا هیچ چیز گفتند اگر هدایت کرده بود ما را خدا هدایت کرده بودیم شما را یکسانست بر ما خواه جزع نموده باشیم یا صبر کرده باشیم نیست ما را هیچ گریزگاهی

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ
الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ
سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي
وَلُمُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ
إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

و گفت شیطان چون گذارده شد امر بدرستی که خدا وعده داد شما را وعده راست و درست و وعده دادم شما را پس خلاف کردم بشما و نبود مرا بر شما هیچ تسلطی مگر آنکه خواندم شما را پس اجابت کردید مرا پس ملامت نکنید مرا و ملامت کنید نفسهاتان را نیستم من فریادرس شما و نیستید شما فریادرس من بدرستی که کافر شدم بانچه شریک گردانید مرا از پیش بدرستی که ظالمان مر ایشان را است عذابی دردناک

وَأَدْخَلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا
سَلَامٌ

و در آورده می‌شوند آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته در بهشتهایی که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان در آن باذن پروردگارش درودشان در آنها سلام است

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ
أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ

آیا نمی‌بینی که چگونه زد خدا مثل را کلمه پاکیزه چون درخت پاکیزه‌ایست که اصلش ثابت و فرعش در آسمان

تُوْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

داده میشود میوه‌اش هر زمان باذن پروردگارش و میزند
خدا مثلها را برای مردمان باشد که ایشان پند گیرند

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ
الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ

و مثل کلمه پلید چون درخت پلیدیست که ریشه کن شده
باشد از بالای زمین که نباشد آنرا هیچ قراری

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ

ثابت میگرداند خدا آنان را که گرویدند بگفتار ثابت در
زندگانی دنیا و در آخرت و اضلال میکند خدا ستمکاران را و
میکند خدا آنچه میخواهد

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ
دَارَ الْبَوَارِ

آیا ننگریستی بآنان که تبدیل کردند نعمت خدا را بکفر و
فرود آوردند قومشان را بسرای هلاک

جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا وَبَسَّ الْقَرَارُ

که دوزخست در آیند آنرا و بد است آن جای قرار

وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ
مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ

و گردانیدند از برای خدا ماندها تا گمراه گردانند از راهش
بگو کامرانی کنید بدرستی که بازگشت شما باتش است

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ
وَلَا خِلاَلٌ

بگو مر بندگان مرا آنان که گرویدند که بر پای دارند نماز را
و انفاق کنند از آنچه روزی دادیمشان نهان و آشکارا پیش
از آنکه بیاید روزی که نباشد بیعی در آن و نه دوستی

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ
الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ

خدا است که آفرید آسمانها و زمین را و فرو فرستاد از
آسمان آب را پس بیرون آورد بان از میوه روزی از برای
شما و رام کرد برای شما کشتی را تا روان گردد در دریا
بامرش و رام کرد برای شما نهرها را

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآبِّينَ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ
وَالنَّهَارَ

و مسخر کرد برای شما آفتاب و ماه را دو کوشنده دائمی و
رام کرد برای شما شب و روز را

وَعَاتِلُكُمْ مِّنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ

و داد شما را از هر چه خواستید آن را و اگر بشمارید نعمت خدا را احصا نتوانید کرد آنرا بدرستی که انسان هر آینه سخت ستمکار ناسپاس است

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ ءَامِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ

و چون گفت ابراهیم پروردگارا بگردان این شهر مکه را امن و دور دار مرا و پسران مرا از آنکه بپرستیم بتان را

رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ ۗ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي ۗ وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

ای پروردگار من بدرستی که آنها گمراه کردند بسیاری را از مردمان پس هر که پیروی کرد مرا پس بدرستی که او از من است و هر که نافرمانی کرد مرا پس بدرستی که تو آمرزنده مهربانی

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ

ای پروردگار بدرستی که من ساکن گردانیدم برخی از فرزندانم را در بیابانی غیر قابل زراعت نزدیک خانه تو که حرام گردانیده شده پروردگارا تا بر پای دارند نماز را پس بگردان دلهای برخی از مردمان را که بشتابد بسوی ایشان و روزی ده ایشان را از ثمرها باشد که ایشان شکرگزاری کنند

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعَلِنُ وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

پروردگارا بدرستی که تو میدانی آنچه پنهان میداریم و آنچه آشکار می‌کنیم و پوشیده نباشد بر خدا هیچ چیز در زمین و نه در آسمان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ ۚ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ

ستایش خدای را که بخشید بمن در پیری اسمعیل و اسحاق را بدرستی که پروردگار من هر آینه شنونده دعا است

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ

پروردگار من بگردان مرا بر پا دارنده نماز و از فرزندانم پروردگارا و قبول کن دعای مرا

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ

پروردگارا ببامرز مرا و والدینم را و مؤمنان را روزی که قائم شود حساب

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفِيلًا ۗ عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ ۗ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

و مپندار البته خدا را بی‌خبر از آنچه میکنند ستمکاران جز این نیست باز پس میاندازدشان بروزی که گشاده میماند در آن چشمها

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ
هَوَاءٌ

شتاب زدگان ببالا دارندگان سرهاشان را برنمی‌گردد بسوی
ایشان چشمهاشان و دلهاشان باشد خالی

و بترسان مردمان را از روزی که آید ایشان را عذاب پس
گویند آنان که ستم کردند پروردگارا باز پس دار ما را تا
مدتی نزدیک تا اجابت نمائیم دعوت ترا و پیروی کنیم
رسولان را آیا و نبودید که سوگند می‌خوردید از پیش که
نیست شما را هیچ زوالی

و ساکن شدید در مسکن‌های آنان که ستم کردند بر
خودشان و ظاهر شد شما را که چگونه کردیم بایشان و زدیم
برای شما مثلها را

و بدرستی که حيله کردند مکرشان را و نزد خداست جزای
مکرشان و اگر چه بود مکرشان که زایل شود از آن کوهها

پس میندار البته خدا را خلاف کننده وعده‌اش برسولانش
بدرستی که خدا غالب صاحب انتقام است

روزی که تبدیل کرده میشود بغیر این زمین و آسمانها و
ظاهر شدند برای خدای یکتای غالب

و می‌بینی گناهکاران را آنروز قرین کرده شدگان در غلها

پیراهنهایشان از قطران و بیوشد رویهایشان را آتش

تا جزا دهد خدا هر نفسی را آنچه کسب کرده بدرستی که
خداوند زود حساب است

این کفایتست مردمان را و تا ترسانده شوند بان و تا بدانند
جز این نیست که اوست خدای یکتا و تا پند گیرند صاحبان
خردها

۴۴

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا
رَبَّنَا أَخْرِجْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُّحِبُّ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ
أَوْ لَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلِ مَا لَكُم مِّنْ زَوَالٍ

۴۵

وَسَاكِنْتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ
كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ

۴۶

وَقَدْ مَكَرُوا مَكَرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكَرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكَرُهُمْ
لِتَرْوُلٍ مِنْهُ الْجِبَالِ

۴۷

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخِيفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو
أَنْتِقَامٍ

۴۸

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ
الْوَّاحِدِ الْقَهَّارِ

۴۹

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقْرَنِينَ فِي الْأَصْفَادِ

۵۰

سَرَابِيلُهُمْ مِّنْ قَطْرَانٍ وَتَعْشَىٰ وُجُوهُهُمُ النَّارُ

۵۱

لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ

۵۲

هَذَا بَلَعٌ لِّلنَّاسِ وَلَيُنذَرُونَ بِهِ ۚ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ
وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ

این آیتهای کتاب و قرآنیست روشن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّتِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْءَانٍ مُّبِينٍ

بسا که آرزو کنند آنان که کافر شدند که کاش بودند مسلمانان

رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ

وا گذارشان تا بخورند و کامرانی کنند و مشغولشان کند آرزو پس زود باشد که بدانند

ذَرْهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

و هلاک نکردیم هیچ قریه را مگر که بود از برای آن نوشته معلوم

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ

پیش نیفتد هیچ امتی از اجلش و باز پس هم نمانند

مَا نَسِيقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَعْجِرُونَ

و گفتند ای آنکه فرو فرستاده شده بر او ذکر بدرستی که تو هر آینه دیوانه

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ

چرا نیاری بما فرشتگان را اگر هستی از راستگویان

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

فرو نیمفرستیم ملائکه را مگر بحق و نباشند آنگاه از مهلت دادگان

مَا نُنزِلُ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا مُنظَرِينَ

بدرستی که ما فرو فرستادیم ذکر را و بدرستی که ما او را نگاهدارندگانیم

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

و بدرستی که فرستادیم پیش از تو در گروههای پیشینیان

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِيَعِ الْأَوَّلِينَ

و نمیآمد ایشان را هیچ رسولی مگر که بودند به آن استهزاء میکردند

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

همچنین در میاوریم آن را در دلهای گناهکاران

كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

ایمان نیاورند به آن و بدرستی که گذشته است آئین پیشینیان

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ

و اگر میگشودیم بر ایشان دری از آسمان پس میبودند همه روزه در آن که ببالا میرفته باشند

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ

هر آینه میگفتند جز این نیست که بسته شده چشمهای ما بلکه مائیم گروهی سحرشدگان

لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ

۱۷ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ

۱۸ إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ وَشِهَابٌ مُبِينٌ

۱۹ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ

۲۰ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعْيِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُوَ بَرَزِقِينَ

۲۱ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ

۲۲ وَأَرْسَلْنَا الرِّيْحَ لَوَاحٍ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُوَ بِخَلَرِينَ

۲۳ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِءُ وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ

۲۴ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ

۲۵ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

۲۶ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ

۲۷ وَالْجَبَّارِ فَخَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ تَارِ السَّمُومِ

۲۸ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِيقٌ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ

۲۹ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُوَ سَاجِدِينَ

۳۰ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

۳۱ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ

و بدرستی که گردانیدیم در آسمان برجها و آراستیم برای نگرندگان

و نگهداشتیم آنرا از هر شیطان رانده شده

مگر آنکه بدزدیده گوش فرا داشت پس از پی رفت او را شهابی روشن

و زمین وسعت دادیم آنرا و افکندیم در آن کوه‌های استوار و رویانیدیم در آن از هر چیزی سنجیده

و قرار دادیم برای شما در آن مایه‌های تعیش و کسی را که نیستید او را روزی دهندگان

و نیست هیچ چیز مگر که نزد ماست خزینه‌هایش و نمی‌فرستیم آنرا مگر باندازه‌ای دانسته شده

و فرستادیم بادها را بار گرفته‌ها پس فرو فرستادیم از آسمان آب را پس نوشانیدیم شما را از آن و نیستید شما آنرا خزانه داران

و بدرستی که ما هر آینه مانیم که زنده کنیم و بمیرانیم و مائیم وارثان

و بتحقیق دانستیم پیش رفتگان را از شما و بتحقیق دانستیم وا پس ماندگان را

و بدرستی که پروردگار تو او محشور میکند ایشان را که او درست‌کردار داناست

و بتحقیق آفریدیم انسان را از گل خشک شده از لای ریخته شده

و پدر پریان آفریدیمش از پیش از آتش سوزان

و چون گفت پروردگار تو ملائکه را بدرستی که من آفریننده‌ام انسانی را از گل خشک از لای ریخته شده

پس چون راست کردم آنرا و دمیدم در آن از روحم پس بیفتید او را سجده کنان

پس سجده کردند فرشتگان همگی جمیعا

مگر شیطان که ابا نمود که باشد با سجده کنندگان

قَالَ يٰٓإِبْلِيسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ السَّٰجِدِيْنَ

۳۳

قَالَ لَمْ اَكُنْ لِلسُّجُوْدِ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُۥ مِنْ صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُوْنٍ

۳۴

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ

۳۵

وَإِنَّ عَلَيْكَ اَلْلَعْنَۃَ اِلَىٰ يَوْمِ الدِّیْنِ

۳۶

قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِیْ اِلَىٰ یَوْمِ یُبْعَثُوْنَ

۳۷

قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِیْنَ

۳۸

اِلَىٰ یَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ

۳۹

قَالَ رَبِّ بِمَا اَعْوَيْتَنِیْ لَازِیْنًا لَهُمْ فِی الْاَرْضِ وَلَا اَعْوِیْنَهُمْ اَجْمَعِیْنَ

۴۰

اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِیْنَ

۴۱

قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلَیَّ مُسْتَقِیْمٌ

۴۲

إِنَّ عِبَادِی لَیْسَ لَكَ عَلَیْهِمْ سُلْطٰنٌ اِلَّا مَنْ اَتَّبَعَكَ مِنْ اَلْعٰوِیْنَ

۴۳

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعِیْنَ

۴۴

لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ لِکُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُوْمٌ

۴۵
۲۲۱ ر

إِنَّ الْمُتَّقِیْنَ فِی جَنَّتٍ وَعُیُوْنٍ

۴۶

اَدْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ ؕ اٰمِنِیْنَ

۴۷

وَنَزَعْنَا مَا فِی صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غَلٍۭ اِخْوَانًا عَلٰی سُرُرٍ مُّتَقَبِلِیْنَ

۴۸

لَا یَمَسُّهُمْ فِیْهَا نَصَبٌ وَّمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِیْنَ

۴۹

نَبِیُّ عِبَادِیْ اَنِّیْ اَنَا الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ

۵۰
حزب
۱۰۶

وَإِنَّ عَذَابِیْ هُوَ الْعَذَابُ الْاَلِیْمُ

۵۱

وَنَبِّئُهُمْ عَن ضِیْفِ اِبْرٰهِیْمَ

گفت ای شیطان چیست ترا که نمی‌باشی با سجده کنندگان

گفت نیستم من که سجده کنم انسانی را که آفریدی او را از گل خشک از لای ریخته شده

گفت پس بیرون رو از آن پس بدرستی که توئی رانده شده

و بدرستی که بر تست لعنت تا روز جزا

گفت پروردگارا پس مهلتم ده تا روزی که بر انگیخته شوند

گفت پس بدرستی که تو از مهلت دادگانی

تا روز وقت معلوم

گفت پروردگارا بانکه اغوا کردی مرا هر آینه آراسته میکنم برای ایشان در زمین و هر آینه باز دارم ایشان را همگی

مگر بندگان تو از ایشان که مخلصانند

گفت این راهی است بر من راست

بدرستی که بندگان من نیست ترا بر ایشان تسلطی مگر آنکه پیروی کرد ترا از گمراهان

و بدرستی که دوزخ هر آینه وعده‌گاه ایشانست همگی

مر آنراست هفت در هر دری را است از ایشان پاره قسمت کرده شد

بدرستی که پرهیزگاران باشند در بهشتها و چشمه سارها

در آئید بانها بسلامتی ایمنان

و در آوردیم آنچه بود در سینه‌هاشان از کینه برادران بر سریره‌ای روی بهم دارندگان

نمیرسد ایشان را در آنها تعبی و نباشد ایشان از آنها بیرون شدگان

خبر ده بندگانم را که بدرستی که منم آمرزنده مهربان

و بدرستی که عذاب من آن عذاب دردناکست

و خبر ده ایشان را از مهمانان ابراهیم

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلِّمًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ

۵۳

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ

۵۴

قَالَ أَبَشِّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمَ تُبَشِّرُونَ

۵۵

قَالُوا بِشْرُوكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْفٰنِطِينَ

۵۶

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِ ۖ إِلَّا الضَّالُّونَ

۵۷

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ

۵۸

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ

۵۹

إِلَّا عَالِ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّهُمْ أَجْمَعِينَ

۶۰

إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ وَقَدَرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغٰبِرِينَ

۶۱

فَلَمَّا جَاءَ عَالِ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ

۲۲۲

۶۲

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ

۶۳

قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ

۶۴

وَأَتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصٰدِقُونَ

۶۵

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ
مِنْكُمْ أَحَدٌ وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ

۶۶

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ
مُّصْبِحِينَ

۶۷

وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ

۶۸

قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ

۶۹

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ

۷۰

قَالُوا أَوْ لَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعٰلَمِينَ

هنگامی که داخل شدند بر او پس گفتند سلام گفت
بدرستی که ما از شما ترسندگانیم

گفتند مترس بدرستی که ما مزده میدهیم ترا به پسری دانا

گفت آیا بشارت دادید مرا با آنکه مس کرد مرا پیری پس
بچه چیز بشارت میدهید

گفتند مزده دادیم ترا براستی پس مباح از نومیدان

گفت و کیست که نومید شود از رحمت پروردگارش مگر
گمراهان

گفت پس چیست کارتان ای فرستادگان

گفتند بدرستی که ما فرستاده شدیم بسوی گروهی
گناهکاران

مگر خاندان لوط بدرستی که رهاننده ایشانیم همگی

مگر زنش که تقدیر کردیم که او هر آینه باشد از
بازماندگان

پس چون آمدند آل لوط را فرستادگان

گفت بدرستی که شما گروهی هستید ناشناس

گفتند بلکه آمدیم ترا بآنچه بودند در آن شک می‌کردند

و آورده‌ایم ترا حق و بدرستی که ما هر آینه راستگویانیم

پس بیرون ببر اهلت را در پاره از شب و تابع شو قفاهای
ایشان را و نباید که التفات کند از شما احدی و بروید
جائیکه مأمور شده‌اید

و گزارش دادیم بسوی او این امر را که بدرستی که دنبال
اینها بریده شده است صبح کنندگان

و آمدند اهل شهر شادمانی می‌کردند

گفت بدرستی که اینها مهمان منند پس رسوایم نکنید

و بترسید از خدا و خوار مسازید مرا

گفتند آیا منع نکردیم ترا از جهانیان

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

گفت اینانند دختران من اگر هستید کنندگان

لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ

بجان تو که ایشان هر آینه در مستیشان حیران میزیستند

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ

پس گرفتشان فریاد مهلک داخل در روزشدگان

فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيلٍ

پس گردانیدیم زبرش را زیرش و بارانیدیم بر ایشان سنگها از سنگ گل

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ

بدرستی که در آن هر آینه آیت‌هاست اهل فراست را

وَإِنَّهَا لِبِسْبِيلٍ مُّقِيمٍ

و بدرستی که آن هر آینه در سر راه شما ثابت است

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ

بدرستی که در آن هر آینه آیتی است گروندگان را

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لظَالِمِينَ

و بی‌تردید بودند یاران ایکه هر آینه ستمکاران

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ

پس انتقام کشیدیم از ایشان و بدرستی که آن دو هر آینه در راه روشنند

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ

و بحقیقت تکذیب کرد اصحاب حجر رسولان را

وَعَاتَيْنَهُمْ عَآئِنَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

و دادیمشان آیت‌های خود پس بودند از آنها اعراض کنندگان

وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا ءَامِنِينَ

و بودند میتراشیدند از کوه‌ها خانه‌ها ایمنان

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ

پس گرفت ایشان را فریادی مهلک بامداد کنندگان

فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

پس کفایت نکرد از ایشان آنچه بودند کسب می‌کردند

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ ۖ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ

و نیافریدیم آسمانها و زمین را و آنچه میان آنها است مگر بحق و بدرستی که قیامت هر آینه آینده است پس در گذر در گذشتنی خوب

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

بدرستی که پروردگار تو او است آفریدگار دانا

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْءَانَ الْعَظِيمَ

و بحقیقت دادیم ترا هفت آیه از سوره‌های دو بار نازل شده و قرآن عظیم

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِٓ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ

مگشای البته دو چشمت را بانچه کامرانی دادیم بان اصنافی را از ایشان و اندوه مخور بر ایشان و فرود آور بالت را برای گروندگان

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ

و بگو بدرستی که منم بیم کننده آشکار

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ

همچنانکه فرو فرستادیم بر آنان که قرآن را جزو جزو کردند

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْءَانَ عِضِينَ

آنان که گردانیدند قرآن را پاره‌ها یا سحرها یا کذبها

۹۲

فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

پس قسم بپروردگارت که هر آینه خواهیم پرسید ایشان را همه

۹۳

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

از آنچه بودند که می‌کردند

۹۴

فَأُصْدِعْ بِمَا تُمَمَّرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ

پس آشکار کن بانچه مأمور شده و رو بگردان از مشرکان

۹۵

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ

بدرستی که ما کفایت می‌کنیم از استهزاء کنندگان را

۹۶

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءآخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

آنان که قرار میدهند با خدا خدائی دیگر پس زود باشد که بدانند

۹۷

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ

و بتحقیق میدانیم که تو تنگ میشود سینهات بانچه میگویند

۹۸

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّجِدِينَ

پس تسبیح گو بستایش پروردگارت و باش از سجده کنندگان

۹۹

وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ

و بپرست پروردگارت را تا بیاید ترا مرگ

۱۶. نحل

التَّحْلُ: زنبور عسل

مکی

۱۲۸ آیه

۱۵ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحٰنَهُ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ

آمد فرمان خدا پس بتعجیل مطلبدش دانم پاک بودنش را و برتر است از آنچه شرک میاورند

۲

يُنزِلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُۥ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ

فرو میفرستد ملائکه را با روح از امرش بر آنکه میخواهد از بندگانش که بیم دهید بدرستی که نیست الهی مگر من پس بترسید از من

۳

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ

آفرید آسمانها و زمین را براستی برتر آمده از آنچه شرک میاورند

۴

خَلَقَ الْإِنسَانَ مِنْ نُّطْقَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ

آفرید انسان را از نطفه پس اکنون اوست جدال کننده آشکار

۵

وَالْأَنْعَمَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

و شتر و گاو و گوسفند آفرید آنها را برای شما در آنها است گرمی و منفعتها و از آنها می‌خورید

۶

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ

و شما راست در آنها تجملی وقتی که میارید از چراگاه و هنگامی که سیر میدهید

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بَلِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ
الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَعُوفٌ رَّحِيمٌ

و بر میدارند بارهای گران شما را بسوی شهری که نباشید
رسنده بان مگر بتعب نفس‌ها بدرستی که پروردگار شما هر
آینه مهربان و رحیم است

وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ لَتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا
تَعْلَمُونَ

و اسبها و استرها و خرها تا سوار شوید آنها را و باشد
آرایشی و میافریند آنچه را نمیدانید

وَعَلَىٰ اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ
أَجْمَعِينَ

و بر خدا است راستی راه و بعضی از آن منحرفست و اگر
خواستی هر آینه هدایت کردی شما را همه

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ
شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ

اوست که فرستاد از آسمان آب را برای شما از آنست
نوشیدنی و از آنست درختی که در آن میچرانید

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَبَ وَمِنْ
كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

میرویند برای شما بان کشت و زیتون و درختان خرما و
انگورها و از همه ثمرها بدرستی که در آن هر آینه آیتی
است گروهی را که اندیشه میکنند

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ
مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

و مسخر کرد برای شما شب و روز و آفتاب و ماه را و
ستاره‌ها مسخر شدگانند بفرمان او بدرستی که در آن هر
آینه آیتهاست گروهی را که در مییابند بعقل

وَمَا ذَرَأًا لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً
لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ

و آنچه را آفرید برای شما در زمین که مختلف است
اقسامش بدرستی که در آن هر آینه آیتی است گروهی را
که فکر میکنند

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا
وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَىٰ الْفُلْكَ مَوَاحِرَ
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و اوست که تسخیر کرد دریا را تا که بخورید از آن گوشتی
تازه و بیرون آرید از آن پیرایه که میپوشید آنرا و میبینی
کشتی‌ها را شکافندگان آب در آن و تا بجوئید از فضلش
باشد که شما شکر کنید

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوْسِي أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَرَ وَسْبَلًا
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

و افکند در زمین کوه‌های استوار مبدا که میل کند با شما و
نهرها و راه‌ها باشد که شما راه یابید

وَعَلَّمَتْ وَبِالتَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ

و علامت‌ها و بستاره ایشان راه یابند

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

آیا پس آنکه میافریند چون کسی است که نمی‌آفریند آیا
پس پند نمی‌گیرید

وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

و اگر بشمارید نعمت خدا را بشمار نتوانید آوردش بدرستی
که خدا هر آینه آمرزنده مهربانست

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ

و خدا میداند آنچه پنهان میدارید و آنچه آشکار میکنید

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ
يُخْلَقُونَ

و آنان که می خوانند از جز خدا نمی‌توانند آفرید چیزی را و
ایشان آفریده میشوند

أَمْوَاتٌ غَيْرٌ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ

مردگانند نه زندگان و نمی‌دانند کی بر انگیزته میشوند

إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ
مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

خدای شما خدائیسست یگانه پس آنان که نمی‌گروند باخرت
دل‌های ایشان ناشناسا است و ایشان سرکشانند

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُسْتَكْبِرِينَ

ناچار بدرستی که خدا میداند آنچه نهان دارند و آنچه آشکار
میکنند بدرستی که او دوست ندارد سرکشان را

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَآذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

و چون گفته شود ایشان را چه چیز فرو فرستاد پروردگار
شما گفتند افسانه‌های پیشینیان

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ
يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلا سَاءَ مَا يَزِرُونَ

تا بردارند بارهای گناهشان را تمام روز قیامت و از بارهای
گناه آنان که گمراه میکنند ایشان را بدون علمی آگاه باشید
بد است آنچه بر می‌دارند

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ
فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَتْهُمُ الْعَذَابُ مِنْ
حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

بتحقیق مکر کردند آنان که بودند پیش از ایشان پس آمد
فرمان خدا بناهاشان را از بیخ پس فرود آمد بر ایشان بام
از بالایشان و آمد ایشان را عذاب از آنجا که نمی‌دانستند

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشْتَقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ

الَّذِينَ تَتَوَفَّوهُمْ الْمَلَكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ

جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ

الَّذِينَ تَتَوَفَّوهُمْ الْمَلَكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

پس روز قیامت خوار میکند ایشان را و میگوید کجایند انبازان من که بودید مخالفت می‌ورزیدید در آنها گفتند آنان که داده شدند دانش را بدرستی که رسوائی امروز و بدی بر کافران است

آنان که قبض روح میکنندشان فرشتگان ظلم کنندگان بر خودهاشان پس در انداختند صلح را نبودیم بکنیم هیچ بدی آری بدرستی که خدا دانا است آنچه بودید می‌کردید

پس در آئید درهای دوزخ را جاودانیان در آن پس هر آینه بد است آرامگاه تکبر کنندگان

و گفته شد آنان را که پرهیزگار شدند چه چیز فرو فرستاد پروردگار شما گفتند خیر (یعنی قرآن) آنان را که نیکویی کردند در این دنیا نیکو است و هر آینه سرای آخرت بهتر است و هر آینه خوبست سرای پرهیزگاران

بهشتهای اقامت دائمی داخل میشوند آنرا میرود از زیر آنها نهرها ایشان را است در آنها آنچه میخواهند همچنین جزا میدهد خدا پرهیزگاران را

آنها که میمیرانندشان ملائکه پاکیزه‌ها میگویند سلام بر شما در آئید بهشت را بسبب آنچه بودید که می‌کردید

آیا انتظار میبرند مگر آنکه آید ایشان را ملائکه یا بیاید فرمان پروردگار تو همچنین کردند آنان که بودند پیش از ایشان و ستم نکرد ایشان را خدا و لیکن بودند که بخودشان ظلم می‌کردند

پس رسیدشان بدیهای آنچه کردند و احاطه کرد بایشان آنچه که بودند بان استهزاء می‌کردند

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

۱۶
نحل
۳۵
۱۲۸
۲۲۸

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

۳۶

إِنْ تَحَرَّصَ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

۳۷

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى وَعَدَّا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

۳۸

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ

۳۹

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ وَكُنْ فَيَكُونُ

۴۰

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جُزْءَ الْأَخِرَةِ أَكْبَرَ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

۴۱
۲۲۹

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

۴۲

و گفتند آنان که شرک آوردند اگر میخواست خدا نمپیرستیدیم از غیر او هیچ چیز را ما و نه پدران ما و حرام نمی‌کردیم بغیر حکم او هیچ چیز را همچنین کردند آنان که بودند پیش از ایشان پس آیا باشد بر رسولان مگر رسانیدن آشکار

و بحقیقت برانگیختیم در هر امتی رسولی را که بپرستید خدا را و دور شوید از طاغوت پس از ایشان کسی که هدایت کرد خدا و از ایشان کیست ثابت شد بر او گمراهی پس سیر کنید در زمین پس بنگرید چگونه بود انجام کار تکذیب کنندگان

اگر حرص ورزی بر هدایت ایشان پس بدرستی که خدا هدایت نمی‌کند کسی را که گمراه میکند و نیست ایشان را هیچ یاری کنندگان

و سوگند خوردند بخدا غلیظترین سوگندهاشان را که بر نمی‌انگیزد خدا کسی را که میمیرد آری وعده دادنی است بر او حق و لیکن بیشترین مردمان نمیدانند

تا بیان کند برای ایشان آنچه اختلاف می‌کردند در آن و تا بدانند آنان که کافر شدند که ایشان بودند دروغگویان

جز این نیست گفتار ما مر چیزی را چون بخواهیم آنرا آنکه بگوئیم مرا او را که بشو پس میشود

و آنان که هجرت کردند در راه خدا از بعد آنکه ستم کرده شدند هر آینه جای میدهیم ایشان را در دنیا جای خوب و هر آینه اجر آخرت بزرگتر است اگر باشند که بدانند

انان که صبر کردند و بر پروردگارشان توکل می‌کنند

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحَىٰ إِلَيْهِمْ فَسَئَلُوا أَهْلَ
الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا
نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ
الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّؤُا ظِلَالُهُ عَنِ
الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ
وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿۱۰﴾

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ ۚ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ
فَأَيُّيَ فَاَرْهَبُونَ

وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ
تَتَّقُونَ

وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ۗ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ
تَجْعَرُونَ

ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ
يُشْرِكُونَ

و نفرستادیم پیش از تو مگر مردانی را که وحی میکردیم
بسوی ایشان پس بپرسید اهل ذکر را اگر باشید که ندانید

بحجت‌ها و کتاب‌ها و فرو فرستادیم بتو ذکر را تا بیان کنی
برای مردم آنچه فرو فرستاده شد بایشان و باشد که ایشان
اندیشه کنند

آیا پس ایمن شدند آنان که مکر کردند بدیها را که زیر و
زبر کند خدا بایشان زمین را یا بیاید ایشان را عذاب از
جائیکه ندانند

یا بگیرد ایشان را در گردیدنشان پس نیستند ایشان عاجز
کنندگان

یا بگیرد ایشان را بر ترسی پس بدرستی که پروردگار شما
هر آینه مهربان رحیم است

آیا ندیدند آنچه را که آفرید خدا از چیزی که میگردد
سایه‌اش از راست و چپها سجده کنندگان مر خدا را و
ایشان ذلیلانند

و مر خدا را سجده میکنند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین
است از جنبنده و ملائکه و ایشان سرکشی نمی‌کنند

میترسند از پروردگارشان از بالاشان و میکنند آنچه را که
مأمورند

و گفت خدا که نگیرید دو اله را که دوتاست جز این نیست
که او اله یکتاست پس از من پس بترسید

و مر او راست آنچه در آسمانها و زمین است و مر او راست
دین که دائمی است آیا پس جز از خدا میپرهیزید

و آنچه با شماست از نعمتی پس از خداست پس چون برسد
شما را ضرری پس باو مینالید

پس چون دفع کرد ضرر را از شما آنگاه پاره از شما
بپروردگارشان شرک میاورند

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

تا کفران ورزند بآنچه دادیمشان پس بهره برید پس زود باشد که بدانید

۵۶

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ

و میگردانند بر آنچه نمیدانند بهره از آنچه روزی دادیمشان بخدا سوگند هر آینه پرسیده میشوید از آنچه بودید افتراء می‌کردید

۵۷

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ

و میگردانند برای خدا دختران و منزه است او و مر ایشان راست آنچه میخواهند

۵۸

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

و چون مژده داده میشود یکی از ایشان بمؤنث میگردد رویش سیاه و او باشد خشمگین

۵۹

يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

پنهان شود از قوم از بدی آنچه مژده داده شد بان که آیا نگهداردش بر خواری یا پنهان کندش در خاک آگاه باشید بد است آنچه حکم میکنند

۶۰

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوِّءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

از برای آنانی که نمی‌گروند باخرت مثل بد است و از برای خدا مثل برتر و اوست غالب درست‌کردار

۶۱
۲۳۱ ر

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَعْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

و اگر مواخذه می‌کرد خدا مردمان را بستمشان نگذاشته بود بر روی زمین هیچ جنبنده و لیکن باز پس میداردشان تا وقتی نامبرده شده پس چون آید اجلشان باز پس نمی‌مانند ساعتی و پیش نمی‌افتند

۶۲

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ

و قرار میدهند برای خدا آنچه ناخوش دارند و وصف میکند زبانهاشان دروغ را که مر ایشان راست خوبی ناچار بدرستی که ایشان را است آتش و بدرستی که ایشانند پیش فرستادگان

۶۳

تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمْ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

بخدا سوگند بحقیقت فرستادیم بسوی امت‌هایی پیش از تو پس آراست برای ایشان دیو رجیم کردارشانرا پس اوست دوست ایشان امروز و مر ایشان را است عذابی دردناک

۶۴

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِغُبَيِّنٍ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

و نفرستادیم ما بر تو کتاب را مگر برای آنکه بیان کنی برای ایشان آنچه اختلاف کردند در آن و هدایت و رحمت برای قومیکه می‌کردند

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ
بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّرِيبِينَ

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا
وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ
الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ

ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ
بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى أَرْدَلِ
الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ
فُضِّلُوا بِرَأْدِي رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ
سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ
أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ

و خدا فرو فرستاده از آسمان آب را پس زنده کرد بان
زمین را پس از مردنش بدرستی که در آن هر آینه آیتی
است از برای قومی که می‌شنوند

و بدرستی که مر شما راست در شتر و گاو و گوسفند عبرتی
میشامانیم شما را از آنچه در شکمهای آنست از میان
سرگین و خون شیری بیغش گوارا مر آشامندگان را

و از ثمرهای درختان خرما و انگورها میگیرید از آن سرکه یا
شکری و روزی خوب را بدرستی که در آن هر آینه آیتی
است برای جمعی که میبایند بعقل

و وحی فرستاد پروردگار تو بسوی زنبور که بگیر از کوهها
خانهها و از درخت و از آنچه بسازند از چوب

پس بخور از همه ثمرها پس برو راههای پروردگارت را رام
شدگان بیرون میاید از شکمهای آنها آشامیدنی که مختلف
است رنگهایش در آن شفائی است برای مردمان بدرستی
که در آن هر آینه نشانی است مر جمعی را که فکر میکنند

و خدا آفرید شما را پس میمیراند شما را و از شما کسی
است که رد کرده میشود بسوی فرو مایه‌تر عمر تا نداند
پس از دانستن چیزی بدرستی که خدا دانای تواناست

و خدا افزونی داد برخی از شما را بر برخی در روزی پس
نباشند آنان که افزونی داده شدند برگردانندگان روزیشان
بر آنچه مالک شد دستهایشان پس ایشان در آن یکسانند آیا
پس بنعمت خدا انکار میکنند

و خدا گردانید برای شما از خودتان جفتها و گردانید برای
شما از جفت‌هاتان پسران و نوادگان و روزی داد شما را از
پاکیزه‌ها آیا پس بباطل میگردند و بنعمت خدا ایشان کفران
میورزند

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ

و میپرستیدند از غیر خدا آنچه مالک نمی‌باشند برای ایشان
روزی از آسمانها و زمین چیزی را و توانائی ندارند

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

پس مزنید برای خدا مثلها را بدرستی که خدا میداند و شما
نمیدانید

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَمَن
رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ
يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

زد خدا مثلی بنده درم خریده که قادر نیست بر چیزی و
کسی که روزی دادیم او را از خود روزی خوبی پس او انفاق
میکند از آن نهان و آشکار آیا یکسان میباشد ستایش خدا
را بلکه بیشترین ایشان میدانند

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ
شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ
يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

و زد خدا مثلی دو مرد که یکی از آن دو گنگ است که قادر
نیست بر چیزی و او گرانست بر صاحبش هر کجا که متوجه
میگرداندش نیارد خیری آیا یکسانست او و کسی که
میفرماید بعدالت و اوست بر راه راست

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ
الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و مر خدا راست نهانی آسمانها و زمین و نیست فرمان
قیامت مگر چون نظر انداختن چشم یا آن نزدیکتر است
بدرستی که خدا بر همه چیز توانا است

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا
وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ

و خدا بیرون آورد شما را از شکمهای مادرانتان که
نمیدانستید چیزی را و قرار داد برای شما گوش و دیده‌ها و
دلها باشد که شما شکر کنید

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُمَسِّكُهُنَّ
إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

آیا ندیدند پرنده را رام شدگان در میان آسمان نگاه
نمیدارشان مگر خدا بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست
از برای جمعی که میگردند

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَا وَمِئَةً إِلَىٰ حِينٍ

و خدا گردانید شما را از خانه‌هاتان آرامگاه و قرار داد برای شما از پوستهای شتر و گاو و گوسفند خانه‌ها که سبک بر میدارید آنها را روز کوچتان و روز ماندنتان و از پشم‌های آنها و کرکهایشان و موهایشان پوشش و فرش و مایه تجارت تا هنگامی

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُم بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ

و خدا گردانید برای شما از آنچه آفرید سایبانها و قرار داد برای شما از کوه‌ها خانه‌های پنهان بودن و گردانید برای شما پیراهن‌ها که نگهدارندتان از گرما و پیراهن‌ها که نگهدارند شما را از آسیب شما همچنین تمام میکند نعمت خود را بر شما باشد که شما منقاد شوید

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ الْمُبِينُ

پس اگر رو گردانند پس نیست بر تو مگر رسانیدن آشکار

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ

می‌شناسند نعمت خدا را پس انکار میکنند آنرا و بیشترینشان کافرانند

وَيَوْمَ نَبَعْتُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

و روزی که برانگیزیم از هر امتی شاهدهی را پس اذن داده نشود از برای آنان که کافر شدند و نه ایشان طلب رضا جوئی کرده شوند

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

و چون ببینند آنان که ستم کردند عذاب را پس سبک نشود از ایشان و نه ایشان مهلت داده شوند

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِن دُونِكَ فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ

و چون ببینند آنان که شرک آوردند انبازانشان را گویند پروردگارا آنها شریکان مایند که بودیم میخواندیم از غیر تو پس بیندازند بایشان گفتار را بدرستی که شما هر آینه دروغگویانند

وَأَلْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلْمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

و بیندازند با خدا آنروز صلح را و گمشد از ایشان آنچه بودند افتراء می‌کردند

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ
الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ

آنان که کافر شدند و باز داشتند از راه خدا افزودیم ایشان را عذاب بر بالای عذاب بسبب آنچه بودند که افساد میکردند

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِم مِّنْ أَنفُسِهِمْ وَجِئْنَا
بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيِينًا لِّكُلِّ
شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

و روزی که بر انگیزیم در هر امتی شاهدی را بر ایشان از خودشان و آوردیم ترا شاهد بر آنها و فرو فرستادیم بر تو این کتاب را بیانی کامل مر همه چیز را و هدایت و رحمت و بشارت مر مسلمانان را

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ
عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ

بدرستی که خدا میفرماید بعدالت و نیکوکاری و عطا کردن بصاحب قرابت و نهی می‌کند از کار زشت و ناپسند و ظلم پند میدهد شما را باشد که شما پند گیرید

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ
تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ
مَا تَفْعَلُونَ

و وفا کنید بعهد خدا چون عهد کردید و مشکنید سوگندها را بعد از استوار کردنش و بحقیقت گردانیدید شما خدا را بر خودتان گواه بدرستی که خدا میداند آنچه میکنید

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِن بَعْدِ قُوَّةٍ أَنكَاثًا
تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَن تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ
أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ ۗ وَلِيُبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

و نه باشید چون زنی که باز تابید رشته را از بعد محکمی تارهای تاب باز داده میگیرید سوگندهاتان را مفسده میاتان که باشد گروهی افزونتر از گروهی جز این نیست که میازماید شما را خدا بان و هر آینه خواهد کرد برای شما روز قیامت آنچه بودید در آن اختلاف می‌کردید

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن يُضِلُّ مَن
يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۗ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و اگر خواسته بود خدا هر آینه گردانیده بود شما را امت واحده و لیکن گمراه میگذارد آنرا که خواهد و هدایت میکند آنرا که خواهد و هر آینه پرسیده میشوید البته از آنچه بودید که می‌کردید

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوَاءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ لَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

و فرا نگیرید سوگندهاتان را مفسده میاتان پس بلغزد قدمی بعد از ثباتش و بچشید اندوه را بانچه باز داشتید از راه خدا و از برای شما عذابی است بزرگ

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

و عوض نگیرید به پیمان خدا بهای اندک را بدرستی که آنچه نزد خدا است آن بهتر است شما را اگر باشید که بدانید

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

آنچه نزد شما است سپری میشود و آنچه نزد خدا است پاینده است و هر آینه جزا میدهیم آنان را که صبر کردند مزدشان را به بهتر از آنچه بودند که می‌کردند

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

هر که کند کردار شایسته از مرد یا زن و او مؤمن باشد پس زندگانی دهیم او را زندگانی پاکیزه و جزا دهیم ایشان را مزدشان بهتر از آنچه بودند که می‌کردند

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْءَانَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ

پس چون بخوانی قرآن را پس پناه جوی بخدا از شیطان رانده شده

إِنَّهٗ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

بدرستی که نیست او را تسلطی بر آنان که گرویدند و بر پروردگارشان توکل میکنند

إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ

نیست تسلطش مگر بر آنان که دوست میدارندش و آنان که ایشان باو شرک آورندگانند

وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

و چون تبدیل کنیم آیه را بجای آیه و خدا داناتر است بانچه فرو فرستد گویند جز این نیست که تو افترا کننده بلکه بیشتر ایشان نمی‌دانند

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

بگو فرود آوردش روح پاکی از پروردگارت بحق تا ثابت گرداند آنان را که گرویدند و هدایت و بشارت از برای مسلمانان

وَلَقَدْ نَعَلْمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي
يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ

و هر آینه بحقیقت میدانیم که ایشان میگویند جز این نیست میاموزد او را انسانی زبان کسی که میگردانند گفتار را بسوی او اعجمی است و این زبانی است عربی روشن

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

بدرستی که آنان که نمیگردند بآیت‌های خدا راه ننماید ایشان را خدا و از برای ایشان عذابی است دردناک

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ

جز این نیست که میبندند دروغ را آنان که نمی‌گردند بآیت‌های خدا و آن‌گروه ایشانند دروغگویان

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ
مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا
فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

کسی که کافر شد بخدا از بعد ایمان آوردنش جز آنکه جبر کرده شد و دلش آرمیده بود بایمان و لیکن کسی که باز شد بکفر از سینه پس بر ایشانست خشمی از خدا و از برای ایشانست عذابی بزرگ

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

آن باینست که ایشان اختیار کردند زندگانی دنیا را بر آخرت و بدرستی که خدا هدایت نمیکند گروه کافران را

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْعَقْلُونَ

آن گروه آنانند که مهر نهاد خدا بر دلهایشان و گوششان و چشمهایشان و آن‌گروه ایشانند بی‌خبران

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَسِرُونَ

ناچار بدرستی که ایشان در آخرت ایشانند زیانکاران

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا
وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

پس بدرستی که پروردگار تست از برای آنانکه هجرت کردند از بعد آنکه عذاب کرده شدند پس جهاد کردند و صبر نمودند بدرستی که پروردگار تو از بعد آن هر آینه آمرزنده مهربانست

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَدِلُ عَن نَّفْسِهَا وَتُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ
مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

روزی که آید هر نفسی که مجادله کند از خودش و تمام
داده شود هر نفسی جزای آنچه کرد و ایشان ستم کرده
نشوند

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا
رِزْقُهَا رَغَدًا مِّن كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَقَهَا
اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

و زد خدا مثل قریه که بود امن آرمیده میامد روزیش
فراوان از همه جا پس کفر ورزیدند بنعمت‌های خدا پس
بچشانیدش خدا پوشش گرسنگی و ترس بانچه بودند که
میکردند

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ
وَهُمْ ظَالِمُونَ

و بحقیقت آمد ایشان را رسولی از ایشان پس تکذیبش
کردند پس گرفتشان عذاب و ایشان بودند ستمکاران

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ
إِن كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

پس بخورید از آنچه روزیتان داد خدا حلال پاکیزه و شکر
کنید نعمت خدا را اگر هستید او را میپرستید

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَالْحَمَّ الْخَنِزِيرِ وَمَا أَهْلًا
لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۗ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ

جز این نیست حرام کرد بر شما مردار و خون و گوشت خوک
و آنچه بانگ زده شد برای غیر خدا بان پس آنکه مضطر شد
نه باغی باشد و نه عادی پس بدرستی که خدا آمرزنده
مهربانست

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتِكُمْ أَلْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ
وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ أَلْكَذِبَ ۗ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ
عَلَى اللَّهِ أَلْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ

و نگوئید برای وصف کردن زبانتان دروغ را که این حلال
است و این حرام تا ببندید بر خدا دروغ را بدرستی که آنان
که می‌بندند بر خدا دروغ را رستگار نمیشوند

مَتَّعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

مایه تعیش کمی است و از برای ایشانست عذابی پر درد

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۗ وَمَا
ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

و بر آنان که بیهود شدند حرام کردیم آنچه خواندیم بر تو از
پیش و ستم نکردیم ایشان را و لیکن بودند که بخودهاشان
ستم می‌کردند

۱۱۶
نحل
۱۱۹
۱۲۸

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

پس بدرستی که پروردگار تست آنان را که کردند بدی را بنادانی پس توبه کردند پس از آن و بسامان آمدند بدرستی که پروردگار تو پس از آن هر آینه آمرزنده مهربانست

۱۲۰
۲۳۹ر

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

بدرستی که ابراهیم بود پیشوا مطیع از برای خدا حقگرای و نبود از مشرکان

۱۲۱

شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ أَجْتَبَنَاهُ وَهَدَيْنَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

شکر کننده مر نعمت‌های او را برگزیدش و هدایت کردش براه راست

۱۲۲

وَعَاتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

و دادیمش در دنیا خوبی و بدرستی که او در آخرت هر آینه از شایستگانست

۱۲۳

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

پس وحی فرستادیم بسوی تو که پیروی کن کیش ابراهیم را حقگرای و نبود از شرک آورندگان

۱۲۴

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

جز این نیست که گردانیده شد شنبه بر آنان که اختلاف کردند در آن و بدرستی که پروردگار تو هر آینه حکم میکند میانشان روز قیامت در آنچه بودند در آن اختلاف میکردند

۱۲۵

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

بخوان براه راست پروردگارت بحکمت و پند خود و مجادله کن با ایشان بآنچه آن بهتر است بدرستی که پروردگار تو اوست داناتر بان که گمشد از راهش و اوست داناتر بهدایت یافتگان

۱۲۶

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ

و اگر عقوبت کنید پس عقوبت کنید بمانند آنچه عقوبت کرده شدید بان و اگر صبر کنید هر آینه آن بهتر است از برای صبر کنندگان

۱۲۷

وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ

و صبر کن و نیست صبر تو مگر بتوفیق خدا و اندوه مخور بر ایشان و مباش در تنگی از آنچه مکر میکنند

۱۲۸

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ

بدرستی که خدا با آنان است که پرهیزگار شدند و آنان که ایشان نیکوکارانند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى
الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ وَمِنَ آيَاتِنَا
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

دانم پاک بودن آنکه برد بشب بنده‌اش را شبی از مسجد
الحرام بمسجد اقصی که برکت دادیم پیرامونش را تا
بنمائیم او را از آیت‌های خود بدرستی که او اوست شنوای
بینا

وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ آلَا
تَتَّخِذُوا مِن دُونِي وَكِيَلًا

و دادیم موسی را تورا و گردانیدیمش هدایت از برای بنی
اسرائیل که مگیرید از غیر من کارگذاری

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا

فرزندان آنکه حمل کردیم با نوح بدرستی که او بود بنده
شکرگزار

وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لُتْفِسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ
مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوقًا كَبِيرًا

و اعلام نمودیم به بنی اسرائیل در کتاب که فساد خواهید
کرد البته در زمین دو بار و هر آینه سرکشی خواهید کرد
البته سرکشی بزرگ

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي
بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا

پس چون بیاید وعده نخستین آن دو میفرستیم بر شما
بندگان ما را صاحبان قدرت سخت پس روند بجستجو
میانه‌خانه‌ها و بود وعده کرده شده

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ
وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا

پس برگردانیدیم برای شما نصرت را بر ایشان و مدد کنیم
شما را بمالها و پسران و گردانیدیم شما را بسیارتر از حیث
شمار

إِنِ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا
جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوْا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ
كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا

اگر خوب کردید خوبی کردید برای خودتان و اگر بد کردید
پس خودتان راست پس چون بیاید وعده دیگر تا بد سازند
رویهاتان را و تا در آیند بمسجد همچنانکه در آمدند بان
اول بار و تا تباه گردانند آنچه را که غالب شدند تباه
گردانیدنی

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدتُّمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا
جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا

شاید پروردگار شما که رحم کند شما را و اگر برگردید بر
میگردیم و گردانیدیم دوزخ را برای کافران جای حبس

بدرستی که این قرآن هدایت میکند بانچه آن درستتر
است و مژده میدهد مؤمنانی را که میکنند کارهای شایسته
اینکه ایشان را است مزدی بزرگ

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ
الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا

و بدرستی که آنان که ایمان نیاورند باختر مهیا کرده‌ایم
برای ایشان عذابی دردناک

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

و درخواست میکند انسان شر را مثل درخواست کردنش
خیر را و باشد انسان شتاب کننده

وَيَدْعُ الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ
عَجُولًا

و گردانیدیم شب و روز را دو آیت پس محو کردیم آیت
شب را و گردانیدیم آیت روز را نور دهنده چشم تا بجوئید
فضلی را از پروردگارتان و تا بدانید شمار سالها و حساب را
و هر چیزی تفصیل دادیم آنرا تفصیل دادنی

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتَيْنِ ۖ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا
آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا
عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ ۚ وَكُلُّ شَيْءٍ فَصَلْنَاهُ تَفْصِيلًا

و هر انسانی را ملازم گردانیدیم نامه عملش را در گردنش
و بیرون آوریم برای او روز قیامت نامه که خواهد دید آنرا
گشوده

وَكُلِّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَبْعَهُ ۗ فِي عُنُقِهِ ۗ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا

بخوان نامها را بس است نفس تو امروز بر تو حساب
کننده

أَفْرَأَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا

آنکه هدایت یافت پس جز این نیست که هدایت یافت برای
خودش و آنکه گمراه شد پس فقط گمراه میشود بر خودش
و بر ندارد هیچ بردارنده بار گناه دیگری را و نباشیم عذاب
کنندگان تا آنکه بفرستیم رسولی را

مَنْ أَهْتَدَىٰ فَأَتَمَّا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ ضَلَّ فَأَتَمَّا يَضِلُّ
عَلَيْهَا ۗ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ
نَبْعَثَ رَسُولًا

و چون خواهیم که هلاک کنیم قریه را میفرمائیم به ناز
پروران پس نافرمانی میکنند در آن پس ثابت میشود بر آن
حکم پس هلاک میگردانیم آنرا هلاک کردنی

وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا
فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا

و بسیار هلاک گردانیدیم از قرنها از بعد نوح و کافست
پروردگارت بگناه بندگان آگاه و بینا

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ
بِدُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ
ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلِيهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا

کسی که خواهد آن شتابنده را تعجیل میکنیم برای او در آن آنچه میخواهیم از برای کسی که میخواهیم پس میگردانیم برایش دوزخ را که در شود در آن نکوهش کرده شد رانده شده

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا

و کسی که خواست آخرت را و کوشش کرد برای آن کوشش خود را و او مؤمن است پس آنها باشد سعیشان مقبول

كُلًّا تُمِدُّ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا

هر یک را مدد میکنیم آنها را و اینها را از بخشش پروردگار تو و نباشد بخشش پروردگار تو باز داشته شده

أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ
دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا

بنگر چگونه افزودنی دادیم برخی از ایشان را بر برخی و هر آینه آخرت بزرگتر است بمراتب و بزرگتر است از جهت افزودنی دادن

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُولًا

مگردان با خدا خدای دیگر پس بنشیننی نکوهش کرده شده تنها وا گذاشته شده

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا
يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا
أُفٍّ وَلَا تَنْهَرهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا

و حکم کرد پروردگارت که نپرستید مگر او را و بوالدین نیکوئی کردن را اگر برسند نزد تو به پیری یکیشان یا هر دوشان پس مگوی آنان را اف و زجرشان مکن و بگوی آنان را گفتاری خوب

وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا
كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا

و فرود آور برای آنان بال تواضع را از مهربانی و بگو پروردگارا رحمت کن آنان را چنانکه تربیت کردند مرا در خردی

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِن تَكُونُوا صَالِحِينَ
فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غُفُورًا

پروردگار شما داناتر است بانچه در نفسهای شما است اگر باشید نیکوکاران پس بدرستی که او باشد بازگشت کنندگان را آمرزنده

وَعَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ
تَبَذِيرًا

و بده صاحب قرابت را حقش و بیچاره را و رهگذران را و مپاش پاشیدنی باسراف

إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ ط وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ
كَفُورًا

بدرستی که اسراف کنندگان باشند برادران شیاطین و باشد شیطان پروردگارش را ناسپاس

وَمَا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمْ أَبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَّهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسِطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشِيَةَ إِمْلَاقٍ مَّحْنٍ نَّرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا

وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَ إِنَّهُوَ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطٰنًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا

كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا

و اگر اعراض کنی از ایشان برای طلب رحمت از پروردگارت که امید داری آنرا پس بگو بایشان گفتاری نرم

و نگردان دستت را بسته بگردنت و نگشایش همگی گشادن پس بنشینی ملامت کرده شده مغموم

بدرستی که پروردگارت میگذرد روزی را بهر که خواهد و تنگ میگرداند بدرستی که او باشد به بندگانش آگاه بینا

و نکشید فرزندانتان را از بیم تنگدستی ما روزی میدهم ایشان را و شما را بدرستی که کشتن ایشان باشد گناهی بزرگ

و پیرامون نگردید زنا را بدرستی که آن باشد کاری زشت و بد است از جهت راه

و نکشید نفسی را که حرام کرده خدا مگر بحق و کسی که کشته شد مظلوم پس بحقیقت گردانیدیم برای وارثش تسلطی پس نباید که اسراف کند در قتل بدرستی که او باشد یاری شده

و پیرامون نگردید مال یتیم را مگر بآنکه آن بهتر است تا برسد بکمال قوتش و وفا کنید به پیمان بدرستی که پیمان باشد پرسیده شده

و تمام کنید پیمان را چون پیمائید و وزن کنید به ترازوی درست آن بهتر است و خوبتر بحسن عاقبت

و پیرو مشو آنچه نباشد ترا به آن دانش بدرستی که گوش و چشم و دل همه آنها باشد از آن پرسیده شوند

و راه مرو در زمین با کبر و ناز بدرستی که تو رخنه نتوانی کرد زمین را و هرگز نمیرسی بکوهها در بلندی

همه آن باشد بدیش نزد پروردگار تو ناخوش داشته شده

ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۗ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا

أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنثًا ۚ إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا

۴۰

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكُرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا

۴۱

۲۴۴ر

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ ءَالِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَّابْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا

۴۲

سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُقُولُونَ ؕ عَلَوًا كَبِيرًا

۴۳

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ۗ وَإِنْ مِّن شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ ۗ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ۗ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

۴۴

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا

۴۵

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۗ وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوَّا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا

۴۶

تَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ ۗ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا

۴۷

أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا

۴۸

وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وَّرُفَاتًا أءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا

۴۹

آن از آنچیزیست که وحی فرستاد بتو پروردگارت از حکمت و نگردان با خدا الهی دیگر پس انداخته شوی در دوزخ ملامت شده رانده شده

آیا پس مخصوص کرد شما را پروردگارتان به پسران و گرفت از فرشتگان دختران بدرستی که شما هر آینه میگوئید سخنی بزرگ

و بحقیقت بیان کردیم مکرر در این قرآن تا پند گیرند و نیفزود ایشان را مگر نفرت

بگو اگر بود با او الهان همچنانکه میگویند آنگاه هر آینه جسته بودند بسوی صاحب عرش راهی

منزه است او و برتر از آنچه میگویند برتری بزرگی

تسبیح میکند او را آسمانهای هفتگانه و زمین و هر که در آنها است و نیست هیچ چیز مگر که تسبیح میکند بستایش او و لیکن نمی‌فهمند تسبیح ایشان را بدرستی که او باشد بردبار آمرزنده

و چون بخوانی قرآن را میگردانیم ما میان تو و میانه آنانکه نمی‌روند باخرت پرده‌ای پوشیده

و قرار دادیم بر دلهاشان پوشش‌ها مبادا که بفهمند آنرا و در گوشهاشان گرانی و چون ذکر کنی پروردگارت را در قرآن تنها برگردند بر پشتهاشان رمنندگان

ما داناتریم بانچه گوش میدارند بان هنگامی که گوش میدارند بسوی تو و آنگاه که ایشانند در رازگوئی آنگاه که میگویند ستمکاران پیروی نمی‌کنید مگر مردی سحر شده را

بنگر چگونه زدند برای تو مثلها را پس گمراه شدند پس نمیتوانند بیابند راهی

و گفتند آیا چون باشیم استخوانها و ریزه ریزه آیا ما هر آینه بر انگیزته شدگانیم به آفرینشی تازه

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا

بگو باشید سنگها یا آهن

۵۱

أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا
قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ
وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَرِيبًا

یا خلقی از آنچه عظیم آید در سینه‌هاتان پس بزودی خواهند گفت کیست که بر میگرداند ما را بگو آن کسی که پدید آورد شما را اول بار پس بزودی می‌جنبانند بسوی تو سرهاشان را و میگویند کی خواهد بود آن بگو شاید که بوده باشد نزدیک

۵۲

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ ۖ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا
قَلِيلًا

روزی که میخواندتان پس اجابت میکنید بستایش او و گمان میبرید که درنگ نکرده‌اید مگر اندکی

۵۳
۲۴۵

وَقُلْ لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ
بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا

و بگو بندگان مرا که بگویند آنچه آن خوبتر است بدرستی که دیو رجویم فساد میکند میانشان بدرستی که شیطان باشد انسان را دشمنی آشکار

۵۴

رَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۖ إِن يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِن يَشَأْ
يُعَذِّبْكُمْ ۚ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا

پروردگار شما داناتر است بشما اگر خواهد رحمتان میکند یا اگر خواهد عذاب کند شما را و نفرستادیم ترا بر ایشان کارگذار

۵۵

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا
بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ ۗ وَعَاتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا

و پروردگار تو داناتر است بکسی که در آسمانها و زمین است و بتحقیق افزونی دادیم بعضی از پیغمبران را بر بعضی و دادیم داود را زبور

۵۶

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِهِ ۖ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ
الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا

بگو بخوانید آنان را دعوی کردید از غیر او پس مالک نباشند رفع ضرر را از شما و نه تغییر را

۵۷

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ
أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ
كَانَ مَحْدُورًا

آن گروه کسانی که میخوانند میجویند بسوی پروردگارشان وسیله هر کدامشان که نزدیکترند و امید دارند رحمتش را و میترسند از عذابش بدرستی که عذاب پروردگارت باشد حذر شده

۵۸

وَإِن مِّن قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ
مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا

و نیست هیچ قریه مگر آنکه مانیم هلاک کننده‌اش پیش از روز قیامت یا عذاب کننده‌اش عذابی سخت باشد آن در کتاب نوشته شده

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ
وَعَاتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
إِلَّا تَخْوِيفًا

و باز نداشت ما را که بفرستیم آیت‌ها را مگر آنکه تکذیب کردند آنرا پیشینیان و دادیم ثمود را ناقه بینا کننده پس ستم کردند بان و نمی‌فرستیم آیت‌ها را مگر برای بیم دادن

و هنگامی که گفتیم ترا بدرستی که پروردگار تو احاطه کرده بمردمان و نگردانیدیم آن خوابی را که نمودیم ترا مگر ابتلائی برای مردمان و آن درخت لعنت شده در قرآن و میترسم پس نمی‌افزایدشان مگر زیاده روی بزرگ

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّعْيَا
الَّتِي أَرَيْنَكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي
الْقُرْآنِ وَنُحُوفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا

و چون گفتیم فرشتگانرا که سجده کنید آدم را پس سجده کردند جز ابلیس که گفت آیا سجده کنم کسی را که آفریدی از گل

۶۰

۶۱
۲۴۶۶

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ
ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا

گفت خبر ده مرا این کسی که تفضیل دادی بر من هر آینه اگر باز پس داری مرا تا روز قیامت هر آینه بنیاد بر اندازم البته فرزندانش را مگر اندکی

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنِ أَخَّرْتَنِي إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ لَأُحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا

۶۲

گفت برو پس کسی که پیرو شود ترا از ایشان پس بدرستی که دوزخ جزای شما است تمام

قَالَ أَذْهَبُ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً
مَوْفُورًا

۶۳

و لغزش ده کسی را که توانی از ایشان باو ازت و فریاد زن بر ایشان با سوارانت و پیادگانت و انباز شو با ایشان در مالها و اولاد و وعده ده ایشان را و وعده نمی‌دهد ایشان را شیطان مگر فریب

وَأَسْتَفْزِرُ مَنْ أَسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبُ عَلَيْهِمْ
بِخَيْلِكَ وَرَجْلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ وَمَا
يَعِدُّهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

۶۴

بدرستی که بندگان من نیست ترا بر ایشان تسلطی و بس باشد پروردگارت وکیل

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا

۶۵

پروردگار شما که میراند برای شما کشتی را در دریا تا بجوئید از فضلش بدرستی که او باشد بشما مهربان

رَبُّكُمْ الَّذِي يُزِيحُ لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ
فَضْلِهِ إِنَّهُ وَكَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

۶۶

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا
فَلَمَّا نَجَّكُم إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا
لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْهَمٍّ مِّمَّنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَبِئْسَ لِلَّهِ
فَؤُودًا يَكْفُرُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ
سَبِيلًا

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَٰنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ
عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ حَلِيلًا

وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدَّتْ تَرُكِنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا

إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ
لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا

و چون برسد شما را ضرر در دریا گم میشود آنکه میخوانید
جز او پس چون نجاتتان داد بسوی بیابان روی گردان شدید
و باشد انسان ناسپاس

آیا پس ایمن شدید که فرو برد با شما طرف بر را یا فرستد
بر شما تندباد سنگریزه‌پاش را پس نیابید برای خودتان
حافظی را

آیا ایمن شدید که باز گرداند شما را در آن بار دیگر پس
فرستد بر شما در هم شکننده از باد پس غرق کند شما را
بسبب آنچه کافر شدید پس نیابید برای خود بر ما بآن از پی
آینده

و بتحقیق گرامی گردانیدیم فرزندان آدم را و
برداشتیمشان در بیابان و دریا و روزیشان دادیم از
پاکیزه‌ها و و فزونی دادیمشان بر بسیاری از آنکه آفریدیم
فزونی دادنی

روزی که میخوانیم هر دسته از مردمان را بامامشان پس
آنکه داده شد کتابش بدست راست پس آنها میخوانند نامه
خود را و ستم کرده نمی‌شوند مقدار فتیلی

و کسی که باشد در این دنیا کور پس او در آخرت نیز کور و
گمراه‌تر است

و بدرستی که نزدیک بود که بفتنه اندازند ترا از آنچه وحی
کردیم بسوی تو تا افترا بندی بر ما جز آنچه وحی کردیم آنرا
و آنگاه بگیرند ترا دوست

و اگر نه اینکه ثبات دادیم ترا هر آینه نزدیک بود میل کنی
بسوی ایشان چیزی را اندک

آنگاه هر آینه می‌چشانیم ترا دو چندان عذاب زندگی و دو
چندان عذاب مردن پس نمی‌یافتی برای خود در وقع عذاب
ما یاری کننده

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلافَكَ إِلَّا قَلِيلًا

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا

وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَأَجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطٰنًا نَصِيرًا

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

وَنُنزِلُ مِنَ الْقُرْءَانِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا

قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا

وَلَيْنُ شِئْنَا لَنُدْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا

و بدرستی که نزدیک بود که بلغزانند ترا از زمین تا بیرون کنند ترا از آن و آنگاه درنگ نمیکردند پس از تو مگر اندکی

بدرستور آنان که بحقیقت فرستادیم پیش از تو از رسولان ما و نیابی مر دستور ما را تغییری

بر پا دار نماز را وقت زوال آفتاب تا تاریکی شب و خواندن صبح را بدرستی که خواندن صبح باشد حاضر شده بملائکه شب و روز

و از شب پس بیدار شو بان زیادی مر ترا شاید که جای دهد ترا پروردگارت جایگاه ستوده

و بگو پروردگارا داخل کن مرا داخل گردیدن راستی و بیرون آر مرا بیرون آوردن راستی و بگردان برای من از نزدت تسلطی و یآوری

و بگو آمد حق و ناچیز شد باطل بدرستی که باطل باشد ناچیز

و فرو فرستیم از قرآن آنچه آن شفاء است و رحمتی برای گروندگان و نمیافزاید ستمکاران را مگر زیان

و چون انعام می‌کنیم بر انسان روی بگرداند و دور شود بیک طرفش و چون مس کند او را شر و سختی باشد ناامید

بگو هر کس میکند به مانندش پس پروردگار شما دانانتر است بآنکه او درست‌تر است از جهت راه

و میپرسند ترا از روح بگو روح از پروردگار منست و داده نشدید از دانش مگر اندک

و اگر بخواهیم هر آنچه ببریم آنچه وحی کردیم بتو پس نیابی برای خود بان بر ما کار گذاری

إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ وَكَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا

مگر رحمتی از پروردگارت بدرستی که فضل او باشد بر تو بزرگ

بگو هر آینه اگر جمع شوند آدمیان و پریان بر آنکه بیاورند مانند این قرآن را نیاورند مانندش را و اگر چه باشند بعضیشان مر بعضی را پشتیبان

قُل لِّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْحِجْنُ عَلَيَّ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ ۚ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا

و بتحقیق مکر گردانیدیم برای مردمان در این قرآن از هر داستانی پس سر باز زدند اکثر مردمان مگر ناسپاسی را

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

و گفتند ایمان نمیاریم ترا تا آنکه روان کنی برای ما از زمین چشمه‌ای

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا

یا باشد ترا بوستانی از خرما بن و انگور پس روان سازی نهرها را در میانش روان ساختنی

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّحِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا

یا بیفکنی آسمانرا همچنانکه دعوی کردی بر ما پاره پاره یا بیاوری خدا و فرشتگانرا کفیل یا شاهد

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بِلِلِّهِ وَالْمَلَكِ قَبِيلًا

یا باشد ترا خانه‌ای از طلا یا بالا روی در آسمان و باور نداریم هرگز بالا رفتن ترا تا آنکه فرود آوری بر ما کتابی که بخوانیمش بگو منزه است پروردگارم آیا هستم جز انسانی رسول

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرِفٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّى تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُوهُ ۗ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا

و منع نکرد مردمان را که ایمان آرند چون آمد ایشان را هدایت مگر آنکه گفتند آیا بر انگیخت خدا انسانی را رسول

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا

بگو اگر بودی در زمین ملائکه که راه میرفتند آرمیدگان هر آینه فرو فرستاده بودیم بر ایشان از آسمان ملکی را رسول

قُل لَّوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّمشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنزَلْنَا عَلَيْهِم مِّن السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا

بگو بس است خدا گواه میان من و میان شما بدرستی که او باشد به بندگانش آگاه بینا

قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۖ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ
 أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ ۗ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ
 عُمِيًّا ۖ وَبُكْمًا وَصُمًّا ۖ مَّاوَلَهُمْ جَهَنَّمَ ۖ كُلَّمَا حَبَتِ زِدْنَاهُمْ
 سَعِيرًا

۱۷:
 اسراء
 ۹۷
 /۱۱۱

و کسی را که راه نماید خدا پس اوست راه یافته و کسی را
 که گمراه کند پس هرگز نخواهی یافت ایشان را یاوران از
 غیر او و حشر کنیم ایشان را روز قیامت بر روهاشان کوران
 و گنگان و کران جایگاهشان دوزخست هر گاه فرو نشیند
 زبانه زیاد کنیم ایشان را از جهت افروختن آتش

ذَٰلِكَ جَزَاءُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا
 عِظْمًا وَّرُفَاتًا أَعِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا

۹۸

آن جزای آنها است بسبب آنکه ایشان کافر شدند بآیت‌های
 ما و گفتند آیا چون باشیم استخوانها و ریزه ریزه‌ها آیا مائیم
 هر آینه بر انگیزته شدگان خلقی تازه

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ
 عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى
 الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا

۹۹
 حزب
 ۱۱۷

آیا نه دیدند که خدائی که آفرید آسمانها و زمین را توانا
 است بر آنکه بیافریند مانند ایشان را و قرار داد برای
 ایشان اجلی که نیست شکی در آن پس سر باز زدند
 ستمکاران جز ناسپاسی

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ
 خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا

۱۰۰

بگو اگر شما مالک بودید خزینه‌های رحمت پروردگارم را هر
 آینه امساک می‌کردید از ترس نفقه کردن و باشد انسان
 بخیل

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۖ فَسَأَلَ بَنِي
 إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ
 مَسْحُورًا

۱۰۱
 ۲۵۱

و بحقیقت دادیم موسی را نه نشانه روشن پس بیس از
 بنی اسرائیل وقتی که آمد ایشان را پس گفت او را فرعون
 بدرستی که من هر آینه گمان دارم ای موسی سحر شده

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا

۱۰۲

گفت بتحقیق دانسته‌ای که فرو نمیفرستد اینها را مگر
 پروردگار آسمانها و زمین دلیلهای روشن و من هر آینه گمان
 میبرم ترا ای فرعون هلاک شده

فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ
 جَمِيعًا

۱۰۳

پس خواست که بر کنده کند ایشان را از زمین پس غرق
 کردیم او را و هر که با او بود همه

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اٰسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ
 وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا

۱۰۴

و گفتیم پس از او بنی اسرائیل را که ساکن شوید در
 آنزمین پس چون آید وعده آخرت آوریم شما را آمیخته با
 هم

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا
وَنَذِيرًا

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ
تَنْزِيلًا

قُلْ ءَامِنُوا بِهِ ءَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ
قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلأَذْقَانِ سُجَّدًا

وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا

وَيَخِرُّونَ لِلأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ۝

قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا
وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ
شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وِئٌ مِّنَ الدُّلِّ وَكَبِيرُهُ
تَكْبِيرًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَّهُ
عِوَجًا

قِيمًا لِّئِنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّن لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ
يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا

مَّكِيثِينَ فِيهِ أَبَدًا

وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا

و بحق فرو فرستادیم قرآن را و بحق فرود آمد و نفرستادیم
ترا مگر مژده دهنده و بیم کننده

و قرآنی که جدا جدا کردیمش تا بخوانی آنرا بر مردم بآرامی
و فرو فرستادیمش فرو فرستادنی

بگو بگروید به آن یا نگرید بدرستی که آنان که داده
شدند علم پیش از آن چون خوانده میشود بر ایشان برو
میافتند بذقن‌ها سجده کنان

و میگویند منزه است پروردگار ما بدرستی که باشد وعده
پروردگار ما هر آینه کرده شده

و بر روی می‌افتند بزخها می‌گیرند و می‌افزایدشان تضرع

بگو بخوانید خدا را باسم الله یا بنام رحمن هر کدام که
بخوانید پس او راست نامهای نیک و بلند مکن نمازت را و
آهسته مکن آنرا و بجوی میانه آن طریقی

و بگو ستایش خدائی را که نگرفت فرزندی و نباشد او را
انبازی در پادشاهی و نباشد او را یآوری از خواری و
تعظیمش کن تعظیم کردنی

راست و درست تا بترساند از عذاب سخت از نزد او و مژده
دهد گروندگانی را که می‌کنند کارهای شایسته که مر ایشان
را است مزدی نیکو

مکت کنندگان در آن همیشه

و بیم دهد آنان را که گفتند گرفت خدا فرزند

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا

نباشد ایشان را بان هیچ علمی و نه مر پدرانشانرا عظیم آمد آن کلمه که بیرون میاید از دهن‌هاشان نمی‌گویند مگر دروغی را

فَلَعَلَّكَ بَخِيعُ نَفْسِكَ عَلَىٰ آثَرِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا

پس شاید تو هلاک کنی خودت را بر اثرهای ایشان اگر ایمان نیاورند باین کلام از راه اندوه بسیار

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

بدرستی که ما گردانیدیم آنچه بر زمین است زینتی آنرا تا آزمائیمشان که کدامشان خوبتر است از حیث کردار

وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا

و بدرستی که ما هر آینه گردانندگانیم آنچه را بر آنست زمین ساده

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا

بلکه پنداشتی که بدرستی که اصحاب کهف و رقیم بودند از آیت‌های ما عجب

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا

هنگامی که جای گزیدند آن جوانان به غار پس گفتند پروردگارا بده ما را از نزدت رحمتی و آماده گردان برای ما از کارمان راه یافتن بحق

فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا

پس زدیم بر گوش‌هاشان در آن غار سالها بشماره

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا

پس برانگیختیم ایشان را تا بدانیم که کدام از آن دو گروه شماره نگهدارنده‌تر است هر آنچه درنگ کردند از حیث مدت

ثُمَّ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى

ما میخوانیم بر تو خبر ایشان را براستی بدرستی که ایشان بودند جوانانی که گرویدند بپروردگار خود و افزودیمشان هدایت

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا هَا لَقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا

و بستیم بر دل‌هاشان چون قیام کردند پس گفتند پروردگار ما پروردگار آسمانها و زمین است هرگز نخوانیم غیر او خدائی را هر آینه گفته باشیم آنگاه دور از صواب

هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

اینها قوم ما گرفتند از غیر او خدایان چرا نمیارند بر ایشان حجتی روشن پس کیست ظالمتر از آنکه افتراء کرد بر خدا دروغی را

۱۸
کشف
۲۱
/۱۱۰

وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ
السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا
أَبْنَاؤُنَا عَلَيْهِمْ بُنَيْنًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ
أَمْرِهِمْ لِنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا

۲۲

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ
كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ
رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَّا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا
مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا

۲۳
۲۵۵ر

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَائِيٍّ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا

۲۴

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ
يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا

۲۵

وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا

۲۶

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
أَبْصَرُ بِهِ وَأَسْمِعُ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي
حُكْمِهِ أَحَدًا

۲۷

وَأْتَلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ
وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا

و همچنین واقف گردانیدیم بر ایشان تا بدانند که حقا وعده
خدا حقست و بدرستی که قیامت نیست شکی در آن
هنگامی که نزاع میکردند میان خود در کارشان پس گفتند
بنا کنید بر ایشان بنائی پروردگار ایشان داناتر است بایشان
گفتند آنان که غالب شدند بر کار ایشان هر آینه میسازیم
بر ایشان مسجدی

زود باشد که بگویند که سه تا بودند چهارمیشان بود
سگشان و میگویند پنج تن بودند ششم ایشان بود سگشان
انداختنی به ناپیدا و میگویند هفت تن بودند هشتم ایشان
بود سگشان بگو پروردگارم داناتر است بشمار ایشان نداند
ایشان را مگر اندکی پس جدال مکن در باره ایشان مگر
جدالی ظاهر و فتوی مجوی در ایشان از آنها احدی را

و مگوی البته بچیزی که من کننده ام آنرا فردا

مگر که خواهد خدا و یاد کن پروردگارت را چون فراموش
کردی و بگو شاید که هدایت کند پروردگارم تا نزدیک شوم
باین از راه هدایت یافتن

و درنگ کردند در غارشان سیصد سال و افزودند نه را

بگو خدا داناتر است بآنچه درنگ کردند او راست نهانی
آسمانها و زمین چه بینا است او و چه شنوا نیست ایشان را
از غیر او هیچ یاری و شریک نمی کند در حکمش احدی را

و بخوان آنچه وحی فرستاده شد بتو از کتاب پروردگارت
نیست بدل کننده مر کلمه های او را و هرگز نیابی از غیر او
پناهی

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ^ط وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ
وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا

وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ^ط فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن شَاءَ
فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا^ج
وَإِن يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ^ج بِئْسَ
الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ
أَحْسَنَ عَمَلًا

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُجَلَّوْنَ
فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِّن
سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَّكِعِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ
وَحَسَنَتْ مُرْتَفَقًا

وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِّنْ
أَعْنَبٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا

كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ ءَاتَتْ أُكْلَهَا وَلَمْ تَظْلِم مِّنْهُ شَيْئًا^ج وَفَجَّرْنَا
خِلَالَهُمَا نَهْرًا

وَكَانَ لَهُ ثَمْرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ
مِنكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا

و شکبیا گردان نفست را با آنانکه میخوانند پروردگارشان را
به بامداد و شبانگاه میخواهند رضای او را و نباید در گذرد
دو چشمت از ایشان میخواهی آرایش زندگانی دنیا را و
اطاعت مکن کسی را که غافل کردیم دل او را از یاد خود و
پیروی کرد آرزویش را و باشد کار او تباه

و بگو حق از پروردگار شما است پس هر که خواهد پس
بگردد و هر که خواهد پس کافر شود بدرستی که ما آماده
کرده‌ایم برای ستمکاران آتشی را که احاطه کرده بانها
سراپرده آن و اگر فریادرسی جویند فریاد رسیده شوند
بآبی چون فلز گداخته که بریان میکند رویها را بد است آن
آشامیدنی و بد است از جهت تکیه گاه

بدرستی که آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته
بدرستی که ما ضایع نسازیم اجر کسی را که خوب شد از
حیث کردار

آنها مر ایشان را است بهشتهای جای اقامت دائمی می‌رود از
زیر آنها نهرها و پیرایه کرده شوند در آنها از دستبندهایی
از زر و میپوشند جامه‌های سبز از دیبای نازک و دیبای سطر
تکیه زندگان در آنها بر تختها خوبست از ثواب و نیکو
است تکیه گاه

و بزنی برای ایشان مثلی را دو مرد که گردانیدیم برای یکی
از ایشان دو باغ از انگورها و فرو گرفتیم آن دو را بدرخت
خرما و قرار دادیم میان آن دو کشتزار

هر دو بستان آورند ثمر خود را و کم نکردند از آن چیزی را
و روان کردیم میان آن دو نهری

و بود او را ثمری پس گفت بصاحبش و او گفتگو می‌کرد با او
که من بیشترم از تو در مال و افزوترم در نفرات و مدد

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا

و داخل شد در بوستانش و او ظلم کننده بود بر نفس خود گفت گمان نمیبرم که خالی شود از این هرگز

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا

و گمان نمیبرم قیامت را قائم و اگر برگردانیده شوم بسوی پروردگارم هر آینه می‌یابم بهتر از اینها جای بازگشت

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا

گفت او را رفیقش و او گفتگو میکرد با او آیا کافر شدی به آنکه آفریدت از خاک پس از نطفه پس درست ساخت ترا بصورت مردی

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا

لیکن من میگویم او خداست پروردگارم و شریک نمی‌گردانم بپروردگارم احدی را

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ۚ إِن تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا

و چرا هنگامی که داخل شدی بر بوستانت نگفتی آنچه خواست خدا نیست قوتی مگر بخدا اگر بینی مرا که من کمترم از تو در مال و فرزند

فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّن جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا

پس شاید پروردگارم که بدهد مرا بهتر از بوستان تو و بفرستد بر آنها صاعقه‌ها از آسمان پس گردد زمینی ساده

أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَهَا غُورًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُوَ طَلَبًا

یا گردد آبش بزمین فرو رفته پس نتوانی هرگز او را جستن

وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا

و احاطه کرده شد بثمرش پس گردید که بر میگردانید دو کفش را بر آنچه صرف کرده بود در آن و آن افتاده بود بر سقف‌هایش و میگفت ای‌کاش من شریک قرار نداده بودم بپروردگارم احدی را

وَلَمْ تَكُن لَّهُوَ فِتْنَةً يٰنصُرُونَهُ مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا

و نبود مر او را گروهی که یاری کنندش از غیر خدا و نبود منع کننده

هُنَالِكَ الْوَلِيَّةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا

آنجا سلطنت خدا راست که حق است او بهتر است از حیث ثواب و بهتر است از حیث عاقبت

وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِن السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا

و بزنی برای ایشان مثل زندگانی دنیا را که چون آبی است که فرستادیمش از آسمان پس آمیخت بان رستنی زمین پس گردید درهم شکسته که پراکنده کند آنرا باده‌ها و باشد خدا بر هر چیزی توانا

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا

وَيَوْمَ نَسِيرُ الْجِبَالِ فَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا

وَعَرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّن نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا

مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتَ مَتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا

وَرَعَا الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُم مُّوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرَفًا

مال و فرزندان آرایش زندگانی دنیا است و باقی‌های شایسته بهتر است نزد پروردگارت از راه ثواب و بهتر است از راه امید

و روزی که روان میگردانیم کوهها را و بینی زمین را ظاهر و حشر کنیم ایشان را پس وانگذاریم از ایشان احدی را

و عرض کرده شوند بر پروردگارت صف کشیده بتحقیق آمدید ما را همچنانکه آفریدیم شما را اول بار بلکه ادعا کردید که هرگز نمیگردانیم برای شما وقت وعده

و گذاشته شد کتاب پس ببینی گناهکاران را که ترسانند از آنچه در آنست و میگویند ای وای بر ما چیست این نامه را که وانگذاشته گناه خردی و نه بزرگی را مگر آنکه در شمار آورده آنرا و یافتند آنچه کرده بودند حاضر و ستم نمی‌کند پروردگارت هیچ کس را

و هنگامی که گفتیم فرشتگانرا که سجده کنید آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس که بود از جن پس بیرون رفت از امر پروردگارش آیا پس می‌گیرید او را و فرزندانش را دوستان از غیر من و ایشان مر شما را دشمنند بد است مر ستمکاران را بدل آنچه بجای خدا گزیدید

حاضر نکردمشان در آفرینش آسمانها و زمین و نه در آفرینش خودهاشان و نبودم گیرنده گمراه کنندگان را مددکار

و روزی که گوید ندا کنید انبازان مرا که دعوی کردید پس ندا کنند ایشان را پس جواب ندهند ایشان را و گردانیدیم میانشان جای هلاک شدنی

و دیدند گناهکاران آتش را پس دانستند که ایشان افتادگاند در آن و نیافتند از آن جای برگشتنی

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا

و بتحقیق مکرر آوردیم در این قرآن برای مردمان از هر
داستانی و باشد انسان بیشتر چیزی از راه جدل

۵۵

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا
رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا

و منع نکرد مردمان را که بگردند وقتی که آمد ایشان را
هدایت و آمرزش خواهند از پروردگارشان مگر اینکه آید
ایشان را عادت پیشینیان یا آید ایشان را عذاب روی بروی

۵۶

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَيُجَادِلُ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي
وَمَا أَنْذَرُوا هُزُورًا

و نمی‌فرستیم فرستادگان را مگر بشارت دهندگان و بیم
کنندگان و مجادله میکنند آنان که کافر شدند بیاطل تا زایل
گردانند بان حق را و گرفتند آیت‌های مرا و آنچه را بیم
کرده شدند باستهزاء

۵۷

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ
مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ
وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا
أَبَدًا

و کیست ستمکارتر از آنکه پند داده شد بآیت‌های
پروردگارش پس رو گردانید از آنها و فراموش کرد آنچه را
پیش فرستاد دو دستش بدرستی که ما گردانیدیم بر
دلهایشان پوشش‌ها مبادا که بفهمند آنرا و در گوش‌های
ایشان گرانی و اگر بخوانی ایشان را بسوی هدایت پس
هدایت نمی‌یابند آنگاه هرگز

۵۸

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلْ
لَهُمُ الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيلًا

و پروردگار تست آمرزنده صاحب رحمت اگر مؤاخذه میکرد
ایشان را بآنچه کسب کردند هر آینه تعجیل مینمود برای
ایشان عذاب را بلکه ایشان را است وعده گاه که نیابند از
غیر او پناهی

۵۹

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ
مَوْعِدًا

و این قریه‌ها هلاک کردیم ایشان را چون ستم کردند و
گردانیدیم برای هلاکشان وقت وعده

۶۰

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ
أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا

و هنگامی که گفت موسی مر جوانش را که پیوسته خواهم
رفت تا برسم به محل جمع شدن دو دریا یا بروم روزگاری

۶۱

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي
الْبَحْرِ سَرَبًا

پس چون رسیدند بمجمع میانه آن دو فراموش کردند
ماهیشان را پس گرفت راهش را در دریا نقبی

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتْنِهِ ءَاتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسِنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَارْتَدَّ عَلَى ءِثَارِهِمَا قَصَصًا

فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا ءَاتِيْنَهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا

قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَني مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ ؕ خُبْرًا

قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَن شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا

فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا

فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتَنِي فَسَاءَ زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا

۶۴

۶۵

۶۶

۶۷

۶۸

۶۹

۷۰

۷۱
۲۶۱۲

۷۲

۷۳

۷۴

پس چون گذشتند گفت جوانش را بیار ما را چاشت ما بدرستی که دیدیم از این سفرمان تعبى

گفت آیا دیدى هنگامى که منزل کردیم بان سنگ پس بدرستی که من فراموش کردم ماهى را و از یادم نبرد آنرا مگر شیطان که مذکور سازم او را و گرفت راهش را در دریا شگفت

گفت آنست آنچه ما بودیم که می‌جستیم پس برگشتند بر اثرهاشان پی جویبان

پس یافتند بنده از بندگان ما را که داده بودیم او را رحمتى از نزدمان و آموخته بودیم او را از نزدمان علمى

گفت او را موسى آیا پیروى کنم ترا بر آنکه بیاموزى مرا از آنچه آموخته شده برای رسیدن بحق

گفت بدرستی که تو هرگز نمی‌توانى با من صبر کردن

و چگونه صبر میکنى بر آنچه احاطه نکرده‌ای بان از راه دانش

گفت بزودى بیابى مرا اگر خواسته باشد خدا صبر کننده و نافرمانى نکنم ترا در کارى

گفت پس اگر پیرو شوى مرا پس مپرس مرا از چیزى تا آنکه ابتدا کنم برای تو از آن بیان را

پس رفتند تا چون سوار شدند در کشتى سوراخ کرد آنرا گفت آیا سوراخ کردى آنرا تا غرق کنى اهلش را بدرستی که آوردى چیزى ناشایسته

گفت آیا نگفتم بدرستی که تو هرگز نمیتوانى با من صبر کردن

گفت مؤاخذه مکن مرا بانچه فراموش کردم و مرسان مرا از کارم دشوارى

پس رفتند تا چون دیدند پسرى را پس کشت او را گفت آیا کشتى نفسى پاک را بغير قصاص نفسى هر آینه بحقیقت آوردى چیز قبیحى را

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

گفت آیا نگفتم بتو که تو هرگز نتوانی با من صبر کنی

قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّبْنِي ۖ قَدْ بَلَغْتَ
مِنَ لُدِّي عُذْرًا

۷۶

گفت اگر پرسیدم از تو از چیزی بعد از آن پس مصاحبت
نکن با من بتحقیق رسیدی از پیش من بعدری

فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ
يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَأَقَامَهُ ۖ
قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا

۷۷

پس رفتند تا آنکه آمدند به قریه‌ای و طعام خواستند از
اهل آنقریه پس امتناع کردند که مهمان کنند آن دو را پس
یافتند در آنقریه دیواری را که داشت فرو میریخت پس بر
پا داشت آنرا گفت اگر خواستی هر آینه میگریفتی برای آن
مزدی

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ
تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

۷۸

گفت اینست جدائی میان من و میان تو زود باشد که خبر
دهم ترا از تأویل آنچه نمی‌توانی بر آن صبر کردن را

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ
أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا

۷۹

اما سفینه پس بود بیچارگانی را که کار می‌کردند در دریا
پس خواستم که معیوب کنم آنرا و بود در تعقیب آنها
پادشاهی می‌گرفت هر سفینه را بغصب

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا
طُغْيَانًا وَكُفْرًا

۸۰

و اما غلام پس بود پدر و مادرش مؤمنان پس ترسیدیم که
وادرشان کند به سرکشی و ناسپاسی

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا

۸۱

پس خواستیم که بدل دهد آن دو را پروردگارشان بهتر از
او در پاکی و نزدیکتر در عطوفت

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ
كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا
أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّنَ رَبِّكَ ۖ وَمَا فَعَلْتُهُ
عَنْ أَمْرِي ۗ ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

۸۲

و اما دیوار پس بود از دو پسر که دو یتیمند در شهر و بود
در زیرش گنجی از آن دو و بودند والدین این دو نیکوکار
پس خواست پروردگار تو که برسند بقوتشان و بیرون
آورند گنجشان را برحمتی از پروردگار تو و نکردم آنرا از
رای خود اینست تفسیر مال آنچه نتوانستی بان صبر کردن

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ ۖ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ
ذِكْرًا

۸۳
۲۶۲

و می‌پرسند ترا از ذی القرنین بگو بزودی خواهم خواند بر
شما از او بیانی

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُوَ فِي الْأَرْضِ وَعَاتَيْنَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا

۸۵ فَأَتَّبَعَ سَبَبًا

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ

۸۶ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَبْدَأُ الْقُرْنَيْنِ بِمَا آتَىٰ تَعَذَّبَ وَإِنَّمَا
أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا

قَالَ إِنَّمَا مَن ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ

۸۷ عَذَابًا نُكْرًا

وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ

۸۸ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا

۸۹ ثُمَّ أَتَّبَعَ سَبَبًا

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ

۹۰ نَجْعَلْ لَهُمْ مِّنْ دُونِهَا سِتْرًا

۹۱ كَذَلِكَ ۗ وَقَدْ أَحْطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا

۹۲ ثُمَّ أَتَّبَعَ سَبَبًا

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا

۹۳ يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا

قَالُوا يَبْدَأُ الْقُرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي

۹۴ الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ
سَدًّا

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ

۹۵ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا

ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ

۹۶ أَنْفُخُوا ۗ حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا

۹۷ فَمَا اسْطَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُ نَقْبًا

بدرستی که ما تمکن دادیم او را در زمین و دادیمش از هر چیزی سببی

پس از پی رفت سببی را

تا چون رسید بجای غروب کردن آفتاب یافت آنرا که غروب میکند در چشمه لای‌دار و یافت نزد آن گروهی را گفتیم ای ذو القرنین یا عذاب میکنی ایشان را و یا اینکه میگیری در ایشان نیکوئی را

گفت اما آنکه ظلم کرد پس زود باشد که عذاب کنیم او را سپس برگردانیده شود بسوی پروردگارش پس عذابش کند عذابی سخت

و اما آنکه ایمان آورد و کرد کار خوب پس او راست پاداش نیکی و بزودی خواهیم گفت او را از فرمان خود آسانی

پس از پی رفت سببی را

تا چون رسید بجای طلوع آفتاب یافت آنرا که بر میاید بر گروهی که نگردانیدیم برای ایشان از پیش آنها پوششی

همچنین و بتحقیق احاطه داشتیم بانچه بود نزد او از راه آگاهی

پس از پی رفت سببی را

تا چون رسید میانه دو سد یافت از پیش آن دو تا گروهی را نزدیک نبودند که بفهمند سخنی را

گفتند ای ذو القرنین بدرستی که یاجوج و ماجوج فساد کنندگانند در زمین پس آیا بگردانیم برای تو خرجی بر آنکه بسازی میانه ما و میانه ایشان سدی

گفت آنچه تمکن داده مرا در آن پروردگار من بهتر است پس مدد کنید مرا بتوان خود که بسازم میانه شما و میانه ایشان سدی

بیارید نزد من پارچه‌های آهن تا وقتی که برابر شود میانه آن دو کوه گفت بدهید تا وقتی که گردانید آنرا آتش گفت بیارید نزد من تا بریزم بر آن مس گداخته

پس نتوانستند که بالا روند آنرا و نتوانستند مر او را سوراخ کردن

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّيٰ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّيٰ جَعَلَهُ دَكَّآءَ ۚ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّيٰ حَقًّا

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ ۚ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ۚ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِيٰ وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِّن دُونِيٰ أَوْلِيَآءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِّلْكَافِرِينَ نُزُلًا

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا

الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِٗٓ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِيٰ هُزُورًا

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّيٰ لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَن تَنفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّيٰ وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَٰهٌُ وَاحِدٌ ۚ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِٖ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِٚٓ أَحَدًا

گفت این رحمتی است از پروردگارم پس چون آید وعده پروردگار من گرداندش ریزه ریزه و باشد وعده پروردگار من حق

و وا میگذاریم بعضی ایشان را آنروز که باضطراب داخل میشود در بعضی و دمیده شد در صور پس جمع کردیم ایشان را جمع کردنی

و نمودیم دوزخ را آنروز برای کافران نمودار کردنی

آنان که بود چشمهاشان در پرده از یاد من و بودند که نمی‌توانستند شنیدن

آیا پس پنداشتند آنان که کافر شدند که بگیرند بندگان مرا از غیر من صاحبان بدرستی که ما آماده کردیم دوزخ را برای کافران ما حضری

بگو آیا خبر دهیم شما را بزبانکارتران در کردار

آنان که ضایع شد سعیشان در زندگانی دنیا و ایشان میپندارند که ایشان خوب میکنند کار را

آنها آنانند که کافر شدند بآیت‌های پروردگارشان و ملاقاتش پس ناچیز شد کردارهاشان پس قرار نمیدهیم برای ایشان روز قیامت وزنی

اینست پاداش ایشان دوزخست بسبب آنچه کافر شدند و گرفتند آیت‌های مرا و رسولان مرا باستهزاء

بدرستی که آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته باشد برای ایشان بهشت‌های فردوس منزلی

جاودان در آنها که نجویند از آنها انتقالی

بگو اگر بودی دریا مداد برای سخنان پروردگارم هر آینه آخر شدی دریا پیش از آنکه آخر شود کلمات پروردگارم و اگر چه آورده بودیم مثل آنرا مدد

بگو جز این نیست که من انسانم مانند شما که وحی فرستاده میشود بمن که نیست خدای شما مگر خدای یکتا پس کسی که باشد که امید دارد ملاقات پروردگارش را پس باید بکند کار شایسته و شریک نسازد بیپرستش پروردگارش احدی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
كَهَيْعَصَ

۱
۲۶۴۲

کهیحص

ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ وَزَكْرِيَّا

۲

بیان مرحمت کردن پروردگار تست بنده اش زکریا را

إِذْ نَادَى رَبَّهُ وَنِدَاءً خَفِيًّا

۳

هنگامی که خواند پروردگارش را خواندن پنهان

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاسْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ
أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا

۴

گفت پروردگارا بدرستی که سست شد استخوان از من و سفید شد سر از پیری و نبوده ام بخواندن تو ای پروردگار من محروم

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوْلَىٰ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ
لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا

۵

و من میترسم از بین اعمام از بعد خودم و باشد زخم نازا پس ببخش مرا از نزدت ولیی

يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ عَالِي يَعْقُوبَ ۗ وَأَجْعَلُهُ رَبِّ رَضِيًّا

۶

که میراث برد از من و میراث برد از آل یعقوب و قرارش ده ای پروردگار پسندیده

يٰۤاِزْكَرِيَّا اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اَسْمُهُ يَحْيٰى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ
قَبْلُ سَمِيًّا

۷

ای زکریا بدرستی که ما مژده میدهیم ترا به پسری که نام او یحیی است که نگردانیدیم او را از پیش همنامی

قَالَ رَبِّ اَنْنٰى يَكُوْنُ لِيْ غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَاَتِيْ عَاقِرًا وَقَدْ
بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا

۸

گفت پروردگارا از کجا می شود مرا پسری و باشد زخم نازا و بدرستی که رسیده ام از پیری بنهایت ناتوانی

قَالَ كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلٰى هٰٓئِيْنٍ وَقَدْ خَلَقْتٰكَ مِنْ قَبْلُ
وَلَمْ تَكُ شَيْئًا

۹

گفت همچنین گفت پروردگارت که آن بر من آسانست و بتحقیق آفریدم ترا از پیش و نبودى چیزی

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِيْٓ اٰيَةً ۗ قَالَ اٰيٰتُكَ اِلَّا تُكَلِّمُ النَّاسَ
ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا

۱۰

گفت پروردگارا بگردان برای من علامتی گفت علامت تو آنست که سخن نگوئی با مردمان سه شب تمام

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحٰى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوْا
بِكُرۡةٍ وَّعَشِيًّا

۱۱

پس بیرون رفت بر قومش از محراب پس اشاره کرد بایشان که تسبیح کنید بامداد و شبانگاه

يٰۤيَحْيٰى خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ ۗ وَّءَاتَيْنٰهُ الْحِكْمَ صَبِيًّا

۱۳

وَحٰنٰنًا مِّنْ لَّدُنَّا وَرَزَقُوهُ ۗ وَكَانَ تَقِيًّا

۱۴

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا

۱۵

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوْتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ ۗ حَيًّا

۱۶

۲۶۵ر

وَاذْكُرْ فِى الْكِتٰبِ مَرِيْمَ ۙ اِذْ اُنْتَبَذَتْ مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا

۱۷

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُوْنِهِمْ حِجَابًا ۗ فَاَرْسَلْنَا اِلَيْهَا رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا

۱۸

قَالَتْ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ ۙ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا

۱۹

قَالَ اِنَّمَا اَنَا رَسُوْلُ رَبِّكَ لِاَهْبَ لَكَ غُلٰمًا زَكِيًّا

۲۰

قَالَتْ اَنْىُّ يَكُوْنُ لِيْ غُلٰمٌ وَلَمْ يَمَسُّنِيْٓ اَبْسَرٌ ۗ وَلَمْ اَكُ بَغِيًّا

۲۱

قَالَ كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلٰى هَيِّٓنٍ ۗ وَلِنَجْعَلَهُۥٓ اٰيَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا ۗ وَكَانَ اَمْرًا مَّقْضِيًّا

۲۲

حزب

۱۲۳

فَحَمَلَتْهُۙ فَانْتَبَذَتْۙ بِهٖٓ مَكَانًا قَصِيًّا

۲۳

فَاَجَآءَهَا الْمَخَاضُ اِلَى جِدْعِ النَّخْلَةِ ۗ قَالَتْ يَلِيَّتَنِ مِثُّ قَبَلِ هٰذَا ۗ وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا

۲۴

فَنَادٰلَهَا مِنْ تَحْتِهَا اَلَّا تَحْزَنِىْ قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا

۲۵

وَهٰزِيْٓ اِلَيْكَ بِجِدْعِ النَّخْلَةِ ۙ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا

ای یحیی بگیر آن کتاب را به نیروی یزدانی و دادیمش حکم در کودکی

و رحمتی از نزد خود و پاکیزگی و بود پرهیزگار

و نیکی کننده با والدینش و نبود سرکش نافرمان

و سلام بر او روزی که زاده شد و روزی که میمیرد و روزی که بر انگیخته میشود زنده

و یاد کن در کتاب مریم را هنگامی که کناره گزید از اهلش در جایی شرقی

پس گرفت از پیش ایشان ستی پس فرستادیم بسویش روح خود جبرئیل را پس مانده شد او را انسانی درست اندام

گفت بدرستی که من پناه میبرم بخدای بخشنده از تو اگر هستی پرهیزگار

گفت نیستم من مگر فرستاده پروردگار تو تا ببخشم ترا پسری پاکیزه

گفت از کجا باشد مرا فرزندی و مس نکرده مرا انسانی و نبوده‌ام بدکار

گفت همچنین گفت پروردگار تو که آن بر من آسانست و تا بگردانیم آنرا آیتی از برای مردمان و رحمتی از ما و باشد امری قرار داده شده

پس بار گرفت باو پس کناره گزید با او در جایی دور

پس آوردش درد زائیدن بسوی تنه درخت خرما گفت ایگاش مرده بودم پیش از این و بودم فراموش شده از یاد رفته

پس ندا کرد او را عیسی (یا جبرئیل) از زیرش که اندوه مدار بتحقیق گردانید پروردگار تو در زیرت نهی

و بکش بسوی خود تنه درخت خرما را که فرو میریزاند بر تو رطب تازه چیده

فَكُلِيْ وَأَشْرَبِيْ وَقَرِّيْ عَيْنًا ۖ فَإِمَّا تَرِيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا
فَقُولِيْ إِنِّيْ نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا

فَأْتَتْ بِهِءِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ ۗ قَالُوا يَمْرِيْمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا
فَرِيًّا

يَأْتُحَتَّ هَدْرُونَ مَا كَانَ أَبُوْكَ أَمْرًا سَوِيًّا وَمَا كَانَتْ أُمَّكَ
بَغِيًّا

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ۗ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَآتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا
دُمْتُ حَيًّا

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۗ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ ۗ سُبْحٰنَهُ ۗ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا
فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۗ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ ۗ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي
ضَلٰلٍ مُّبِينٍ

پس بخور و بیاشام و روشن باد چشم تو پس اگر ببینی از
انسان احدی را پس بگو بدرستی که من نذر کرده‌ام برای
خدای بخشنده روزه پس سخن نمیکنم امروز آدمی را

پس آور او را نزد قومش که برداشته بود او را گفتند ای
مریم بحقیقت آوردی چیزی عجب

ای خواهر هارون نبود پدرت مرد بدی و نبود مادرت بدکار

پس اشاره کرد باو گفتند چگونه سخن گوئیم با کسی که
باشد در گهواره کودک

گفت بدرستی که منم بنده خدا داده مرا کتاب و گردانیده
مرا پیغمبر

و گردانید مرا با برکت هر جا که باشم و وصیت کرد مرا
بنماز و زکات مادامیکه زنده‌ام

و نیکی بمادرم و نگردانید مرا سرکش بدبخت

و سلام بر من روزی که زاده شدم و روزی که میمیرم و
روزی که بر انگیخته شوم زنده

آنست عیسی پسر مریم گفتار درست که در آن شک میکنند

نباشد خدای را که فرا گیرد هیچ فرزندی منزه است او چون
بگذراند کاری را جز این نیست که میگوید او را بشو پس
می‌شود

و بدرستی که خدا پروردگار من و پروردگار شماست پس
بپرستیدش اینست راه راست

پس اختلاف کردند طایفه‌ها از میانشان پس وای آنان را که
کافر شدند از حضور روزی بزرگ

چه شنواید ایشان و چه بینا روزی که آیند ما را لیکن
ستمکاران باشند آنروز در گمراهی آشکار

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا

قَالَ أَرَأَيْتُ أَنْتَ عَنْ ءَالِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِن لَّمْ تَنْتَه لَأَرْجُمَنَّكَ وَأَهْجُرَنِي مَلِيًّا

قَالَ سَلِمٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَعْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا

وَأَعْتَزِلْكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا

فَلَمَّا أَعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْבُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُوَ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا

وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُم لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا

و بیم ده ایشان را از روز حسرت چون گذارده شود کار و ایشان در غفلتند و ایشان نمیگردند

بدرستی که ما میراث میبریم زمین را و کسی که بر آنست و بسوی ما باز میگردند

و یاد کن در کتاب ابراهیم را بدرستی که او بود راستگوی پیغمبر

چون گفت مر پدر خود را ای پدر چرا میپرستی آنچه را که نه می‌شنود و نه می‌بیند و نه کفایت میکند از تو چیزی را

ای پدر بدرستی که آمد مرا از دانش آنچه نیامد ترا پس پیروی کن مرا تا هدایت کنم ترا براه راست

ای پدر مپرست دیو رجیم را بدرستی که شیطان باشد مر خدای بخشنده را نافرمان

ای پدر بدرستی که من میترسم که مس کند ترا عذابی از خدای بخشنده پس باشی مر شیطان را قرین

گفت آیا در گذرنده تو از خدایان من ای ابراهیم هر آینه اگر باز نایستی هر آینه سنگسارت کنم و دور شو از من مدتی مدید

گفت وداع بر تو بزودی آمرزش خواهم ترا از پروردگارم بدرستی که او باشد بمن مهربان

و کناره گیرم از شما و آنچه میخوانید از غیر خدا و میخوانم پروردگارم را شاید که نباشم بخواندن پروردگارم بدبخت

پس چون کناره گزید از ایشان و آنچه میپرستیدند از غیر خدا بخشیدیم او را اسحق و یعقوب و همه را گردانیدیم پیغمبر

و بخشیدیم ایشان را از رحمت خود و گردانیدیم ایشان را زبان راستی که بلند است

و یاد کن در کتاب موسی را که او بود مخلص و بود رسول و پیغمبر

وَنَدَيْتَهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا

۵۳

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا

۵۴

وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا

۵۵

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا

۵۶

وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

۵۷

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا

۵۸

سجده

مستحب

۵۹

حزب

۱۲۴

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا

۶۰

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا

۶۱

جَنَّتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا

۶۲

لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا

۶۳

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا

۶۴

وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا

و ندا کردیمش از طرف راست طور و نزدیک گردانیمش راز گوینده

و بخشیدیم او را از رحمت خود برادرش هارون را پیغمبر

و یاد کن در کتاب اسمعیل را که او بود راست وعده و بود فرستاده به پیغمبری

و بود میفرمود اهلش را به نماز و زکاه و بود نزد پروردگارش پسندیده

و یاد کن در کتاب ادريس را که او بود راستگوی پیغمبر

و بالا بردیم او را بجائی بلند

آنها آنانند که انعام کرد خدا بر ایشان از پیغمبران از فرزندان آدم و از آنان که برداشتیم با نوح و از فرزندان ابراهیم و اسرائیل و از آنان که هدایت کردیم و برگزیدیم چون خوانده شود بر ایشان آیت‌های خدای بخشنده بروی در افتند سجده کنان و گریه کنان

پس باز ماندند از بعد ایشان خلف‌هایی که ضایع کردند نماز را و پیروی کردند خواهشهای نفس را پس زود باشد که ببینند شر را

مگر کسی که توبه کرد و بگروید و کرد کار شایسته پس آنها داخل میشوند به بهشت و ستم نمی‌شوند بچیزی

بهشت‌های با اقامت دائمی که وعده کرد خدای بخشنده بندگانش را به ناپیدا بدرستی که باشد وعده او آورده شد

نشنوند در آنها لغوی مگر سلام و ایشان را است روزیشان در آنها بامداد و شبانگاه

اینست آن بهشتی که بمیراث می‌دهیم از بندگان خود آن را که باشد پرهیزگار

و فرو نماییم مگر با مر پروردگار تو او راست آنچه در پیش ما است و آنچه در پشت سر ما است و آنچه میان آنست و نباشد پروردگار تو فراموشکار

رَّبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ
لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنها است پس
بپرست او را و پایدار باش در پرستش او آیا میدانی او را
مانندی

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا

و میگوید انسان آیا چون بمیرم هر آینه بیرون آورده شوم
زنده

أَوْ لَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا

آیا فکر نمیکند انسان که ما آفریدیم او را از پیش و نبود
چیزی

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ
جَهَنَّمَ جِثِيًّا

پس بحق پروردگار تو که حشر کنیم ایشان را با شیاطین
پس حاضر خواهیم کرد ایشان را گرداگرد دوزخ بزانو در
آینده

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا

پس هر آینه بیرون میکنیم از هر گروهی هر کدامشان
سختتر است بر خدای از راه نافرمانی

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا

پس هر آینه ما نیکم دانایان بدانان که ایشان سزاوارترند او را
به انداختن

وَإِنْ مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا

و نیست از شما مگر که وارد شوند آنست باشد بر
پروردگار تو واجب حکم کرده شده

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا

پس میرهانیم آنان را که پرهیزگاری کردند و وا میگذاریم
ظالمان را در آن بزانو در آینده

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ
آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا

و چون خوانده شود بر ایشان آیت‌های ما روشن گفتند آنان
که کافر شدند آنان را که گرویدند کدامیک از آن دو گروه
بهنترند از حیث ماوی و خوبترند از حیث مجلس

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِعِيًّا

و چه بسیار هلاک گردانیدیم پیش از ایشان از جمعیکه آنها
نیکوتر بودند در اثاث و هیئت

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا
رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ
هُوَ شَرُّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا

بگو کسی که باشد در گمراهی پس باید مهلت دهد او را
خدای بخشنده مهلت دادنی تا چون که به بینند آنچه وعده
داده میشوند یا عذاب و یا قیامت پس زود باشد که بدانند
که کیست که بدتر است جای او و ضعیفتر است لشکر او

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَتُ الصَّالِحَاتُ
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا

و افزون میکند خدا آنان را که هدایت یافتند هدایتی و
کردارهای پاینده شایسته بهتر است نزد پروردگار تو در
ثواب و بهتر است در بازگشت

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا

۷۸ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

۷۹ كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا

۸۰ وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا

۸۱ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا

۸۲ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا

۸۳ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا

۸۴ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا

۸۵ يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا

۸۶ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وِرْدًا

۸۷ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

۸۸ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا

۸۹ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا

۹۰ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا

۹۱ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا

۹۲ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا

۹۳ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا

۹۴ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا

۹۵ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا

آیا پس دیدی آن را که کافر شد بآیت‌های ما و گفت هر آینه داده شوم البته مال و فرزندان را

آیا اطلاع یافته بر غیب یا فرا گرفت از نزد خدای بخشنده پیمانی

نه چنانست بزودی مینویسیم آنچه میگوید و طول میدهیم برای او از عذاب طول دادنی

و وارث میشویم او را آنچه میگوید و میاید بسوی ما تنها

و گرفتند از غیر خدا الهان تا باشند برای ایشان ارجمندی

نه چنانست بزودی انکار کنند پرستش ایشان را و باشند بر ایشان ضد

آیا ندیدی که ما فرستادیم شیاطین را بر کافران که در جنابند ایشان را در جنابندنی

پس مشتاب بر ایشان جز این نیست میشماریم برای ایشان شمردنی

روزی که حشر می‌کنیم پرهیزگاران را بسوی خدای بخشنده سواران وارد شده

و میرانیم گناهکاران را بسوی دوزخ تشنگان

مالک نمی‌باشند شفاعت را مگر کسی که گرفت از نزد خدای بخشنده پیمانی

و گفتند گرفت خدای بخشنده فرزندی

بدرستی که آوردید چیزی سخت

نزدیک شد آسمانها چاک چاک شود از آن و بشکافد زمین و برو در افتند کوه‌ها فرو ریختنی

بجهت خواندن ایشان برای خدای بخشنده فرزند

و سزاوار نیست خدای بخشنده را که بگیرد فرزندی

نیست هر آنکه در آسمانها و زمین است جز آنکه آینده است بخدای بخشنده بنده

بدرستی که ضبط کرده آنها را و شمرده ایشان را شمردنی

و همه ایشان آینده بحضور اویند روز قیامت تنها

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِئُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَنُنذِرَ بِهِ ۚ قَوْمًا لُّدًّا

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هَلْ نُحِشُّ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا

۲۰ . طه طه: طه مکی ۱۳۵ آیه ۱۰ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه

مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْءَانَ لِتَشْقَىٰ

إِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ

تَنْزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَىٰ

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَىٰ

وَإِن تَجَهَّرَ بِأَلْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَىٰ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ

وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ

إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدٌ عَلَى النَّارِ هُدًىٰ

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَمُوسَىٰ

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًىٰ

بدرستی که آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته بزودی میگرداند برای ایشان خدا دوستی را

پس جز این نیست که آسان گردانیدیم بزبان تو تا مژده دهی بان پرهیزگاران را و بیم دهی بان گروهی سخت خصومت را

و بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنی آیا مییابی از ایشان هیچ کس یا می‌شنوی مر ایشان را آوازی

ای پیغمبر برگزیده

فرو فرستادیم بر تو قرآن را که تعب کشی

لیکن پند دادنی است آنرا که میترسد

فرو فرستادنی از آنکه آفرید زمین را و آسمانهای بلند را

خدای بخشنده بر عرش مستولی شد

او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین و آنچه میان آن دو است و آنچه زیر طبقه آخرین زمین است

و اگر آشکار کنی گفتار را پس بدرستی که او میداند پنهان و پنهان تر را

خدا نیست معبودی جز او او راست نامهای نیکو

و بدرستی که آمد ترا حکایت موسی

چون دید آتشی و گفّت خانواده‌اش را که درنگ کنید بدرستی که من دیدم آتشی را باشد که بیارم بشما از آن گیراننده شعله یا بیابم بر آن آتش راهی

پس چون آمد به آن ندا شد ای موسی

بدرستی که منم پروردگار تو پس در آر نعلین خود را بدرستی که تو در وادی پاکیزه طوائی

وَأَنَا أَخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ

و من برگزیدمت پس گوش بدار آنرا که وحی میشود

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي

بدرستی که من منم خدائی که نیست خدائی مگر من پس بپرست مرا و بپا دار نماز را برای ذکر من

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ

بدرستی که قیامت آینده است میخوامم پنهان دارمش تا جزا داده شود هر تنی بآنچه می‌کوشد

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ

پس باز ندارد ترا از آن کسی که ایمان نیاورد بان و پیروی کرد خواهش را پس هلاک شوی

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَىٰ

و چیست آنچه در دست راست تست ای موسی

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَأُشُّهُ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِي فِيهَا مَنَازِلُ أُخْرَىٰ

گفت آن عصای منست تکیه میکنم بر آن و فرو میریزم برگ درختان را بر گوسفندانم و مرا در آن مطالب دیگر است

قَالَ أَلْقَاهَا يَا مُوسَىٰ

گفت بیندازش ای موسی

فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ

پس انداخت آنرا پس آنگاه آن ماری بود که میشتافت

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ

گفت بگیرش و مترس زود باشد که باز گردانیم آنرا بخلقت اولش

وَأَضْمُمُ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيَّضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ؕ ءَايَةٌ أُخْرَىٰ

و بپیوند دستت را به پهلویت که بیرون آید سفید نورانی بدون پیسی که آیت دیگر است

لِنُرِيكَ مِنْ ءَايَاتِنَا الْكُبْرَىٰ

تا بنمائیم ترا از آیت‌های بزرگ خودمان

أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

برو بسوی فرعون که او طغیان کرده

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي

گفت پروردگارا بگشا برایم سینه‌ام را

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي

و آسان کن برایم کارم را

وَأَحْلَلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِي

و بگشا گره از زبان من

يَفْقَهُوا قَوْلِي

که بفهمند سخنم را

وَأَجْعَلْ لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي

و بگردان برایم وزیری از اهل خودم

هَارُونَ أَخِي

هارون برادرم را

أَشَدُّ بِهِ أَزْرِي

قوی ساز باو پشتتم را

وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي

و شریک گردان او را در کار من

كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا

تا تسبیح کنم ترا بسیار

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا

و یاد کنم ترا بسیار

إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا

بدرستی که تو هستی بحال ما بینا

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَىٰ

گفت بدرستی که داده شدی خواسته‌ات را ای موسی

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ

و بدرستی که منت نهادیم بر تو باری دیگر

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ

هنگامی که وحی کردیم بمادرت آنچه وحی میشود

۳۹

أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ
بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ ۗ وَالْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً
مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي

که در افکنش در تابوت پس بیندازش در دریا پس
میاندازش دریا بکنار تا بگیردش کسی که دشمن من و
دشمن او است و انداختیم بر تو مهری را از خود و تا تربیت
شوی با توجه من

۴۰

إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۗ
فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَقَتَلْتَ نَفْسًا
فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۗ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ
مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يٰمُوسَىٰ

چون میرفت خواهرت و میگفت آیا دلالت کنم شما را بر
کسی که نگهداریش کند پس باز گردانیدیم ترا به مادرت تا
بیاساید چشمش و اندوهناک نباشد و کشتی تنی را پس
رهانیدیم ترا از غم و آزمودیم ترا آزمودنی پس ماندی
سالها در اهل مدین پس آمدی بر اندازه‌ای موسی

۴۱

وَأَصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي

و برگزیدم ترا برای خودم

۴۲

أَذْهَبَ أَنتَ وَأُخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي

برو تو و برادرت با آیت‌های من و سستی مکنید در ذکر من

۴۳

أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

و بروید بسوی فرعون که او طغیان کرده

۴۴

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ

پس بگوئید او را گفتاری نرم شاید که او پند گیرد یا بترسد

۴۵

قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطَّغَىٰ

گفتند پروردگارا بدرستی که ما میترسیم که پیش گیری
کند بر ما یا آنکه زیاده روی کند

۴۶

قَالَ لَا تَخَافَا إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ

گفت مترسید بدرستی که من با شمایم می‌شنوم و می‌بینم

۴۷

فَأْتِيَاهُ فَقَوْلَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا
تُعَذِّبْهُمْ ۗ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ ۗ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنِ اتَّبَعَ
الْهُدَىٰ

پس بروید و بگوئید که ما فرستادگانیم از طرف پروردگارت
پس بفرست با ما بنی اسرائیل را و عذابشان مکن بحقیقت
آمدیم ترا با آیه‌ای از پروردگارت و سلام بر آنکه پیروی کرد
هدایت را

۴۸

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

بدرستی که وحی شد بر ما که عذاب بر کسیست که تکذیب
کرد و روی گردانید

۴۹

قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمْ يٰمُوسَىٰ

گفت پس کیست پروردگار شما ای موسی

۵۰

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ۗ ثُمَّ هَدَىٰ

گفت پروردگار ما کسی است که داد بهر چیزی خلقتش را
سپس هدایت کرد

۵۱

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ

گفت پس چیست حال قرنهای گذشته

قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى

۵۳

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ
شَتَّىٰ

۵۴

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَمَكُمُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ

۵۵

حزب
۱۲۶
۲۷۲۲

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً
أُخْرَىٰ

۵۶

وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ

۵۷

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَىٰ

۵۸

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ ۚ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا
تُخْلِفُهُ ۖ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى

۵۹

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحَىٰ

۶۰

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ

۶۱

قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ وَيَلِكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَيَّ اللَّهُ كَذِبًا
فَيُسْحِتْكُمْ بِعَذَابٍ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَىٰ

۶۲

فَتَنَزَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ

۶۳

قَالُوا إِنْ هَٰذِهِنَّ لَسَحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُم مِّنْ
أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَىٰ

۶۴

فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ آتُوا صَفًا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَن
أَسْتَعَلَىٰ

گفت علم آن نزد پروردگار منست در کتابی که خطا نمیکند
پروردگار من و نه فراموش میکند

آن که گردانید برای شما زمین را بستری و پدید آورد برای
شما در آن راهها و فرو فرستاد از آسمان آب را پس بیرون
آوردیم بان اصنافی از رستنی‌ها جداگانه

بخورید و بچرانید شتر و گاو و گوسفندانتان را بدرستی که
در آن هر آینه آیت‌هاست برای صاحب‌خردان

از آن آفریدیم شما را و در آن باز میبریمتان و از آن بیرون
میاوریم شما را بار دیگر

و بحقیقت نمودیم بفرعون آیت‌های خود را همگی پس
تکذیب کرد و امتناع ورزید

گفت آیا آمده‌ای ما را که بیرونمان کنی از سرزمین خودمان
بجادویت ای موسی

پس هر آینه آوریم ترا بسحری مانند آن پس بگردان میان
ما و میان خود وعده‌گاهی که خلاف نکنیم آنرا ما و نه تو بجای
همواری

گفت وعده‌گاه شما روز آرایش است و آنکه جمع کرده شوند
مردمان چاشتگاه

پس بازگشت فرعون و فراهم آورد مکرش را سپس آمد

گفت ایشان را موسی وای بر شما مبندید بر خدا دروغ را
پس بر اندازد شما را بعدابی و بدرستی که نومید شد آنکه
افتراء بست

پس نزاع کردند در کارشان میانه خود و پنهان داشتند راز
را

گفتند بدرستی که این هر دو ساحرند می‌خواهند که بیرون
کنند شما را از سرزمینتان بسحرشان و بر اندازند آئین شما
را که خوبتر است

پس فراهم آورید مکرتان را سپس بیانید صف کشیده و
بدرستی که کامیاب شد امروز آنکه فائق آمد

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ

۶۶

قَالَ بَلْ أَلْقُوا ۖ فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ

۶۷

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ

۶۸

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ

۶۹

وَأَلْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفُ مَا صَنَعُوا ۖ إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ

۷۰

فَأَلْقَىٰ السَّحْرَةَ سُجَّدًا قَالُوا ءَأَمَّنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَىٰ

۷۱

قَالَ ءَأَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ ۗ إِنَّهُ لَكَبِيرِكُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ۖ فَلَأَقْطِعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمَنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ

۷۲

قَالُوا لَنْ نُؤْتِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا ۖ فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ ۗ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

۷۳

إِنَّا ءَأَمَّنَّا بِرَبِّنَا لِيُغْفِرَ لَنَا خَطِيئَاتِنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ ۗ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ

۷۴

إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ

۷۵

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ

۷۶

جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ

گفتند ای موسی یا اینکه بیندازی و یا اینکه باشیم اول کسی که انداخت

گفت بلکه بیندازید پس آنگاه رسنهانشان و عصاهانشان وانمود شد بموسی از سحر ایشان که آنها می‌شتابند

پس یافت در خودش بیمی موسی

گفتیم مترس که تو توئی برتر

و بینداز آنچه در دست تست تا فرو برد آنچه را ساخته‌اند بدرستی که آنچه ساخته‌اند حيله سحر است و کامیاب نشود سحر هر جا آید

پس در افکنده شدند ساحران سجده کنان و گفتند گرویدیم پیروردگار هارون و موسی

گفت آیا ایمان آوردید باو پیش از آنکه دستور دهم شما را بدرستی که آن هر آینه بزرگ شما است که آموخت به شما سحر را پس هر آینه خواهم برید البته دستهای شما را و پاهای شما را از خلاف یکدیگر و هر آینه بر دار کشم شما را در تنه‌های درخت خرما و هر آینه خواهید دانست که کدام از ما سخت‌تر است از حیث عذاب و پاینده‌تر است

گفتند هرگز اختیار نخواهیم کرد ترا بر آنچه آمد ما را از حجت‌های روشن قسم بانکه آفرید ما را پس حکم کن آنچه تو حکم کننده جز این نیست حکم میرانی در این زندگانی دنیا

بدرستی که ما گرویدیم پیروردگاران تا بیمارزد برای ما گناهانمان را و آنچه را که بجبر واداشتی ما را بر آن از سحر و خدا بهتر است و پاینده‌تر

بدرستی که آنکه آید نزد پروردگارش گناهکار پس او راست دوزخ نمیمیرد در آن و نه زندگانی میکند

و آنکه آیدش با ایمان و بحقیقت کرده باشد کارهای شایسته پس آنها برای ایشانست مرتبه‌های بلند

بهشتهای جای اقامت دائمی که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان در آن و آن پاداش کسی است که پاک باشد

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ
طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ

و بحقیقت وحی کردیم بموسی که بشب ببر بندگان مرا پس
بزن برای ایشان راهی در دریا خشک بیم نخواهی داشت
دریافتنی و نخواهی ترسید

۷۸

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ

پس از ایشان رفت فرعون با لشگرهایش پس دریافت
ایشان را از دریا آنچه دریافتشان

۷۹

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ

و گمراه کرد فرعون قومش را و هدایت نکرد

۸۰

يَبْنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَمْ وَوَعَدْنَاكُمْ
جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّٰنَ وَالسَّلْوَىٰ

ای بنی اسرائیل بدرستی که رهانیدیم شما را از دشمنان و
وعده دادیم شما را به طرف راست طور و فرو فرستادیم بر
شما من و سلوی را

۸۱

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ
عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۗ وَمَنْ يَحِلِّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ

بخورید از پاکیزه‌های آنچه روزی دادیم شما را و تعدی
مکنید در آن پس فرود آید بر شما سخط من و هر که فرود
آید بر او سخط من پس بحقیقت هلاک شد

۸۲

وَإِنِّي لَعَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ

و بدرستی که من آمرزنده‌ام آنرا که توبه کرد و گروید و
کرد کارهای شایسته پس هدایت یافت

۸۳
حزب
۱۲۷

وَمَا أَعْجَلَكَ عَنِ قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ

و چه چیز بشتاب آورد ترا از قومت ای موسی

۸۴

قَالَ هُمْ أَوْلَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ

گفت ایشانند اینان بر اثر من و شتافتم بسوی تو
پروردگارم تا خوشنود شوی

۸۵

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ

گفت بدرستی که ما مبتلا نمودیم قوم ترا از بعد تو و گمراه
کرد ایشان را سامری

۸۶

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَقَوْمِ أَلَمْ
يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ
أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ
مَوْعِدِي

پس بازگشت موسی بسوی قومش خشمناک متاسف گفت ای
قوم آیا وعده نداد شما را پروردگارتان وعده نیکو آیا پس
دراز شد بر شما آن زمان یا خواستید که فرود آید بر شما
خشمی از پروردگارتان پس خلاف کردید وعده مرا

۸۷

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حُمِلْنَا أَوْزَارًا مِّن
زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ

گفتند خلاف نکردیم وعده ترا باختیارمان و لیکن ما بار کرده
شدیم احمال را از پیرایه قوم پس انداختیم آنها را پس
همچنین انداخت سامری

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ
وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسِي

پس بیرون آورد برای ایشان گوساله کالبدی که بود او را
فریاد گوساله پس گفتند اینست خدای شما و خدای موسی
پس فراموش کرد

أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ صَرًّا وَلَا
نَفْعًا

آیا پس نمی‌بینند که بر نمی‌گرداند بسوی ایشان سخنی را و
مالک نمی‌باشد برای ایشان زیان و سودی را

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمُ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ
رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي

و بتحقیق گفت ایشان را هارون از پیش ای قوم جز این
نیست که مبتلا شدید بان و بدرستی که پروردگار شما
خداست پس پیروی کنید مرا و اطاعت نمایید امر مرا

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ

گفتند همیشه خواهیم بود بر آن مقیمان تا باز گردد بسوی
ما موسی

قَالَ يَهْرُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا

گفت ای هارون چه باز داشت ترا وقتی دیدی ایشان را که
گمراه شدند

أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي

که پیروی نکردی مرا آیا پس عصیان ورزیدی امر مرا

قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ
تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي

گفت ای پسر مادرم مگیر محاسنم را و نه سرم را بدرستی
که من ترسیدم که بگویی جدائی افکندی میان بنی اسرائیل
و رعایت نکردی سخن مرا

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَلِيمُ

گفت پس چه بود کار تو ای سامری

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ
الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي

گفت دیدم آنچه را که ندیدند آنرا پس گرفتم مشتکی از اثر
آنفرستاده پس انداختم آنرا و همچنین خوب وا نمود بمن
نفسم

قَالَ فَأَذْهَبُ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ
لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ نُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلَىٰ إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ
عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا

گفت پس برو بدرستی که ترا در زندگانی اینکه بگویی روا
نیست مس کردن من و بدرستی که تراست وعده که خلاف
کرده نشوی آنرا و بنگر بالهت که گشتی تمام روز بر آن
مقیم پرستش هر آینه میسوزانیم آنرا پس هر آینه
میافشانیمش در دریا افشاندنی

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا

نیست اله شما جز خدائی که نیست خدائی جز او احاطه کرده
همه چیز را از حیث دانش

كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلٰىكَ مِنْ اَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ ۗ وَقَدْ آتَيْنٰكَ
مِنْ لَّدُنَّا ذِكْرًا

۲۰:
طه
۹۹
۱۳۵/

مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا

۱۰۰

خٰلِدِيْنَ فِيْهِ ۗ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا

۱۰۱

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ ۗ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِيْنَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا

۱۰۲

يَتَخَفَتُوْنَ بَيْنَهُمْ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا عَشْرًا

۱۰۳

نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُولُوْنَ اِذْ يَقُوْلُ اَمْثَلُهُمْ طَرِيْقَةً اِنْ لَبِثْتُمْ
اِلَّا يَوْمًا

۱۰۴

وَيَسْأَلُوْنَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّيْ نَسْفًا

۱۰۵
۲۷۵ر

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا

۱۰۶

لَّا تَرٰى فِيْهَا عِوَجًا وَّلَا اَمْتًا

۱۰۷

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُوْنَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ ۗ وَخَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ
لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا

۱۰۸

يَوْمَئِذٍ لَّا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ اِلَّا مَنْ اٰذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَرَضِيَ
لَهُ ۗ قَوْلًا

۱۰۹

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۗ وَلَا يُحِيطُوْنَ بِهٖٓ عِلْمًا

۱۱۰

وَعَنْتِ الْوُجُوْهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّوْمِ ۗ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا

۱۱۱
حزب
۱۲۸

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا
وَّلَا هَضْمًا

۱۱۲

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيْهِ مِنَ الْوَعِيْدِ
لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ اَوْ يُحَدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا

۱۱۳

همچنین می‌خوانیم بر تو از خبرهای آنچه بحقیقت گذشته و
بدرستی که دادیمت از نزد خود قرآن یا نام نیک

کسی که روی گرداند از آن پس بدرستی که او بر میدارد
روز قیامت بار گرانی

جاودانیان در آن و بد است ایشان را روز قیامت از حیث بار

روزی که دمیده شود در صور و حشر نمایم گناهکاران را
آنروز کی بود چشمان

پنهان گویند میان خود که درنگ نکردید مگر ده روز

ما داناتریم بانچه میگویند هنگامی که خواهد گفت
خوبترشان در مسلک که درنگ نکردید مگر روزی

و میپرسندت از کوه‌ها پس بگو برافشانند آنها را پروردگارم
برافشاندنی

پس وا گذارد آنها را ساده هموار

که نبینی در آنها کژی و نه برآمدگی

چنین روزی پیرو میشوند خواننده را نباشد انحرافی برایش
و پست میشود آوازه‌ها برای خدای بخشنده پس نشنوی مگر
آواز آهسته

آنروز سود ندهد شفاعت مگر آنرا که دستورش دهد خدای
بخشنده و خوشنود گردد از او از حیث گفتار

میداند آنچه را که پیش روی ایشانست و آنچه پشت سر
ایشان و احاطه نمیکنند باو از راه دانش

و خوار شد رویها از برای خدای زنده پاینده و بدرستی که
نومید شد آنکه برداشت ظلمی را

و کسی که میکند از خوبیها و اوست مؤمن پس نمیترسد از
ستمی و نه شکستگی

و همچنین فرو فرستادیم آنرا قرآنی عربی و مکرر آوردیم
در آن از وعید باشد که ایشان بپرهیزند یا پدید آرد برای
ایشان پندی

فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُل رَّبِّ زِدْنِي عِلْمًا

پس برتر آمد خدا پادشاه حق و شتاب مکن بقرآن از پیش
آنکه گزارش داده شود بتو وحیش و بگو پروردگارا زیاد کن
دانش مرا

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا

و بدرستی که عهد کردیم با آدم از پیش پس وا گذاشت و
نیافتیم او را عزمی

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
أَبَىٰ

و هنگامی که گفتیم فرشتگانرا که سجده کنید آدم را پس
سجده کردند مگر ابلیس که سر باز زد

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ
مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ

پس گفتیم ای آدم بدرستی که این دشمن است ترا و
همسرت را پس نباید که بیرون کند شما را از بهشت پس
تعب کشی

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ

بدرستی که تراست که نه گرسنه شوی در آن و نه برهنه
شوی

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ

و بدرستی که تو نه تشنه شوی در آن و نه در آفتاب باشی

فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ
الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَىٰ

پس وسوسه کرد مر او را شیطان گفت ای آدم آیا دلالت
کنم ترا بر درخت جاودانی و پادشاهی که کهنه نشود

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ
عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ

پس خوردند از آن پس ظاهر شد آنها را عورت‌هاشان و
شروع کردند می‌چسباندند بر آن دو از برگ بهشت و
نافرمانی کرد آدم پروردگارش را پس بی‌بهره شد

ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ وَقَتَابَ عَلَيْهِ وَهْدَىٰ

پس برگزید او را پروردگارش پس توبه پذیرفت از او و
هدایت کرد

قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فِيمَا
يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدَىٰ فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا
يَشْقَىٰ

گفت فرو شوید از آن همه بعضی از شما بعضی را است
دشمن پس اگر آید شما را از من هدایتی پس آنکه پیرو
شد هدایت مرا پس نه گمراه شود و نه تعب کشد

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَىٰ

و آنکه رو گرداند از ذکر من پس بدرستی که او راست
زیستنی تنگ و حشرش کنیم روز قیامت نابینا

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا

گفت پروردگارا چرا حشر کردی مرا نابینا و در حقیقت بودم
بینا

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا^ط وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنسى

گفت همچنین آمد ترا آیت‌های ما پس وا گذاشتی آنها را و همچنین امروز وا گذاشته شوی

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنِ بِآيَاتِ رَبِّهِ^ج وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى

و همچنین جزا میدهیم آنها که اسراف کرد و نگرید بآیت‌های پروردگارش و هر آینه عذاب آخرت سخت‌تر و پاینده‌تر است

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ^ج إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النَّهْيِ

آیا پس هدایت نکردشان که بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان از قرن‌ها که میروند در مسکن‌هایشان بدرستی که در آن هر آینه آیت‌هاست صاحبان خرد را

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى

و اگر نبود کلمه که پیش رفته از پروردگارت هر آینه بود لازم و مدتی نامبرده شده

فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا^ط وَمِنْ عَآنَائِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ

پس صبر کن بر آنچه میگویند و تسبیح کن بستایش پروردگارت پیش از بر آمدن آفتاب و پیش از فرو شدنش و از ساعت‌های شب پس تسبیح کن و اطراف روز باشد که تو خوشنود شوی

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ^ج أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ^ج وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى

و خیره مکن چشمانت را بسوی آنچه کامیاب کردیم بان اصنافی را از ایشان خوشی زندگانی دنیا تا مفتون سازیمشان در آن و روزی پروردگار تو بهتر است و پاینده‌تر

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا^ط لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَّحْنُ نَرْزُقُكَ^ط وَالْعَقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ

و بفرمای کسانت را بنماز و صبر کن بر آن نمی خواهیم از تو روزی ما روزی میدهیم ترا و انجام نیک پرهیزگاران راست

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ^ج أَوْ لَمْ تأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ^ط الْأُولَىٰ

و گفتند چرا نمی‌آورد ما را آیتی از پروردگارش آیا نیامد ایشان را حجت آنچه بود در کتابهای نخستین

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ^ج لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ^ط مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَىٰ

و اگر آنکه ما هلاک می‌کردیم ایشان را بعد از آن از پیش آن هر آینه می‌گفتند پروردگارا چرا نفرستادی بما رسولی را تا پیروی می‌کردیم آیت‌های ترا پیش از آنکه خوار و رسوا شویم

قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا^ط فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ^ط وَمَنِ اهْتَدَىٰ

بگو هر یک منتظریم پس منتظر باشید پس بزودی میدانید که کیست اصحاب راه راست و کیست که هدایت یافت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ

نزدیک شد مردمان را حسابشان و ایشان باشند در بی‌خبری
اعراض کنندگان

مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ
يَلْعَبُونَ

نمیاید ایشان را هیچ پندی از پروردگارشان تازه آورده شده
مگر که شنیدند آنرا و ایشان بازی می‌کردند

لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأُ التَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا
بَشْرٌ مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ تَبْصِرُونَ

غفلت ورزنده دلهاشان و پنهان داشتند راز را آنانیکه ظلم
کردند آیا این باشد مگر انسانی مانند شما آیا پس می‌نماید
سحر را و شما می‌بینید

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ

گفت پروردگار من میداند گفتار را در آسمان و زمین و
اوست شنوای دانا

بَلْ قَالُوا أَضَعَتْ أَحْلَمَ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا
بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوْلُونَ

بلکه گفتند فراهم آورده خوابهاست بلکه بدروغ بست آنرا
بلکه او شاعر است پس باید که بیاورد ما را آیتی همچنانکه
فرستاده شدند پیشینیان

مَا ءَامَنْتَ قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ

نگریدند پیش از ایشان هیچ قریه که هلاک کردیم آنرا آیا
پس ایشان می‌گروند

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ فَسَئَلُوا أَهْلَ
الدِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

و نه فرستادیم پیش از تو مگر مردانی که وحی کردیم
بایشان پس بپرسید از اهل ذکر اگر هستید که میدانید

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَّا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا
خَالِدِينَ

و قرار ندادیم ایشان را جسدی که نخورند طعام و نبودند
جاودانیان

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَّشَاءُ وَأَهْلَكْنَا
الْمُسْرِفِينَ

پس وفا کردیم بایشان وعده را و نجات دادیم آنها را و آنرا
که می‌خواستیم و نابود ساختیم اسراف کنندگان را

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

و بحقیقت فرستادیم بر شما کتابی که در آن است پند شما
آیا پس در نمی‌یابید بعقل

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
ءَاخِرِينَ

۱۲ فَلَمَّا أَحْسُوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ

۱۳ لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ

۱۴ قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

۱۵ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَلْمِيْنَ

۱۶ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبِينِ

۱۷ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُمْ آيَةً لَّاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ

۱۸ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ
وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ

۱۹ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ

۲۰ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ

۲۱ أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْسِرُونَ

۲۲ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

۲۳ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ

۲۴ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرُ
مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ
فَهُمْ مُّعْرِضُونَ

و بسیار در هم شکستیم از قریه که بود ستمکار و پدید
آوردیم پس از آن گروهی دیگر را

پس چون احساس کردند عذاب ما را آنگاه ایشان از آن
میگریختند

مگریزید و باز گردید بسوی آنچه متنعم شدید در آن و
مسکنتانان باشد که شما پرسیده شوید

گفتند وای بر ما بدرستی که ما بودیم ستمکاران

پس پیوسته این نداشتان بود تا گردانیدیمشان درویده
بمرگ افسردگان

و نیافریدیم آسمان و زمین را و آنچه میان آن دوست بازی
کنندگان

اگر میخواستیم که فرا گیریم لهوی را هر آینه فرا
میگرفتیم آنرا از نزد خود اگر بودیم کنندگان

بلکه میاندازیم حق را بر باطل پس می‌شکند آنرا پس آنگاه
آن باشد ناچیز و بر شما است وای از آنچه وصف میکنید

او راست هر که در آسمانها و زمین است و آنکه نزد او
است سرکشی نمیکنند از پرستش او و مانده نمی‌شوند

تسبیح میکنند شب و روز سست نمی‌شوند

بلکه فرا گرفتند الهانی را از زمین که ایشان نشر کنند

اگر بودی در آن دو تا الهانی غیر از خدا هر آینه تباہ
میشدند پس منزہ است خدا پروردگار عرش از آنچه وصف
میکنند

پرسیده نمی‌شود از آنچه میکند و ایشان پرسیده میشوند

بلکه گرفتند از غیر او خدایان بگو بیاورید دلیل خود را
اینست ذکر کسانی که با منند و ذکر کسانی که پیش از من
بودند بلکه اکثر ایشان نمی‌دانند حق را پس ایشان روی
گردانندگانند

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ ۚ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ

لَا يَسْبِقُونَهُ ۚ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرْتَضَىٰ وَهُمْ مِنَ خَشِيَّتِهِ ۚ مُشْفِقُونَ

وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌُ مِنْ دُونِهِ ۚ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ ۚ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا ۖ وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۗ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ ۖ أَفَأَيْنَ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ۖ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۖ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

و نفرستادیم پیش از تو هیچ رسولی مگر که وحی میکنیم
باو که نیست خدائی جز من پس بپرستید مرا

و گفتند فرا گرفت خدای بخشنده فرزندی منزه است او
بلکه بندگانند گرامی داشتگان

پیشی نمی‌گیرند او را بگفتار و ایشان بامر او کار میکنند

میداند آنچه بوده پیش از ایشان و آنچه باشد به پشتشان و
شفاعت نمی‌کنند مگر برای کسی که راضی باشد و ایشان از
ترس او باشند خائفان

و آنکه بگوید از ایشان که من خدایم از غیر او پس آن سزا
میدهیمش جهنم را همچنین سزا میدهیم ستمکاران را

آیا ندیدند آنان که کافر شدند که آسمانها و زمین بودند
بسته پس گشودیم آنها را و گردانیدیم از آب هر چیز زنده
را آیا پس نمی‌گردند

و گردانیدیم در زمین کوههای استوار مبدا که میل کند
بایشان و گردانیدیم در آن کریوههای وسیع که راهها است
باشد که ایشان هدایت یابند

و گردانیدیم آسمانرا بامی محفوظ و ایشان از آیت‌های آن
روی گردانندگانند

و او است که آفرید شب و روز و آفتاب و ماه را هر یکی در
گردونی میروند

و قرار ندادیم انسانی را پیش از تو بودن جاوید را آیا پس
اگر بمیری تو پس ایشان باشند جاودانیان

هر تنی چشنده مرگست و میزمائیم شما را بشر و خیر
آزمودنی و بسوی ما باز گردانیده میشوید

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا
الَّذِي يَذْكُرُ ءَالِهَتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ هُمْ كَافِرُونَ

و چون ببینند ترا آنان که کافر شدند نمیگیرندت مگر
استهزاء آیا اینست که ذکر میکند الهان شما و ایشان بذکر
خدای بخشنده خود کافر اند

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ ءَايَاتِي فَلَا
تَسْتَعْجِلُونِ

آفریده شد انسان از شتاب زود باشد بنمایم شما را
آیت‌های خود پس از من طلب شتاب نکنید

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

و میگویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید راستگویان

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ عَنْ وُجُوهِهِمْ
النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

اگر بدانند آنان که کافر شدند وقتی را که باز نمی‌توانند
داشت از روهایشان آتش را و نه از پشت‌هایشان و نه ایشان
یاری کرده شوند

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَعْتَةٌ فَتَبْتَهِتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ
يُنظَرُونَ

بلکه میاید ایشان را ناگهان پس متحیر میگرداندشان پس
توانند برگردانیدن آنرا و نه ایشان مهلت داده شوند

وَلَقَدْ أَسْتَهْزَيْتَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا
مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

و بتحقیق استهزاء کرده شد برسولانی از پیش تو پس احاطه
کرد بانان که استهزاء کردند از ایشان آنچه بودند بان
استهزاء میکردند

قُلْ مَنْ يَكْفُرْكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ
ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُونَ

بگو کیست که نگاهدارد شما را شب و روز از خدای
بخشنده بلکه ایشان از ذکر پروردگارشان روی گرداند

أَمْ لَهُمْ ءَالِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّن دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ
أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِّتْنَا يُصْحَبُونَ

یا مر ایشان راست الهان که کفایت کند ایشان را از غیر ما
نمیتوانند یاری کردن خودشان و نه ایشان از ما همراهی
کرده میشوند

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا
يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ

بلکه کامیاب کردیم آنها را و پدرانشانرا تا دراز شد بر
ایشان مدت زندگانی آیا پس نمی‌بینند که ما میائیم زمین را
که کم میکنیم آنرا از اطرافش آیا پس ایشان غالبانند

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذِرُونَ

وَلَيْنَ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَآءَ وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ

وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ

قَالُوا وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَعَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ

بگو جز این نیست که بیم میکنم شما را بوحی و نمی‌شنوند کران خواندن را چون بیم کرده میشوند

و اگر مس کند ایشان را وزیدن بوئی از عذاب پروردگارت هر آینه میگویند ای وای بر ما بدرستی که ما بودیم ستمکاران

و میگذاریم ترازوهای درست برای روز قیامت پس ستم کرده نشود نفسی چیزی را و اگر باشد مقدار دانه از خردل بیاریم آنرا و بس است بما از حیث حسابگری

و بدرستی که دادیم موسی و هارون را جدا کننده حق از باطل و نور و پندی مر پرهیزکاران را

آنان که میترسند از پروردگارشان در نهان و ایشان از قیامت ترسناکند

و این ذکر بیست با برکت که فرو فرستادیم آنرا آیا پس شما مر آنرا انکار کنندگانید

و بتحقیق دادیم ابراهیم را رشدش از پیش و بودیم به او دانایان

چون گفت پدر و قومش را چیست این تمثالها که شما آنها را پرستندگانید

گفتند یافتیم پدرانمانرا مر آنها را پرستندگان

گفت بحقیقت باشید شما و پدرانتان در گمراهی آشکار

گفتند آیا آمدی ما را براستی یا تو از بازی کنندگانی

گفت بلکه پروردگار شما پروردگار آسمانها و زمین است که آفرید آنها را و من بر آن از شاهدانم

و سوگند بخدا که هر آینه چاره خواهم کرد البته بتان شما را بعد از آنکه برگردید پشت کنندگان

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ

پس کردشان پاره پاره مگر بزرگشان را باشد که ایشان باو رجوع کنند

۵۹ قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ

گفتند که کرد این را بالهان ما بدرستی که او هر آینه از ستمکاران باشد

۶۰ قَالُوا سَمِعْنَا فَتَىٰ يَذُكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ وَابِرَاهِيمَ

گفتند شنیدیم جوانی که ببدی یاد میکرد آنها را گفته میشود او را ابراهیم

۶۱ قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ

گفتند پس بیاورید آنرا برابر چشمهای مردمان باشد که ایشان شهادت دهند

۶۲ قَالُوا ءَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا اِبْرَاهِيمَ

گفتند آیا تو کردی اینرا بالهان ما ای ابراهیم

۶۳ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ وَكَبِيرُهُمْ هَذَا فَسَأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ

گفت بلکه کرد آنرا بزرگشان این پس بپرسید از ایشان اگر هستند سخن میگویند

۶۴ فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ

پس برگشتند بخودشان پس گفتند بدرستی که شما ستمگرانید

۶۵ ثُمَّ نَكِسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ

پس پائین افکندند سرهاشان را بدرستی که میدانی که نباشند اینها که سخن کنند

۶۶ قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ

گفت آیا پس میپرستید از غیر خدا آنچه سود نکند شما را چیزی و زیان ندهد شما را

۶۷ أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

اف به شما و بانچه میپرستید از جز خدا آیا پس در نمیابید بعقل

۶۸ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا ءَالِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَعِلِينَ

گفتند بسوزانیدش و یاری کنید الهان خود را اگر هستید کنندگان

۶۹ قُلْنَا يَنَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ اِبْرَاهِيمَ

گفتیم ای آتش باش سرد و سلامت بر ابراهیم

۷۰ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ

و خواستند باو مکرری پس گردانیدیمشان زیانکاران

۷۱ وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ

و رهانیدیم او را و لوط را بسوی زمینی که برکت دادیم در آن برای جهانیان

۷۲ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۗ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ

و بخشیدیم او را اسحق و یعقوب که نواده بود و همه را گردانیدیم شایستگان

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ
الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَبِيدِينَ

و گردانیدیمشان امامانی که هدایت کنند بامر ما و وحی
کردیم بایشان کردن کارهای خوب را و بر پا داشتن نماز را و
دادن زکوة را و بودند ما را عبادت کنندگان

وَلَوْ ظَنَّ عَائِيْنُهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي
كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَاتِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا سَوِيًّا فَلَسِقِينَ

و لوط را دادیمش حکم و علم و نجات دادیم او را از قریه که
بودند می‌کردند بدیها را بدرستی که ایشان بودند گروه
بدان فاسقان

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

و داخل کردیم او را در رحمت خود بدرستی که او بود از
شایستگان

وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلٍ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ
مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

و نوح را هنگامی که ندا کرد از پیش پس اجابت کردیم او
را و رهانیدیم او را و اهلش را از اندوه بزرگ

وَنَصْرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
سَوِيًّا فَأَعْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ

و یاری دادیم او را از آن گروه که تکذیب کردند آیتهای ما
را بدرستی که ایشان بودند گروه بدی پس غرق کردیم
ایشان را همگی

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفِثَتْ فِيهِ
غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ

و داود و سلیمان را هنگامی که حکم میکردند در کشت
وقتی که چرید بشب در آن گوسفند قوم و بودیم حکم
ایشان را شاهدان

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ
دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ

پس فهمانیدیم آنرا به سلیمان و هر یک را دادیم حکم و
علم و مسخر کردیم با داود کوهها را که تسبیح میکردند و
پرنده را و باشیم کنندگان

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِّنْ بَأْسِكُمْ
فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ

و آموختیم او را ساختن لباس جنگ برای شما تا نگاه
داردتان از آسیب شما پس آیا شما شکر کنندگانید

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي
بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ

و سلیمان را باد که تند بود میرفت بامر او به آنزمین که
برکت دادیم ما در آن و هستیم بهمه چیز دانا

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَعْصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ

و از دیوان کسانی که بدریا فرو میشدند برای او و می‌کردند کاری غیر آن و بودیم ایشان را نگاهدارندگان

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

و ایوب را چون ندا کرد پروردگارش را که مس کرد مرا آزار و تو رحم کننده‌ترین رحم کنندگانی

فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ وَفَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَعَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا عِنْدَنَا وَذَكَرَى لِلْعَبِيدِينَ

پس اجابت کردیم او را پس رفع نمودیم آنچه با او بود از آزار و دادیم او را و اهلش را و مثلشان با ایشان رحمتی از نزد ما و پندی پرستندگان را

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ

و اسمعیل و ادریس و ذا الکفل همه بودند از صبر کنندگان

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ

و در آوردیم ایشان را در رحمت خود بدرستی که ایشان بودند از شایستگان

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

و صاحب ماهی را چون رفت خشمناک پس گمان کرد که هرگز تنگ نخواهیم گرفت بر او پس ندا کرد در تاریکیها که نیست خدائی مگر تو منزهی تو بدرستی که من بودم از ستمکاران

فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَجَّيْنَاهُ مِنَ الْعِجْمِ وَكَذَلِكَ نُجِي الْمُؤْمِنِينَ

پس اجابت کردیم او را و رهانیدیمش از اندوه و همچنین میرهانیم گروندگان را

وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ وَرَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ

و زکریا چون ندا کرد پروردگارش را پروردگارا و ا مگذار مرا تنها و تویی بهترین وارثان

فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ وَوَجَّيْنَاهُ مِنَ الْعِجْمِ وَكَذَلِكَ نُجِي الْمُؤْمِنِينَ

كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْحَيَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ

پس اجابت کردیم او را و بخشیدیم او را یحیی و شایسته کردیم برای او همسرش را بدرستی که ایشان بودند می‌شتافتند در خیرات و میخواندند ما را از راه امید و بیم و بودند ما را خضوع کنندگان

وَالَّتِي أَحْصَنْتَ فَرَجَهَا فَنفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا
وَأَبْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ

و آنرا که نگهداشت فرجش را پس دمیدیم در او از روح
خود و گردانیدیم او و پسرش را آیتی برای عالمیان

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ

بدرستی که اینست ملت شما که دین واحد است و منم
پروردگار شما پس بپرستید مرا

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَيْنَا رَاجِعُونَ

و پاره پاره کردند امرشان را در میان خود همه باشند بسوی
ما بازگشت کنندگان

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ
لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ وَكِتَابُونَ

پس آنکه کرد از کارهای شایسته و اوست مؤمن پس نیست
انکاری مر سعیش را و بدرستی که ما آنرا نویسندگانیم

وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

و حرامست بر قریه که هلاک گردانیدیم آنرا آنکه ایشان
رجوع نکنند

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِمَّنْ كُلِّ حَدَبٍ
يَنْسِلُونَ

تا چون گشاده شود یاجوج و ماجوج و ایشان از هر بلندی
می‌شتابند

وَأَقْرَبَ الْوَعْدِ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ
كَفَرُوا يُيَوَّلْنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا
ظَالِمِينَ

و نزدیک شود وعده درست پس هر گاه آن باز نماینده باشد
دیدهای آنانکه کافر شدند ای وای بر ما بدرستی که بودیم
در غفلتی از این بلکه بودیم ستمکاران

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا
وَارِدُونَ

بدرستی که شما و آنچه میپرستید از غیر خدا مایه بر
افروختن دوزخید شما مر آنرا وارد شوندگان

لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ آلهةَ مَا وَرَدُواهَا وَلَا يَخْلُدُونَ

اگر میبودند آنها الهان وارد نمی‌شدند بان و همه باشند در
آن جاویدان

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ

ایشان را است در آن ناله زار و ایشان در آن نمی‌شنوند

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ

بدرستی که آنانکه سبقت یافته مر ایشان را از ما خوبی آنها
باشند از آن دور شده

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا^ط وَهُمْ فِي مَا أَشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ
خَالِدُونَ

نمی‌شنوند صدای خروش آنرا و ایشان در آنچه خواست
نفس‌هایشان جاویدانند

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّيْنَهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا
يَوْمَ كُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

غمگین نسازد ایشان را فزع اکبر و ملاقات کنند ایشان را
ملائکه این روز شماست که بودید وعده کرده میشدید

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجْلِ لِلْكِتَابِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ
خَلْقِ نُعِيدُهُ^و وَعَدَّا عَلَيْنَا^ع إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ

روزی که در مینوردیم آسمانرا چون در نوردیدن طومار برای
نامه‌ها همچنانکه آفریدیم اول خلقی را عود میدهیم آنرا
وعده کردنی بر ما بدرستی که ما باشیم کنندگان

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا
عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ

و بحقیقت نوشتیم در زبور از بعد ذکر آنکه زمین را بارث
میبرندش بندگان من که شایسته‌اند

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَبْدِينَ

بدرستی که در این هر آینه کفایت است گروه پرستندگان
را

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

و نفرستادیم ترا مگر رحمتی عالمیان را

قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ^ص فَهَلْ أَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ

بگو جز این نیست که وحی کرده میشود بمن که خدای شما
خدائیسست یگانه پس آیا هستید شما مسلمانان

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ ءَاذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ^ط وَإِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ أَمْ
بَعِيدٌ مَّا تُوعَدُونَ

پس اگر روی گردانند پس بگو آگاه کردم شما را بر یکسانی
و نمیدانم که آیا نزدیک یا دور است آنچه وعده داده
میشوید

إِنَّهُ وَيَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ

بدرستی که او میداند آشکار از گفتار را و میداند آنچه
پنهان میدارید

وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَعَ إِلَىٰ حِينٍ

و نمی‌دانم شاید که آن فتنه باشد شما را و کام یافتن تا
وقتی

قُلْ رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ^ط وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا
تَصِفُونَ

گفت پروردگارا حکم کن بحق و پروردگار ما بخشاینده است
که یاری خواسته شده بر آنچه وصف میکنید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ

ای مردمان بترسید پروردگارتان بدرستی که زلزله قیامت
چیزیست بزرگ

روزی که می بینید آنرا غافل شود هر شیر دهنده از آنچه
شیر داده و می نهد هر صاحب حملی حملش را و می بینی
مردمان را مست و نباشند ایشان مست و لیکن عذاب خدا
سخت است

يَوْمَ تَرُونَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ
ذَاتِ حَمَلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ
وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ

و از مردمان کسی است که مجادله میکند در خدا بدون
دانش و پیرو می شود هر شیطان سرکش را

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ
شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ

نوشته شد بر او که کسی که تابع شد او را پس او گمراهش
میکند و راه مینمایدش بسوی آتش سوزان

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَى
عَذَابِ السَّعِيرِ

ای مردمان اگر هستید در شک از بعث پس بدرستی که ما
آفریدیم شما را از خاک پس از منی سپس از خون بسته
سپس از پارچه گوشتی تمام خلقت و غیر تمام خلقت تا بیان
کنیم برای شما و قرار میدهیم در رحما آنچه میخواهیم تا
مدتی نامبرده شده سپس بیرون میاوریم شما را کودکی تا
برسید بکمالتان و از شما کس است که متوفی میشود و از
شما کس است که بر می گردد به فرومایه ترین زندگانی تا
آنکه نداند از بعد دانستن چیزی را و می بینی زمین را
افسرده پس چون فرو فرستیم بر آن آب را حرکت کند و
افزونی پذیرد و برویاند از هر منفی که خوشنما است

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا
خَلَقْنَاكُمْ مِّن تُّرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عِلْقَةٍ ثُمَّ مِّن
مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ
مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا
أَشْدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يُتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ
الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ
هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأُنْتَبَتْ مِّن
كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ

ثَانِي عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ^ط وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ^ط فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ^ط اطْمَأَنَّ بِهِ^ط وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ^ط انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ

يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا نَبْعُهُ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ

يَدْعُوا لَمَن ضُرُّهُ أَقْرَبُ مِن نَّفْعِهِ لَبِئْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَبِئْسَ الْعَشِيرُ

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ^ط إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَن لَّن يَنصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ

این بسبب اینست که خدا اوست حق و آنکه او زنده میکند مردگان را و آنکه او بر همه چیز توانا است

و آنکه قیامت آینده است نیست شکی در آن و آنکه خدا بر میانگیزد آنان را که باشند در قبرها

و از مردمان کسی است که مجادله میکند در خدا بدون دانشی و نه هدایتی و نه کتابی نور دهنده

منحرف ساز یک جانبش تا گمراه گرداند از راه خدا او راست در دنیا رسوائی و می‌چشانیم او را روز قیامت از عذاب آتش سوزان

این بسبب آنچیز است که پیش فرستاد دو دست تو و بدرستی که خدا نیست ستمکار مر بندگان را

و از مردمان کسی است که میپرستد خدا را بر کناری پس اگر رسید او را خیر آرمید بان و اگر رسید او را بلائی برگشت کند بر رویش زیان کرد در دنیا و آخرت آنست آن زیان آشکار

میخواند از غیر خدا آنچه ضرر نمی‌رساندش و آنچه سودش ندهد آنست آن گمراهی دور

میخواند کسی را که ضررش نزدیکتر است از نفعش هر آنچه بد خداوندگاریست و هر آینه بد معاشریست

بدرستی که خدا در میاورد آنان را که گرویدند و کردند کارهای شایسته در بهشتهائی که می‌رود از زیر آنها نهرها بدرستی که خدا میکند آنچه می‌خواهد

کسی که باشد که گمان برد که هرگز یاری نخواهد کرد او را خدا در دنیا و آخرت پس باید که دراز کند ریسمانی بر آسمان پس قطع کند پس نظر کند که آیا میبرد حيله‌اش آنچه را بخشم میاورد

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِينَ وَالنَّصِرَى
وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي
الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ
وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ ۗ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ۗ
وَمَن يهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۗ

هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ ۗ فَالَّذِينَ كَفَرُوا
قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن تَارٍ يُصَبُّ مِن فَوْقِ رُءُوسِهِمُ
الْحَمِيمُ

يُصْهَرُ بِهِ ۗ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ

وَالَهُمْ مَقْلَعٌ مِّن حَدِيدٍ

كَلَّمَآ أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا مِّن غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا
عَذَابَ الْحَرِيقِ

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّونَ فِيهَا مِن أَسَاوِرَ مِّن ذَهَبٍ
وَلَوْلُؤًا ۗ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

و همچنین فرو فرستادیم آنرا آیت‌های روشن و بدرستی که
خدا هدایت میکند آن کسی را که می‌خواهد

بدرستی که آنانکه گرویدند و آنان که یهود شدند و صابیان
و ترسایان و گبران و آنان که شرک آوردند بدرستی که خدا
حکم میکند میانشان روز قیامت بدرستی که خدا بر هر چیز
گواه است

آیا ندیدی که خدا سجده میکند بر او هر که در آسمانها و هر
که در زمین است و آفتاب و ماه و ستارگان و کوهها و
درختها و جنبندگان و بسیاری از مردم و بسیاری ثابت
شده بر او عذاب و کسی را که خوار کند خدا نیست او را
هیچ عزیز دارنده بدرستی که خدا میکند آنچه را میخواهد

این دو خصم خصومت کردند در پروردگارش پس آنان که
کافر شدند بریده می‌شود برای ایشان جامه‌ها از آتش
ریخته می‌شود از بالای سرشان آب گرم

که گداخته میشود بان آنچه در شکمهای ایشانست و
پوستهایشان

و ایشان را است گرزها از آهن

هر گاه که اراده کنند که بیرون روند از آن از آزرده‌گی باز
گردانیده شوند در آن و بچشید عذاب آتش سوزان

بدرستی که خدا در می‌آورد آنان را که گرویدند و کردند
کارهای شایسته در بهشتهائی که می‌رود از زیر آنها نهرها
زیور میکنند در آن از دست برنجنها از زر و مروارید و
پوشش ایشان در آن پرنیانست

وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ

و هدایت کرده شدند بپاکیزه از گفتار و هدایت کرده شدند
براه خدای سزاوار ستایش

۲۵

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ
وَمَن يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ مِن عَذَابِ أَلِيمٍ

بدرستی که آنان که کافر شدند و باز میدارند از راه خدا و
مسجد الحرام که گردانیدیم آنرا برای مردمان که یکسان
باشد مقیم در آن و وارد از خارج و کسی که اراده کند در
آن بسبب عدول از حق بغیر حق در چشائیم او را از عذاب
دردناک

۲۶
۲۸۸

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَن لَّا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا
وَوَطَّهَّرْ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

و هنگامی که تعیین کردیم برای ابراهیم جای آن خانه را که
شریک مگردان با من چیزی را و پاک گردان خانه مرا برای
طواف کنندگان و قیام کنندگان و راکعان و ساجدان

۲۷

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ
مِن كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ

و ندا کن در مردمان بحج تا بیایندت پیاده و بر هر شتری
لاغر که آیند از هر راه دوری

۲۸

لِيَشْهَدُوا مَنَفِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ
عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّن بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا
الْبَائِسَ الْفَقِيرَ

تا حاضر شوند منافی که برای ایشانست و یاد کنند نام خدا
را در روزهای معلوم بر آنچه روزیشان کرد از زبان بسته
شتر و گاو و گوسفند پس بخورید از آنها و بخورانید سختی
کشیده درویش را

۲۹

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ
الْعَتِيقِ

پس باید ازاله نمایند کثافاتشان را و باید وفا کنند
بندرهاشان و طواف کنند خانه دیرینه را

۳۰

ذَٰلِكَ وَمَن يُعْظَمَ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُٗ عِنْدَ رَبِّهِ
وَاحْلَلْتَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ إِلَّا مَا يُتَىٰ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ

آنست و کسی که تعظیم کند حرمت‌های خدا را پس آن بهتر
است او را نزد پروردگارش و حلال شده برای شما چهارپایان
مگر آنچه خوانده شود بر شما پس بپرهیزید از پلیدی‌ها از
بت‌ها و بپرهیزید از گفتار دروغ

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا
خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخَطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوَى بِهِ الرِّيحُ فِي
مَكَانٍ سَحِيقٍ

ذَلِكَ ۖ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَىٰ الْبَيْتِ
الْعَتِيقِ

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا لِّيَذُكُرُوا أَسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ
مِّنْ بَهِيمَةٍ ۗ الْأَنْعَامُ ۗ فَالْهُكْمُ لِلَّهِ وَاحِدٌ فَلَهُ ۗ أَسْلِمُوا ۗ وَبَشِّرِ
الْمُخْبِتِينَ

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ ۗ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا
أَصَابَهُمْ ۗ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ ۗ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

وَالْبَدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ ۗ
فَاذْكُرُوا أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ ۗ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا
فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعمُوا الْقَانِعَ ۗ وَالْمُعْتَرَّ ۗ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا
لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَآؤُهَا ۗ وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ
مِنْكُمْ ۗ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا
هَدَيْنَاكُمْ ۗ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ
كُفُورٍ

مخلصان خدای را غیر شرک آورندگان باو و کسی که شرک
آورد بخدا پس گویا که در افتاده از آسمان پس ربایدش
پرنده یا فرود آردش باو باد در جانی دور

آنست و کسی که تعظیم کند علامت‌های خدا را پس آن از
پرهیزکاری دلها است

مر شما راست در آنها سودها تا مدتی نامبرده شد پس محل
آن بسوی بیت عتیق است

و برای هر امتی گردانیدیم قربانی را تا یاد کنند نام خدا را
بر آنچه روزی دادیمشان از زبان بسته شتر و گاو و گوسفند
پس خدای شما خدائست یگانه پس او را منقاد شوید و
مژده ده فروتنان را

آنان که چون ذکر شود خدا بترسد دلهاشان و شکیبایان بر
آنچه برسد ایشان را و بر پای دارندگان نماز و از آنچه روزی
دادیمشان انفاق میکنند

و شتران تنومند گردانیدیم آنها را برای شما از علامت‌های
خدا شما راست در آنها منافع پس یاد کنید نام خدا را بر
آنها صف زدگان پس چون فرود آید پهلوهاشان پس بخورید
از آنها و بخورانید قانع و دریوزه را همچنین مسخر کردیم
آنها را برای شما باشد که شما شکر کنید

هرگز نمیرسد خدا را گوشت‌های آنها و نه خون‌های آنها و لیکن
میرسد او را پرهیزگاری از شما همچنین مسخر کرد آنها را
برای شما تا بزرگ دارید خدا را بر آنچه هدایت کرد شما را
و مژده ده نیکوکاران را

بدرستی که خدا دفاع میکند از آنان که گرویدند بدرستی
که خدا دوست ندارد هر خیانتکار ناسپاس را

أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِإِنْتِهِمْ ظُلْمًا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ

دستور داده شد آنان را که کارزار کرده شدند بسبب آنکه آنها ستم کرده شدند و بدرستی که خدا بر نصرت ایشان هر آینه تواناست

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهَدَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

آنان که بیرون کرده شدند از خانه‌هایشان بغير حق جز آنکه می‌گفتند پروردگار ما خدا است و اگر نبود دفع خدا مردمان را بعضی از ایشان را ببعضی هر آینه ویران شده بود صومعه‌ها و مبعدها و نمازها و مسجدها که ذکر میشود در آنها نام خدا بسیار و هر آینه یاری می‌کند خدا آنها را که یاری کند او را بدرستی که خدا هر آینه توانای غالب است

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

آنان که اگر متمکن گردانیمشان در زمین بر پای دارند نماز را و دهند زکوة را و امر کنند بمعروف و نهی کنند از منکر و خدا راست انجام کارها

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ

و اگر تکذیب میکنند ترا پس بتحقیق تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح و عاد و ثمود

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ

و قوم ابراهیم و قوم لوط

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْنَاهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

و اصحاب مدین و تکذیب کرده شد موسی پس مهلت دادم کافران را سپس گرفتمشان پس چگونه بود انکار من

فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ

پس بسا از قریه که هلاک کردیم آنها را و آن بود ظالم پس آن فرود آمده است بر سقف‌هایش و چاه معطل مانده و کوشک رفیع

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَىٰ الْأَبْصَارُ وَلَكِن تَعْمَىٰ الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ

آیا پس نرفتند در زمین پس بوده باشد ایشان را دل‌هایی که در یابند بآنها یا گوش‌هایی که بشنوند بانها پس بدرستی که کور نباشند دیده‌ها و لیکن کور باشند آن دل‌ها که در آن سینه‌ها است

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا
عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ

و بشتاب می‌خواهند از تو عذاب را و هرگز خلاف نکند خدا
وعده خود را و بدرستی که روزی نزد پروردگار تو چون هزار
سالست از آنچه می‌شمارید

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَى
الْمَصِيرِ

و بسا از قریه که مهلت دادیم آنرا و آن بود ظالم پس
گرفتم آنرا و بسوی منست بازگشت

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

بگو ای مردمان جز این نیست که منم شما را بیم دهنده
آشکار

فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

پس آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته ایشان
را است آمرزش و روزی خوب

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ

و آنان که شتافتند در آیت‌های ما بعجز آوردندگان آنها اهل
دوزخند

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى
أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ ءَايَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و نه فرستادیم پیش از تو هیچ رسولی و نه پیغمبری مگر
که چون آرزو نمود انداخت شیطان در آرزویش پس زایل
می‌کند خدا آنچه را می‌اندازد شیطان سپس محکم می‌سازد
خدا آیت‌های خود را و خدا دانای درست‌گزار است

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمُ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

تا بگرداند آنچه می‌اندازد شیطان بلا برای آنانکه در دلهایشان
مرض است و آنانکه سخت است دلهایشان و بدرستی که
ستمکاران هر آینه در خلافی بعیدند

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ
فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ

و تا بدانند آنان که داده شدند علم که آن حقست از
پروردگار تو پس ایمان آورند بان پس نرم شود برای آن
دلهایشان و بدرستی که خدا هر آینه راه نماینده است آنان
را که گرویدند بسوی راهی راست

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ
بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ

و همیشه باشند آنان که کافر شدند در شکی از آن تا بیاید
ایشان را قیامت ناگهان یا بیایدشان عذاب روزی نازای

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

پادشاهی در آنروز خدا راست حکم میکند میانشان پس آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته در بهشتهای با ناز و نعمت

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

و آنان که کافر شدند و تکذیب کردند آیت‌های ما را پس آنها ایشان راست عذابی خوار کننده

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

و آنان که هجرت گزیدند در راه خدا سپس کشته شدند یا مردند هر آینه روزی دهد ایشان را خدا روزی نیکو و بدرستی که خدا هر آینه اوست بهترین روزی دهندگان

لَيَدْخِلْنَهُمْ مُّدْخَلَ بَرِّضَتِهِ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ

هر آینه در می‌آورد ایشان را در آوردنی که پسندند آنرا و بدرستی که خدا هر آینه دانای بردبار است

ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ

اینست و کسی که عقوبت رساند بمانند آنچه عقوبت شده بان سپس ستم شود بر او هر آینه یاری کند او را خدا بدرستی که خدا هر آینه در گذرنده آمرزنده است

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

آن باینست که خدا داخل میگرداند شب را در روز و داخل میگرداند روز را در شب و آنکه خدا شنوای بیناست

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

آن باینست که خدا اوست حق و اینکه آنچه که میخوانند از غیر او آنست باطل و آنکه خدا اوست رفیع بزرگ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

آیا ندیدی که خدا فرو فرستاد از آسمان آب را پس میگردد زمین سبز بدرستی که خدا باریک بین آگاه است

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و بدرستی که خدا هر آینه اوست بی‌نیاز ستوده

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي
فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۖ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا
بِإِذْنِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ

آیا ندیدی که خدا رام کرد برای شما آنچه در زمین است و کشتی را که میرود در دریا بفرمان او و نگاه میدارد آسمانرا از آنکه افتد بر زمین مگر بدستور او بدرستی که خدا بمردمان هر آینه مهربان و رحیمست

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۚ إِنَّ
الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ

و اوست که زنده کرد شما را پس میمیراند شما را سپس زنده میکند شما را بدرستی که انسان هر آینه ناسپاس است

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ ۖ فَلَا يُنْزِعُكَ فِي
الْأَمْرِ ۖ وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۖ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ

برای هر امتی گردانیدیم طریقه که ایشان سلوک دارنده‌اند آنرا پس نباید که نزاع کنند با تو در آن امر و بخوان بسوی پروردگارت براستیکه تو هر آینه بر راه راستی

وَإِنْ جَدَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

و اگر مجادله کنند با تو پس بگو خدا داناتر است بانچه میکنید

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

خدا حکم میکند میان شما روز قیامت در آنچه بودید در آن اختلاف می‌کردید

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ
كِتَابٌ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ

آیا ندانستی که خدا میداند آنچه را که در آسمان و زمین است بدرستی که آن در لوح محفوظ است بدرستی که آن بر خدا آسان است

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزَلْ بِهِ ۖ سُلْطٰنًا وَمَا لِيْسَ
لَهُمْ بِهِ ۖ عِلْمٌ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ

و میپرستند از غیر خدا آنچه فرو نفرستاده بان حجتی و آنچه نیست ایشان را بان دانشی و نیست ستمکاران را هیچ یابوری

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ
كَفَرُوا الْمُنْكَرَ ۖ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتُلُونَ عَلَيْهِمْ
آيَاتِنَا ۚ قُلْ أَفَأَنْبِيئُكُمْ بِشَرٍّ مِّن ذَٰلِكُمُ النَّارِ وَعَدَّهَا اللَّهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

و چون خوانده شود بر ایشان آیت‌های ما که روشنند می‌شناسی در رویهای آنان که کافر شدند اثر انکار را نزدیک باشند که حمله کنند بانان که میخوانند بر ایشان آیت‌های ما را بگو آیا پس خبر دهم شما را بدتر از زنتان آتش وعده داده است آنرا خدا به آنان که کافر شدند و بد است آن جای بازگشت

يَأْتِيهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِن دُونِ اللَّهِ لَن يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِن
يَسْلُبُهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَّا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ
وَالْمَطْلُوبُ

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ بَصِيرٌ

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أُرْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَعَبَدُوا رَبَّكُمْ
وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ
عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ
سَمَّكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ
شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ
فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ

ای مردمان زده شد مثلی پس گوش دهید آنرا بدرستی که
آنان که می‌خوانید از غیر خدا هرگز نتوانند آفرید مگسی را
و اگر چه اجتماع نمایند بر آن و اگر برباید از ایشان مگس
چیزی را نمی‌توانند استخلاص کرد آنرا از وی ناتوان آمد
عابد و معبود

نشناختند خدا را حق شناختن او بدرستی که خدا هر آینه
توانای غالبست

خدا بر میگزیند از فرشتگان رسولان و از مردمان بدرستی
که خدا شنوای بیناست

میداند آنچه را که جلوشان است و آنچه که در پشت
سرشان و بسوی خدا بر می‌گردد کارها

ای آن کسانی که گرویدید رکوع کنید و سجده کنید و
بپرستید پروردگار خود را و بکنید خیر را باشد که شما
رستگار شوید

و جهاد نمایند در راه خدا حق جهادش او برگزید شما را و
نگردانید بر شما در دین هیچ شکی کیش پدرتان ابراهیم
او نامید شما را مسلمانان از پیش و در این تا باشد رسول
گواه بر شما و باشید شما گواهان بر مردمان پس بر پا دارید
نماز را و بدهید زکوه را و متوسل شوید بخدا او است
خداوند شما پس چه خوبست آن خداوند و چه خوبست آن
یاور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ

بحقیقت رستگار شدند گروندگان

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَشِعُونَ

آنان که ایشانند در نمازشان خضوع کنندگان

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ

و آنان که ایشان از لغو روی گردانند

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ

و آنان که ایشان مر زکاه را اداء کنندگانند

وَالَّذِينَ هُمْ لِأُزْوَاجِهِمْ حَافِظُونَ

و آنان که ایشان عورتهاشان را نگاهدارندگانند

إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ
مَلُومِينَ

مگر بر زوجهاشان یا آنچه را مالک شد دستهاشان بدرستی
که ایشان نیستند ملامت شدگان

فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ

پس آنکه جوید سوای آن پس آنها ایشانند تعدی کنندگان

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ

و آنان که ایشان امانتها و عهدهاشان را رعایت کنندگانند

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

و آنان که ایشان بر نمازهاشان محافظت میکنند

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ

آنها ایشانند وارثان

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

آنان که بمیراث برند فردوس را ایشان باشند در آن
جاودانیان

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ

و بتحقیق آفریدیم انسان را از فشرده از گل

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ

پس گردانیدیم آنرا نطفه در قرارگاهی استوار

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا
ءَاخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

پس گردانیدیم آن نطفه را پارچه خونی بسته پس
گردانیدیم آن خون بسته را پارچه گوشتی پس گردانیدیم
آن پارچه گوشت را استخوانها پس پوشانیدیم آن استخوانها
را گوشتی پس آفریدیم او را آفریدن دیگر پس برتر آمد
خدا که بهترین آفرینندگانست

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعَدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ

پس بدرستی که شما بعد از آن هر آینه مردگانید

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ

پس بدرستی که شما روز قیامت بر انگیخته میشوید

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ
غَافِلِينَ

و بحقیقت آفریدیم بر بالای سر شما هفت طبقات رویهم و نه
باشیم از خلق بی‌خبران

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَهُ فِي الْأَرْضِ ط وَإِنَّا
عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهٖ لَقَدِيرُونَ

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا
فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ
لِّلْأَكْلِينَ

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهَا
وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا
لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ
مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ

إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فترَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَّوْحَيْنَا فَإِذَا جَاءَ
أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ ط وَلَا تُخَاطَبُنِي فِي
الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ

و فرو فرستادیم از آسمان آب را باندازه پس ساکن
گردانیدیم آنرا در زمین و بدرستی که ما بر بردن آن هر
آینه توانائیم

پس پدید آوردیم برای شما بان بستانها از خرما بنان و
انگورها مر شما راست در آنها میوه‌های بسیار و از آنها
میخورید

و درختی را که بیرون میاید از طور سیناء میروید با روغن و
نان خورش برای خوردگان

و بدرستی که شما راست در شتر و گاو و گوسفند هر آینه
عبرتی میاشامانیم شما را از آنچه در شکمهای آنها است و
شما راست در آنها سودهای بسیار و از آنها میخورید

و بر آنها و بر کشتی حمل میشوید

و بحقیقت فرستادیم نوح را بسوی قومش پس گفت ای قوم
بپرستید خدا را نیست شما را هیچ الهی جز او آیا پس
نمی‌پرهیزید

پس گفتند آن جمعیکه کافر شدند از قومش نیست این مگر
انسانی مانند شما میخواهد که افزونی یابد بر شما و اگر
خواسته بود خدا هر آینه فرو فرستاده بود ملائکه را
نشنیدیم این را در پدرانمان که پیشینیانند

نیست او مگر مردی که در او جنونی است پس انتظار برید
به او تا وقتی

گفت پروردگارا یاری ده مرا بسبب آنکه تکذیبم کردند

پس وحی کردیم به او که بساز کشتی را بنگاهداشت ما و
وحی ما پس چون آید فرمان ما و بجوشد تنور پس در آور در
آن از هر صنف دو جفت که دو تا است و اهلت را مگر کسی
که سبقت گرفته بر او گفتار ما از ایشان و مخاطبه مکن با
من در آنها که ستم کردند که ایشانند غرق شدگان

فَإِذَا أَسْتَوَيْتَ أُنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّنا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

وَقُلِ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُّبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنزِلِينَ

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا ءآخِرِينَ

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اْعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ؕ أَفَلَا تَتَّقُونَ

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِلقاءِ الْآخِرَةِ وَآتَرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ

وَلَئِن أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ

أَيَعِدْكُمْ أَنْكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ

هِيَهَاتَ هِيَهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ

إِن هِيَ إِلا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ

إِن هُوَ إِلا رَجُلٌ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُوِ بِمُؤْمِنِينَ

قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِيُصِبحَنَّ نَدِمِينَ

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُرُثًا فَبُعَدَّا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا ءآخِرِينَ

پس چون برآمدی تو و آنکه باشد با تو در کشتی پس بگو ستایش خدا را که رهانید ما را از گروه ستمکاران

و بگو پروردگارا فرود آور مرا فرود آوردنی با برکت و توئی بهترین فرود آورندگان

بدرستی که در آن هر آینه آیت‌هاست و بدرستی که بودیم هر آینه آزمایشندگان

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَعْرِوْنَ

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلًّا مَا جَاءَ أُمَّةً رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِيهِۦ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ

فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عٰبِدُونَ

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتٰبَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهٗ ءَايَةً وَعَوٰىنَهُمَا إِلَىٰ رَبِّوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ

يٰٓأَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوْا مِنَ الطَّيِّبٰتِ وَاعْمَلُوا صٰلِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

وَإِنَّ هٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

فَذَرَهُمْ فِيٰ غَمَرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِۦ مِنْ مَّالٍ وَبَيْنَٰ

نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرٰتِ بَل لَّا يَشْعُرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِّنْ حَشِيَّةٍ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيٰتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَّا يُشْرِكُونَ

پیشی نگیرد هیچ امتی اجلش را و باز پس نمی‌مانند

پس فرستادیم رسولانمان را از پی هم هر گاه آمد امتی را رسولشان تکذیب کردند او را پس تابع گردانیدیم بعضی از ایشان را بیعضی و گردانیدیم ایشان را حکایت‌ها پس هلاکت باد گروهی را که نمی‌گردند

پس فرستادیم موسی و برادرش هارون را بآیت‌های ما و حجتی روشن

بسوی فرعون و جماعتش پس گردنکشی کردند و بودند گروهی متکبران

پس گفتند آیا ایمان آوریم دو آدمی را که باشند مانند خود ما و قوم آنها ما را پرستندگانند

پس تکذیب کردند آن دو را پس شدند از هلاک شدگان

و بتحقیق دادیم موسی را توراۀ باشد که ایشان راه یابند

و گردانیدیم پسر مریم و مادرش را آیتی و جای دادیم آن دو را بمکانی رفیع صاحب آرامش و آب جاری

ای پیغمبران بخورید از پاکیزه‌ها و بکنید کار شایسته بدرستی که من بآنچه می‌کنید دانایم

و بدرستی که این ملت شما ملتی است واحد و من پروردگار شمایم پس بپرهیزید از من

پس جدا جدا کردند امرشان را در میانشان پاره‌ها هر گروهی باشند بانچه نزد آنهاست شادمانان

پس واگذار ایشان را در غفلتشان تا وقتی

آیا می‌پندارند که آنچه مدد می‌کنیم ایشان را بان از مال و فرزندان

می‌شتابیم برای ایشان در خیرات بلکه نمیدانند

بدرستی که آنان که ایشان از ترس پروردگارشان خائفانند

و آنان که ایشان بآیت‌های پروردگارشان می‌گردند

و آنان که ایشان به پروردگارشان شرک نمی‌ورزند

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ

۶۱

أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْأَخْيَارَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ

۶۲

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

۶۳

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَلٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَمَلُونَ

۶۴

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْعَرُونَ

۶۵

لَا تَجْعَرُوا أَلْيَوْمَ ۖ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنصَرُونَ

۶۶

قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰٰ أَعْقَابِكُمْ تَنكِصُونَ

۶۷

مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ ۚ سَمِرًا تَهْجُرُونَ

۶۸

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ

۶۹

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

۷۰

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ ۚ جِنَّةٌ ۚ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُم لِلْحَقِّ كَارِهُونَ

۷۱

وَلَوْ أَتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ۚ بَلْ أَتَيْنَهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَن ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُونَ

۷۲

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَجَ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ

۷۳

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

۷۴

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَيِّبُونَ

و آنان که میدهند آنچه را دادند از صدقات و دلهاشان ترسانست که ایشان بسوی پروردگارشان بازگشت کنندگانند

آنها می‌شتابند در خوبی‌ها و ایشان آنها را پیشی گیرندگانند

و تکلیف نمی‌کنیم نفسی را مگر بقدر طاقتش و نزد ما کتابیست که سخن می‌کند بحق و ایشان ستم کرده نمی‌شوند

بلکه دلهاشان در غفلتست از این و ایشان را کردارهاییست از غیر آن که ایشان آنها را کنندگانند

تا چون بگیریم متنعمان ایشان را بعذاب آنگاه ایشان زاری کنند

زاری مکنید امروز بدرستی که شما از ما یاری کرده نمی‌شوید

بدرستی که بود آیت‌های من که خوانده میشد بر شما پس بودید بر پاشنه‌هاتان پس پس بر میگشتید

تکبر کنان بان افسانه در شب گویان که هذیان می‌گفتید

آیا پس تأمل نکردند آن گفتار را یا آمد ایشان را آنچه نیامد پدرانشانرا که بودند پیشینیان

یا نمی‌شناختند رسولشان را پس ایشان او را منکر بودند

آیا می‌گفتند با او جنونی است بلکه آمد ایشان را بحق و اکثرشان حق را ناخوش دارند

و اگر پیرو بود حق هوسهای ایشان را هر آینه تباه میشد آسمانها و زمین و هر که در آنهاست بلکه دادیم ایشان را ذکرشان پس ایشان از ذکرشان روی گردانند

یا درخواست میکنی از ایشان مزدی پس مزد پروردگارت بهتر است و او بهترین روزی دهندگانست

و بدرستی که هر آینه می‌خوانی ایشان را بسوی راه راست

و بدرستی که آنان که نمی‌گروند باخرت از راه هر آینه بیرون روندگانند

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِّنْ ضُرٍّ لَّلْجُؤِ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ

قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَعَآبَاؤُنَا هَذَا مِن قَبْلُ إِن هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

قُل لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَن فِيهَا إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

قُلْ مَن رَّبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

قُلْ مَن بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ

و اگر ببخشانیم ایشان را و رفع نمائیم آنچه بایشان رسیده از ضرر هر آینه لجاجت کنند در سرکشی‌شان و حیران باشند

و اگر بکشانیم ایشان را و رفع نمائیم آنچه بایشان رسیده از ضرر هر آینه لجاجت کنند در سرکشی‌شان و حیران باشند

و بتحقیق گرفتیم ایشان را بعذاب پس ذلیل نشدند پروردگارشان را و زاری نمودند

و تا چون گشادیم بر ایشان دری با عذاب سخت آنگاه ایشان در آن ناامیدانند

تا چون گشادیم بر ایشان دری با عذاب سخت آنگاه ایشان در آن ناامیدانند

و اوست که آفرید برای شما گوش و دیده‌ها و دلها کم شکر میکنید

و اوست آفرید شما را در زمین و بسوی او محشور میگردید

و اوست که آفرید شما را در زمین و بسوی او محشور میگردید

و اوست که زنده میکند و میمیراند و او راست اختلاف شب و روز آیا پس در نمیابید بعقل

و اوست که زنده میکند و میمیراند و او راست اختلاف شب و روز آیا پس در نمیابید بعقل

بلکه گفتند مانند آنچه گفتند پیشینیان

گفتند آیا چون مردیم و شدیم خاک و استخوان آیا ما بر انگیخته میشویم

بحقیقت وعده داده شدیم ما و پدران ما به این از پیش نیست این مگر افسانه‌های پیشینیان

بگو کراست زمین و آنکه در آنست اگر هستید که میدانید

بگو کراست زمین و آنکه در آنست اگر هستید که میدانید

بزودی می‌گویند خدا راست بگو آیا پس پند نمی‌گیرید

بگو کیست پروردگار آسمانهای هفتگانه و پروردگار عرش با عظمت

بگو کیست پروردگار آسمانهای هفتگانه و پروردگار عرش با عظمت

بزودی می‌گویند خدا راست بگو آیا پس نمیپرهیزید

بگو کیست که بدست اوست پادشاهی همه چیز و او پناه میدهد و پناه داده نمی‌شود بر او اگر هستید که میدانید

بزودی می‌گویند خدا راست بگو پس از کجا فریب داده میشوید

بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذًا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ

عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيئِي مَا يُوعَدُونَ

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ

أَدْفَعِ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يُصِفُونَ

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ

بلکه آوردیم ایشان را حق و بدرستی که ایشان هر آینه دروغگویانند

فرا نگرفت خدا هیچ فرزندی و نباشد با او هیچ الهی آنگاه هر آینه برده بود هر الهی آنچه آفریده است و برتری جسته بود برخیشان بر برخی منزّه است خدا از آنچه وصف میکنند

دانای نھان و آشکار پس برتر آمد از آنچه شرک آورند

بگو پروردگارا اگر مینمائی بمن آنچه وعده داده میشوند

پروردگارا پس مگردان مرا در گروه ستمکاران

و بدرستی که ما بر آن که بنمائیم ترا آنچه وعده میدهیم ایشان را هر آینه توانائیم

دفع کن بانچه آن خوبتر است بدی را ما داناتریم بانچه وصف میکنند

و بگو پروردگارا پناه میبرم بتو از وسوسه‌های شیاطین

و پناه میبرم بتو پروردگارا از آن که حاضر شوند مرا

تا چون آمد احدی از ایشان را مرگ گوید پروردگارا برگردان مرا

شاید من بکنم کار خوبی در آنچه وا گذاشتم نه چنانست بدرستی که آن کلمه ایست که او گوینده آنست و از پیش ایشان حائلی است تا روزی که بر انگیخته شوند

پس چون دمیده شود در صور پس نباشد نسب‌ها میانشان روزی چنین و نپرسند از یکدیگر

پس آنکه سنگین است ترازوهای او پس آنگروه ایشانند رستگاران

و آنکه سبک است ترازوهای او پس آنگروه آنانند که زیان کردند در نفسهایشان در دوزخند جاودانیان

میسوزاند رویه‌اشان را آتش و ایشان در آن ترشرویانند

أَلَمْ تَكُنْ عَائِيَّتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ

۱۰۶

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ

۱۰۷

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ

۱۰۸

قَالَ أَحْسَبُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ

۱۰۹

إِنَّهُوَ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا
وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

۱۱۰

فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِحْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوَكُمُ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ
تَضْحَكُونَ

۱۱۱

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِزُونَ

۱۱۲

قَالَ كَمْ لَبِئْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ

۱۱۳

قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِّ الْعَادِّينَ

۱۱۴

قَالَ إِن لَّبِئْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

۱۱۵

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا
تُرْجَعُونَ

۱۱۶

فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْكَرِيمِ

۱۱۷

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا
حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

۱۱۸

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

آیا نبود آیت‌های من که خوانده میشد بر شما پس بودید
بانه‌ها تکذیب میکردید

گفتند پروردگارا غالب شد بر ما بدبختی ما و بودیم گروهی
گمراهان

پروردگارا بیرون آور ما را از آن پس اگر عود کنیم پس
بدرستی که ما ستمکاران باشیم

گوید دور شوید در آن و سخن نگوئید با من

بدرستی که بودند گروهی از بندگان من که میگفتند ای
پروردگار ما گرویدیم پس بیامرز ما را و رحم کن بر ما و
توئی بهترین رحم کنندگانی

پس گرفتید ایشان را استهزاء تا فراموش گردانیدند شما
را از ذکر من و بودید شما که بایشان می‌خندیدید

بدرستی که من جزا دادم ایشان را امروز بآنچه صبر کردند
که ایشانند خود بکام رسیدگان

گوید چند درنگ کردید در زمین به شمار سالها

گویند درنگ کردیم یک روز یا بعضی از روز پس بپرس از
شمرندگان

گوید درنگ نکردید مگر اندکی اگر آنکه شما باشید که
بدانید

آیا پس پنداشتید که آفریدیم شما را عبث و آنکه شما
بسوی ما باز نمی‌گردید

پس برتر آمد خدا پادشاه بحق نیست خدائی جز او که
پروردگار عرش کریمست

و کسی که میخواند با خدا خدائی دیگر که نیست حجتی او را
بان پس جز این نیست که حسابش نزد پروردگار اوست
بدرستی که رستگار نشوند کافران

و بگو پروردگارا بیامرز و رحم کن و توئی بهترین رحمت
کنندگان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

سوره ایست که فرو فرستادیم آنرا و فرض کردیم آنرا و فرو فرستادیم در آن آیتهای واضح باشد که شما پند گیرید

زن زناکار و مرد زناکار پس بزنی هر یک آن دو را صد تازیانه و نگیرد شما را در آن دو رأفتی در دین خدا اگر هستید که میگوید بخدا و روز بازپسین و باید که حاضر شوند عذاب آن دو را گروهی از گروندگان

مرد زناکار نکاح نمیکند مگر زن زناکار یا مشرکه را و زن زناکار نکاح نمیکنند او را مگر مرد زناکار یا مشرک و حرام کرده شد آن بر گروندگان

و آنان که نسبت زنا دهند بزنان باعفت پس نیاوردند چهار گواه پس بزنی ایشان را هشتاد تازیانه و قبول نکنید ایشان را گواهی هرگز و آنگروه ایشانند فاسقان

مگر آنان که توبه کردند پس از آن و صالح شدند پس بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست

و آنانکه نسبت زنا دهند بهمسرانشان و نباشد ایشان را گواهان مگر خودشان پس گواهی یکیشان چهار گواهی بخداست که اوست هر آینه از راستگویان

و پنجمین آنکه لعنت خدا بر او اگر باشد از دروغگویان

و رفع کند از آنزن عذاب را که گواهی دهد چهار گواهی بخدا که اوست هر آینه از دروغگویان

و پنجمین آنکه خشم خدا بر آنزن اگر باشد آنمرد از راستگویان

و اگر نبود فضل خدا بر شما و رحمت او و اینکه خدا توبه پذیر و درستکردار است

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ

الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَرْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ فَشَهَدَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ

وَالْخَمِيسَةُ أِنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

وَيَدْرُؤُا عَنْهَا الْعَذَابَ إِنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ

وَالْخَمِيسَةُ أِنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا
لَّكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ أُمَّرٍ مِّنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ
مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ

بدرستی که آنانکه آوردند دروغ بزرگ جماعتی‌اند از شما
مپندارید آنرا شر برای شما بلکه آن بهتر است برای شما از
برای هر مردیست از ایشان آنچه را کسب کرد از بدی و
آنکه بر خود گرفت معظم آنرا از ایشان او راست عذابی
بزرگ

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ
خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ

چرا هنگامی که شنیدید آنرا ظن نبردند مؤمنین و مؤمنات
بخودشان خیر را و نگفتند این دروغ بزرگیست آشکار

لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ
فَوُوتِكُمْ عِنْدَ اللَّهِ هُمْ الْكَاذِبُونَ

چرا نیامدند بر آن چهار گواه پس وقتی که نیامدند آن
گواهان را پس آنگروه نزد خدا ایشانند دروغگویان

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

و اگر نبود فضل خدا بر شما و رحمتش در دنیا و آخرت هر
آینه مس می‌کرد شما را در آنچه گفتگو کردید در آن عذابی
بزرگ

إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالسِّنْتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ
لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ

هنگامی که فرا میگرفتید آنرا بزبانهایتان و میگفتید
بدهنهایتان آنچه نیست شما را بان دانشی و مپندارید آنرا
سهل و آن نزد خدا بزرگست

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا
سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ

و چرا وقتی که شنیدید آنرا نگفتید نباشد ما را که سخن
گوئیم باین منزهی تو اینست بهتانی بزرگ

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

پند میدهد شما را خدا مبادا باز گردید بمانند آن هرگز اگر
هستید گروندگان

وَيَبِّئُكُمُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و بیان میکند خدا برای شما آیت‌های را و خدا دانای
درست‌کردار است

إِنَّ الَّذِينَ يُجِبُونَ أَنْ تَشِيَعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ

بدرستی که آنان که دوست میدارند که فاش شود نسبت
زشتکاری در آنان که ایمان آوردند آنان راست عذابی
دردناک در دنیا و آخرت و خدا میداند و شما نمیدانید

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَعُوفٌ رَّحِيمٌ

و اگر نبود فضل خدا بر شما و رحمتش و بدرستی که خدا
مهربان و رحیمست

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطْوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ
خُطْوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَبَدًا
وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَن يُؤْتُوا أُولِي
الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِيَعْفُوا
وَلِيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ

يَوْمَئِذٍ يُوفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ
الْمُبِينُ

الْحَبِيثَاتُ لِلْحَبِيثِينَ وَالْحَبِيثُونَ لِلْحَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ
لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا
يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ
تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ

ای آنان که گرویدید پیرو نباشید گامهای شیطان را و کسی
که پیروی کند از گامهای شیطان پس بدرستی که او امر
میکند بزشتی و کار ناپسند و اگر نبود فضل خدا بر شما و
رحمتش پاک نمیشد از شما هیچ کس هرگز و لیکن خدا پاک
میگرداند آنها را که می‌خواهد و خدا شنوای دانا است

و سوگند نخورند صاحبان فزونی از شما و توانگری که
ندهند بصاحبان قرابت و درماندگان و هجرت کنندگان در
راه خدا و باید که در گذرند و عفو کنند آیا دوست نمیدارید
که بیمارزد خدا شما را و خدا آمرزنده مهربانست

بدرستی که آنان که نسبت زنا میدهند بزنان عقیفه بی‌خبر
گروندگان لعنت کرده شوند در دنیا و آخرت و ایشان را
است عذابی بزرگ

روزی که گواهی میدهد بر ایشان زبانهاشان و دستهاشان و
پاهایشان بانچه بودند عمل میکردند

چنین روزی تمام میدهد ایشان را خدا جزایشان را که
حقت و میدانند که خدا اوست حق آشکار

پلیدها برای پلیدان است و پلیدان برای پلیدهاست و
پاکیزه‌ها برای پاکانست و پاکان برای پاکیزه‌هاست آن‌گروه
منزهد از آنچه میگویند ایشان را آمرزشی است و روزی
خوب

ای آنان که ایمان آوردید داخل نشوید در خانه‌هایی غیر از
خانه‌های خود تا آنکه دستور طلبید و سلام کنید بر اهلس
آن بهتر است برای شما باشد که شما پند بگیرید

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ
وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
فِيهَا مَتَعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ
ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ
بِحُمْرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ
ءَابَائِهِنَّ أَوْ ءَابَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ
إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ
أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا
يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَىٰ
اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

پس اگر نیابید در آن احدی را پس داخل نشوید تا اینکه
اذن داده شود شما را و اگر گفته شود بشما که باز گردید
پس باز گردید آن پاکیزه‌تر است برای شما و خدا بانچه
میکنید داناست

نیست بر شما گناهی که داخل شوید بخانه‌های غیر مسکون
که در آنها بهره‌ایست شما را و خدا میداند آنچه آشکار
میکنید و آنچه پنهان میدارید

بگو مؤمنان را که فرو گیرند دیده‌هاشان را و نگاهدارند
عورتهاشان را آن پاکیزه‌تر است ایشان را بدرستی که خدا
آگاه است بانچه میکنند

و بگو زنان با ایمانرا که فرو گیرند دیده‌هاشان را و
نگاهدارند عورتهاشان را و ظاهر نسازند پیرایه خود را مگر
آنچه آشکار آمد از آن و فرو گذارند مقنعه‌هاشان را بر
گریبانه‌هاشان و ظاهر نسازند پیرایه‌هاشان را مگر برای
شوهرانشان یا پدرانشان یا پدران شوهرانشان یا
پسرانشان یا پسران شوهرانشان یا برادرانشان یا پسران
برادرانشان یا پسران خواهرانشان یا زنانشان یا آنچه مالک
باشد یمینهاشان یا پیروان غیر صاحبان حاجت و نیاز از
مردان یا کودکان آنانکه اطلاع نیافته‌اند بر عورت‌های زنان و
نباید که بزنند به پاهایشان تا دانسته شود آنچه پنهان
میدارند از پیرایه‌هاشان و برگردید بسوی خدا همه ای
مؤمنان باشد که شما رستگار شوید

وَأَنْكِحُوا الْأَيَّمَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ

و تزویج نمائید بی‌همسران خودتان را و نیکوکاران از
بندگان و کنیزان خودتان را اگر باشند درویشان بی‌نیازشان
می‌کند خدا از فضلش و خدا فراخ رحمت دانا است

وَلَيْسَتَعْفِيفُ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ
مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۗ وَعَأْتُوهُمْ مِّنْ
مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ ۗ وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَّتِكُمْ عَلَىٰ
الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتُغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَمَنْ
يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

و باید که عفت ورزند آنان که نمی‌یابند نکاحی تا آنکه غنی
کند ایشان را خدا از فضلش و آنان که طلب میکنند مکاتبه
را از آنچه مالک شد بیهناتان پس مکاتبه کنید ایشان را
اگر بدانید در ایشان خیری و بدهید ایشان را از مال خدا
که دادتان و به جبر وا ندارید کنیزاتان را بر زنا اگر
بخواهند عفت را تا بجوئید متاع زندگی دنیا را و کسی که
اکراه کند ایشان را پس بدرستی که خدا از بعد اکراه
ایشان آمرزنده مهربانست

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا
مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

و بدرستی که فرستادیم بشما آیت‌های روشن و مثلی از
آنان که گذشتند از پیش از شما و پندی پرهیزگاران را

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا
مِصْبَاحٌ ۗ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ ۗ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ
دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا
غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُّورٌ ۗ عَلَىٰ
نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ ۗ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ
لِلنَّاسِ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

خدا نور آسمانها و زمین است مثل نورش چون
چراغدانیست که در آن باشد چراغی و آن چراغ باشد در
آبگینه که آن آبگینه گویا باشد ستاره درخشان که بر
افروخته میشود از درخت با برکت زیتون که نه شرقیست و
نه غربی نزدیک باشد روغنش که روشنائی بخشد و اگر چه
مس نکرده باشد آنرا آتش نوریست بر نور هدایت میکند
خدا برای نورش کسی را که می‌خواهد و میزند خدا مثلها را
برای مردمان و خدا بهمه چیز دانا است

فِي بُيُوتٍ أُذِنَ لِلَّهِ أَنْ تَرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا أَسْمُهُ ۗ يُسَبِّحُ لَهُ
فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ

در خانه‌هایی که اذن داد خدا که بلند کرده شود و ذکر شود
در آنها نام او تسبیح میکنند او را در آنها بامدادان و
شبانگاهان

رَجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ
الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ
وَالْأَبْصَارُ

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ
وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ
مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ
فَوْقَهُ حِسَابَهُ ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لِّجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ ۗ مَوْجٌ مِّن
فَوْقِهِ ۗ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ
لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا ۗ وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن
نُّورٍ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالصَّيْرُ
صَفَّتْ ۗ كُلُّ قَدِّ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا
يَفْعَلُونَ

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُرْسِلُ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ
رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ۗ وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ
مِن جِبَالٍ فِيهَا مِن بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ
عَن مَّن يَشَاءُ ۗ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ ۗ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ

مردانی که باز نمیدارد ایشان را بازرگانی و نه خرید و
فروش از ذکر خدا و برپاداشتن نماز و دادن زکاه بیم دارند
از روزی که میگردد در آن دلها و دیدهها

تا جزا دهد ایشان را خدا بهتر از آنچه کردند و زیاده دهد
ایشان را از فضلش و خدا روزی میدهد آنها که میخواهد
بدون حساب

و آنان که کافر شدند کردارشان چون سرابست در زمین
همواری که میپندارد آنها تشنه آب تا چون آمد آنها نیافتش
چیزی و یافت خدا را نزدش پس تمام داد او را حسابش و
خدا زود حساب است

یا چون تاریکیهایی در دریائی عمیق که فرو پوشد او را
موجی از بالایش موجی از بالایش ابری تاریکیها است
بعضیشان بالای بعضی چون بیرون آورد دستش را نزدیک
نیست که ببیندش و کسی که نگردانید خدا برایش نوری
پس نباشد او را هیچ نوری

آیا ندیدی که خدا تسبیح میکند او را هر که در آسمانها و
زمین است و پرنده بال گشادگان در هوا همه بتحقیق
دانسته نماز و تسبیحش را و خدا داناست آنچه میکنند

و خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و بسوی خدا است
بازگشت

آیا ندیدی که خدا آهسته میراند ابری را پس فراهم
میسازد میانش را پس میگرداند آنها بالای هم پس میبینی
بارانرا که بیرون میاید از میانش و فرو میفرستد از آسمان
از کوههایی که باشد در آن از تگرگ پس ضرر میرساند بان
کسی را که میخواهد و میگرداند آنها از کسی که میخواهد
نزدیکست تابش برقش ببرد چشمها را

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ

میگرداند خدا شب و روز را بدرستی که در آن هر آینه عبرتی است صاحبان دیده‌ها را

و خدا آفرید هر جنبنده را از آب پس بعضی از آنها است که راه میرود بشکمش و بعضی از آنها است که راه میرود بدو پای و بعضی از آنهاست که راه میرود بچهار پای میافریند خدا آنچه میخواهد بدرستی که خدا بر هر چیزی توانا است

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ ۗ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ ۗ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۴۵

بتحقیق فرستادیم آیت‌های روشن و خدا راه مینماید آنرا که می خواهد بسوی راه راست

لَقَدْ أَنْزَلْنَا ءآيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

۴۶

و میگویند ایمان آوردیم بخدا و به پیغمبر و اطاعت کردیم پس بر میگردند گروهی از ایشان از بعد آن و نباشند آنها مؤمنان

وَيَقُولُونَ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّن بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

۴۷

و چون خوانده شوند بسوی خدا و رسولش تا حکم کند میانشان آنگاه باشند پاره از ایشان اعراض کنندگان

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ

۴۸

و اگر باشد ایشان را حق همی‌آیند بسوی او فرمانبرداران

وَإِن يَكُن لَّهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ

۴۹

آیا باشد در دلهاشان مرض یا شک کردند یا میترسند که جور کند خدا بر ایشان و رسولش بلکه آنها ایشانند ستمکاران

أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَن يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ ۗ بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

۵۰

جز این نباشد سخن مؤمنان چون خوانده شوند بسوی خدا و رسولش تا حکم کند میانشان که گویند شنیدیم و اطاعت کردیم و آن گروه ایشانند رستگاران

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

۵۱
۳۰۷۲

و هر که فرمان برد از خدا و رسولش و بترسد از خدا و پرهیزد او را پس آن‌گروه ایشانند بمراد رسیدگان

وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

۵۲

و سوگند یاد کردند بخدا سختترین سوگندهاشان که اگر فرموده بودی ایشان را هر آینه بیرون میرفتند بگو سوگند مخورید طاعتیست معروف بدرستی که خدا آگاهست بانچه می‌کنید

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُل لَّا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

۵۳
حزب
۱۴۳

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۖ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ ۖ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

بگو فرمان برید خدا را و فرمان برید رسول را پس اگر روی گردانند پس جز این نیست که بر اوست آنچه بار کرده شده و بر شما است آنچه بار کرده شدید و اگر اطاعت کنید او را راه یابید و نیست بر رسول مگر رسانیدن آشکار

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا أُسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۗ يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا ۗ وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

وعدہ کرده خدا آنان را که گرویدند از شما و کردند کارهای شایسته هر آینه خلیفه خواهد کرد ایشان را در زمین چنانکه خلیفه کرد آنان را که بودند پیش از ایشان و هر آینه متمکن خواهد کرد برای ایشان دینشان را که پسندید برای ایشان و هر آینه تبدیل خواهد کرد برای ایشان از بعد خوفشان ایمنی را پرستند مرا و شریک سازند بمن چیزی را و آنکه کافر شد پس از آن پس ایشانند آنها فاسقان

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

و بر پا دارید نماز را و بدهید زکاه را و فرمان برید رسول را باشد که شما رحم کرده شوید

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا أُولَٰئِكَ إِلَّا النَّارُ وَآلِئِنَّ الْمَصِيرُ

مپندارید البته آنان را که کافر شدند عاجز کنندگان در زمین و جایگاه ایشان آتش است و هر آینه بد است آنجای بازگشت

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ الظَّهِيرَةِ وَمِن بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ۚ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوْفُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

ای آن کسانی که ایمان آوردید باید که دستور خواهند از شما آنان که مالک شد یمینہاتان و آنان که نرسیده‌اند بحد بلوغ از شما سه بار پیش از نماز صبح و وقتی که می‌نهد جامه هاتان از میان روز و از بعد نماز خفتن سه عورت است مر شما را نیست بر شما و نه بر ایشان گناهی بعد از آنها گردندگان باشند بر شما بعضیتان بر بعضی همچنین بیان میکند خدا بر شما آیت‌ها را و خدا دانای درست‌کردار است

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَعْذِرُوا كَمَا
 اسْتَعَذَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ ۗ
 وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و چون رسند کودکان از شما بحد بلوغ پس باید دستور
 خواهند همچنان که دستور خواستند آنان که بودند پیش از
 ایشان همچنین بیان میکند خدا برای شما آیت‌هایش را و
 خدا داناى درست‌کردار است

و نشستگان از زنانی که امید ندارند تزویجی را پس نیست
 بر ایشان گناهی که بنهند جامه‌هاشان را غیر ظاهر
 سازندگان زینتی را و اینکه عفت جویند بهتر است برای آنها
 و خدا شنوای داناست

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ
 عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ ۗ
 وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

نیست بر نابینا گناهی و نه بر لنگ گناهی و نه بر بیمار
 گناهی و نه بر خودتان که بخورید از خانه‌هاشان یا خانه‌های
 پدرانتان یا خانه‌های مادرانتان یا خانه‌های برادرانتان یا
 خانه‌های خواهرانتان یا خانه‌های عموهاتان یا خانه‌های
 عمه‌هاشان یا خانه‌های دایی‌هاشان یا خانه‌های خاله‌هایشان یا
 آنکه مالک شدید کلیدهای آنها یا دوستانتان نیست بر شما
 گناهی که بخورید با هم یا جدا جدا پس چون داخل شوید
 در خانه‌ها پس سلام کنید بر خودتان سلام کردنی از نزد
 خدا با برکت پاکیزه همچنین بیان میکند خدا برای شما
 آیت‌ها را باشد که شما دریابید بعقل

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى
 الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ
 بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
 إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ
 بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ
 أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مَفَاحِشًا أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
 جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا
 فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ
 كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَإِذَا كَانُوا
مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ
يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ فَإِذَا
أَسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأُذِن لِّمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ
لَهُمُ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

جز این نیست که مؤمنان آنانند که گرویدند بخدا و رسولش و چون باشند با او بر کاری جمع آورنده نمیروند تا وقتی که دستور خواهند از او بدرستی که آنان که دستور خواهند از تو آنگروه آنانند که میگردند بخدا و رسولش پس چون دستور خواهند از تو برای بعضی کارهایشان پس دستور ده آنرا که خواهی از ایشان و آموزش خواه برای ایشان از خدا بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا ۚ
قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا ۚ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ
يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ ۚ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ

مگردانید خواندن رسول را میاتان چون خواندن برخی از شما برخی را بحقیقت میداند خدا آنان را که میروند آهسته آهسته از شما از راه پناه گرفتن پس باید بترسند آنان که مخالفت میورزند از فرمانش که برسد ایشان را بلایی یا برسد ایشان را عذابی دردناک

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ
عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ

هان بدرستی که خدا راست آنچه در آسمانها و زمین است بحقیقت میداند آنچه را که شما بر آنید و روزی که برگردانیده میشوند بسوی او پس خبر میدهد ایشان را آنچه کردند و خدا بهمه چیز داناست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ ۚ لِيَكُونَ لِلْعٰلَمِينَ
نَذِيرًا

افزون آمد آنکه فرو فرستاد جدا کننده حق را از باطل بر بنده اش تا بوده باشد مر عالمیان را بیم دهنده

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا ۗ وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ ۗ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۗ فَقَدَرَهُ ۗ
تَقْدِيرًا

آنکه مر او را است پادشاهی آسمانها و زمین و فرا نگرفت فرزندی و نبود او را انبازی در پادشاهی و آفرید همه چیز را پس تقدیر کردش تقدیر کردنی

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
وَلَا حَيَوةً وَلَا نُشُورًا

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ
عَلَيْهِ قَوْمٌ ءَاخِرُونَ ۗ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا

وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۗ أُكْتَبَتْهَا فِيهَا تُمَلَّى عَلَيْهِ بُكْرَةً
وَأَصِيلًا

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ
غَفُورًا رَحِيمًا

وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْسِي فِي
الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ وَنَذِيرًا

أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا

أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَلَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ ۗ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا

و فرا گرفتند از غیر او الهانی که نمی آفرینند چیزی را و
آنها آفریده میشوند و مالک نمی‌باشند برای خودهانشان
ضرری و نه منفعتی و مالک نمی‌باشند مرگی را و نه زندگی
را و نه حشری را

و گفتند آنان که کافر شدند نیست این مگر دروغی که بر
بافت آنرا و یاری دادند او را بر آن گروهی دیگران پس
بحقیقت آمدند مر ستمی را و باطلی را

و گفتند افسانه‌های پیشینیان است که نویسانید آنرا پس
آن خوانده میشود بر او بامداد و شبانگاه

بگو فرو فرستاد آنرا آنکه میداند نهان را در آسمانها و زمین
بدرستی که او باشد آمرزنده مهربان

و گفتند چیست این رسول را که میخورد خوردنی را و راه
می‌رود در بازارها چرا فرستاده نشد به او فرشته پس باشد
با او بیم کننده

یا چرا انداخته نمی‌شود بر او گنجی یا چرا نمی‌باشد او را
بوستانی که همیخورد از آن و گفتند ستمکاران که پیروی
نمی‌کنید مگر مردی را که سحر کرده شده

بین چگونه زدند برای تو مثلها پس گمراه شدند پس
نمیتوانند بیابند راهی

افزون آمد آنکه اگر خواهد گرداند برای تو بهتر از آن را
بهشت‌هایی که می‌رود از زیر آنها نهرها و می‌سازد برای تو
قصرها

بلکه تکذیب کردند قیامت را و آماده کردیم برای آنکه
تکذیب کرد قیامت را آتش سوزان

إِذَا رَأَوْهُمْ مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيْظًا وَرَفِيْرًا

چون بینیدشان از جایی دور شنوند مر آنرا جوش خشم و خروش را

وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقْرِنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا

و چون افکنده شوند از آن جای تنگ بهم بسته شدگان میخواهند در آنجا هلاک را

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيْرًا

مخوانید امروز هلاک واحد را و بخوانید هلاک بسیار را

قُلْ أَذَلِكْ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيْرًا

بگو آیا این بهتر است یا بهشت جاودانی که وعده کرده شدند پرهیزگاران باشد مر ایشان را پاداش و بازگشت

لَهُمْ فِيْهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْئُولًا

مر ایشان را است در آن آنچه میخواهند جاودانیان باشد بر پروردگارت وعده خواسته شده

وَيَوْمَ يُحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيْلَ

و روزی که حشر کند ایشان را و آنچه میپرستند از غیر خدا پس گوید آیا شما گمراه کردید بندگان من اینانرا یا ایشان گم کردند راه را

قَالُوا سُبْحٰنَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِن دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلٰكِن مَّتَّعْتَهُمْ وَعَابَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا

گویند منزهی تو نباشد سزاوار ما را که فرا گیریم از غیر تو از دوستان و لیکن کامیاب کردی ایشان را و پدرانشانرا تا فراموش کردند ذکر را و بودند گروهی تباه

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِم مِّنكُمْ نَذِقْهُ عَذَابًا كَثِيْرًا

پس بحقیقت تکذیب نمودند شما را بانچه میگوئید پس نتوانید گردانیدنی و نه یاری کردنی و هر که ستم کند از شما میچشانیمش عذابی بزرگ

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ ۗ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۗ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيْرًا

و نفرستادیم پیش از تو از رسولان مگر آنکه ایشان هر آینه میخوردند خوردنی و راه میرفتند در بازارها و گردانیدیم بعضیتان را برای بعضی مایه آزمایش آیا صبر میکنید و باشد پروردگار بینا

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَكُتُ
أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًا كَبِيرًا

يَوْمَ يَرُونَ الْمَلَكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ
حِجْرًا مَّحْجُورًا

وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا

وَيَوْمَ تَشْقُقُ السَّمَاءُ بِالْغَمِّ وَنُزِلَ الْمَلَكَةُ تَنْزِيلًا

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ
عَسِيرًا

وَيَوْمَ يَعِضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَيْتَنِي أُتَّخِذْتُ مَعَ
الرَّسُولِ سَبِيلًا

يَوَيْلَ لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۗ وَكَانَ الشَّيْطَانُ
لِلْإِنْسَانِ خَدُولًا

وَقَالَ الرَّسُولُ يَرَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ
مَهْجُورًا

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ
هَادِيًا وَنَصِيرًا

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً
كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ ۖ فُؤَادَكَ ۗ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا

و گفتند آنان که امید ندارند ملاقات ما را چرا فرو فرستاده
نشد بر ما ملانکه یا چرا نمی‌بینیم پروردگاران را بتحقیق
زیاده طلب شدند در نفس‌هاشان و تمرد کردند تمردی بزرگ

روزی که بینند فرشتگانرا نیست بشارتی چنین روز برای
گناهکاران و میگویند حرامی ممنوع

و متوجه شدیم بسوی آنچه کردند از کردار پس گردانیدیم
آنها ذره در هوا پراکنده

اهل بهشت روزی چنین بهترند از راه جای فرار و خوبترند از
جهت جای آسایش

و روزی که میشکافد آسمان به ابر و فرو فرستاده شد
ملانکه فرو فرستادنی

پادشاهی چنین روز حق است مر خدای بخشنده را و باشد
روزی بر کافران دشوار

و روزی که بدن‌دان میگذد ظالم بر دو دستش میگوید ای
کاش فرا گرفته بودم با رسول راهی را

ای وای بر من کاش نگرفته بودم فلان را دوست

بتحقیق گم گردانید مرا از ذکر بعد از آنکه آمد مرا و باشد
شیطان مر انسان را فرو گذارنده

و گفت آن رسول ای پروردگار بدرستی که قوم من گرفتند
این قرآن را متروک

و همچنین گردانیدیم برای هر پیغمبری دشمنی از
گناهکاران و بس است پروردگار تو راه نماینده و یاری
دهنده

و گفتند آنان که کافر شدند چرا فرو فرستاده نشد بر او
قرآن یک دفعه همچنین تا ثابت داریم بان دل تو را و به
تانی فرستادیمش بتانی فرستادنی

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا

و نیاوردند ترا مثلی مگر آنکه آوردیم ترا بحق و خوبتر از
 حیث بیان

الَّذِينَ يُحْشِرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا
 وَأَضَلُّ سَبِيلًا

آنان که حشر کرده میشوند بر روهاشان بسوی دوزخ آنها
 بدترند از جهت مکان و گمراه‌ترند از حیث راه

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ وَآخَاهُ هَارُونَ
 وَزِيرًا

و بتحقیق دادیم موسی را کتاب و گردانیدیم با او برادرش
 هارون را وزیر

فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَىٰ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ
 تَدْمِيرًا

پس گفتیم بروید شما دو تا بسوی آن قومی که تکذیب
 کردند آیت‌های ما را پس هلاک کردیمشان هلاک کردنی

وَقَوْمَ نُوحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ
 ءَايَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا

و قوم نوح چون تکذیب کردند رسولان را غرق کردیمشان و
 گردانیدیم ایشان را برای مردمان آیتی و آماده کردیم
 ستمکاران را عذابی دردناک

وَعَادًا وَثَمُودًا وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا

و عاد و ثمود را و اصحاب رس را و قرنهایی را میان آنها
 بسیار

وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَلُ ۖ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا

و هر یک را زدیم برای آن مثلها و همه را نیست کردیم
 نیست کردنی

وَلَقَدْ آتَوْا عَلَىٰ الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا سَوِيًّا ۖ فَلَمَّا
 يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلًا كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا

و بتحقیق گذشتند بر قریه که بارانیده شد باران بد آیا پس
 نبودند که ببینند آنها بلکه باشند که امید نمیدارند حشر را

وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوعًا ۚ أَلَيْسَ الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ
 رَسُولًا

و چون ببینند ترا نمی‌گیرندت مگر باستهزاء آیا اینست آنکه
 بر انگیخت خدا رسول

إِن كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ ءَالِهَتِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ
 يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا

بدرستی که نزدیک بود که بگردانند ما را از الهانمان اگر نه
 آن بود که صبر کرده بودیم بر آنها و زود باشد که بدانند
 وقتی که می‌بینند عذاب را که کیست گمگشته‌تر در راه

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ ۗ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا

آیا دیدی آنکه گرفت الهش را خواهش نفس خود آیا پس تو
 باشی بر او وکیل

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالَّذِينَ نَعِمَ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ تَذِيرًا

فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا ۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا

آیا پنداری که بیشتر ایشان می‌شنوند یا مییابند بعقل نیستند ایشان مگر مثل چهارپایان بلکه ایشان گمگشته‌ترند در راه

آیا ندیدی بسوی پروردگارت چگونه پهن گردانید سایه را و اگر خواسته بود هر آینه گردانیده بود آنرا ساکن پس گردانیدیم آفتاب را بر آن دلیل

پس فرا گرفتیم آنرا بسوی خود فرا گرفتنی آسان

و اوست آنکه گردانید برای شما شب را پوشش و خواب را آسایش و گردانید روز را بر انگیختن

و اوست آنکه فرستاد بادها را بشارت پیشاپیش رحمتش و فرو فرستادیم از آسمان آبی پاک گرداننده

تا احیاء کنیم بان بلده مرده را و بیاشامانیمش از آنچه آفریدیم چهارپایان را و مردمان بسیار

و بتحقیق مکرر گردانیدیم آنرا میانشان تا پند گیرند پس ابا نمودند اکثر مردمان مگر ناسپاسی را

و اگر خواسته بودیم هر آینه برانگیخته بودیم در هر قریه بیم دهنده را

پس اطاعت مکن کافران را و جهاد کن با ایشان بقرآن جهادی بزرگ

و اوست که بهم آمیخته دو دریا را این شیرین است بسیار شیرین و این شور است بسیار شور و گردانید میان آنها حائل و مانعی صاحب منع

و او است که آفرید از آب انسانی را پس گردانیدش تژادی و پیوندی و باشد پروردگار تو توانا

و می‌پرستند از غیر خدا آنچه نه سودشان دهد و نه زیانشان رساند و باشد کافر بر پروردگار خود هم پشت

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

و نفرستادیم ترا مگر مژده دهنده و بیم کننده

۵۷

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

بگو نمی‌خواهم از شما بر آن هیچ مزدی مگر آنکه خواست که فرا گیرد بسوی پروردگارش راهی

۵۸

وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ ۚ وَكَفَىٰ بِهِ ۚ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا

و توکل کن بر خدا زنده که نمی‌میرد و تسبیح گوی بحمدش و بس باشد او بگناهان بندگاننش آگاه

۵۹

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ۚ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَىٰ الْعَرْشِ ۗ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِهِ خَبِيرًا

آنکه آفرید آسمانها و زمین را و آنچه میان آن دو است در شش روز پس مستولی شد بر عرش خداوند بخشنده پس بپرس از آن آگاهی را

۶۰
سجده
مستحب

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۗ

و چون گفته شد ایشان را که سجده کنید خدای بخشنده را گویند و چیست رحمن آیا سجده کنیم آنچه را که میفرمائی ما را و افزودشان نفرت

۶۱
۳۱۵ر

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا

افزون آمد آنکه گردانید در آسمان برجها و گردانید در آن چراغی و ماهی نور دهنده

۶۲

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا

و اوست که گردانید شب و روز را از پی هم آینده برای آن که خواست پند گیرد و یا خواست شکرگزاری را

۶۳

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا

و بندگان خدای بخشنده آنانند که میروند بر زمین آرام و چون خطاب کند ایشان را نادانان گویند سلامی

۶۴

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا

و آنان که شب بروز میارند برای پروردگارشان سجده کنان و بپا ایستادگان

۶۵

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ ۗ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا

و آنان که میگویند پروردگارا بگردان از ما عذاب دوزخ را بدرستی که عذاب آن باشد زیانبار

۶۶

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

بدرستی که آن بد است از حیث فرارگاه و مقام

۶۷

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا

و آنان که چون انفاق کنند اسراف ننمایند و تنگ نگیرند و باشد میان آن اعتدالی

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ
الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ
أَثَامًا

و آنان که نمی‌خوانند با خدا الهی دیگر را و نمی‌کشند نفسی
را که حرام کرده خدا مگر بحق و زنا نمی‌کنند و کسی که
عمل میکند آنرا مییابد عقوبت را

مضاعف میکند او را در عذاب روز قیامت و جاوید مییابد
در آن خوار

۶۹ يُضَعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا

مگر آنکه بازگشت نمود و گروید و کرد کاری شایسته پس
آنها بدل میکند خدا بدبهاشان را بخوبیها و باشد خدا
آمرزنده مهربان

۷۰ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ
اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

و آنکه توبه نمود و کرد نیکی پس بدرستی که توبه مینماید
بسوی خدا توبه کردنی

۷۱ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا

و آنان که حاضر نمی‌شوند باطل را و چون بگذرند به لغو
بگذرند کریمان

۷۲ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا

و آنان که چون پند داده شوند بآیت‌های پروردگارشان برو
نیفتند بر آنها کران و کوران

۷۳ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا
وَعُمِّيَانًا

و آنان که میگویند پروردگارا ببخش ما را از همسرانمان و
فرزندانمان روشنی چشمها و بگردان ما را برای پرهیزگاران
پیشوا

۷۴ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ
أَعْيُنٍ وَأَجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا

آنها جزا داده میشوند درجه بلند بسبب آنچه صبر کردند و
رسانیده میشوند در آن دعای خیر و سلام

۷۵ أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً
وَسَلَامًا

جاودانیان در آن خوبست از حیث آرامگاه و مقام

۷۶ خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

بگو چکند و چقدر وزن نهد شما را پروردگارم اگر نباشد
دعای شما پس بتحقیق تکذیب کردید پس بزودی میشود
لازم

۷۷ قُلْ مَا يَعْبُؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ ۗ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ
فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسّم

طسم

این آیتهای کتاب واضح کننده است

تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

۲

لَعَلَّكَ بَخِيعٌ نَفْسِكَ إِلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

۳

إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ ءَايَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا

۴

خَاضِعِينَ

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ

۵

مُعْرِضِينَ

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

۶

أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجِ

۷

كَرِيمٍ

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةًٌ لِّأُولِي بَصِيرَةٍ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ

۸

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

۹

وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ أَنْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

۱۰
ر ۳۱۷

قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلا يَتَّقُونَ

۱۱

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ

۱۲

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ

۱۳

وَلَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ

۱۴

قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُّسْتَمِعُونَ

۱۵

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

۱۶

أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

۱۷

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ

۱۸

وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكٰفِرِينَ

۱۹

شاید که باشی هلاک کننده خودت از بهر آنکه نشوند مؤمنان

اگر خواهیم فرو میفرستیم بر ایشان از آسمان آیتی پس گردد گردنهایشان مر آنرا خضوع کنندگان

و نمی آیدشان هیچ ذکری از خدای بخشنده نو پدید مگر آنکه باشند از آن روی گردانان

پس بتحقیق تکذیب کردند پس زود باشد که بیاید ایشان را خبرهای آنچه بودند بان استهزاء می‌کردند

آیا ننگریستند بسوی زمین که چندان رویانیدیم در آن از هر صنفی نیکو

بدرستی که در آن هر آینه آیتی است و نباشد اکثرشان گروندگان

و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان

و هنگامی که ندا کرد پروردگار تو موسی را که برو بسوی گروه ستمکاران

قوم فرعون که آیا نمیپرہیزید

گفت پروردگارا بدرستی که من میترسم که تکذیب کنند مرا

و تنگ میشود سینه‌ام و باز نمی‌شود زبانهم پس بفرست بسوی هارون

و ایشان را بگردن من گناهیست پس میترسم که بکشند مرا

گفت نه چنین است پس بروید شما دو تا با آیتهای ما بدرستی که ما با شما شنوندگانیم

پس بروید بسوی فرعون و بگوئید که ما فرستاده پروردگار جهانیانیم

که بفرست با ما بنی اسرائیل را

گفت آیا نپروردیم ترا در میان خود بکودکی و ماندی در میان ما از عمرت سالها

و کردی کردهات را که کردی و تونی از ناسپاسان

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ

گفت کردم آنرا آنگاه بودم من از گمراهان

۲۱

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا
وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ

پس گریختم از شما چون ترسیدم از شما پس بخشید مرا
پروردگارم حکم و گردانید مرا از مرسلین

۲۲

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ

و این نعمتی است منتش مینهی بر من که بنده گردانیدی
بنی اسرائیل را

۲۳

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ

گفت فرعون و چیست پروردگار جهانیان

۲۴

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ

گفت پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنها است اگر
هستید یقین کنندگان

۲۵

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ

گفت آنان را که پیرامونش بودند آیا نمی شنوید

۲۶

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ

گفت پروردگار شما و پروردگار پدران شما که پیشینیانند

۲۷

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ

گفت بدرستی که رسول شما که فرستاده شد بسوی شما هر
آینه دیوانه است

۲۸

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ

گفت پروردگار مشرق و مغرب و آنچه در میان آن دو است
اگر هستید که میباید بعقل

۲۹

قَالَ لَئِن أُتِّخِذتَ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ

گفت هر آینه اگر فرا گرفتی الهی جز من هر آینه
میگردانمت از زندانیان

۳۰

قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ

گفت اگر چه آورم ترا چیزی روشن

۳۱

قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

گفت پس بیاور آنرا اگر هستی از راستگویان

۳۲

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ

پس انداخت عصایش را پس آنگاه آن ازدهانی آشکار شد

۳۳

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ

و بر آورد دستش را آنگاه آن سفید نورانی شد بینندگان را

۳۴

۳۱۸

قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ

گفت جمعی را که پیرامونش بودند بدرستی که این هر آینه
جادوگر دانائست

۳۵

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

میخواهد که بیرون کند شما را از سرزمیتان بسحرش پس
چه میفرمائید

۳۶

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

گفتند بازدار او را و برادرش را و بفرست در شهرها جمع
آوردگان را

۳۷

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ

که بیارند ترا هر سحاری دانا

۳۸

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ

پس جمع شدند ساحران برای وعدهگاه روز معلوم

۳۹

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ

و گفته شد مردمان را آیا شما هستید اجتماع کنندگان

لَعَلْنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ

باشد که ما پیروی کنیم ساحران را اگر باشند ایشان غالبان

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنِّي لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا
مُخِنُّ الْغَالِبِينَ

پس چون آمدند ساحران گفتند بفرعون که آیا باشد ما را
مزدی اگر باشیم ما غالبان

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

گفت آری و بدرستی که شما آنگاه هر آینه از نزدیکانید

قَالَ لَهُم مُوسَى الْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ

گفت آنان را موسی بیاندازید آنچه را شما میاندازید

فَالْقَوُا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ
الْغَالِبُونَ

پس انداختند ریسمانهایشان را و عصاهایشان را و گفتند
سوگند بعزت فرعون بدرستی که ما هر آینه غلبه کنندگانیم

فَالْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ

پس انداخت موسی عصایش را پس آنگاه آن میربود آنچه را
که بدروغ مینمودند

فَالْقَى السَّحَرَةَ سَاجِدِينَ

پس افتادند ساحران سجده کنندگان

قَالُوا ءَأَمَّنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

گفتند ایمان آوردیم پروردگار جهانیان

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ

پروردگار موسی و هارون

قَالَ ءَأَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي
عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأُقَطِّعَنَّ أَيَدِيكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ وَلَا أَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ

گفت آیا ایمان آوردید باو پیش از آنکه دستور دهم شما را
بدرستی که او هر آینه بزرگ شما است که آموخته است
شما را سحر پس هر آینه زود باشد که بدانید هر آینه
میبرم دستهایتان و پاهاتان را از خلاف یکدیگر و هر آینه
بدار خواهم کرد شما را همگی

قَالُوا لَا ضَيْرٌ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ

گفتند نیست باکی بدرستی که ما بسوی پروردگارمان بر
میگردیم

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ

بدرستی که ما طمع داریم که بیامزد ما را پروردگار ما
گناهانمان را که هستیم اول مؤمنان از قوم فرعون

وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ

و وحی کردیم بموسی که شب ببر بندگان مرا بدرستی که
شما تعقیب می‌شوید

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

پس فرستاد فرعون در شهرها جمع کنندگان را

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ

بدرستی که اینها هر آینه فرقه اندکند

وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ

و بدرستی که ایشان ما را هر آینه بخشم آورندگانند

وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ

و بدرستی که ما هر آینه جمعیم بیمنکان آماده‌ایم

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِّنْ جَنَّتِ وَعُيُونٍ

پس بیرون کردیمشان از بوستانها و چشمه سارها

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ

و گنج‌ها و جای خوب

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

همچنین و بمیراث دادیم آنها را به بنی اسرائیل

فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ

پس تعقیبشان کردند بوقت طلوع آفتاب

فَلَمَّا تَرَأَى الْجُمُعَانَ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ

۶۲ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ

۶۳ فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ط فَأَنْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ

۶۴ وَأَزَلَفْنَا ثَمَّ الْأَخْرِينَ

۶۵ وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ وَأَجْمَعِينَ

۶۶ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْأَخْرِينَ

۶۷ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ط وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

۶۸ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

۶۹ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ

۷۰ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ

۷۱ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُ لَهَا عَافِيَةً

۷۲ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمُ إِذْ تَدْعُونَ

۷۳ أَوْ يَنْفَعُونَكُمُ أَوْ يَضُرُّونَ

۷۴ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ

۷۵ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ

۷۶ أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ

۷۷ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ

۷۸ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ

۷۹ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ

۸۰ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ

۸۱ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ

۸۲ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ

۸۳ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ

پس چون دیدند یکدیگر را آن دو جمعیت گفتند اصحاب موسی بدرستی که ما هر آینه گرفتار شدگانیم

گفت نه چنین است بدرستی که با منست پروردگارم بزودی راه نماید مرا

پس وحی کردیم بموسی که بزنی بعضایت دریا را پس شکافته شد پس بود هر پاره چون کوهی بزرگ

و جمع کردیم در آنجا دیگران را

و نجات دادیم موسی را و هر که با او بود همه

پس غرق کردیم دیگران را

بدرستی که در آن هر آینه آیتی است و نباشد اکثرشان گروندگان

و بدرستی که پروردگار تو هر آینه او غالب مهربانست

و بر خوان بر ایشان خبر ابراهیم را

هنگامی که گفت بپدر و قومش که چه میپرستید

گفتند میپرستیم بتهایی را پس میگردیم آنها را تمام روز پرستندگان

گفت آیا می‌شنوند از شما وقتی بخوانید

یا نفع میدهند شما را یا ضرر میرسانند

گفتند بلکه یافتیم پدران خود را که همچین می‌کردند

گفت آیا پس دیده‌اید آنچه را که هستید میپرستید

شما و پدرانتان که پیشینیانند

پس بدرستی که ایشان دشمنند مرا جز پروردگار جهانیان

آنکه آفرید مرا پس او هدایت کند مرا

و آنکه او میخوراند مرا و میاشاماند مرا

و چون بیمار شوم پس او شفا میدهد مرا

و آنکه می‌میراند مرا سپس زنده میکند مرا

و آنکه طمع دارم که بیمارزد بمن گناهانم را روز جزا

پروردگارا عطا کن مرا حکمی و در رسان مرا به شایستگان

وَأَجْعَلِ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ

و بگردان برایم زبان راستی در پسینیان

۸۵ وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ

و بگردان مرا از وارثان بهشت پر نعمت

۸۶ وَأَغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُوَ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ

و بیامرز پدر مرا بدرستی که او بود از گمراهان

۸۷ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ

و رسوا مگردان مرا روزی که بر انگیزته میشوند

۸۸ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ

روزی که نفع نمیدهد مال و نه اولاد

۸۹ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

مگر کسی که آید بخداوند با دلی درست

۹۰ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ

و نزدیک شد بهشت برای پرهیزگاران

۹۱ وَبُرَزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ

و ظاهر شد دوزخ برای گمراهان

۹۲ وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ

و گفته شد ایشان را کجا است آنچه بودید میپرستیدید

۹۳ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُم أَوْ يَنْتَصِرُونَ

از غیر خدا آیا یاری میکنند شما را یا یاری میخواهند

۹۴ فَكُفُّوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ

پس بروی در افکنده شوند در آن ایشان و گمراهان

۹۵ وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ

و لشگرهای شیطان همه

۹۶ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ

گفتند در حالی که ایشان در آن خصومت میکنند

۹۷ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

بخدا قسم که هر آینه بودیم ما در گمراهی آشکار

۹۸ إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

هنگامی که برابر میکردیم شما را با پروردگار جهانیان

۹۹ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمَجْرُمُونَ

و گمراه نکرد ما را مگر گنهکاران

۱۰۰ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ

پس نباشد ما را هیچ شفاعت کنندگان

۱۰۱ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ

و نه دوستی نزدیک

۱۰۲ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

پس کاش بودی ما را بازگشتی پس می‌شدیم از گروندگان

۱۰۳ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

بدرستی که در آن هر آینه آیتی است و نباشند اکثرشان گروندگان

۱۰۴ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان

۱۰۵ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ

تکذیب کردند قوم نوح فرستادگان را

۱۰۶ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ

چون گفت ایشان را برادرشان نوح آیا نمی‌پرهیزید

۱۰۷ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

بدرستی که من برای شما فرستاده امینم

۱۰۸ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید از خدا و اطاعت کنید مرا

۱۰۹ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

و نمی‌خواهم از شما بر آن هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان

۱۱۰ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید از خدا و اطاعت کنید مرا

۱۱۱ قَالُوا أَنْوْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ

گفتند آیا ایمان آوریم بتو در حالی که پیروی کردند از تو فرومایگان

قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

گفت و نیست دانشم بانچه هستند می‌کنند

۱۱۳

إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ

نیست حساب ایشان مگر بر پروردگارم اگر دانید

۱۱۴

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ

و نیستم من طرد کننده گروندگان

۱۱۵

إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

نباشم من مگر بیم دهنده آشکار

۱۱۶

قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ يَنْوُحْ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ

گفتند هر آینه اگر باز نایستی ای نوح هر آینه خواهی شد از سنگسار شدگان

۱۱۷

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ

گفت پروردگارا بدرستی که قوم من تکذیب کردند مرا

۱۱۸

فَأَفْتَحَ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجَّيْنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

پس حکم کن میان من و میان ایشان حکمی و نجات ده مرا و آنرا که با من است از گروندگان

۱۱۹

فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ

پس نجات دادیم او را و هر که با او بود در کشتی پر

۱۲۰

ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ

سپس غرق کردیم بعد از آن ماندگانرا

۱۲۱

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ

بدرستی که در آن هر آینه آیتی است و نباشند اکثرشان مؤمنان

۱۲۲

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان

۱۲۳
۳۲۲

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ

تکذیب کردند عاد پیغمبران را

۱۲۴

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ

چون گفت ایشان را برادرشان هود آیا نمی‌پرهیزید

۱۲۵

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

بدرستی که من برای شما رسولی امینم

۱۲۶

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید از خدا و فرمان برید مرا

۱۲۷

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و نمی‌خواهم از شما بر آن هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان

۱۲۸

أَتَّبِعُونَ بِكُلِّ رِيحٍ ءَايَةَ تَعْبَثُونَ

آیا بنا میکنید بهر جای بلندی علامتی که بازی کنید

۱۲۹

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ

و فرا میگیرید ابگیرها و یا قصرهای محکم باشد که شما جاوید بمانید

۱۳۰

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ

و چون حمله میکنید حمله میکنید ستمکاران

۱۳۱

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید از خدا و فرمان برید مرا

۱۳۲

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ

و بترسید از آنکه امداد کرد شما را بانچه میدانید

۱۳۳

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ

امداد کرد شما را بچهارپایان و پسران

۱۳۴

وَجَنَّتِ وَعُيُونٍ

و بوستانها و چشمهها

۱۳۵

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

بدرستی که من میترسم بر شما از عذاب روزی بزرگ

۱۳۶

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَطْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ

گفتند یکسانست بر ما خواه پند دهی ما را یا نبوده باشی از پند دهندگان

إِنْ هَذَا إِلَّا خُلِقَ الْأَوَّلِينَ

نیست این مگر عادت پیشینیان

۱۳۸ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

و نباشیم ما عذاب شدگان

۱۳۹ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

پس تکذیب کردند او را پس هلاکشان کردیم بدرستی که در آن هر آینه آیتی است و نباشد اکثرشان مؤمنان

۱۴۰ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان

۱۴۱ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ

تکذیب کردند ثمود رسولان را

۱۴۲ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَحُوهُمْ صَلِحْ أَلَّا تَتَّقُونَ

آنگاه که گفت ایشان را برادرشان صالح آیا نمی پرهیزید

۱۴۳ إِنْ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

بدرستی که من برای شما فرستاده امینم

۱۴۴ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید از خدا و اطاعت کنید مرا

۱۴۵ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

و نمی‌خواهم از شما بر آن هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان

۱۴۶ أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هَلَهْنَا ءَامِنِينَ

آیا وا گذاشته میشوید در آنچه هست آنجا ایمنان

۱۴۷ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

در بوستانها و چشمه‌ها

۱۴۸ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ

و زراعت‌ها و نخلی که شکوفه‌اش لطیف است

۱۴۹ وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ

و میتراشید از کوه‌ها خانه‌هایی کامرانان

۱۵۰ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید از خدا و اطاعت کنید مرا

۱۵۱ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ

و اطاعت نکنید امر اسراف کنندگان را

۱۵۲ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

آنان که فساد میکنند در زمین و اصلاح نمیکنند

۱۵۳ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمَسْحَرِينَ

گفتند جز این نیست که تو از سحرشدگانی

۱۵۴ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بَآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

نیستی تو مگر انسانی مانند ما پس بیاور آیتی اگر هستی از راستگویان

۱۵۵ قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ

گفت این ناقه ایست مر آنرا آبخورش و مر شما راست آبخورش روزی معین

۱۵۶ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءِ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ

و مس نکنیدش ببدی پس بگیرد شما را عذاب روزی بزرگ

۱۵۷ فَعَقَرُوهَا فَأَصْبَحُوا نَدِيمِينَ

پس پی کردند آنرا پس گشتند پشیمانان

۱۵۸ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

پس گرفت ایشان را عذاب بدرستی که در آن هر آینه آیتی است و نباشند اکثرشان گروندگان

۱۵۹ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ

تکذیب کردند قوم لوط رسولان را

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ

چون گفت ایشان را برادرشان لوط آیا نمی‌پرهیزید

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

بدرستی که من برای شما فرستاده امینم

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید از خدا و فرمان برید از من

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ
الْعَالَمِينَ

و نمی‌خواهم از شما بر آن هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر
پروردگار جهانیان

أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ

آیا می‌آیید مذکرها را از جهانیان

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ
قَوْمٌ عَادُونَ

و وا میگذارید آنچه را آفرید برای شما پروردگار شما از
جفت هاتان بلکه شما گروهی تعدی‌کنندگانید

قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ

گفتند هر آینه اگر باز نایستی ای لوط هر آینه خواهی شد از
بیرون شدگان

قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ

گفت بدرستی که من بکردار شما از دشمنانم

رَبِّ نَجِّي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ

پروردگارا برهان مرا و اهل‌م را از آنچه میکنند

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ

پس رهانیدیم او را و اهلش را همه

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ

مگر پیرزنی در بازماندگان

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ

سپس هلاک کردیم دیگران را

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ

و بارانیدیم بر ایشان بارانی پس بد بود باران بیم‌کرده
شدگان

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ

بدرستی که در آن هر آینه آیتی است و نباشند اکثرشان
گروندگان

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان

كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ

تکذیب کردند اصحاب ایکه مرسلان را

إِذْ قَالَ لَهُمُ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ

آنگاه که گفت ایشان را شعیب آیا نمی‌پرهیزید

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

بدرستی که من برای شما فرستاده امینم

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید از خدا و اطاعت کنید مرا

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ
الْعَالَمِينَ

و نمی‌خواهم از شما بر آن هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر
پروردگار جهانیان

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ

تمام دهید پیمانه را و نه باشید از زیان‌رسانندگان

وَزِنُوا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ

و وزن کنید با ترازوی درست

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْنُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ

و کم نکنید بر مردمان چیزهایشان را و تبهکاری نکنید در
زمین افساد‌کنندگان

وَأَتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْحَبِيلَةَ الْأُولِينَ

و بپرهیزید از آنکه آفرید شما را و خلق پیشینیان را

۱۸۵ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ

گفتند حتما تو از سحر شدگانی

۱۸۶ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِن نَّظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ

و نیستی تو مگر انسانی مانند ما و بدرستی که گمان میبریم ترا که هر آینه از دروغگویانی

۱۸۷ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

پس فرود آر بر ما پاره‌ها از آسمان اگر هستی از راستگویان

۱۸۸ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً يَا مُوسَىٰ

گفت پروردگار من داناتر است بآنچه می‌کنید

۱۸۹ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

پس تکذیب کردند او را پس گرفتشان عذاب روز سایبان آتشبار بدرستی که آن بود عذاب روزی بزرگ

۱۹۰ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَن كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ

بدرستی که در آن هر آینه آیتی است و نباشد اکثرشان گروندگان

۱۹۱ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و بدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان

۱۹۲ وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و بدرستی که آن فرو فرستادن پروردگار جهانیانست

۱۹۳ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ

فرود آورد آنرا روح الامین (جبرئیل)

۱۹۴ عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ

بر دلت تا باشی از بیم دهندگان

۱۹۵ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ

بلغت عربی روشن

۱۹۶ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأُولِينَ

و بدرستی که آن هر آینه باشد در کتب پیشینیان

۱۹۷ أَوَلَمْ يَكُن لَّهُمْ آيَةٌ أَن يَعْلَمَهُ عُلَمَاؤُ بَنِي إِسْرَائِيلَ

آیا نباشد ایشان را آیتی اینکه میدانند آنرا علماء بنی اسرائیل

۱۹۸ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ

و اگر فرستاده بودیم آنرا بر بعضی از عجمها

۱۹۹ فَقرَأَهُ عَلَيْهِم مَّا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ

و میخواند آنرا بر ایشان نبودند بان گروندگان

۲۰۰ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

همچنین سلوک داشتیم آنرا در دلهای گناهکاران

۲۰۱ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

ایمان نمیآوردند بان تا آنکه ببینند عذاب دردناک را

۲۰۲ فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

پس بیاید ایشان را ناگهان و ایشان ندانند

۲۰۳ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ

پس گویند آیا ما مهلت داده شدگانیم

۲۰۴ أَفِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ

آیا بعذاب ما شتاب دارند

۲۰۵ أَفَرَأَيْتَ إِن مَّتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ

آیا دیده‌ای اگر کامیاب سازیم ایشان را سالها

۲۰۶ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَّا كَانُوا يُوعَدُونَ

پس آید ایشان را آنچه هستند وعده شدگان

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ

کفایت نکند از ایشان آنچه بودند کامیاب می‌شدند

۲۰۸ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ

و هلاک نکردیم هیچ قریه را مگر که بود آنرا بیم دهندگان

۲۰۹ ذِكْرِي وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ

پند دادنی و نباشیم ستمکاران

۲۱۰ وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيْطَانُ

و فرود نیاوردند آنرا شیاطین

۲۱۱ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ

و نمی‌سزد ایشان را و نمیتوانند

۲۱۲ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعَزُولُونَ

بدرستی که ایشان از شنیدن هر آینه ممنوعند

۲۱۳ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءآخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ

پس مخوان با خدا الهی دیگر را پس بشوی از عذاب شدگان

۲۱۴ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ

و بترسان خویشانت را که نزدیکترند

۲۱۵ وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

و فرود آور بالت را بر آنکه پیروی کرد ترا از گروندگان

۲۱۶ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ

پس اگر نافرمانی کنند پس بگو بدرستی که من بیزارم از آنچه میکنید

۲۱۷ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

و توکل کن بر خدای غالب مهربان

۲۱۸ الَّذِي يَرِنُّكَ حِينَ تَقُومُ

آنکه می‌بیند ترا وقتی که برخیزی

۲۱۹ وَتَقَلَّبَكَ فِي السَّجِدِينَ

و گردیدنت را از حالی بحالی در سجده کنندگان

۲۲۰ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

بدرستی که او شنوای دانا است

۲۲۱ هَلْ أَنْبِئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنْزَلُ الشَّيْطَانُ

آیا خبر دهم شما را بر کسی که نازل میشود (بر او) شیاطین

۲۲۲ تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ

نازل میشود بر هر دروغگوی گناهکاری

۲۲۳ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ

فرا دارند گوش و اکثرشان دروغگویانند

۲۲۴ وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ

و شاعران پیروی میکنند ایشان را گمراهان

۲۲۵ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ

آیا ندیدی که ایشان در هر وادی سرگشته‌اند

۲۲۶ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ

و آنکه ایشان میگویند آنچه را که نمی‌کنند

۲۲۷ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا
وَأَنْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا^ط وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا^ط أَيَّ
مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ

مگر آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و یاد کردند خدا را بسیار و انتقام کردند از بعد آنکه ظلم کرده شدند و بزودی میدانند آنان که ستم کردند که بکدام جای بازگشت بر میگردند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْقُرْءَانِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ

اینست آیتهای قرآن و کتاب روشن

هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

هدایت است و بشارت برای مؤمنان

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَآنانکه بپا دارند نماز را و میدهند زکوة را و ایشان باختر
ایشانند یقین دارندإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيْنًا لَهُمْ أَعْمَلَهُمْ فَهُمْ
يَعْمَهُونَبدرستی که آنان که ایمان نمیآورند باختر آراستیم برای
ایشان کارهایشان را پس ایشان حیران میباشندأُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ
الْأَخْسَرُونَآنها آنانند که ایشان را است بدی عذاب و ایشان در آخرت
ایشانند زیانکاران

وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْءَانَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ

و بدرستی که تو هر آینه داده میشوی قرآن از طرف
درستکار داناإِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاءَتِيكُمْ مِنْهَا
بِخَبْرٍ أَوْ ءَاتِيكُمْ بِشَهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَآنگاه که گفت موسی باهلش بدرستی که من دیدم آتشی را
بزودی میآورم برای شما از آن خبری یا آرم شما را شعله
گیراینده باشد که شما گرم شویدفَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا
وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَپس چون آمد آتزا ندا کرده شد که برکت داده شد آنکه
باشد در آن آتش و آنکه باشد پیرامون آن و منزه است خدا
پروردگار جهانیان

يَمُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

ای موسی بدرستی که منم خدای غالب درستکردار

وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ
يُعَقِّبْ يَمُوسَى لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَو بینداز عصایت را پس چون دید آتزا که حرکت میکند گویا
که آن ماریست باریک برگشت باز پس رونده و التفات
نمود ای موسی مترس بدرستی که نمیترسد نزد من
پیامبران مرسل

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ

مگر آنکه ظلم کرد سپس بدل آورد نیکی را بعد از بدی
بدرستی که من آمرزنده مهربانموَأَدْخُلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي
تِسْعِ ءَايَاتٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَو داخل کن دستت را در گریبانت که بیرون آید سفید
نورانی بدون بدی در نه آیت بسوی فرعون و قومش
بدرستی که ایشان باشند قومی فاسق

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ ءَايَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

پس چون آمد ایشان را آیتهای ما روشن گفتند این
سحریست آشکار

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنطِقَ
الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ۗ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ
يُوزَعُونَ

حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ التَّمَلِّ قَالَتْ نَمَلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ
ادْخُلُوا مَسَكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أُوذِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ
نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهَدَ أَمْ كَانَ مِنَ
الْغَائِبِينَ

لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ ۗ أَوْ لِيَأْتِنِي بِسُلْطَنٍ
مُّبِينٍ

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ ۗ وَجِئْتُكَ
مِن سَبَأٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ

و انکار کردند آنرا در حالی که یقین داشتند آنرا نفسهانشان
از راه ستم و کبر پس بنگر چگونه باشد انجام کار تبهکاران

و هر آینه دادیم داود و سلیمان را دانش و گفتند سپاس
خدائی را که برتری داد ما را بر بسیاری از بندگانش که
مؤمنانند

و وارث شد سلیمان داود را و گفت ای مردم آموخته شدیم
نطق پرنده را و داده شدیم از همه چیز بدرستی که این هر
آینه آن مزیتی است آشکار

و جمع شدند برای سلیمان لشگرهایش از جن و انس و
پرنده پس ایشان باز داشته میشوند

پس چون آمدند بر وادی مورچهها گفت مورچه‌ای ای
مورچهها داخل شوید در مسکنهاتان در هم نشکند شما را
سلیمان و لشگریانش و ایشان ندانند

پس تبسم نمود خندان از گفتار آن و گفت پروردگارا الهامم
کن که شکر کنم نعمت ترا که انعام کردی بر من و بر پدر و
مادرم و آنکه بکنم نیکی را که پسندی آنرا و داخل کن مرا
برحمتت در بندگانت که شایسته‌اند

و جویا شد پرنده را پس گفت چیست مرا که نمی‌بینم
هدهد را یا باشد از غائبان

هر آینه عذابش کنم البته عذابی سخت یا هر آینه بکشم او
را البته یا هر آینه بیاورد مرا البته حجتی آشکار

پس درنگ نمود نه دور پس گفت احاطه کردم بانچه احاطه
نکرده بان و آوردم ترا از سبا خبری بحقیقت

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۞

قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِنِّي أَتِيَةٌ إِلَىٰ كِتَابِ كَرِيمٍ

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَّا تَعْلَمُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ

قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَبَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ

بدرستی که من یافتم زنی را که پادشاهی میکند بر ایشان و داده شده از همه چیز و او را تختی است بزرگ

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

یافتم او را و قومش را سجده میکردند آفتاب را از غیر خدا و آراسته ایشان را شیطان کردارشانرا پس باز داشته ایشان را از راه پس ایشان راه نیابند

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

چرا سجده نمیکنند خدائی را که بیرون میاورد پنهان را در آسمانها و زمین و میداند آنچه را نهان دارید و آنچه آشکار میکنید

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

خدا نیست الهی جز او که پروردگار عرش بزرگست

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

گفت بزودی خواهم دید آیا راست گفته‌ای یا هستی از دروغگویان

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

ببر این نامه مرا پس بیندازش بر ایشان پس روی بگردان از ایشان پس بین چه جواب میگویند

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

گفت ای جماعت بدرستی که افکنده شد بسوی من نامه‌ای گرامی

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

بدرستی که آن از سلیمانست و بدرستی که آنست بنام خداوند بخشاینده مهربان

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

گفت ای جماعت فتوی دهید مرا در کارم نیستم عزم کننده کاری تا شما حاضر شوید با من

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

گفتند ما صاحبان قدرتیم و صاحبان کارزار سخت و دستور با تست پس بنگر که چه میفرمائی

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

گفت بدرستی که شاهان چون داخل شوند بقریه‌ای تباه میسازند آنرا و میگردانند عزیزان اهل آنرا ذلیلان و همچنین میکنند

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

و بدرستی که من میفرستم بسوی ایشان هدیه‌ای و منتظرم که بچه بر میگردند فرستادگان

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنَ قَالَ ائْتِدُونِنِ بِمَالٍ فَمَا ءَاتَيْنِ ءَ اللّٰهُ
خَيْرٌ مِّمَّا ءَاتَكُمۡۚ بَلْ اَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ

اَرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَاْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ
مِّنْهَا اَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ

قَالَ يَا يٰٓأَيُّهَا الْمَلٰٓئِكَةُ اِيۡكُمْ يٰٓاٰتِيۡنِيۡ بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ يَّاْتُوۡنِيۡ
مُسْلِمِيۡنَ

قَالَ عِفْرِیۡتُۙ مِّنَ الْجِنِّ اَنَا ءَاۡتِيۡكَ بِهٖۙ قَبْلَ اَنْ تَقُوۡمَ مِّنْ
مَّقَامِكَ ؕ وَاِنِّيۡ عَلَيۡهِ لَقَوِيۡٓ اٰمِيۡنٌ

قَالَ الَّذِيۡ عِنۡدَهُۥ عِلۡمٌ مِّنَ الْكِتٰبِ اَنَا ءَاۡتِيۡكَ بِهٖۙ قَبْلَ اَنْ
يَّرۡتَدَّ اِلَيْكَ طَرۡفُكَۚ فَلَمَّا رَءَاهُ مُسۡتَقِرًّا عِنۡدَهُۥۙ قَالَ هٰذَا مِّنْ
فَضْلِ رَبِّيۡ لِيَبۡلُوۡنِيۡ ءَاَشۡكُرُۙ اَمْ اَكۡفُرُۙ وَمَنْ شَكَرَ فَاِنۡمَا
يُشۡكُرُ لِنَفْسِهٖۙ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ رَبِّيۡ غَنِيٌّ كَرِيۡمٌ

قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنۡظُرُ اَتَهۡتَدِيۡۙ اَمْ تَكُوۡنُ مِّنَ
الَّذِيۡنَ لَا يَهۡتَدُوۡنَ

فَلَمَّا جَاۡءَتْ قِيۡلَ اَهۡلَكۡذَا عَرْشُكِۙ قَالَتْ كَاٰنُهُۥ هُوَ وَاُوۡتِيۡنَا
الْعِلۡمَ مِّنۡ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسۡلِمِيۡنَ

وَصَدَّهَا مَا كَانَتۡ تَعۡبُدُ مِّنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ ؕ اِنَّهَا كَانَتۡ مِّنۡ قَوۡمٍ
كٰفِرِيۡنَ

قِيۡلَ لَهَا اُدۡخِلِيۡ الصَّرۡحَۙ فَلَمَّا رَاَتْهُ حَسِبۡتَهُۥ جُحَّةً وَكَشَفَتۡ
عَنۡ سَاقِيۡهَاۙ قَالَ اِنَّهُۥ صَرۡحٌ مُُّمَرَّدٌ مِّنۡ قَوَارِيۡرَ ؕ قَالَتْ رَبِّ
اِنِّيۡ ظَلَمْتُ نَفْسِيۡ وَاَسۡلَمْتُ مَعَ سُلَيْمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيۡنَ

پس چون آمدند بر سلیمان گفت آیا مدد میکنید مرا بمال
پس آنچه داده مرا خدا بهتر است از آنچه داده شما را بلکه
شما بهدیه خود شاد میشاید

برگرد بسوی ایشان پس خواهیم آورد ایشان را لشگرهائی
که طاقت نباشد ایشان را بر آنها و هر آینه بیرون خواهیم
کرد ایشان را از آن ذلیلان و ایشان خوار باشند

گفت ای جماعت کدامتان میاورد بمن تخت او را پیش از
آنکه آیند مرا متقادان

گفت دیوی از جن من میاورم آنرا پیش از آنکه برخیزی از
جایت و بدرستی که من بر آن هر آینه توانای امینم

گفت آنکه نزد او علمی از کتاب بود من میاورم آنرا پیش از
آنکه برگردد بسوی تو چشم تو پس چون دیدش قرار یافته
بنزد خود گفت این از فضل پروردگار منست تا بیازماید مرا
آیا شکر میگویم یا ناسپاسی میکنم و کسی که شکر کند پس
حتما شکر میکند برای خود و کسی که ناسپاسی کند پس
بدرستی که پروردگار من بی نیاز کریمست

گفت ناشناخت کنید برای او تختش را ببینیم آیا راه مییابد
یا باشد از آنان که نمییابند

پس چون آمد گفته شد آیا اینچنین است تخت تو گفت گویا
آنست و داده شدیم علم را پیش از آن و بودیم مسلمانان

و باز داشته بود او را از آنچه بود که میپرستید از غیر خدا
بدرستی که او بود از گروه کافران

گفته شد بوی که داخل شو در صحن پس چون دید آنرا
پنداشتش آب بسیار و بالا زد جامه از دو ساقش گفت
بدرستی که آن صحنی است ساده از آبگینهها گفت
پروردگارا من ستم کردم بر خود و اسلام آوردم با سلیمان
بخدائیکه پروردگار جهانیان است

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ

۴۶

قَالَ يَاقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

۴۷

قَالُوا أَطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَيْرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ

۴۸

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

۴۹

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

۵۰

وَمَكْرُؤًا مَكَرًا وَمَكْرَنَا مَكَرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

۵۱

فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ

۵۲

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

۵۳

وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

۵۴

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَلْحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ

۵۵

أَيِّنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

و بحقیقت فرستادیم بسوی ثمود برادرشان صالح را که بپرستید خدا را پس آنگاه ایشان دو فرقه شدند که نزاع میکردند

گفت ای قوم چرا بشتاب می‌خواهید بدی را پیش از خوبی چرا آموزش نمی‌خواهید از خدا باشد که شما رحم شوید

گفتند فال بد گرفتیم بتو و بانکه با تست گفت منشأ فال بد شما نزد خدا است بلکه شما گروهی هستید که مبتلا میشوید

و بود در شهر نه نفر که افساد میکردند در زمین و اصلاح نمیکردند

گفتند سوگند خوردیم با هم بخدا که هر آینه شیخون می‌زینیم او را و اهلش را سپس هر آینه می‌گوئیم وارث او را که حاضر نبودیم در جای هلاک اهل او و بدرستی که ما هر آینه راستگویانیم

و مکر کردند مکر کردنی و مکر کردیم مکر کردنی و ایشان نمی‌دانستند

پس بنگر چگونه بود سرانجام مکرشان که ما هلاک کردیم ایشان را و قومشان را همگی

پس اینست خانه‌هاشان فرو ریخته بسبب آنکه ظلم کردند بدرستی که در این هر آینه آیتی است قومی را که بدانند

و نجات دادیم آنان را که ایمان آوردند و بودند پرهیز میکردند

و لوط را چون گفت قومش را آیا می‌آئید آنکار زشت را و شما می‌بینید

آیا هر آینه شما می‌آئید بمردان از روی شهوت از غیر آنان بلکه شما گروهی هستید که جهل می‌ورزید

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۖ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ

۵۷

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ ۖ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ ۖ قَدَّرْنَا لَهَا مِنَ الْغَابِرِينَ

۵۸

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذَرِينَ

۵۹

۳۳۱ ر

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۗ ءَآلَهُ خَيْرٌ ۖ
أَمَّا يُشْرِكُونَ

۶۰

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ۖ ذَاتَ بَهْجَةٍ ۖ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ
تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ۗ ءَآلَهُ ۖ مَعَ اللَّهِ ۖ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ

۶۱

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا
رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ ءَآلَهُ ۖ مَعَ اللَّهِ ۖ بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

۶۲

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ
وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ ءَآلَهُ ۖ مَعَ اللَّهِ ۖ قَلِيلًا ۖ مَا
تَذَكَّرُونَ

۶۳

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۖ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيْحَ
بُشْرًا ۖ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ ءَآلَهُ ۖ مَعَ اللَّهِ ۖ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا
يُشْرِكُونَ

پس نبود جواب قومش مگر اینکه گفتند بیرون کنید آل لوط را از قریه خودتان که ایشان مردمی هستند که پاکی میجویند

پس نجات دادیم او و اهلش را مگر زنش را که مقرر داشتیم او را که باشد از آن بازماندگان

و بارانیدیم بر ایشان بارانی پس بد بود باران بیم شدگان

بگو ستایش خدا راست و سلام بر بندگانش آنانکه برگزید آیا خدا بهتر است یا آنچه شرک میاورند

آیا کیست آنکه آفرید آسمانها و زمین را و فرو فرستاد برای شما از آسمان آبی پس رویانیدیم بان باغهای سرسبز و خرم نباشد شما را که برویانید درخت آنها را آیا الهی است با خدا بلکه ایشان گروهی هستند که عدول میکنند

آیا آنکه گردانید زمین را مستقر و قرار داد در میانش نهرها و گردانید برای آن کوههای ثابت و قرار داد میان دو دریا حائلی آیا الهی است با خدا بلکه اکثر ایشان نمیدانند

آیا آنکه اجابت میکند مضطر را چون بخواندش و رفع میکند بدی را و میگرداند شما را جانشینان در زمین آیا الهی است با خدا اندک پند میگیرید

آیا کیست آنکه راه مینماید شما را در تاریکیهای خشکی و دریا و آنکه میفرستد بادها را بشارت پیشاپیش رحمتش آیا الهی است با خدا برتر است خدا از آنچه شرک میاورند

أَمَّنْ يَبْدُوْا أَلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهُرْ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ
وَالْأَرْضِ ۗ أَعِلَّهُ مَعَ اللّٰهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللّٰهُ وَمَا
يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ

بَلِ أَدْرَاكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ ۗ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْهَا ۗ بَلْ هُمْ
مِنْهَا عَمُونَ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَعِذَا كُنَّا تُرَابًا وَعَابَاؤُنَا أَنِنَا لَمُخْرَجُونَ

لَقَدْ وَعِدْنَا هَذَا نَحْنُ وَعَابَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ ۗ إِن هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ
الْأَوَّلِينَ

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ ۖ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ رَدْفٌ لَّكُمْ بَعْضُ الَّذِي
تَسْتَعْجِلُونَ

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَشْكُرُونَ

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَفُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

آیا کیست آنکه نخست آفرید خلق را پس اعاده میکندش و
آنکه روزی دهد شما را از آسمان و زمین آیا الهی است با
خدا بگو بیاورید دلالتان را اگر هستید راستگویان

بگو نمیداند آنکه باشد در آسمانها و زمین غیب را مگر خدا
و نمی دانند که کی بر انگیخته می‌شوند

بلکه بکمال رسید علمشان در آخرت بلکه ایشان در شکند
از آن بلکه ایشان از آن کورند

و گفتند آنانکه کافر شدند آیا چون شدیم خاک و همچنین
پدران ما آیا بدرستی که ما بیرون شدگانیم

بحقیقت وعده داده شدیم اینرا ما و پدرانمان از پیش
نیست این مگر افسانه‌های گذشتگان

بگو سیر کنید در زمین پس بنگرید چگونه شد انجام کار
گناهکاران

و اندوه مخور بر ایشان و مباش در تنگی از آنچه مگر
میکنند

و میگویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید راستگویان

بگو شاید که برسد شما را برخی از آنچه بشتاب میخواهید

و بدرستی که پروردگار تو هر آینه صاحب تفضل است بر
مردم و لیکن بیشترشان شکر نمی‌کنند

و بدرستی که پروردگار تو هر آینه میداند آنچه را که پنهان
دارد سینه هاشان و آنچه آشکار میکنند

و نیست هیچ نهانی در آسمان و زمین مگر که هست در
کتابی آشکار

بدرستی که این قرآن می‌سراید بر بنی اسرائیل اکثر آنچه
ایشان در آن اختلاف میکنند

وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ

و بدرستی که آن هر آینه هدایت و رحمتست گروندگانرا

۷۸

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

بدرستی که پروردگار تو داوری میکند میانشان بحکمش و اوست غالب دانا

۷۹

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ

پس توکل کن بر خدا بدرستی که تو بر حقی آشکار

۸۰

إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمَعُ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ

بدرستی که تو نمی‌شنوای مردگان را و نمی‌شنوای به کران ندا را چون برگردند پشت کنندگان

۸۱

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَنِ ضَلَّاتِهِمْ ۗ إِن تَسْمَعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ

و نیستی تو راه نمای کوران از گمراهیشان و نمی‌شنوای مگر آنرا که ایمان آورد بآیتهای ما پس ایشان مسلمانانند

۸۲

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ

و چون واقع شود گفتار بر ایشان بیرون آریم برای ایشان جنبنده از زمین که سخن کند با ایشان که مردمان بودند آیت‌های ما را یقین نداشتند

۸۳

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ

و روزی که حشر میکنیم از هر امتی گروهی را از آنکه تکذیب کند آیتهای ما را پس ایشان باز داشته میشوند

۸۴

حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا عِلْمًا ۖ أَمْ آذًا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

تا چون آیند گوید آیا تکذیب کردید آیت‌های مرا و احاطه نداشتید بانها از راه علم آیا چه چیز بود که می‌کردید

۸۵

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِم بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ

و واقع شد گفتار برایشان بسبب ظلمی که کردند پس ایشان سخن نمی‌گویند

۸۶

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ إِن فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

آیا ندیدند که ما قرار دادیم شب را تا آرام گیرند در آن و روز را روشن بدرستی که در این هر آینه آیتهاست برای گروهی که می‌گردند

۸۷

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ ۚ وَكُلُّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ

و روزی که دمیده شود در صور پس بهراسد هر که در آسمانها و هر که در زمین است مگر آنکه خواهد خدا و همه آیند او را ذلیلان

۸۸

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ۗ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ إِنَّهُ ۖ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ

و می‌بینی کوهها را پنداری آنها را ساکن و آنها می‌روند بروش ابر صنع خدائی که درست ساخت همه چیز را بدرستی که او آگاهست بانچه میکنید

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَزَعِ يَوْمِئِذٍ
عَامِنُونَ

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ
إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ
شَيْءٍ ۗ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ ۗ فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ
وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ ۗ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
طسّم

طسم

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

اینست آیت‌های کتاب روشن

نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَّبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

میخوانیم بر تو از خبر موسی و فرعون براستی برای قومی
که می‌گروند

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ
طَائِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ
مِنَ الْمُفْسِدِينَ

بدرستی که فرعون برتری یافت در زمین و گردانید اهل
آنرا گروه گروه ضعیف میداشت گروهی را از ایشان
میکشت پسرانشان را و زنده نگه میداشت زنانشان را
بدرستی که او بود از فساد کنندگان

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُّوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ
أُيَمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ

و می‌خواهیم که منت گذاریم بر آنان که ضعیف داشته شده
بودند در زمین و بگردانیمشان پیشوایان و بگردانیمشان
وارثان روی زمین

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا
رَجُلَيْنِ يَقْتُلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ ۖ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ ۖ
فَأَسْتَغْنَاهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ ۖ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ ۖ فَوَكَرَهُ
مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ ۖ إِنَّهُ
عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ ۗ إِنَّهُ هُوَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اُسْتَنْصَرَهُ
بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ ۚ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَعَوِيُّ مُّبِينٌ

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَىٰ
أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ ۗ إِنَّ تُرِيدُ إِلَّا
أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ
الْمُصْلِحِينَ

وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَأَ
يَأْتِمُرُونَ بِكَ لِيقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۗ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ

۱۵

۱۶

۱۷

۱۸

۱۹

۲۰

۲۱

و چون رسید بکمال قوتش و اعتدال یافت دادیم او را
حکمت و دانش و همچنین پاداش می‌دهیم نیکوکاران را

و داخل شد در شهر بهنگام غفلتی از اهل آن پس یافت در
آن دو مرد که کارزار میکردند این از شیعه او و این از
دشمنش پس بیاری طلبید او را آنکه بود از شیعه‌اش بر
علیه آنکه بود از دشمنش پس مشت زد او را موسی پس
کشت او را گفت این از کار شیطان بود بدرستی که او
دشمنی است گمراه کننده آشکارا

گفت پروردگارا من ستم کردم بر خودم پس بیاور مرا پس
آمرزید او را بدرستی که اوست آمرزنده مهربان

گفت پروردگارا بآنچه انعام کردی بر من پس هرگز نشوم
پشتیبان گنه کاران

پس گشت در آن شهر ترسان مترصد بود پس ناگاه آنکه
بیاری طلبیده بود او را دیروز بفریاد خواست او را گفت او
را موسی بدرستی که تو هر آینه گمراهی آشکار

پس چون خواست که حمله کند بانکه او دشمن بود باندو
گفت ای موسی آیا میخواهی بکشی مرا همچنانکه کشتی
کسی را دیروز نمی‌خواهی جز اینکه باشی ستمکار در زمین
و نمی‌خواهی که باشی از اصلاح کنندگان

و آمد مردی از انتهای آن شهر که می‌شتافت گفت ای موسی
بدرستی که جماعت مشورت می‌کنند در باب تو تا بکشندت
پس بیرون رو بدرستی که من ترا از خیرخواهانم

پس بیرون رفت از آن ترسان که مترصد میبود گفت
پروردگارا نجاتم ده از گروه ستمکاران

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ
السَّبِيلِ

۲۳

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ
وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ ۗ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا
لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصَدِرَ الرِّعَاءُ ۗ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ

۲۴

فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ
مِن خَيْرٍ فَقِيرٌ

۲۵

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي
يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ
عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

۲۶

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَجِرْهُ ۗ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَجَرْتَ
الْقَوِيُّ الْأَمِينُ

۲۷

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ
تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حِجَابٍ ۗ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا
أُرِيدُ أَنْ أَمْسُقَ عَلَيْكَ سِتْرًا ۗ فَإِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ
الصَّالِحِينَ

۲۸

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ ۗ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ
عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

و چون متوجه شد بسوی مدین گفت امید است که
پروردگارم راه نماید مرا براه راست

و چون وارد شد باب مدین یافت بر آن گروهی را از مردم
که آب میدادند مواشی خود را و یافت در کنار ایشان دو زن
را که منع میکردند مواشی خود را از آب گفت چیست کار
شما گفتند آب نمیدهیم تا باز گردند شبانان و پدر ما
پیربست بزرگ

پس آب داد برای آنها سپس برگشت بسوی سایه پس گفت
پروردگارا بدرستی که من بآنچه فرو فرستادی بر من از خیر
محتاجم

پس آمد او را یکی از آن دو که راه میرفت با شرم پس
گفت بدرستی که پدرم میخواند ترا تا پاداش دهد ترا مزد
آنچه آب دادی برای ما پس چون آمدش و نقل کرد بر او
داستانها را گفت مترس نجات یافتی از گروه ستمکاران

گفت یکی از آن دو ای پدر اجیر گیر او را بدرستی که بهتر
کسی است که اجیر میگیری توانا و درستکار است

گفت که من میخواهم تزویج کنم بتو یکی از ایندو دخترم را
بر آنکه اجیر شوی مرا هشت سال پس اگر تمام کردی ده
سال را پس از نزد تست و نمی خواهم که سخت گیرم بر تو
بزودی میبینی مرا بخواست خدا از شایستگان

گفت اینست میانه من و میانه تو هر کدام از آن دو مدت را
بسر بردم نباشد تعدی بر من و خداوند بر آنچه میگوئیم
وکیل است

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ ۚ آنَسَ مِنْ جَانِبِ
الطُّورِ نَارًا ۗ قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي
آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ

پس چون بسر برد موسی مدت را و روان شد با اهلش دید
از جانب طور آتشی گفت اهلش را درنگ نمایند بدرستی که
من دیدم آتشی را شاید که آورم بشما از آن خبری یا پاره از
آتش باشد که شما گرم شوید

فَلَمَّا أَتَتْهَا نُودِيَ مِنَ شَطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَن يَمُوسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ

پس چون آمد به آن ندا شد از کنار آن وادی جانب راستش
در آن بقعه برکت داده شده از آن درخت ای موسی
بدرستی که منم خدا پروردگار جهانیان

وَأَن أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّىٰ مُدَبِّرًا
وَلَمْ يُعَقِّبْ ۚ يَمُوسَىٰ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ ۗ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ

و اینکه بیفکن عصایت را پس چون دید آنرا که حرکت
میکرد گویا بود ماری باریک برگشت به پشت و تعقیب نکرد
ای موسی بیا و مترس بدرستی که تو از ایمنانی

أَسْأَلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ
وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ ۗ فَذَنِكَ بُرْهَنَانِ مِنَ
رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

در آر دستت را در گریبانست که بیرون آید سفید نورانی
بدون بدی و فراهم آر بخودت بال خود را از ترس پس
ایندو دلیلند از پروردگارت بسوی فرعون و جماعتش
بدرستی که ایشان بودند گروهی تبهکار

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ

گفت پروردگارا من کشتم از ایشان کسی را پس میترسم
که بکشند مرا

وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا
يَصَدِّقُنِي ۗ إِنِّي أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ

و برادرم هارون که او فصیحتر است از من بزبان پس
بفرست او را با من مددکار که تصدیق کند مرا بدرستی که
من میترسم که تکذیب کنند مرا

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَنًا فَلَا
يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا ۚ أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمْ ۚ الْغَالِبُونَ

گفت بزودی قوی گردانیم بازوی ترا ببرادرت و قرار دهیم
برای شما تسلطی پس نمیرسند بشما بسبب آیتهای ما شما و
هر که پیروی شما کند غالبید

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرَى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوْلِيْنَ

۳۷

وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

۳۸

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْمَنُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ

۳۹

وَأَسْتَكَبرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ

۴۰

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ

۴۱

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ

۴۲

وَأَتْبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ

۴۳
۳۳۸

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

پس چون آمد ایشان را موسی بآیت‌های بطور روشن گفتند نیست این مگر سحری بافته شده و نشنیدیم ما اینرا در پدران پیشین خودمان

و گفت موسی پروردگار من دانتر است بکسیکه آمد بهدایت از نزدش و کسی که باشد او را عاقبت آنسرای بدرستی که رستگار نشوند ستمکاران

و گفت فرعون ای جماعت نمیدانم برای شما هیچ الهی غیر خودم پس بر افروز برای من ای هامان بر گل پس بساز برایم کوشکی باشد که من اطلاع یابم بر اله موسی و بدرستی که من می‌پندارمش از دروغگویان

و بزرگی کرد او و لشکرهايش در زمین بناحق و پنداشتند که ایشان بسوی ما بر نمیگردند

پس گرفتیم او را و لشکریانش را و انداختیمشان در دریا پس بنگر چگونه باشد انجام کار ستمکاران

و گردانیدیمشان پیشوایانی که میخوانند بسوی آتش و روز قیامت یاری نمی‌شوند

و پیامدشان در این دنیا لعنت و روز قیامت ایشان از رسوایانند

و بحقیقت دادیم موسی را کتاب از بعد آنکه نابود کردیم قرنهای پیشین را که وسیله بینشند برای مردم و هدایت و رحمت است باشد که ایشان پند گیرند

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ الْأَمْرَ وَمَا
كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ

و نبودی در جانب غربی هنگامی که صادر کردیم به موسی
امر را و نبودی تو از شاهدان در آنجا

وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ
ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءآيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا
مُرْسَلِينَ

و لیکن ما آفریدیم قرن‌ها را پس دراز شد بر ایشان عمر و
نبودی مقیم در میان اهل مدین که بخوانی بر ایشان
آیت‌های ما را و لیکن ما بودیم فرستندگان

۴۵

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحِمَةً مِّن رَّبِّكَ
لِئَلَّذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ

و نبودی بجانب طور آنگاه که ندا کردیم و لیکن رحمتی است
از پروردگارت تا بیم دهی گروهی را که نیامده ایشان را
هیچ بیم دهنده پیش از تو باشد که ایشان پند گیرند

۴۶

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا
لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءآيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ

و اگر نبود آنکه میرسید ایشان را مصیبتی بسبب آنچه
پیش فرستاد دست‌هایشان پس می‌گفتند پروردگارا چرا
نفرستادی بسوی ما رسولی که پیروی کنیم از آیت‌هایت و
بوده باشیم از گردندگان

۴۷

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ
مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا
سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ

و چون آمد ایشان را حق از نزد ما گفتند چرا داده نشد
مانند آنچه داده شد بموسی آیا کافر نشدند بانچه داده شد
بموسی از پیش گفتند دو سحرند که هم پشت شدند و
گفتند بدرستی که ما بهمه کافریم

۴۸

قُلْ فَاتُوا بِكِتَابِ مِّن عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ
إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بگو پس بیاورید کتابی را از نزد خدا که آن هدایت کننده
تر باشد از آن دو که پیروی کنم آنرا اگر هستید راستگویان

۴۹

فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ
أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بغير هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

پس اگر اجابت نکردند ترا پس بدان که پیروی میکنند هوی
و هوس خود را و کیست گمراه تر از کسی که پیروی کند
هوای خود را بدون هدایت از خدا بدرستی که خدا هدایت
نمی‌کند گروه ستمکاران را

۵۰

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

و بحقیقت پیوند دادیم برای ایشان گفتار را باشد که ایشان
پند گیرند

الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ

آنان که دادیمشان کتاب پیش از آن ایشان بان ایمان آوردند

وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا ءَامَنَّا بِهِ ۗ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا ۗ إِنَّا كُنَّا
مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ

و چون خوانده شود بر ایشان گویند گرویدیم بان بدرستی
که آن حقیقت از پروردگاران بدرستی که ما بودیم پیش از
آن منقادان

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

آن گروه داده شوند مزدشان را دو مرتبه بسبب آنچه صبر
کردند و دفع می‌کنند بخوبی بدی را و از آنچه روزیشان
کرده‌ایم انفاق می‌کنند

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ
أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ

و چون شنوند لغو را روی گردانند از آن و گویند ما راست
کردار ما و شما راست کردار خودتان سلام بر شما نمی‌جوئیم
(نخواهیم ما) نادانان را

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

بدرستی که تو هدایت نمی‌کنی آنرا که دوست داری و لیکن
خدا هدایت میکند آنرا که خواهد و او داناتر است براه
یافتگان

وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَضَّفُ مِنْ أَرْضِنَا ۗ أَو لَمْ
نُمْكِن لَّهُمْ حَرَمًا ءَامِنًا يُجَبِّيٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا
مِّن لَّدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

و گفتند اگر پیروی کنیم هدایت را با تو ر بوده می‌شویم از
سرزمین خودمان آیا جای ندادیم ایشان را حرمی با امن که
برده میشود بسوی آن ثمرهای همه چیز بهر روزی از نزد ما
و لیکن اکثرشان نمی‌دانند

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فِتْلِكَ مَسْكِنُهُمْ
لَمْ تُسْكَنْ مِّن بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ۗ وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ

و بسا هلاک گردانیدیم از قریه‌ها که بکفران گرائید
معیشت آنها پس اینست مسکنهایشان که مسکون نشد از
بعد ایشان مگر اندکی و هستیم ما وارثان

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا
يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا ۗ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا
ظَالِمُونَ

و نباشد پروردگارت که هلاک کند قریه‌ها را تا آنکه بر
انگیزد در مرکز آنها رسولی که بخواند بر ایشان آیتهای ما
را و نیستیم هلاک کننده قریه‌ها مگر که اهل آنها باشند
ظالمان

وَمَا أُوتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّا لَهَا وَمَا
عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

أَفَمَن وَعَدْنَاهُ وَعَدَّا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَن مَّتَّعْنَاهُ مَتَّعَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا
أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا
الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ

فَأَمَّا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَن يَكُونَ مِنَ
الْمُفْلِحِينَ

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۗ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ ۗ سُبْحَانَ
اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ ۗ وَلَهُ
الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

و آنچه داده شدید از چیزی پس مایه تعیش زندگانی دنیا
است و پیرایه‌اش و آنچه نزد خداست بهتر و پاینده‌تر است
آیا تعقل نمی‌کنید

آیا پس کسی که وعده دادیمش وعده خوب پس او یابنده
آنست مانند کسیست که دادیم او را مایه تعیش زندگانی
دنیا سپس او در روز قیامت از احضار شدگانست

و روزی که ندا کند ایشان را و گوید کجا بندگان من که
بودید گمان می‌بردید

گویند آنان که لازم آمد بر ایشان قول پروردگار را اینانند که
گمراه کردیم گمراهشان کردیم همانگونه که گمراه شدیم
بیزاری جستیم بسویت نبودند که ما را بیرستند

و گفته شد که بخوانید شریکاتان را پس بخوانند ایشان را
پس اجابتشان نکنند و بینند عذاب را اگر ایشان بودند که
هدایت میشدند

و روزی که ندا کند ایشان را پس گوید چه جواب دادید
فرستادگان را

پس کور شود برایشان خبرها در آنروز و ایشان سؤال
نشوند

پس اما کسی که توبه کند و ایمان آورد و بکند کار شایسته
پس امید است که باشد از رستگاران

و پروردگار تو میافریند آنچه بخواهد و بر میگزیند نباشد
ایشان را اختیار منزه است خداوند و برتر است از آنچه
شرک میاورند

و پروردگار تو میداند آنچه را نهان میدارد سینه هاشان و
آنچه را آشکار میکنند

و او است خداوند نیست الهی جز او او راست ستایش در
دنیا و آخرت و او راست حکم و بسوی او بر میگردید

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَوْ لَا تَسْمَعُونَ

بگو خبر دهید اگر گرداند خدا بر شما شب را پاینده تا روز
قیامت کیست الهی جز خدا که بیاورد شما را روشنایی آیا
پس نمی‌شنوید

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ
أَوْ لَا تُبْصِرُونَ

بگو خبر دهید که اگر گرداند خدا بر شما روز را پاینده تا
روز قیامت کیست الهی جز خدا که بیاورد شما را شبی که
آرام گیرید در آن آیا پس نمی‌بینید

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ
وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و از رحمتش گردانید برای شما شب و روز را تا بیارامید در
آن و تا بجوئید از فضلش و باشد که شما شکر کنید

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

و روزی که ندا کند ایشان را پس گوید کجایند انبازان من
که بودید که گمان میبردید

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا
أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

و بر آوردیم از هر امتی شاهدهی را پس گفتیم بیاورید
دلایلتان را پس دانستند که حق خدا راست و گمشد از
ایشان آنچه بودند افتراء می‌بستند

إِنَّ قُرُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ ۖ وَعَاتَيْنَهُ مِنْ
الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ
لَهُمْ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ

بدرستی که قارون بود از قوم موسی پس تفوق جست بر
ایشان و دادیم باو از گنج‌ها بقدری که کلیدهایش گرانی
میکرد بگروهی صاحبان زور چون گفت او را قومش که شاد
مباش بدرستی که خدا دوست ندارد بسیار شادها را

وَأَتَّبِعْ فِيمَا ءَاتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ ۖ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ
مِنَ الدُّنْيَا ۖ وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۖ وَلَا تَبْغِ
الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

و بجوی در آنچه داده است خدا سرای آخرت و فراموش
نکن بهره‌ات را از دنیا و احسان کن همچنانکه احسان کرده
خدا بر تو و نه جوی فساد را در زمین بدرستی که خدا
دوست ندارد فساد کنندگان را

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَو لَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ

گفت جز این نیست که داده شده‌ام بر دانشی که نزد منست آیا ندانست که خدا بحقیقت هلاک کرد از پیش او از قرن‌ها آنکه او سخت تر بود از او از حیث زور و بیشتر بود از حیث جمعیت و پرسیده نشوند از گناهانشان گناهکاران

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُرُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ

پس بیرون آمد بر قومش در آراستگی خود گفتند آنانکه میخواستند زندگانی دنیا را ایکاش بود برای ما مانند آنچه داده شده به قارون بدرستی که او هر آینه صاحب بهره عظیمست

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّادِقُونَ

و گفتند آنان که داده شده بودند علم وای بر شما ثواب خدا بهتر است برای کسی که ایمان آورد و بکند کار شایسته و داده نشوند آنرا مگر شکیبایان

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ

پس فرو بردیم او و خانه اش را در زمین پس نبود او را هیچ گروهی که یاری کنند او را از غیر خداوند و نبود از نصرت یافتگان

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَتَّوْا مَكَانَهُ بِالْأُمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَانَنَّ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْ لَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَانَتْهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

و برگشتند آنان که آرزو میکردند مقام او را دیروز میگفتند وای گوئیا خدا میگشاید روزی را برای کسی که بخواهد از بندگانش و تنگ بگیرد اگر نه آن بود که منت نهاد خدا بر ما هر آینه فرو برده بود ما را وای گوئیا که رستگار نمی‌شوند کافران

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

این سرای آخرتست قرار میدهیم آنرا برای کسانی که نمی‌خواهند توفقی در زمین و نه فساد و انجام نیک پرهیزکاران راست

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِمَّا مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

آنکه آورد خوبی را او راست بهتر از آن و آنکه آورد بدی را پس جزا داده نمی‌شوند آنانکه کردند کارهای بد جز آنچه هستند که می‌کنند

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي
أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ
رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلَتْ إِلَيْكَ وَأَدْعُ
إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ
هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

بدرستی که آنکه واجب ساخت بر تو قرآن را هر آینه باز گرداندت بجای بازگشت بگو پروردگارم داناتر است بانکه آید بهدایت و آنکه او در گمراهی آشکار است

و نبودی تو که امیدوار باشی که القاء شود بتو کتاب مگر رحمتی از پروردگارت پس مباش البته پشتیبان کافران را

و باز نداشت از آیات خدا پس از آنکه فرستاده شد بسوی تو و بخوان بسوی پروردگارت و مباش البته از شرک آورندگان

و مخوان با خدا الهی دیگر را نیست الهی مگر او همه چیز نابود شد مگر ذات او او راست حکم و بسوی او باز میگردید

۲۹. عنكبوت

العنكبوت: عنكبوت

مکی

۶۹ آیه

۹ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

الم

أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا
وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا
يَحْكُمُونَ

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ
الْعَالَمِينَ

آیا پنداشتند مردمان که وا گذاشته میشوند باینکه بگویند ایمان آوردیم و ایشان امتحان نشوند

و بحقیقت امتحان کردیم آنان را که بودند پیش از ایشان پس البته باید بداند خدا آنان را که راست گفتند و باید بداند دروغگویان را

آیا پنداشتند آنان که می‌کنند بدیها را که سبقت گیرند از ما بد است آنچه حکم میکنند

آنکه باشد که امید دارد ملاقات خدا را پس بدرستی که وقت مقدر خدا هر آینه میاید و او شنوای دانا است

پس کسی که مجاهده کند پس جز این نیست که مجاهده میکند برای خودش بدرستی که خدا هر آینه بی‌نیاز است از جهانیان

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

و آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته هر آینه محو کنیم از ایشان گناهانشان را و هر آینه جزا دهیم ایشان را بهتر از آنچه بودند که میکردند

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۗ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و وصیت کردیم انسان را بوالدینش به نیکی و اگر بجد تکلیف کنند ترا که شرک آوری بمن آنچه نیست ترا بان علمی پس اطاعت مکن ایشان را بسوی منست بازگشت شما پس خبر دهم شما را بانچه بودید که میکردید

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ

و آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته هر آینه داخل میکنیم ایشان را در شایستگان

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ ۗ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولَنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ

و از مردمان کسی است که میگوید ایمان آوردیم بخدا پس چون آزار دید در راه خدا میگرداند بلای مردم را مانند عذاب خدا و اگر آید نصرتی از پروردگارت هر آینه میگویند بدرستی که ما بودیم با شما آیا و نیست خداوند دانانتر بانچه در سینه‌های جهانیانست

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ

و هر آینه میداند خدا آنان را که ایمان آوردند و هر آینه میداند منافقان را

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلَنَحْمِلَ خَطَايَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَهُمْ مِنْ شَيْءٍ ۗ إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ

و گفتند آنان که کافر شدند به آنان که گرویدند پیروی کنید راه ما را و باید که برداریم گناهان شما را و نباشند ایشان بر دارندگان از گناهانشان هیچ چیز بدرستی که ایشان هر آینه دروغگویند

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنْقَالًا ۗ مَعَ أَثْقَالِهِمْ ۗ وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ

و هر آینه بر میدارند بارهای گناهانشان را و بارهایی با بارهای گناهانشان و هر آینه مسئولند روز قیامت از آنچه بودند افتراء می‌بستند

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ۖ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ

و بتحقیق فرستادیم نوح را بسوی قومش پس درنگ کرد در ایشان هزار سال منهای پنجاه سال پس گرفت ایشان را طوفان و ایشان بودند ستمکاران

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ

پس رهانیدیم او را و اهل کشتی را و گردانیدیم آنرا آیتی
برای جهانیان

وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ
لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

و ابراهیم چون گفت بقومش که بپرستید خدا را بترسید از
او آن بهتر است برای شما اگر باشید که بدانید

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ
تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا
عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُوَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

جز این نیست که میپرستید از غیر خدا بتان را و می بندید
دروغ بزرگ را بدرستی که آنان که میپرستید از غیر خدا
مالک نمی‌باشند برای شما روزی را پس بجوئید نزد خدا
روزی را و بپرستید او را و شکر کنید مر او را بسوی او باز
میگردید

وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى
الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

و اگر تکذیب میکنید پس بتحقیق تکذیب کردند امت‌هایی
پیش از شما و نیست بر رسول مگر رسانیدن آشکار

أَو لَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَ إِنَّ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

آیا ندیدند که چگونه میافریند خدا خلق را سپس باز
میگرداندش بدرستی که آن بر خداوند آسانست

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ
يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بگو بگروید در روی زمین پس بنگرید چگونه آفرید خلق را
سپس خداوند پدید میآورد پدیده بازپسین بدرستی که
خداوند بر هر چیزی توانا است

يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ

عذاب میکند آنرا که خواهد و رحم میکند آنرا که خواهد و
بسوی او بر میگردید

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ
مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

و نیستید شما عاجز کنندگان در زمین و نه در آسمان و
نیست شما را از غیر خدا هیچ دوست و یآوری

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَئِكَ يَسُوءُ مِنْ
رَحْمَتِي وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

و آنانکه کافر شدند بآیت‌های خدا و ملاقاتش آنها مایوس
شدند از رحمت من و آن گروه ایشان را است عذاب دردناک

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

پس نبود جواب قومش مگر که گفتند بکشیدش یا بسوزانیدش پس نجاتش داد خدا از آتش بدرستی که در آن هر آینه آیتها است گروهی را که ایمان آورند

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ
وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَأَكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ
ذَّٰلِكُمْ تَلَّصِرِينَ

و گفت جز این نیست که فرا گرفتید از غیر خدا بت‌هایی را بجهت دوستی میاتنان در زندگی دنیا سپس روز قیامت انکار کند بعضی از شما بعضی را و لعن کند بعضی از شما بعضی را و جایگاهتان آتشست و نباشد شما را هیچ یاری کننده

فَقَامَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

پس ایمان آورد باو لوط و گفت بدرستی که من مهاجرت میکنم بسوی پروردگار بدرستی که او غالب و درستکار است

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ
وَالْكِتَابَ وَعَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ
الصَّالِحِينَ

و بخشیدیم باو اسحاق و یعقوب را و قرار دادیم در فرزندان او پیغمبری و کتاب را و دادیم باو مزدش را در دنیا و بدرستی که او در آخرت هر آینه از شایستگانست

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا
سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ

و لوط را چون گفت قومش را بدرستی که شما هر آینه میائید کار زشت را که پیشی نگرفته بر شما بان هیچ احدی از جهانیان

أَنتُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي
نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
أَعْتَبْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

آیا شما هر آینه میائید مردان را و قطع میکنید راه را و میارید در انجمنتان ناپسند را پس نبود جواب قومش مگر آنکه گفتند بیاور ما را عذاب خدا اگر هستی از راستگویان

قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ

گفت پروردگارا یاری کن مرا بر گروه تبهکاران

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلَنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا
أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ ۖ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ

و چون آمدند فرستادگان ابراهیم را با بشارت گفتند
بدرستی که ما هلاک کننده ایم اهل این قریه را بدرستی که
اهل آن هستند ستمکاران

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ
وَأَهْلَهُ ۖ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

گفت بدرستی که در آن لوط است گفتند ما داناتریم بآنکه
در آنست هر آینه نجات دهیم او و اهلش را مگر زنش که
باشد از بازماندگان

وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلَنَا لُوطًا سَيِّئًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا
وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أُمَّرَأَتَكَ
كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

و چونکه آمدند فرستادگان ما بر لوط محزون شد بایشان و
تنگ شد بایشان در طاقت و گفتند مترس و غم مخور
بدرستی که ما میرهانیم تو و اهلت را مگر زنت که باشد از
بازماندگان

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ

بدرستی که ما فرو میفرستیم بر اهل این قریه عذابی از
آسمان بسبب آنچه هستند تباہکاری میکنند

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

و بتحقیق وا گذاشتیم از آن علامتی آشکار گروهی را که در
مییابند بعقل

وَالِىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا
الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

و بسوی مدین برادرشان شعیب را پس گفت ای قوم
بپرستید خدا را و امیدوار باشید بروز بازپسین و تبهکاری
نکنید در زمین فساد کنندگان

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ

پس تکذیبش کردند و گرفتشان زلزله یا صیحه پس
گردیدند در خانه شان بر جای ماندگان

وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِّنْ مَّسْكِنِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمْ
الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا
مُسْتَبْصِرِينَ

و عاد و ثمود را نیز و بحقیقت ظاهر شد بر شما از
مسکنهاشان و آراست برایشان شیطان کردارشانرا پس باز
داشت ایشان را از راه و بودند بینندگان

وَقَرُونِ وَفِرْعَوْنَ وَهَلْمَانَ^ط وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ
فَأَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ

و قارون و فرعون و هامان را و بتحقیق آمد ایشان را موسی
با معجزه‌ها پس سرکشی کردند در زمین و نبودند پیشی
گیرندگان

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ^ط فَمِنْهُمْ مَنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
وَمِنْهُمْ مَنَّا أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ^ط وَمِنْهُمْ مَنَّا خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ
وَمِنْهُمْ مَنَّا غَرَقْنَا^ج وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

پس همه را گرفتیم بگناهشان پس بعضی از ایشان را
فرستادیم تندباد و بعضی‌شان را گرفت صدای جبرئیل و
بعضی از ایشان را فرو بردیم بزمین و بعضی‌شان را غرق
کردیم و نبود خدا که ستم کند ایشان را و لیکن بودند که
بر خودشان ستم میکردند

مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ اللَّهِ^ط أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ
أَخَذَتْ بَيْتًا^ط وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ

مثل آنانکه فرا گرفتند از غیر خدا دوستان چون مثل
عنکبوتیست که گرفت برای خود خانه را و بدرستی که
سست ترین خانه‌ها هر آینه خانه عنکبوت است اگر باشند
که بدانند

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ^ط مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ^ج وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

بدرستی که خدا میداند آنچه را می‌خوانند از غیر او هر
چیزی و اوست غالب درست‌کردار

وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ^ط وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ

و این مثلها را می‌زنیم آنها را برای مردم و در نمی‌یابند آنها
را مگر دانایان

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ^ط إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
لِّلْمُؤْمِنِينَ

آفرید خدا آسمانها و زمین را بر راستی بدرستی که در آن هر
آینه آیتی است گروندگانرا

أَتْلُ مَا أُوحِيَ^ط إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ^ط إِنَّ الصَّلَاةَ
تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ^ط وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ^ط وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

بخوان آنچه را که وحی شده بتو از کتاب و بپادار نماز را
بدرستی که نماز باز میدارد از کارهای زشت و ناپسند و هر
آینه ذکر خدا بزرگتر است و خدا میداند آنچه میکنید

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا ءَامَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

و مجادله نکنید با اهل کتاب مگر بنحوی که آن بهتر است مگر آنانکه ستم کردند از ایشان و بگوئید گرویدیم بانچه فرو فرستاده شد بما و فرو فرستاده شد بشما و اله ما و اله شما یکی است و ما او را منقادانیم

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ

و همچنین فرو فرستادیم بسوی تو کتاب را پس آنانکه دادیمشان کتاب را ایمان آورند بان و از اینها هم کس هست که ایمان آورد بان و انکار نکند آیت‌های ما را مگر کافران

وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ وَبِیْمِينِكَ إِذَا لَا رَتَابَ الْمُبْطِلُونَ

و نبودی که بخوانی پیش از این هیچ کتابی و نوشته‌ای آنرا بدست خودت آنگاه شک میکردند باطل کیشان

بَلْ هُوَ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ

بلکه آن آیت‌هاییست روشن در سینه‌های آنان که داده شده‌اند علم و انکار نکند آیت‌های ما را مگر ستمکاران

وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ ءَايَاتٍ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

و گفتند چرا فرستاده نشد بر او آیت‌ها از پروردگارش بگو جز این نیست که آن آیت‌ها نزد خدا است و جز این نیست که من بیم کننده‌ام آشکار

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

آیا بس نبود ایشان را که ما فرو فرستادیم بر تو کتاب را که خوانده میشود بر ایشان بدرستی که در آن هر آینه رحمت و پندیست برای گروهی که میگردند

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

بگو کافی است خدا میان من و میان شما از حیث گواه میداند آنچه در آسمانها و زمین است و آنان که گرویدند بباطل و کافر شدند بخدا آنگروه ایشانند زیانکاران

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ
الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

۵۴

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

۵۵

يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنَ فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ
وَيَقُولُ ذُقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

۵۶

يَعْبَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِنِّي فَاعْبُدُونِ

۵۷

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

۵۸

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ
غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرٍ
الْعَمَلِينَ

۵۹

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

۶۰

وَكَأَيِّن مِّن دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

۶۱

وَلَيْن سَأَلْتَهُم مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَسَخَّرَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ

۶۲

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَإِنَّ
اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

۶۳

وَلَيْن سَأَلْتَهُم مِّن نَّزْلِ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ
مِن بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ

و بشتاب می‌خواهند از تو عذاب را و اگر نبود مدتی معین
هر آینه می‌آمد ایشان را عذاب و هر آینه آیدشان ناگهان و
ایشان ندانند

بشتاب می‌خواهند از تو عذاب را و بدرستی که دوزخ هر
آینه احاطه کند کافران را

روزی که فرا گیرد ایشان را عذاب از بالاشان و از زیر
پاهایشان و گوید بچشید آنچه را که بودید میکردید

ای بندگانم که ایمان آوردید بدرستی که زمین من فراخ
است پس مرا بپرستید

هر نفسی چشنده موتست سپس بسوی ما بر میگرددید

و آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته هر آینه جای
میدهیم ایشان را از بهشت غرفه‌هایی که می‌رود از زیر آنها
نهرهایی جاودانیان در آن خوبست پاداش عمل کنندگان

آنان که صبر کردند و بر پروردگارشان توکل میکنند

و بسا از جنبنده که بر ندارد روزی خود را خدا روزی میدهد
آنها و شما را و او شنوای داناست

و اگر بپرسی از ایشان که کیست که آفرید آسمانها و زمین
را و مسخر کرد آفتاب و ماه را هر آینه گویند خدا پس بکجا
رانده میشوند

خدا میگستراند روزی را برای هر که خواهد از بندگانش و
تنگ میگیرد برایش بدرستی که خدا به همه چیز داناست

و اگر بپرسی از ایشان که کیست که فرو فرستد از آسمان
آبی را و زنده گرداند بان زمین را از بعد از موتش هر آینه
گویند خدا بگو ستایش خدا راست بلکه اکثرشان در
نمی‌بایند

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ
لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

و نیست این زندگانی دنیا مگر هزل و بازی و بدرستی که
سرای بازیسین هر آینه آنست زندگانی اگر باشند که
بدانند

فَإِذَا رَكبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا
نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ

پس هر گاه سوار شوند در کشتی بخوانند خدا را اخلاص
ورزندگان بر او دین را پس چون نجاتشان دهد بسوی دشت
آنگاه ایشان شرک آورند

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

تا کفران نمایند آنچه دادیمشان و تا کامیاب شوند پس
بزودی میدانند

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا وَتِيحَظُّفُ النَّاسُ مِنْ
حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ

آیا ندیدند که ما گردانیدیم حرمی را امن و ر بوده میشوند
مردم از پیرامونشان آیا پس بیاطل میگردند و بنعمت خدا
کفران میورزند

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ
لَمَّا جَاءَهُ ؕ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ

و کیست ستمکارتر از آنکه بست بر خدا دروغ را یا تکذیب
کرد حق را چون آمد او را آیا نیست در دوزخ جای اقامت
برای کافران

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ
الْمُحْسِنِينَ

و آنان که مجاهده کردند در راه ما هر آینه هدایتشان کنیم
براهای خودمان و بدرستی که خدا با نیکوکارانست

۳۰. روم الرُّوم: روم مکى ۶۰ آیه ۷ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

الم

غُلِبَتِ الرُّومُ

مغلوب شد روم

فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلِبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ

در نزدیکترین زمین و ایشان بعد از مغلوب شدنشان بزودی
غالب شوند

فِي بَضْعِ سِنِينَ ۗ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ
يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ

در اندک سالی خدا راست امر از پیش و از پس و چنین
روزی شاد گردند گروندگان

بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

بیاری خدا یاری میکند آنرا که خواهد و اوست غالب مهربان

وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وعدۀ خدا خلاف نمی‌کند خدا وعده اش را و لیکن بیشتر مردم نمیدانند

يَعْلَمُونَ ظَهَرَ مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ

میدانند ظاهری را از زندگی دنیا و ایشان از آخرت خود غافلند

أَوْ لَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَفِرُونَ

آیا فکر نمی‌کنند در خودشان که نیافریده خدا آسمانها و زمین را و آنچه را که میان آن دو است مگر بحق و مدتی نامبرده شده و بدرستی که بسیاری از مردم بملاقات پروردگارشان هر آینه کافرنند

أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

آیا نمی‌گردند در زمین تا بنگرند که چگونه بود انجام کار آنان که بودند پیش از ایشان بودند سخت‌تر از ایشان در توانائی و بشکافتند زمین را و آبادش کردند بیشتر از آنچه اینان آباد کردند آنرا و آمد ایشان را رسولانشان بمعجزات پس نبود خدا که ستم کند ایشان را بلکه بودند بخودشان ستم میکردند

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَعَا السُّوَأَىٰ أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ

سپس باشد عاقبت آنانکه انجام دادند کارهای بد را بدی چون که تکذیب کردند آیته‌های خدا را و بودند بانها استهزاء کننده

اللَّهُ يَبَدِّئُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

خداوند پدید آورد خلق را سپس باز میگرداند او را سپس بسوی او بر میگردد

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ

و روزی که بر پا شود قیامت نومید شوند گناهکاران

وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ

و نباشد ایشان را از شریکانشان شفیعان و باشند بشریکانشان انکار ورزندگان

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِئِدِ يَتَفَرَّقُونَ

و روزی که بر پا شود قیامت در چنین روزی از هم جدا شوند

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ

پس اما آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته پس ایشان در بستانی مسرور میشوند

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
فَأُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ

و اما آنان که کافر شدند و تکذیب کردند آیتهای ما و ملاقات آخرت را پس آنها در عذاب حاضر شدگانند

پس تسبیح خدا را هنگامی که شام میکنید و هنگامی که صبح میکنید

۱۷ فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ

و او راست ستایش در آسمانها و زمین و شامگاه و هنگامی که ظهر میکنید

۱۸ وَ لَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ

بیرون آورد زنده را از مرده و بیرون آورد مرده را از زنده و زنده میکند زمین را پس از مرگش و همچنین بیرون آورده میشود

۱۹ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ

و از آیتهای اوست که آفریده شما را از خاک پس آنگاه شما انسانید که پراکنده میشوید

۲۰ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ

و از آیتهای اوست که آفریده برای شما از خودتان همسرانی تا آرام گیرید با آنها و قرار داد میان شما دوستی و رحمت بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست گروهی را که فکر میکنند

۲۱ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

و از آیتهای اوست آفرینش آسمانها و زمین و اختلاف زبانها و رنگهای شما بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست برای دانایان

۲۲ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتِلَفَ الْأَسْنَتِكُمْ وَالْوَالِدِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ

و از آیتهای اوست خواب شما در شب و روز و جستن شما از فضلش بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست برای گروهی که می‌شنوند

۲۳ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنْامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِّنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

و از آیتهای اوست که مینماید شما را برق را از راه بیم و امید و فرو میفرستد از آسمان آب را پس زنده گرداند بان زمین را بعد از مرگش بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست گروهی را که بعقل در یابند

۲۴ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ

وَلَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهٗ قَلْبٌ وَهُوَ قَلْبُوتُونَ

وَهُوَ الَّذِي يَبْدُؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَآءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

و از آیت‌های اوست که بر پای باشد آسمان و زمین بامرش پس چون خواند شما را خواندنی از زمین آنگاه شما بیرون می‌آید

و او راست آنکه در آسمانها و زمین است همه او را فرمانبرانند

و اوست آنکه پدید آورد خلق را سپس باز میگرداندش و آن آسانتر است بر او و او راست وصف برتر در آسمانها و زمین و اوست غالب درست‌کردار

زد برای شما مثلی از خودتان آیا شما راست از آنچه مالک شد یمین‌هاتان از شریکان در آنچه روزیتان دادیم پس شما در آن یکسانید می‌ترسید از ایشان چون ترسیدنتان از خودتان همچنین تفصیل میدهیم آیات را برای گروهی که بعقل دریابند

بلکه پیروی کردند آنان که ظلم کردند خواهششانرا بدون دانشی پس که هدایت میکند آنرا که اضلال کرده خدا و نیست ایشان را هیچ یاری کننده

پس راست گردان رویت را بدین حق‌گرای آفرینش خدا را که آفرید مردم را بر آن نیست تغییری آفرینش خدا را اینست دین استوار و لیکن بیشتر مردم نمیدانند

بازگشت کنندگان بسوی او و بپرهیزیدش و بر پای دارید نماز را و نباشید از شرک آورندگان

از آنان که پاره پاره کردند دینشان را و شدند گروه گروه هر گروهی بانچه نزد ایشانست شادمانند

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا
أَذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ

و چون مس کند مردم را ضرری بخوانند پروردگارشان را
بازگشت کنندگان بسوی او پس چون چشاندشان از خود
رحمتی آنگاه پاره‌ای از ایشان به پروردگارشان شرک
می‌آورند

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

تا کفران ورزند بآنچه دادیمشان پس کام رانید که بزودی
میدانید

أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ

یا فرو فرستادیم برایشان حجتی پس او سخن کند بآنچه
هستند که بآن شرک می‌آورند

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِن تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ مِمَّا
قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ

و چون چشانیم مردم را رحمتی شاد شوند بآن و اگر برسد
ایشان را بدی بآنچه پیش فرستاد دستهایشان آنگاه ایشان
نومید می‌شوند

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

آیا ندیدند که خدا گسترش میدهد روزی را برای آنکه
میخواهد و تنگ میگرداند بدرستی که در این هر آینه
آیتهاست گروهی را که بگردند

فَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَٰلِكَ
خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

پس بده صاحب قرابت را حقش و درمانده و ابن سبیل را
آن بهتر است برای آنان که می‌خواهند خوشنودی خدا را و
آن گروه ایشانند رستگاران

وَمَا آتَيْتُم مِّن رَّبًّا لَّيْرُبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ
اللَّهِ وَمَا آتَيْتُم مِّن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُضْعِفُونَ

و آنچه می‌دهید از زیادتى تا بیفزاید در اموال مردم پس
نیفزاید نزد خدا و آنچه می‌دهید از زکوة که میخواهید
خوشنودی خدا را پس آن گروه ایشانند افزون کنندگان

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ
يُحْيِيكُمْ هَلْ مِن شُرَكَائِكُم مَّن يَفْعَلُ مِن ذَٰلِكُم مِّن
شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

خدا آنست که آفرید شما را پس روزیتان داد پس میمیراند
شما را سپس زنده میکند شما را آیا از شریکان شما کسی
هست که بکند از آن هیچ چیز منزه و برتر است او از آنچه
شرک می‌آورند

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ
لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

ظاهر شد تباهی در خشکی و دریا بسبب آنچه کسب کردند
دستهای مردم تا بچشاندشان برخی از آنچه کردند باشد که
ایشان برگردند

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ

بگو سیر کنید در زمین و ببینید که چگونه بود انجام کار آنها
که بودند از پیش بودند اکثر ایشان شرک آورندگان

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَدِيمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ
مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصَدِّعُونَ

پس راست دار رویت را بدین استوار پیش از آنکه بیاید
روزی که نیست برگشتی آنرا از خداوند در چنین روزی جدا
می‌شوند از هم

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسَ لَهُمْ
يَمْهَدُونَ

آنکه کافر شد پس بر اوست کفرش و آنکه کرد کار شایسته
پس برای خودشان آماده میکنند

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ ؕ إِنَّهُ
لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ

تا جزا دهد آنان را که گرویدند و کردند کارهای شایسته از
فضلش بدرستی که او دوست ندارد کافران را

وَمِنْ ءَايَاتِهِ ؕ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَّاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيَذِيقَكُمْ مِنْ
رَحْمَتِهِ ؕ وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ ؕ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و از آیت‌های اوست که می‌فرستد بادهای را مژده دهندگان و تا
بچشاند شما را از رحمت خویش و تا جاری شود کشتی بامر
او و تا بجوئید از فضلش و باشد که شما شکرگزار شوید

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمْ ؕ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا
نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ

و بحقیقت فرستادیم پیش از تو رسولانی بسوی قومشان
پس آمدند ایشان را بمعجزات پس انتقام کشیدیم از آنان
که گناه کردند و باشد ثابت بر ما یاری کردن گروندگان

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ
كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
خِلَالِهِ ؕ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ ؕ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ؕ إِذَا هُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ

خدا آنست که فرستد بادهای را پس بر میانگیزد ابر را پس
پهنش میکند در آسمان هر گونه که خواهد و میگرداندش
پاره پاره پس می‌بینی باران را که بیرون آید از رخنه‌هایش
پس چون برساند بان آنرا که خواهد از بندگانش آنگاه
ایشان شادی میکنند

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِّنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ

و اگر چه بودند پیش از آنکه فرستاده شود بر ایشان از
پیش آن هر آینه نومیدان

فَإَنْظُرْ إِلَىٰ ءَأَثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
إِنَّ ذَلِكَ لَمُعْجَىٰ الْمَوْئِي ؕ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

پس بنگر بسوی آثار رحمت خدا که چگونه زنده گرداند
زمین را پس از مردنش بدرستی که آن است که زنده
گرداند مردگان را و او بر هر چیزی تواناست

وَلَيْنِ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ
يَكْفُرُونَ

و اگر فرستیم بادی را پس به بینندش زرد هر آینه گردند
از بعد آن کفران میورزند

فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الْأُدْعَاءَ إِذَا وُلِّوْا
مُدْبِرِينَ

پس بدرستی که تو نشنوانی مردگان را و نشنوانی کران را
خواندن چون برگردند پشت کنندگان

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَىٰ عَنِ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمَعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ
بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ

و نیستی تو که راه نمائی کوران را از گمراهیشان
نمی‌شنوانی مگر آنرا که بگردد بآیت‌های ما پس ایشان
گردن نهندگانند

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ
قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ

خدا آنست که آفرید شما را از ناتوانی پس گردانید از پس
ناتوانی توانائی پس گردانید از پس توانائی ناتوانی و پیری
میافریند آنچه را که می‌خواهد و اوست دانای توانا

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِئُوا غَيْرَ سَاعَةٍ
كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ

و روزی که بر پا شود قیامت سوگند می‌خورند گناهکاران که
درنگ نکردند جز یک ساعت همچنین بودند که برگردانیده
میشدند

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ
إِلَىٰ يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ

و گفتند آنان که داده شدند دانش و ایمان بتحقیق درنگ
کردید در کتاب خدا تا روز رستاخیز پس اینست روز
رستاخیز و لیکن شما بودید که نمی دانستید

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُونَ

پس در چنین روزی سود ندهد آنان را که ظلم کردند عذر
خواهیشان و نه ایشان خوانده شوند توبه پذیرفته

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَيْنِ
جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ

و بتحقیق زدیم برای مردمان در این قرآن از هر مثلی و اگر
آوری ایشان را آیتی هر آینه گویند آنان که کافر شدند
نیستید شما مگر باطل کیشان

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

همچنین مهر می‌نهد خدا بر دل‌های آنان که نمی‌دانند

فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ

پس صبر کن بدرستی که وعده خدا حقیقت و سبک
نشمرندت آنان که یقین ندارند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

۱
۳۵۵

الم

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

۲

اینست آیتهای آن کتاب محکم

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ

۳

هدایت و رحمت برای نیکوکاران

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَ

۴

آنان که بپا دارند نماز را و میدهند زکاه را و ایشان باختر
ایشانند که یقین دارند

أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

۵

آنها بر هدایتند از پروردگارشان و آنها ایشانند رستگاران

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ
اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

۶

و از مردمان کس است که میخرد هزل کلام را تا گمراه
سازد از راه خدا بدون علمی و بگیرد آنرا استهزاء آنگروه
ایشان راست عذاب خوار کننده

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَآلَىٰ مُسْتَكْبِرًا كَان لَّمْ يَسْمَعْهَا
كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشَّرَهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

۷

چون خوانده شود بر او آیتهای ما روی گرداند تکبرکنان
گویا که نشنید آنرا گویا که در گوشهایش گرانیست پس
مژده ده او را بعذابی پر درد

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ

۸

بدرستی که آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته آنان
را است بهشتهای پر نعمت

خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۹

جاودانیان در آن وعده خدا براستی و اوست غالب
درستکردار

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْأَرْضَ فِي الْأَرْضِ
رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ

۱۰

آفرید آسمانها را بدون ستونی که ببینیدش و افکند در
زمین کوههای ثابت مبدا که بگرداند شما را و پراکنده
ساخت در آن از هر جنبنده و فرو فرستادیم از آسمان آبرا
پس رویانیدیم در آن از هر صنفی نیکو

هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ بَلِ
الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

۱۱

اینست آفرینش خدا پس بنمائید مرا که چه چیز آفریدند
آنان که از غیر او بلکه ستمکاران در گمراهیند آشکار

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَن يَشْكُرْ
فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۗ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

و بتحقیق دادیم لقمان را حکمت که شکر کن خدا را و هر که
شکر کند پس جز این نیست که شکر میکند برای خود و هر
که کفران ورزد پس بدرستی که خدا بی‌نیاز ستوده است

و آنگاه که گفت لقمان بفرزندش و او پند میداد او را ای
پسرک من شرک میار بخدا بدرستی که شرک هر آینه
ظلمیست بزرگ

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ ۖ وَهُوَ يَعِظُهُ ۖ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّ
الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ

و وصیت کردیم انسان را در باره والدینش حمل کرده او را
مادرش با سستی بر بالای سستی و باز کردن او از شیر در
دو سال که شکر کن مرا و والدینت را بسوی منست
بازگشت

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهَنًا عَلًى وَهَنٍ
وَفِصْلُهُ ۖ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ ۖ إِلَيَّ الْمَصِيرُ

و اگر وا دارندت بر اینکه شرک آوری بمن آنچه نیست ترا
بان دانشی پس اطاعتشان مکن و همراهیشان کن در دنیا
بخوبی و پیروی کن راه آنها که بازگشت بسوی من پس
بسوی من است بازگشت شما پس خبر دهم شما را آنچه
بودید که می‌کردید

وَإِن جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَن تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا
تُطِعْهُمَا ۖ وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۖ وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ
أَنَابَ إِلَيَّ ۚ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

ای پسرک من بدرستی که آن اگر باشد مقدار دانه از خردل
پس باشد در گران سنگی یا در آسمانها یا در زمین می‌آورد
آنها خدا بدرستی که خدا باریک بین آگاه است

يَبْنِيَّ إِنَّهَا إِن تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي
صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ
لَطِيفٌ خَبِيرٌ

ای پسرک من بپایدار نماز را و امر کن بمعروف و نهی کن از
منکر و صبر کن بر آنچه رسید ترا بدرستی که آن از
مفروضات کارهاست

يَبْنِيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ ۖ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ ۖ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

و مگردان بتکبر رویت را برای مردمان و راه مرو در زمین از
روی افتخار بدرستی که خدا دوست ندارد هر متکبر
خرامنده نازنده را

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ ۖ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۚ إِنَّ
اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

و میانه گزین در رفتارت و باز دار از آوازت بدرستی که
ناخوشترین آواها هر آینه آواز خراست

وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ ۖ وَأَغْضُضْ مِن صَوْتِكَ ۚ إِنَّ أَنْكَرَ
الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَهْرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ

آیا نمی‌بینید که خدا مسخر کرده برای شما آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و فراوان گردانیده بر شما نعمت هایش را ظاهری و باطنی و از مردمان کس هست که مجادله میکند در باره خدا بدون دانشی و نه هدایتی و نه کتابی روشن کننده

و چون گفته شود ایشان را که پیروی کنید از آنچه فرو فرستاده خدا گویند بلکه پیروی میکنیم از آنچه یافتیم بر آن پدرانمان را آیا و اگر چه بوده باشد شیطان که بخواندشان بسوی عذاب سوزان

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَئِكَ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ

و کسی که باخلاص آورد رویش را بسوی خدا در حالی که او نیکوکار باشد پس بحقیقت چنگ زده بدستگیره محکم و بسوی خداست انجام کارها

وَمَن يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

و کسی که کفر ورزید پس نباید غمگینت سازد کفر او بسوی ما است بازگشتشان پس خبر دهیم ایشان را بآنچه کردند بدرستی که خدا داناست به سرایر سینه‌ها

وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزِنكَ كُفْرُهُ ۗ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

کامیابشان گردانیم اندک پس بجزر میبریمشان بسوی عذاب سخت

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ غَلِيظٍ

و هر آینه اگر بپرسی از ایشان که که آفریده آسمانها و زمین را هر آینه گویند خدا بگو ستایش خدای را بلکه اکثرشان نمیدانند

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

خدای راست آنچه در آسمانها و زمین است بدرستی که خدا اوست بی‌نیاز ستوده

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

و اگر آنکه باشد آنچه در زمین است از درخت قلمها و دریا را مدد دهد آنرا از بعد آن هفت دریا باخر نمیرسد سخنان خدا بدرستی که خدا غالب درست‌کردار است

وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِن شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِن بَعْدِهِ ۗ سَبَعَةُ أَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

نیست آفرینش شما و نه بر انگیختن شما مگر چون نفس واحد بدرستی که خدا شنوای بیناست

مَّا خَلَقْكُمْ وَلَا بَعَثْكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلُّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ
اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

آیا نه بینی که خدا داخل گرداند شب را در روز و داخل
گرداند روز را در شب و مسخر گردانیده آفتاب و ماه را هر
یک می‌رود تا مدتی معین و بدرستی که خدا بانچه می‌کنید
آگاه است

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الْبَطْلُ
وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

آن باینست که خدا اوست حق و اینکه آنچه میخوانند از غیر
او باطلست و بدرستی که خدا اوست برتر و بزرگ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ
مِّنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

آیا نبینی که کشتی‌ها می‌روند در دریا بنعمت خدا تا بنماید
شما را از آیت‌هایش بدرستی که در این هر آینه آیت‌هاست
برای هر صبر کننده شکرگزار

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا
كُلُّ حَتَّارٍ كَفُورٍ

و چون فرا گیرد ایشان را موجی چون توده‌های ابر میخوانند
خدا را خالص دارندگان برای او دین را پس آنگاه که
نجاتشان دهد بسوی خشکی پس برخی از ایشان بر طریق
حقند و انکار نکند آیت‌های ما را مگر هر پیمان شکنی
ناسپاس

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ
عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ
اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ
الْغُرُورُ

ای مردم بترسید از پروردگارتان و بترسید از روزی که
کفایت نکند پدری از فرزندش و نه فرزندی که او کفایت
کند از پدرش چیزی را بدرستی که وعده خدا حقست پس
مغرور نکند شما را زندگانی دنیا و نیز فریبتان ندهد بخدا
آن فریب دهنده

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي
الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي
نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

بدرستی که خدا نزد اوست علم قیامت و فرو میفرستد
بارانرا و میداند آنچه را که در رحم‌هاست و نمیداند هیچ
کس که چه چیز بدست آورد فردا و نمیداند هیچ کس که
بکدام سرزمین می‌میرد بدرستی که خدا دانا و آگاهست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الم

۱
۳۵۸

الم

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

۲

فرو فرستادن آن کتاب شک نیست در آن که از پروردگار
جهانیانست

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا
أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

۳

آیا میگویند بدروغ بست آنرا بلکه آن حقست از پروردگارت
تا بیم دهی گروهی را که نیامده ایشان را هیچ بیم دهنده
پیش از تو باشد که ایشان راه یابند

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۗ مَا لَكُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا شَفِيعٍ ۗ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

۴

خدا است که آفرید آسمانها و زمین را و آنچه میان آنها
است در شش روز پس مستولی شد بر عرش نیست شما را
از غیر او هیچ یاور و شفاعت کننده‌ای آیا پس چرا پند
نمی‌گیرید

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ
كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ

۵

بپردازد کار را از آسمان بسوی زمین سپس عروج کند
بسوی او در روزی که باشد مقدار آن هزار سال از آنچه
میشمارید

ذَٰلِكَ عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

۶

آن دانای غایب و حاضر است و غالبست و مهربان

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۗ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ
طِينٍ

۷

آنکه نیکو ساخت هر چیز را که آفرید آنرا و ابتداء کرد
آفریدن انسان را از گل

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ

۸

پس قرار داد نسلش را از چکیده از آب ناچیز خوار

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُّوحِهِ ۗ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

۹

پس راست کرد آنرا و دمید در آن از روح خود و قرار داد
برای شما گوش و چشمها و دلها اندکی شکر میکنید

وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۗ بَلْ هُمْ
بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ

۱۰

و گفتند آیا چون گم شویم در زمین آیا ما هر آینه هستیم
در آفرینش تازه بلکه ایشان بملاقات پروردگارشان کافراند

قُلْ يَتَوَفَّكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ
رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ

۱۱

بگو میگیرد شما را فرشته مرگ که موکل شده به شما پس
بسوی پروردگارتان باز میگردید

حزب
۱۶۶

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا
أَبْصِرْنَا وَاسْمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰ وَلَٰكِن حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي
لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ
وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا
وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝

تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ

أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَّا يَسْتَوُونَ

أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ
نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا
مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي
كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ

و اگر به بینی آنگاه که گناهکاران بزیر افکنند سرهاشان را
نزد پروردگارشان پروردگارا دیدیم و شنیدیم پس برگردان
ما را تا کنیم کار شایسته بدرستی که ما یقین کنندگانیم

و اگر میخواستیم هر آینه داده بودیم هر نفسی را هدایتش
و لیکن ثابت شد این سخن از من که هر آینه پر سازم البته
دوزخ را از جنیان و مردمان همه

پس بچشید بسبب آنکه فراموش کردید ملاقات امروزتان
را بدرستی که ما نیز فراموشتان کردیم و بچشید عذاب
دائمی را بسبب آنچه بودید که می‌کردید

جز این نیست که ایمان میاورد بآیت‌های ما آنان که چون پند
داده شوند بانها بروی درافتند سجده کنان و تسبیح کنند
بحمد پروردگارشان و ایشان سرکشی نکنند

برخیزد پهلوهاشان از خوابگاه‌ها میخوانند پروردگارشان را
از راه بیم و امید و از آنچه روزی دادیمشان انفاق میکنند

پس نمیداند نفسی آنچه پنهان کرده شده بر ایشان از
آسایش چشمها و روشنی به پاداش آنچه بودند می‌کردند

آیا پس آنکه باشد مؤمن چون کسیست که باشد فاسق
یکسان نیستند

اما آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته پس ایشان
راست بهشتهای جای اقامت ما حضری بانچه بودند که
میکردند

و اما آنانکه فسق کردند پس جایگاه ایشان آتش است هر
گاه خواهند که بیرون آیند از آن برگردانده شوند بان و
گفته شود ایشان را که بچشید عذاب آتشی را که بودید
آنها تکذیب میکردید

وَلَنذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ
الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِّنْ
لِّقَائِهِ ۗ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا
يُوقِنُونَ

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ

أَوْ لَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْقُرُونِ
يَمْشُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ
زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ ۗ أَفَلَا يُبْصِرُونَ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْفَتْحِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ
يُنظَرُونَ

فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَأَنْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَضِرُونَ

و هر آینه میچشانیمشان از آن عذاب نزدیکتر غیر از عذاب
بزرگتر باشد که ایشان باز گردند

و کیست ظالمتر از آنکه پند داده شد بآیت‌های پروردگارش
پس روی گردانید از آن بدرستی که ما از گناهکاران انتقام
گیرندگانیم

و بتحقیق دادیم موسی را توراہ پس مباحث در شک از
ملاقاتش و گردانیدیم آنرا هدایت برای بنی اسرائیل

و قرار دادیم از ایشان پیشوایانی که هدایت میکردند
بفرمان ما چون صبر کردند و بودند بآیت‌های ما یقین
میکردند

بدرستی که پروردگار تو اوست که حکم میکند میانشان روز
قیامت در آنچه بودند که در آن اختلاف میکردند

آیا هدایت نکرد ایشان را که چه بسیار هلاک کردیم از
پیش ایشان از قرن‌ها که میرفتند در مسکن‌هایشان بدرستی
که در آن هر آینه آیت‌هایست آیا پس نمی‌شنوند

آیا نمی‌بینند که ما میرانیم آب را بزمین بی‌گیاه پس بیرون
آریم بان زرع را که میخورند از آن چهارپایانشان و
خودشان آیا پس نمی‌بینند

و میگویند کی خواهد بود این فتح و عذاب اگر هستید
راستگویان

بگو روز فتح و قیامت سود ندهد آنان را که کافر شدند
ایمانشان و نه ایشان مهلت داده شوند

پس روی گردان از ایشان و منتظر باش بدرستی که ایشان
منتظرانند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ

اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ

خَبِيرًا

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ ۚ وَمَا جَعَلَ

أَزْوَاجَكُمْ أَلْفَىٰ تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ

أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۗ وَاللَّهُ

يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ

أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ فَإِن لَّمْ تَعْلَمُوا

ءَابَاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ ۚ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ

جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ ۚ وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۚ

وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

النَّبِيِّ أَوْلَىٰ ۚ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ ۗ وَأَزْوَاجُهُ ۗ أُمَّهَاتُهُمْ ۗ

وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ ۚ مِنَ

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَن تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ

مَعْرُوفًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا

ای پیغمبر بپرهیز خدا را و اطاعت مکن از کافران و منافقان
بدرستی که خدا باشد دانای درستکردار

و پیروی کن آنچه را که وحی شود بتو از پروردگارت
بدرستی که خدا باشد بانچه می‌کنید آگاه

و توکل کن بر خدا و بس است خدا از حیث کار گزاری

قرار نداده خدا برای هیچ مردی دو دل در درونش و
نگردانیده جفت‌های شما را که ظهار میکنید از ایشان
مادراتان و نه گردانیده پسر خوانده هایتان را پسرانتان
آن گفته‌های شما است بدهن هاتان و خدا میگوید راست و
او هدایت میکند راه را

بخوانیدشان بپدرانشان که او محبوبتر است نزد خدا پس
اگر ندانید پدرانشانرا پس برادران شما در دین و
دوستان شما و نیست بر شما گناهی در آنچه خطا کردید در
آن و لیکن آنچه تعمد کند دلہاتان و باشد خدا آمرزنده
مهربان

نبی اولی است بمؤمنان از خودشان و جفت‌هایش مادران
ایشانند و صاحبان رحما بعضیشان اولی باشند بیعضی در
کتاب خدا از مؤمنان و مهاجران مگر آنکه بکنید به
دوستانتان خوبی را باشد آن در آنکتاب نوشته شده

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ
وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ ۗ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا
غَلِيظًا

و هنگامی که گرفتیم از پیغمبران پیمانشان را و از تو و از
نوح و ابراهیم و موسی و عیسی پسر مریم و گرفتیم از
ایشان پیمانی سخت

لَيَسْئَلَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا عَن صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
أَلِيمًا

تا بپرسد راستگویان را از راستیشان و آماده کرده از برای
کافران عذابی دردناک

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

ای آنکسانیکه گرویدید یاد کنید نعمت خدا را بر شما آنگاه
که آمد شما لشگرها پس فرستادیم بر ایشان بادی و
لشگرهایی که نمیدیدید آنها را و بود خدا بانچه می‌کردید
بینا

إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ
الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا

آنگاه که آمدند شما را از بالای شما و از پائین تر از شما و
آنگاه که حیران شد چشمها و رسید دلها به حنجره‌ها و گمان
میبردید بخدا گمانها

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا

آنجا امتحان کرده شوند مؤمنان و لرزانیده شوند لرزشی
سخت

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا
اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا

و آنگاه که گویند منافقان و آنها که در دلهایشان مرضی است
وعده نکرده ما خدا و رسولش مگر فریب

وَإِذْ قَالَتْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ
فَارْجِعُوا ۚ وَيَسْتَعِذُّنَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا
عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ ۗ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا

و هنگامی که گفتند گروهی از ایشان ای اهل یثرب نیست
جای اقامت کردن مر شما را پس باز گردید و دستور
میخواستند پاره از ایشان از پیغمبر می گفتند بدرستی که
خانه‌های ما برهنه است و نیستند آنها برهنه نمی خواستند
مگر گریز را

وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِم مِّنْ أَفْطَارِهَا ثُمَّ سُلِواُ الْفِتْنَةَ لَأَتَوْهَا
وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا

و اگر در آمده شده بود بر ایشان از اطراف مدینه پس
خواسته شده بودند فتنه هر آینه آورده بودندش و درنگ
نمی‌کردند بان مگر اندکی

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا لَلَّهِ مِن قَبْلُ لَا يُؤَلُّونَ الْأَدْبَرَ ۗ وَكَانَ
عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا

و در حقیقت بودند که عهد کردند با خدا از پیش که
نگردانند پشتها را و باشد عهد خدا پرسیده شده

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ أَوْ الْقَتْلِ
وَإِذَا لَا تُمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا

بگو هرگز سود ندهد شما را گریز اگر بگریزید از مردن یا کشته شدن و آنگاه کام داده نشوید مگر اندکی

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُم مِّنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا
أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا
نَصِيرًا

بگو کیست که نگاه دارد شما را از خدا اگر بخواهد بر شما بدی را یا بخواهد بر شما رحمتی و نیابند برای خود از غیر خدا دوستی و نه یاور

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ
إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا

بتحقیق میداند خدا باز دارندگان را از شما و گویندگان مر برادرانشان را که بیایند بسوی ما و نمی آیند کارزار را مگر اندکی

أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ
تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ
الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِالسِّنَةِ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ
لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

بخیلان بر شما پس چون آید بیم بینی ایشان را که مینگردند بسوی تو میگردد چشمهایشان چون کسی که بیهوشی عارض شود بر او از سكرات موت پس چون رود بیم سخن کنند شما را بزبانهای تیز بخیلان بر خیر آنها ایمان نیاوردند پس ناچیز گردانید خدا کردار ایشان را و باشد آن بر خدا آسان

يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوْا لَوْ
أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا
فِيكُمْ مَا قَتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا

میبندارند آن گروههای دشمن را که نرفته‌اند و اگر آیند آنگروههای دشمن دوست میدارند کاش آنها بادیه نشینان در عربان صحرانشین باشند که بپرسند از خبرهای شما و اگر بودند در شما کارزار نمیکردند مگر اندکی

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا
اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

بتحقیق بود شما را در پیغمبر خدا اقتدائی خوب کسی را که بود میخواست خدا را و روز بازپسین را و ذکر کرد خدا را بسیار

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ
وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا
وَتَسْلِيمًا

و چون دیدند مؤمنان آنگروه دشمن را گفتند اینست آنچه وعده داده ما را خدا و رسولش و راست گفته خدا و رسولش و نیفزوده ایشان را جز ایمان و انقیاد

مَنْ الْمُؤْمِنِينَ رَجَالَ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ
مَنْ قَضَىٰ مَحَبَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَلُوا تَبَدِيلًا

از مؤمنان مردانی هستند که راست گردانیدند آنچه را
پیمان بستند با خدا بر آن پس از ایشان کس است که بسر
آورد مدتش را و از ایشان کس است که انتظار میکشد و
تغییر ندادند تغییر دادنی

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ
شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

تا پاداش دهد خدا راستگویان را براستی ایشان و عذاب
کند منافقان را اگر خواهد یا توبه پذیرد از ایشان بدرستی
که خدا باشد آمرزنده مهربان

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَىٰ اللَّهُ
الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا

و برگردانید خدا آنان را که کافر شدند با خشم خوردنشان
که نرسیدند به خیری و کفایت کرد خدا مؤمنان را کارزار و
باشد خدا توانای غالب

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ
وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا

و فرود آورد آنان را که پشتیبانشان شدند از اهل کتاب از
حصارهاشان و انداخت در دلهاشان هراس پاره را می‌کشیدید
و اسیر مینمودید پاره را

وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَّوْهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا

و به ارث داد شما را زمینشان و سرهاشان و مالهاشان را و
زمینی را که نورددیده بودید آنرا و باشد خدا بر همه چیز
توانا

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلٌّ لِأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأَسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

ای پیغمبر بگو به همسرانت اگر هستید که میخواهید
زندگانی دنیا و پیرایه آنرا پس بیائید تا سرمایه دهم شما
را و رها کنم شما را رها کردنی خوب

وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ
لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا

و اگر هستید که میخواهید خدا و رسولش را و سرای
بازپسین را پس بدرستی که خدا آماده کرده برای
نیکوکاران از شما مزدی بزرگ

يَنْسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُصَعَفُ
لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

ای زنان پیغمبر آنکه آورد از شما کار بدی یعنی گناه کبیره
آشکاری را افزون میشود برای او عذاب دو چندان و باشد
آن بر خدا آسان

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِيهَا
أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا

و آنکه طاعت ورزد از شما خدا و رسولش را و کند کار
شایسته می‌دهیم باو مزدش را دو بار و آماده کردیم برایش
روزی نیکو

يٰۤاَيُّهَا النَّسَاءُ اَلَيْسَ لَسْتُنَّ كَاٰحِدٍ مِّنَ النَّسَاءِ اِنْ اَتَّقَيْتُنَّ فَلَا
تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا
مَّعْرُوفًا

ای زنان پیغمبر نیستید شما چون یکی از زنان اگر
پرهیزکاری کنید پس نرمی نکنید بگفتار که طمع کند آنکه
در دلش مرض است و بگوئید گفتاری پسندیده

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ
وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتَيْنَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا
يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
تَطْهِيرًا

و قرار گیرید در خانه‌هاتان و خودنمائی نکنید مانند
خودنمائی زمان جاهلیت پیشین و بر پا دارید نماز را و
بدهید زکوة را و فرمان برید خدا و رسولش را جز این
نیست که میخواهد خدا تا ببرد از شما بدی را (از شما) اهل
بیت و پاک گرداند شما را پاک گردانیدنی

وَأذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا

و یاد کنید آنچه خوانده میشود در خانه‌های شما از آیات خدا
و حکمت بدرستی که خدا باشد باریک بین آگاه

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّامِتِينَ وَالصَّامِتَاتِ وَالْحَافِظِينَ
فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ
أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

بدرستی که مردان مسلمان و زنان مسلمان و مردان مؤمن و
زنان مؤمن و مردان فروتن و زنان فروتن و مردان راستگو
و زنان راستگو و مردان شکیبا و زنان شکیبا و مردان با
خضوع و زنان با خضوع و مردان صدقه دهنده و زنان صدقه
دهنده و مردان روزه دار و زنان روزه دار و مردان یاد
نگاهدارنده فرجهای خود و زنان نگاهدارنده و مردان یاد
کننده خدا را بسیار و زنان یاد کننده آماده ساخته خدا
ایشان را آمرزش و مزدی بزرگ

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ^ط وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَخُفِيَ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ^ط فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ^ط سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ^ج وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا

الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ^و وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ^ط وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ^ط وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا

وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ^ج وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا

و نمی‌باشد مرد مؤمن و نه زن مؤمن را چون حکم کرد خدا و پیغمبرش امری را اینکه بوده باشد ایشان را اختیاری از امرشان و هر که نافرمانی کند خدا و رسولش را پس بتحقیق گمراه شده گمراهی آشکار

و چون میگفتی آنرا که احسان کرد خدا بر او و احسان کردی تو بر او نگاهدار با خود همسرت را و بپرهیز از خدا و پنهان داشتنی در نفس خود آنچه را که خدا ظاهرش کند و بیم داشتنی از مردمان و خدا سزاوارتر است که بترسی از او پس چون گذارد زید از او حاجت را تزویج کردیم بتو او را تا نبوده باشد بر مؤمنان باکی در همسران پسر خوانده هاشان چون گذارند از ایشان حاجت را و باشد فرمان خدا انجام یافته

و نباشد بر پیغمبر هیچ باکی در آنچه که مقرر داشته خدا برایش دستور خدا است در آنان که گذشتند پیش از این و باشد فرمان خدا فرمایشی فرموده شده

آنان که میرسانند رسالت‌های خدا را و میترسند از او و نمی ترسند از احدی جز خداوند و بس است خدا حساب گر

و نمی‌باشد محمد (ص) پدر یکی از مردان شما و لیکن پیغمبر خدا و خاتم پیغمبرانست و باشد خدا به هر چیزی دانا

ای آنان که ایمان آوردید یاد کنید خدا را یاد کردنی بسیار

و تسبیح گویند او را بامداد و شبانگاه

اوست که درود میفرستد بر شما و فرشتگان او تا بیرون کند شما را از تاریکی‌ها بسوی نور و میباشد بمؤمنان مهربان

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ وَسَلَّمَ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا

درویشان روزی که ملاقات کنند او را سلام است و آماده کرده ایشان را مزدی خوب

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

ای پیغمبر بدرستی که ما فرستادیم ترا گواه و بشارت دهنده و بیم کننده

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا

و دعوت کننده بسوی خدا بدستورش و چراغی پر نور

وَبَشِيرِ الْمُؤْمِنِينَ بَأَنَّ لَهُم مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا

و مژده بده مؤمنان را باینکه ایشان را است از خدا افزونی بزرگ

وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعِ أَذْنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

و اطاعت مکن کافران و منافقان را و واگذار اذیتشان را و توکل کن بر خدا و بس است خدا از حیث کار گذاری

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

ای آنان که ایمان آوردید چون نکاح کنید زنان با ایمان را سپس طلاق دهید آنها را پیش از آنکه مس کنید ایشان را پس نیست شما را بر ایشان هیچ عده که بشمار آرید آنرا پس متاعشان دهید و رهانشان کنید رها کردنی نیکو

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي ءَاتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُّؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

ای پیغمبر بدرستی که ما حلال گردانیدیم بر تو همسرانت را که دادی بایشان مهرهاشان را و آنچه را مالک شد یمینت از آنچه غنیمت گردانید خدا بر تو و دختران عمویت و دختران عمه‌هایت و دختران دائیت و دختران خاله‌هایت آنان که هجرت کردند با تو و زن با ایمان را اگر ببخشد نفس خود را به پیغمبر اگر بخواهد پیغمبر که نکاح کند او را این مخصوص تو است غیر از مؤمنین بتحقیق دانسته‌ایم آنچه را فرض گردانیدیم بر ایشان در همسرانشان و آنچه مالک شد یمینهاشان تا نبوده باشد بر تو تنگ و باشد خدا آمرزنده مهربان

تُرْجَى مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَتُتَوَى إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ
أَبْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ
أَعْيُنُهُمْ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلَّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ
وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ
لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَظْرِينَ إِنَّهُ وَلَكِنَّ إِذَا دُعِيتُمْ
فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَعْسِفِينَ لِحَدِيثٍ
إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِيهِ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا
يَسْتَحْيِيهِ مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ
وَرَاءِ حِجَابٍ ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ
لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ
بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا

إِنْ تَبَدُّوا شَيْئًا أَوْ تَخَفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

باز پس میداری آنرا که خواهی از ایشان و جای میدهی
بسوی خود آنرا که خواهی و آنرا که خواستی از آنان که عزل
کردی پس نیست گناهی بر تو این نزدیکتر است بآنکه آرام
گیرد چشمهایشان و غمگین نشوند و خوشنود گردند بانچه
دادیشان همهشان و خدا میداند آنچه در دلهای شما است و
باشد خدا دانای بردبار

حلال نمیشود ترا زنان بعد از این و نه اینکه بدل کنی
ایشان را به همسرانی (دیگر) اگر چه خوش آمده باشد ترا
زیبایشان مگر آنکه مالک شد یمین تو و باشد خدا بر هر
چیزی نگهبان

ای آنان که ایمان آورده‌اید داخل نشوید بخانه‌های پیغمبر
مگر اینکه دستور داده شود شما را بسوی طعام بدون اینکه
انتظار کشید رسیدنش را و لیکن چون خوانده شوید پس
در آئید پس چون خوردید پس پراکنده شوید و نه انس
جوئید بحکایتی بدرستی که آن باشد که رنجور سازد پیغمبر
را پس شرم میکند از شما و خداوند شرم نمیکند از حق و
چون خواهید از ایشان متاعی پس بخواهید از ایشان از
پشت پرده آن پاکیزه‌تر است برای دلهای شما و دلهای
ایشان و نباشد شما را که برنجانید رسول خدا و نه آنکه
نکاح کنید همسرانش بعد از او هرگز بدرستی که آن باشد
نزد خدا بزرگ

اگر آشکار کنید چیزی را یا پنهان دارید آنرا پس بدرستی
که خدا باشد بهر چیزی دانا

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِيءِ أَبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ
وَلَا أَبْنَاءِ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَأَتَقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدًا

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا
فَقَدْ أَحْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
يُذِنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا
يُؤْذِينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ
فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا

مَلْعُونِينَ ۗ أَيُّنَمَا تُفُوتُوا أَخِذُوا وَفُتِلُوا تَقْتِيلًا

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۗ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ
تَبْدِيلًا

نیست گناهی بر ایشان در پدرانشان و نه پسرانشان و نه برادرانشان و نه پسران برادرانشان و نه خواهرانشان و نه زنانشان و نه آنچه مالک باشد یمنیهاشان و بترسید از خدا بدرستی که خدا باشد بر همه چیز گواه

بدرستی که خدا و ملائکه او صلوات میفرستند بر پیغمبر ای آن کسانی که ایمان آورده‌اید صلوات فرستید بر او و سلام کنید سلام کردنی

بدرستی که آنان که اذیت میکنند خدا و رسولش را لعنت کند ایشان را خدا در دنیا و آخرت و آماده ساخته ایشان را عذابی خوار کننده

و آنان که می‌آزارند مردان مؤمن و زنان مؤمن را بدون آنچه کسب کرده‌اند پس بتحقیق متحمل شده‌اند بهتان و گناهی آشکار را

ای پیغمبر بگو بهمسرانت و دخترانت و زنان مؤمنین را که فرو پوشند بر خود از چادرهاشان آن نزدیکتر است بآنکه شناخته شوند (بصلاح و عفت) پس اذیت نشوند و باشد خدا آمرزنده مهربان

هر آینه اگر باز نایستند منافقان و آنان که در دلهایشان مرض است و شایعه سازان در مدینه هر آینه برگماریمت بایشان پس مجاور نشوند با تو در آن مگر اندکی

لعنت شدگانند هر کجا یافت شوند گرفته شده و کشته شوند کشتنی بلیغ

دستور خدا است در آنان که گذشتند از پیش و هرگز نیابی دستور خدا را تغییری

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ۗ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا

مبیرسندت مردمان از قیامت بگو جز این نیست که علم آن نزد خداست و چه میدانی شاید که قیامت باشد نزدیک

بدرستی که خدا لعنت کرده کافران را و آماده کرده بر ایشان آتش سوزان

۶۴ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِيْنَ وَاَعَدَّ لَهُمْ سَعِيْرًا

جاودانیان در آن همیشه نمی‌یابند صاحبی و نه یآوری

۶۵ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا اَبَدًا ۗ لَا يَمۡجُدُوْنَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيْرًا

روزی که برگردد روهاشان در آتش میگویند ای کاش ما اطاعت میکردیم خدا را و اطاعت میکردیم پیغمبر را

۶۶ يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُوْلُوْنَ يٰلَيَّتَنَا اَطَعْنَا اللَّهَ وَاَطَعْنَا الرَّسُوْلًا

و گویند پروردگارا بدرستی که ما اطاعت کردیم سرکرده‌ها و بزرگانمان را پس گمراه کردند ما را از راه

۶۷ وَقَالُوْا رَبَّنَا اِنَّا اَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرٰءَنَا فَاَضَلُّوْنَا السَّبِيْلًا

پروردگارا بده ایشان را دو چندان از عذاب و لعنتشان کن لعنتی بزرگ

۶۸ رَبَّنَا ءَاتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَاَلْعَنَّهُمْ لَعْنًا كَبِيْرًا

ای آنکسانیکه گرویدید نباشید مانند آنان که رنجانیدند موسی را پس بری وانمودش خدا از آنچه گفتند و بود نزد خدا گرامی

۶۹ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ ءَادَوْا مُوسٰى فَبَرَّاهُ اللّٰهُ مِمَّا قَالُوْا وَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيْهًا

ای آنکسانیکه گرویدید بترسید از خدا و بگوئید گفتاری صواب

۷۰ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُوْلُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا

شایسته گرداند برای شما کردارتان را و میامزد برای شما گناهاتان را و هر که اطاعت کند خدا و رسولش را پس بتحقیق کام یافت کامیابی بزرگ

۷۱ يُصَلِّحْ لَكُمْ اَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيْمًا

بدرستی که ما عرضه کردیم امانت را بر آسمانها و زمین و کوهها پس ابا نمودند که بردارند آنرا و ترسیدند از آن و برداشت آنرا انسان بدرستی که او باشد ستمکار نادان

۷۲ اِنَّا عَرَضْنَا الْاٰمَانَةَ عَلَي السَّمٰوٰتِ وَاَلْاَرْضِ وَاَلْجِبَالِ فَاَبَيْنَ اَنْ يَّحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْاِنْسٰنُ ۗ اِنَّهٗ كَانَ ظٰلِمًا جَهُوْلًا

تا عذاب کند خدا مردان منافق و زنان منافق و مردان مشرک و زنان مشرک را و توبه پذیرد خدا بر مردان با ایمان و زنان با ایمان و باشد خدا آمرزنده مهربان

۷۳ لِيُعَذِّبَ اللّٰهُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَاَلْمُنٰفِقٰتِ وَاَلْمُشْرِكِيْنَ وَاَلْمُشْرِكٰتِ وَيَتُوبَ اللّٰهُ عَلَي الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَلْمُؤْمِنٰتِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ
الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

۱
۳۷۰

يَعْلَمُ مَا يَلْبِغُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ

۲

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي
لَتَأْتِيَنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي
السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

۳

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

۴

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن
رَّجْزِ أَلِيمٍ

۵

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ هُوَ
الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

۶

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنْبِئُكُمْ إِذَا
مُرِّقْتُمْ كُلَّ مُمْرَقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ

۷

ستایش خدائی را که او راست آنچه در آسمانها و آنچه در
زمین است و او راست ستایش در آخرت و اوست
درستکردار آگاه

میداند آنچه را داخل می‌شود در زمین و آنچه را خارج
میشود از آن و آنچه را فرود آید از آسمان و آنچه را عروج
کند در آن و او مهربان و آمرزنده است

و گویند آنانکه کافرند نیاید ما را قیامت بگو آری قسم
بپروردگarem هر آینه آید شما را (قیامت قسم به) دانای نهان
آنکه مستور نمی‌باشد از او بمقدار ذره در آسمانها و نه در
زمین و نیست خوردتر از آن و نه بزرگتر مگر باشد در کتابی
آشکار

تا جزا دهد آنان را که گرویدند و کردند کارهای شایسته
آنگروه برای ایشانست آمرزش و روزی خوب

و آنان که شتافتند در آیتهای ما عاجز پندارندگان آنگروه
ایشان راست عذاب از عقوبت دردناک

و می‌بینند آنان که داده شدند علم آن را که فرستاده شده
بسوی تو از پروردگارت آن حقست و هدایت میکند به راه
خدای غالب ستوده

و گفتند آنان که کافر شدند آیا دلالت کنیم شما را بر مردی
که خبر دهد شما را چون پاره کرده شدید بهر پاره کردنی
بدرستی که شمائید هر آینه در آفرینش تازه

أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ

آیا بست بر خدا دروغی یا در او جنونی است بلکه آنان که
ایمان نیاورند باختر در عذاب و گمراهی دورند

آیا پس ننگریستند بسوی آنچه باشد میان دستهاشان و
آنچه باشد پشت سرشان از آسمان و زمین اگر خواهیم فرو
بریم ایشان را بزمین یا فرو اندازیم بر ایشان پاره‌ها از
آسمان بدرستی که در آن هر آینه آیتی است بهر بنده
بازگشت کننده

و بتحقیق دادیم داود را از خود مزیتی ای کوه‌ها تسبیح
گویند با او و ای مرغان شما هم و نرم گردانیدیم برای او
آهن را

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ إِن نَّشَأُ نَحْسِفُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطُ عَلَيْهِمْ
كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ

۱۰
حزب
۱۷۲
۳۷۱
وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا^ط يَجِبَالٌ أَوْبِي^ط مَعَهُ وَالطَّيْرُ^ط
وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ

که بساز زره‌های رسا و اندازه نگهدار در بافتن و بکنید کار
شایسته بدرستی که من بانچه می‌کنید بینام

أَنِ اعْمَلْ سَاعَتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ^ط وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

و بسلیمان باد را که بامدادش ماهی بود و شبانگاهش ماهی
و جاری کردیم برایش چشمه مس گداخته و از جن کسی که
کار میکرد در حضور او باذن پروردگارش و آن که سر پیچید
از ایشان از فرمان ما می‌چشانیم او را از عذاب آتش
سوزان

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوها شَهْرٌ وَرَوَاحُها شَهْرٌ^ط وَأَسَلْنَا لَهُ
عَيْنَ الْقَظْرِ^ط وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهٖ^ط
وَمَن يَزِعْ مِنْهُمْ عَن أَمْرِنَا نَذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ

می‌ساختند برای او آنچه میخواست از پرستشگاه‌ها و پیکرها
و کاسه هائی چون حوض‌ها و دیگ‌هائی برقرار بکنید ای آل
داود شکر و اندکند از بندگان من شکرگزار

يَعْمَلُونَ لَهُو مَا يَشَاءُ مِنْ مَّحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ وَجِفَانٍ
كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَّاسِيَتٍ^ط اعْمَلُوا ءَالَ دَاوُودَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ
مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُ

پس چون گذرانیدیم بر او مرگ را دلالت نکرد ایشان را بر
مرگش مگر جنبنده زمین که می‌خورد عصایش را پس چون
برو در افتاد ظاهر شد جن را که اگر بودند که میدانستند
غیب را نمی‌ماندند در عذاب خوار کننده

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهٖ إِلَّا دَابَّةٌ
الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ^ط فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَن لَّو
كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ وَبَلَدُهُ طَيِّبَةٌ وَرَبُّ غَفُورٌ

بتحقیق که بود سبا را در مسکنهاشان آیتی دو بوستان از راست و چپ بخورید از روزی پروردگارتان و شکر کنید او را شهربست پاکیزه و پروردگاری آمرزنده

فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِی أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثَلٍ وَشَيْءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ

پس روی گردانیدند پس فرستادیم بر ایشان سیل باران سخت و بدل دادیم ایشان را بدو باغشان دو باغ صاحبان ثمری تلخ و شوره گز و چیزی از درخت سدر اندکی

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجْزِي إِلَّا الْكَافِرَ

آن جزا دادیم ایشان را بسبب آنچه کفران ورزیدند و آیا جزا میدهیم جز ناسپاس را

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرَى ظَاهِرَةً
وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا ءَامِنِينَ

و قرار دادیم میان ایشان و میان قریه‌هایی که برکت دادیم در آن قریه‌های ظاهر را و مقرر داشتیم در آنها رفتن را سیر کنید در آنها شبها و روزها ایمنان

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعِدَ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ
صَبَّارٍ شَكُورٍ

پس گفتند پروردگارا دور ساز میان سفرهای ما و ستم کردند بر خودشان پس گردانیدیمشان حکایت‌ها و پراکندیمشان بهر پراکندگی بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست هر شکیبای شکرگزار را

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّن
الْمُؤْمِنِينَ

و بحقیقت راست گردانید بر ایشان ابلیس گمانش را پس پیروی کردند او را جز عده از گروندگان

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّن سُلْطٰنٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُّؤْمِنُ
بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
حَفِيظٌ

و نبود او را بر ایشان هیچ تسلطی مگر اینکه بدانیم که کی می‌گردد باختر از آنکه او از آن در شک است و پروردگار تو بر همه چیز نگهبانست

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ
ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِن شِرْكٍَ
وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِّن ظَهِيرٍ

بگو بخوانید آنان را که گمان بردید از غیر خدا مالک نمی‌باشند مقدار ذره در آسمانها و نه در زمین و نباشد ایشان را در آن دو تا هیچ شرکتهی و نباشد او را از ایشان هیچ مددکاری

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ
عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْكَبِيرُ

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ
إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدَىٰ أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ
الْعَلِيمُ

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَكْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا
تَسْتَقْدِمُونَ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَن نُّؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي
بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ
يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ

و سود نمیدهد شفاعت نزد او مگر برای آنکه دستور دهد
برایش تا چون برداشته شود ترس از دلهاشان گویند چه
گفت پروردگار شما گویند حق و اوست رفیع بزرگ

بگو کیست که روزی دهد شما را از آسمانها و زمین بگو خدا
و بدرستی که ما یا شما هر آینه بر هدایتیم یا در گمراهی
آشکار

بگو پرسیده نمی‌شوید از آنچه بد کردیم و پرسیده
نمی‌شویم ما از آنچه شما می‌کنید

بگو جمع میکند میان ما را پروردگار ما پس حکم میکند میان
ما بحق و اوست حکم کننده دانا

بگو بنمائید مرا آنان را که بر بستید باو انبازان نه چنین
است بلکه اوست خدای غالب درست‌کردار

و نفرستادیم تو را مگر عموم مردم را مژده دهنده و بیم
کننده و لیکن بیشتر مردمان نمیدانند

و میگویند کی باشد این وعده اگر هستید راستگویان

بگو شما راست وعده روزی که باز پس نمی‌مانید از آن
ساعتی و پیش نمی‌افتید

و گفتند آنان که کافر شدند هرگز نمی‌گرویم باین قرآن و نه
بانچه که بوده پیشاپیش آن و اگر بینی هنگامی که
ستمگران بازداشته شده‌اند نزد پروردگارشان برگردانند
بعضیشان به بعضی سخن را میگویند آنان که ضعیف گرفته
شدند آنان را که بزرگی جستند اگر نبودید شما هر آینه
بودیم ما گروندگان

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا اَنْحُنْ صَدَدْنَاكُمْ
عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ اِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ

گفتند آنان که بزرگی جستند آنان را که ضعیف گرفته شدند آیا ما باز داشتیم شما را از هدایت بعد از آنکه آمد شما را بلکه بودید خود گناهکاران

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الْاَيْلِ
وَالْتَّهَارِ اِذْ تَاْمُرُوْنَ اَنْ نَّكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُ وَاَنْدَادًا
وَأَسْرُوا التَّامَةَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْاَغْلَالَ فِي
اَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و گفتند آنان که ضعیف گرفته شدند آنان را که بزرگی جستند بلکه حيله شب و روز شما بود هنگامی که امر میکردید ما را که کافر شویم بخدا و بگردانیم برای او همتیانی و پنهان داشتند پشیمانی را چون دیدند عذاب را و قرار دادیم زنجیرها را در گردنهای آنان که کافر شدند آیا جزا داده میشوند مگر آنچه که بودند عمل می‌کردند

وَمَا اَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوْهَا اِنَّا بِمَا
اُرْسَلْتُمْ بِهِء كٰفِرُونَ

و نفرستادیم در هیچ قریه هیچ بیم کننده را مگر گفتند ناز پرورده هایش بدرستی که ما آنچه فرستاده شدید بان کافرانیم

وَقَالُوا نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَاَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

و گفتند ما بیشتریم در اموال و اولاد و نباشیم ما عذاب شدگان

قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ

بگو بدرستی که پروردگارم وسعت میدهد روزی برای آنکه می خواهد و تنگ میگرداند و لیکن بیشتر مردمان نمی دانند

وَمَا اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفٰى
اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صٰلِحًا فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الصِّعْفِ
بِمَا عَمِلُوْا وَهُمْ فِي الْعُرْفَاتِ اٰمِنُونَ

و نیست مالهای شما و نه فرزندانتان بچیزی که نزدیک گرداند شما را نزد ما نزدیک کردن لیکن آنکه گروید و کرد کار شایسته پس آنگروه آنها را است جزای افزون بآنچه کردند و ایشان باشند در غرفه‌ها ایمنان

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِيْ اٰيَاتِنَا مُعْجِزِينَ اُولٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ
مُحْضَرُونَ

و آنان که می شتابند در آیت‌های ما عاجز گیرندگان آنها باشند در عذاب احضار شدگان

قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَهُ
وَمَا اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهٗ وَهُوَ خَيْرُ الرِّزْقِيْنَ

بگو بدرستی که پروردگار من فراخ میکند روزی را برای آنکه می‌خواهد از بندگانش و تنگ میگرداند برایش و آنچه انفاق کردید از چیزی پس او عوض میدهد آنرا و اوست بهترین روزی دهندگان

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ
كَانُوا يَعْبُدُونَ

قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ
الْحِجْنَ أَكْثَرَهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ
لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ
يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ وَقَالُوا مَا
هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرَىٰ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا
جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ
مِنْ نَذِيرٍ

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ
فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْنَىٰ وَفَرَادَىٰ ثُمَّ
تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ
بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ
اللَّهِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَمُ الْغُيُوبِ

و روزی که حشر میکند ایشان را همگی پس میگوید
فرشتگانرا آیا اینها شما را بودند که میپرستیدند

گویند منزهی تو توئی صاحب ما از غیر ایشان بلکه بودند
میپرستیدند جن را اکثرشان بودند بانها گروندگان

پس امروز مالک نمی‌باشد بعضیتان بعضی را سودی و نه
زیانی و میگوئیم آنان را که ستم کردند بچشید عذاب آتشی
را که بودید آنرا تکذیب میکردید

و چون خوانده شود بر ایشان آیت‌های ما آشکار گویند
نیست این مگر مردی که میخواهد که باز دارد شما را از
آنچه بودند که میپرستیدند پدران شما و گویند نیست این
مگر دروغی افتراء کرده شده و گفتند آنان که کافر شدند
حق را چون آمد ایشان را نیست این مگر سحری آشکار

و ندادیم ایشان را از کتابها که بدرس خوانده باشند آنها را
و نفرستادیم بسوی ایشان پیش از تو هیچ بیم کننده

و تکذیب کردند آنان که بودند پیش از ایشان و نرسیدند
بده یک آنچه دادیم ایشان را پس تکذیب کردند رسولان
مرا پس چگونه بود کین و کیفر من

بگو جز این نیست که پند میدهم شما را بیک چیز که
برخیزید برای خدا دو دو و یک یک پس بیندیشید که
نیست صاحب شما را هیچ جنونی نیست او مگر بیم کننده
برای شما در برابر عذاب سخت

بگو آنچه خواستم از شما از مزد پس آن مر شما راست
نیست مزد من مگر بر خدا و او بر همه چیز گواه است

بگو بدرستی که پروردگار من القاء میکند حق را و دانای
غیب هاست

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبَدِّئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ

بگو آمد حق و نمی آفریند باطل را و نه بر میگردداند

قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي ۗ وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فِيمَا
يُوحَىٰ إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ

بگو اگر گمراه شدم پس گمراه نشوم مگر بر خودم و اگر راه
یافتم پس بآنست که وحی میکند بمن پروردگارم بدرستی
که او شنوای نزدیکست

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَزِعُوا بِهٖ ۖ فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ

و اگر بینی هنگامی که بترسند پس نباشد فوتی و گرفته
شوند از جایی نزدیک

وَقَالُوا ءَأَمَنَّا بِهِ ۗ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَاطُشُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ

و گویند گرویدیم باو و از کجا باشد ایشان را دستیابی از
جایی دور

وَقَدْ كَفَرُوا بِهٖ مِنْ قَبْلُ وَيَقْدِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ
بَعِيدٍ

و بحقیقت کافر بودند بان از پیش و میاندازند به غیب از
جایی دور

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّنْ
قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ

و فاصله شد میان ایشان و میان آنچه میخواستند چنانکه
عمل شد بامثال ایشان از پیش بدرستی که ایشان بودند در
شکی بتهمت اندازنده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِئَةِ
رُسُلًا أُولِي أجنحةٍ مثنى وثلاث وربع يزيد في الخلق ما
يشاء إن الله على كل شيء قدير

ستایش خدای را پدید آورنده آسمانها و زمین گرداننده
فرشتگان رسولان صاحبان بالها دو تا دو تا و سه تا سه تا و
چهار تا چهار تا میافزاید در آفرینش آنچه میخواهد بدرستی
که خدا بر همه چیز تواناست

مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا
يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

آنچه را گشاید خدا برای مردمان از رحمت پس نیست باز
گیرنده مر آنرا و آنچه باز گیرد پس نیست فرستنده مر او
را پس از او و اوست عزیز درستکار

يَأْتِيهَا النَّاسُ أذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ
غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ

ای مردم یاد کنید نعمت خدا را بر شما آیا هیچ آفریننده
باشد غیر از خدا که روزی دهد شما را از آسمان و زمین
نیست الهی جز او پس بکجا برگردانیده میشوید

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

۵

يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ

۶

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا
حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ

۷

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

۸
۳۷۷

أَقَمَنَ زَيْنَ لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ فَرَأَاهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ
حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

۹

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ
مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ

۱۰

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ
الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ
السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ

۱۱

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ
أَرْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ
مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

و اگر تکذیب میکنند ترا پس بتحقیق تکذیب شدند
رسولانی پیش از تو و بسوی خدا برمیگردد کارها

ای مردم بدرستی که وعده خدا حقیقت پس نفریید شما را
زندگانی دنیا و نفریید شما را بخدا آن فریبنده

بدرستی که شیطان شما را دشمنست پس بگیریذش دشمن
جز این نیست که میخواند گروهش را تا بوده باشند از اهل
آتش سوزان

آنان که کافر شدند ایشان راست عذابی سخت و آنان که
گرویدند و کردند کارهای شایسته ایشان راست آمرزش و
مزدی بزرگ

آیا پس آنکه آراسته شد برایش بدی کردارش پس ببند
آنها خوب پس بدرستی که خدا وامیگذارد آنها که میخواهد
و هدایت میکند آنها که میخواهد پس نباید که هلاک شود
نفس تو بر ایشان از راه حسرتها بدرستی که خدا دانا
است بانچه میکنند

و خدا آنست که فرستاد بادها را پس بر میانگیزد ابر را
پس راندیم آنها ببلدی مرده پس زنده گردانیدیم بان زمین
را بعد از مردنش همچنین است حشر کردن

هر کس که بخواهد عزت را پس خدا راست عزت همگی
بسوی او بالا میرود سخنهای پاکیزه و کردار شایسته بالا
میبرد آنها و آنان که میاندیشند بدیها را ایشان را است
عذابی سخت و حيله آنها خود نابود میگردد

و خداوند آفرید شما را از خاک سپس از نطفه پس گردانید
شما را جفتها و باردار نمی‌شود هیچ مؤثی و نمی‌نهد (بار
خود) مگر بعلم او و عمر نمی‌کند هیچ پیر عمر کننده دراز و
کم نمی‌شود از عمر او جز آنکه در کتابست بدرستی که آن
بر خدا آسانست

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شْرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلِّ تَاكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرَ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و یکسان نیستند دو دریا این بسیار شیرین و گوارا است آشامیدنش و این شور تلخ است و از همه میخورید گوشتی تازه و بیرون میاورید پیرایه که میپوشیدش و میبینی کشتیها را در آن شکافنده آب تا بجوئید از احسانش و باشد که شما شکر کنید

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ۗ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ

داخل میکند شب را در روز و در میاورد روز را در شب و رام گردانید آفتاب و ماه را هر یک سیر میکنند تا مدتی نامبرده شده آنست خداوند پروردگار شما او راست پادشاهی و آنان که میخوانید از غیر او مالک نمیباشند هیچ پوست استخوان خرمائی را

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ ۗ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشْرِكِكُمْ ۖ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ

اگر بخوانیدشان نمیشنوند ندای شما را و اگر بشنوند اجابت نکنند شما را و روز قیامت انکار میکنند شرک شما را و خبر ندهد ترا مثل آگاه

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

ای مردم شما نیازمندید بخدا و خدا اوست که بی نیاز ستوده است

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

اگر خواهد میبرد شما را و میاورد خلقی جدید

وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ

و نباشد آن بر خداوند دشوار

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جِمْلِهَآ لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۗ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يُخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ۗ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

و بر ندارد هیچ بردارنده گناه دیگری را و اگر بخواند گرانبار شده بسوی بارش برداشته نشود از آن چیزی گرچه باشد صاحب قرابت جز این نیست که بیم میکنی آنان را که میترسند از پروردگارشان بنهان و بر پا دارند نماز را و هر که پاکی جست پس حتما پاک شد برای خود و بسوی خدا است بازگشت

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ

و یکسان نباشد نابینا و بینا

۲۰

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ

و نه تاریکی‌ها و نه روشنایی

۲۱

وَلَا الظُّلُّ وَلَا الحُرُورُ

و نه سایه و نه آفتاب سموم

۲۲

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ
وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ

و یکسان نباشند زنده‌ها و نه مرده‌ها بدرستی که خدا می‌شنوید آنها را که خواهد و نیستی تو شنونده آنانکه در قبرهایند

۲۳

إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ

نیستی تو مگر بیم کننده

۲۴

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا
فِيهَا نَذِيرٌ

بدرستی که ما فرستادیم ترا بحق مژده دهنده و بیم کننده و نیست هیچ امتی مگر آنکه گذشت در آن بیم کننده

۲۵

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

و اگر تکذیب میکنند ترا پس بتحقیق تکذیب کردند آنان که بودند پیش از ایشان آمد ایشان را رسولانشان با بینه‌ها و با مصحف و با کتاب روشنگر

۲۶

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

پس گرفتم آنان را که کافر شدند پس چگونه بود کیفر من

۲۷

۳۷۹

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ
مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ
أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ

آیا ندیدی که خدا فرو فرستاد از آسمان آبی را پس بیرون آوردیم بان ثمرهائی که مختلف است رنگهای آنها و از کوه‌ها راه‌های سفید و سرخ که مختلف است رنگ هاشان و سیاهی بسیار تار

۲۸

وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَأَلْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا
يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ

و از مردمان و جنبنده‌ها و چهارپایان که مختلفست رنگهای آن همچنین است جز این نیست که میترسد از خدا از بندگان دانش دانایان بدرستی که خدا غالب آمرزنده است

۲۹

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْتَجُونَ تِجْرَةً لَّن تَبُورَ

بدرستی که آنان که می‌خوانند کتاب خدا را و بپا دارند نماز را و انفاق میکنند از آنچه روزیشان کردیم نمان و آشکار امید دارند تجارتی را که هرگز تباه نشود

۳۰

لِيُؤْفِقَهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ

تا تمام دهدشان مزدشان را و بیفزاید ایشان را از کرم خود بدرستی که او آمرزنده شکر پذیر است

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا
بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ

و آنچه که وحی کردیم بتو از کتاب آن حقست تصدیق کننده
آنچه بود پیش از آن بدرستی که خدا به بندگانش هر آینه
آگاه بینا است

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ
ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذِنَ
اللَّهُ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

سپس میراث دادیم کتاب را بآنان که برگزیدیم از
بندگانمان پس بعضیشان ستم کنند بر خود و بعضیشان
میانهرواند و بعضیشان پیشقدمند بکارهای خیر باذن خدا
اینست آن فضل بزرگ

جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

بهشتهای جای اقامت در آیند بانها و زیور کنند در آنها از
دستوانها از طلا و مروارید و لباس ایشان در آنها پرنیانست

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ
شَكُورٌ

و گویند ستایش خدای را که برد از ما اندوه را بدرستی که
پروردگار ما هر آینه آمرزنده شکرپذیر است

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ
وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ

آنکه در آورد ما را بسرای اقامت از کرمش مس نکند ما را
در آن تعبی و مس نکند ما را در آن خستگی

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا
وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ

و آنان که کافر شدند ایشان راست آتش جهنم نه حکم شود
بر ایشان که بمیرند و نه تخفیف داده شود از ایشان هیچ
عذاب آن همچنین جزا میدهیم هر ناسپاس را

وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ
الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوْ لَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ
وَجَاءَكُمْ التَّذْيِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ

و ایشان فریاد میکنند در آن که پروردگارا بیرون آور ما را
تا کنیم کار شایسته غیر آنچه بودیم میکردیم آیا عمر
ندادیم شما را آنقدر که پند میگرفت در آن کسی که پند
گرفت و آمد شما را بیم کننده پس بچشید که نیست
ستمکاران را هیچ یآوری

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ

بدرستی که خدا دانای نهای آسمانها و زمین است بدرستی
که او داناست به ضمائر سینهها

۳۵
فاطر
۳۹
۴۵

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ خَلْقَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ
كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا
وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ إِلَّا خَسَارًا

اوست که گردانید شما را خلیفه‌ها در زمین پس هر که کافر
شد پس بر اوست کفرش و نمی‌افزاید کافران را کفرشان
نزد پروردگارشان جز دشمنی و نمی‌افزاید کافران را
کفرشان جز زیانکاری

۴۰

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي
مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ
ءَاتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْهُ بَلْ إِنَّ يَعِدُ الظَّالِمُونَ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا

بگو خبر دهید از شریکانتان آنان که می‌خوانید از غیر خدا
بنمائید مرا که چه چیز آفریدند از زمین یا ایشان راست
انبازی در آسمانها یا دادیمشان کتابی پس ایشانند بر بینه
از آن بلکه وعده نمیدهند ستمکاران بعضیشان بعضی را جز
فریب

۴۱
حزب
۱۷۶

إِنَّ اللَّهَ يُمَسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِن زَالَتَا إِنْ
أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

بدرستی که خدا نگاه میدارد آسمانها و زمین را از آنکه
زائل شوند و هر آینه اگر زائل شوند نگاه ندارد آن دو را
هیچ احدی پس از او بدرستی که او باشد بردبار آمرزنده

۴۲

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ
أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا
نُفُورًا

و سوگند خوردند بخدا سخت ترین سوگندهاشان که اگر
آید ایشان را بیم کننده هر آینه باشند هدایت یافته تر از
هر یک از امت‌ها پس چون آمد ایشان را بیم کننده نیفزود
ایشان را جز نفرت

۴۳

أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ
إِلَّا بِأَهْلِيهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ
لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا

از راه سرکشی در زمین و اندیشیدن بدی و احاطه نکند
اندیشیدن بد مگر باهلهش پس آیا انتظار می‌برند جز دستور
پیشینیان را پس هرگز نیابی شیوه و دستور خدا را تغییری
و هرگز نیابی شیوه و دستور خدا را دگرگونی

۴۴

أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ
شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا

آیا سیر نکردند در زمین که بنگرند که چگونه بود انجام کار
آنان که بودند پیش از ایشان و بودند سخت‌تر از ایشان در
توانائی و نباشد خدا که عاجز کند او را هیچ چیز در آسمانها
و نه در زمین بدرستی که او باشد دانای توانا

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا

۳۶. یس: یس: مکی ۸۳ آیه ۶ صفحه

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
یس

۱
۳۸۱ ر

ای سید عالم

۲ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ

سوگند بقرآن پر حکمت

۳ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

بدرستی که تو هر آینه از رسولانی

۴ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

بر راه راست

۵ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

فرو فرستادن غالب مهربان

۶ لَشِدْرِ قَوْمٍ مَّا أَنْذَرَ آبَاؤَهُمْ فَهُمْ غَفَلُونَ

تا بیم دهی گروهی را همچنانکه بیم داده شدند پدرانشان پس ایشان غافلانند

۷ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

بتحقیق ثابت شد سخن بر اکثرشان پس ایشان نمی‌گروند

۸ إِنَّا جَعَلْنَا فِيْ أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ

بدرستی که ما قرار دادیم در گردنهایشان زنجیرها پس آنها تا ذقن‌ها است پس ایشان سر بهوا گرفتگانند

۹ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

و قرار دادیم از روبرویشان سدی و از پشت سرشان سدی پس فرو پوشیدیمشان پس ایشان نمی‌بینند

۱۰ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

و یکسانست بر ایشان خواه بترسانیشان یا نترسانیشان نمی‌گروند

۱۱ إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبِ ۖ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

جز این نیست که میترسانی آنرا که پیروی کند قرآن را و بترسد از خدای بخشنده بنهان پس مژده ده او را بامرزش و مزدی نیکو

۱۲ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَءَاتَاهُمْ ۖ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ

بدرستی که ما زنده کنیم مرده‌ها را و مینویسیم آنچه را پیش فرستاده‌اند و اثرهایشان را و همه چیز را ضبط کردیم در کتابی آشکار

وَأَصْرِبُ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ

۱۴

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ

۱۵

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ

۱۶

قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُم لَمُرْسَلُونَ

۱۷

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

۱۸

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۹

قَالُوا طَيَّرْنَاكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

۲۰

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ

۲۱

اتَّبِعُوا مَن لَّا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ

۲۲

وَمَا لِي لَّا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

۲۳

عَأْتِخِذْ مِنْ دُونِهِ ۚ ءَالِهَةٌ إِنْ يُرِدُنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ

۲۴

إِنِّي إِذًا لَّفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

۲۵

إِنِّي ءَامَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ

۲۶

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ ۗ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ

۲۷

بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ

و بزن بر ایشان مثل اصحاب آن قریه را آنگاه که آمد ایشان را فرستادگان

وقتی که فرستادیم بسوی ایشان دو کس را پس تکذیبشان کردند پس تقویت کردیمشان به سوی پس گفتند بدرستی که ما بسوی شما فرستاده شدگانیم

گفتند نیستید شما مگر انسانی مانند ما و فرو نفرستاده خداوند هیچ چیزی نیستید شما مگر اینکه دروغ میگوئید

گفتند پروردگار ما میداند که ما بسوی شما هر آنچه فرستاده شدگانیم

و نیست بر ما جز رسانیدن آشکار

گفتند بدرستی که بفال بد گرفتیم شما را اگر باز نایستید هر آنچه سنگسارتان می‌کنیم و میرسد البته بشما از ما عذابی دردناک

گفتند فال بد شما با شماست آیا اگر پند داده شدید بلکه شما گروهی اسراف کنندگانید

و آمد از دورترین محله آن شهر مردی که می‌شتافت گفت ای قوم پیروی کنید رسولان را

پیروی کنید آنرا که نمی‌خواهد از شما مزدی و ایشان راه یافتگانند

و چه شده مرا که نپرستم آن را که پدید آورد مرا و بسوی او باز میگردید

آیا بگیرم از غیر او معبودانی اگر بخواهد بمن خداوند زبانی را کفایت نکند از من شفاعت ایشان چیزی را و نرهانندم

بدرستی که من آنگاه هر آنچه در گمراهی آشکارم

بدرستی که من گرویدم پروردگار شما پس بشنوید از من

گفته شد که در آی به بهشت گفت ایکاش قوم من میدانستند

که آمرزید مرا پروردگارم و قرارم داد از گرامی داشتگان

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِن بَعْدِهِ مِن جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ

۲۹

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ

۳۰

يَحْسِرَةً عَلَىٰ الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

۳۱

أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ

۳۲

وَإِن كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ

۳۳

۳۸۳ر

وَعَايَةُ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ

۳۴

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ

۳۵

لِيَأْكُلُوا مِن ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

۳۶

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ

۳۷

وَعَايَةُ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسَلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ

۳۸

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

۳۹

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ

۴۰

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

و فرو نفرستادیم بر قومش از بعد او هیچ لشکری از آسمان و نبودیم فرو فرستادگان

نبود جز فریادی واحد پس آنگاه ایشان افسردگانند

دریغا بر بندگان که نباید ایشان را هیچ رسولی مگر که بودند بان استهزاء میکردند

آیا ندیدند که بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان از فرنها که ایشان بسوی ایشان بر نمی‌گردند

و نیستند همه مگر جمع شده نزد ما احضار شدگان

و آیتی است ایشان را زمین مرده که زنده کردیمش و بیرون آوردیم از آن دانه را پس از آن میخورند

و قرار دادیم در آن باغها از خرما بنها و انگورها و روان کردیم در آن از چشمهها

تا بخورند از ثمرش و نساخت آنرا دستهایشان آیا پس شکر نمی‌کنند

منزه است آنکه آفرید صنفها را همگی از آنچه میرویانند زمین و از خودهایشان و از آنچه نمیدانند

و آیتی است ایشان را شب که بیرون آوریم از آن روز را پس آنگاه آنها در تاریکیند

و آفتاب سیر میکند در جایگاه خود آن مقدر ساختن خدای غالب دانا است

و ماه را مقرر داشتیمش منزلها تا باز گردد مانند خوشه خرمای کهنه

نه آفتاب را سزد که در یابد ماه را و نه شب پیش گیرنده از روز است و هر یک در گردونی میروند

وَعَايَةُ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ

و آیتی است ایشان را که ما بار کردیم فرزندانشان را در کشتی پر شده

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِّن مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ

و آفریدیم برای ایشان از مثل آنچه سوار می‌شوند

وَإِن نَّشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنقَدُونَ

و اگر خواهیم غرق گردانیمشان پس نباشد فریادرسی ایشان را و نه ایشان نجات یابند

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ

مگر رحمتی از ما و تعیشتی تا وقتی

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

و چون گفته شد ایشان را که بپرهیزید از آنچه پیش روی شما است و آنچه پشت سر شما است باشد که شما رحم کرده شوید

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِّنْ آيَةٍ مِّنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

و نیاید ایشان را هیچ آیتی از آیت‌های پروردگارشان مگر باشند از آن روی گردانان

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُۥٓ إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

و چون گفته شود ایشان را که انفاق کنید از آنچه روزیتان کرده خدا گفتند آنان که کافر شدند آنان را که گرویدند آیا طعام دهیم آنرا که اگر میخواست خدا اطعامش میفرمود نیستید شما مگر در گمراهی آشکار

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِٔ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

و میگویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید راستگویان

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ

انتظار نمیبندند مگر فریادی واحد را که خواهد گرفت ایشان را حالی که ایشان خصومت کنند با همدیگر

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ

پس نتوانند وصیت کردن و نه بسوی اهلشان بر میگرددند

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

و دمیده شد در صور پس آنگاه ایشان از قبرها بسوی پروردگارشان می‌شتابند

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا ۗ هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

گویند ای وای بر ما که بر انگیخت ما را از خوابگاهمان این آنست که وعده کرده خداوند و راست گفته‌اند مرسلان

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ

نباشد جز فریادی واحد پس آنگاه ایشان همگی نزد ما احضار شدگانند

فَالْيَوْمَ لَا تُظَلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

پس امروز ظلم کرده نشود نفسی هیچ چیز و جزا داده نشوید مگر آنچه که بودید میکردید

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمِ فِي شُغْلٍ فَكِهِونَ

هُم وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكُونُونَ

لَهُمْ فِيهَا فَكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ

سَلَّمَ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ

وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ

لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

وَأَنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبَلًا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

أَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّىٰ

يُبْصِرُونَ

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا

وَلَا يَرْجِعُونَ

وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ

مُّبِينٌ

لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ

بدرستی که اهل بهشت آنروز در کارند شادی کنان

ایشان و همسرانشان در سایه‌ها بر سریرها تکیه کنندگانند

ایشان را است در آن میوه‌ها و ایشان راست آنچه
میخواهند

سلام گفتاریست از پروردگار مهربان

و جدا شوید امروز ای گناهکاران

آیا پیمان نفرستادم بسوی شما ای فرزندان آدم که
نپرستید شیطان را بدرستی که او شما را دشمنی است
آشکار

و اینکه بپرستید مرا این است راه راست

و بتحقیق گمراه کرد از شما خلقی بسیار آیا پس نبودید که
در یابید

اینست آن جهنم که بودید وعده داده میشدید

بچشید حرارت آنرا امروز بسبب آنچه بودید کفر
میورزیدید

امروز مهر میگذاریم بر دهنه‌شان و سخن میگوید با ما
دسته‌شان و گواهی میدهد پاهایشان آنچه بودند کسب
میکردند

و اگر میخواستیم هر آینه محو میکردیم بر چشمه‌شان پس
پیشی میگرفتند راه را پس کجا را میدیدند

و اگر میخواستیم هر آینه مسخشان میکردیم بر جایشان
پس نتوانستندی رفتن و نه برمیگشتند

و کسی را که عمر دراز میدهیم دگرگونش میکنیم در خلق
آیا پس در نمیابند بعقل

و نیاموختیمش شعر و نسزد او را نیست آن مگر پندی و
قرآنی آشکار

تا بیم دهد آنرا که باشد زنده و ثابت شود سخن بر کافران

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا
مَلَائِكُونَ

آیا ندیدند که ما آفریدیم برای ایشان از آنچه ساخت دست
قدرت ما چهارپایان پس ایشان آنها را مالکند

۷۲

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ

و رام گردانیدیم آنها را بر ایشان پس از آنها است
سواریشان و از آنها میخورند

۷۳

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

و ایشان راست در آنها منافع و آشامیدنی‌ها آیا پس شکر
نمی‌کنند

۷۴

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ

و گرفتند از غیر خدا معبودانی تا باشد که ایشان یاری کرده
شوند

۷۵

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ

نمی‌توانند یاری ایشان را و ایشان آنها را سپاهی حاضرند

۷۶

فَلَا يَحْزِنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

اندوهگین نسازد ترا گفتارشان بدرستی که ما میدانیم آنچه
نهان دارند و آنچه آشکار سازند

۷۷

أَوْ لَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ
مُّبِينٌ

آیا نمی‌بیند انسان که ما آفریدیم او را از منی پس آنگاه او
خصومت کننده آشکار است

۷۸

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظْمَ وَهِيَ
رَمِيمٌ

و زد برای ما مثلی و فراموش کرد آفرینش خود را گفت
کیست که زنده کند استخوانها را و آنها پوسیده باشند

۷۹

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

بگو زنده کند آنها را آنکه آفرید آنها را نخستین بار و او
بهمه آفرینش داناست

۸۰

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ
تُوقَدُونَ

آنکه گردانید برای شما از درخت سبز آتش را پس آنگاه
شما از آن میافروزید

۸۱

أَوْ لَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن
يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

آیا نیست آنکه آفرید آسمانها و زمین را توانا بر آنکه
آفریند مانندشان را آری و اوست آفریننده دانا

۸۲

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

جز این نیست که امر او چون بخواهد چیزی را اینکه میگوید
به آن بشو پس می‌شود

۸۳

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

پس منزّه است خدائی که بدست اوست پادشاهی هر چیز و
بسوی او باز میگردید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالصّٰفّٰتِ صَفًّا

سوگند بفرشتگان صف کشیده صف کشیدنی

فَالزّٰجِرٰتِ زَجْرًا

پس بزجر کنندگان زجر کردنی

فَالتّٰلِيٰتِ ذِكْرًا

پس قرائت کنندگان ذکر (قرآن)

إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ

بدرستی که خدای شما هر آینه یکی است

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا رَبُّ الْمَشْرِقِ

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنها است و پروردگار مشرق‌ها

إِنَّا زَيْنًا لِّلسَّمٰءِ الدُّنْيَا بَزِيْنَةٍ الْكَوٰكِبِ

بدرستی که ما آراستیم آسمان دنیا را به پیرایه که ستارگان است

وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ مَّارِدٍ

و نگهداری از هر شیطان سرکش

لَّا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلِئِ الْأَعْلَىٰ وَيُقَدِّفُونَ مِّنْ كُلِّ جَانِبٍ

گوش نتوانند داشت بسوی جماعت عالم بالا و انداخته می‌شوند از هر طرف

دُحُوْرًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ

برای راندن و ایشان را است عذابی دائمی

إِلَّا مَن خَطَفَ الْخَطْفَةَ فَاتَّبَعَهُ وَشِهَابٌ ثَاقِبٌ

مگر آنکه برآید ربودنی پس از پی در آید شعله فروزان روشن

فَاسْتَفْتَيْهِمْ أَهْمٌ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَن خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّنْ طِينٍ لَّازِبٍ

پس طلب بیان کن که آیا ایشان سخت ترند از لحاظ آفرینش یا آنکه آفریدیم بدرستی که ما آفریدیمشان از گل چسبنده

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ

بلکه تعجب نمودی و استهزاء می‌کنند

وَإِذَا دُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ

و چون پند داده شوند پند نمیگیرند

وَإِذَا رَأَوْاٰ آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ

و چون ببینند آیتی باستهزاء میگیرند

وَقَالُوا إِن هٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

و گویند نیست این مگر جادوئی آشکار

أَعِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَعِنَّا لَمَبْعُوْثُونَ

آیا چون بمیریم و بشویم خاک و استخوان آیا ما بر انگیزته می‌شویم

أَوْ ءَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ

آیا و پدران پیشین ما

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ

بگو آری و شمائید ذلیلان

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ

پس جز این نیست که آن فریادیست واحد پس آنگاه ایشان مینگردند

وَقَالُوا يَوَيْلَنَا هٰذَا يَوْمُ الدِّينِ

و گویند ای وای بر ما اینست روز جزا

هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِء تُكَدِّبُونَ

و اینست روز تمیزی که بودید آنرا تکذیب میکردید

أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ

جمع کنید آنان را که ظلم کردند و همسرانشان را و آنچه بودند میپرستیدند

مِن دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ

از غیر خدا پس راه نمایندشان بسوی راه دوزخ

وَقَفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ

و باز داریدشان بدرستی که ایشانند مسئولان

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصِرُونَ

چيست شما را كه يارى نمى‌كنيد همدىگر را

بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ

بلکه ایشان آتروز منقادانند

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

و رو آوردند بعضیشان بر بعضی و از همدیگر میپرسند

قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ

گویند بدرستی که شما بودید میامدید بر ما از راست

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

گویند بلکه نبودید گروندگان

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍۭ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طٰغِينَ

و نبود ما را بر شما هیچ تسلطی بلکه بودید گروهی طغیانگر

فَحَقَّقْ عَلَيْنَا قَوْلَ رَبِّنَا إِنَّا لَذٰبِقُونَ

پس ثابت شد بر ما گفتار پروردگارمان بدرستی که ما هر آینه چشندگانیم

فَاعْوِزْنَا بِكُمْ إِنَّا كُنَّا غٰوِينَ

پس گمراه کردیم شما را بدرستی که ما بودیم گمراهان

فَأَنَّهُمْ يَوْمَئِذٍۭ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

پس بدرستی که ایشان آتروز در عذاب انبازانند

إِنَّا كَذٰلِكَ نَفَعُ بِالْمُجْرِمِينَ

بدرستی که ما همچنین می‌کنیم با گناهکاران

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ

بدرستی که ایشان بودند چون گفته می‌شد ایشان را که نیست معبودی جز خدای سرکشی میکردند

وَيَقُولُونَ إِنِنَّا لَتٰرِكُوا ءَالِهَتِنَا لِشَاعِرٍۭ مَّجْنُونٍ

و می‌گفتند آیا ما وا گذاریم خدایان خود را بخاطر شاعری دیوانه

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ

بلکه آمد بحق و تصدیق کرد فرستادگان را

إِنَّكُمْ لَذٰبِقُونَ الْعَذَابِ الْاَلِيمِ

بدرستی که شما هر آینه چشندگان عذاب دردناکید

وَمَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و جزا داده نمی‌شوید مگر آنچه بودید میکردید

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِينَ

مگر بندگان خدا که خالصانند

اُولٰٓئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ

آنگروه ایشان راست روزی معلوم

فَوَاكِهَ وَهُم مُّكْرَمُونَ

میوه‌ها و ایشانند گرامی داشتگان

فِي جَنَّٰتِ النَّعِيمِ

در بهشتهای پر نعمت

عَلَىٰ سُرُرٍۭ مُّتَّقَبِلِينَ

بر تخت‌ها روبروی یکدیگر

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَاۡسٍۭ مِّنْ مَّعِينٍۭ

میگردانند بر ایشان پیاله از آشامیدنی جاری

بَيۜضَاءَ لَذَّةٍۭ لِلشَّٰرِبِينَ

سفید که لذت است آشامندگان را

لَا فِيهَا غَوۜلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنۜزَفُونَ

نه در آنست فسادی و نه ایشان از آن مست میشوند

وَعِنۜدَهُمۡ قَصِيرٰتٌۭ الطَّرۜفِ عِينٌۭ

و نزد ایشانست زنان فرو هشته چشم فراخ حدقه

كَأَنَّهُنَّ بَيۜضٌ مَّكۜنُونٌۭ

گویا ایشان بیضه‌های شترمرغ در ساتر نگهداشته باشند

فَأَقۜبَلَ بَعْضُهُمۡ عَلَىٰ بَعْضٍۭ يَتَسَاءَلُونَ

پس روی آوردند بعضیشان بر بعضی که سؤال کنند از یکدیگر

قَالَ قَابِلٌۭ مِّن۞هُمۡ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌۭ

گوید گوینده از ایشان بدرستی که بود مرا همنشینی

يَقُولُ أَيْنَكَ مِنَ الْمُصَدِّقِينَ

که میگفت آیا بحقیقت تو از تصدیق کنندگانی

۵۳ أَعِزَّا مِثْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَعِنَّا لَمَدِينُونَ

آیا چون مردیم و شدیم خاک و استخوان آیا حقیقتا ما جزا داده شدگانیم

۵۴ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ

گفت آیا شما نگرندگانید

۵۵ فَأَطَاعَ فِرْعَاءُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ

پس نگریست پس دیدش در وسط دوزخ

۵۶ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدَتْ لَتُرْدِينَ

گوید بخدا که هر آینه نزدیک بود که هلاک گردانی مرا

۵۷ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ

و اگر نبود نعمت پروردگارم هر آینه بودم از احضار شدگان

۵۸ أَمَّا نَحْنُ بِمَبْتِئِينَ

آیا نباشیم ما از مردگان

۵۹ إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

مگر مردن نخستین ما و نباشیم ما از عذاب شدگان

۶۰ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

بدرستی که این هر آینه آن کامیابی بزرگست

۶۱ لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ

به مانند این پس باید عمل کنند عمل کنندگان

۶۲ أَذَلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزُّقُومِ

آیا آن بهتر است از حیث مایه ضیافت یا درخت زقوم

۶۳ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ

بدرستی که ما گردانیدیم آنرا بلایی برای ستمکاران

۶۴ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ

بدرستی که آن درختی است که بیرون آید در قعر دوزخ

۶۵ طُلُعَهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ

شکوفه‌اش گویا که سرهای دیوها است

۶۶ فَإِنَّهُمْ لَأَكَلُونَ مِنْهَا فَمَا لِكُلُّونَ مِنْهَا الْبُطُونَ

پس بدرستی که ایشان هر آینه میخورند از آن پس پر کنند از آن شکمها را

۶۷ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ

پس بحقیقت ایشان راست بر آن آمیختنی از آب گرم

۶۸ ثُمَّ إِنَّ مَرَجِعَهُمْ لِإِلَى الْجَحِيمِ

پس بدرستی که بازگشت ایشان هر آینه بسوی دوزخست

۶۹ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ

بدرستی که ایشان یافتند پدرانشانرا گمراه

۷۰ فَهُمْ عَلَىٰ آثَرِهِمْ يُهْرَعُونَ

پس ایشان بر اثرهاشان بشتاب میروند

۷۱ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأُولِينَ

و بتحقیق گمراه شدند پیش از ایشان بیشتر پیشینیان

۷۲ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنذِرِينَ

و بتحقیق فرستادیم در ایشان بیم دهندگان

۷۳ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذَرِينَ

پس بنگر چگونه باشد انجام کار بیم دهندگان

۷۴ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ

مگر بندگان خدا که خالصانند

۷۵ وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ

و بتحقیق خواند ما را نوح پس هر آینه خوب جواب دهندگانیم

۷۶ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

و رهانیدیم او و اهلش را از اندوه بزرگ

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ

و قرار دادیم اولادش را که ایشانند بازماندگان

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

و وا گذاشتیم بر او در پسینان

سَلَّمَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ

درود بر نوح در جهانها

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

بدرستی که ما همچنین جزا میدهیم نیکوکاران را

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

بدرستی که او از بندگان مؤمن ما است

ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ

پس غرق کردیم دیگران را

وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ

و بدرستی که از پیروان او هر آینه ابراهیم است

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

آنگاه که آمد پروردگارش را با قلبی سالم

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ

چون گفت به پدرش و قومش که چه چیز را میپرستید

أَيُّكُمُ اللَّهُ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ

آیا از راه دروغ الهانی را جز خدا میخواهید

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

پس چیست گمان شما پیروردگار جهانیان

فَنظَرَ نَظْرَةً فِي التُّجُومِ

پس نگریست نگاهی در ستاره‌ها

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ

پس گفت که من بیمارم

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ

پس اعراض کردند از او پشت‌کنندگان

فَرَاغَ إِلَىٰ آهَاتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ

پس میل کرد بسوی معبودان ایشان پس گفت آیا نمی‌خورید

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ

چیست شما را که سخن نمی‌گوئید

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ

پس خواست بر ایشان زدنی (با تبر) بدست راست

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ

پس رو آوردند بسوی او می‌شتافتند

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْجِتُونَ

گفت آیا میپرستید آنرا که خود می‌تراشید

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ

و خدا آفریده شما و آنچه را که می‌سازید

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ

گفتند بنا کنید برای او بنائی پس بیندازیدش در آتش پر شعله

فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ

پس خواستند باو چاره پس گردانیدیمشان فرو تران

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ

و گفت بدرستی که من میروم بسوی پروردگارم زود باشد که هدایتم کند

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ

پروردگارا ببخش مرا از شایستگان

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ

پس مژده دادیمش به پسری بردبار

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَئِي إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي

أَدْبُجُّكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَتَأَبَّتْ أَفْعَلُ مَا تُؤْمَرُ

سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ

پس چون رسید اسمعیل با پدر خود در محل سعی گفت ای فرزندم بدرستی که من می‌بینم در خواب که من ذبح می‌کنم ترا پس بنگر که چه رای دهی گفت پدرم انجام ده آنچه را که مأموری زود باشد که بیابی مرا اگر بخواهد خدا از شکیبایان

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ

پس چون تسلیم شدند و افکندش بر پیشانی

۱۰۴ وَتَدَيَّنُهُ أَنْ يَتَأَبَّرَهُمِ

و ندا کردیم او را که ای ابراهیم

۱۰۵ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّعْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

بحقیقت تصدیق کردی خواب را بدرستی که ما همچنین جزا می‌دهیم نیکوکاران را

۱۰۶ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ

بدرستی که این همان امتحانیست آشکار

۱۰۷ وَتَدَيَّنُهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ

و فدیه دادیم او را بقربانی بزرگ

۱۰۸ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

و وا گذاشتیم بر او در پسینیان

۱۰۹ سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

سلام بر ابراهیم

۱۱۰ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

همچنین جزا می‌دهیم نیکوکاران را

۱۱۱ إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

بدرستی که او از بندگان مؤمن ماست

۱۱۲ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ

و مژده دادیم او را باسحق پیغمبری از شایستگان

۱۱۳ وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَقَ وَمِن دُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ

و برکت دادیم بر او و بر اسحق و از نسل آن دو نیکوکار و ستمگر است برای خودش آشکارا

۱۱۴ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

و بتحقیق منت نهادیم بر موسی و هارون

۱۱۵ وَجَعَلْنَاهُمَا قَوْمَهُمَا مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ

و نجات دادیم آن دو و قومشان را از اندوهی بزرگ

۱۱۶ وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ

و یاری کردیم ایشان را پس بودند ایشان پیروزان

۱۱۷ وَعَاتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ

و دادیم آن دو را کتابی روشن

۱۱۸ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

و راه نمودیم آن دو را براه راست

۱۱۹ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ

و وا گذاشتیم بر آن دو در پسینیان

۱۲۰ سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

سلام بر موسی و هارون

۱۲۱ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

بدرستی که ما همچنین جزا می‌دهیم نیکوکاران را

۱۲۲ إِنَّهُمَا مِن عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

بدرستی که آن دو از بندگان مؤمن ما بودند

۱۲۳ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

و بدرستی که الیاس هر آینه از پیغمبرانست

۱۲۴ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ

چون گفت قومش را که آیا نمی‌پرهیزید

۱۲۵ أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَلْقِينَ

آیا میخوانید بعل را و وامی‌گذارید بهترین آفرینندگانرا

۱۲۶ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ

آن خدا که پروردگار شما است و پروردگار پدران شما که پیشینیانند

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ

پس تکذیب کردند او را بدرستی که ایشان احضار شدگانند

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

مگر بندگان خدا که خالصانند

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

و وا گذاشتیم بر او در پسینان

سَلَّمَ عَلَىٰ آلِ يَاسِينَ

سلام بر آل یاسین

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

بدرستی که ما همچنین جزا می‌دهیم نیکوکاران را

إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

بدرستی که او از بندگان مؤمن ما است

وَإِنَّ لُوطًا لَّمِنَ الْمُرْسَلِينَ

بدرستی که لوط هر آینه از رسولانست

إِذْ جَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ

هنگامی که رهانیدیم او و اهلش را همگی

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ

مگر پیرزنی در بازماندگان

ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ

پس هلاک کردیم دیگران را

وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُونَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِينَ

و بدرستی که شما هر آینه میگذرید بر ایشان صبحگاهان

وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

و شبانگاه آیا پس در نمی‌یابید

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

و بدرستی که یونس هر آینه از پیغمبرانست

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ

چون گریخت بسوی کشتی پر کرده شده

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ

پس قرعه زد پس شد از انداخته شدگان

فَأَلْتَمَمَهُ الْخُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ

پس فرو بردش ماهی و او بود ملامت کننده

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ

پس اگر نبود اینکه او بود از تسبیح کنندگان

لَلَّيْلِ فِي بَطْنِهِ ۚ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ

هر آینه میماند در شکم آن تا روزی که برانگیخته شوند

فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ ۚ وَهُوَ سَقِيمٌ

پس انداختیمش در جای خشک و خالی و او بیمار بود

وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّن يَّقُوطِينَ

و رویانیدیم بر او درختی از کدو

وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ

و فرستادیم او را بسوی صد هزار یا بیشتر می‌شدند

فَعَامَنُوا فَمَنَعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ

پس گرویدند پس کامروا گردانیدیمشان تا مدتی

فَأَسْتَفْتِيهِمُ الرِّبَّكَ الْبَنَاتِ وَلَهُمُ الْبَنُونَ

پس بپرس از ایشان که آیا پروردگارت را دخترانی است و ایشان را پسران

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ

یا آفریدیم فرشته‌ها را مؤنث و ایشان شاهد بودند

أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ

آگاه باش که ایشان از دروغشان هر آینه خواهند گفت

وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

فرزند آورد خدا و بدرستی که ایشان هر آینه دروغ گویند

أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ

آیا برگزید (خدا) دختران را بر پسران

چيست شما را چگونه حکم می‌کنید

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

آیا پند نمی‌گیرید

۱۵۵ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

یا شما راست حجتی آشکار

۱۵۶ أَمْ لَكُمْ سُلْطَنٌ مُّبِينٌ

پس بیاورید کتابتان را اگر هستید راستگویان

۱۵۷ فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

و قرار دادند میان او و میان اجنه نسبی و بحقیقت دانستند اجنه که آنها هر آینه احضار شدگانند

۱۵۸ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ

منزه است خدا از آنچه وصف می‌کنند

۱۵۹ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ

جز بندگان خدا که خالصاند

۱۶۰ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

پس بدرستی که شما و آنچه می‌پیرستید

۱۶۱ فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ

نیستید شما بر او تباه کنندگان

۱۶۲ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفِتْنِينَ

مگر آنرا که اوست در آینده دوزخ

۱۶۳ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالٍ الْجَحِيمِ

و نیست از ما مگر که او راست مقامی معین

۱۶۴ وَمَا مِتَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ

و بدرستی که ما هر آینه مائیم صف زندگان

۱۶۵ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ

و بدرستی که ما هر آینه مائیم تسبیح کنندگان

۱۶۶ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ

و اگر چه بودند هر آینه می‌گفتند

۱۶۷ وَإِن كَانُوا لَيَقُولُونَ

اگر بود نزد ما ذکری از پیشینیان

۱۶۸ لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ

هر آینه میبودیم از بندگان خدا که اهل اخلاصند

۱۶۹ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

پس کافر شدند بان پس زود باشد که بدانند

۱۷۰ فَكَفَرُوا بِهِ ۗ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

و بتحقیق که پیشی گرفت کلمه ما بندگان ما را که مرسلانند

۱۷۱ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ

بدرستی که آنها هر آینه ایشانند یاری شدگان

۱۷۲ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ

و بدرستی که لشکر ما هر آینه ایشانند غلبه کنندگان

۱۷۳ وَإِنَّا جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ

پس روی گردان از ایشان تا مدتی

۱۷۴ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ

و بین ایشان را پس زود باشد که ببینند

۱۷۵ وَأَبْصَرَهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

آیا عذاب ما را بشتاب می‌خواهند

۱۷۶ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ

پس چون فرود آمد بفضای ایشان پس بد است صباح بیم شدگان

۱۷۷ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ

و روی گردان از ایشان تا مدتی

۱۷۸ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ

و بین ایشان را پس زود باشد که ببینند

۱۷۹ وَأَبْصَرَ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

منزه است پروردگار تو پروردگار عزت از آنچه وصف می‌کنند

۱۸۰ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ

و سلام بر پیامبران مرسل

۱۸۱ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ

و ستایش خدا را که پروردگار جهانیانست

۱۸۲ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

۱
۳۹۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
صَّ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ

سوگند بقرآن صاحب ذکر

۲

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ

بلکه آنان که کافر شدند در سرکشی و مخالفتند

۳

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَعَلَىٰ حِينٍ
مَنَاصِ

بسا که هلاک گردانیدیم پیش از ایشان از اهل زمان گذشته پس ندا کردند و نبود آن هنگام هنگام گریز

۴

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ ۗ وَقَالَ الْكٰفِرُونَ هٰذَا
سَاحِرٌ كَذَّابٌ

و عجب داشتند که آمد ایشان را بیم دهنده از ایشان و گفتند کافران این جادوگر دروغگوئیست

۵

أَجْعَلِ الْاِلٰهَةَ اِلٰهًا وَّاحِدًا ۗ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ

آیا گردانید الهان را الهی واحد بدرستی که این هر آینه چیزی است عجیب

۶

وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمَسُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ ءَالِهَتِكُمْ ۗ اِنَّ
هٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ

و رفتند آن جمع از ایشان که بروید و صبر کنید بر الهان خودتان بدرستی که این هر آینه چیزییست که خواسته میشود

۷

مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِ ۗ اِنَّ هٰذَا اِلَّا اٰخْتِلَافٌ

نشنیده‌ایم این را در کیش پسینیان نیست این مگر دروغ ساختن

۸

أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا ۗ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِيَّ
بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابٍ

آیا نازل شده بر او ذکر از میان ما بلکه ایشان در شکند از ذکر من بلکه هنوز نچشیده‌اند عذاب مرا

۹

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ

یا نزد ایشانست خزانه‌های رحمت پروردگار تو که غالب و بخشاینده است

۱۰

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ فَلْيَرْتَقُوا فِي
الْأَسْبَابِ

یا ایشان را است پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست پس باید که بالا روند در سببها

۱۱

جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْاَحْزَابِ

لشکری‌اند آنجا شکسته شده از طایفه‌های دشمن

۱۲

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْاَوْتَادِ

تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح و عاد و فرعون صاحب میخها

۱۳

وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ ۗ اُولٰٓئِكَ الْاَحْزَابُ

و ثمود و قوم لوط و اهل ایکه آنها طایفه‌های دشمنند

۱۴

اِنَّ كُلَّ اِلَّا كَذَّبَ الرَّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ

نبودند همه الا اینکه تکذیب کردند رسولان را پس ثابت شد عقوبت من

۱۵
۳۹۲

وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقِ

و انتظار نمیبرند آنها مگر فریادی واحد را که نیست آنرا هیچ زیستنی

۱۶

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْ لَّنَا قِطْعًا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ

و گفتند پروردگارا تعجیل فرما برای ما در حصه‌مان پیش از روز حساب

أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ ۗ إِنَّهُ
أَوَّابٌ

صبر کن بر آنچه میگویند و یاد کن بنده ما داود را که صاحب قوت بود بدرستی که او رجوع کننده بود

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ وَاُتِيَ بِأَلْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ

بدرستی که ما رام کردیم کوهها را با او که تسبیح می‌گفتند به شبانگاه و بامدادان

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ

و پرنده را جمع کرده شده همه بودند او را رجوع کننده

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَاَعْتَيْنَهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ

و محکم کردیم پادشاهی او را و دادیم او را حکمت و بیان روشن

وَهَلْ أَتَاكَ نَبُؤُا الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ

و آیا آمد ترا خبر منازعان هنگامی که حلقه زدند گرد عبادتخانه

إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُودَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ
بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ
وَأَهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ

وقتی که داخل شدند بر داود پس ترسید از ایشان گفتند مترس دو فرقه منازعیم که ستم کرده بعضیمان بر دیگری پس داوری کن میان ما بحق و جور مکن و هدایت کن ما را بسوی راه راست

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ
فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ

بدرستی که این برادرم را نود و نه میش است و مرا یک میش پس (بمن) گفت که آنرا هم بمن وا گذار و درشتی کرد بمن در گفتار

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا
مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّهٗ
فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ۗ

گفت بحقیقت ستم کرده بتو بخواستن میش تو بسوی میشهای خود و بدرستی که بسیاری از بهم آمیختگان هر آینه ظلم میکند بعضیشان بر دیگری مگر آنان که بگروند و بکنند کارهای شایسته و اندکند ایشان و گمان برد داود که ما آزمودیم او را پس آموزش خواست از پروردگارش و بروی در افتاد رکوع کنان و بازگشت

فَغَفَرْنَا لَهُ وَاذْكُرْ لَهُ وَاذْكُرْ لَهُ وَاذْكُرْ لَهُ وَاذْكُرْ لَهُ
وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّعَآبِ

پس آمرزیدیمش در آن و بدرستی که او را نزد ما هر آینه قرب است و خوبی بازگشت

يٰۤدَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ
النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ
إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا
نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ

ای داود بدرستی که ما قرار دادیم ترا خلیفه در زمین پس حکم کن میان مردم به حق و پیروی مکن خواهش نفس را که گمراهت کند از راه خدا بدرستی که آنان که گمراه شوند از راه خدا ایشان راست عذابی سخت بسبب آنکه فراموش کردند روز حساب را

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ۚ ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ

كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا ءَايَاتِهِ ۖ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ ۚ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّفِينَتُ الْحِيَادُ

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ

رُدُّوهَا عَلَيَّ ۖ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ ۖ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي ۗ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ

وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَعَوَّاصٍ

وَعَاخِرِينَ مَّقْرِنِينَ فِي الْأَصْفَادِ

هَٰذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ

وَأَذْكُرُ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ ۖ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ ۚ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ

أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ ۗ هَٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ

و نیافریدیم آسمان و زمین را و آنچه میان آنهاست بیهوده این گمان آنانست که کافر شدند پس وای بر آنان که کافر شدند از آتش

آیا میگردانیم آنان را که گرویدند و کردند کارهای شایسته چون فساد کنندگان در زمین یا میگردانیم پرهیزگاران را مانند نابکاران

کتابیست که فرو فرستادیمش بتو با برکت تا تأمل کنند در آیت هایش و تا پند گیرند صاحبان خرد

و بخشیدیم دَاوود (ع) سلیمان (ع) را خوب بنده بود بدرستی که او بود رجوع کننده

هنگامی که عرض شد بر او بوقت عصر اسبان با نشان تندرو

و در آن روز سُلیمان را نیز آزمون کردیم و او را برگردانیدیم و او را با آنکه او را برگردانیدیم و او را برگردانیدیم و او را برگردانیدیم

پس گفت بدرستی که من دوست داشتم دوستی اسب از ذکر پروردگارم تا پنهان شد (خورشید) در حجاب

و در آن روز سُلیمان را نیز آزمون کردیم و او را برگردانیدیم و او را برگردانیدیم و او را برگردانیدیم

برگردانید آنرا بمن پس شروع کرد مسح کردنی به ساقها و گردنها

و بتحقیق آزمودیم سلیمان را و انداختیم بر کرسیش بدنی را پس رجوع کرد

و در آن روز سُلیمان را نیز آزمون کردیم و او را برگردانیدیم و او را برگردانیدیم و او را برگردانیدیم

گفت پروردگارا بیامرز مرا و عطا کن بر من پادشاهی را که نسزد بر احدی بعد از من بدرستی که توئی بخشش کننده

و در آن روز سُلیمان را نیز آزمون کردیم و او را برگردانیدیم و او را برگردانیدیم و او را برگردانیدیم

پس مسخر کردیم برای او باد را که میرفت بفرمان او به آهستگی هر جا که خواسته بود

و در آن روز سُلیمان را نیز آزمون کردیم و او را برگردانیدیم و او را برگردانیدیم و او را برگردانیدیم

و دیوها را هر بنا کننده و شناگری

و در آن روز سُلیمان را نیز آزمون کردیم و او را برگردانیدیم و او را برگردانیدیم و او را برگردانیدیم

و دیگران را بسته شده در زنجیرها

و در آن روز سُلیمان را نیز آزمون کردیم و او را برگردانیدیم و او را برگردانیدیم و او را برگردانیدیم

اینست بخشش ما پس عطا کن یا نگاهدار بدون شمار

و در آن روز سُلیمان را نیز آزمون کردیم و او را برگردانیدیم و او را برگردانیدیم و او را برگردانیدیم

و بدرستی که او را نزد ما هر آینه قریبی است و خوبی بازگشت

و در آن روز سُلیمان را نیز آزمون کردیم و او را برگردانیدیم و او را برگردانیدیم و او را برگردانیدیم

و یاد کن بنده ما ایوب را آنگاه که خواند پروردگارش را که مس کرد مرا شیطان برنجی و آزاری

و در آن روز سُلیمان را نیز آزمون کردیم و او را برگردانیدیم و او را برگردانیدیم و او را برگردانیدیم

بزن بزمین پایت را این جا محل شستشو و سرد و آشامیدنی است

وَوَهَبْنَا لَهُمْ أَهْلَهُمْ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

۴۴

وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْتًا قَاصِرًا بِيَهُ وَلَا تَحْنُتْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ

۴۵

وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ

۴۶

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ

۴۷

وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ

۴۸

وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ

۴۹

هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لِحُسْنِ مَّعَابٍ

۵۰

جَنَّتِ عَدْنٍ مُّفْتَحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابُ

۵۱

مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَلَكَهَاتٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ

۵۲

حزب
۱۸۳

وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ أَثَرَابٌ

۵۳

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ

۵۴

إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ

۵۵

هَذَا وَإِنَّ لِلطَّاغِيْنَ لَشَرَّ مَعَابٍ

۵۶

جَهَنَّمَ يَصَلَوْنَهَا فَيُبْسَ الْأِمْهَادُ

۵۷

هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَعَسَاقُ

۵۸

وَعَاخِرُ مِنْ شَكْلِهِۦٓ أَزْوَاجٌ

۵۹

هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ

۶۰

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ الْقَرَارُ

۶۱

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ

و بخشیدیم او را کسانش را و مثلشان را با ایشان رحمتی از ما و پندی مر صاحبان خرد را

و بگیر بدستت دسته را پس بزن بان و نشکن سوگند را بدرستی که یافتیم او را شکبیا خوب بنده بود بدرستی که او بود رجوع کننده

و یاد کن بندگان ما ابراهیم و اسحق و یعقوب را که بودند صاحبان قدرت و معرفت و بینش

بدرستی که ما خالص کردیم ایشان را به خصلتی که آن یاد آخرت بود

و بدرستی که ایشان نزد ما هر آینه از برگزیدگان و نیکانند

و یاد کن اسمعیل و الیسع و ذی الکفل را و همه بودند از نیکان

این یادی است و بدرستی که پرهیزگاران را هر آینه خوبی بازگشت است

بهشتهای جاودانه گشوده برای ایشان درها

تکیه کنندگان در آنها میخواهند در آنها میوه بسیار و آشامیدنی

و نزد ایشان آنان خمار چشم هستند که همسند

این آتست که وعده شده‌اید برای روز حساب

بدرستی که این هر آینه روزی ما است که نیست آنرا هیچ تمام شدنی

اینست و بدرستی که سرکشان را هر آینه بدترین بازگشتی است

دوزخست که در آیند در آن پس بد بستریست

اینست پس باید بچشندش آب جوشانست و چرک جراحی

و دیگری از مثل او که هم منفند

این جمعی است داخل شده با شما خوش مباد ایشان را بدرستی که ایشان افتادگان در آتشند

گویند بلکه شما را خوش مباد مر شما را شما پیش فرستادید آنرا برای ما پس بد قرارگاهیست

گفتند پروردگارا هر که پیش فرستاد برای ما اینرا پس بیفزای عذاب او را دو چندان در آتش

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْأَشْرَارِ

آیا گرفتیمشان باستهزاء یا گردید از ایشان دیده‌ها

۶۳ أَتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ

بدرستی که آن هر آینه حقست یعنی منازعه از اهل آتش

۶۴ إِنَّ ذَلِكَ لِحَقُّ تَخَاصُّمِ أَهْلِ النَّارِ

بگو جز این نیست که من بیم دهنده‌ام و نیست هیچ معبودی جز خدای یکتای قهار

۶۵ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنِّ إِلَهِ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنها است که غالب و آمرزنده است

۶۶ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

بگو آن خبریست بزرگ

۶۷ قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ

که شما از آن رو گردانید

۶۸ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ

نبود مرا هیچ علمی به گروه عالم بالا آنگاه که گفتگو کنند

۶۹ مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ الْأَعْلَىٰ إِذْ يَخْتَصِمُونَ

وحی نمی‌شود بمن مگر اینکه منم بیم کننده آشکار

۷۰ إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

چون گفت پروردگارت فرشتگانرا بدرستی که من می‌آفرینم انسانی را از گل

۷۱ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِّنْ طِينٍ

پس چون تمام کردمش و دیدم در او از روحم پس باشید او را سجده کنندگان

۷۲ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُو سَاجِدِينَ

پس سجده کردند فرشتگان همه ایشان جمله‌گی

۷۳ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

مگر ابلیس که سرکشی نمود و بود از کافران

۷۴ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

گفت ای ابلیس چه باز داشت ترا از آنکه سجده کنی آنرا که آفریدم بدست قدرتم آیا بزرگی فروختی یا بودی از بلند مرتبگان

۷۵ قَالَ يَا ابْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي ط
أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ

گفت من بهتر از آنم آفریدی مرا از آتش و آفریدی او را از گل

۷۶ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُو مِن طِينٍ

گفت پس بیرون رو از آن بدرستی که تو رانده شده

۷۷ قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَچِيمٌ

و بدرستی که بر تو باد لعنت من تا روز جزا

۷۸ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

گفت پروردگارا پس مهلت ده مرا تا روزی که برانگیخته شوند

۷۹ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

گفت پس بدرستی که تو از مهلت داده شدگانی

۸۰ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ

تا روز آن وقت معین

۸۱ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ

گفت پس بعزتت سوگند هر آینه گمراه کنم ایشان را همگی

۸۲ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

مگر بندگانت که از ایشان که خالصاند

۸۳ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ

گفت پس درست و راست میگویم

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ

۸۵

هر آینه پر میکنم دوزخ را از تو و از آنان که پیروی کنند
ترا از ایشان همه

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ

۸۶

بگو نمیخواهم از شما بر آن هیچ مزدی و نیستم من از بر
خود بستگان

إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

۸۷

نیست آن مگر پندی جهانیان را

وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ

۸۸

و هر آینه خواهید دانست خبرش را پس از مدتی

صفحه ۱۰

آیه ۷۵

مکی

الزمر: گروهها

۳۹. زمر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱
۳۹۶

فرو فرستادن آن کتاب از خداوند غالب درستگزار است

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ
الدِّينَ

۲

بدرستی که ما فرو فرستادیم بتو کتاب را براستی پس
بپرست خدا را خالص دارنده برایش دین را

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا
نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
كَفَّارٌ

۳

آگاه باشید که خدا راست دین خالص و آنان که گرفتند از
غیر او دوستان که نمیپرستیم آنها را مگر برای اینکه
نزدیک کنند ما را بخدا نزدیک کردنی بدرستی که خدا حکم
میکند میانشان در آنچه ایشان در آن اختلاف میکنند
بدرستی که خدا هدایت نمی‌کند آنها که او دروغگوی
ناسپاس است

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
سُبْحَانَهُ ۗ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

۴

اگر خواسته بود خدا که بگیرد فرزندی هر آینه برگزیده بود
از آنچه میافریند آنچه را که میخواست منزه است او او
خدای یکتای قهار است

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ
وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ ۗ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۗ كُلٌّ
يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْعَفْوَ

۵

آفریده آسمانها و زمین را براستی میافزاید شب را بر روز و
میافزاید روز را بر شب و مسخر کرد آفتاب و ماه را همه در
حرکتند برای مدتی معین بدانید که او غالب آمرزنده است

خَلَقَكُمْ مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ
لَكُمْ مِّنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً أَزْوَاجًا يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ
أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّن بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ
أَلَلَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ

إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ
الْكَفْرَ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ
أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

وَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ
نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِن قَبْلٍ وَجَعَلَ لِلَّهِ
أُنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَن سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ
مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ

أَمَّنْ هُوَ قَنْتِ عَائَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ
وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ

قُلْ يَٰعِبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي
هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ
أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

آفریده شما را از نفسی واحد سپس قرار داده از آن همسرش را و فرو فرستاده برای شما از چهارپایان هشت جفت میافریند شما را در شکمهای مادرانتان آفرینشی از پس آفرینشی در تاریکی‌های سه گانه اینست خدا پروردگار شما او راست پادشاهی نیست الهی جز او پس کجا برمیگردید

اگر کفر ورزید پس بدرستی که خدا بی‌نیاز است از شما و راضی نیست برای بندگانش کفر را و اگر سپاس گذارید می‌پسندد آنرا برای شما و بر نمی‌دارد بردارنده بار دیگری را پس بسوی پروردگارتانست بازگشت شما پس خبر میدهد شما را بانچه بودید میکردید بدرستی که او داناست بدرون سینه‌ها

و چون برسد انسان را ضرری بخواند پروردگارش را بازگشت کننده بسوی او پس چون دهد او را نعمتی از خود فراموش کند آنرا که بود میخواند بان از پیش و گردانید برای خدا همتایان تا گمراه کند از راه او بگو برخوردار شو به کفرت اندکی بدرستی که تو از اهل آتشی

آیا کسی که او عبادت کننده است در اوقات شب سجده کننده و قیام کننده می‌ترسد از آخرت و امید دارد رحمت پروردگارش را بگو آیا یکسانند آنان که میدانند و آنان که نمی‌دانند جز این نیست که پند گیرند صاحبان خرد

بگو ای بندگان من آنان که گرویدند بپرهیزید از پروردگارتان آنان را که خوبی کنند در این دنیا حسنه ایست و زمین خدا پهناور است جز این نیست که تمام داده میشود شکیبایان را مزدهاشان بدون حساب

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ

بگو بدرستی که من مأمورم که بپرستم خدا را اخلاص
ورزنده برای او دین را

۱۲ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ

و مأمورم باینکه باشم اول مسلمانان

۱۳ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

بگو بدرستی که من میترسم اگر نافرمانی کنم پروردگارم را
از عذاب روز بزرگ

۱۴ قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي

بگو خدا را میپرستم اخلاص ورزنده برای او دینم را

۱۵ فَأَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِّنْ دُونِهِ ۗ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ أَلَا ذَلِكَ هُوَ
الْحُسْرَانُ الْمُبِينُ

پس بپرستید آنرا که خواهید از غیر او بگو بدرستی که
زیانکاران آنانند که زیان کنند در خودشان و کسانشان در
روز قیامت بدانید که آنست زیانکاری آشکار

۱۶ لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۗ ذَلِكَ
يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ ۗ عِبَادَهُ ۗ يَعْبَادُ فَاَتَّقُونَ

ایشان را است از بالای سرشان سایبانهایی از آتش و از
زیرشان سایبانها آن بیم میدهد خدا بان بندگانش را ای
بندگانم پس بپرهیزید از من

۱۷ وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ
الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ

و آنان که اجتناب کردند از طاغوت که بپرستند آنرا و
بازگشتند بسوی خدا ایشان راست مژده پس مژده بده
بندگانم را

۱۸ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
هَدَاهُمُ اللَّهُ ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ أُولُوا الْأَلْبَابِ

آنان که می‌شنوند سخن را پس می‌پذیرند بهترش را آنها
آنانند که هدایتشان کرد خدا و آنها آنانند صاحبان خرد

۱۹ أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ

آیا پس آنکه ثابت شده بر او سخن عذاب آیا پس تو نجات
میدهی آنرا که در آتش است

۲۰ لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرُفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرُفٌ مَّبْنِيَّةٌ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۗ وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ

لیکن آنان که بپرهیزند از پروردگارشان ایشان را است
غرفه‌هایی که از بالای آنها غرفه‌هایی است بنا شده که
میرود از زیر آنها نهرها وعده دادن خدا خلاف نمی‌کند خدا
وعده را

۲۱ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ وَيَنْبِيعَ فِي
الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فَتَرَاهُ
مُضْفَرًا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي
الْأَلْبَابِ

آیا نبینی که خدا فرو فرستاد از آسمان آب را پس روان
گردانیدش چشمه‌ها در زمین سپس بیرون آورد بان زراعت
را که مختلف است رنگ‌های آن پس خشک می‌شود پس
بینی آنرا زرد شده پس میگرداند آنرا شکسته ریزه‌ها
بدرستی که در آن هر آینه پندیست برای صاحبان خرد

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ ۖ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِ ۗ
فَوَيْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ أُوَلِّيكَ فِي ضَلَالٍ
مُّبِينٍ

آیا پس کسی که گشاد خدا سینه او را برای اسلام پس او بر نور است از پروردگارش پس وای بر آنان که سخت است دل‌های ایشان از ذکر خدا آنها در گمراهی آشکارند

خداوند فرو فرستاده بهترین سخن را کتابی متشابه (همانند) مثنای که میلرزد از آن پوستهای آنان که میترسند از پروردگارشان سپس نرم میشود پوستهایشان و دل‌هایشان بذكر خدا آنست ارشاد خدا که هدایت میکند بان آنرا که میخواهد و هر که را که گمراه سازد خدا پس نیست آنرا هیچ هدایت کننده

آیا پس کسی که نگاهداری کند خود را برویش از بدی عذاب روز قیامت و گفته شود ستمگران را که بچشید آنچه را که بودید کسب میکردید

تکذیب کردند آنان که پیش از ایشان پس آمد ایشان را عذاب از جائیکه نمیدانستند

پس چشائیدشان خدا خواری را در زندگانی دنیا و هر آینه عذاب آخرت بزرگتر است اگر باشند که بدانند

و بتحقیق زدیم برای مردم در این قرآن از هر مثلی باشد که ایشان پند گیرند

قرآن عربی بدون داشتن کجی باشد که ایشان بپرهیزند

زد خدا مثلی مردی که در آن شریکانند مخالف یکدیگر و مردی خالص مر مردی را آیا یکسانند در اینحال سپاس خداوند را بلکه بیشتر ایشان نمیدانند

بدرستی که تو می‌میری و ایشان نیز می‌میرند

سپس بدرستی که شما روز قیامت نزد پروردگارتان نزاع می‌کنید

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ
مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ
إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ ۗ مَنْ يَشَاءْ ۗ وَمَنْ
يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

أَفَمَنْ يَتَّقِي بِوَجْهِهِ ۗ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ
لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَتْهُمْ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا
يَشْعُرُونَ

فَأَذَاتَهُمُ اللَّهُ الْحِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ
أَكْبَرُ ۗ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا
سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالصِّدْقِ إِذْ
جَاءَهُ^ج أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ

۳۳

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ^ج أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

۳۴

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ^ج ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ

۳۵

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

۳۶

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ^ط وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ^ج
وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

۳۷

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ^ط أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي
أَنْتِقَامٍ

۳۸

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ^ج
قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ
هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ^ج أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ
مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ^ج قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

۳۹

قُلْ يَتَقَوَّمُ أَعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ^{ووسط} إِنِّي عَمِلٌ فَسُوفَ
تَعْلَمُونَ

۴۰

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ

پس کیست ظالمتر از آنکه دروغ بست بر خدا و تکذیب کرد
راست را چون آمد او را آیا نیست در دوزخ مقام کافران را

و آنکه آورد صدق را و تصدیق کرد آنرا آنگروه ایشانند
پرهیزگاران

ایشان را است آنچه خواهند نزد پروردگارشان آنست
پاداش نیکوکاران

تا محو کند خدا از ایشان بدترین آنچه کردند و پاداش دهد
ایشان را مزدشان به نیکوترین آنچه بودند میگردند

آیا نیست خدا کفایت کننده بنده اش و میترسانند ترا بانان
که از غیر او بودند و کسی را که واگذارد خدا پس نیست او
را هیچ هدایت کننده

و کسی را که هدایت کند خدا پس نیست او را هیچ گمراه
کننده آیا نیست خدا غالب انتقام گیرنده

و هر گاه بپرسی از ایشان که که آفرید آسمانها و زمین را
هر آینه گویند خدا بگو پس خبر دهید آنچه میخوانید از غیر
خدا اگر بخواهد بر من خدا ضرری آیا آنها برطرف کنند ضرر
او را یا بخواهد بمن رحمتی آیا ایشان نگاهدارند رحمتش را
بگو بس است مرا خداوند بر او توکل کنند توکل کنندگان

بگو ای قوم من عمل کنید بر توانائیتان بدرستی که من
انجام میدهم پس زود باشد که بدانید

کسی که آید باو عذابی که خوارش گرداند و فرود آید بر او
عذابی پاینده

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

أَمْ أُتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَوْلَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ ۖ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۗ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ ۖ لَافْتَدَوْا بِهِ ۖ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ

بدرستی که ما فرستادیم بر تو کتاب را برای مردم بحق پس هر که هدایت یافت باشد برای خویش و هر که گمراه گشت پس جز این نیست که گمراه شود بر خود و نیستی تو بر ایشان نگهبان

خداوند بر میگیرد روحها را بوقت مردنشان و آنکه نمرده است در خوابگاهش پس نگاهدارد آنها که مقدر نموده بر او مرگ را و رها سازد دیگری را تا مدتی معین بدرستی که در آن هر آینه آیتهاست گروهی را که فکر می‌کنند

آیا گرفتند از غیر خدا شفیعان بگو آیا گر چه باشند که مالک نباشند چیزی را و نفهمند

بگو خدا راست شفاعت همگی او راست پادشاهی آسمانها و زمین پس بسوی او بر میگردید

و چون ذکر کرده شود خدا تنها در هم شود دل‌های آنان که ایمان ندارند باختر و چون ذکر کرده شود آنان که از غیر اوست آنگاه ایشان شاد می‌شوند

بگو پروردگارا ای پدید آورنده آسمانها و زمین ای دانای نهان و آشکار تو حکم میکنی میان بندگان در آنچه بودند در آن اختلاف میکردند

و اگر بودی آنان را که ستم کردند آنچه در زمین است همه و مانندش با او هر آینه فدیة میدادند بان از بدی عقوبت روز قیامت و ظاهر شد ایشان را از خدا آنچه نبودند که گمان کنند

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ
إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ وَعَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ

قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ
سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ

أَوْ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ
رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ
يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتِي عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ
وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ

و ظاهر شد ایشان را بدیهای آنچه کسب کردند و احاطه کرد
بانان آنچه بودند بان استهزاء میکردند

پس چون برسد انسان را ضرری بخواند ما را پس چون
دادیم او را نعمتی از ما گوید جز این نیست که داده شدم
آنها بر علمی بلکه آن بلائیست و لیکن بیشتر ایشان
نمی‌دانند

بتحقیق گفتند آنها آنان که بودند پیش از ایشان پس
کفایت نکرد از ایشان آنچه بودند کسب میکردند

پس رسید ایشان را بدیهای آنچه کسب کردند و آنان که
ستم کردند از اینها بزودی میرسد ایشان را بدیهای آنچه
کسب کردند و نیستند ایشان عاجز کنندگان

آیا ندانستند که خدا وسعت میدهد روزی را برای هر که
خواهد و تنگ میگرداند بدرستی که در آن هر آینه آیت
هاست گروهی را که ایمان آورند

بگو ای بندگانم آنان که اسراف کردند بر خودشان نومید
نشوید از رحمت خدا بدرستی که خدا میامرزد گناهان را
همگی بدرستی که او آمرزنده مهربانست

و باز گردید بسوی پروردگارتان و انقیاد ورزید او را پیش
از آنکه بیاید شما را عذاب سپس یاری کرده نشوید

و پیروی کنید بهترین آنچه را که فرستاده شده به شما از
پروردگارتان پیش از آنکه آید شما را عذاب ناگهان و شما
ندانسته باشید

آنکه گوید نفسی ای اندوه و پشیمانی بر آنچه تقصیر کردم
در قرب خدا و بدرستی که بودم هر آینه از استهزاء
کنندگان

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ

یا گوید اگر آنکه خدا هدایت‌م کرده بود هر آینه می‌بودم از پرهیزگاران

۵۸

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

یا گوید آنگاه که ببند عذاب را کاش بودی مرا بازگشتی پس می‌شدم از نیکوکاران

۵۹

بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِينَ

آری بحقیقت آمد ترا آیت‌های ما پس تکذیب کردی آنها را و سرکشی کردی و شدی از کافران

۶۰

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ

و روز قیامت بینی آنان را که دروغ بستند بر خدا روی‌هایشان سیاه گشته آیا نیست در دوزخ مقامی سرکشان را

۶۱

وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

و میرهاند خدا آنان را که پرهیزند بسبب رستگاریشان و نرسد ایشان را بدی و نه ایشان غمگین شوند

۶۲

اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

خدا آفریننده همه چیز است و او بر همه چیز نگهبانست

۶۳

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيٰتِ اللَّهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ

او راست کلیدهای آسمانها و زمین و آنان که کافر شدند بآیت‌های خدا آنها ایشانند زیانکاران

۶۴

قُلْ اَفَغَيْرَ اللَّهِ تَاْمُرُوْنَۙ اَعْبُدُۙ اَيْهَا الْجٰهِلُوْنَ

بگو آیا غیر خدا را میفرمائید که بپرستم ای نادانان

۶۵

وَلَقَدْ اَوْحٰٓىۙ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ اَشْرَكْتَۙ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ

و بتحقیق وحی کرده شده بتو و به آنان که بودند پیش از تو که اگر شرک آوری هر آینه نابود می‌شود عمل تو و هر آینه خواهی بود از زیانکاران

۶۶

بَلِ اللّٰهِ فَاَعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ

بلکه خدا را بپرست و باش از شکرگزاران

۶۷

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِۦ ۗ وَالْاَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُۥ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيٰتًاۙ بِيَمِيْنِهٖۙ سُبْحٰنَهُۥ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ

و نشناختند خدا را حق شناختنش و زمین همگی در قبضه قدرت اوست روز قیامت و آسمانها درهم پیچیده‌اند بدست او منزّه است او و برتر از آنچه شریک میگردانند

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ
يَنْظُرُونَ

و دمیده شود در صور پس بیهوش شود آنکه در آسمانها و
آنکه در زمین است مگر آنکه خواهد خدا پس دمیده شود
در آن دگر بار پس آنگاه ایشان ایستاده مینگردند

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ
بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

و روشن شود زمین بنور پروردگارش و نهاده شود کتاب و
آورده شوند پیغمبران و شهیدان و حکم شود میانشان
براستی و ایشان ستم کرده نمی‌شوند

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ

و تمام داده شود هر نفسی آنچه را که کرده بود و او داناتر
است بانچه می‌کنند

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا
فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ
يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ
يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِن حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى
الْكَافِرِينَ

و رانده شوند آنان که کافر شدند بسوی دوزخ فوج فوج تا
چون آیند آنرا باز شود درهای آن و گویند ایشان را
خازنانش آیا نیامد شما را رسولانی از شما که میخواندند بر
شما آیت‌های پروردگار شما را و بیم میدادند شما را
بملاقات امروزتان گویند آری و لیکن لازم آمد سخن عقوبت
بر کافران

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى
الْمُتَكَبِّرِينَ

گفته شود در آئید درهای دوزخ را جاودانیان در آن پس بد
است مقام سرکشان

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا
وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ
فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ

و رانده شوند آنان که ترسیدند از پروردگارشان بسوی
بهشت فوج فوج تا چون آیند آنرا و باز شود درهای آن و
گویند ایشان را خازنانش سلام بر شما پاک شدید پس
داخل شوید در آن جاودانیان

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعَدَّهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ
نَتَّبِعُوا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ ۖ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

و گویند ستایش خدائی را که راست گردانید بما وعده‌اش
را و بمیراث داد ما را آنزمین که مسکن گزینیم از بهشت
هر جا که خواهیم پس خوبست پاداش عمل‌کنندگان

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و می بینی فرشتگان را فرو گرفتگان از پیرامون عرش تسبیح کنند به ستایش پروردگارشان و حکم شود میانشان بحق و گفته شود ستایش خدا را پروردگار جهانیان

۴۰. غافر : غافر: آمرزنده مکی ۸۵ آیه ۱۰ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حَم

حم

فرو فرستادن کتاب از خدائی است غالب دانا

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

۲

آمرزنده گناه و پذیرنده توبه سخت عقوبت صاحب نعمت نیست معبودی جز او بسوی اوست برگشت

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ

۳

جدال نکند در آیت‌های خدا مگر آنان که کافر شدند پس فریب ندهد ترا گردش آنها در شهرها

مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبَلَدِ

۴

تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح و گروه‌های دشمن از پس ایشان و قصد کردند هر امتی برسولشان که بگیرند او را و مجادله کردند بباطل تا ناچیز کنند بان حق را پس گرفتمشان پس چگونه بود عقوبت من

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

۵

و همچنین لازم شد سخن پروردگارت بر آنان که کافر شدند که ایشان اهل آتشنند

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

۶

آنان که بر میدارند عرش را و آنانکه پیرامون آنند تسبیح میکنند بستایش پروردگارشان و میگردند باو و آمرزش می‌طلبند برای آنانکه بگردند پروردگارا فرا گرفتی همه چیز را از حیث رحمت و دانش پس بیامرز آنان که توبه کردند و پیروی نمودند راه تو را و نگهدارشان از عذاب دوزخ

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

۷

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ
عَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ
وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ
أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ

قَالُوا رَبَّنَا أَمَتَنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْنَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا
فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ

ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ
بِهِ تُوْمِنُوا فَاَلْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا
وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ
الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

پروردگارا در آورشان در بهشتهای جای اقامت دائمی که
وعده دادی ایشان را و آنکه شایسته شد از پدرانشان و
همسرانشان و فرزندانشان بدرستی که تویی غالب
درستکردار

و نگه دار ایشان را از بدیها و کسی که تو نگهداری از بدیها
در چنین روز پس بحقیقت رحمتش کرده‌ای و اینست آن
کامیابی بزرگ

بدرستی که آنانکه کافر شدند ندا کرده شوند که هر آینه
دشمنی خدا بزرگترست از دشمنی شما با خودتان آنگاه که
خوانده می‌شدید به ایمان پس کافر می‌شدید

گویند پروردگارا میرانیدی ما را دو بار و زنده گردانیدی ما
را دو بار پس ما اقرار کردیم بگناهان خود پس آیا به بیرون
آمدن راهی هست

این بآنست که چون خوانده شد خدا تنها انکار کردید و اگر
شرک آورده میشد باو می‌گرویدید پس حکم خدا را است که
رفیع بزرگست

او است که مینماید بشما آیاتش را و میفرستد برای شما از
آسمان روزی را و پند نمیگیرد مگر آنکه باز گردد

پس بخوانید خدا را اخلاص و وزندگان باو دین را گر چه
ناپسند دارند کافران

بلند مراتب صاحب عرش میافکند روح را از امرش بر آنکه
میخواهد از بندگانش تا بیم کند از روز ملاقات

روزی که ایشان ظاهر شوند پوشیده نباشد بر خدا از ایشان
چیزی که راست پادشاهی آنروز خدا راست که یکتای قهار
است

الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

امروز مجازات شود هر کسی بانچه کسب کرده نیست ستمی امروز بدرستی که خدا زود حسابست

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظَمِينَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ

و بیم ده ایشان را از روز (قیامت) که نزدیکست آنگاه که دلها نزد حلقها خشم خورندگانند نیست ستمکاران را هیچ خویشی و شفاعت کننده که اطاعت شود

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ

میداند خیانت چشمها را و آنچه پوشیده میدارد سینهها

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

و خدا حکم میکند بر راستی و آنان که میخوانند از غیر او حکم نمیکنند به چیزی بدرستی که خدا اوست شنوای بینا

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَعَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ

آیا سیر نمیکنند در زمین پس بنگرند که چگونه باشد انجام کار آنان که بودند پیش از ایشان بودند ایشان سخت تر از ایشان از لحاظ توان و اثرها در زمین پس گرفت ایشان را خدا بسبب گناهانشان و نبود ایشان را از خدا هیچ نگهدارنده

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ

آن باین است که ایشان بودند که میآمد ایشان را رسولانشان با معجزات پس انکار کردند پس گرفت ایشان را خدا بدرستی که او نیرومند سخت عقوبت است

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ

و بتحقیق فرستادیم موسی را بآیتهای ما و حجتی آشکار

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقُرُونَ فَقَالُوا سَحِرٌ كَذَّابٌ

بسوی فرعون و هامان و قارون پس گفتند که ساحریست دروغگو

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

پس چون آمد ایشان را حق از نزد ما گفتند بکشید پسران آنان را که ایمان آوردند با او و زنده گذارید زنانشان را و نیست هیله کافران مگر در گمراهی

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ وَإِنِّي أَخَافُ
أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ

و گفت فرعون وا گذارید مرا تا بکشم موسی را و باید که
بخواند پروردگارش را بدرستی که من میترسم که تغییر
دهد دین شما را یا اینکه ظاهر سازد در زمین تباهی را

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا
يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ

و گفت موسی بدرستی که من پناه میبرم بپروردگarem و
پروردگار شما از هر سرکشی که ایمان ندارد بروز حساب

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ
رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ
رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا
يُصِيبُكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ
مُسْرِفٌ كَذَّابٌ

و گفت مردی مؤمن از کسان فرعون که پنهان میداشت
ایمان خود را آیا میکشید مردی را باینکه میگوید پروردگار
من خداست و بحقیقت آورده است بشما معجزات از
پروردگارتان و اگر باشد دروغگو پس بر اوست دروغ او و
اگر باشد راستگو رسد بشما برخی از آنچه وعده میدهد
شما را بدرستی که خدا هدایت نمیکند کسی را که او
اسراف کننده دروغگو است

يَقَوْمَ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا
مِنْ بَاسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا
أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ

ای قوم شما راست پادشاهی امروز غالبان در زمین پس
کیست که یاری دهد ما را از عذاب خدا اگر آید ما را گفت
فرعون نمی‌نمایم شما را مگر آنچه خود می‌بینم و هدایت
نمی‌کنم شما را مگر براه راستی

وَقَالَ الَّذِينَ آمَنَ يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ
الْأَحْزَابِ

و گفت آنکه گروید ای قوم بدرستی که من میترسم بر شما
مانند روز طایفه‌های دشمن حق

مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا
اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ

مانند شیوه قوم نوح و عاد و ثمود و آنان که بودند بعد از
ایشان و نباشد خدا که اراده کند ستمی بندگان را

وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ

و ای قوم بدرستی که من میترسم بر شما روز ندا کردن
همدیگر

يَوْمَ تُؤَلُّونَ مَدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ
يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

روزی که برگردید پشت کنندگان نیست شما را از خدا هیچ
نگهدارنده و هر که را که اضلال کند خدا پس نیست او را
هیچ هدایت کننده

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي
شَكِّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ ^ط حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ
اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
مُرْتَابٌ

و بتحقیق آمد شما را یوسف از پیش با بینه‌ها پس پیوسته
بودید در شکی از آنچه آمد شما را با آن تا چون هلاک شد
گفتید هرگز بر نیانگیزد خدا از بعد او رسولی همچین
اضلال میکند خدا آنرا که او است اسراف کننده شک
آورنده

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ كَبْرٌ
مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ

آنان که مجادله می‌کنند در آیت‌های خدا بدون حجتی که آمد
ایشان را بزرگ است آن از حیث دشمنی نزد خدا و نزد آنان
که گرویدند همچین مهر می‌نهد خدا بر هر دل سرکش و
جفاکاری

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمَنُ ابْنُ لِي صِرَاحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ

و گفت فرعون ای هامان بنا کن برای من بنائی شاید که
برسم بوسیله

أَسْبَبَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ
كَذِبًا ^ج وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ ^{هـ} وَصَدَّ عَنِ
السَّبِيلِ ^ج وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ

وسیله‌های آسمانها تا آگاهی یابم به خدای موسی و بدرستی
که هر آینه گمان میبرم او را دروغگو و همچین آراسته شد
برای فرعون بدی کردارش و باز داشته شد از راه و نیست
حیله فرعون مگر در هلاکت

وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنَ يَتَّبِعُونَ آهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ

و گفت آنکه گروید ای قوم من پیرویم کنید تا هدایتتان
کنم براه راستی

يَقَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ
الْقَرَارِ

ای قوم من جز این نیست که این زندگانی دنیا مایه تعیش
اندکی است و بدرستی که آخرت آنست خانه آرام

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا ^ط وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا
مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
يُرْرَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ

هر کس کند بدی پس مجازات نشود مگر به مانند آن و
کسی که کند کار شایسته از مرد یا زن و او مؤمن است پس
آن‌گروه داخل می‌شوند به بهشت روزی داده میشوند در آن
بدون حساب

وَيَقَوْمٌ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونِي إِلَى النَّارِ

و ای قوم چرا که من میخوانم شما را بسوی رهائی و شما میخوانید مرا بسوی آتش

میخوانید مرا که کافر شوم بخدا و شریک سازم باو آنچه را که نیست مرا بان دانشی و من میخوانم شما را بسوی خدای غالب آمرزگار

تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْعَفْرِ

ناچار که آنچه میخوانید مرا بسوی آن نیست او را دعوتی در دنیا و نه در آخرت و آنکه بازگشت ما بسوی خداست و اینکه اسراف کنندگان آنانند اهل آتش

لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

پس زود باشد که یاد کنید آنچه را که میگویم برای شما و وا میگذارم کار خود را بخدا بدرستی که خدا بیناست به بندگان خود

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفَؤُضُ أُمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

پس نگهداشت او را خدا از بدیهای آنچه اندیشیدند و احاطه کرد بکسان فرعون بدی عذاب

فَوَقَّهَ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكُرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ

آتش عرض کرده می‌شوند بر آن بامداد و شبانگاه و روزی که بپا شود قیامت داخل کنید کسان فرعون را در سخت ترین عذاب

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ

و هنگامی که منازعه می‌کنند در آتش پس میگویند ضعیفان آنان را که بزرگی کردند بدرستی که ما بودیم شما را پیروان پس آیا شما کفایت کنندگانید از ما سهمی را از آتش

وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ

گفتند آنان که بزرگی طلبیدند بدرستی که ما همه در آنیم بدرستی که خدا بتحقیق حکم کرد میان بندگان

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدِ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ

و گفتند آنان که در آتشدن بخازنان دوزخ بخوانید پروردگارتان را که سبک گرداند از ما روزی از عذاب را

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخِزْنَةِ جَهَنَّمَ أَدْعُوا رَبَّكُمْ يُحْفَفُ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ

قَالُوا أَوْ لَمْ تُكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا
فَادْعُوا وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

گویند آیا نبود که میامد شما را رسولانتان با حجت‌ها گویند
آری گویند پس بخوانید و نیست خواندن کافران مگر در
گمراهی

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ
الْأَشْهَادُ

بدرستی که ما یاری کنیم رسولانمان و آنان را که گرویدند
در زندگانی دنیا و روزی که بپا خیزند شاهدان

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذرتُهُمْ وَلَهُمُ اللّٰعنةُ وَلَهُمْ سُوءُ
الدَّارِ

روزی که سود ندهد ستمکاران را عذرشان و ایشان را
است لعنت و ایشان را است بدی آنسرای

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ

و بتحقیق دادیم موسی را هدایت و بمیراث دادیم بنی
اسرائیل را آنکتاب

هُدَىٰ وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

و هدایتی و پندی است برای صاحبان خرد

فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ

پس صبر کن بدرستی که وعده خدا حقیست و آمرزش بطلب
بگناهت و تسبیح کن به ستایشش پروردگارت شبانگاه و
بامدادان

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي ءَايَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ إِنْ
فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ
هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

بدرستی که آنان که جدال میکنند در آیتهای خدا بدون
حجتی که آمده باشد ایشان را نیست در سینه هاشان جز
بزرگی که نباشد ایشان که برسند بان پس پناه جوی بخدا
بدرستی که او شنوای بینا است

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

هر آینه آفریدن آسمانها و زمین بزرگتر است از آفریدن
مردمان و لیکن بیشتر مردمان نمی‌دانند

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ

و یکسان نشود نابینا و بینا و آنانکه گرویدند و کردند
کارهای شایسته و نه گناهکار اندکی از این مردم پند
میگیرید

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

بدرستی که قیامت هر آینه آید و نیست شکی در آن و لیکن بیشتر مردمان ایمان ندارند

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ

و گفت پروردگارتان که بخوانید مرا تا اجابت کنم شما را بدرستی که آنان که سرکشی کنند از عبادت من زود باشد که داخل شوند در جهنم ذلیلان

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

خدا است آنکه قرار داده برای شما شب را تا آرام گیرید در آن و روز را بینش بخش بدرستی که خدا هر آینه صاحب کرامت است بر مردمان و لیکن بیشتر مردمان سپاس نگزارند

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآَنَّا تُؤَفَّكُونَ

آنست خدا پروردگار شما که آفریننده همه چیز است نیست معبودی جز او پس بکجا برگردانیده می‌شوید

كَذَٰلِكَ يُؤَفِّكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

همچنین برگردانیده می‌شوند آنان که بودند آیت‌های خدا را انکار میکردند

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

خداست که قرار داده برای شما زمین را قرارگاه و آسمان را بنائی و تصویر کرده شما را پس نیکو ساخته صورتهایتان را و روزی داده بشما از پاکیزه‌ها اینست خدا پروردگار شما پس افزون آمد خدا که پروردگار جهانست

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

اوست زنده نیست الهی جز او پس بخوانیدش اخلاص و رزندگان باو دین را ستایش خدا را که پروردگار جهانیانست

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

بگو بدرستی که مرا نهی کرده‌اند که بپرستم آنان را که میخوانید از غیر خدا چون آمد مرا حجت‌ها از پروردگارم و مأمورم که تسلیم شوم بپروردگار جهانیان

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِّنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ
ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِيَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِيَتَّكِنُوا
شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُتَوَفَّىٰ مِن قَبْلٍ^ط وَلِيَبْلُغُوا أَجَلَ مَّسْمًى
وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ^ط فَإِذَا قُضِيَ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّىٰ يُصْرَفُونَ

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ^ط رُسُلَنَا فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ

إِذِ الْأَعْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ^ط وَالسَّلْسِلُ يُسْحَبُونَ

فِي الْحَمِيمِ^ط ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيُّنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ

مِن دُونِ اللَّهِ^ط قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمَّ نَكُنْ نَدْعُوا مِن
قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ

ذَٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ^ط وَبِمَا
كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ

أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا^ط فَبئْسَ مَثْوَى
الْمُتَكَبِّرِينَ

فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ^ط فَإِنَّمَا نُرِيكَ^ط بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ
أَوْ نَتَوَفَّىٰ نِكَ^ط فَالْيَنَّا يُرْجَعُونَ

اوست که آفرید شما را از خاک سپس از نطفه سپس از
خون بسته سپس خارج سازد شما را کودکی پس تا برسید
بکمال قوت خود بعد تا بوده باشید پیران و از شما کس
هست که وفات مییابد از پیش و تا برسید بوقتی نامبرده و
باشد که شما در یابید

اوست که زنده میکند و می‌میراند پس چون مقرر فرماید
کاری را پس جز این نیست که میگوید آنرا که بشو پس
می‌شود

آیا نبینی آنان را که جدال میکنند در آیت‌های خدا که بجای
برگردانیده میشوند

آنان که تکذیب کردند کتاب را و آنچه را که فرستادیم به
آن رسولان خود را پس زود باشد که بدانند

آنگاه که غل‌ها در گردنهای ایشان و زنجیرها کشیده
می‌شوند

در آب جوشان سپس در آتش انداخته می‌شوند

پس گفته شود ایشان را که کجاست آنکه بودید شریک
میدانستید

از غیر خدا گویند گم شدند از ما بلکه نبودیم که بخوانیم از
پیش چیزی را همچنین اضلال کند خدا کافران را

آن بسبب آن که بودید که شادمانی میکردید در زمین
بناحق و بسبب آنچه بودید مینازیدید

داخل شوید از درهای دوزخ جاودانیان در آن پس بد است
جایگاه سرکشان

پس صبر کن بدرستی که وعده خدا حقیست پس یا مینمائیم
ترا برخی از آنچه وعده میدهیم ایشان را یا میگیریم ترا
پس بسوی ما باز گردانده میشوند

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ
 وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ
 بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ
 هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ

۴۰
غافر
۷۸
/۸۵

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا
 تَأْكُلُونَ

۷۹
۴۱۲

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبَلَّغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ
 وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ

۸۰

وَيُرِيكُمُ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ

۸۱

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
 مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَعَآثَارًا فِي الْأَرْضِ
 فَمَا أَعْنَى عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ

۸۲

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُم مِّنَ
 الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

۸۳

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا
 بِهِ مُشْرِكِينَ

۸۴

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهُ الَّتِي قَدْ
 خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ

۸۵

و بتحقیق فرستادیم رسولانی پیش از تو از ایشان کس
 هست که نقل کردیم بر تو و از ایشان کس هست که نقل
 نکردیم بر تو و نبود رسولی را که بیاورد آیه را مگر باذن
 خدا پس چون آید دستور خدا حکم شود بحق و زیان کنند
 آنجا باطل کیشان

خدا است که قرار داد برای شما چهارپایان را تا سوار شوید
 برخی از آنها را و از برخی از آنها بخورید

و برای شما در آنها سودهاییست و تا برسید با سوار شدن
 بر آنها نیازی را که باشد در سینه هاتان و بر آنها و بر
 کشتیها حمل میگردید

و مینماید بشما آیت‌هایش را پس کدام آیات خدا را انکار
 می‌کنید

آیا پس سیر نمی‌کنند در زمین پس بنگرند که چگونه بود
 انجام کار آنان که بودند پیش از ایشان که بودند بیشتر از
 ایشان و سخت‌تر از حیث توانائی و آثار در زمین پس کفایت
 نکرد از ایشان آنچه بودند کسب میکردند

پس چون آمد ایشان را رسولانشان با بینه‌ها شاد شدند
 بانچه بود نزد ایشان از دانش و فرا گرفت ایشان را آنچه
 بودند بآن استهزاء میکردند

پس چون بینند عذاب ما را گویند گرویدیم بخدای یگانه و
 کافر شدیم بانچه بودیم بان شرک آورندگان

پس نباشد که سود بخشد ایشان را ایمانشان آنگاه که
 بینند عذاب ما را دستور خدا که بحقیقت گذشت در
 بندگانش و زیان کردند آنجا کافران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَم

حَم

۱
۴۱۳

تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۲

فرو فرستادنی است از خدای بخشنده مهربان

كُتِبَ فُصِّلَتْ ءَايَاتُهُ وَ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

۳

کتابیست تفصیل داده شده آیت‌های آن قرآنی عربی برای گروهی که میدانند

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

۴

مژده دهنده و بیم کننده پس روی گردانیدند بیشترشان پس ایشان نمی شنوند

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي ءَاذَانِنَا وَقْرٌ

۵

و گفتند دل‌های ما در حجابست از آنچه میخوانید ما را بسوی آن و در گوش‌های ما سنگینی است و از میانه ما و میانه تو مانعی است پس عمل کن بدرستی که ما عمل می‌کنیم

وَمِن بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَأَعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونَ

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ

۶

بگو جز این نیست که من انسانی هستم مانند شما که وحی می‌شود بمن که خدای شما خدائست یگانه پس رو آورید بسوی او و آموزش طلبید از او و وای بر مشرکان

وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ ۗ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

۷

آنان که نمیدهند زکاه را و ایشان باختر کفر ورزندگاند

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

۸

بدرستی که آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته ایشان را است مزدی بدون منت

قُلْ أَيُّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ

۹

بگو آیا حقیقتا شما هر آینه کافر می‌شوید بان که آفریده زمین را در دو روز و قرار میدهد او را همتایان آنست پروردگار جهانیان

وَتَجْعَلُونَ لَهُ ۗ أَنْدَادًا ۚ ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ

حزب

۱۹۱

۴۱۴

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِّن فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا

۱۰

و قرار داد در آن کوه‌های استوار از بالای آن و برکت داد در آن و مقدر ساخت در آن خوردنیهای آنرا در چهار روز مساوی برای خواهندگان

أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّالِبِينَ

ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ

۱۱

پس پرداخت به آسمان و آن بود دودی پس گفت آنرا و زمین را که بیانیید خواه یا ناخواه گفتند آمدیم فرمانبران

أُتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ

فَقَضَلَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ
أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ
وَتَمُودَ

إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا
تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا
أُرْسِلْتُمْ بِهِءٍ كَافِرُونَ

فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ
مِنَّا قُوَّةً أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ
قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ
عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ
وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ
فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ
وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

پس قرار داد آنها را هفت آسمان در دو روز و وحی کرد در
هر آسمان کار آنها و آراستیم آسمان دنیا را به چراغهایی و
محافظت اینست تقدیر خدای غالب دانا

پس اگر روی گردانیدند پس بگو بیم دادم شما را به
صاعقه مثل صاعقه عاد و ثمود

آنگاه که آمد ایشان را رسولان از پیش رویشان و از پشت
سرشان که نپرستید مگر خدا را گفتند اگر خواسته بود
پروردگار ما هر آینه فرو فرستاده بود فرشته‌ها پس
بدرستی که ما بانچه فرستاده شده‌اید بان کافر انیم

پس اما عاد پس سرکشی کردند در زمین بناحق و گفتند
کیست سخت تر از ما از لحاظ توانائی آیا ندیدند که خدائی
که آفریده آنها را او سخت تر است از ایشان از حیث توان و
بودند آیت‌های ما را انکار میکردند

پس فرستادیم بر ایشان بادی پر خروش در روزهای شوم تا
بچشانیمشان عذاب خواری در زندگانی دنیا و هر آینه عذاب
آخرت خوار کننده تر است و ایشان یاری نشوند

و اما ثمود پس راه نمودیم ایشان را پس اختیار کردند
کوری را بر هدایت پس گرفت ایشان را صاعقه عذاب
خواری بسبب آنچه بودند کسب میکردند

و نجات دادیم آنان را که گرویدند و بودند پرهیز میکردند

و روزی که محشور شوند دشمنان خدا بسوی آتش پس
ایشان باز داشته می‌شوند

تا چون آمدند آنها گواهی دهد بر ایشان گوش ایشان و
چشمهایشان و پوستهایشان بانچه بودند می‌کردند

وَقَالُوا لَجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

و گویند پوستهاشان را چرا گواهی دادید بر ما گویند بسخن آورد ما را خدائی که بسخن آورد هر چیز را و او آفرید شما را نخستین بار و بسوی او بر میگرددید

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ

و نیستید که پنهان دارید اینکه گواهی میدهد بر شما گوش شما و نه چشمهای شما و نه پوستهای شما و لیکن گمان کردید که خدا نمیداند بسیاری را از آنچه می‌کنید

وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ أَنْ تُصَبِّحْتُمْ مِنَ الْخُسْرَيْنِ

و آن بود گمان شما که گمان کردید بپروردگار شما هلاک گردانید شما را پس گردیدید از زیانکاران

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ

پس اگر صبر کنند پس آتش مقام است ایشان را و اگر عذر خواهند پس نیستند ایشان از عذر پذیرفتگان

وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدِ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ

و گماشتیم برای ایشان رفیقان پس آراستند برای ایشان آنچه پیش روی ایشان است و آنچه پشت سر ایشانست و ثابت شد بر ایشان سخن در امتهائیکه گذشتند پیش از ایشان از جن و انس بدرستی که ایشان بودند زیانکاران

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَبُونَ

و گفتند آنان که کافر شدند گوش ندهید باین قرآن و هرزگی کنید در آن باشد که شما پیروز گردید

فَلَنذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

پس هر آینه می‌چشانیم آنان را که کافر شدند عذابی سخت و هر آینه پاداش دهیم ایشان را به بدترین آنچه بودند که میکردند

ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

اینست که جزای دشمنان خدا آتش است و ایشان را در آن سرای جاودانی است جزائی بانچه بودند آیت‌های ما را انکار میکردند

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أُضْلَلْنَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ

و گویند آنانکه کافر شدند پروردگارا بنمای بما آن دو کس را که گمراه ساختند ما را از جن و انس تا قرار دهیم آنها را زیر قدمهای خودمان و تا باشند از فروتران

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ
تُوعَدُونَ

۳۱

نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا
مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ

۳۲

نُزُلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ

۳۳
۴۱۷ر

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ
إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

۳۴

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ

۳۵

وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ
عَظِيمٍ

۳۶

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

۳۷

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا
لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنْتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

۳۸
سجده
واجب

فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ۝

بدرستی که آنان که گفتند پروردگار ما خداست سپس
ایستادگی کردند فرود میاید بر ایشان فرشتگان که تترسید
و غمگین نشوید و شادمان شوید به بهشتی که بودید وعده
می‌شدید

مائیم دوستان شما در زندگانی دنیا و در آخرت و برای
شماست در آن آنچه می خواهد نفسهای شما و برای شماست
در آن آنچه میخواهید

ما حضری از خدای آمرزنده مهربان

و کیست نیکوتر از حیث گفتار از کسی که بخواند بسوی خدا
و بکند کار شایسته و گوید بدرستی که من از مسلمانانم

و یکسان نشود خوبی و نه بدی دفع کن بانچه آن بهتر است
پس آنگاه کسی که میانه تو و میانه اوست دشمنی گویا که
دوستی است مهربان

و داده نشوند آنرا مگر آنانکه صبر کنند و داده نشوند آنرا
مگر صاحب بهره بزرگ

و اگر از جای در آورد ترا از شیطان وسوسه پس پناه ببر بر
خدا بدرستی که آن اوست شنوای دانا

و از آیت‌های اوست شب و روز و آفتاب و ماه سجده نکنید
آفتاب را و نه ماه را و سجده کنید خدائی را که آفرید آنها
را اگر هستید که او را میپرستید

پس اگر سرکشی کنند پس آنان که نزد پروردگار تواند
تسبیح میکنند او را شب و روز و ایشان ملول نمی‌شوند

وَمَنْ ءَايَاتِهِ أَنْتَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا
الْمَاءَ أَهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ ۚ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحِي الْمَوْتِ ۚ إِنَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي ءَايَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَىٰ
فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي ءَامِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ أُعْمِلُوا مَا
شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ ۖ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ

لَا يَأْتِيهِ الْبَطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ ۖ تَنْزِيلٌ مِنْ
حَكِيمٍ حَمِيدٍ

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ
لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ ءَايَاتُهُ
ۖ ءَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ ۗ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ ۚ وَالَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ فِي ءَاذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۚ أُولَٰئِكَ
يُنَادُونَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ
بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ

و از آیات اوست که می‌بینی زمین را پژمرده پس چون فرو
فرستیم بر آن آب را حرکت کند و افزونی پذیرد بدرستی
که آنکه زنده کند آنرا هر آینه زنده کند مردگان را بدرستی
که او بر هر چیزی توانا است

بدرستی که آنان که میل باطل کنند در آیت‌های ما پوشیده
نمی‌باشند بر ما آیا پس کسی که انداخته شود در آتش بهتر
است یا کسی که بیاید ایمن روز قیامت بکنید آنچه
خواستید بدرستی که او آنچه می‌کنید بینا است

بدرستی که آنان که کافر شدند بان ذکر چون آمد ایشان را
و بدرستی که هر آینه کتابی است گرامی

نیاید آنرا باطل از پیش روی آن و نه از پشت سرش فرو
فرستادنی از درستکردار ستوده

گفته نشود ترا مگر آنچه بحقیقت گفته شد رسولان را پیش
از تو بدرستی که پروردگار تو هر آینه صاحب آمرزش و
صاحب عقوبت دردناکست

و اگر میگردانیدیم آنرا قرآنی عجمی هر آینه می‌گفتند چرا
بیان نشده آیات آن آیا قرآن عجمی است و مخاطب عربی بگو
آن برای کسانی که ایمان آورند هدایت و شفاء است و آنان
که نگرند در گوشه‌اشان سنگینی است و آن بر ایشان
کوربست آنها ندا کرده میشوند از جائی دور

و بتحقیق دادیم موسی را کتاب پس اختلاف شد در آن و
اگر نبود کلمه که پیش رفته از پروردگارت هر آینه حکم
شده بود میان ایشان و بدرستی که ایشان هر آینه در
شکند از آن که گمان آورنده است

کسی که کند کار شایسته پس برای خود اوست و هر که بد
کند پس بر خود اوست و نیست پروردگار تو ستم کننده مر
بندگان را

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ
أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ
يُنَادِيهِمْ أَئِنَّ شُرَكَاءِيَ قَالُوا ءَاذَنْكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يُدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ
مُحِيسٍ

لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيُوسُ
قَنُوطٌ

وَلَيْنَ أَذْقَنَهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا
لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَيْنَ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي
عِنْدَهُو لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا
وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَىٰ الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَسَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ
الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ
أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

سَرَّيْهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ
الْحَقُّ أَوْ لَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ ؕ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
مُّحِيطٌ

بسوی او بر میگردد دانش قیامت و آنچه بیرون آید از
میوه‌ها از غلافهایش و نه باردار شود هیچ مؤثی و نه بنهد
مگر بعلم او و روزی که ندا کند ایشان را که کجایند
شریکان من گویند اعلام کردیم ترا که نیست از ما هیچ
گواهی

و گمشد از ایشان آنچه که بودند میخواندند از پیش و گمان
کردند که نیست ایشان را هیچ گریزگاهی

ملول نمی‌شود انسان از دعای خیر و اگر برسد او را شری
پس ناامید است و ناامید

و هر آینه اگر در چشائیم او را رحمتی از خود پس از سختی
که مس کرده او را هر آینه گوید این مر است و گمان ندارم
قیامت را قائم و هر آینه اگر برگردانیده شوم بسوی
پروردگارم بدرستی که مرا نزد او هر آینه بهتر است پس
هر آینه اخبار خواهیم کرد آنان را که کافر شدند بانچه
کردند و هر آینه می‌چشائیمشان از عذاب درشت

و چون انعام کنیم بر انسان رو گرداند و دور کشد جانبش را
و چون مس کند او را شر پس صاحب دعائیست عریض

بگو خبر دهید اگر باشد از نزد خدا پس کافر باشید بان
کیست گمراه تر از آنکه اوست در مخالفتی دور از حق

بزودی مینمائیم ایشان را آیتهای خود را در آفاق و در
خودشان تا آشکار گردد ایشان را که او حقست آیا کافی
نیست پروردگارت که او بر هر چیزی گواه است

بدان که ایشان در شکند از ملاقات پروردگارشان بدان که
او بهمه چیز احاطه کند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حم

۱
۴۱۹۹

حم

عَسَقَ

عسق

۲

كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

۳

همچنین وحی می‌کند بسوی تو و بسوی آنان که بودند پیش از تو خدای غالب درست‌کردار

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

۴

او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و اوست بلند مرتبه بزرگ

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

۵

نزدیکست که آسمانها چاک چاک شوند از بالاشان و فرشتگان تسبیح میکنند به ستایش پروردگارشان و آمرزش می‌طلبند آنرا که در زمین است بدان که خدا اوست آمرزنده مهربان

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا
أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

۶

و آنان که گرفتند از غیر او دوستانی خداست نگهبان بر ایشان و نیستی تو بر ایشان گماشته

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ
حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجُمُعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ
وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ

۷

و همچنین وحی کردیم بتو قرآنی عربی تا بیم دهی اهل مرکز قریه‌ها را و آنرا که پیرامون آنست و بیم دهی از روز جمعیت که نیست شکی در آن پاره باشند در بهشت و پاره باشند در دوزخ

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ
فِي رَحْمَتِهِ ۗ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

۸

و اگر خواسته بود خدا هر آینه گردانیده بود ایشان را امتی واحد و لیکن داخل میکند آنرا که خواهد در رحمت خود و ستمگران نیست آنان را هیچ دوستی و نه یابوری

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۗ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي
الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۹

آیا گرفتند از غیر او دوستانی پس خدا اوست دوست و او زنده میکند مردگان را و او بر هر چیزی تواناست

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ ۗ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ
رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ۱۰
۴۲۰۰

و آنچه اختلاف کردید در آن از چیزی پس حکمش با خداست آنست خدا پروردگارم بر او توکل کردم و بسوی او باز می‌گردم

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّوكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ
شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

پدید آورنده آسمانها و زمین است قرار داده برای شما از
خودتان جفتها و از چهارپایان جفتها میافریند شما را در
آن نیست بمانندش چیزی و او شنوای بینا است

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

او راست کلیدهای آسمانها و زمین میگسترده روزی را آنرا
که خواهد و تنگ میگیرد بدرستی که او بهمه چیز داناست

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا
الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ
إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ

آئین نهاد برای شما از دین آنچه را که وصیت کرد بان نوح
را و آنچه وحی کردیم بنو و آنچه وصیت کردیم بان ابراهیم
و موسی و عیسی را که بپا دارید دین را و از هم جدا
نشوید در آن گران آمد بر مشرکین آنچه میخوانید ایشان را
بان خدا میکشد بسوی آن آنرا که خواهد و هدایت کند
بسوی آن آنرا که باز گردد

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَفَقَضَى بَيْنَهُمْ وَإِنَّ
الَّذِينَ أُوْرَثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِمَّنْهُ مُرِيبٌ

و متفرق نشدند مگر پس از آنکه آمد ایشان را علم از راه
ستمی که بود میانشان و اگر نبود کلمه که پیش رفته از
پروردگارت تا مدتی نامبرده شده هر آینه حکم شده بود
میانشان و بدرستی که آنان که میراث داده شدند کتاب را
از بعد ایشان هر آینه در شکند از آن بگمان اندازنده

فَلِذَلِكَ فَادَعُ أَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ
ءَامَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأَمَرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ
اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلَكُمْ لَا حُجَّةَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

پس بدینجهت پس بخوان و ثابت باش چنانکه مأموری و
پیروی مکن خواستههای ایشان را و بگو گرویدم بانچه فرو
فرستاده خدا از کتاب و مأمورم که عدالت کنم میان شما
خداست پروردگار ما و پروردگار شما ما راست کردار خود ما
و شما راست کردار خودتان نیست خصومتی میان ما و میان
شما خدا گرد آورد میان ما را و بسوی اوست بازگشت

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا أُسْتَجِيبَ لَهُمْ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ؕ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ ۗ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ ۗ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُمْ وَقَعُ بِهِمْ ۗ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

و آنان که خصومت میکنند در خدا بعد از آنکه اجابت کرده شد او را حجت ایشان باطل است نزد پروردگارشان و بر ایشانست غضبی و ایشان راست عذابی سخت

خداست که فرو فرستاد کتاب را بحق و میزان را و چه دانی تو شاید که قیامت نزدیک باشد

بشتاب میخواهند آنرا آنان که نمیگردند بان و آنان که گرویدند ترسندگانند از آن و میدانند که آن حق است بدانید بدرستی که آنان که شک می‌کنند در قیامت هر آینه در گمراهی دوری‌اند

خدا لطف دارد به بندگانش روزی میدهد آنرا که خواهد و او نیرومند و غالب است

کسی که اراده کند کشت آخرت را میافزائیم او را در زراعتش و کسی که بخواهد کشت دنیا را می‌دهیمش از آن و نباشد او را در آخرت هیچ بهره

یا ایشان راست شریکان آئین نهادند ایشان را از دین آنچه دستور نداده بان خدا و اگر نبود کلمه سرنوشت هر آینه حکم شده بود میان ایشان و بدرستی که ستمگران ایشان راست عذابی دردناک

می‌بینی ستمگران را که ترسانند از آنچه کسب کرده‌اند و آن واقعست بر ایشان و آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته در چمنهای بهشت‌ها ایشان راست آنچه بخواهند نزد پروردگارشان آنست آن تفضلی بزرگ

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ

اینست آنچه مژده میدهد خدا بندگانش را که ایمان آورده و کردند کارهای شایسته بگو نمی‌خواهم از شما بر آن مزدی مگر دوستی در خویشاوندان من و کسی که کسب کند خوبی را می افزائیم برای او در آن خوبی را بدرستی که خدا آمرزنده شکرپذیر است

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِن يَشِئِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ وَعَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

یا میگویند بست بر خدا دروغی را پس اگر بخواهد خدا مهر نهد بر قلبت و محو می‌کند خدا باطل را و ثابت میگرداند حق را بکلماتش بدرستی که او داناست به سراپر سینه‌ها

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَن عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ

و اوست که می‌پذیرد توبه را از بندگانش و در میگذرد از بدیها و میداند آنچه را که می‌کنید

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

و اجابت میکند آنان را که گرویدند و کردند کارهای شایسته و می‌افزاید ایشان را از فضل خود و کافران ایشان راست عذابی سخت

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِن يُنَزِّل بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ

و اگر می‌گسترانید خدا روزی را برای بندگانش هر آینه ستم کردند در زمین و لیکن فرو میفرستد باندازه که میخواند بدرستی که او به بندگانش آگاه بینا است

وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مَن بَعْدَ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ

و اوست که فرو میفرستد باران را از پس آنکه نومید شوند و منتشر میگرداند رحمتش را و اوست خداوند ستوده

وَمِنَ ءَايَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ

و از آیت‌های اوست آفرینش آسمانها و زمین و آنچه پراکنده است در آن دو از جنبنده و او بر گرد آوریشان آنگاه که خواهد تواناست

وَمَا أَصَابَكُمْ مِّن مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَن كَثِيرٍ

و آنچه برسد شما را از مصیبتی پس بآنست که کسب کرد دستهای شما و در میگذرد از بسیاری

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

و نیستید شما عاجز کنندگان در زمین و نیست شما را از غیر خدا هیچ دوست و یآوری

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِۦ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

أَوْ يُوقَهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ

وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِّن مَّحِيصٍ

فَمَا أُوتِيتُمْ مِّن شَيْءٍ فَمَتَّعِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۗ فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ ۗ عَلَىٰ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

وَلَمَنِ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ ۗ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّن سَبِيلٍ

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن وَلِيٍّ مِّن بَعْدِهِ ۗ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأُوا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّن سَبِيلِ

و از آیات اوست کشتیهای روان در دریا مانند کوهها

اگر بخواهد ساکن گرداند باد را پس گردند ایستاده بر پشتش (یعنی دریا) بدرستی که در آن هر آینه آیت‌هایی است برای هر شکیبای شکرگزاری

یا هلاک گرداند آنها را بانچه کسب کردند و عفو کند از بسیاری

و میدانند آنان که جدال میکنند در آیت‌های ما که نیست ایشان را هیچ گریزگاهی

پس آنچه داده شده‌اید از چیزی پس مایه تعیش زندگانی دنیاست و آنچه نزد خداست بهتر و پاینده‌تر است آنان را که ایمان آورده و بر پروردگارشان توکل می‌کنند

و آنان که اجتناب میکنند از کبیره‌های گناه و از کارهای زشت و چون خشم گیرند ایشان در میگذرند

و آنان که اجابت کنند پروردگارشان را و بپا دارند نماز را و کارشان با مشورتست میان خود و از آنچه روزیشان دادیم انفاق می‌کنند

و آنان که چون برسد ایشان را ستمی ایشان انتقام میگیرند

و پاداش بدی بدیست مانند آن پس آنکه عفو کرد و اصلاح نمود پس مزد او بر خداست بدرستی که او دوست ندارد ستمکاران را

و هر آینه آنکه انتقام کشید پس از ظلمش پس آنها نیست بر ایشان هیچ راهی

جز این نیست که راه بر آنان است که ستم میکنند مردمان را و فساد میکنند در زمین بناحق آنگروه ایشان راست عذابی دردناک

و هر آینه آنکه صبر کرد و عفو نمود بدرستی که آن هر آینه از کارهای قویست

و آنرا که اضلال کرد خدا پس نباشد او را هیچ یآوری از بعد آن و می‌بینی ظالمان را که چون بینند عذاب را گویند آیا بسوی بازگشتن هیچ راهی هست

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِنَ الدَّلِيلِ يَنْظُرُونَ مِنْ
طَرْفِ خَفِيٍّ ۗ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي
عَذَابٍ مُّقِيمٍ

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۗ وَمَنْ
يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ

أَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ ۗ مِنْ
اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۗ إِنَّ عَلَيْكَ إِلاَّ
الْبَلْعَ ۗ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا ۗ وَإِنْ
تُصِبُّهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۗ يَهَبُ لِمَنْ
يَشَاءُ إِنثًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنثًا ۗ وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا ۗ إِنَّهُ
عَلِيمٌ قَدِيرٌ

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ ۗ إِلاَّ وَحِيًّا أَوْ مِنْ وَرَائِ
حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بآدَانِهِ ۗ مَا يَشَاءُ ۗ إِنَّهُ وَعَلَى
حَكِيمٌ

و بینی ایشان را عرض کرده میشوند بر آن خشوع کنندگان
از خواری می‌بینند از نگریستن پنهان و گویند آنان که
گرویدند بدرستی که زیانکاران آنانند که زیان کردند بر
خودشان و کسانشان روز قیامت بدانید که ستمکاران در
عذابی هستند پایدار

و نباشد ایشان را هیچ دوستان که یاریشان کنند از غیر خدا
و آنرا که اضلال کند خدا پس نیست او را هیچ راهی

اجابت کنید پروردگارتان را پیش از آنکه بیاید روزی که
بازگشتی نباشد او را از خدا نباشد شما را هیچ پناهی چنین
روزی و نباشد شما را هیچ انکاری

پس اگر روی گردانند پس نفرستادیم ترا بر ایشان نگهبان
نباشد بر تو مگر رسانیدن و بدرستی که ما چون چشائیدیم
انسان را از خود رحمتی شاد شود بان و اگر برسد ایشان را
ضرری بسبب آنچه پیش فرستاده دستهایشان پس بدرستی
که انسان سخت ناسپاس است

خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین میافریند آنچه
میخواهد می‌بخشد هر که را که خواهد مؤنثها و می‌بخشد
آنرا که خواهد مذکرها

یا هر دو را میدهد بایشان مذکرها و مؤنثها و میگرداند
آنرا که خواهد نازا بدرستی که او دانای تواناست

و نباشد انسانی را که سخن کند او را خدا مگر بوحی یا از
پس حجاب یا بفرستد رسولی پس وحی کند باذنش آنچه
خواهد بدرستی که او بلند مرتبه و درست‌کردار است

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا
الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن
نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا
إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ

و همچنین وحی فرستادیم بتو روحی از امر خود نبودی که
بدانی که چیست کتاب و نه ایمان و لیکن گردانیدیم آنرا
نوری که هدایت کنیم بان آنرا که خواهیم از بندگان خود و
بدرستی که تو هر آینه راه نمائی براه راست

راه خدائی که او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین
است بدانید که بسوی خدا باز میگردد کارها

۴۳. زخرف الزخرف: زینت مکی ۸۹ آیه ۷ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حَم

حم

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ

بحق کتاب روشن

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

بدرستی که ما گردانیدیم آنرا قرآنی عربی باشد که شما
دریابید بعقل

وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيَّ حَكِيمٌ

و بدرستی که آن در اصل کتاب نزد ما هر آینه بلند مرتبه
پر حکمت است

أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ

آیا پس بگردانیم از شما ذکر را باعراض بآنکه هستید
گروهی اسرافکاران

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِن نَّبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ

و بسیار فرستادیم از پیغمبری در پیشینیان

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

و نمی‌آمد ایشان را هیچ پیغمبری مگر که بودند باو استهزاء
میکردند

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ

پس هلاک کردیم سخت‌تر از ایشان را از لحاظ قدرت و
گذشت داستان پیشینیان

وَلَيْن سَأَلْتَهُم مَّن خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

و هر آینه اگر بپرسی از ایشان که که آفرید آسمانها و زمین
را هر آینه گویند آفرید آنها را خدای غالب دانا

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا
لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

آنکه گردانید برای شما زمین را بستری و قرار داد برای
شما در آن راههائی باشد که شما هدایت یابید

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا
كَذَلِكَ نُخْرِجُونَ

و آنکه فرو فرستاد از آسمان آبی باندازه پس زنده گردانیم
بآن زمین مرده را همچنین بیرون آورده می‌شوید

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ
وَالْأَنْعَامِ مَا تَرَكُونَ

و آنکه آفرید صنفها را همه آنها و قرار داد برای شما از
کشتیها و چهارپایان آنچه سوار می‌شوید

لِتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ
عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ
مُقْرِنِينَ

تا قرار گیرید بر پشتهای آن پس یاد کنید نعمت
پروردگارتان را چون قرار گیرید بر آن و بگوئید منزه است
آنکه رام گردانید برای ما این را و نبودیم آنرا نگهدارندگان

وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ

و بدرستی که ما بسوی پروردگارمان باز میگردیم

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ

و قرار دادند برای او از بندگانش بهره بدرستی که انسان
هر آینه ناسپاس است آشکار

أَمْ أُتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُمْ بِالْبَنِينَ

آیا گرفت از آنچه میافریند دختران و برگزید شما را به
پسران

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ
مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

و چون مژده داده شود یکی از ایشان بآنچه زد برای خدا
بخشنده مثل گردد صورت او سیاه و اوست خشمگین

أَوْ مَنْ يُنشِئُوا فِي الْحَلِيِّةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ

آیا و آنکه تربیت یافته می‌شود در زینت و اوست در
مخاصمه ناآشکار

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنثًا أَشْهَدُوا
خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ

و قرار دادند ملائکه را که ایشانند بندگان خدای بخشنده
مؤمنها آیا حاضر بودند آفریدن ایشان را بزودی نوشته
شود گواهی ایشان و پرسیده شوند

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ ۗ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ
عِلْمٍ ۗ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

و گفتند اگر خواسته بود خدای بخشنده نمی‌پرستیدیم
ایشان را نیست ایشان را بان هیچ علمی نیستند ایشان جز
آنکه دروغ میگویند

أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِّن قَبْلِهِ ۗ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ

یا دادیم ایشان را کتابی پیش از آن پس ایشان بآن چنگ
زنندگانند

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ
مُّهْتَدُونَ

بلکه گفتند بدرستی که ما یافتیم پدران خود را بر طریقه و
بدرستی که ما بر اثرهاشان هدایت یافتگانیم

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ

قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ^ط قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ^ط فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمِ

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ^ج نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا^ج وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا^ط وَرَحِمْتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ

وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ

همچنین نفرستادیم پیش از تو در قریه هیچ بیم کننده مگر که گفتند متنعمانش بدرستی که ما یافتیم پدران خود را بر طریقه و بدرستی که ما بر اثرهاشان اقتدار کنندگانیم

گفت آیا و اگر چه آورم شما را هدایت کننده تر از آنچه یافتید بر آن پدرانتان را گفتند که ما آنچه فرستاده شدید بآن کافرانییم

پس انتقام کشیدیم از ایشان پس بنگر چگونه بود انجام کار تکذیب کنندگان

و آنگاه که گفت ابراهیم به پدرش و قومش بدرستی که من بیزارم از آنچه که میپرستید

جز آنکه پدید آورد مرا پس بدرستی که او بزودی راه نماید مرا

و گردانید آنرا کلمه باقی در عقبش باشد که ایشان باز گردند

بلکه کامروا ساختیم اینها را و پدرانشانرا تا آمد ایشان را حق و رسولی ظاهر

و چون آمد ایشان را حق گفتند این جادوست و بدرستی که ما بآن کافرانییم

و گفتند چرا فرستاده نشد این قرآن بر مردی از آن دو قریه که بزرگ باشد

آیا ایشان قسمت می‌کنند رحمت پروردگارت را ما قسمت کردیم میان ایشان معاش ایشان را در زندگانی دنیا و بلند گردانیدیم بعضی ایشان را بالای بعضی در مراتب تا بگیرند برخیشان برخی را بکار بازداشته و رحمت پروردگارت بهتر است از آنچه جمع میکنند

و اگر نه آن بودی که می شدند مردمان جماعتی واحد هر آینه قرار میدادیم برای آنان که کافر می‌شوند بخدای بخشنده برای خانه هاشان سقفها از نقره و نردبانها که بر آن بر آیند

وَلِيُبَيِّنَ لَهُمُ أَبْوَابَ وَسْرَرًا عَلِيَّهَا يَتَّكُونَ

وَزُخْرَفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ

وَمَنْ يَعِشْ عَنِ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِيضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ

وَأَنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ

وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ أَلْيَوْمَ إِذ ظَلَمْتُمْ أَنكُم فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

فَأِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ

أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِم مُّقْتَدِرُونَ

فَأَسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۖ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ

وَسَأَلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ ءَالِهَةً يُعْبَدُونَ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۖ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ

و برای خانه هاشان درها و سریرها که بر آن تکیه کنند

و زینت‌ها و نباشد همه آن مگر مایه تعیش زندگانی دنیا و آخرت نزد پروردگارت برای پرهیزگارانست

و کسی که اعراض کند از ذکر خدای بخشنده می‌گماریم برای او شیطانی پس او او را رفیقست

و بدرستی که آنها باز میدارند ایشان را از راه و می‌پندارند که ایشان راه یافتگانند

تا چون آید ما را گوید ابی‌کاش بودی میان من و میان تو دوری مشرقین پس بد رفیقی بودی

و هرگز سود ندهد شما را امروز چون ستم کردید بی‌شک که شما در عذاب شریکانید

آیا پس تو می‌شنوایی کران را یا راه نمایی کوران را و آنکه باشد در گمراهی آشکار

پس اگر ببریم ترا پس بدرستی که ما از ایشان انتقام گیرندگانیم

یا می‌نمائیم ترا آنچه وعده کردیم ایشان را پس مائیم بر ایشان قدرت دارندگان

پس چنگ در زن بآنچه وحی شده بتو بدرستی که تو بر راه راستی

و بدرستی که آن هر آینه ذکرپیست ترا و قوم ترا و زود باشد که پرسیده شوید

و بپرس از آنکه فرستادیم پیش از تو از رسولان ما آیا گردانیدیم از غیر خدای بخشنده الهانی که پرستیده شوند

و بتحقیق فرستادیم موسی را بآیت‌های ما بسوی فرعون و جماعتش پس گفت بدرستی که من فرستاده پروردگار جهانیانم

پس چون آوردشان آیت‌های ما را آنگاه ایشان از آن خنده می‌کردند

وَمَا نُرِيهِمْ مِّنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ
بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

وَقَالُوا يَا أَيُّهُ السَّاحِرُ أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّنَا
لَمُهْتَدُونَ

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ
وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ

فَلَوْلَا أَلْقَى عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَأِكَةُ
مُقْتَرِنِينَ

فَأَسْتَحَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ

فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ

وَقَالُوا ءَأَلْهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ
قَوْمٌ خَصِمُونَ

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ

و نمینمودیم ایشان را هیچ آیتی مگر که آن بزرگتر بود از
مثل خود و گرفتیم ایشان را بعذاب باشد که ایشان باز
گردند

و گفتند ای جادوگر بخوان برای ما پروردگارت را بآنچه
پیمان بسته نزد تو بدرستی که ما هر آینه راه یافتگانیم

پس چون دفع کردیم از ایشان عذاب را آنگاه ایشان پیمان
می‌شکنند

و ندا کرد فرعون در قومش گفت ای قوم آیا نیست مرا
پادشاهی مصر و این نهرها که میرود از زیر من آیا پس
نمی‌بینید

بلکه من بهترم از این کس که اوست خوار و نزدیک نیست
که بیان کند

پس چرا انداخته نشد بر او دستوانها از زر یا نیامدند با او
فرشتگان بهم پیوسته

پس سبکسر ساخت قومش را پس اطاعتش کردند
بدرستی که ایشان بودند گروهی نافرمانبرداران

پس چون بخشم آوردند ما را انتقام کشیدیم از ایشان پس
غرق کردیم آنها را همگی

پس قرار دادیمشان سابق و مثلی برای پسینان

و چون زده شد پسر مریم مثلی آنگاه قوم تو از آن بمجاده
زبان گشودند

و گفتند آیا الهان ما بهتر است یا او نزدند آنها را برای ما مگر
جدلی بلکه ایشانند گروهی خصومت کنندگان

نیست او مگر بنده که احسان کردیم بر او و قرار دادیم او
را مثلی برای بنی اسرائیل

و اگر خواهیم هر آینه گردانیم از شما ملائکه را در زمین که
جانشین باشند

وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

و بدرستی که او هر آینه علمی است برای قیامت پس شک
میارید بآن و پیروی کنید مرا اینست راه راست

۶۲

وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

و باز ندارد البته شما را شیطان بدرستی که او شما را
دشمنی است آشکار

۶۳

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ
وَالْأُبَيِّنِ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُوا

و چون آمد عیسی با معجزات گفت بتحقیق آوردم به شما
حکمت و تا بیان کنم برای شما بعضی از آنچه اختلاف کنید در
آن پس بترسید از خدا و فرمان برید از من

۶۴

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

بدرستی که خدا اوست پروردگار من و شما پس بپرستید او
را اینست راه راست

۶۵

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ
عَذَابِ يَوْمِ أَلِيمٍ

پس اختلاف کردند طایفه‌ها از میان ایشان پس وای بر آنان
که ستم کردند از عذاب روزی پر درد

۶۶

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

آیا انتظار میکشند جز قیامت را که آید ایشان را ناگهان و
ایشان ندانند

۶۷

الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ

دوستان در چنین روزی بعضی از ایشان بعضی را دشمنند
مگر پرهیزگاران

۶۸

يَعْبَادِ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

ای بندگان من نیست ترسی بر شما امروز و نه شما
اندوهگین می‌شوید

۶۹

الَّذِينَ ءَامَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ

آنان که گرویدند بآیت‌های ما و بودند منقادان

۷۰

أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ

در آنید در بهشتها شما و همسرانتان که از نشاط بر
افروخته باشید

۷۱

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا
تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

گردانیده می‌شود بر ایشان کاسه‌های پهنی از طلا و کوزه‌های
بی‌دستگیره و در آنست آنچه میخواهد آنرا نفس‌ها و لذت
میبرد چشم‌ها و شمائید در آن جاودانیان

۷۲

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و اینست آن بهشتی که بارث داده شده‌اید آنرا بانچه بودید
که می‌کردید

۷۳

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ

شما راست در آن میوه‌های بسیار که از آن می‌خورید

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

بدرستی که گناهکاران در عذاب دوزخند جاودانیان

لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ

تخفیف داده نشود از ایشان و ایشان در آن ناامیدانند

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ

و ستم نکردیم ایشان را و لیکن بودند ایشان ستمکاران

وَنَادُوا يَمْلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۗ قَالَ إِنَّكُمْ مَكِثُونَ

و ندا کنند ای مالک باید که حکم کند بمرگ ما پروردگارت
گوید بدرستی که شما درنگ کنندگانید

لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ

بحقیقت آوردیم به شما حق را و لیکن اکثر شما حق را
ناخوش دارید

أَمْ أَبْرَمُوا ۖ أَمْ إِنَّا لِمُبْرَمُونَ

بلکه محکم گردانیدند کاری را پس ما نیم محکم گردانندگان

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ ۗ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ

یا می‌پندارند که ما نمی‌شنویم نهان و رازشان را آری و
رسولان ما نزد ایشان می‌نویسند

يَكْتُتُونَ

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَبِيدِينَ

بگو اگر باشد خدای بخشنده را فرزندی پس من اولین
پرستندگانم

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

منزه است پروردگار آسمانها و زمین پروردگار عرش از آنچه
وصف می‌کنند

فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ

پس واگذار ایشان را که صحبت دارند و بازی کنند تا
ملاقات کنند روزشان را که وعده داده میشوند

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ ۗ وَهُوَ الْحَكِيمُ

و اوست که در آسمان اله است و در زمین اله است و او
درستکردار داناست

الْعَلِيمُ

وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

و افزون آمد آنکه او راست پادشاهی آسمانها و زمین و
آنچه میان آنهاست و نزد اوست علم قیامت و بسوی او بر
می‌گردید

وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ

و مالک نمی‌باشند آنان که میخوانند از غیر او شفاعت کردن
را مگر کسی که گواهی دهد بحق و ایشان میدانند

بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۗ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ

و اگر بپرسی از ایشان که که آفرید ایشان را هر آینه
گویند خدا پس بکجا برگردانیده می‌شوند

وَقِيلِهِ ۚ يَرْبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ

و قولش پروردگارا بدرستی که اینها گروهی‌اند که ایمان
نیاورند

فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمْ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

پس اعراض کن از ایشان و بگو سلام پس زود باشد که
بدانند

۱
۴۳۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حم

حم

۲

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ

سوگند بکتاب آشکار کننده

۳

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَرَّكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ

بدرستی که فرو فرستادیم آنرا در شبی مبارک بدرستی که ما هستیم بیم کننده

۴

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ

در آن جدا کرده می‌شود هر امری موافق حکمت

۵

أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

امری از نزد ما بدرستی که ما هستیم فرستندگان

۶

رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

رحمتی از پروردگارت بدرستی که اوست شنوای دانا

۷

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنْتُمْ مُوقِنِينَ

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آن دوست اگر هستید یقین کنندگان

۸

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ
الْأَوَّلِينَ

نیست الهی جز او زنده میکند و می‌میراند پروردگار شما و پروردگار پدران پیشین شما

۹

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ

بلکه ایشان در شک بازی میکنند

۱۰

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ

پس انتظار کش روزی که می‌آورد آسمان دودی آشکار

۱۱

يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

فرو میگیرد مردمان را اینست عذابی پر درد

۱۲

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ

پروردگارا دفع کن از ما عذاب را بدرستی که ما مؤمنانیم

۱۳

أَنِّي لَهُمُ الدِّكْرَىٰ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ

کجاست ایشان را پند گرفتن و بتحقیق آمد ایشان را رسولی آشکار

۱۴

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ

سپس رو گردانیدند از او و گفتند آموخته است و دیوانه

۱۵

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ

بدرستی که ما دفع کننده عذابیم اندک بدرستی که شما عود کننده‌اید

۱۶

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنتَقِمُونَ

روزی که سخت می‌گیریم سخت گرفتن عظیم بدرستی که ما انتقام گیرندگانیم

۱۷
حزب
۱۹۹

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ

و بتحقیق که آزمودیم پیش از ایشان قوم فرعون و آمد ایشان را رسولی شریف

۱۸

أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِلَيَّ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

که بسپارید بمن بندگان خدا را بدرستی که من برای شما رسولی امینم

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

۲۰

وَإِنِّي عَذْتُ رَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ

۲۱

وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعْتَزِلُونِ

۲۲

فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَوَّلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ

۲۳

فَأَسْرِبِعَادِي لَيْلًا إِنْكُمْ مُتَّبِعُونَ

۲۴

وَأَتْرِكُ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ

۲۵

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

۲۶

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ

۲۷

وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ

۲۸

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخِرِينَ

۲۹

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ

۳۰

۴۳۲

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ

۳۱

مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ

۳۲

وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ

۳۳

وَعَاتَيْنَاهُمْ مِّنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ

۳۴

إِنَّ هَوَّلَاءِ لَيَقُولُونَ

۳۵

إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ

۳۶

فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۳۷

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ

كَانُوا مُّجْرِمِينَ

۳۸

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبِينِ

۳۹

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

و آنکه رفعت مجوئید بر خدا بدرستی که من آورنده‌ام شما را حجتی روشن

و بدرستی که من پناه میبرم بپروردگارم و پروردگار شما که سنگسارم کنید

و اگر باور ندارید مرا پس کناره گیرید از من

پس خواند پروردگارش را که اینان گروهی گناهکارند

پس بپر بندگانم را شبانه بدرستی که شما تعقیب شدگانید

و وا گذارید دریا را آرمیده بدرستی که آنها لشکری غرق شدگانند

بسا که وا گذاشتند از باغها و چشمه‌ها

و زراعت‌ها و مقام خوب

و نعمتی که بودند در آن متنعمان

همچنین است و بمیراث دادیم آنها را بگروهی دیگر

پس نه گریست بر ایشان آسمان و زمین و نبودند مهلت داده شدگان

و بتحقیق نجات دادیم بنی اسرائیل را از عذاب خوار کننده

از فرعون بدرستی که او بود برتری جوینده از اسراف کنندگان

و بتحقیق اختیار کردیم ایشان را بر دانشی بر جهانیان

و دادیمشان از آیات‌ها آنچه بود در آن امتحانی آشکار

بدرستی که اینها هر آینه میگویند

نیست آن مگر مردمان نخست و نباشیم ما زنده شدگان

پس بیاورید پدرانمانرا اگر هستید راستگویان

آیا آنها بهترند یا قوم تبع و آنان که بودند پیش از ایشان هلاکشان کردیم بدرستی که ایشان بودند گناهکاران

و نیافریدیم آسمانها و زمین و آنچه را که میان آن دو است از راه بازی

نیافریدیم آن دو را مگر بحق و لیکن بیشترشان نمی‌دانند

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ

بدرستی که روز تمیز وعده گاه ایشانست همگی

۴۱

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ عَن مَّوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

روزی که کفایت نکند دوستی از دوستی چیزی را و نه ایشان یاری شوند

۴۲

إِلَّا مَن رَّحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

مگر آنرا رحمت کند خدا بدرستی که اوست غالب مهربان

۴۳
۴۳۳

إِنَّ شَجَرَتَ الزُّقُومِ

بدرستی که درخت زقوم

۴۴

طَعَامُ الْأَثِيمِ

خوراک گناهکار است

۴۵

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ

چون فلز گداخته می‌جوشد در شکمها

۴۶

كَغَلِي الْحَمِيمِ

مانند جوشیدن آب گرم

۴۷

خُذُوهُ فَاعْتَلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ

بگیرید او را پس بکشیدش بعنف بمیان دوزخ

۴۸

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ

پس بریزید بالای سرش از عذاب آب جوشان

۴۹

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ

بچش بدرستی که تو تویی عزیز گرامی

۵۰

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ

بدرستی که اینست آنچه که بودید بآن شک می‌آوردید

۵۱

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ

بدرستی که پرهیزگاران در جای امینند

۵۲

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

در بهشتها و چشمه‌ها

۵۳

يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَقَابِلِينَ

می‌پوشند از دیبای نازک و دیبای سطر بر روی بهم دارندگان

۵۴

كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ

همچنین و تزویج کردیم ایشان را با حوران فراخ چشم

۵۵

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ ءَامِنِينَ

میخوانند در آنها هر میوه را ایمنان

۵۶

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّاهُمْ عَذَابَ

نچشند در آن مرگ را جز مردن نخستین و نگهداشت ایشان را از عذاب دوزخ

الْجَحِيمِ

۵۷

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

تفضلی است از پروردگارت آنست آن کامیابی بزرگ

۵۸

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

پس جز این نیست که آسان کردیم آنرا بلغت تو باشد که ایشان پند گیرند

۵۹

فَأَرْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ

پس انتظار کش بدرستی که ایشان منتظرانند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَم

۱
۴۳۴ر

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

۲

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ

۳

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ ءَايَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

۴

وَأَخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ ءَايَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

۵

تِلْكَ ءَايَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَءَايَاتِهِ ءُؤْمِنُونَ

۶

وَيُلِّ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ

۷

يَسْمَعُ ءَايَاتِ اللَّهِ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

۸

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ ءَايَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُوْلَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

۹

مَنْ وَرَّاهِمُ جَهَنَّمَ وَلَا يُعْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ ۗ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

۱۰

هَذَا هُدًى ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزِ أَلِيمٍ

۱۱

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ ۗ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۱۲
حزب
۲۰۰
۴۳۵ر

وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

۱۳

حَم

فرو فرستادن کتابست از خدای غالب درستکردار

بدرستی که در آسمانها و زمین هر آینه آیتهاست گروندگان را

و در آفرینش شما و در آنچه میپراکند از جنبنده آیتهاست برای گروهی که یقین دارند

و اختلاف شب و روز و آنچه فرو فرستاد خدا از آسمان از روزی پس زنده کرد بان زمین را بعد از مردنش و گردانیدن بادهای آیتهاست برای قومی که مییابند بعقل

این آیتهای خداست که میخوانیم آنها را بر تو براستی پس بکدام سخن بعد از خدا و آیتهایش میگردند

وای بر هر دروغگوی گنهکاری

می‌شنود آیت‌های خدا را که خوانده می‌شود بر او سپس اصرار می‌ورزد سرکشی کنان گویا که نشنیده آنرا پس مژده ده او را بعدابی دردناک

و چون بداند از آیت‌های ما چیزی را می‌گیرد آنرا باستهزاء آنگروه ایشان را است عذابی خوار کننده

از پشت سرشان دوزخست و کفایت نمیکند از ایشان آنچه کسب کردند چیزی را و نه آنچه گرفتند از غیر خدا دوستان و ایشان راست عذابی بزرگ

اینست هدایت و آنان که کافر شدند بآیت‌های پروردگارشان ایشان را عذابی است از عقوبتی پر درد

خداست که رام کرد برای شما دریا را تا روان شود کشتی‌ها در آن بفرمان او و تا بجوئید از فضل او و تا باشد که شما شکر کنید

و رام کرد برای شما آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است همه از اوست بدرستی که در آن هر آینه آیت هاست برای گروهی که اندیشه کنند

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۖ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ

وَعَاثَيْنَاهُمْ بَيْنَتٍ مِّنَ الْأُمْرِ ۖ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأُمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

إِنَّهُمْ لَن يَغْنُؤُوا عَنكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۚ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۖ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ

هَذَا بَصِيرَةٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ أُجْتَرِحُوا السَّيِّئَاتِ أَن نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ ۚ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

بگو آنان را که گرویدند که عفو کنند آنان را که امید ندارند روزهای خدا را تا جزا دهد گروهی را بسبب آنچه بودند کسب می‌کردند

کسی که کرد کار شایسته پس برای خود اوست و کسی که بد کرد پس بزیان اوست پس بسوی پروردگارتان باز می‌گردید

و بتحقیق دادیم بنی اسرائیل را کتاب و حکومت و نبوت و روزی دادیمشان از پاکیزه‌ها و برتری دادیم ایشان را بر جهانیان

و دادیم ایشان را بینه‌هایی از امر پس اختلاف نکردند مگر بعد از آنکه آمد ایشان را دانش از راه ستم در میانشان بدرستی که پروردگار تو حکم میکند میانشان روز قیامت در آنچه بودند در آن اختلاف میکردند

پس گردانیدیم ترا بر طریقه از امر دین پس پیروی کن آنرا و پیروی مکن خواهش‌های آنان را که نمی‌دانند

بدرستی که ایشان هرگز کفایت نمی‌کنند از تو از خدا چیزی را و بدرستی که ستمگران بعضی از ایشان دوستانند بعضی را و خدا دوست پرهیزگارانست

اینست دلیلهای بینش بخش از برای مردمان و هدایت و رحمت برای گروهی که یقین دارند

آیا پنداشتند آنان که کسب کردند بدیها را که گردانیدیم ایشان را مانند آنها که گرویدند و کردند کارهای شایسته یکسانست زندگیشان و مردگیشان بد است آنچه حکم میکنند

و آفرید خدا آسمانها و زمین را براستی و تا جزا داده شود هر نفسی بانچه کسب کرد و ایشان ستم نشوند

أَفْرَعَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوْنَهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ
عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشْوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ
مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا
إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ
قَالُوا أَتَأْتُونَا بِتَأْبِئِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِدِ
يَخْسِرُ الْمُبْطِلُونَ

وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا الْيَوْمِ
تُحْزَرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي
رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تُلَىٰ عَلَيْكُمْ
فَأَسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا
نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُستَيْقِنِينَ

آیا پس دیدی آنرا که گرفت الهش را خواهشش و اضلال
کردش خدا بر علمی و مهر نهاد بر گوشش و دلش و قرار
داد بر چشمش پرده پس کیست که هدایت کند او را از
بعد خدا آیا پس پند نمی‌گیرید

و گفتند نیست آن جز زندگانی ما در دنیا می‌میریم و زنده
میشویم و هلاک نمیکند ما را مگر زمانه و نیست ایشان را
بان هیچ دانشی نیستند ایشان مگر که گمان میکنند

و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای ما بطور روشن نباشد
دلیل ایشان جز آنکه گویند بیاورید پدران ما را اگر هستید
راستگویان

بگو خدا زنده کند شما را پس می‌میراند شما را پس جمع
میکند شما را بروز قیامت که نیست شکی در آن و لیکن
بیشتر مردمان نمی‌دانند

و خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و روزی که بیا شود
قیامت آنروز زیان میکنند باطل کیشان

و بینی هر امتی را بزانو در آینده هر امتی خوانده می‌شود
بکتابش آنروز جزا داده می‌شوید آنچه بودید که میکردید

اینست کتاب ما سخن میگوید بر شما بحق بدرستی که ما
بودیم می‌نوشتیم آنچه را که بودید می‌کردید

پس اما آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس
در آورد ایشان را پروردگارشان در رحمتش آنست آن
کامیابی آشکار

و اما آنان که کافر شدند آیا پس نبود آیتهای من که
خوانده می‌شد بر شما پس سرکشی میکردید و بودید
گروهی گناهکاران

و چون گفته شود که وعده خدا حقیقت و قیامت که نیست
شکی در آن گوئید ندانیم که چیست قیامت نمی‌پنداریم
مگر گمانی و نیستیم ما یقین دارندگان

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ

و ظاهر شد ایشان را بدیهای آنچه کردند و فرا گرفت آنان را آنچه که بودند بان استهزاء میکردند

و گفته شود امروز فرو میگذاریم شما را همچنانکه فرو گذاشتید ملاقات امروزتان را و جای شما آتش است و نیست شما را هیچ یاری کنندگان

آن باین است که شما گرفتید آیت‌های خدا را استهزاء و فریفت شما را زندگانی دنیا پس امروز بیرون آورده نمی‌شوند از آن و نه ایشان عذر پذیرفته شدگانند

پس خدا راست ستایش پروردگار آسمانها و پروردگار زمین پروردگار جهانیان

و او راست بزرگواری در آسمانها و زمین و اوست غالب درستکردار

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسَلِكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا
وَمَا وَلَكُمْ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّصْرِينَ

۳۴

ذَلِكُمْ بِأَنَّكُمْ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَغَرَّكُمْ
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

۳۵

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

۳۶

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۳۷

صفحه ۵

آیه ۳۵

مکی

الأحقاف: سرزمین احقاف

۴۶. احقاف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حم

حم

فرو فرستادن کتاب است از خدای عزیز درستکردار

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

۲

نیافریدیم آسمانها و زمین را و آنچه میان آن دوتااست مگر بحق و مدتی معلوم و آنان که کافر شدند از آنچه بیم داده شده‌اند اعراض کنندگانند

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ
مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ

۳

بگو خبر دهید از آنچه میخوانید از غیر خدا بنمائید مرا که چه چیز آفریدند از زمین یا ایشان را شرکتنی است در آسمانها بیارید مرا کتابی پیش از این یا باز مانده از دانش اگر هستید راستگویان

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ
الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَتُنُونِ بِكِتَابٍ مِّن
قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۴

و کیست گمراه‌تر از آنکه میخواند از غیر خدا آنرا که اجابت نمی‌کند او را تا روز قیامت و آنها از خواندن ایشان بی‌خبرند

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَفِلُونَ

۵

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ
كَفَرِينَ

و چون محشور شوند مردمان باشند ایشان را دشمنان و باشند پیرستش ایشان انکار کننده

و چون خوانده شود بر ایشان آیت‌های ما بطور روشن گویند آنان که کافر شدند حق را چون آمد ایشان را این سحریست آشکار

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ
لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

بلکه میگویند بدروغ بست آنرا بگو اگر دروغ بستم آنرا پس مالک نمی‌باشید مرا از خدا چیزی او داناتر است بانچه سخن میکنید در آن کافیسست او از لحاظ گواه میان من و میان شما و اوست آمرزنده مهربان

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنْ
اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

بگو نیستم من تو در آمدی از رسولان و ندانم که چه کرده شود با من و نه با شما و پیروی نمیکنیم مگر آنچه وحی کرده می‌شود بمن و نیستم من مگر بیم دهنده آشکار

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفَعَلُ بِي وَلَا
بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

بگو خبر دهید که اگر باشد آن از نزد خدا و کافر شوید بان و گواهی دهد گواهی از بنی اسرائیل بر مثل آن پس ایمان آورد و سرکشی کنید شما بدرستی که خدا هدایت نمی‌کند گروه ستمکاران را

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ
مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَعَامَنَ وَأَسْتَكْبَرْتُمْ إِنْ اللَّهَ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

و گفتند آنان که کافر شدند مر آنان را که گرویدند اگر بودی این خیر سبقت نمی‌گرفتند از ما بسوی آن و چون هدایت نیافتند بان پس بزودی گویند این دروغی است کهنه

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا
إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ

و پیش از آن کتاب موسی امام و رحمت و این کتابیست تصدیق کننده بزبان عربی تا بیم دهد آنان را که ستم کردند و مژده باد نیکوکاران را

وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ
مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ
لِّلْمُحْسِنِينَ

بدرستی که آنان که گفتند پروردگار ما خداست سپس ایستادگی کردند پس نیست بیمی بر ایشان و نه ایشان غمگین شوند

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

ایشانند اهل بهشت جاودانیان در آن پاداشی بانچه بودند که می‌کردند

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا
 وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا
 بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ
 نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
 تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۗ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِيَّكَ مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ

۴۶
 احقاف
 ۱۵
 ۳۵

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ
 عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ ۗ وَعَدَّ الصَّدَقِ الَّذِي كَانُوا
 يُوعَدُونَ

۱۶

وَالَّذِي قَالَ لِيُؤَدِّيهِ أَقِ لَكُمْ أَتَعِدَانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ
 خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَيَلُكُ عَامِنُ
 إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ

۱۷

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ
 قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ

۱۸

وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُؤَفِّيَهُمْ أَعْمَلَهُمْ وَهُمْ لَا
 يُظْلَمُونَ

۱۹

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَّذِينَ ظَنَنْتُمْ أَنَّكُمْ
 فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَأَسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ
 الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا
 كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ

۲۰

و وصیت نمودیم انسان را بوالدینش خوبی کردن برداشت
 او را مادرش بدشواری و بنهادش بدشواری و حملش و
 بریدنش از شیر سی ماه است تا چون رسید به توانائیش و
 رسید به چهل سال گفت پروردگارا در دل من انداز که شکر
 کنم نعمت ترا که انعام کردی بر من و بر والدینم و اینکه
 بکنم کار شایسته را که پسندی آنرا و شایستگی ده مرا در
 اولادم بدرستی که من بازگشت نمودم بسوی تو و بدرستی
 که من از منقادانم

ایشان آنانند که می‌پذیریم از ایشان بهترین آنچه کردند و
 در می‌گذریم از بدیهای ایشان در اهل بهشت وعده راستی
 که بودند وعده داده می‌شدند

و کسی که گفت والدینش را اف بر شما آیا وعده میدهید
 مرا که بیرون آورده می‌شوم و بتحقیق در گذشتند قرنها
 پیش از من و آن دو استغاثه می‌کردند بخدا وای بر تو ایمان
 آور بدرستی که وعده خدا حقیقت پس گفت نیست این مگر
 افسانه‌های پیشینیان

ایشان آنانند که ثابت شد بر ایشان سخن در امت‌هایی که
 در گذشتند پیش از ایشان از جن و انس بدرستی که
 ایشان بودند زیانکاران

و برای هر یک مرتبه‌هاست از آنچه کردند و تمام میدهد
 ایشان را کرده‌های ایشان و ایشان ستم کرده نشوند

و روزی که عرضه می‌شوند آنان که کافر شدند بر آتش
 بردید پاکیزه‌هاتان را در زندگانتان در دنیا و تعیش کردید
 بآن پس امروز جزا داده می‌شوید عذاب خواری را بسبب
 آنچه بودید سرکشی می‌کردید در زمین بناحق و بسبب آنچه
 بودید که فسق میکردید

وَأَذْكُرُ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتْ
الْتُّدُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَا عَنِ ءَالِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ
وَلَكِنِّي أَرِئُكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أُوْدِيِّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ
مُّمَطَّرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسَكِنُهُمْ
كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ

وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِيْمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا
وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ
وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا ءَالِهَةً بَلْ
ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكِ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

و یاد کن برادر عاد را هنگامی که بیم داد قومش را در رملها
و بتحقیق در گذشتند بیم دهندگان از پیش رویش و از
پشت سرش که نپرستید مگر خدا را بدرستی که من
میتراسم بر شما از عذاب روزی بزرگ

گفتند آیا آمدی ما را که برگردانی ما را از الهانمان پس
بیاور بما آنچه وعده میدهی ما را اگر هستی از راستگویان

گفت نیست آن علم مگر نزد خدا و میرسانم بشما آنچه را
که فرستاده شدم بان و لیکن میبینم شما را گروهی که
جهل میورزید

پس چون دیدند آنها ابری پهن شده در افق متوجه وادیهای
ایشان گفتند این ابربست پهن شده در افق که باراننده
ماست بلکه آن آنست که بشتاب میخواهد آنها بادبست که
در آن عذابی است پر درد

که هلاک میسازد همه چیز را بامر پروردگارش پس گشتند
چنانکه دیده نمیشد مگر مسکنهایشان همچنین جزا میدهیم
گروه گناهکاران را

و بتحقیق تمکن دادیم ایشان را در آنچه که تمکن ندادیم
شما را در آن و قرار دادیم برای ایشان گوش و دیدهها و
دلها پس کفایت نکرد از ایشان گوششان و نه دیده هاشان
و نه دلهایشان از چیزی چون بودند انکار میورزیدند به
آیتهای خدا و احاطه کرد ایشان را آنچه بودند بان استهزاء
میکردند

و بتحقیق هلاک گردانیدیم آنچه را که پیرامون شماست از
قریهها و گردانیدیم آیتها را باشد که ایشان باز گردند

پس چرا یاری نکردند ایشان را آنان که گرفتند از غیر خدا
وسیله تقرب که الهانند بلکه گمشدند از ایشان و اینست
دروغشان و آنچه را که بودند افتراء میکردند

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ

و هنگامی که گردانیدیم بسوی تو جماعتی را از جن که می‌شنیدند قرآن را پس چون حاضر شد آنرا گفتند خاموش باشید پس چون گذارده شد برگشتند بسوی قومشان بیم دهندگان

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَىٰ الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ

گفتند ای قوم ما بدرستی که ما شنیدیم کتابی را که فرستاده شده بعد از موسی تصدیق کننده است آنچه را که پیش از آن بود هدایت میکند بسوی حق و بسوی راه راست

يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ ۖ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ

ای قوم ما اجابت کنید خواننده خدا را و ایمان آورید باو تا بیامزد برای شما از گناهانتان و برهاند شما را از عذاب پر درد

وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۗ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

و هر که اجابت نکند خواننده خدا را پس نیست عاجز کننده در زمین و نیست او را از غیر او یاوران آنها در گمراهی آشکارند

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَعِيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

آیا ندانستند که خدائی که آفرید آسمانها و زمین و خسته نگشت در آفریدن آنها قادر است بر آنکه زنده گرداند مردگان را آری بدرستی که او بر هر چیزی تواناست

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

و روزی که عرضه می‌شوند آنان که کافر شدند بر آتش آیا نیست این بحق گویند آری قسم بی‌وردگار ما گوید پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید کفر می‌ورزیدید

فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرُونَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلَّغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ

پس صبر کن همچنانکه صبر کردند صاحبان ثبات از پیغمبران و بشتاب مغواه برای ایشان گویا ایشان روزی که می‌بینند آنچه را که وعده داده می‌شوند درنگ نکردند جز ساعتی از روز رسانید نیست پس آیا هلاک می‌شود غیر از گروه فاسقان

۱
۴۴۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَلَهُمْ

آنان که کافر شدند و باز داشتند از راه خدا ضایع گردانید
کردارهایشان را

۲

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَيَّ
مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَرَتْ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ
بَالَهُمْ

و آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته و ایمان آوردند
بانچه نازل شده بر محمد (صلی الله علیه و آله) و او حقست
از پروردگارشان محو کرد از ایشان گناهانشان را و اصلاح
کرد حالشان را

۳

ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا
اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ

این بآنست که آنان که کافر شدند پیروی کردند باطل را و
اینکه آنان که ایمان آوردند پیروی کردند حق را از
پروردگارشان همچنین میزند خدا برای مردمان مثلها

۴

فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا
أَخْتَمْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ فِيمَا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ
تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ ط ۖ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرَ مِنْهُمْ
وَلَكِن لِّيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ ۗ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَلَهُمْ

پس چون ملاقات کنید آنان را که کافر شدند پس زدن
گردنهای تا وقتی که بسیار بکشید ایشان را پس سخت کنید
بند را پس یا منت نهادنی بعد از آن و یا فدا گرفتنی تا بنهد
کارزار آلتش را اینست و اگر میخواست خدا هر آینه انتقام
کشیده بود از ایشان و لیکن تا بیازماید بعضی از شما را
ببعضی و آنان که کشته شدند در راه خدا پس هرگز ضایع
نمیگرداند کردارهایشان را

۵

سَيَهْدِيهِمْ وَيُضِلُّهُم بِأَلْهَمٍ

بزودی هدایتشان کند و سامان دهد حالشان را

۶

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ

و در آوردشان بهشت که تعریف کرد آنرا برای ایشان

۷

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ
أَقْدَامَكُمْ

ای آنکسانیکه ایمان آوردید اگر یاری کنید خدا را یاری کند
شما را و ثابت گرداند قدمهای شما را

۸

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمُ وَأَضَلَّ أَعْمَلَهُمْ

و آنان که کافر شدند پس نگویند یاری ایشان را و ضایع
گرداند کردارشانرا

۹

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَلَهُمْ

آن باینست که ایشان ناخوش داشتند آنچه را که فرستاده
خدا پس ناچیز گردانید کردارشانرا

۱۰
حزب
۲۰۳

أَقْلَمَ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِن قَبْلِهِمْ ط ۖ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ط ۖ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا

آیا پس سیر نکردند در زمین تا به بینند که چگونه بود
انجام کار آنان که بودند پیش از ایشان هلاک کرد خدا
ایشان را و برای کافرانست مانند آن

۱۱

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى
لَهُمْ

آن باینست که خدا یاور آنانست که بگروند و بدرستی که
کافران نیست یآوری برای ایشان

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ
وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّن قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتكَ
أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ

أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ
وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ
عَاسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّم يَتَغَيَّر طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّن خَمْرٍ لَّذَّةٍ
لِّلشَّرِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِّن عَسَلٍ مُّصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ
الشَّمْرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَن هُوَ خَلِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا
مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِن عِنْدِكَ قَالُوا
لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ ءَانِفًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ
عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَءَاتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُم بَغْتَةً ۖ فَقَدْ جَاءَ
أَشْرَاطُهَا فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلِّبَكُمُ وَمَثْوٰكُمُ

بدرستی که خدا داخل میگرداند آنان را که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته در بهشتهایی که میرود از زیر آنها نهرها و آنان که کافر شدند کامرانی میکنند و میخورند همچنانکه میخورند چهارپایان و آتش است مقام از برای ایشان

و بسا از قریه‌ها که آنها سخت‌تر بودند در توانائی از قریه تو که بیرون کرد تو را هلاک کردیم ایشان را و نبود باوری برای ایشان

آیا پس کسی که باشد بر حجتی از پروردگارش چون کسی است که آراسته شده برای او بدی کردارش و پیروی کنند خواهششانرا

مثل بهشتی که وعده شد به متقیان در آنها نهرهاییست از آب غیر متغیر و نهرهایی از شیری که متغیر نبود طعم آن و نهرهایی از خمری که لذت است آشامندگان را و نهرهایی از شهد بیغش و ایشان راست در آن از همه میوه‌ها و آمرزش از پروردگارشان چون کسیست که او جاودانی است در آتش و آشامانیده شوند آبی جوشان پس پاره پاره گرداند روده‌هایشان را

و از ایشان کیست که گوش میدارد بتو تا آنگاه که بیرون روند از نزد تو گویند آنان را که داده شده‌اند علم را که چه گفت همین ساعت آنها کسانی‌اند که مهر نهاد خدا بر دلهایشان و پیروی کردند خواهششانرا

و آنان که هدایت یافتند افزود ایشان را هدایت و داد ایشان را تقوایشان را

پس آیا انتظار میبرند جز قیامت را که آید ایشان را ناگهان پس بتحقیق که آمد علامت هایش پس از کجا باشد ایشان را چون آمد ایشان را پند گرفتندشان

پس بدان که نیست معبودی جز خدا و آمرزش خواه از برای گناهت و برای مردان مؤمن و زنان مؤمن و خدا میداند گردشگاه و آرامگاهتان را

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَاِذَا اُنزِلَتْ سُورَةٌ
مُّحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ
يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ

و میگویند آنان که گرویدند چرا نازل نشد سوره پس چون
نازل شود سوره محکم و ذکر شود در آن کارزار بینی آنان را
که در دل‌های ایشان مرض است که مینگرند بسوی تو نگاه
کردن بیهوش افتاده از مرگ پس بهتر است برای ایشان

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَاِذَا عَزَمَ الْاَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللّٰهَ
لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ

طاعت است و گفتار خوب پس آنگاه که لازم شد امر پس اگر
راستی ورزیده بودند با خدا هر آینه بهتر بود برای ایشان

فَهَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ تَوَلَّيْتُمْ اَنْ تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ وَتُقَطِّعُوا
اَرْحَامَكُمْ

پس آیا امید دارید که اگر والی شدید اینکه فساد کنید در
زمین و قطع کنید رحم هاتان را

اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فَاَصَمَّهٖمْ وَاَعَمَّٓىٓ اَبْصَرَهُمْ

آنگروه آنانند که لعن کرد ایشان را خدا پس کر
گردانیدشان و کور کرد چشمهای ایشان را

اَقْلًا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْءَانَ اَمْ عَلٰى قُلُوبٍ اَقْفَالَهَا

آیا پس تفکر نمی‌کنند در قرآن یا بر دلهاست قفل‌های آنها

اِنَّ الَّذِيْنَ اُرْتَدُّوْا عَلٰى اَدْبُرِهِمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدٰى
الشَّيْطٰنُ سَوَّلَ لَهُمْ وَاَمَلٰى لَهُمْ

بدرستی که آنان که برگشتند بر عقبشان بعد از آنکه ظاهر
شد ایشان را هدایت شیطان خوب وانمود برای ایشان و
طول امل داد برای ایشان

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لِلَّذِيْنَ كَرِهُوْا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي
بَعْضِ الْاَمْرِ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِسْرَارَهُمْ

آن باینست که گفتند آنان را که ناخوش داشتند آنچه
فرستاد خدا بزودی فرمان بریم شما را در بعضی از امر و
خدا میداند راز گفتن ایشان را

فَكَيْفَ اِذَا تَوَفَّيْتُهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُوْنَ وُجُوْهَهُمْ وَاَدْبُرَهُمْ

پس چگونه باشد وقتی که بمیرانندشان فرشتگان میزنند بر
رویهاشان و پشتهاشان

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اتَّبَعُوْا مَا اَسْحَطَ اللّٰهُ وَكَرِهُوْا رِضْوَانَهُ و
فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ

آن باینست که ایشان پیروی کردند از آنچه بخشم آورد خدا
را و ناخوش داشتند خوشنودیش را پس ناچیز کرد
کردارشانرا

اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ اَنْ لَّنْ يُخْرِجَ اللّٰهُ
اَضْغَانَهُمْ

بلکه پنداشتند آنان که در دلهاشان مرض است که هرگز
بیرون نیاورد خدا کینه‌هاشان را

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي
لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ

وَلَتَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ
وَنَبْلُوَنَّكُمْ أَخْبَارَكُمْ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ
مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا
وَسَيَحِطُّ أَعْمَالَهُمْ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا
تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ
كُفَّارٌ فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ
وَلَن يَتْرُكَنَّكُمْ أَعْمَالَكُمْ

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَإِن تُوْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ
أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلَكُمْ أَمْوَالَكُمْ

إِن يَسْأَلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبَخَّلُوا وَيُخْرِجْ أَصْغَانَكُمْ

هَآأَنْتُمْ هَآؤُلَآءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَّن
يَبْخُلُ وَمَن يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلْ عَن نَّفْسِهِ ۗ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ
وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ ۗ وَإِن تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا
يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ

و اگر می‌خواستیم هر آینه مینمودیم بتو ایشان را پس
شناخته بودی ایشان را بعلامتشان و می‌شناسی ایشان را در
روش گفتار و خدا میداند کردهای شما را

و هر آینه می‌آزماییم شما را تا بدانیم جهاد کنندگان را از
شما و صبر کنندگان را و می‌آزماییم خبرهای شما را

بدرستی که آنانکه کافر شدند و باز داشتند از راه خدا و
مخالفت ورزیدند با رسول بعد از آنکه ظاهر شد ایشان را
هدایت هرگز ضرر نرساند خدا را چیزی و بزودی ناچیز
گرداند کردارشانرا

ای آن کسانی که گرویدید فرمان برید خدا را و فرمان برید
رسول را و باطل نسازید کردارهاشان را

بدرستی که آنانکه کافر شدند و باز داشتند از راه خدا
سپس مردند و ایشان بودند کافران پس هرگز نیامرزد خدا
ایشان را

پس سستی نکنید و مخوانید کفار را به صلح و شما برترید و
خدا با شماست و هرگز کم نکند از شما کردهای شما را

جز این نیست که زندگانی دنیا بازی و هزلت است و اگر ایمان
آوردید و بپرهیزید میدهد به شما اجرهاشان را و نمی‌خواهد
از شما مالهاشان را

اگر خواهد از شما آنها را پس مبالغه کند با شما بخیلی کنید
و بیرون آورد کینه‌های شما را

اینک شما آنهاست که خوانده می‌شوید تا انفاق کنید در راه
خدا پس از شما کسی است که بخل میکند و آنکه بخل کند
پس باز نمی‌گیرد مگر از خودش و خدا بی‌نیاز است و شما
محتاجانید و اگر روی گردانید بدل می‌آورد گروهی جز شما
را پس نباشند امثال شما

بدرستی که ما پیروزی دادیم بتو پیروزی آشکار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا

۱
۴۴۶ر

تا پیامرزد برای تو خدا آنچه را که پیش افتاد از گناهت و آنچه را که پس افتاد و تمام گرداند نعمتش را بر تو و هدایت کند ترا براهی راست

لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ وَعَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

۲

و یاریت کند خدا یاری کردن با عزت

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيمًا

۳

اوست که فرو فرستاد آرامش را در دلهای مؤمنان تا بیفزایند ایمانی را با ایمانشان و خدا راست لشکرهای آسمانها و زمین و باشد خدا دانای درستکردار

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

۴

تا داخل کند مردان با ایمان و زنان با ایمان را در بهشتهائی که میروند از زیر آنها نهرها جاودانیان در آن و نابود کند از ایشان گناهانشان را و باشد آن نزد خدا کامیابی بزرگ

لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا

۵

و عذاب کند مردان منافق و زنان منافق و مردان مشرک و زنان مشرک را که گمان برند بخدا گمان بد بر آنهاست گردش بد و خشم کرد خدا بر ایشان و لعنت کرد ایشان را و مهیا کرد برای ایشان دوزخ را و بد است آن از لحاظ بازگشت

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

۶

و خدا راست لشکرهای آسمانها و زمین و باشد خدا غالب درستکردار

وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيمًا حَكِيمًا

۷

بدرستی که ما فرستادیم ترا گواه و مژده دهنده و بیم کننده

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

۸

تا بگروید بخدا و رسولش و تقویت کنید و تعظیم نمائید او را و تسبیح گوئید او (خدا) را بامداد و شبانگاه

لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

۹

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ
أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۗ وَمَنْ أَوْفَىٰ
بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

بدرستی که آنان که بیعت کنند با تو جز این نیست که بیعت
میکنند با خدا دست خدا بالای دستهای ایشانست پس هر
که شکست عهد را پس جز این نیست که می‌شکند بر
خودش و کسی که وفا کند بآنچه پیمان بست بر آن با خدا
پس بزودی می‌دهد او را اجری بزرگ

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا
وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِالسِّنْتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي
قُلُوبِهِمْ ۗ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ
بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرًا

بزودی می‌گویند ترا بجای گذاشتگان از بادیه نشینان باز
داشت ما را اموالمان و کسانمان پس آموزش خواه برای ما
می‌گویند بزبانشان آنچه نیست در دلهایشان بگو پس کیست
مالک شود برای شما از خدا چیزی را اگر خواهد بشما ضرری
یا خواهد بشما نفعی بلکه باشد خدا بآنچه می‌کنید آگاه

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ
أَبَدًا وَرُزِينَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا سَوْءًا وَكُنْتُمْ
قَوْمًا بُورًا

بلکه گمان بردید که هرگز بر نخواهد گشت رسول و
گروندگان بسوی کسانشان تا ابد و آراسته شد آن در
دلهاتان و گمان کردید گمان بد و هستید گروهی هالکان

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
سَعِيرًا

و کسی که ایمان نیاورد بخدا و رسولش پس ما مهیا کردیم
برای کافران آتش سوزان

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ يَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ
يَشَاءُ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

و خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین میامزد آنرا که
خواهد و عذاب میکند آنرا که می‌خواهد و باشد خدا آمرزنده
مهربان

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَائِمٍ لِّتَأْخُذُواهَا دَرُونا
نَتَّبِعْكُمْ ۗ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا
كَذَٰلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ ۗ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا ۗ بَلْ
كَاوُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا

زود باشد که بگویند بجا گذاشتگان چون بروید بسوی
غنیمت‌ها که بر گیرید آنها را بگذارید ما را که از پی آنیم
شما را میخواهند که تغییر دهند سخن خدا را بگو هرگز از
پی ما نخواهید آمد همچنین گفت خدا از پیش پس زود
باشد که گویند بلکه حسد میبرید بما بلکه هستند که
نمی‌فهمند مگر اندکی

قُلْ لِّلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدُّعُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ
شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ ۖ فَإِن تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ
أَجْرًا حَسَنًا وَإِن تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى
الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَن يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ
فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا
قَرِيبًا

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

وَعَدَكُمُ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ
هَذِهِ ۚ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنكُمْ وَلِتَكُونَ ءَايَةً
لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا

وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا

وَلَوْ قَتَلْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَدْبَرَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ
وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلُ ۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ
تَبْدِيلًا

بگو بجای گذاشتگان را از بادیه نشینان زود باشد که
خوانده شوید بسوی گروهی صاحبان آسیب سخت که کارزار
نمائید با ایشان یا مسلمان شوند پس اگر اطاعت کنید
میدهد به شما خدا مزدی خوب و اگر روی بگردانید
همچنانکه روی گردانیدید از پیش عقوبت کند شما را
عقوبتی پر درد

نیست بر کور گناهی و نه بر لنگ گناهی و نه بر بیمار گناهی
و کسی که فرمان برد خدا و رسولش را داخل گرداندش در
بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها و کسی که روی گرداند
عذاب کند او را عذابی پر درد

بتحقیق خوشنود شد خدا از مؤمنان وقتی که بیعت کردند با
تو در زیر آن درخت پس میداند آنچه در دلهای ایشانست
پس فرو فرستاد آرامش خاطر بر ایشان و پاداششان داد
فتوحی نزدیک

و غنیمت‌های بسیار که بر گیرند آنرا و باشد خدا غالب
درستکردار

وعدہ کرد شما را خدا غنیمت‌های بسیار که بر گیرید آنرا
پس بتعجیل داد برای شما این را و بازداشت دستهای مردم
را از شما و تا باشد آیتی برای مؤمنان و هدایت کند شما را
براهی راست

و دیگرها (یعنی غنائم دیگر) که قادر نشدید بر آنها بتحقیق
احاطه نموده خدا بانها و باشد خدا بر همه چیز توانا

و اگر کارزار کرده بودند با شما آنان که کافر شدند هر آینه
گردانیده بودند پشت‌ها را پس نمی‌یافتند دوستی و نه
یاوری

دستور خداست که بتحقیق گذشت از پیش و هرگز نیابی
دستور خدا را تغییری

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

و اوست که باز داشت دستهای ایشان را از شما و دستهای شما را از ایشان در وادی مکه از بعد آنکه پیروزی داد شما را بر ایشان و باشد خدا بانچه میکند بینا

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحَلَّهُمْ وَلَوْلَا رِجَالُ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فِتْصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

ایشانند آنان که کافر شدند و باز داشتند شما را از مسجد الحرام و قربانی را باز داشته شده از اینکه برسد بجایش و اگر نبود مردانی با ایمان و زنانی با ایمان که که نمی شناختید ایشان را که پامال میکردیدشان پس میرسید شما را از ایشان عاری بدون علم تا داخل گرداند خدا در رحمتش آنرا که میخواهد اگر جدا شده بودند هر آینه عذاب میکردیم آنان را که کافر شدند از ایشان عقوبتی پر درد

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ الْحَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

هنگامی که گردانید آنان که کافر شدند در دلهایشان تعصب تعصب جاهلیت پس فرو فرستاد خدا آرامش را بر رسولش و بر مؤمنان و لازم گردانیده بر ایشان کلمه تقوی را و بودند سزاوارتر بان و اهل آن و باشد خدا بهمه چیزی دانا

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا

بتحقیق راست نمود خدا رسولش را آن خواب بحق که هر آینه داخل خواهید شد البته بمسجد الحرام اگر خواسته باشد خدا ایمنان تراشندگان سرهاتان را و کوتاه کنندگان موی یا ناخن تترسید پس دانسته بود آنچه که ندانسته بودید پس گردانید از پیش آن پیروزی نزدیک

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

اوست که فرستاد رسولش را با هدایت و دین حق تا غالب سازدش بر دین همهاش و بس است خدا گواه

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ
 بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
 سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِمَّنْ أَثَرَ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي
 التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْئَهُ فَكَازَرَهُ
 فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيغِيظَ بِهِمُ
 الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ
 مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

۴۸
فتح
۲۹
/۲۹

محمد (صلی اللہ علیہ و آلہ) رسول خدا است و آنان که با اویند سختند بر کافران مهر ورزند میان خودشان بینی ایشان را رکوع کنندگان سجده کنندگان جویند تفضلی از خدا و خوشنودی علامتشان در رویه‌هایشان است از نشان سجده اینست صفتشان در توریه و صفتشان در انجیل چون کشتی که بر آورد سبزه نورسته پس قوی کرد آنرا پس سطر شد پس ایستاد بر ساقهایش که بشگفت آورد زارعان را تا بخشم آورد بایشان کافران را وعده داد خدا آنان را که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته از ایشان آمرزش و پاداشی بزرگ

۴۹. حجرات

الحجرات: حجره‌ها

مدنی

۱۸ آیه

۳ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

۱
حزب
۲۰۶
۴۵۰ر

ای آنکسانیکه ایمان آوردید پیشی نگیرید در هیچ امری نزد خدا و رسولش و بترسید از خدا بدرستی که خدا شنوای داناست

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ
 النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن
 تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

۲

ای آنکسانیکه ایمان آورده‌اید بلند نسازید آوازها را بالای آواز پیغمبر و بلند خطاب مکنید او را در گفتار چون بلند گفتن بعضی از شما بعضی دیگر را که ناچیز شود کردارها و شما نمی‌دانید

إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
 امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

۳

بدرستی که آنان که فرو می‌کشند آوازهای خویش را نزد رسول خدا ایشان آنانند که آزمود خدا دلهاشان را برای پرهیزگاری برای ایشانست آمرزش و مزدی بزرگ

إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنَ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا
 يَعْقِلُونَ

۴

بدرستی که آنان که ندا می‌کنند ترا از پشت حجره‌ها بیشترشان نمی‌یابند بعقل

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

و اگر ایشان صبر کنند تا بیرون آئی بسوی ایشان هر آینه باشد بهتر برای ایشان و خدا آمرزنده مهربانست

۶

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصْحِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَدِمِينَ

ای آنکسانیکه ایمان آورده‌اید اگر آرد بشما فاسقی خبری پس تحقیق کنید مبادا آسیب رسانید گروهی را بنادانی پس شوید بر آنچه کردید پشیمانان

۷

وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ

و بدانید که در میان شماست پیغمبر خدا اگر اطاعت میکرد شما را در بسیاری از امر هر آینه هلاک می‌شدید و لیکن خدا محبوب گردانید بشما ایمان را و آراسته کرد آنرا در دلهای شما و ناخوش گردانید بشما کفر و فسق و نافرمانی را آنها ایشانند راه صواب یافتگان

۸

فَضَلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

تفضلی از خدا و نعمتی و خدا دانای درست‌کردارست

۹

وَإِن طَآئِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقْتُلُوا الَّتِي تَبَغَىٰ حَتَّى تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

و اگر دو گروه از مؤمنان کارزار کنند پس اصلاح کنید میانشان پس اگر ستم کند یکی از آن دو بر دیگری پس کارزار کنید با آنکه ستم میکند تا رجوع نماید بامر خدا پس اگر رجوع نمود پس اصلاح کنید میان آن دو بر راستی و عدالت کنید بدرستی که خدا دوست میدارد عدالتکاران را

۱۰

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

جز این نیست که مؤمنان برادرند پس اصلاح کنید میان برادرانتان و بترسید از خدا باشد که شما رحم کرده شوید

۱۱
۴۵۱

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَرُوا بِاللِّقَبِ بئسَ الأسمُ الفسوق بعدَ الأيمنِ ومن لم يتب فأولئك هم الظالمون

ای آنکسانیکه ایمان آوردید نباید که استهزاء کند قومی به قومی شاید که بوده باشند بهتر از ایشان و نه زنانی به زنانی شاید که باشند بهتر از ایشان و عیب مکنید خودهاتان را و بد مخوانید با لقبها بد نامی است فسق بعد از ایمان و آنکه توبه نکند پس آنگروه ایشانند ستمکاران

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ
الظَّنِّ إِثْمٌ وَ لَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا
أُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ

يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ
شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ
أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَامَنَّا قُل لَّمْ نُؤْمِنُوا وَلَكِن قُولُوا أَسْلَمْنَا
وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِن تُطِيعُوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا
وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الصَّادِقُونَ

قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُل لَّا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُم بَلِ
اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيمَانِ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ

ای آنکسانیکه ایمان آورده‌اید اجتناب کنید از بسیاری از گمان بدرستی که بعضی از گمان گناه است و تفحص عیوب نکنید و غیبت نکنند بعضی از شما بعضی را آیا دوست میدارد یکی از شما که بخورد گوشت برادرش را مرده پس ناخوش دارید آنرا و بترسید از خدا بدرستی که خدا توبه پذیر مهربانست

ای مردم بدرستی که ما آفریدیم شما را از مذکر و مؤنثی و گردانیدیم شما را شعبه‌ها و قبیله‌ها تا یکدیگر را بشناسید بدرستی که گرمی‌ترین شما نزد خدا پرهیزگارترین شما است بدرستی که خدا دانای آگاهست

گفتند بادیه نشینان که گرویدیم بگو نگریدید و لیکن بگوئید تسلیم شدیم و هنوز داخل نشده ایمان در دلهای شما و اگر اطاعت کنید خدا و رسولش را کم نگرداند شما را از کردار هاتان چیزی را بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست

جز این نیست که مؤمنان آنانند که گرویدند بخدا و رسولش پس شک نکردند و جهاد کردند به مالهایشان و نفسهایشان در راه خدا آن گروه ایشانند راستگویان

بگو آیا آگاهی میدهید خدا را بکیشتان و خدا میداند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و خدا بهمه چیز داناست

منت می‌نهند بر تو که اسلام آوردند بگو منت مگذارید بر من اسلامتان را بلکه خدا منت میگذارد بر شما که هدایت کرد شما را برای ایمان اگر هستید راستگویان

بدرستی که خدا میداند نهان آسمانها و زمین را و خدا بیناست آنچه می‌کنید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ

قسم بقرآن بزرگوار

۲

بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُونَ هٰذَا
شَيْءٌ عَجِيبٌ

بلکه عجب داشتند که آمد ایشان را بیم کننده از ایشان
پس گفتند کافران این چیز است عجیب

۳

أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذٰلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ

آیا چون بمیریم و بشویم خاک آن بازگشتنی است دور

۴

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِندَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ

بتحقیق دانسته‌ایم آنچه کم میکند زمین از ایشان و نزد
ماست کتابی نگهدارنده

۵

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِيجٍ

بلکه تکذیب نمودند حق را چون آمد ایشان را پس
ایشان‌اند در امری مضطرب

۶

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا
لَهَا مِنْ فُرُوجٍ

آیا ننگریستند بسوی آسمان بالاشان چگونه بنا کردیم آنرا و
آراستیمش و نیست آنرا هیچ شکافی

۷

وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ
زَوْجٍ بَهِيجٍ

و زمین که کشش دادیم آنرا و افکندیم در آن کوه‌های
استوار و رویانیدیم در آن از هر صنفی خوش آینده

۸

تَبَصَّرَةٌ وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ

برای بینائی و پند هر بنده بازگشت کننده را

۹

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ
الْحَصِيدِ

و فرو فرستادیم از آسمان آب را برکت داده شده پس
رویانیدیم بان بوستانها و دانه درو شونده

۱۰

وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ

و درخت خرمای بلند که مر آنراست شکوفه درهم رسته

۱۱

رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَّيْتًا كَذٰلِكَ الْخُرُوجُ

روزی برای بندگان و زنده گردانیدیم بان بلده مرده را
همچنین است بیرون آمدن

۱۲

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ

تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح و اصحاب رس و
ثمود

۱۳

وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ

و عاد و فرعون و برادران لوط

۱۴

وَأَصْحَابُ الْاٰیِكَةِ وَقَوْمِ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ
وَعِیدِ

و اصحاب ایکه و قوم تبع همگی تکذیب کردند رسولان را
پس لازم شد وعیدم

۱۵

أَفَعَيَّنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ

آیا پس ناتوان شدیم بافریدن نخست بلکه ایشان در شکند
از آفریدن نو

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ
أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

۱۷

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ

۱۸

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ

۱۹

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ

۲۰

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ

۲۱

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ

۲۲

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ
فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ

۲۳

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَتِيدٌ

۲۴

أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ

۲۵

مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ

۲۶

الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ
الشَّدِيدِ

۲۷
حزب
۲۰۸

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَيْتُهُ وَلَا كِنَ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

۲۸

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ

۲۹

مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِلْبَعِيدِ

۳۰
۴۵۴ر

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ

۳۱

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ

۳۲

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ

۳۳

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ

۳۴

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ

۳۵

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ

و بتحقیق آفریدیم انسان را و میدانیم آنچه را وسوسه میکند بان نفسش و ما نزدیکترین باو از رگ گردن

هنگامی که دریابند آن دو دریابنده از راست و از چپ نشسته

بیرون نیفکند از دهن هیچ سخنی مگر که نزد او نگهبانی است آماده

و آمد بیهوشی مرگ بحق اینست آنچه که بودی از آن میگریختی

و دمیده شد در صور اینست روز وعید

و آمد هر نفسی با اوست راننده و شاهدی

بتحقیق بودی در بیخبری از این پس بر انداختیم از تو پرده ترا پس دیده‌ات امروز تیز است

و گفت قرینش اینست آنچه نزد من آماده است

بیندازید در جهنم هر ناسپاس عناد کننده را

منع کننده خیر را تعدی کننده شک آورنده را

آنکه قرار داد با خدا الهی دیگر پس بیندازیدش در عذاب سخت

گفت رفیقش پروردگارا طاعی نکردم او را من و لیکن بود خود در گمراهی دور

گوید نزاع نکنید نزد من و بتحقیق پیش فرستادم بسوی شما وعید را

تغییر نیابد سخن نزد من و نیستم من ستم کننده هرگز مر بندگان را

روزی که گوئیم دوزخ را آیا پر شدی و گوید آیا زیادتی هست

و نزدیک کرده شد بهشت برای پرهیزگاران نه دور

اینست آنچه وعده کرده میشدید برای هر بازگشت کننده نگاهدارنده

آنکه ترسید از خدای بخشنده به پنهانی و آمد با دلی بازگشت کننده

داخل شوید در بهشت بسلامتی اینست روز جاودانی

ایشان راست آنچه خواهند در آن و نزد ماست زیادتی

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِن مَّحِيصٍ

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِن لُّغُوبٍ

فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَرَ السُّجُودِ

وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مَن مَّكَّانٍ قَرِيبٍ

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِيهِ وَنُمِيتُهُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ

يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ

تَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْ بِالْقُرْآنِ مَن يَخَافُ وَعِيدِ

۵۱. ذاریات

الدَّارِيَّاتِ: بادهای ذره‌افشان

مکی

۶۰ آیه

۴ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالذَّرِيَّتِ ذُرَّوَا

فَالْحَمِلَتِ وَقْرًا

فَالْجَرِيَّتِ يُسْرًا

فَالْمُقْسِمَتِ أَمْرًا

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ

وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ

و بسا هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنی که آنها سخت‌تر بودند از ایشان در قوت پس راه انداختند در بلدها آیا هیچ بود گریزگاهی

بدرستی که در این هر آینه پندیست برای آنکه باشد او را دلی یا گوش فرا دهد و او گواه باشد

و بتحقیق آفریدیم آسمانها و زمین را و آنچه میان آن دو است در شش روز و مس نکرده ما را هیچ تعبی

پس صبر کن بر آنچه میگویند و تسبیح کن به ستایش پروردگارت پیش از طلوع آفتاب و پیش از غروب آن

و قسمتی از شب تسبیح کن او را و عقب‌های سجده‌ها

و بشنو روزی که ندا میکند ندا کننده از جایی نزدیک

روزی که می‌شنوند فریاد را براستی آنست روز بیرون آمدن

بدرستی که ما زنده میکنیم و میمیرانیم و بسوی ما است بازگشت

روزی که شکاف خورد زمین از ایشان شتابندگان آن حشریست بر ما آسان

ما داناتریم بانچه می‌گویند و نیستی تو بر ایشان تسلط دارنده پس پند ده بقرآن کسی را که میترسد از وعید من

و بدرستی که رستاخیز هر آینه واقعست

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ

باسمان صاحب زینت‌ها

۸ إِيَّاكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ

بدرستی که شما نید هر آینه در گفتاری مختلف

۹ يُؤْفِكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ

برگردانیده میشود از او آنکه برگردانیده شد

۱۰ قَتِيلِ الْخُرَّاصُونَ

کشته شوند دروغپردازان

۱۱ الَّذِينَ هُمْ فِي عَمْرَةٍ سَاهُونَ

آنان که ایشان در فرو رفتگی جهل بی‌خبرند

۱۲ يَسْأَلُونَ آيَانَ يَوْمِ الدِّينِ

میپرسند که کی باشد روز جزا

۱۳ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ

روزی که ایشان بر آتش گرفتار آیند

۱۴ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ

بچشید عذابتان را این آنست که بودید آنرا بشتاب میخواستید

۱۵ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

بدرستی که پرهیزگاران در بهشتها و چشمه سارهایند

۱۶ عَاخِذِينَ مِمَّا آتَاهُم رُبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ

فرا گیرنده آنچه داد ایشان را پروردگارشان بدرستی که ایشان بودند پیش از آن نیکوکاران

۱۷ كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ

بودند که اندکی از شب خواب میکردند

۱۸ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

و در سحرها ایشان آمرزش میخواستند

۱۹ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ

و در اموالشان حقی بود سؤال کننده و محروم را

۲۰ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ

و در زمین آیتهاست برای یقین کنندگان

۲۱ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ

و در خودهاتان آیا پس نمی‌بینید

۲۲ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ

و در آسمانست روزی شما و آنچه وعده کرده می‌شوید

۲۳ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ مِثْلَ مَا أَنْتُمْ تَنْطِقُونَ

پس قسم بپروردگار آسمان و زمین که آن هر آینه حقست مانند آنکه شما سخن می‌گوئید

۲۴ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ

آیا آمد ترا حکایت مهمانان ابراهیم که گرامی بودند

۲۵ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا ۗ قَالَ سَلَامٌ قَوْمٍ مُّنْكَرُونَ

چون داخل شدند بر او پس گفتند سلام گفت سلام گروهی ناشناختگانند

۲۶ فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ ۗ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ

پس نهانی رفت بسوی کسانش پس آورد گوساله فربه

۲۷ فَقَرَّبَهُ ۗ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ

پس نزدیک ساخت آنرا بسوی ایشان گفت آیا نمی‌خورید

۲۸ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۗ قَالُوا لَا تَخَفْ ۗ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ

پس برداشت از ایشان ترسی گفتند مترس و مژده دادند او را به پسری دانا

۲۹ فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَۗةٍ فَصَكَتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ

پس شروع کرد زنش در فریاد پس زد برویش و گفت پیره زنی هستم نازا

۳۰ قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ ۗ إِنَّهُ ۗ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

گفتند همچنین فرموده پروردگارت که اوست درستکار دانا

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ

گفت پس چیست کار شما ای فرستاده شدگان

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ

گفتند بدرستی که ما فرستاده شدیم بگروهی گناهکار

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ

تا فرستیم بر ایشان سنگی از گل

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ

نشان کرده شده نزد پروردگارت برای اسرافکاران

فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

پس بیرون کردیم آنکه بود از مؤمنان

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ

پس نیافتیم در آن جز خانه از مسلمانان

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

و وا گذاشتیم در آن علامتی برای آنان که میترسند از عذاب دردناک

وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

و در موسی آنگاه که فرستادیمش بسوی فرعون با حجتی آشکار

فَتَوَلَّىٰ بُرْكُنَيْهٖ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ

پس گردید بیکسویش و گفت جادوگر است یا دیوانه

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ

پس گرفتیم او را و لشگرهایش را پس انداختیم ایشان را در دریا و او بود نکوهیده

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ

و در عاد هنگامی که فرستادیم بر ایشان باد بی‌نفع را

مَا تَذَرُ مِن شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ

نمی‌گذاشت هیچ چیز را که میگذشت بر آن مگر که میگردانیدش چون پوسیده استخوان

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ

و در ثمود چون گفته شد ایشان را که بر خورید تا وقتی

فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ

پس سر کشیدند از فرمان پروردگارشان پس گرفتشان صاعقه و ایشان مینگریستند

فَمَا اسْتَطَعُوا مِّن قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ

پس نتوانستند هیچ برخاستنی و نبودند انتقام‌کشندگان

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ

و قوم نوح از پیش بدرستی که ایشان بودند گروهی فاسقان

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ

و آسمان بنا کردیمش بقوت بدرستی که ما وسعت دهنده‌گانیم

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ

و زمین گستردیمش پس خوب گسترانندگانیم

وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

و از هر چیزی آفریدیم دو صنف باشد که شما پند گیرید

فَفِرُّوْا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

پس بگریزید بسوی خدا بدرستی که من شما را از او بیم‌کننده‌ام آشکار

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

و قرار ندهید با خدا الهی دیگر بدرستی که من شما را از او بیم‌کننده‌ام آشکار

كَذَٰلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ
أَوْ مَجْنُونٌ

۵۳ أَتَوَّصَوْا بِهِۦٓ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَٰغُونَ

۵۴ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ

۵۵ وَذَكَرْ فَإِنَّ الدِّكْرَىٰ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ

۵۶ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

۵۷ مَا أُرِيدُ مِنْهُم مِّن رِّزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونِ

۵۸ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ

۵۹ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِّثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا
يَسْتَعْجِلُونَ

۶۰ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ

۵۲. طور الطُّور: کوه طور مکی ۴۹ آیه ۳ صفحه

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالطُّورِ
۴۵۸ر

قسم بطور

۲ وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ

و کتاب نوشته شده

۳ فِي رَقٍ مَّنْشُورٍ

در ورقی گشوده

۴ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ

و قسم بخانه آباد

۵ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ

و سقف برافراشته

۶ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ

و دریای برافروخته

۷ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ

بدرستی که عذاب پروردگارت هر آینه شدنیست

۸ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ

نباشد آنرا هیچ دفع کننده

۹ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا

روزی که موج زند آسمان موج زدنی

۱۰ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا

و روان شوند کوه‌ها روان شدنی

۱۱ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

پس وای در چنین روزی بر تکذیب کنندگان

۱۲ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ

آنان که ایشان در گفتگوی (با تو) ببازی گیرند

۱۳ يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارٍ جَهَنَّمَ دَعَاً

روزی که افکنده شوند در آتش جهنم افکنده شدنی

۱۴ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

این آتشی است که بودید آنرا تکذیب میکردید

همچنین نیامد بانان که پیش از ایشان بودند هیچ رسولی
مگر که گفتند جادوگر است یا دیوانه

آیا همدیگر را وصیت کردند بان بلکه ایشان گروهی هستند
زیاده رو

پس اعراض کن از ایشان پس نباشی تو ملامت شده

و پند ده بدرستی که پند سود میدهد مؤمنان را

و نیافریدم جن و انس را مگر که بیرستند مرا

نمی‌خواهم از ایشان هیچ روزی و نمی‌خواهم که طعام دهند
مرا

بدرستی که خدا اوست روزی دهنده صاحب قوت نیرومند

پس بدرستی که آنان را که ظلم کردند نصیبی است مانند
نصیب یارانشان پس نباید که بشتاب خواهند از من

پس وای بر آنان که کافر شدند از روزشان که وعده داده
می‌شوند

أَفْسِحْرُ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ

آیا پس سحر است این یا شما نمی‌بینید

۱۶

أَصْلَوْهَا فَأَصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

در آئید در آن (آتش) پس خواه صبر کنید یا صبر نکنید یکسانست بر شما جز این نیست که جزا داده می‌شوید بانچه بودید که میکردید

۱۷

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ

بدرستی که پرهیزگاران در بهشتها و نعمتهايند

۱۸

فَكَهَيْنَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَلَّهِمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

متنعمان بانچه داد ايشان را پروردگارشان و نگاهداشتشان پروردگارشان از عذاب دوزخ

۱۹

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

بخوريد و بياشاميد گوارا بانچه بوديد که میکردید

۲۰

مُتَّكِنِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ

تکيه زدگان بر سريره‌های بهم پیوسته و جفت گردانيديشان با حوران فراخ چشم

۲۱

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ

و آنان که ايمان آوردند و پيرو شدند ايشان را اولادشان بايمان در ميرسانيم بايشان اولادشان را و کم نگردانيديم ايشان را از کردارشان هيچ چيزی هر مردی بانچه کرده در گرو است

۲۲

وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ

و مدد ميكنيم ايشان را به ميوه و گوشت از آنچه خواهش دارند

۲۳

يَتَنَزَّعُونَ فِيهَا كَأَسَا لَا لَعُوٌّ فِيهَا وَلَا تَأْتِيمٌ

ميگيرند از هم با ربودن در آن جا جامی که نه لغوی در آنست و نه گناه کردن

۲۴

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ

و گردش ميكند بر ايشان پسرانی نو پا که مر آنها راست گویا که آنها مرواريدند در ساتر نگهداشته

۲۵

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

و رو آورند بعضيشان بر بعضی ميپرسند از يکديگر

۲۶

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ

گويند بدرستی که ما بوديم پيشتر در کسانمان ترسندگان

۲۷

فَمَنْ لِلَّهِ عَلَيْنَا وَقَلْنَا عَذَابَ السَّمُومِ

پس منت نهاد خدا بر ما و نگاهداشت ما را از عذاب آتش نفوذ کننده

۲۸

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ

بدرستی که ما بوديم از پيش که ميخوانديم او را بدرستی که او نيکی کننده مهربانست

۲۹

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ

پس پند ده که نيستی تو بنعمت پروردگارت غيب گوی بدون وحی و نه ديوانه

۳۰

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمُنُونِ

بلکه ميگويند شاعريست که انتظار ميبريم باو حادثه روزگار را

۳۱

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرَبِّصِينَ

بگو منتظر باشيد بدرستی که من با شما از منتظرانم

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَمُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاعُونَ

یا امر میکند ایشان را خردهاشان باین یا ایشان گروهی هستند زیاده رو

۳۳

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ وَ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ

یا میگویند بریافت آنرا بلکه ایمان نمی‌آورند

۳۴

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ

پس باید بیاورند کلامی مانند آن اگر هستند راستگویان

۳۵

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ

آیا آفریده شدند از غیر چیزی یا ایشان آفرینندگانند

۳۶

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ

یا آفریدند آسمانها و زمین را بلکه یقین نمی‌کنند

۳۷

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمْ الْمُضَيِّطُونَ

آیا نزد ایشانست خزینه‌های پروردگارت یا ایشان تسلط دارند

۳۸

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَنِ
مُبِينٍ

یا ایشان را نردبانی است که گوش می‌کنند در آن پس باید که بیاورد شنونده ایشان حجتی آشکار

۳۹

أَمْ لَهُ أَلْبَنَاتٌ وَلَكُمْ الْأَبْنُونَ

یا او راست دختران و شما راست پسران

۴۰

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَّغْرَمٍ مُثْقَلُونَ

یا میخواهی از ایشان مزدی و ایشان از التزام تاوان گرانبارند

۴۱

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ

یا نزد ایشان غیب است که ایشان می‌نویسند

۴۲

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ الْمَكِيدُونَ

یا اراده دارند مکاری را پس آنان که کافر شدند ایشان مکر شدگانند

۴۳

أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

یا ایشان را معبودیست جز خدا منزّه است خدا از آنچه شرک میاورند

۴۴

وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ

و اگر ببینند پاره از آسمان را فرود آینده گویند ابریست بر هم نشسته

۴۵

فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ

پس واگذار ایشان را تا ملاقات کنند روزشان را که در آن هلاک شوند بمساعقه

۴۶

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

روزی که کفایت نکند از ایشان مکرشان چیزی را و نه ایشان یاری شوند

۴۷

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ

و بدرستی که آنان را که ظلم کردند عذابی است بیش از آن و لیکن بیشتر ایشان نمی‌دانند

۴۸

وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
حِينَ تَقُومُ

و صبر کن بر حکم پروردگارت که توئی بعین عنایت ما و تسبیح کن بستایش پروردگارت وقتی که بر می‌خیزی

۴۹

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَرَ النُّجُومِ

و از شب پس تسبیح گو او را و در پشت کردن ستاره‌ها

۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۴۶۰ر

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ

قسم بستاره چون میل کند

۲

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ

گمراه نشد صاحب شما و منحرف نگشت

۳

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ

و سخن نمی‌کند از خواهش نفس

۴

إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ

نیست آن مگر وحی که وحی کرده میشود

۵

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ

آموخت او را (فرشته) سخت قوای

۶

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ

صاحب توانائی پس راست ایستاد

۷

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ

و او بود بر افق برتر

۸

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ

پس نزدیک آمد پس نزدیک شد

۹

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ

پس بود بمقدار دو کمان یا نزدیک تر

۱۰

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ

پس وحی کرد به بنده‌اش آنچه وحی کرد

۱۱

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ

تکذیب نکرد دل آنچه را بدید

۱۲

أَفْتَمَرُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ

آیا پس مجادله میکنید با او بر آنچه می‌بیند

۱۳

وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ

و بتحقیق که دیده است او را بار دیگر

۱۴

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ

نزد سدره المنتهی

۱۵

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ

که نزد آنست بهشت آرامگاه

۱۶

إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ

هنگامی که پوشید سدره را آنچه پوشید

۱۷

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ

نگردید بجانبی چشم و از حد تجاوز نمود

۱۸

لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ

بتحقیق که دید از آیت‌های پروردگارش که بزرگ بود

۱۹

أَفْرَأَيْتُمْ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ

پس خبر دهید از لات و عزی

۲۰

وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةِ الْاُخْرَىٰ

و منات سومی که دیگر است

۲۱

أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ

آیا شما را مذکر است و او را مؤنث

۲۲

تِلْكَ إِذَا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ

این اکنون بخش کردنی است خلاف عدالت

۲۳

إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَّتُوهَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

نیست آن مگر نام‌هایی که نام کردید آنها را شما و پدران‌تان

فرو نفرستاد خدا بان هیچ حجتی پیروی نمی‌کنند مگر گمان

را و آنچه را خواهش دارد نفس‌تان و بتحقیق آمد ایشان را

از پروردگارشان هدایت

۲۴

أَمْ لِلإِنسَنِ مَا تَمَنَّىٰ

یا انسان راست آنچه آرزو دارد

۲۵

فَلِلَّهِ الْاٰخِرَةُ وَالْاٰوَلَىٰ

پس خدا راست آن جهان و اینجهان

۲۶

وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمٰوٰتِ لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا اِلَّا

و بسیاری از فرشته در آسمانها که کفایت نمی‌کند شفاعت

ایشان چیزی مگر از بعد آنکه اذن دهد خدا برای کسی که

خواهد و خوشنود باشد

۲۱۱

۴۶۱ر

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُونَ أَلْمَلِكَةَ تَسْمِيَةً
الْأُنثَى

۲۸

وَمَا لَهُمْ بِهِءٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنُّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا
يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا

۲۹

فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَن ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا

۳۰

ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَن
سَبِيلِهِ ۗ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَىٰ

۳۱

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا
بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَىٰ

۳۲

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ
رَبَّكَ وَاسِعٌ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِّنَ
الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوْا
أَنْفُسَكُمْ ۗ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَىٰ

۳۳
۴۶۲۲

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ

۳۴

وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْدَىٰ

۳۵

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهوَ يَرَىٰ

۳۶

أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ

۳۷

وَأِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ

۳۸

أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ

۳۹

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ

۴۰

وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ

۴۱

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ

۴۲

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنتَهَىٰ

۴۳

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ

۴۴

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا

بدرستی که آنان که ایمان نمی‌آورند به آخرت هر آینه نام
می‌نهند ملانکه را نام نهادن مؤنث

و نیست ایشان را بان هیچ دانشی پیروی نمی‌کنند مگر
گمان را و بدرستی که گمان کفایت نمی‌کند از حق چیزی را

پس اعراض کن از آنکه روی گرداند از ذکر ما و نخواست جز
زندگانی دنیا را

آنست منتهای رسیدنشان از دانش بدرستی که پروردگارت
او داناتر است بانکه گمراه شد از راهش و او داناتر است
بانکه هدایت یافت

و خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است تا جزا
دهد آنان را که بدی کردند بانچه کردند و جزا دهد آنان را
که خوبی کردند بخوبی

آنان که اجتناب مینمایند از کبیره‌های گناه و کارهای زشت
مگر صغیره بدرستی که پروردگار تو فراخ آمرزش است او
داناتر است به شما هنگامی که پدید آورد شما را از زمین و
هنگامی که شما بودید جنین‌ها در شکمهای مادراتان پس
پاک شمارید نفسهاتان را او داناتر است بانکه پرهیزگار
شد

آیا پس دیدی کسی را که روی گردانید

و داد اندکی و امساک نمود

آیا نزد اوست علم غیب پس او می‌بیند

آیا خبر کرده نشد بانچه در صحیفه‌های موسی است

و ابراهیم که تمام ادا کرد

که بر ندارد بردارنده بار گناه دیگری را

و آنکه نیست انسان را جز آنچه کوشش نمود

و آنکه سعیش بزودی دیده می‌شود

پس جزا داده شود جزای تمام تر

و آنکه بسوی پروردگار تست نهایت کارها

و آنکه او خندانید و گریانید

و آنکه او میرانید و زنده گردانید

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

و آنکه او آفرید دو صنف مذکر و مؤنث را

۴۶ مِّن تَطْفَئَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ

از نطفه چون ریخته شد

۴۷ وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشَأَةَ الْأُخْرَىٰ

و آنکه بر اوست پدید کردنی دگر بار

۴۸ وَأَنَّهُ هُوَ أَعْنَىٰ وَأَقْنَىٰ

و آنکه او غنی گردانید و سرمایه داد

۴۹ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَىٰ

و آنکه اوست پروردگار ستاره شعری

۵۰ وَأَنَّهُ وَآهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ

و آنکه او هلاک گردانید عاد نخستین را

۵۱ وَثَمُودًا فَمَا أَبْقَىٰ

و ثمود را پس باقی نگذاشت

۵۲ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْعَىٰ

و قوم نوح را از پیش بدرستی که ایشان بودند ایشان ستمکارتر و طاغی‌تر

۵۳ وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ

و زیر و زبر شده‌ها (شهرهای قوم لوط) را فرو افکند

۵۴ فَغَشَّاهَا مَا عَشَىٰ

پس پوشانید آنرا آنچه پوشانید

۵۵ فَبِأَيِّ آءِآلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ

پس بکدامیک از نعمت‌های پروردگارت شک می‌آری

۵۶ هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذْرِ الْأُولَىٰ

این بیم‌کننده است از بیم‌کنندگان نخستین

۵۷ أَرَفَتِ الْأَرْضُ

نزدیک شد آن نزدیک شونده

۵۸ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ

نیست آنرا از غیر خدا دفع‌کننده

۵۹ أَفَمِنَ هَذَا الْحَدِيثِ تَعَجُّبُونَ

آیا پس از این سخن تعجب می‌کنید

۶۰ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ

و می‌خندید و نمی‌گریید

۶۱ وَأَنْتُمْ سَمِيدُونَ

و شما غافلید

۶۲ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا

پس سجده کنید خدای را و بپرستید

۵۴. قمر

القَمَر: ماه

مکی

۵۵ آیه

۴ صفحه

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نزدیک شد قیامت و شکاف خورد ماه

۴۶۳ أَقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ

۲ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ

و اگر ببینند آیتی روی گردانند و گویند سحریست دائمی

۳ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ

و تکذیب کردند و پیروی کردند از خواهش‌های خود و هر امری برقرار است

۴ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ

و بتحقیق آمد ایشان را از اخبار آنچه در آن منزجر شدنست

۵ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ

حکمتی است کامل پس سود ندهد بیم دادن

۶ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ

پس اعراض کن از ایشان روزی که میخواند خواننده بسوی چیزی ناخوش

خُشَعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ

۸ مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكٰفِرُونَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ

۹ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ

۱۰ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانتَصِرُ

۱۱ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ

۱۲ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ

۱۳ وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَجٍ وَّدُسِرٍ

۱۴ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِمَنْ كَانَ كُفِرَ

۱۵ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

۱۶ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرٍ

۱۷ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

۱۸ كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرٍ

۱۹ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ

۲۰ تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ

۲۱ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرٍ

۲۲ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

۲۳ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ

۲۴ فَقَالُوا أَبَشْرًا مِثَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُوَ إِنَّا إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ وَسُعُرٍ

۲۵ أءَلْقَى الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌّ

۲۶ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مِّنَ الْكُذَّابِ الْأَشِرِّ

۲۷ إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةَ فِتْنَةً لَهُمْ فَأَرْتَقِبَهُمْ وَاصْطَبِرْ

فرو رفته چشمه‌اشان بیرون آیند از قبرها گویا که ایشان ملخ‌هایی هستند پراکنده

بشتاب روندگان بسوی آن خواننده گویند کافران این روزیست دشوار

تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح پس تکذیب کردند بنده ما را و گفتند دیوانه ایست و زجر دیده

پس خواند پروردگارش را که من مغلوبم پس انتقام بکش

پس گشودیم درهای آسمان را بآبی سخت ریزنده

و روان کردیم از زمین چشمه‌ها پس بهم پیوست آب بر کاری که بتحقیق مقدر بود

و برداشتیم آنرا بر چیزی دارای تخته‌ها و میخهایی

که میرفت بنگاهداشت ما جزاء برای کسی که بود انکار شد

و بحقیقت گذاشتیم آنرا آیتی پس آیا هیچ پند گیره هست

پس چگونه بود عذاب و بیم دادنم

و بتحقیق آسان کردیم قرآن را برای پند پس آیا هیچ پند گیرنده هست

تکذیب کردند عاد پس چگونه بود عذاب و بیم دادنم

بدرستی که ما فرستادیم بر ایشان بادی پر خروش در روز شومی استمرار دارنده

می‌بود مردم را گویا که ایشان تنه‌های درخت خرما بودند بر کنده شده

پس چگونه بود عذاب و بیم دادنم

و بتحقیق آسان کردیم قرآن را برای پند پس آیا هیچ پند گیرنده هست

تکذیب نمودند ثمود بیم کنندگان را

پس گفتند آیا انسانی را که از ماست یکتن پیرویش کنیم بدرستی که ما آنگاه هر آینه در گمراهی و آتشیم

آیا افکنده شد ذکر بر او از میان ما بلکه او دروغگوئی است ناپسند

بزودی میدانند فردا که کیست دروغگوی ناپسند

بدرستی که ما فرستادیم ناقه را فتنه مر ایشان را پس مراقبشان باش و صبر کن

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌّ

و آگاه کن ایشان را که آب قسمت است میانشان هر حصه آبی حاضر شده است

۲۹

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ

پس خواندند یارشان را پس بگرفت شمشیر خود را پس پی کرد

۳۰

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِ

پس چگونه بود عذاب و بیم دادنم

۳۱

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ

بدرستی که ما فرستادیم بر ایشان فریادی واحده پس گشتند مانند درخت خشک درهم ریخته

۳۲

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ

و بتحقیق آسان کردیم قرآن را برای پند پس آیا هیچ پند گیرنده هست

۳۳

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذْرِ

تکذیب کردند قوم لوط بیم کنندگان را

۳۴

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا عَالَ لُوطٌ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ

بدرستی که ما فرستادیم بر ایشان تندباد جز آل لوط که نجات دادیم ایشان را به سحر

۳۵

نِعْمَةٌ مِّنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ

نعمتی از نزد ما هم چنین پاداش می‌دهیم کسی را که شکر گزارد

۳۶

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذْرِ

و بتحقیق ترسانیدشان از خشم ما پس ستیزه کردند با بیم کنندگان

۳۷

وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ

و بتحقیق جویای کام شدند از او از مهمانانش پس محو کردیم چشم‌هایشان را پس بچشید عذاب و بیم مرا

۳۸

وَلَقَدْ صَبَحَهمُ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ

و بتحقیق آمد ایشان را اول روز عذابی برقرار

۳۹

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ

پس بچشید عذاب و بیم مرا

۴۰

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ

و بتحقیق آسان کردیم قرآن را برای پند پس آیا هیچ پند گیرنده هست

۴۱

وَلَقَدْ جَاءَ عَالَ فِرْعَوْنَ النُّذُرِ

و بتحقیق آمد آل فرعون را بیم دهنده‌ها

۴۲

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ

تکذیب کردند آیت‌های ما را همه‌اش پس گرفتیم ایشان را گرفتن غالبی توانا

۴۳

أَكْفَارِكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أَوْلَادِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ

آیا کافران شما بهتر است از اینان یا شما راست امان نامه در کتابها

۴۴

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرُونَ

یا می‌گویند ما همگی انتقام‌کشندگانیم

۴۵

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ

بزودی هزیمت شوند آن جمع و برگردند به پشت

۴۶

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَىٰ وَأَمَرُّ

بلکه قیامت وعده گاه ایشانست و قیامت سخت تر و تلخ تر است

۴۷

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ

بدرستی که گناهکاران در گمراهی و آتش سوزانند

۴۸

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ

روزی که کشیده می‌شوند در آتش بر روی‌هایشان بچشید مس کردن دوزخ را

۴۹

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ

بدرستی که ما هر چیزی را آفریدیم باندازه

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ

و نیست امر ما مگر واحدی چون نگریستن به چشم

۵۱

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مَدَّكِرٍ

و بتحقیق هلاک کردیم امثال شما را پس آیا هیچ پند گیرنده هست

۵۲

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ

و هر چیزی که کردند آنرا در کتابهاست

۵۳

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ

و هر صغیر و کبیر نوشته شد

۵۴

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ

بدرستی که پرهیزگاران در بهشتها و چشمه سارهایند

۵۵

فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ

در مجلسی پسندیده نزد پادشاهی قدرتمند

۵۵. رحمن

الرَّحْمَنُ: بخشاینده

مدنی

۷۸ آیه

۴ صفحه

۱
حزب
۲۱۳
ر۴۶۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّحْمَنُ

خدای بخشنده

۲

عَلَّمَ الْقُرْآنَ

تعلیم داد قرآن را

۳

خَلَقَ الْإِنْسَانَ

آفرید انسان را

۴

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ

آموختش بیان را

۵

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ

آفتاب و ماه بحسابند

۶

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ

و ستاره و درخت سجده میکنند

۷

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ

و آسمانرا بلند گردانید و قرار داد ترازو را

۸

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ

که تعدی نکنید در میزان

۹

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ

و بپا دارید سنجیدن را بعدل و نگاهید در میزان

۱۰

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ

و زمین را فرو گسترد برای مردم

۱۱

فِيهَا فَكِيهَةٌ وَالنَّحْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ

در آنست میوه و درخت خرما صاحب غلافهای خوشه

۱۲

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ

و دانه صاحب برگ و رستنی خوشبوی

۱۳

فَبِأَيِّ آءِآلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید

۱۴

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ

آفرید انسان را از گل خشکیده مانند سفال پخته

۱۵

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّن نَّارٍ

و آفرید جن را از شعله بیدودی از آتش

۱۶

فَبِأَيِّ آءِآلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ

پروردگار دو مشرق و پروردگار دو مغرب

۱۸ فَبِأَيِّ آءِالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۱۹ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ

روان کرد دو دریا را که بهم برسند

۲۰ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ

میان آن دو حائلی است که زیادتی بهم نمی‌کنند

۲۱ فَبِأَيِّ آءِالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب میکنید

۲۲ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللَّوْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ

بیرون میاید از آن دو لؤلؤ و مرجان

۲۳ فَبِأَيِّ آءِالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۲۴ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَمِ

و او راست کشتیهای رونده در دریا چون کوهها

۲۵ فَبِأَيِّ آءِالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۲۶ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ

هر کس که بر آنست در معرض فنا است

۲۷ وَيَبْقَى وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

و پاینده است ذات پروردگار تو صاحب جلالت و کرامت

۲۸ فَبِأَيِّ آءِالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب میکنید

۲۹ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ

میپرسد از او هر که در آسمانها و زمین است هر روز او در کاریست

۳۰ فَبِأَيِّ آءِالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب میکنید

۳۱ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ

بزودی میپردازیم به شما ای دو نوع گرانمایه

۳۲ فَبِأَيِّ آءِالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب میکنید

۳۳ يَمَعَشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن تَتَفَدُوا مِنْ أَقْطَارِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَاَنْفُدُوا لَا تَتَفَدُونَ إِلَّا بِسُلْطَنِ

ای جماعت جن و انس اگر توانستید که بیرون روید از اطراف آسمانها و زمین پس بیرون روید بیرون نتوانید رفت مگر به تسلط

۳۴ فَبِأَيِّ آءِالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب میکنید

۳۵ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ

فرستاده میشود بر شما شعله‌هایی از آتش و مس گداخته پس دفع نتوانید کرد

۳۶ فَبِأَيِّ آءِالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب میکنید

۳۷ فَإِذَا أَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ

پس چون چاک چاک شد آسمان پس شود گلگون چون روغن زیت

۳۸ فَبِأَيِّ آءِالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب میکنید

۳۹ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ

پس در آنروز پرسیده نشود از گناهش انسی و نه جنی

۴۰ فَبِأَيِّ آءِالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب میکنید

يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأَقْدَامِ

شناخته می‌شوند گناهکاران بعلامتشان پس گرفته میشود
بموهای پیشانی و قدمها

۴۲ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۴۳ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ

اینست دوزخی که تکذیب مینمودند آنرا گناهکاران

۴۴ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آانِ

میگردند میانه آن و میانه آب جوشان

۴۵ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۴۶ وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ

و برای کسی که ترسید از مقام پروردگارش دو بهشت است

۴۷ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۴۸ ذَوَاتًا أَفْنَانٍ

صاحبان انواع

۴۹ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۵۰ فِيهِمَا عَيْنَانِ مُجْرِيَانِ

در آن دو دو چشمه است که جاری می‌باشند

۵۱ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۵۲ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ

در آن دو از هر میوه دو صنف هست

۵۳ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب میکنید

۵۴ مُتَّكِيْنَ عَلَى فُرُشٍ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ

تکیه میکنند بر فرشهایی که آستر آنها از دیبای سطر است
و میوه چیدن آن دو بهشت نزدیکست

۵۵ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۵۶ فِيهِنَّ قَلْصِرَاتُ الْظَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ

در آنهاست فرو هشته چشمان که مس نکرده ایشان را
انسانی پیش از آن و نه جنی

۵۷ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب میکنید

۵۸ كَانَهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ

گویا آنها یاقوت و مرجاند در رنگ و صفا

۵۹ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب میکنید

۶۰ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ

آیا باشد پاداش نیکوکاری جز نیکویی

۶۱ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۶۲ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ

و از غیر آن دو دو بهشت است

۶۳ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۶۴ مُدْهَمَّاتَانِ

هر دو بر سیاهی زنده (از غایت سبزی)

۶۵ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۶۶ فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّخَتَانِ

در آن دو دو چشمه ایست هر دو بر جوشنده

۶۷ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

فِيهِمَا فَكَيْهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ

در آن دو میوه و نخل و انار است

۶۹ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کند

۷۰ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ

در آنها خوب زنانست نیکو

۷۱ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۷۲ حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ

حوران پرده نشینند در خیمه‌ها

۷۳ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۷۴ لَمْ يَطْمِئِنُّنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ

مس نکرده ایشان را انسانی پیش از ایشان و نه جنی

۷۵ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۷۶ مُتَّكِعِينَ عَلَى رُفُوفٍ خُضْرٍ وَعَبَقَرِيِّ حِسَانِ

تکیه زندگانند بر بالشهای سبز و بساط قیمتی خوب

۷۷ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدامیک از نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید

۷۸ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

افزون آمد نام پروردگار تو که صاحب جلالت و کرامت است

۵۶. واقعه

الْوَاقِعَةُ: پیشامد

مکی

۹۶ آیه

۴ صفحه

۱
حزب
۲۱۴
۴۶۹۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وقتی واقع شد آن واقعه

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

۲ لَيْسَ لَوْعَتِهَا كَاذِبَةٌ

نیست وقوع آنرا تکذیب کننده

۳ خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ

پست گرداننده و بلند گرداننده است

۴ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا

چون حرکت داده شود زمین حرکت سخت

۵ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا

و شکسته شود کوه‌ها شکستنی

۶ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا

پس باشد ذراتی پراکنده

۷ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً

و باشید اصناف سه گانه

۸ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

پس یاران جانب راست چه یاران جانب راست

۹ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

و یاران جانب چپ چه یاران جانب چپ

۱۰ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ

و پیشی گرفتگان پیش روانند

۱۱ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ

ایشانند نزدیک شدگان

۱۲ فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ

در بهشتهای پر نعمت

۱۳ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَئِينَ

گروهی از پیشینیان

۱۴ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ

و اندکی از پسینیان

۱۵ عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ

بر سریرهای بافته از زر و جواهر

۱۶ مُتَّكِعِينَ عَلَيْهَا مُتَقَدِّمِينَ

تکیه کنند بر آنها روبروی یکدیگر

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ

میگردند بر ایشان کودکان نوپا جاودانیان

۱۸ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ

با قدح‌ها و ابریقها و جامی از شراب جاری

۱۹ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْفُونَ

دردسر نمی‌کنند از آن و نه از خود روند

۲۰ وَفَكَهَاتٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ

و میوه از آنچه اختیار کنند

۲۱ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ

و گوشت مرغ از آنچه می‌خواهند

۲۲ وَحُورٌ عِينٌ

و حوران فراخ‌چشم

۲۳ كَأَمْثَلِ اللَّوْلُؤِ الْمَكْنُونِ

مانند مروارید در پرده نگهداشته

۲۴ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

پاداش بسبب آنچه بودند می‌کردند

۲۵ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيًا

نه شنوند در آن لغوی و نه بدکردنی

۲۶ إِلَّا قِيْلًا سَلَامًا سَلَامًا

مگر گفتن سلامی سلامی

۲۷ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ

و یاران جانب راست چه یاران جانب راست

۲۸ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ

در زیر سدر بی خار

۲۹ وَطَلْحٍ مَّنضُودٍ

و درخت مو بهم پیچیده

۳۰ وَظِلٍّ مَّمْدُودٍ

و سایه کشیده شده

۳۱ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ

و آبی ریزان

۳۲ وَفَكَهَاتٍ كَثِيرَةٍ

و میوه بسیاری

۳۳ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ

نه گسسته و نه منع شده

۳۴ وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ

و فرشهای بالا برده شده

۳۵ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنِشَاءً

که ما آفریدیم ایشان را آفریدنی

۳۶ فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا

پس گردانیدیمشان باکره‌ها

۳۷ عُرْبًا أَثْرَابًا

شوهر دوستان هم سن

۳۸ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ

برای یاران جانب راست

۳۹ ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ

گروهی از پیشینیان

۴۰ وَثُلَّةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ

و گروهی از پسینیان

۴۱ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ

و یاران جانب چپ چه یاران جانب چپ

۴۲ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ

در آتش نفوذ کننده و آب جوشان

۴۳ وَظِلٍّ مِّن يَّحْمُومٍ

از دود سیاه

۴۴ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ

نه سرد و نه پسندیده

۴۵ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ

بدرستی که ایشان بودند پیش از آن در ناز و نعمت

۴۶ وَكَانُوا يُصْرُونَ عَلَى الْحَنِثِ الْعَظِيمِ

و بودند که اصرار مینمودند بر گناه بزرگ

۴۷ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَيُّدَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَيْنَا لَمَبْعُوثُونَ

و بودند که می‌گفتند آیا وقتی که بمیریم و بشویم خاک و استخوانی آیا ما برانگیخته شونداکنیم

۴۸ أَوْ عَابَاؤُنَا الْأُولُونَ

یا پدران ما که پیشینیانند

۴۹ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

بگو بدرستی که پیشینیان و پسینیان

۵۰ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ

هر آینه گرد خواهند شد بسوی وعده گاه روز معلوم

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْهَا الضَّالُّونَ الْمُكْذِبُونَ

سپس بدرستی که شما ای گمراهان تکذیب کنندگان

لَا يَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُقُومٍ

هر آینه می‌خورید از درختی از زقوم

فَمَا لِيُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ

پس پر می‌کنید از آن شکمها را

فَشْرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ

پس می‌آشامید بر آن از آب جوشان

فَشْرِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ

پس آشامندگانند آشامیدن تشنه

هَذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ

اینست پذیرائی ایشان روز جزا

نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ

ما آفریدیم شما را پس چرا تصدیق نمی‌کنید

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ

آیا پس خبر دهید آنچه می‌ریزید

ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ

آیا شما می‌آفرینید آنرا یا مائیم آفرینندگان

نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

ما قرار دادیم میان شما مرگ را و نیستیم ما پیش گرفته شدگان

عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ

بر آنکه بدل آریم امثال شما را و بیافرینیم شما را در آنچه نمیدانید

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ

و بتحقیق دانستید آن آفرینش نخستین را پس چرا پند نمی‌گیرید

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ

آیا پس خبر دهید آنچه می‌کارید

ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ

آیا شما میرویانید آنرا یا مائیم رویانندگان

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ

اگر خواهیم هر آینه گردانیم آنرا خشک پس همیشه تعجب کنید از تباهی آن (و بگویند)

إِنَّا لَمُعْرَمُونَ

بدرستی که تاوان زدگانیم

بَلْ نَحْنُ مُحْرَمُونَ

بلکه ما بی‌بهرگانیم

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ

آیا پس خبر دهید آن آبی که می‌آشامید

ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ

آیا شما فرو فرستادید آنرا از ابر یا مائیم فرو فرستندگان

لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ

اگر خواهیم ما بگردانیم آنرا تلخ مزه پس چرا شکر نمی‌کنید

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ

آیا پس خبر دهید آتشی که می‌افروزید

ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ

آیا شما آفریدید درخت آنرا یا مائیم آفرینندگان

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَمَتَعًا لِلْمُقْوِينَ

ما گردانیدیم آنرا یادآوری و مایه تعیش برای نیرومندان

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

پس تسبیح گوی بنام پروردگار بزرگوارت

فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ

پس سوگند نمی‌خورم بمنازل ستارگان

وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّو تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ

و بدرستی که آن سوگندیست که اگر بدانید بزرگست

بدرستی که آن قرآنی است گرامی

إِنَّهُ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ

در کتابی مسطور

۷۸ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ

مس نکند آنرا مگر پاکیزگان

۷۹ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

فرو فرستادنیست از پروردگار جهانیان

۸۰ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

آیا پس باینکلام شما مداهنه می‌کنید

۸۱ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ

و میگردانید روزیتان را آنکه خود تکذیب کنید

۸۲ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ

پس چرا وقتی که میرسد (جان) به حنجره

۸۳ فَأُولَآئِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ

و شما در آن وقت مینگرید

۸۴ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ

و ما نزدیکتریم بان از شما و لیکن نمی‌بینید

۸۵ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ

پس چرا اگر هستید غیر جزا داده شدگان

۸۶ فَأُولَآئِ إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ

بر نمیگردانیدش اگر هستید راستگویان

۸۷ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

پس اما اگر باشد از نزدیک شدگان

۸۸ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ

پس را حتی است و ریحان و بهشت با نعمت

۸۹ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٍ

و اما اگر باشد از یاران دست راست

۹۰ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

پس سلام بر تو از یاران دست راست

۹۱ فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

و اما اگر باشد از تکذیب کنندگان گمراهان

۹۲ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكْذِبِينَ الضَّالِّينَ

پس مایه پذیرائیست از آب جوشان

۹۳ فَنَزَّلُ مِنَ حَمِيمٍ

و در آوردن در دوزخ

۹۴ وَتَصْلِيَةٌ جَهِيمٍ

بدرستی که این هر آینه آنست حق یقین

۹۵ إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ

پس تسبیح گوی بنام پروردگارت که بزرگست

۹۶ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

۵ صفحه

۲۹ آیه

مدنی

الحديد: آهن

۵۷. حدید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

اوست اول و آخر و ظاهر و باطن و او بهمه چیز داناست

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ
عَلَى الْعَرْشِ ۗ يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا
يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۗ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا
كُنْتُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ۗ وَهُوَ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ

ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ
فِيهِ ۗ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا
بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُم مِّنَ
الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۗ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَّنْ أَنْفَقَ مِن قَبْلِ الْفَتْحِ
وَقَتْلِ أَوْلِيَّكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِن بَعْدِ
وَقَتْلُوا وَكَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

مَّن ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ ۗ وَلَهُ
أَجْرٌ كَرِيمٌ

اوست که آفرید آسمانها و زمین را در شش روز پس
مستولی شد بر عرش میداند آنچه درشود در زمین و آنچه
در آید از آن و آنچه فرود آید از آسمان و آنچه بالا رود در
آن و او با شما است هر جا باشید و خدا بانچه می‌کنید
بیناست

او راست پادشاهی آسمانها و زمین و بسوی خدا برمیگردد
کارها

در میاورد شب را در روز و در میاورد روز را در شب و
اوست دانا بدرون سینه‌ها

ایمان آورید بخدا و رسولش و انفاق کنید از آنچه قرار داد
شما را جانشینان در آن پس آنان که گرویدند از شما و
انفاق کردند ایشان راست مزدی بزرگ

و چیست شما را که ایمان نمی‌آورید بخدا و رسول او
میخواند شما را که ایمان آرید بی‌وردگارتان بتحقیق گرفت
پیمان از شما اگر هستید گروندگان

اوست که فرو میفرستد بر بنده‌اش آیتهای روشن تا
بیرون کند شما را از ظلمت‌ها بسوی نور و بدرستی که خدا
به شما هر آینه رؤف مهربانست

و چیست شما را که انفاق نمی‌کنید در راه خدا و خدا راست
میراث آسمانها و زمین برابر نیست از شما آنکه انفاق کرد
پیش از فتح و کارزار نمود آنها بزرگترند در پایه از آنان که
انفاق کردند از پس و کارزار کردند و همه را وعده داد خدا
خوبی را و خدا بانچه می‌کنید آگاهست

کیست که وام دهد خدا را وامی نیکو پس زیاده گرداند آنرا
برای او و او راست مزدی سودمند

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَبِأَيْمَانِهِمْ ۖ بُشْرَانِكُمْ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

روزی که بینی مردان مؤمن و زنان مؤمنه را که می‌شتابند نورشان در پیش رویشان و بجانب راستشان بشارت شما امروز بهشتانیست که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان در آنها اینست آن کامیابی بزرگ

روزی که گویند مردان منافق و زنان منافق آنان را که ایمان آوردند بنگرید ما را تا اقتباس نمائیم از نور شما گفته شود برگردید به قفاتان پس بجوئید نوری پس کشیده شود میانشان دیواری که آنراست دری که باطنش در آنست رحمت و ظاهرش از پیش آنست عذاب

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا انظُرُونَا
نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا ۖ
فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُو بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ
مِنْ قَبْلِهِ الْعَذَابُ

ندا کنند ایشان را که آیا نبودیم با شما گویند آری و لیکن شما فریفتید خودتان را و انتظار بردید و شک آوردید و فریب داد شما را آرزوها تا آمد امر خدا و فریب داد شما را بخدا آنفریب دهنده

يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ
أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ
أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْعُرُورُ

پس آنروز گرفته نشود از شما فدائی و نه از آنان که کافر شدند جایگاه شما آتش است آن سزاوارتر است بر شما و بد است آن بازگشت

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مَا أَوْلَكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

آیا وقت آن نشده آنان را که گرویدند اینکه بترسد دلهایشان برای ذکر خدا و آنچه نازل شد از حق و نباشند چون کسانی که داده شدند کتاب را از پیش پس دراز شد بر ایشان زمان پس سخت شد دلهایشان و بسیاری از ایشان فاسقانند

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ
مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ
فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ

بدانید که خدا زنده میگرداند زمین را بعد از موت آن بتحقیق بیان کردیم برای شما آیتها را باشد که شما دریابید بعقل

أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

بدرستی که مردان صدقه کننده و زنان صدقه کننده و وام دادند خدا را وامی نیکو افزوده می‌شود برای ایشان و ایشان راست پاداشی سودمند

إِنَّ الْمَصَدِّقِينَ وَالْمَصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
يُضَعْفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّٰدِقُونَ ۗ
وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وِزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ
بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ ۗ كَمَثَلِ غَيْثٍ
أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ
حُطَّلًا ۗ وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ
وَرِضْوَانٌ ۗ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ ذَٰلِكَ
فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

مَا أَصَابَ مِّن مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِي
كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا ءَاتَكُمْ ۗ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ ۗ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ
اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

و آنان که گرویدند بخدا و رسولانش آنگروه ایشانند
صدیقان و شهیدان نزد پروردگارشان ایشان راست
اجرشان و نورشان و آنان که کافر شدند و تکذیب کردند
آیت‌های ما را ایشانند یاران دوزخ

بدانید که زندگانی دنیا بازی است و لهو و آرایش و نازش
برتری میانتان و لاف بسیاری در اموال و اولاد مانند بارانیکه
به شگفت آورد کفار را رستنیش پس خشک شود پس بینی
آنها زرد شده پس شود درهم شکسته ریزه ریزه و در
آخرت عقوبتی است سخت و آمرزشی از خدا و خوشنودی و
نیست زندگانی دنیا مگر مایه فریب

پیشی گیرید بسوی آمرزش از پروردگارتان و بهشتی که
عرض آن چون عرض آسمان و زمین است آماده شده برای
آنان که ایمان آوردند بخدا و رسولانش آن فضل خداست
میدهدش به کسی که میخواهد و خدا صاحب فضل
بزرگست

نرسد هیچ مصیبتی در زمین و نه در نفسهاتان مگر آنکه در
لوح محفوظ است پیش از آنکه پدید آریم آنها بدرستی که
آن بر خدا آسانست

تا غمگین نشوید بر آنچه فوت شد از شما و شاد نشوید
بانچه داد شما را و خدا دوست ندارد هر متکبر نازان را

آنان که بخل میورزند و امر می‌کنند مردم را به بخل و کسی
که رو گردانید پس بدرستی که خدا اوست بی‌نیاز ستوده

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ
شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ
وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ عَائِثِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
وَعَاتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً
وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ
رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا
مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَعَامِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ
كَفَالَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

لَيْلًا يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ
اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو
الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

بتحقیق فرستادیم رسولانمان را با بینه‌ها و فرو فرستادیم
با ایشان کتاب و میزان را تا قیام نمایند مردم بعدل و فرو
فرستادیم آهن را که در آن آسیبی سخت و منفعت‌هائیسست
برای مردم و تا بدانند خدا که یاری میکند او و رسولانش را
در نهان بدرستی که خدا توانای غالبست

و بتحقیق فرستادیم نوح و ابراهیم را و قرار دادیم در اولاد
آن دو پیغمبری و کتاب را پس بعضی از ایشان هدایت
یافتند و بسیاری از ایشان فاسقانند

پس از پی در آوردیم بر اثرهای ایشان رسولانمان را و از
پی در آوردیم عیسی بن مریم را و دادیم او را انجیل و
قرار دادیم در دلهای آنان که پیرویش کردند مهر و رحمت و
رهبانیتی که بدعت ساختند آنرا نوشتیم آنرا بر ایشان مگر
جستن رضای خدا پس رعایت نمودند آنرا حق رعایتش پس
دادیم آنان را که ایمان آوردند از ایشان اجرشانرا و
بسیاری از ایشان فاسقانند

ای آنان که گرویدید بترسید از خدا و بگروید برسولش
میدهد شما را دو نصیب از رحمتش و میگرداند برای شما
نوری که راه روید بان و میامزد شما را و خدا آمرزنده
مهربانست

تا بدانند اهل کتاب که قدرت ندارند بر چیزی از فضل خدا
و اینکه افزونی در دست خداست میدهدش بانکه
می‌خواهد و خدا صاحب فضل بزرگست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

بتحقیق شنید خدا سخن آنزنی که مجادله کرد با تو در زوجش و شکایت میبرد بخدا و خدا می‌شنود گفتگوی شما را بدرستی که خدا شنوای بیناست

آنان که ظاهر کنند از شما از زانانشان نیستند آنها مادران ایشان نباشند مادران ایشان جز آنانیکه زادند ایشان را و بدرستی که ایشان میگویند ناپسندی از گفتار و دروغی و بدرستی که خدا در گذشته و آمرزنده است

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِمَّنْ نَسَأَهُمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوءٌ غَفُورٌ

و آنان که ظاهر کنند از زانانشان پس عود نمایند بانچه گفتند پس آزاد کردن رقبه ایست پیش از آنکه بهمرسند آنست که پند داده می‌شوید بان و خدا بانچه می‌کنید آگاهست

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِمَّنْ نَسَأَهُمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا ذَٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

پس کسی که نیابد پس روزه دو ماه تمام پی در پی پیش از آنکه بهمرسند پس هر که نتواند پس اطعام شصت مسکین این برای آنست که ایمان آرید بخدا و رسولش و اینست حدهای خدا و برای کافران عذاب است پر درد

فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ

بدرستی که آنان که مخالفت می‌کنند خدا و رسولش را نگونسار شدند همچنانکه نگونسار شدند آنان که بودند پیش از ایشان و بتحقیق فرو فرستادیم آیتهای روشن و کافران را عذابی است خوار کننده

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ

روزی که بر انگیزد ایشان را خدا همگی را پس خبر دهند آنها را بانچه کردند ضبط کرد آنها خدا و فراموش کردند آنها و خدا بر همه چیز شاهد است

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ط مَا
يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةَ إِلَّا هُوَ
سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ
مَا كَانُوا ط ثُمَّ يُبَيِّنُ لَهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ

۸

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ط ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا
عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْآثِمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ ط وَإِذَا
جَاءُوكَ حَيَّوكَ بِمَا لَمْ يُحْيِكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ
لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ ط حَسْبُ لَهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلَوْنَهَا ط
فَبئسَ الْمَصِيرُ

۹

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَتَنَجَّوْا بِالْآثِمِ
وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى ط
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

۱۰

إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ
بِضَارِهِمْ شَيْءٌ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

۱۱

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ
فَأَفْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ ط وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا
يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

آیا ندیدی که خدا میداند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین
است نباشد هیچ راز سه کس جز که اوست چهارمین ایشان
و نه پنج کس جز که اوست ششم ایشان و نه کمتر از آن و
نه بیشتر جز که اوست با ایشان هر جا باشند پس خبر
میدهد آنها را بانچه کردند روز قیامت بدرستی که خدا بهمه
چیز داناست

آیا ندیدی آنان را که نهی کرده شدند از راز گفتن پس عود
میکنند بانچه نهی کرده شدند از آن و راز میگویند بدی و
دشمنی و نافرمانی رسول و چون آیند ترا تحیت گویند ترا
بانچه تحیت نگفت ترا بان خدا و میگویند در خودشان چرا
عذاب نمیکند ما را خدا بانچه میگوئیم بس است آنها را
دوزخ که در آیند در آن پس بد است جای بازگشت

ای آنکسانیکه ایمان آوردید چون راز با هم گوئید پس راز
مگوئید به بدی و دشمنی و نافرمانی رسول و راز گوئید به
نیکی و پرهیزکاری و بترسید از خدائی که بسوی او حشر
می‌شوید

جز این نیست که این رازگوئی از شیطانست تا غمگین شوند
آنان که گرویدند و نیست که ضرر رساند ایشان را بچیزی
مگر باذن خدا و بر خدا باید توکل کنند گروندگان

ای آنان که گرویدید چون گفته شود شما را که جا باز کنید
در مجالس پس جا باز کنید که جا باز میکند خدا برای شما و
چون گفته شود برخیزید پس برخیزید تا بلند گرداند خدا
آنان را که ایمان آوردند از شما و آنان را که داده شدند
علم مرتبت‌ها و خدا بانچه می‌کنید آگاهست

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ
نَجْوَانِكُمْ صَدَقَةٌ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَظْهَرُ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

ءَأَشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَانِكُمْ صَدَقْتِ فَإِذْ لَمْ
تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ
وَءَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِم مَّا هُمْ
مِّنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

أَتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُتَّةً فَاصْدُوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ
مُّهِينٌ

لَن تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ ۗ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ
وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ ۗ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ

أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَلَهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ ۗ أُولَٰئِكَ
حِزْبُ الشَّيْطَانِ ۗ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخٰسِرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ

كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي ۗ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

ای آنکسانیکه ایمان آوردید چون راز گوئید با رسول پس
تقدیم کنید پیشاپیش رازتان صدقه را این بهتر است برای
شما و پاکیزه‌تر پس اگر نیابید پس بدرستی که خدا
آمرزنده مهربانست

آیا ترسیدید که تقدیم کنید پیشاپیش رازتان صدقه‌ها را
پس چون نکردید و پذیرفت خدا توبه را از شما پس بر پای
دارید نماز را و بدهید زکاه را و اطاعت کنید خدا و رسولش
را و خدا آگاهست بانچه می‌کنید

آیا ندیدی آنان را که دوست گرفتند گروهی را که غضب
کرده خدا بر ایشان نیستند آنها از شما و نه از ایشان و
سوگند می‌خورند بر دروغ و ایشان میدانند

آماده کرد خدا برای ایشان عذابی سخت بدرستی که ایشان
بد است آنچه بودند می‌کردند

گرفتند سوگندهاشان را سپری پس باز داشتند از راه خدا
پس آنها راست عذابی خوار کننده

کفایت نکند از ایشان مالهاشان و نه فرزندانشان از خدا
چیزی را ایشانند اهل آتش و ایشان در آن جاودانیانند

روزی که برانگیزد ایشان را خدا همگی را پس سوگند یاد
میکنند برای او همچنانکه سوگند یاد میکنند برای شما و می
پندارند که ایشان بر چیزی‌اند بدانید که ایشان آنهایند
دروغگویان

استیلاء یافت بر ایشان شیطان پس فراموشانید بر ایشان
ذکر خدا را آنهایند سپاه شیطان بدانید که سپاه شیطان
آنهایند زیانکاران

بدرستی که آنان که مخالفت می‌نمایند خدا و رسولش را
آنهایند در سلک ذلیل‌ترین مردم

نوشته است خدا هر آینه پیروز می‌گردم من و رسولانم
بدرستی که خدا نیرومند غالب است

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ
عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ
بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ
اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

۵۸
مجادله
۲۲
/۲۲

۵۹. حشر الحشر: گرد آمدن مدنی ۲۴ آیه ۴ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

۱
۴۷۹

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ
دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ
مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَتْهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ
يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ
بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ

۲

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ

۳

نیابی گروهی را که بگروند بخدا و روز بازپسین که دوست دارند آنها که مخالفت نمود خدا و رسولش را اگر چه باشند پدرانشان یا فرزندانانشان یا برادرانشان یا خویشاوندانشان آنگروهند که نوشت در دلهاشان ایمان و نیرو داد ایشان را بروی از آن و داخل میکند ایشان را در بهشتهائی که می رود از زیر آنها نهرها جاودانیان در آن خوشنود شد خدا از ایشان و خوشنود شدند از او آنها سپاه خدایند بدانید که سپاه خدا آنها بندگان رستگاران

تسبیح کرد خدا را آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و او غالب درست کردار است

اوست که بیرون کرد آنان را که کافر شدند از اهل کتاب از دیارشان در اول راندن گمان نبرده بودید که بیرون روند و گمان برده بودند که باز دارند ایشان را حصارهاشان از خدا پس آمدشان خدا از جائیکه گمان نداشتند و انداخت در دلهاشان هراس که خراب میکردند خانههاشان را بدست خودشان و دست مؤمنان پس عبرت گیرید ای صاحبان بصیرت

و اگر نه آن بود که نوشته بود خدا بر ایشان کوچ را هر آینه عذابشان میکرد در دنیا و ایشان را است در آخرت عذاب آتش

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ^ط وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ

۵

مَا قَطَعْتُمْ مِّن لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ
اللَّهِ وَلِيُخْرِجَ الْفَاسِقِينَ

۶

وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ
خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ^ط عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ^ج
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۷

مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا
يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ
فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا^ج وَاتَّقُوا اللَّهَ^ط إِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ

۸

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ^ج
أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

۹

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ
إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ
عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ^ج وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

آن باینست که ایشان مخالفت کردند خدا و رسولش را و کسی که مخالفت کند خدا را پس بدرستی که خدا سخت عقوبت است

آنچه بریدید از درخت خرما یا وا گذاشتیدش ایستاده بر ریشه‌های آن پس بود باذن خدا و تا خوار گرداند فاسقان را

و آنچه را باز گردانید خدا بر رسولش از ایشان پس بر نتاختید بر آن اسبی و نه شتری و لیکن خدا تسلط میدهد رسولانش را بر آنکه میخواهد و خدا بر هر چیزی تواناست

آنچه برگردانید خدا بر رسولش از اهل قریه‌ها پس برای خدا و رسول و برای صاحب قرابت و یتیمان و مسکینان و ابن سبیل است تا نباشد دایره نوبت میان ثروتمندان از شما و آنچه آورد شما را رسول پس بگیری‌دش و آنچه بازدارد شما را از آن پس باز ایستید و بترسید از خدا بدرستی که خدا سخت عقوبت است

از برای محتاجان مهاجران آنانکه بیرون کرده شدند از دیارشان و اموالشان که می‌جویند فضلی را از خدا و خوشنودی و یاری میکنند خدا و رسولش را آن‌گروه ایشانند راستگویان

و آنان که جایگاه ساختند دار و ایمان را پیش از ایشان دوست دارند آنرا که مهاجرت نمود بسوی ایشان و نمی‌یابند در سینه هاشان خواهشی از آنچه داده شدند و بر می‌گزینند بر خودشان و اگر چه باشد با ایشان احتیاج و آنکه نگهداشته شود از بخل نفسش پس آن‌گروه ایشانند رستگاران

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ
ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ

و آنان که آمدند بعد از ایشان میگویند پروردگارا بیامرز ما را و برادران ما را آنان که پیشی گرفتند از ما بایمان و قرار مده در دلهای ما کینه آنان را که گرویدند پروردگارا بدرستی که تو مهربان رحیمی

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا
نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ
يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

آیا ندیدی آنان را که نفاق ورزیدند میگویند برادرانشان را آنان که کافر شدند از اهل کتاب که اگر بیرون کرده شوید بیرون میرویم با شما و اطاعت نمیکنیم در خلاف شما احدی را هرگز و اگر قتال کرده شدید یاری کنیم شما را و خدا گواه است که ایشان دروغگویانند

لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ
وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولُنَّ الْأَدْبَرَ ثُمَّ لَا يُصَرُّونَ

اگر بیرون کرده شوند بیرون نمیروند با ایشان و اگر کارزار کرده شوند یاریشان نمیکنند و اگر یاریشان کنند بر میگردانند پشتها را پس یاری کرده نشوند

لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَفْقَهُونَ

هر آینه شما سخت ترید از لحاظ بیم در سینه هاشان از خدا آن باین است که ایشان گروهیاند که نمیفهمند

لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ
جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ

کارزار نمیکنند با شما همگی مگر در قریه‌های مستحکم یا از پشت دیوارها کارزارشان میان خود سخت است میپنداریدشان با هم و دلهایشان متفرقت آن باین است که ایشان گروهیاند که در نمی‌یابند

كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُوا وِبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

مانند آنان که بودند پیش از ایشان نزدیک بچشیدند بدی عاقبت کارشان را و ایشان را است عذابی دردناک

كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ
إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

چون مثل شیطان هنگامی که گفت انسان را که کافر شو پس چون کافر شد گفت من بیزارم از تو بدرستی که من میترسم از خدا که پروردگار جهانیانست

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
الظَّالِمِينَ

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
هُمُ الْفَائِزُونَ

لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْءَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا
مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَفَكَّرُونَ

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ
الْمُؤْمِنُ الْمُهِيمُنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا
يُشْرِكُونَ

هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ
يُسَبِّحُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

پس باشد انجام کار آن دو اینکه باشند هر دو آنها در آتش
جاویدان در آن و اینست جزای ستمکاران

ای کسانی که ایمان آوردید بترسید از خدا و باید بنگرد هر
نفسی که چه پیش فرستاده برای فردا و بترسید از خدا
بدرستی که خدا آگاهست بانچه می‌کنید

و نباشید چون آنان که فراموش کردند خدا را پس
فراموشانید بر آنها خودشان را ایشانند آن فاسقان

یکسان نباشند اهل آتش و و اهل بهشت اهل بهشت
ایشانند کامیابان

اگر فرو میفرستادیم این قرآن را بر کوه هر آینه میدیدی
آنها فروتن و درهم شکسته از ترس خدا و این مثلها
میزنیم آنها را برای مردم باشد که آنها فکر کنند

اوست خدائی که نیست الهی جز او که دانای نمان و آشکار
اوست بخشنده مهربان

اوست خدائی که نیست الهی جز او پادشاه مبری از نقص و
عیب سلام امان دهنده نگهبان عزیز بزرگوار در نهایت کبریا،
منزه است خدا از آنچه شرک می‌ورزند

اوست خدائی آفریننده پدید آورنده صورت بخش او راست
نامهای نیکو تسبیح میکند او را آنچه در آسمانها و زمین
است و اوست عزیز درست‌کردار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ
تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ
يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ
كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ
إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ
يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

۱
۴۸۲

إِنْ يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ

۲

لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۳

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ
قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ
أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ
لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا
عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

۴

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۵

ای کسانی که ایمان آوردید نگیرید دشمن مرا و دشمن خودتان را دوستان می‌افکنید با ایشان دوستی را بتحقیق کافر شدند بآنچه آمد شما را از حق بیرون میکنند رسول را و شما را که ایمان آرید بخدا پروردگارتان اگر هستید که بیرون آمدید بجهاد کردن در راه من و جستن رضای من مینمائیدشان بنهان دوستی را و من دانانترم بآنچه نهان داشتید و آنچه آشکار ساختید آنکه میکند آنرا از شما بحقیقت گم شده از میان راه

اگر یابند شما را باشند شما را دشمنان و گشایند بسوی شما دستهایشان و زبانهایشان را ببدی و آرزو کردند کاش کافر می‌شدند

هرگز سود ندهد شما را رحماتان و نه فرزندانان روز قیامت جدائی میاندازد میانتان و خدا بآنچه میکنید بیناست

بتحقیق باشد شما را اقتدای نیکو در ابراهیم و آنان که بودند با او هنگامی که گفتند قومشان را بدرستی که ما بیزاریم از شما و از آنچه میپرستید از غیر خدا انکار ورزیدیم به شما و پدید آمد میانه ما و میانه شما دشمنی و کینه ورزی همیشه تا که ایمان آرید بخدا که یکتاست مگر سخن ابراهیم بپدرش که هر آینه آمرزش خواهم برای تو و مالک نیستم ترا از خدا هیچ چیز پروردگارا بر تو توکل کردیم و بسوی تو بازگشتیم که بسوی تست بازگشت

پروردگارا مگردان ما را فتنه برای آنان که کافر شدند و پیامز ما را پروردگارا بدرستی که توئی غالب درستکردار

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ
وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُمْ
مَّوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ
يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ
وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن
تَوَلَّوهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ
فَأَمْتَحِنُوهُنَّ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ ۗ فَإِن عَلِمْتُمُوهُنَّ
مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ ۚ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا
هُم يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَعَآثُهُمْ مَّا أَنفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُم أَن
تَنكِحُوهُنَّ إِذَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ
الْكُوفِرِ وَسْءَلُوا مَّا أَنفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُم مَّا أَنفَقُوا ذَلِكُمْ
حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

وَإِن فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ
فَعَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَّا أَنفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي أَنْتُمْ بِهِء مُؤْمِنُونَ

بتحقیق که باشد شما را در ایشان اقتدای نیکو کسی را که
هست امید دارد خدا و روز بازپسین و هر که روی گرداند
پس بدرستی که خدا اوست بی‌نیاز ستوده

شاید که خدا بگرداند میان شما و میان آنان که دشمن
داشتید از ایشان دوستی و خدا تواناست و خدا آمرزنده
مهربانست

نهی نمی‌کند شما را خدا از آنان که کارزار نکردند با شما در
دین و بیرون نکردند شما را از دیارتان اینکه نیکو دارید
ایشان را و عدالت کنید با ایشان بدرستی که خدا دوست
دارد عدالت پیشگانرا

جز این نیست نهی میکند شما را خدا از آنان که کارزار
کردند با شما در دین و بیرون کردند شما را از خانه هاتان و
هم پشت شدند بر بیرون کردن شما که دوست دارید
ایشان را و کسی که دوست دارد آنها را پس ایشانند
ستمکاران

ای کسانی که ایمان آوردید چون آیند شما را زنان با ایمان
هجرت گزیده پس بیازمائیدشان خدا دانتر است بایمانشان
پس اگر دانستید آنها را با ایمان پس باز نگردانید آنها را
بسوی کفار نه آنها حلالند برای ایشان و نه ایشان حلال
باشند برای آنها و بدهید آنها را آنچه انفاق کردند و نیست
گناهی بر شما که نکاح کنید آنها را چون بدهید بانها
اجرهاشانرا و چنگ زنید به علاقه و عقد زنان کافر و
بخواهید آنچه انفاق کردید و باید بخواهند آنچه انفاق
کردند اینست حکم خدا حکم میکند میان شما و خدا دانای
درستکردار است

و اگر رفت از شما چیزی از همسرانتان بسوی کافران پس
نوبت یافتید پس بدهید آنان را که رفت همسرانشان مثل
آنچه انفاق کردند و بترسید از خدائی که شما باو ایمان
دارید

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعَنَّكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعُهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ

ای پیغمبر چون آیند بتو زنان با ایمان بیعت کنند با تو بر اینکه شریک نسازند با خدا چیزی را و دزدی نکنند و بزنا تن در ندهند و نکشند اولادشان را و نیارند دروغی را که ببندند آنرا میان دستهایشان و پاهایشان و نافرمانی نکنند ترا در کار خوب پس بیعت کن با آنها و آمرزش خواه برای آنها از خدا بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست

ای آن کسانی که ایمان آوردید دوست ندارید گروهی را که غضب کرد خدا بر ایشان بتحقیق نومید شدند از آخرت و همچنانکه نومید شدند کافران از اصحاب قبور

۶۱ . صف الصّفّ: صف مدنی ۱۴ آیه ۲ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

تسبیح کرد خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و اوست غالب درستگردد

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ

ای آنان که ایمان آوردید چرا میگوئید آنچه که نمیکنید

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ

بزرگست از حیث غضب نزد خدا اینکه گوئید آنچه که نمیکنید

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَتْهُمْ بُنْيَانًا مَرَّضًا

بدرستی که خدا دوست میدارد آنان را که کارزار کنند در راهش صف زده گویا که ایشان بتانی استوارند

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمٍ لِمَ تُؤْذُونِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِينَ

و هنگامی که گفت موسی بقوم خود که ای قوم چرا آزار میدهید مرا بتحقیق که میدانید که من فرستاده خدایم بسوی شما پس چون برگشتند گردانید خدا دلهاشان را و خدا هدایت نمیکند گروه فاسقان را

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّورَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذُكُّكُمْ عَلَىٰ تَجْرَةٍ تُنْجِيكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا ۖ نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ۖ وَبَشِيرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِّلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ۖ فَأَمَّا تَطَافُتُ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتِ طَافِيتُ ۖ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ

و چون گفت عیسی پسر مریم ای بنی اسرائیل بدرستی که من فرستاده خدایم بسوی شما تصدیق کننده آنچه که پیش از من بود از توره و مزده دهنده رسولی که میاید بعد از من نام او احمد است پس چون آمد ایشان را با معجزه‌ها گفتند این سحریست آشکار

و کیست ستمکارتر از آنکه بست بر خدا دروغ را و او خوانده میشود بسوی اسلام و خدا هدایت نمی‌کند گروه ستمکاران را

میخواهند که خاموش کنند نور خدا را بدهنشان و خدا کامل کننده است نورش را گر چه ناخوش دارند کافران

اوست که فرستاد رسولش را بهدایت و دین حق تا غالب سازد او را بر دین هم‌هاش و اگر چه ناخوش دارند مشرکان

ای کسانی که ایمان آوردید آیا دلالت کنم شما را بر سودائی که برهاند شما را از عذاب دردناک

ایمان بیارید بخدا و رسولش و جهاد بکنید در راه خدا با مالهاتان و نفسهاتان آن بهتر است برای شما اگر هستید که بدانید

میامزد شما را گناهاتتان را و داخل میگرداند شما را در بهشتهایی که میرود از زیر آنها نهرها و مسکنهای پاکیزه در باغهای جای اقامت دائمی آنست کامیابی بزرگ

و دیگری که دوست میداردش یاری از خداست و فتحی نزدیکست و مزده ده مؤمنان را

ای آنان که ایمان آوردید باشید یاوران خدا همچنانکه گفت عیسی پسر مریم حواریین را که کیست انصار من بسوی خدا گفتند حواریون که مائیم یاوران خدا پس ایمان آوردند گروهی از بنی اسرائیل و کافر شدند گروهی پس پیروزی دادیم آنان را که ایمان آوردند بر دشمنانشان پس گردیدند غالبان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ

الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

تسبیح میگوید خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین
است آن پادشاه پاک عزیز درستکردار

اوست که برانگیخت در امیها رسولی از ایشان میخواند بر
ایشان آیت هایش را و پاک میسازد ایشان را و میاموزدشان
کتاب و حکمت و بدرستی که بودند از پیش هر آینه در
گمراهی آشکار

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا

مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

و دیگران از ایشان که لاحق نشده‌اند بایشان و اوست غالب
درستکردار

وَعَاخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

آن فضل خداست که میدهدش بکسی که میخواهد و خدا
صاحب فضل بزرگست

ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

مثل آنان که بار کرده شدند توراها را سپس بر نداشتند آنرا
مثل خر است که بر دارد کتابها را بد است مثل گروهی که
تکذیب کردند آیت‌های خدا را و خدا هدایت نمی‌کند گروه
ستمکاران را

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ
يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

بگو ای آن کسانی که یهود شدید اگر ادعا میکنید که شما
دوستان خدائید از غیر مردم پس آرزو کنید مرگ را اگر
هستید راستگویان

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

و آرزو نخواهند کرد آنرا هرگز بسبب آنچه پیش فرستاده
دست‌هایشان و خدا داناست به ستمکاران

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالظَّالِمِينَ

بگو بدرستی که آنمرگی که میگریزید از آن پس بتحقیق آن
میرسد شما را سپس برگردانیده می‌شود بسوی دانای نهان
و آشکار پس آگاه سازد شما را بآنچه بودید که میکردید

قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ
تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ لَهْوًا أَنْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِوِ وَمِنَ التِّجْرَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

ای آنان که ایمان آوردید چون ندا شود برای نماز در روز جمعه پس بشتابید بسوی ذکر خدا و وا گذارید بیع را آن بهتر است برای شما اگر هستید که بدانید

پس چون گزارده شد نماز پراکنده شوید در زمین و بجوئید از فضل خدا و یاد کنید خدا را بسیار باشد که شما رستگار شوید

و چون ببینند تجارتی یا لهو میروند بسوی آن و وا گذارند ترا ایستاده بگو آنچه نزد خداست بهتر است از لهو و از تجارت و خداست بهترین روزی دهندگان

۶۳. منافقون

الْمُنَافِقُونَ: منافقان

مدنی

۱۱ آیه

۲ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ هُمْ كَانَتْهُمْ حُشْبٌ مِّنْ سَنَدَةٍ يَّحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَلَىٰ يُؤْفَكُونَ

چون آیند ترا منافقان گویند گواهی دهیم که تو رسول خدائی و خدا میداند که تو رسول اوئی و خدا گواهی دهد که منافقان هر آینه دروغگویانند

گرفتند سوگندهاشان را سپری پس باز داشتند از راه خدا بدرستی که ایشان بد کردارند

آن باینست که ایشان گرویدند سپس کافر شدند پس مهر نهاده شد بر دلهاشان پس ایشان نمی فهمند

و چون بینی ایشان را خوش آیدت جسمهانشان و چون سخن کنند بشنوی قول ایشان را و حال آنکه ایشان چوبهای خشکند بدیوار تکیه زده می پندارند هر فریاد بر ایشانست ایشان دشمنند پس حذر کن از ایشان بکشد ایشان را خدا چگونه برگردانیده می شوند

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّأُ رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

و چون گفته شود بایشان بیایید تا آمرزش خواهد برای شما رسول خدا سر پیچند ایشان و بینی ایشان را که باز میدارند و ایشان گردنکشانند

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

یکسانست بر ایشان چه آمرزش خواهی برای ایشان یا آمرزش نخواهی برای ایشان هرگز نیامرزد خدا ایشان را بدرستی که خدا هدایت نمی‌کند گروه فاسقان را

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدِ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفُضُوا^ط وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ

ایشان آنانند که می‌گویند انفاق نکنید بر آنان که نزد رسول خدایند تا متفرق شوند و خدا را خزینه‌های آسمانها و زمین است و لیکن منافقان نمی‌فهمند

يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ^ج وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ^ه وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ

می‌گویند اگر باز گردیم بسوی مدینه هر آینه بیرون خواهد کرد البته عزیزتر از آن ذلیل تر را و خدا راست عزت و رسول راست و مؤمنین راست و لیکن منافقان نمی‌دانند

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

ای آنان که گرویدید غافل نگرداند شما را مالهاتان و نه فرزندانتان از ذکر خدا و کسی که کند اینرا پس آن گروه ایشانند زیانکاران

وَأَنْفِقُوا مِن مَّا رَزَقْنَاكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَقَ وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ

و انفاق کنید از آنچه روزی کردیم شما را پیش از آنکه بیاید یکی از شما را مرگ پس گوید پروردگارا اگر بتأخیر اندازی مرا تا مدتی نزدیک پس صدقه دهم و باشم از شایستگان

وَلَن يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا^ج وَاللَّهُ خَبِيرٌ^ه بِمَا تَعْمَلُونَ

و هرگز پس نیندازد خدا نفسی را هر گاه بیاید مدت آن و خدا آگاهست بانچه می‌کنید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۱
۴۹۰

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۲

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

۳

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا
تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

۴

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ
أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۵

ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ
يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

۶

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ
لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

۷

فَقَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

۸

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ
بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَٰلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

۹

تسبیح میگوید خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین
است او راست پادشاهی و او راست ستایش و او بر هر
چیزی تواناست

اوست که آفرید شما را پس بعضی از شما کافرید و بعضی
از شما مؤمن و خدا بآنچه میکنید بیناست

آفرید آسمانها و زمین را براستی و تصویر کرد شما را و
نیکو کرد صورتهای شما را و بسوی اوست بازگشت

میداند آنچه در آسمانها و زمین است و میداند آنچه را که
پنهان میکنید و آنچه آشکار میسازید و خدا داناست بدون
سینهها

آیا نیامد شما را خبر آنان که کافر شدند از پیش پس
چشیدند بدی کارشان را و ایشان را عذابیست پر درد

آن بسبب آن بود که آمد ایشان را رسولانشان با بینهها
پس گفتند آیا انسانی هدایت میکند ما را پس کافر شدند و
رو گردانیدند و بی نیاز آمد خدا و خدا بی نیاز ستوده است

گمان بردند آنان که کافر شدند آنکه برانگیخته نشوند
هرگز بگو آری قسم بپروردگارم هر آینه بر انگیزته شوید
پس خبر داده شوید بآنچه کرده اید و این بر خدا آسانست

پس ایمان آرید بخدا و رسولش و آن نوری که فرو
فرستادیم و خدا بآنچه می کنید آگاهست

روزی که جمع میکند شما را برای روز جمع آنست روز
مغبون کردن و کسی که ایمان میاورد بخدا و میکند کار
شایسته و میگذارد از او بدیهایش را و داخل میگرداندش
در بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان در آنها
همیشه اینست کامیابی بزرگ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
خَالِدِينَ فِيهَا ۗ وَسَاءَ الْمَصِيرُ

و آنان که کافر شدند و تکذیب کردند آیت‌های ما را آنها
یاران آتش‌اند جاودانیان در آن و بد است بازگشت

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ
لَهُ اللَّهُ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

نرسد هیچ مصیبتی مگر باذن خدا و کسی که ایمان آورد
بخدا هدایت کند دلش را و خدا بهمه چیز داناست

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى
رَسُولِنَا الْمَبَالِغُ الْمُبِينُ

و پیروی کنید خدا را و پیروی کنید رسول را پس اگر رو
گردانیدید پس جز این نیست که بر رسول ماست رسانیدن
آشکار

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

خدائست که نیست الهی جز او و بر خدا پس باید توکل
کنند مؤمنان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنِّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا
لَكُمْ فَأَحْذَرُوهُمْ ۚ وَإِن تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ

ای آنان که ایمان آوردید بدرستی که از همسران شما و
فرزندان شما دشمنند شما را پس حذر کنید از ایشان و اگر
در گذرید و عفو کنید و بیخشید پس بدرستی که خدا
آمرزنده مهربانست

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۗ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

جز این نیست که مالهاتان و فرزنداتان بلایند و خدا نزد او
مزدی بزرگست

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا
لِّأَنْفُسِكُمْ ۗ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ ۗ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ

پس بترسید از خدا آنچه توانید و بشنوید و اطاعت کنید و
انفاق نمایند بهتر است برای خودتان و کسی که نگهدارد
بخل نفسش پس آن گروه ایشانند رستگاران

إِن تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ
وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ

اگر وام دهید خدا را وام نیکو زیاده کند آنرا برای شما و
میامرزد شما را و خداست جزا دهنده بردبار

عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

دانای نهران و آشکار غالب است و درستکردار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا

۱
حزب
۲۲۳
۴۹۲

فَإِذَا بَلَغَنَّ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

۲

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ وَإِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

۳

وَأَلَّتِي يَيْسِنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحِضْنَ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا

۴

ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا

۵

ای پیغمبر چون طلاق دادید زنان را پس طلاق دهید ایشان را با وقت عده‌شان و ضبط نمائید عده را و بپرهیزید از خدا پروردگارتان بیرون نکنید ایشان را از خانه‌هاشان و بیرون نروند مگر آنکه پدید آید از ایشان کار زشتی آشکار و این است حدهای خدا و کسی که درگذرد از حدود خدا پس بحقیقت ستم کرده بر خود نمیدانی شاید که خدا پدید آرد بعد از آن امری را

پس چون برسد مدتشان پس یا نگاهدارید ایشان را بخوبی یا جدا شوید از ایشان بخوبی و گواه بگیرید دو عادل از خودتان و بپا دارید شهادت را برای خدا آنست که پند داده شود بان کسی که باشد می‌گردد بخدا و روز قیامت و کسی که بپرهیزد از خدا میگرداند برای او رهائی از اندوه

و روزی دهد او را از جایی که گمان نمیبرد و کسی که توکل کند بر خدا پس او کافیبست او را بدرستی که خدا رساننده امرست بتحقیق که گردانید خدا برای هر چیز اندازه

و آنزنان که نومید شدند از حیض از زنان شما اگر شک دارید پس عده ایشان سه ماه است و آنزنان که حائض نشوند و صاحبان حمل‌ها مدتشان آنست که فرو گذارند بار خودشان را و کسی که بپرهیزد از خدا میگرداند برای او از امرش آسان

آن امر خداست فرو فرستاده آنرا بسوی شما و کسی که بپرهیزد از خدا بیوشاند از او بدیهایش را و بزرگ سازد برای او مزد را

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِّنْ وَّجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِن كُنَّ أُولَاتٍ حَمِلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِن أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأَتَمُّوهُنَّ بِبَيْنِكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِن تَعَاَسَرْتُم فَسَرِّضُوهُنَّ لَهُنَّ الْآخَرَىٰ

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ ۗ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُفِئِقْ ۗ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا ۗ سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا

وَكَايِنٍ مِّن قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ ۗ فَحَاسِبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُّكْرًا

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا

رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۗ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

سکونت دهید ایشان را در جائیکه خود ساکنید از وسعتان و آزار نکنید ایشان را که تنگ بگیرید بر ایشان و اگر باشند صاحبان حمل پس انفاق کنید بر ایشان تا بگذارند حمل خود را پس اگر شیر دهند برای شما پس بدهید مزد ایشان را و سازگاری کنید میانتان بخوبی و اگر سخت گیرید پس بزودی شیر دهد او را دیگری

باید که نفقه دهد صاحب ثروت از ثروتش و کسی که تنگ شده باشد بر او روزی او پس باید انفاق نماید از آنچه داده او را خدا تکلیف نکند خدا نفسی را مگر آنچه را که داده او را بزودی گرداند خدا بعد از دشواری آسانی

و بسا از قریه که سرکشی کرد از امر پروردگارش و رسولانش پس حساب کشیدیم از او حسابی سخت و عذاب کردیم او را بعد از زشت

پس بچشید بدی عاقبت کارش را و بود انجام کارش زیان

آماده کرد خدا برای ایشان عذابی سخت پس بپرهیزید از خدا ای صاحبان عقل آنان که گرویدند بتحقیق فرو فرستاد خدا بسوی شما ذکر را

رسولی را که بخواند بر شما آیات‌های خدا را که واضحست تا بیرون برد آنان را که گرویدند و کردند کارهای شایسته از تاریکی‌ها بسوی روشنایی و کسی که ایمان آورد بخدا و کرد کار نیکو داخل گرداند او را در بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان در آنها همیشه بتحقیق نیکو کرد خدا برای او روزیش را

خداست که آفرید هفت آسمانرا و از زمین مثل آنرا فرود آید امر میان آنها تا بدانید که خدا بر همه چیز قادر است و بدرستی که خدا بتحقیق فرا گرفته همه چیز را از حیث علم.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحْرَمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتِ
أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ
وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ
فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ
فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيْلُ وَصَلِيْحُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمَلَكَةُ
بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ

عَسَىٰ رَبُّهُوَ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكَنَّ
مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَتَّبِعُنَّ عِبَادَاتٍ سَدَّحَاتٍ
تَيَّبَاتٍ وَأَبْكَارًا

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُورًا أَنْفُسِكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ
اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَدِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

ای پیغمبر چرا حرام میکنی آنچه را که حلال کرد خدا برای
تو میجوئی خوشنودی همسرانت را و خدا آمرزنده
مهربانست

بتحقیق که قرار داد خدا برای شما حلال بودن سوگندهای
شما را و خدا صاحب اختیار شما و او دانای درستکار است

و هنگامی که پنهان گفت نبی به بعضی از ازواجش سخنی را
پس چون خبر داد باو و اطلاع داد او را خدا بر او بیان کرد
بعضش را و اعراض نمود از بعضی پس چون خبر دادش باو
گفت که خبر داد ترا باین گفت خبر داد مرا دانای آگاه

اگر توبه کنید بسوی خدا پس بتحقیق که میل کند دلهای
شما و اگر همپشت بشوید بر او پس بدرستی که خدا
اوست یار پیغمبر و جبرئیل و صالح مؤمنان و ملائکه بعد از
این همپشتند

شاید پروردگارش اگر طلاق بدهد شما را که بدل دهد او را
همسرانی بهتر از شما که مسلمان مؤمن فرمانبردار توبه
کننده عبادت کننده هجرت کننده بیوه و یا دوشیزه باشند

ای آنان که ایمان آوردید نگهدارید خود و کساتان را از
آتشی که همیشه آن مردمان و سنگ است بر آن
ملائکههاییست درشت سخن سخت گیر نافرمانی نمیکنند
خدا را در آنچه که امر کند ایشان را و میکنند آنچه را که
مأمورند

ای آنان که کافر شدید عذر نیاورید امروز جز این نیست که
جزا داده می‌شوید آنچه بودید که میکردید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ای آنان که گرویدید توبه کنید بسوی خدا توبه خالص شاید که پروردگار شما در گذرد از شما گناهان شما را و داخل کند شما را در بهشتهائی که می‌رود از زیر آنها نهرها روزی که خوار نسازد خدا پیغمبر را و آنان را که گرویدند با او نور ایشان می‌رود پیش رویشان و از جانب راستشان می‌گویند پروردگارا تمام گردان برای ما نور ما را و بیمارز ما را بدرستی که تو بر همه چیز توانائی

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبئس المصيرُ

ای پیغمبر جهاد کن با کفار و منافقین و سخت گیر بر ایشان و جایگاه ایشان دوزخست و بداست بازگشت

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَاَمْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ

زد خدا مثلی برای آنان که کافر شدند زن نوح و زن لوط را بودند زیر نکاح دو بنده از بندگان ما که شایسته بودند پس خیانت کردند آن دو را پس کفایت نکردند از آن دو از خدا چیزی را و گفته شد داخل شوید در آتش با داخل شوندگان

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

و زد خدا مثلی برای آنان که گرویدند زن فرعون را آنگاه که گفت پروردگارا بنا کن برای من نزد خودت خانه در بهشت و نجاتم ده از فرعون و کردار او و نجاتم ده از گروه ستمکاران

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِن رُّوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا مِنَ الْقَنَاتِ

و مریم دختر عمران که نگاهداری کرد عورتش را پس دیدیم در او از روح ما و تصدیق کرد سخنان پروردگارش را و کتابهایش را و بود از طاعت کنندگان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبْرَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

افزون آمد آنکه بدست اوست پادشاهی و او بر همه چیز تواناست

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ

آنکه پدید آورد مرگ و زندگی را تا ببازماید شما را که کدام یک خوبترید از حیث کردار و او عزیز آمرزنده است

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ
مِن تَفْوُتٍ فَاَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ

آنکه آفرید هفت آسمانرا طبقه طبقه نه بینی در آفرینش خدای بخشنده هیچ فرقی پس باز گردان چشم را آیا بینی هیچ نقصانی

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ
حَسِيرٌ

سپس باز گردان چشم را دوباره بر میگردد بسویت چشم سر افکنده و اوست مانده شده

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا
لِلشَّيْطَانِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ

و بتحقیق آراستیم آسمان دنیا را بچراغها و گردانیدیم آنها را رانندگان شیطانها و آماده کردیم برای ایشان عذاب آتش را

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

و برای آنان که کافر شدند بپروردگارشان عذاب دوزخست و بد بازگشتی است

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ

چون انداخته شوند در آن بشنوند آنرا خروشی و آن میجوشد

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ
خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ

نزدیک شد پاره پاره شود از خشم هر گاه انداخته شود در آن جمعی سؤال کنند ایشان را خازنانش آیا نیامد شما را بیم دهنده

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ
شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ

گویند آری آمد ما را بیم دهنده پس تکذیب کردیم و گفتیم فرو نفرستاده خدا هیچ چیز نیستید شما مگر در گمراهی بزرگ

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

و گفتند اگر بودیم که میشنیدیم یا میاندیشیدیم نبودیم از یاران آتش

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحِقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ

پس اعتراف کردند بگناهشان پس دوری از رحمت باد یاران آتش را

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

بدرستی که آنان که میترسند از پروردگارشان بنهان آنان را آمرزش و اجر بزرگ

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ ۗ إِنَّهُ وَعَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

۱۴ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا
وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ ۗ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

۱۵
۴۹۷۷

ءَأَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ
تَمُورُ

أَمْ أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۗ
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ

۱۷

۱۸ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيفَ كَانَ نَكِيرِ

أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَّتٍ وَيقْبِضْنَ ۗ مَا
يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ ۗ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ

۱۹

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُونِ
الرَّحْمَنِ ۗ إِنَّ الْكٰفِرُونَ إِلَّا فِي عُرُورٍ

۲۰

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ ۗ بَلْ لَجُّوا فِي
عُتُوٍّ وَنُفُورٍ

۲۱

أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ ۗ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا
عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

۲۲

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

۲۳

۲۴ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

۲۴

۲۵ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ

۲۵

۲۶ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

۲۶

پنهان دارید سخنان خود را یا آشکار کنید آنرا بدرستی که او داناست بذات سینه‌ها

آیا نداند (اسرارشان را) آنکه آفرید (ایشان را) و او باریک بین آگاهست

اوست که گردانید برای شما زمین را رام پس سیر کنید در اطراف آن و بخورید از روزی او و بسوی اوست بازگشت

آیا ایمن شدید از آنکه در آسمانهاست که فرو برد شما را بزمین پس آنگاه که آن موج میزند

یا ایمن شدید از آنکه در آسمانهاست که بفرستد بر شما تندباد پس بزودی میدانید که چگونه است بیم کردن من

و بتحقیق تکذیب نمودند آنان که پیش از ایشان بودند پس چگونه باشد کیفر من

آیا ندیدند پرنده را بالای سرشان که بال گشاده‌اند و فرا میارند چه چیز نگاه میدارد آنها را جز خدای بخشنده بدرستی که او بهمه چیز بیناست

آیا کیست آنکه او لشگر است برای شما که یاری میکند شما را از غیر خدای بخشنده نیستند کافران مگر در غرور

آیا کیست که روزی میدهد شما را که اگر باز گیرد روزیش را بلکه لجاجت کردند در سرکشی و سر با زدن

آیا پس آنکه راه میرود سرنگون بر رویش هدایت یافته تر است یا آنکه راه میرود درست ایستاده بر راه راست

بگو اوست که آفرید شما را و گردانید برای شما گوش و چشمها و دلها اندکی شکر می‌کنید

بگو اوست که پراکنده کرد شما را در زمین و بسوی او محشور می‌شوید

و می‌گویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید راستگویان

بگو جز این نیست که علم نزد خداست و جز این نیست که من بیم دهنده‌ام آشکارا

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّتَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا
الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِیَ اللَّهُ وَمَنْ مَعِیَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ یُجِیْرُ
الْكَافِرِیْنَ مِنْ عَذَابِ أَلِیْمٍ

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ ءَامَنَّا بِهِ ؕ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ
هُوَ فِی ضَلَالٍ مُّبِیْنٍ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ یَأْتِیْكُمْ بِمَآءٍ
مَّعِیْنٍ

۶۸ . قلم القلم: قلم مکی ۵۲ آیه ۳ صفحه

قسم به قلم و آنچه می‌نویسند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ

که نیستی تو بنعمت پروردگارت مجنون

مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ

و بدرستی که ترا پاداشی است بدون منت

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ

و بدرستی که تو هر آینه بر خلق عظیمی

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

پس بزودی بینی تو و بینند

فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ

کدامیک از شما در فتنه‌اید

بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ

بدرستی که پروردگار تو داناتر است بانکه گمشد از راه او و او است داناتر بهدایت شدگان

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ

پس اطاعت مکن تکذیب کنندگان را

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ

آرزو کردند کاش نرمی کنی پس نرمی کنند

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ

و اطاعت مکن هر پر سوگند خورنده دروغ آن فرو مایه را

وَلَا تُطِعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ

عیب کننده رونده به سخن چینی را

هَمَّازٍ مَّشَاءٍ بِنَمِيمٍ

بازدارنده از خیر تعدی کننده بدکار را

مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ

زشت جفاکار بعد از آن حرام زاده را

عُتْلٍ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ

که باشد صاحب مال و فرزندان

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ

چون خوانده شود بر او آیت‌های ما گوید افسانه‌های پیشینیانست

إِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِ ءَايَاتُنَا قَالَ أَسْطِيرُ الْأُولِينَ

سَنَسِمُهُ وَعَلَى الْخَرْطُومِ

بزودی داغ کنی‌مش بر خرطوم (بالای بینی)

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ

۱۷

وَلَا يَسْتَتِنُونَ

۱۸

فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ

۱۹

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ

۲۰

فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ

۲۱

أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَٰرِمِينَ

۲۲

فَانظَرُوا لَهُمْ يَتَخَفَتُونَ

۲۳

أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ

۲۴

وَعَدُوا عَلَىٰ حَرٍِّ قَدِيرِينَ

۲۵

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ

۲۶

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ

۲۷

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ

۲۸

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

۲۹

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ

۳۰

قَالُوا يَٰوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِعِينَ

۳۱

عَسَىٰ رَبُّنَا أَن يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ

۳۲

كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ ۗ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

۳۳

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتِ التَّعِيمِ

۳۴
 ۴۹۹

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ

۳۵

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

۳۶

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ

۳۷

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ

۳۸

أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَلِغَةٌ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ

۳۹

سَلَامٌ أَيْهِمْ بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ

۴۰

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِن كَانُوا صَادِقِينَ

۴۱

يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ

۴۲

خَشِعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهَّقُهُمْ ذَلَّةٌ ^ط وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ

۴۴

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكْذِبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ ^ط سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

۴۵

وَأْمَلِي لَهُمْ إِنِّ كَيْدِي مَتِينٌ

۴۶

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ

۴۷

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ

۴۸

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ

۴۹

لَوْلَا أَن تَدَارَكُهُ نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۚ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ

۵۰

فَأَجْتَبَاهُ رَبُّهُ وَفَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

۵۱

وَإِن يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ

۵۲

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

که فرو افتد چشمه‌اشان فرو گیرد ایشان را خواری و بتحقیق که بودند خوانده می‌شدند به سجود و ایشان بودند تندرستان

پس وا گذار مرا و کسی که تکذیب کند این سخن را بزودی در نوردیم ایشان را از راهی که نمیدانند

و مهلت می‌دهیم ایشان را بدرستی که کید من محکم است

آیا می‌خواهی از ایشان مزدی پس ایشان از تاوان گرانبارند

آیا نزد ایشانست از غیب پس ایشان می‌نویسند

پس صبر کن حکم پروردگارت را و مباش چون رفیق ماهی هنگامی که ندا کرد و او پر خشم بود

اگر نه آن بود که دریافت او را نعمتی از پروردگارش انداخته می‌شد به بیابان و او بود ملامت شده

پس برگزیدش پروردگارش پس گردانید او را از شایستگان

و بدرستی که نزدیک بود آنان که کافر شدند هر آینه بزنند ترا به چشمه‌اشان چون شنیدند قرآن را و میگویند که او دیوانه است

و نیست او مگر پندی جهانیان را

۶۹. حاقه	الحَاقَّةُ: حتمی	مکی	۵۲ آیه	۳ صفحه
-----------------	------------------	-----	--------	--------

۱
 حزب
 ۲۲۷
 ۵۰۰ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَاقَّةُ

۲

مَا الْحَاقَّةُ

۳

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ

۴

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ

۵

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ

۶

وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ

۷

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَّةً أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ مُخْلِ خَاوِيَةٍ

۸

فَهَلْ تَرَى لَهُم مِّنْ بَاقِيَةٍ

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَتُ بِالْحَاطِئَةِ

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِيَةً

إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيهَا أُذُنٌ وَعَيْهٌ

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفَخَةٌ وَاحِدَةٌ

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ

وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَبِئْمِينِهِ ۖ فَيَقُولُ هَؤُومٌ أَفْرَعُوْا كِتَابِيَةَ

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ حِسَابِيَةَ

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَبِشِمَالِهِ ۖ فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُوتِ كِتَابِيَةَ

وَلَمْ أَدرِ مَا حِسَابِيَةَ

يَلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَةٌ

هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِيَةُ

خُدُوهُ فَعُلُوهُ

ثُمَّ الْجَحِيمِ صَلُّوهُ

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ

وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ

و آمد فرعون و کسانی که بودند پیش از آن و زیر و بر شده (قوم لوط) بگناهان

پس نافرمانی کردند رسول پروردگارشان را پس گرفت ایشان را گرفتنی افزون (در سختی)

بدرستی که ما چون طغیان کرد آب برداشتیم شما را در کشتی

تا بگردانیم آنرا برای شما پندی و فرا گیرد آنرا گوش فرا گیرنده

پس چون دمیده شد در صور دمیدنی یک مرتبه

و برداشته شود زمین و کوهها پس بهمزده شوند بهمزده شدنی یک مرتبه

پس در آنروز بوقوع آید واقعه

و شکافته شود آسمان پس آن در آنروز سست است

و فرشتگان در اطراف آنند و بردارند عرش پروردگارت را بالای سرشان در آنروز هشت فرشته

در آنروز عرضه کرده شوند پنهان نماند از شما (بر خدا) هیچ سری

پس اما کسی که داده شد نامه‌اش بدست راستش پس میگوید بگیرید بخوانید نامه مرا

پس او در عیشی است پسندیده

در بهشتی عالی

که میوه‌اش نزدیکست

بخورید و بیاشامید گوارا بسبب آنچه پیش فرستادید در روزهای گذشته

و اما آنکه داده شود نامه‌اش بدست چپش پس میگوید ای کاش داده نشده بودم نامه‌ام را

و ندانسته بودم چیست حسابم

ایکاش آن میبود حکم کننده

کفایت نکرد از من مالم

زایل شد از من اقتدارم

بگیرید او را پس بزنجیرش کشید

سپس در آتشش در آورید

سپس او را در زنجیری که حد ذرع آن هفتاد ذرعست در کشیدش

بدرستی که او بود ایمان نیاورد بخدای بزرگ

و رغبت نمیداشت بر طعام دادن فقیر

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ

پس نیست او را امروز اینجا خویشی

۳۶ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ

و نه خوراکی مگر از چرک و جراث

۳۷ لَا يَأْكُلُهُوَ إِلَّا الْخَطِئُونَ

نمی خورد آنرا مگر گناهکاران

۳۸ فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ

پس نه چنین است سوگند میخورم بانچه می بینید (از آثار قدرت)

۳۹ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ

و آنچه نمی بینید

۴۰ إِنَّهُ لَقَوْلِ رَسُولٍ كَرِيمٍ

بدرستی که آن قرآن هر آینه گفتار فرستاده بزرگواربست

۴۱ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُوْمِنُونَ

و نیست آن سخن شاعری اندکی ایمان میاورید

۴۲ وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذْكُرُونَ

و نه سخن غیب گونی اندکی پند میگیرید

۴۳ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

فرستاده شده از پروردگار جهانیان

۴۴ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ

و اگر (محمد ص) افتراء کند بر ما بعض سخنان را

۴۵ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ

هر آینه بگیریم از او بدست راست

۴۶ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ

سپس قطع نماییم از او رگ گردن را

۴۷ فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ

پس نباشد از شما هیچ احدی از او منع کننده

۴۸ وَإِنَّهُ لَتَذِكْرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ

و بدرستی که آن هر آینه پندیست پرهیزگاران را

۴۹ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ

و بدرستی که ما میدانیم که از شماست تکذیب کنندگان

۵۰ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكٰفِرِينَ

و بدرستی که آن حسرتست بر کافران

۵۱ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ

و بدرستی که آن حق و یقین است

۵۲ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

پس تسبیح کن بنام پروردگار خود که بزرگ است

۰۷۰ معارج

المَعَارِجُ: درجات

مکی

۴۴ آیه

۳ صفحه

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سؤال کرد سؤال کننده عذابی را که بوقوع آید

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ

برای کافران نیست او را دفع کننده

۲ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ وَدَاعٌ

از خدای صاحب معراجها

۳ مِّنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ وُحُمْسِينَ

عروج میکند ملائکه و روح بسوی او در روزی که باشد اندازه آن پنجاه هزار سال

أَلْفَ سَنَةٍ

۵ فَأَصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا

پس صبر کن صبر نیکو

۶ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ وَبَعِيدًا

بدرستی که ایشان می بینند آنرا دور

۷ وَتَرَنَهُ قَرِيبًا

و می بینیم آنرا نزدیک

۸ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ

روزی که باشد آسمان چون فلز گداخته

۹ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

و باشد کوهها چون پشم

۱۰ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا

و نپرسد خویشی از احوال خویشی

يُبْصِرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ
بِبَنِيهِ

۱۲ وَصَلِحِبَّتِهِ وَأَخِيهِ

و زنش را و برادرش را

۱۳ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُتَوِيهِ

و خویشانش را که پناه داده بودند آنرا (در دنیا)

۱۴ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ

و هر که در زمین است همه را پس برهاند خود را

۱۵ كَلَّا إِنَّهَا لَأَطْلَىٰ

نه چنین است بدرستی که آن زبانه ایست

۱۶ نَزَاعَةَ لِّلشَّوْىِ

کننده است پوست را

۱۷ تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ

میخواند آنرا که پشت کرده و رو گردانیده

۱۸ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ

و جمع کرد مال دنیا را پس حفظ کرد

۱۹ حزب ۲۲۸
إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا

بدرستی که انسان آفریده شده بسیار حریص

۲۰ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا

چون مس کند او را شری جزع کند

۲۱ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا

و چون مس کند او را خیری منع کند

۲۲ إِلَّا الْمُصَلِّينَ

مگر نمازگزاران

۲۳ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ

آنان که ایشان بر نمازشان مداومت کنند

۲۴ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ

و آنانکه در اموالشان حقی است معلوم

۲۵ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ

سؤال کننده و محروم را

۲۶ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ

و آنان که تصدیق می‌کنند روز جزا را

۲۷ وَالَّذِينَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ

و آنان که ایشان از عذاب پروردگارشان ترسانند

۲۸ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ

بدرستی که عذاب پروردگارشان ناایمن شده باشد

۲۹ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ

و آنان که ایشان فرج خود را حافظانند

۳۰ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ
مَلُومِينَ

جز بر جفت هاشان یا بر آنکه مالک شده دستهایشان پس
بدرستی که ایشان غیر ملامت شدگانند

۳۱ فَمَنْ أَتَّبَعِي وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ

پس کسی که جوید سوای این طریقه را پس آنگروه ایشانند
تعدی کنندگان

۳۲ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ

و آنان که ایشان امانت‌ها و عهدشان را رعایت کنند

۳۳ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ

و آنان که ایشان بگواهی خود قیام کنند

۳۴ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

و آنان که ایشان بر نماز خود محافظت کنند

۳۵ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّةٍ مُّكْرَمُونَ

آن گروه در بهشتها گرامی داشته شدگانند

۳۶ ۵۰۳
فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ

پس چیست آنان را که کافر شدند بجانب تو شتاب کنند

۳۷ عَنِ الِّيمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ

از راست و از چپ متفرقند

۳۸ أَيُظْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ

آیا طمع دارد هر مردی از ایشان که داخل شود در بهشت پر
نعمت

۳۹ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُونَ

نه چنین است بدرستی که آفریدیم آنها را از آنچه میدانند

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ

عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

۴۱

فَذَرَهُمْ يُخْضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ

۴۲

يَوْمَ يُخْرَجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ

۴۳

خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِقُهُمْ ذِلَّةٌ ذِلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ

۴۴

۷۱. نوح

مکی

۲۸ آیه

۲ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهَِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱

۵۰۴ر

قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

۲

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا

۳

يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

۴

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا

۵

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا

۶

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْبِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا

۷

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا

۸

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا

۹

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُوَ كَانَ غَفَّارًا

۱۰

پس نیست اینچنین سوگند میخورم بی‌وردگار مشرق‌ها و مغرب‌ها که ما هر آینه توانائیم

بر اینکه عوض آریم بهتر از ایشان و نیستیم ما پیشی گرفته شدگان

پس وا گذار ایشان را تا صحبت باطل کنند و بازی کنند تا ملاقات کنند روزشان را که وعده داده می‌شوند

روزی که بیرون آیند از قبرها شتابان گویا که ایشان بسوی علمی بر پا شده می‌شتابند

در حالی که فرو افتاده چشمه‌اشان بی‌وشد ایشان را خواری اینست آنروز که بودند وعده می‌شدند

بدرستی که ما فرستادیم نوح را بسوی قومش که بترسان قوم خود را پیش از آنکه بیاید ایشان را عذابی دردناک

گفت ای قوم بدرستی که من شما را بیم دهنده‌ام آشکارا

آنکه بپرستید خدا را و بترسید از او و اطاعت کنید مرا

میامرزد برای شما از گناهانتان و پس اندازد شما را تا مدتی معین بدرستی که مدت مقرر خدا چون آمد پس نمی‌افتد اگر باشید که بدانید

گفت پروردگارا بدرستی که من خواندم قوم خود را شب و روز

پس نیفزود ایشان را خواندن من مگر گریختن

و بدرستی که من هر گاه خواندم ایشان را تا در گذری از ایشان گذاشتند انگشته‌اشان را در گوشه‌اشان و بسر کشیدند جامه‌های خود را و اصرار ورزیدند در نافرمانی و سرکشی کردند سرکشی کردنی

پس بدرستی که من خواندم ایشان را باوازی بلند

پس بدرستی که آشکارا گفتم ایشان را و پنهان گفتم ایشان را پنهان گفتمی

پس گفتم آموزش خواهید از پروردگارتان بدرستی که او هست آمرزنده

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا

میفرستد از آسمان بر شما باران پی در پی

وَيُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَيْنَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّتٍ وَيَجْعَلْ
لَكُمْ أَنْهَرًا

و مدد میکند بر شما به مالها و پسران و قرار میدهد برای
شما بهشتها و میگرداند برای شما نهرها

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا

چيست شما را که نمی‌ترسید از عظمت خدا

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا

و بتحقیق آفرید شما را مختلف

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا

آیا نمی‌بینید چگونه آفرید خدا هفت آسمان را طبقه طبقه

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا

و گردانید ماه را در آنها روشنائی و گردانید خورشید را
چراغی فروزان

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا

و خدا رویانید شما را از زمین رویانیدنی

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا

پس بر میگرداند شما را در آن و بیرون میاورد شما را
بیرون آوردنی

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا

و خدا گردانید برای شما زمین را گسترده

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا

تا بروید در آن از راههائی گشوده

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ
وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا

گفت نوح پروردگارا بدرستی که ایشان نافرمانی کردند مرا
و پیروی کردند آنرا که نیفزود مال و فرزندش مگر زیانکاری

وَمَكْرُوا مَكْرًا كُبَرًا

و مکر کردند مکر کردنی بزرگ

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ ءَالِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا
يَعُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا

و گفتند وا مگذارید الهان خود را و وا مگذارید ود و سواعا
و یغوث و یعوق و نسر را

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا

و بتحقیق گمراه کردند بسیاری را و نیفزا ستمکاران را مگر
گمراهی

مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِّنْ
دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا

از جهت گناهانشان غرق شدند پس داخل شدند در آتش
پس نیافتند برای خود از غیر خدا یاورانی

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا

و گفت نوح پروردگارا وامگذار بر زمین از کافران کسی را

إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا

بدرستی که تو اگر وا گذاری ایشان را گمراه کنند بندگان
ترا و نزایند مگر فجور کننده ناسپاس را

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا

پروردگارا ببامرز مرا و والدینم را و کسی را که داخل شد
در خانه من با ایمان و مر مؤمنین را و مؤمنات را و افزون
مکن ستمکاران را مگر هلاکت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا
قُرْءَانًا عَجَبًا

بگو وحی شده بمن که شنیدند قرآن را گروهی از جن پس
گفتند بدرستی که ما شنیدیم قرآنی بس شگفت

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۗ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا

راه مینماید بسوی راستی پس گرویدیم بان و شرک
نمی‌آوریم بپروردگار خود احدی را

وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا

و بدرستی که بلند است عظمت پروردگار ما نگرفت زنی را و
نه فرزندی را

وَأَنَّهُ كَانَ يَفْقُولُ سَفِيهًا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا

و بدرستی که میگوید کم خرد ما بر خدا سخن دور از حق

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

و بدرستی که ما گمان کردیم که نگویند هرگز انس و جن بر
خدا دروغ را

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ
فَزَادُوهُمْ رَهَقًا

و بدرستی که بودند مردانی از انس پناه میبردند بمردانی
از جن پس افزود ایشان را طغیان

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا

و آنکه ایشان گمان کردند همچنانکه گمان کردید آنکه هرگز
بر نیانگیزد خدا احدی را

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا

و بدرستی که ما فصد آسمان نمودیم پس یافتیم آنرا پر
شده از نگهبانان سخت و تیرهای شهاب

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِّلسَّمْعِ ۖ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ
لَهُ شُهَابًا رَّصَدًا

و آنکه بودیم ما می‌نشستیم از آن در نشیمنها برای گوش
دادن پس کسی که استماع کند اکنون مییابد برایش تیر
شهاب راهدار

وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ
رَشَدًا

و بدرستی که ما نمیدانیم آیا شری خواسته شده به آنکه در
زمین است یا خواسته بود بایشان پروردگارشان خیری

وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ ۖ كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا

و آنکه بعضی از ما شایستگانند و بعضی از ما ورای آن
هستیم طریقه‌های مختلف

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نُّعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ ۗ هَرَبًا

و آنکه ما دانستیم که هرگز عاجز نتوانیم ساخت خدا را در
زمین و هرگز عاجز نگردانیم او را از راه گریختن

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ ءَامَنَّا بِهِ ۗ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ ۗ فَلَا
يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا

و آنکه چون شنیدیم هدایت را گرویدیم بان پس کسی که
ایمان آرد بپروردگارش پس ترسد از نقصان و نه از طغیان

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا

۱۵ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا

۱۶ وَالْوَالِدَاتُ يُرْجَوْنَ لِحَبْلِ الرَّحَمَةِ أَهْلًا لَّيْسَ لَهُنَّ كُفْرَةٌ إِذَا فَعَلْنَ مَا وَجَدْنَ عَلَيْكُمُ الْوَعْدَ لَئِنَّ أَكْثَرَهُنَّ كَاذِبَاتٌ

۱۷ لِيُفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا

۱۸ وَإِنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا

۱۹ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا

۲۰ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا

۲۱ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا

۲۲ قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا

۲۳ إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا

۲۴ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْئَلُونَ مَنْ أضعفُ ناصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا

۲۵ قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا

۲۶ عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا

۲۷ إِلَّا مَنْ أَرْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا

۲۸ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولًا رِسَالَتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

و آنکه بعضی از ما منقادانیم و بعضی از ما تعدی کنندگان پس کسی که انقیاد ورزید پس آنها جویا شدند راه نجات را

و اما تعدی کنندگان پس باشند از برای جهنم هیزم

و اینکه اگر مستقیم شده بودند بر راه (اسلام) هر آینه میدادیم ایشان را آبی بسیار

تا بیازمائیم ایشان را در آن و کسی که روی گرداند از ذکر پروردگارش در آورد او را عذابی سخت

و اینکه مساجد برای خداست پس مخوانید با خدا احدی را

و اینکه چون برخاست بنده خدا (محمد ص) که بخواند او را نزدیک بود که شوند برای (استماع و دیدن نماز) او بر سر هم ریخته

بگو جز این نیست که میخوانم پروردگار خود را و شریک نمیگردانم باو احدی را

بگو بدرستی که من مالک نمی‌باشم برای شما ضرری و نه نفعی را

بگو بدرستی که هرگز پناه ندهد مرا از خدا احدی و هرگز نمی‌یابم از غیر او پناهی

مگر رسانیدن از خدا و پیامهایش و هر که نافرمانی کند خدا و رسولش را پس بدرستی که او را آتش دوزخست جاودانیان در آن همیشه

تا چون ببیند آنچه وعده داده می‌شدند پس بزودی میدانند که کیست ناتوانتر از راه مددکاری و کمتر در شمار

بگو نمی دانم آیا نزدیکست آنچه وعده داده می‌شدید یا میگرداند او را پروردگار من دور

دانای نهانست پس مطلع نمی‌سازد بر غیبش احدی را

مگر آنرا که پسندید از رسولی بدرستی که او در میاورد از پیش روی او و از پشت سر او نگهبانی

تا بداند که بحقیقت رسانیدند پیامهای پروردگارشان را و فرا گرفت آنچه نزد ایشانست و شمرده هر چیزی را به تعداد

۱
۵۰۸ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَأْتِيهَا الْمُزَّمِّلُ

ای گلیم بر خود پیچیده

۲

قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا

برخیز شب را مگر اندکی

۳

نِصْفَهُ ۚ أَوْ أَنْقِصْ مِنْهُ قَلِيلًا

نصفش را یا کم کن از آن اندکی

۴

أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا

یا زیاد کن بر آن و بتانی خوان قرآن را بتانی خواندنی

۵

إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا

بدرستی که ما بزودی نازل سازیم بر تو سخنی سنگین

۶

إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأًا وَأَقْوَمُ قِيلًا

بدرستی که برخاستن شب آن سختتر است در دشواری و درست تر است در گفتار

۷

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا

بدرستی که در روز آمد و شدی است دراز

۸

وَأَذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا

و یاد کن نام پروردگارت را و منقطع شو بسوی او منقطع شدنی

۹

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا

پروردگار مشرق و مغرب نیست معبودی جز او پس بگیر او را وکیل

۱۰

وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَأَهْبِرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا

و صبر کن بر آنچه میگویند و جدائی گزین از آنها جدائی نیکو

۱۱

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا

و وا گذار مرا با تکذیب کنندگان صاحبان نعمت و مهلت ده ایشان را اندکی

۱۲

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا

بدرستی که نزد ما بندهای گران و آتش سوزانست

۱۳

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا

و طعامی که گلوگیر است و عذابی دردناک

۱۴

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا

روزی که بلرزد زمین و کوهها و شوند کوهها تلهای ریگ پراکنده

۱۵

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا

بدرستی که فرستادیم بسوی شما رسولی گواه بر شما همچنانکه فرستادیم بسوی فرعون رسولی را

۱۶

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا

پس نافرمانی کرد فرعون آنرسول را پس گرفتیم او را گرفتنی سخت

۱۷

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا

پس چگونه می‌پرهیزید اگر کافر شدید روزی که میگرداند کودکان را پیران

۱۸

السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ ۚ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا

آسمان شکافته شود در آنروز باشد وعده خدا کرده شده

۱۹

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

بدرستی که این پندیست پس هر که خواهد بگیرد بسوی پروردگارش راهی را

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ ۚ وَثُلُثَهُ ۖ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ ۗ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ عَلِمَ أَن لَّنْ نَّحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۖ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ۚ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرْضَىٰ وَءَاخِرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ ۚ وَءَاخِرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۚ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۷۳:
مزل
۲۵
/۲۵
حزب
۲۳۵
۵۰۹ر

۷۴. مدثر

الْمُدَّثِّرُ: جامهٔ خواب به‌خود پیچیده

مکی

۵۶ آیه

۳ صفحه

ای جامه بر خود پیچیده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ

۱
۵۱۰ر

برخیز پس بیم ده

۲
فُمْ فَأَنْذِرْ

و پروردگارت را پس ببزرگی یاد کن

۳
وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ

و جامهات را پاک کن

۴
وَتِيَابِكَ فَطَهِّرْ

و از پلید دوری گزین

۵
وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ

و اعطاء مکن که عوض بیشتر خواهی

۶
وَلَا تَمَنَّ تَمَنَّاكَ كَثِيرٌ

و برای پروردگارت صبر کن

۷
وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ

پس چون دمیده شود در صور

۸
فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ

پس اینست آتروز روزی دشوار

۹
فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ

بر کافران غیر آسان

۱۰
عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ

وا گذار مرا و آنرا که آفریدم تنها

۱۱
ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا

و گردانیدم برای او مالی فراوان

۱۲
وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَّمْدُودًا

و پسران حاضر

۱۳
وَبَنِينَ شُهُودًا

و سامان دادم برای او سامانی دادنی

۱۴
وَمَهْدَتُّ لَهُو تَمَهِيدًا

پس طمع دارد که زیاد کنم

۱۵
ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ

نه چنین است بدرستی که او باشد آیت‌های ما را منکر

۱۶
كَلَّا إِنَّهُوَ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا

بزودی میگیریمش در بلندی

۱۷
سَأَرْهُقُهُ صُعُودًا

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ

بدرستی که او فکر کرد و قرار داد

۱۹ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ

پس کشته باد چگونه قرار داد

۲۰ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ

باز گویم کشته باد چگونه قرار داد

۲۱ ثُمَّ نَظَرَ

پس نظر کرد

۲۲ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ

پس رو در هم کشید و ترش شد

۲۳ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ

پس پشت کرد و سرکشی نمود

۲۴ فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ

پس گفت نیست این مگر سحری که آموخته میشود

۲۵ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ

نیست این مگر سخن انسان

۲۶ سَأُصَلِّيهِ سَقَرَ

بزودی داخل سازمش در دوزخ

۲۷ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ

و چه دانی که چیست دوزخ

۲۸ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ

نه باقی میدارد و نه وا میگذارد

۲۹ لَوَاحٍةٌ لِلْبَشَرِ

سیاه کننده است پوست را

۳۰ عَلَيهَا تِسْعَةَ عَشَرَ

بر آنست نوزده (فرشته)

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ

إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

وَيَزِدَادَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ

مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ

وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا

ذِكْرٌ لِّلْبَشَرِ

۳۲ كَلَّا وَالْقَمَرَ

نه چنین است سوگند بماه

۳۳ وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ

و بشب چون پشت کند

۳۴ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ

و به صبح چون روشن شود

۳۵ إِنَّهَا لِأَحَدَى الْكُبْرِ

بدرستی که آن (سقر) یکی از (بلاهای) بزرگست

۳۶ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ

بیم دهنده انسان را

۳۷ لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ

آنرا که خواهد از شما که (در کار خیر) پیش رود یا باز ایستد

۳۸ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ

هر نفسی بانچه کسب کرده در گرو است

۳۹ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ

مگر اصحاب دست راست

۴۰ فِي جَنَّتٍ يَتَسَاءَلُونَ

در بهشتها از همدیگر میپرسند

۴۱ عَنِ الْمُجْرِمِينَ

از گناهکاران

۴۲ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ

چه چیز در آورد شما را در دوزخ

۴۳ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمَصْلِينَ

گویند نبودیم از نمازگزاران

۴۴ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ

و نبودیم که اطعام کنیم درمانده را

۴۵ وَكُنَّا نَحْوُ مَعَ الْخَائِضِينَ

و بودیم که صحبت بیهوده داشتیم با بیهودگان

۴۶ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ

و بودیم که تکذیب میکردیم روز جزا را

۴۷ حَتَّىٰ أَتَيْنَا الْيَقِينَ

تا آمد ما را یقین

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّلْفِيعِينَ

پس سود نبخشد ایشان را درخواست شفاعت کنندگان

۴۹ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ

پس چیست آنها را که از پند گرفتن روی گردانند

۵۰ كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ

گویا ایشان خرازی هستند رمنده

۵۱ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ

که گریخته باشد از شیر

۵۲ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا مَّنشَرَةً

بلکه می‌خواهد هر مردی از ایشان که داده شود نامه‌های گشاده

۵۳ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ

نه چنین است بلکه نمی‌ترسند از آخرت

۵۴ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكِّرَةٌ

نه چنین است بدرستی که آن پندبیت

۵۵ فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ

پس آنکه خواهد پند گیرید از آن

۵۶ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ

و پند نمی‌گیرند جز آنکه خواهد خدا اوست اهل تقوی و اهل مغفرت

الْمَغْفِرَةِ

۷۵. قیامت

الْقِيَامَةِ: قیامت

مکی

۴۰ آیه

۲ صفحه

۱

حزب

۲۳۱

۵۱۲٫۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نه چنانست که منکرین می‌گویند سوگند میخورم بروز قیامت

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ

و سوگند می‌خورم بنفس ملامت کننده

۲ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ

۳

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُجْمَعَ عِظَامُهُ

آیا می‌پندارد انسان که جمع نخواهیم کرد استخوانهایش را

۴ بَلَىٰ قَدِيرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِيَ بَنَانَهُ

آری توانائیم بر آنکه راست کنیم سر انگشتهایش را

۵ بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ

بلکه می‌خواهد انسان که کار بد کند در پیش آمدش

۶ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ

میپرسد که کی باشد روز قیامت

۷ فَإِذَا بَرَقَ الْبَصَرُ

چون خیره شود چشم

۸ وَخَسَفَ الْقَمَرُ

و تیره گردد ماه

۹ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

و جمع شود آفتاب و ماه

۱۰ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ

میگوید انسان در آنروز کجاست گریزگاه

۱۱ كَلَّا لَا وَزَرَ

نه چنین است نیست پناهی

۱۲ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ

بسوی پروردگار تست در آنروز قرارگاه

۱۳ يُنَبِّئُ الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ

خبر داده شود انسان در آنروز بانچه پیش فرستاده و پس انداخته

۱۴ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِٖٓ بَصِيرَةٌ

بلکه انسان بر خودش بیناست

۱۵ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ

و اگر چه القا کند عذرهايش را

۱۶ لَا تُحْرِكُ بِهِٓ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِٓ

حرکت مده بآن زبانت را تا شتاب کنی در آن

۱۷ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ

بدرستی که بر ماست فراهم آوردن آن و خواندنش

۱۸ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ

پس چون خواندیمش پس پیرو شو خواندن آنرا

۱۹ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ

پس بدرستی که بر ماست بیان کردن آن

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ

نه چنین است بلکه دوست میدارید (دنیای) شتابنده را

وَتَذُرُونَ الْآخِرَةَ

و وا میگذارید آخرت را

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ

رویهائی در آتروز بر افروخته است

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ

بسوی پروردگارش نگرنده است

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ

و رویهائی در آتروز تیره است

تَظُنُّنَّ أَنَّ يَفْعَلَنَّ بِهَا فَاقِرَةٌ

می‌پندارد که رسانیده میشود بان آسیبی

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ

نه چنین است چون برسد (جان) به چنبره‌های گردن

وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ

و گفته شود کیست شفا دهنده

وَوَظَنَ أَنَّهُ الْفِرَاقُ

و گمان کند که آن جدائی است

وَأَلْتَقَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ

و پیچیده شود ساق به ساق

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ

بسوی پروردگار تست در آتروز راندن

فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّىٰ

پس نه تصدیق (تو) نمود و نه نماز گذارد

وَلَكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

و لیکن تکذیب کرد و روی گردانید

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ ۖ يَتَمَطَّىٰ

پس رفت بسوی اهل خانه خود و می‌خرامید

أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ

سزاوار است ترا پس سزاوار است

ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ

سپس سزاوار است ترا پس سزاوار است

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى

آیا گمان میکند انسان که وا گذارده شود مهمل و بی‌حساب

أَلَمْ يَكْ نُطْفَةً مِّن مَّنِيٍّ يُمْنَىٰ

آیا نبود نطفه از منی که ریخته شود

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ

پس بود خون بسته پس آفرید پس راست کرد

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

پس گردانید از آن دو جفت مذکر و مؤنث

أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ

آیا نیست آن (خدا) توانا بر اینکه زنده گرداند مردگان را

۷۶. انسان

الإنسان: انسان

مدنی

۳۱ آیه

۳ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱ هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا

آیا گذشت بر انسان زمانی از روزگار که نبود چیزی مذکور

۲ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِن نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

بدرستی که ما آفریدیم انسان را از نطفه مخلوط با هم که بیازمائیم او را پس گردانیدیمش شنوای بینا

۳ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا

بدرستی که ما هدایت کردیم او را براه راست یا شکرگزار است و یا ناسپاس است

۴ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا

بدرستی که ما آماده کردیم برای کافران زنجیرها و غل‌ها و آتش سوزان

۵ إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِّنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا

بدرستی که نیکان می‌آشامند از جامی که باشد امتزاج آن با کافور بهشت

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا

يُوفُونَ بِالَّذَرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا

وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا

إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطِيرًا

فَوَقَلَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا

وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا

مُتَّكِعِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرْآئِكِ لَا يَرُونَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذَلَّلَتْ فَطُوفُهَا تَذْلِيلًا

وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِثَانِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا

قَوَارِيرًا مِّن فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنشُورًا

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلَكًا كَبِيرًا

عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوْا أَسَاوِرَ مِّن فِضَّةٍ وَسَقَلَهُمُ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا

إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُم مَّشْكُورًا

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْءَانَ تَنْزِيلًا

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ ءَاثِمًا أَوْ كَفُورًا

وَأذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

چشمه که میاشامند از آن بندگان خدا جاری میکنند آنرا جاری کردنی

وفا میکنند به نذر و می‌ترسند از روزی که هست آسیب آن آشکار و پخش

و اطعام میکنند طعام را در راه دوستی او به فقیر و یتیم و اسیر

جز این نیست که اطعام می‌کنیم شما را برای رضای خدا نمی‌خواهیم از شما پاداشی و نه شکری

بدرستی که ما می‌ترسیم از پروردگار ما در روزی که رویها ترش باشد در کمال سختی

پس نگاهداشت ایشان را خدا از آسیب آن روز و پیش آورد ایشان را تازگی و شادمانی

و پاداش داد ایشان را بانچه صبر کردند بهشت و حریر

تکیه زدگان در آن بر سریرها نه بینند در آن آفتابی و نه سرمائی

و نزدیکست برایشان سایه‌های آن و رام شده خوشه‌های آن رام کردنی

و بگردش در آورده میشود بر ایشان ظرفهائی از نقره و قدحهای که باشند آبگینه‌ها

آبگینه‌ها از نقره اندازه گرفته‌اند آنها را اندازه گرفتنی

و آشامانیده شوند در آن جامی را که باشد آمیخته بزنجبیل

چشمه روان در آن نامبرده می‌شود سلسبیل

و گردش میکند بر ایشان کودکانی نوپا جاویدان چون بینی ایشان را پنداری ایشان را مرواریدهای از رشته ریخته

و چون بینی آنجا بینی تازه نعمت و پادشاهی بزرگ

بالا پوششان جامه‌های دیبای نازک سبز و استبرقی و پیراسته شده‌اند بدستوانهائی از نقره و آشامانید ایشان را پروردگارشان شربتنی پاکیزه

بدرستی که این باشد برای شما پاداشی و باشد کوشش شما ستوده

بدرستی که ما فرو فرستادیم بر تو قرآن را فرو فرستادنی

پس صبر کن به حکم پروردگارت و اطاعت مکن از ایشان گنهکاری را یا ناسپاسی را

و یاد کن نام پروردگارت را بامداد و شبانگاه

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا

و بهری از شب پس سجده کن او را و تسبیح کن او را شبی دراز (در طول شب)

بدرستی که آنگروه دوست میدارند دنیای شتابنده را و وا میگذارند در پس پشتشان روزی گران را

۲۷ إِنَّ هَؤُلَاءِ يُجِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذُرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا

ما آفریدیم ایشان را و محکم گردانیدیم پیوند مفصلهای ایشان را و چون خواهیم بدل نمایم مانندشان را بدل آوردنی

۲۸ تَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا

بدرستی که این پندبست پس کسی که خواست گرفت بسوی پروردگارش راهی

۲۹ إِنَّ هَذِهِ تَذِكْرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

و نمی‌خواهید مگر که خواهد خدا بدرستی که خدا باشد دانای درستکردار

۳۰ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

داخل می‌سازد آنرا که خواهد در رحمتش و ستمگران آماده کرد ایشان را عذابی دردناک

۳۱ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

۷۷. مرسلات	المُرْسَلَات: فرستادگان	مکی	۵۰ آیه	۲ صفحه
------------	-------------------------	-----	--------	--------

سوگند بفرستاده شده‌ها از پی هم

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا

و تند رونده‌ها تند رفتنی

۲ فَأَلْعِصْفَتِ عَصْفًا

و پراکنده سازنده‌ها پراکنده ساختنی

۳ وَالنَّشِرَاتِ نَشْرًا

و جدا کننده‌ها جدا کردنی

۴ فَأَلْفَرَقَاتِ فَرَقًا

و القاء کننده ذکر را

۵ فَأَلْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا

عذری یا بیمی

۶ عُدْرًا أَوْ نُذْرًا

که آنچه وعده کرده می‌شوید واقع شدنیست

۷ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ

پس آنگاه که ستاره‌ها محو شوند

۸ فَإِذَا التُّجُومُ طُمِسَتْ

و آنگاه که آسمان شکافته شود

۹ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ

و آنگاه که کوه‌ها بر کنده شوند

۱۰ وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ

و آنگاه که رسولان وقت داده شوند

۱۱ وَإِذَا الرُّسُلُ أُقْتَتَتْ

برای کدام روز باز پس داشته شده

۱۲ لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ

برای روز تمیز

۱۳ لِيَوْمِ الْفَصْلِ

و چه دانی که چیست روز تمیز

۱۴ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ

وای در آنروز تکذیب کنندگان را

۱۵ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

آیا هلاک نکردیم پیشینیان را

۱۶ أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ

پس از پی ایشان خواهیم برد بازپسان را

۱۷ ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ

همچنین می‌کنیم با گنهکاران

۱۸ كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ

وای در چنین روزی تکذیب کنندگان را

۱۹ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ

آیا نیافریدیم شما را از آبی بیقدر

۲۱ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ

پس قرار دادیم آنرا در آرامگاهی محکم

۲۲ إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ

تا مقداری معین

۲۳ فَقَدَرْنَا فَنِعَمَ الْقَدِرُونَ

پس توانستیم پس چه خوب توانائیم

۲۴ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

وای در چنین روزی تکذیب کنندگان را

۲۵ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا

آیا قرار ندادیم زمین را در برگیرنده کافی

۲۶ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا

زندگان و مردگان را

۲۷ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوْسِيَٰ شَيْخَتٍ وَأَسْقَيْنَاكُم مَّاءً فُرَاتًا

و قرار دادیم در آن کوه‌های استوار بلند را و سیراب کردیم شما را از آب شیرین

۲۸ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

وای در چنین روزی تکذیب کنندگان را

۲۹ أَنْظِلُّوْا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِء تَكْذِبُونَ

بروید بسوی آنچه بودید آنرا تکذیب میکردید

۳۰ أَنْظِلُّوْا إِلَىٰ ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شَعْبٍ

بروید بسوی سایه صاحب سه شاخ

۳۱ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهِبِ

نه خنک گرداند و نه کفایت کند از گرمی آتش

۳۲ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ

بدرستی که آن میاندازد شراره چون کوشک

۳۳ كَأَنَّهُ جِمَلَتٌ صُفْرٌ

گویا که آن شتران زرد است

۳۴ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

وای در چنین روزی تکذیب کنندگان را

۳۵ هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ

این روزیست که (کفار) سخن نگویند

۳۶ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ

و رخصت داده نشود ایشان را که عذر آورند

۳۷ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

وای در چنین روزی تکذیب کنندگان را

۳۸ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوْلِيْنَ

این است روز جدا کردن جمع ساختیم شما را و پیشینیان را

۳۹ فَإِن كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونَ

پس اگر باشد شما را چاره پس چاره کنید

۴۰ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

وای در چنین روزی تکذیب کنندگان را

۴۱ إِنَّ الْمَتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ

بدرستی که پرهیزگاران در سایه‌ها و چشمه سارهایند

۴۲ وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ

و میوه‌ها از آنچه بخوانند

۴۳ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

بخورید و بیاشامید گوارا بسبب آنچه بودید که میکردید

۴۴ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

بدرستی که ما همچنین پاداش میدهیم نیکوکاران را

۴۵ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

وای در چنین روزی تکذیب کنندگان را

۴۶ كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُّجْرِمُونَ

بخورید و کامرانی کنید اندکی بدرستی که شما گناهکارید

۴۷ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

وای در چنین روزی تکذیب کنندگان را

۴۸ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ

و چون گفته شود ایشان را که برکوع روید برکوع نروند

۴۹ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

وای در چنین روزی تکذیب کنندگان را

۵۰ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

پس بکدام سخن بعد از آن ایمان میاورند

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	از چه میپرستد
جزء ۳۰، جزء ۲۳۳ ۵۱۸ ر	عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ	
۲	عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ	از خیر بزرگ
۳	الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ	آنکه ایشان در آن اختلاف کنند
۴	كَلَّا سَيَعْلَمُونَ	نه چنین است بزودی میدانند
۵	ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ	پس نه چنین است بزودی میدانند
۶	أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا	آیا نگردانیدیم زمین را بستر
۷	وَالْحِبَالِ أَوْتَادًا	و کوهها را میخها
۸	وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا	و آفریدیم شما را جفت جفت
۹	وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا	و گردانیدیم خواب شما را آسایش
۱۰	وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا	و گردانیدیم شب را پوشش
۱۱	وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا	و گردانیدیم روز را وقت طلب معیشت
۱۲	وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا	و بنا کردیم بالای شما هفت طبقه استوار
۱۳	وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا	و قرار دادیم چراغی تابان
۱۴	وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَمَّاجًا	و فرو فرستادیم از فشارنده‌ها آبی ریزان
۱۵	لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا	تا بیرون آریم بآن دانه و رستنی
۱۶	وَجَنَّتِ الْفَاةَا	و بوستانهائی بهم پیچیده درختانش
۱۷	إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ كَانَ مِيقَاتًا	بدرستی که روز تمیز باشد وعده گاه
۱۸	يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا	روزی که دمیده شود در صور پس بیائید فوج فوج
۱۹	وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا	و گشوده شود آسمان پس گردد درها
۲۰	وَسُورَتِ الْجِبَالِ فَكَانَتْ سَرَابًا	و روان گردانیده شود کوهها پس گردد سراب
۲۱	إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا	بدرستی که دوزخ باشد کمینگاه
۲۲	لِللَّاطِفِينَ مَعَابًا	مر طاغیان را بازگشت
۲۳	لَيْثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا	درنگ نمایندگان در آن روزگاریها
۲۴	لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا	نمی‌چشند در آن خنکی و نه شرابی
۲۵	إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا	جز آب جوشان و چرک جراحتهای
۲۶	جَزَاءً وَفَاقًا	پاداش موافق
۲۷	إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا	بدرستی که ایشان بودند که امید نداشتند حسابی را
۲۸	وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا	و تکذیب کردند آیت‌های ما را تکذیب کردنی
۲۹	وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا	و هر چیزی را شمردیم در لوح
۳۰	فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا	پس بچشید پس هرگز نیفزائیم شما را مگر عذاب

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا

بدرستی که پرهیزگاران را کامیابی است

۳۲ حَدَائِقٍ وَأَعْنَابًا

باغها و انگورها

۳۳ وَكَوَاعِبِ أَتْرَابًا

و دختران نار پستان همسن

۳۴ وَكَأَسَا دِهَاقًا

و جامهای پر شراب

۳۵ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا

نشنوند در آن لغوی و نه تکذیب کردنی

۳۶ جَزَاءَ مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا

پاداشی از پروردگار تو بخششی کافی

۳۷ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میان آنهاست بخشاینده

است مالک نباشند از او خطاب کردن را

۳۸ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا

روزی که بایستند روح و فرشتگان صف زده سخن نگویند مگر آنکه دستور دهد او را خدای بخشاینده و گوید صوابی

۳۹ ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَن شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِۦ مَعَابًا

آنست روز حق پس کسی که خواست گرفت بسوی پروردگارش بازگشتی

۴۰ إِنَّا أَنْزَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلِيَّتَنِي كُنْتُ تُرَابًا

بدرستی که ما بیم کردیم شما را از عذابی نزدیک روزی که مینگرد مرد آنچه پیش فرستاده دو دستش و میگوید کافر ایکاش بودم خاک

۷۹. نازعات

النَّازِعَاتُ: به قدرت کِشندگان

مکی

۴۶ آیه

۲ صفحه

۱ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قسم به کشندگان از روی قوت

وَالنَّزِیْعَاتِ غَرَقًا

۵۲۰ ر

۲ وَالنَّشِیْطَاتِ نَشْطًا

و بفرشتگان نشاط آورنده ارواح

۳ وَالسَّیِّحَاتِ سَبْحًا

و فرشتگان شنا کننده

۴ فَالسَّیِّقَاتِ سَبَقًا

پس قسم به پیشی گیرندگان پیشی گرفتنی

۵ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا

پس به تدبیر کنندگان کار

۶ یَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ

روزی که بلرزد زمین لرزیدنی

۷ تَتَّبِعُهَا الرّٰدِفَةُ

از پی در آید آنرا از پی آینده

۸ قُلُوبٌ یَّوْمَئِذٍ وَّاجِفَةٌ

دلها در آنروز ترسان باشند

۹ أَبْصَرُهَا خَشِیْعَةٌ

چشمهاشان فرو رفته

۱۰ یَقُولُونَ أٰءِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِی الْحَافِرَةِ

میگویند آیا ما ردشدگانیم بحالت اول

۱۱ اٰءِذَا كُنَّا عِظَمًا تُخْرَجَةٌ

آیا وقتی که شدیم استخوانهای پوسیده

۱۲ قَالُوا تِلْكَ اِذَا كَرِهَتْ خَاسِرَةٌ

گویند اینست آنگاه بازگشتنی زیانبار

۱۳ فَاِنَّمَا هِیَ زَجْرَةٌ وَّاحِدَةٌ

پس جز این نیست که آن فریادیست واحد

۱۴ فَاِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ

پس آنگاه ایشانند بر روی زمین

۱۵ هَلْ اٰتٰنَكَ حَدِیْثٌ مُّوسٰی

آیا آمد ترا حکایت موسی

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

که ندا کرد او را پروردگارش در وادی پاکیزه که آن طوی است

۱۷ أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى

برو بسوی فرعون که او طغیان کرده

۱۸ فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَٰهٌ إِلَّا أَن تَزْكَىٰ

پس بگو آیا هست ترا میل باینکه پاک شوی

۱۹ وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ

و هدایت کنم ترا بسوی پروردگارت پس بترسی

۲۰ فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ

پس نمود او را آیت بزرگ

۲۱ فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ

پس تکذیب کرد و نافرمانی کرد

۲۲ ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ

پس پشت گردانیده بشتافت

۲۳ فَحَشَرَ فَنَادَىٰ

پس جمعیتی کرد پس ندا در داد

۲۴ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ

پس گفت من پروردگار بزرگ شمایم

۲۵ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْأَخِرَةِ وَالْأُولَىٰ

پس گرفت او را خدا بعقوبت آخرت و دنیا

۲۶ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ

بدرستی که در آن هر آینه عبرتست آنرا که بترسد

۲۷ ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاءُ بَنَاهَا

آیا شما سخت ترید در خلقت یا آسمان که بناکرد آنرا

۲۸ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا

بلند گردانید سقفش را پس راست کرد آنرا

۲۹ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا

و تاریک گردانید شبش را و ظاهر ساخت روزش

۳۰ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا

و زمین را بعد از آن گسترانید

۳۱ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا

بیرون آورد از آن آبش را و چراگاهش را

۳۲ وَالْحِبَالَ أَرْسَلَهَا

و کوهها را استوار گردانید

۳۳ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنعَمِكُمْ

مایه تعیش برای شما و چهارپایان شما

۳۴ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَىٰ

پس چون آید بلای مستولی بزرگ

۳۵ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ مَا سَعَىٰ

روزی که یاد آورد انسان آنچه سعی کرد

۳۶ وَبُرِّرَّتِ الْجَحِيمُ لِمَن يَرَىٰ

و ظاهر گردد دوزخ برای کسی که ببیند

۳۷ فَأَمَّا مَن طَغَىٰ

پس اما آنکه زیاده روی کرد

۳۸ وَعَاثَرِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

و برگزید زندگانی دنیا را

۳۹ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ

پس بدرستی که دوزخ بود جایگاه او

۴۰ وَأَمَّا مَن خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ ۖ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ

و اما آنکه بترسد از مقام پروردگارش و باز دارد نفس خود را از خواهش

۴۱ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ

پس بدرستی که بهشت باشد جایگاهش

۴۲ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَلُهَا

میپرسند ترا از قیامت که کی باشد قرارگاهش

۴۳ فِيمَ أَنْتَ مِن ذِكْرِنَهَا

در چیستی تو از یاد کردن آن

۴۴ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا

بسوی پروردگار تست انتهای آن

۴۵ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَّن يَخْشَاهَا

جز این نیست که تو بیم کننده آنرا که بترسد از آن

۴۶ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا

گویا که ایشان روزی که ببینند آنرا درنگ نکرده‌اند مگر شبانگاهی یا چاشتگاهی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
عَبَسَ وَتَوَلَّى

روی ترش کرد و اعراض نمود

۲ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى

که آمد او را کور

۳ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّى

و چه چیز دانا کرد ترا باشد که او پاک شود

۴ أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى

یا پند گیرد پس سود دهد او را پند

۵ أَمَّا مَنْ أَسْتَعْتَى

اما کسی که توانگر شد

۶ فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى

پس تو او را متوجه می‌شوی

۷ وَمَا عَلَيْكَ إِلَّا يَزَّكَّى

و نیست (گناهی) بر تو اگر پاک نشود

۸ وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى

و اما کسی که آمد ترا که میکوشید

۹ وَهُوَ يَخْتَى

و او میترسید

۱۰ فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى

پس تو از او فارغ می‌باشی

۱۱ كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ

نه چنین است بدرستی که آن پند نیست

۱۲ فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ

پس آنکه خواهد پند گیرد

۱۳ فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ

در صحیفه‌های گرامی

۱۴ مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ

برافراشته پاکیزه

۱۵ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ

بدستهای کاتبان

۱۶ كِرَامٍ بَرَرَةٍ

شریفان نیکوکاران

۱۷ قَتِيلِ الْإِنْسَانِ مَا أَكْفَرَهُ

کشته باد انسان چه ناسپاس است او

۱۸ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ

از چه چیز آفرید او را

۱۹ مِنْ تُّظْفَةِ خَلْقَهُ وَفَقَدَرَهُ

از نطفه آفریدش و مقدر داشت او را

۲۰ ثُمَّ السَّبِيلِ يَسْرَهُ

پس راه را آسان گردانید

۲۱ ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ

پس بمیرانید او را و دفنش کرد

۲۲ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ

پس آنگاه که خواهد زنده اش گرداند

۲۳ كَلَّا لَمَّا يَقِضْ مَا أَمَرَهُ

نه چنین است هنوز بجا نیاورده آنچه فرموده او را

۲۴ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ

پس باید بنگرد انسان بطعام خود

۲۵ أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا

بدرستی که ما ریختیم آب را ریختنی

۲۶ ثُمَّ شَفَقْنَا الْأَرْضَ شَفًّا

سپس شکافتیم زمین را شکافتنی

۲۷ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا

پس رویانیدیم در آن دانه

۲۸ وَعِنَبًا وَقَضْبًا

و انگور و خرما نوعی

۲۹ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا

و زیتون و درخت خرما

۳۰ وَحَدَائِقِ غُلْبًا

و باغهای پر درخت

۳۱ وَفَكْهَةً وَأَبًّا

و میوه و چراگاه

۳۲ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

مایه عیش برای شما و چهارپایان شما

۳۳ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَّةُ

پس چون آید فریاد گوش کر کننده

۳۴ يَوْمَ يَخِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أُخِيهِ

روزی که گریزد مرد از برادرش

۳۵ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ

و مادرش و پدرش

۳۶ وَصَلْحِبَّتِهِ وَبَنِيهِ

و همسرش و فرزندانش

۳۷ لِكُلِّ أُمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ

هر مردی از ایشان را در آنروز کاریست که مشغولش گرداند

۳۸ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ

رویهائی در آنروز درخشانند

۳۹ ضَاكِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ

و خندان و فرحناک

۴۰ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ

و رویهائی در آنروز بر آنها غباریست که

۴۱ تَرَاهُهَا قَتَرَةٌ

فرو گیرد آنها را تیرگی

۴۲ أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجْرَةُ

آن گروه ایشانند کافران بدکار

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	آنگاه که آفتاب در هم پیچیده شود
۵۳۳	إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ	
۲	وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ	و آنگاه که ستاره‌ها تیره شوند
۳	وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ	و آنگاه که کوه‌ها رانده شوند
۴	وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ	و آنگاه که شتران آبستن بار نهند
۵	وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ	و آنگاه که وحوش گرد آیند
۶	وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ	و آنگاه که دریاها پر شوند
۷	وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ	و آنگاه که نفس‌ها جفت کرده شوند
۸	وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُيِلَتْ	و آنگاه که دختران زنده بگور کرده سوال شوند که
۹	بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ	بکدام گناه کشته شدند
۱۰	وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ	و آنگاه که نامه‌ها گشوده شوند
۱۱	وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ	و آنگاه که آسمان کنده شود
۱۲	وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ	و آنگاه که دوزخ افروخته شود
۱۳	وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ	و آنگاه که بهشت نزدیک شود
۱۴	عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ	داند هر نفسی آنچه که حاضر ساخته
۱۵	فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنُوسِ	پس قسم به ستارگان رجوع کننده
۱۶	الْجَوَارِ الْكُنُوسِ	روندگان پنهان شونده
۱۷	وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ	و قسم به شب چون پشت کند
۱۸	وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ	و قسم به صبح چون پدید آید
۱۹	إِنَّهُ لَقَوْلِ رَسُولٍ كَرِيمٍ	بدرستی که آن هر آینه سخن رسول بزرگوار است
۲۰	ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ	صاحب توانائی نزد خداوند عرش با منزلت
۲۱	مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ	فرمانروا است در آنجا و امین است
۲۲	وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ	و نیست صاحب شما دیوانه
۲۳	وَلَقَدْ رَءَاهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ	و بتحقیق دید او را در افق روشن
۲۴	وَمَا هُوَ عَلَى الْعَيْبِ بِضَنِينٍ	و نیست او بر چیزهای پوشیده بخیل
۲۵	وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ	و نیست آن (قرآن) سخن شیطان رانده شده
۲۶	فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ	پس کجا میروید
۲۷	إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ	نیست آن مگر پندی برای جهانیان
۲۸	لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ	کسی را که خواست از شما که مستقیم شود
۲۹	وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ	و نخواهید مگر آنکه بخواهد خدا که پروردگار جهانیانست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ

آنگاه که آسمان بشکافتد

وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ

و آنگاه که ستاره‌ها فرو ریزند

وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِرَتْ

و آنگاه که دریاها بهم راه داده شوند

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ

و آنگاه که قبرها زیر و زبر شوند

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ

داند هر نفسی آنچه پیش فرستاده و پس انداخته

يَأْتِيهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ

ای انسان چه چیز فریفت ترا بپروردگار کریمت

الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ

آنکه آفرید ترا پس تمام اجزا گردانیده و تمام اندامت نمود

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ

در هر صورتی که خواست بهم آوردت

كَلَّا بَلْ تُكْذِبُونَ بِالَّذِينَ

نه چنین است بلکه تکذیب نمایند روز جزا را

وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ

و بدرستی که بر شما نگهبانانی است

كِرَامًا كَتِيبِينَ

گرامیان نویسندهگان

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ

میدانند آنچه را که می‌کنید

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ

بدرستی که نیکوکاران در نعمتند

وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ

و بدرستی که بدکاران در دوزخند

يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الدِّينِ

در آیند در آن روز جزا

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ

و نباشند آنها از آن غائبان

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ

و چه دانی که چیست روز جزا

ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ

باز چه دانی که چیست روز جزا

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ۖ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ

روزی که مالک نباشد نفسی برای نفسی چیزی را و فرمان در

چنین روزی خدا راست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وای بر کم کنندگان در کیل

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّينَ

الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ

آنان که چون به پیمایند بر مردم تمام گیرند

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَّزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ

و چون بکیل دهند آنها را یا بوزن دهندشان کم کنند

أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ

آیا گمان نمیبرند آنان که ایشان بر انگیخته شوند

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ

برای روزی بزرگ

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

روزی که بایستند مردم برای (حکم) پروردگار جهانیان

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سِجِّينِ

نه چنین است بدرستی که نامه بدکاران هر آینه در سجین است

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ

و چه دانی که چیست سجین

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ

نامه ایست که نوشته شده

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

وای در آنروز بر تکذیب کنندگان

الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ

آنان که تکذیب کنند روز جزا را

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ

و تکذیب نکند آنرا مگر هر تعدی کننده گناهکار

إِذَا تَتَلَا عَلَيْهِ ءَأَيَّتِنَا قَالَ أُسْطِيرُ الْأُولِينَ

چون خوانده شود بر آن آیت‌های ما گوید افسانه‌های پیشینیانست

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ

نه چنین است بلکه زنگ شد بر دلهایشان آنچه هستند که کسب می‌کنند

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ

نه چنین است بدرستی که ایشان از پروردگارشان در آنروز هر آینه در حجابند

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ

پس بدرستی که ایشان در آیندگانند در دوزخ

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِء تَكْذِبُونَ

پس گفته شود اینست آنکه بودید آنرا تکذیب میکردید

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عَلِيَيْنِ

نه چنین است بدرستی که نامه نیکوکاران هر آینه در علیین است

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلِيُونَ

و چه دانی که چیست علیین

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ

نامه ایست نوشته شده

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ

که گواه می‌شوند آنرا مقربان

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ

بدرستی که نیکان هر آینه در نعمتند

عَلَى الْأَرْبَابِ يَنْظُرُونَ

بر سریرها نظاره می‌کنند

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ

می‌یابی در رویه‌هایشان تازگی بهشت را

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَّخْتُومٍ

آشامانیده میشوند از صاف شراب مهر شده

خِتْمُهُمْ وَ مِسْكَ فِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ

مهر پذیرش مشک است و در آن پس باید رغبت کنند رغبت کنندگان

وَمِرْآةٍ مِنْ تَسْنِيمٍ

و مزاجش از چشمه کوثر

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ

چشمه که مینوشد از آن نزدیکان

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ

بدرستی که آنان که گناه کردند هستند بانان که ایمان آوردند می‌خندند

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ

و چون گذرند بایشان اشاره می‌کنند بچشم و ابرو

وَإِذَا أَنْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ أَنْقَلَبُوا فَكِهِينَ

و چون برگردند بسوی کسانشان برگردند شادی کنان

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ

و چون بینند ایشان را گویند بدرستی که اینان هر آینه گمراهند

وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَٰفِظِينَ

و فرستاده نشدند بر ایشان نگهبانان

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ

پس آنروز آنان که گرویدند از کافران می‌خندند

عَلَىٰ الْأَرْيَافِ يَنْظُرُونَ

بر سریرها نظاره می‌کنند

هَلْ تُؤْتِيهِمُ الْكُفْرَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

آیا جزا داده شدند کافران آنچه بودند که میکردند

۳۶

۸۴. انشقاق

الْإِنْشِقَاقُ: شکافتن

مکی

۲۵ آیه

۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آنگاه که آسمان بشکافتد

حزب

۲۳۶

۵۲۶ر

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ

و انقیاد نماید پروردگارش را و سزاوار شود

۲

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ

و آنگاه که زمین کشیده شود

۳

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ

و بیفکند آنچه را که در آنست و خالی شود

۴

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ

و انقیاد نماید پروردگارش و سزاوار شود

۵

يَتَأْتِيهَا الْإِنْسَنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ

ای انسان بدرستی که تو کوشنده‌ای بسوی پروردگارت کوشیدنی پس ملاقات کننده اش باشی

۶

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَبِئْمِينِهِ

پس اما آنکه داده شد نامه او بدست راستش

۷

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا

پس بزودی حساب کرده شود حسابی آسانی

۸

وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا

و برگردد بسوی کسانش شادمان

۹

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ

و اما آنکه داده شود نامه اش از پشت سرش

۱۰

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا

پس بزودی بخواند هلاکت را

۱۱

وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا

و در آید در آتش سوزان

۱۲

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا

بدرستی که او بود در کسانش شادمان

۱۳

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ

بدرستی که او پنداشت که هرگز باز نگردد

۱۴

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا

آری بدرستی که پروردگارش باشد باو بینا

۱۵

فَلَا أَقْسِمُ بِالشَّفَقِ

پس قسم میخورم به سرخی بعد از غروب

۱۶

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ

و شب و آنچه پیوشد

۱۷

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ

و ماه چون تمام شود

۱۸

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ

که هر آینه برسید بحالی بعد از حالی

۱۹

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

پس چیست ایشان را که ایمان نمی‌آورند

۲۰

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۝

و چون خوانده شود بر ایشان قرآن سجده نمی‌کنند بخضوع

۲۱

سجده

مستحب

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ

بلکه آنان که کافر شدند تکذیب مینمایند

۲۲

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ

و خدا داناتر است آنچه پنهان میدارند

۲۳

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

پس مژده ده ایشان را بعدابی پر درد

۲۴

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ

مگر آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته آنها را

۲۵

مَمْنُونٍ

پاداشی است بدون منت

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ	سوگند باسماں صاحب برجها
۲	وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ	و روز وعده کرده شده
۳	وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ	و شاهد یعنی پیغمبر و مشهود یعنی امت
۴	قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ	کشته باد یاران شکافهای زمین (که پر آتش کرده بودند برای هلاک مسلمانان)
۵	النَّارِ ذَاتِ الْوُوقُودِ	آن آتش صاحب مایه بر افروختگی
۶	إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ	آنگاه که ایشان بر آنها نشسته
۷	وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ	و ایشان بر آنچه میکردند بمؤمنان حاضر بوده می‌نگریستند
۸	وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ	و دشمن نداشتند از ایشان مگر آنکه ایمان آوردند بخدای غالب ستوده
۹	الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ	آنکه او راست پادشاهی آسمانها و زمین و خدا بر هر چیزی گواه است
۱۰	إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ	بدرستی که آنان که بفتنه در انداختند مردان با ایمان و آنان با ایمان را پس توبه نکردند پس آنان راست عذاب دوزخ و ایشان راست عذاب سوزنده
۱۱	إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ	بدرستی که آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته ایشان را بهشتهائی که می‌رود از زیر آنها نهرها اینست کامیابی بزرگ
۱۲	إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ	بدرستی که گرفتن پروردگار تو هر آینه سخت است
۱۳	إِنَّهُ هُوَ يُبَدِّلُ وَيُعِيدُ	بدرستی که او پدید می‌آورد و عودت میدهد
۱۴	وَهُوَ الْعَفُورُ الْوَدُودُ	و اوست آمرزنده و دوست دارنده
۱۵	ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ	صاحب عرش است و بزرگوار
۱۶	فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ	همو که کننده است آنچه را که خواهد
۱۷	هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ	آیا آمد ترا حکایت لشگرهای
۱۸	فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ	فرعون و ثمود
۱۹	بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ	بلکه آنان که کافر شدند در تکذیب نمودن
۲۰	وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِم مَّحِيطٌ	و خدا از پشت سرشان احاطه کننده است
۲۱	بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَّجِيدٌ	بلکه آن قرآنی است با عظمت
۲۲	فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ	در لوحی نگهداشته شده

۱
۵۲۸ربِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ

قسم باسما و ظاهر شونده در شب

۲

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ

و چه دانی که چیست آینده بشب

۳

النَّجْمِ الثَّاقِبِ

ستاره درخشنده است

۴

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ

نیست هیچ نفسی مگر که بر اوست نگهبانی

۵

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ

پس باید که بنگرد انسان که از چه چیز آفریده شده

۶

خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ

آفریده شده از آبی جهنده

۷

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ

که بیرون میاید از میان پشت (پدر) و استخوانهای سینه مادر

۸

إِنَّهُ وَعَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ

بدرستی که او بر باز آوردنش هر آینه تواناست

۹

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ

روزی که آشکار شود نهانها

۱۰

فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ

پس نباشد او را هیچ نیروی و نه یآوری

۱۱

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ

و آسمان صاحب باران

۱۲

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ

و زمین صاحب شکاف

۱۳

إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ

بدرستی که آن سخنی است تمیز دهنده

۱۴

وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ

و نیست آن بیهوده

۱۵

إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا

بدرستی که ایشان چاره میکنند چاره کردنی

۱۶

وَأَكِيدُ كَيْدًا

و چاره میکنم چاره کردنی

۱۷

فَمَهْلِكِ الْكَافِرِينَ أَمْهَلُهُمْ رُوَيْدًا

پس مهلت ده کافران را مهلت میدهم ایشان را تا وقت کیفر

۱
حزب
۲۳۷
۵۲۹ربِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى

تسبیح کن بنام پروردگارت که برتر است

۲

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى

آنکه آفرید پس درست گردانید

۳

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى

و آنکه تقدیر کرد پس هدایت کرد

۴

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى

و آنکه بیرون آورد چراگاه را

۵

فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى

پس گردانید آنرا خشک سیاه

۶

سَنُقَرِّبُكَ فَلَا تَنْسَى

زود باشد که خوانیم ترا پس فراموش مکن

۷

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى

مگر آنچه خواست خدا بدرستی که او میداند آشکار را و آنچه نهان باشد

۸

وَنُنَبِّئُكَ لِلْيُسْرَى

و توفیق دادیم ترا برای طریقه آسان

۹

فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى

پس پند ده اگر سود دهد پند دادن

۱۰

سَيَذَكَّرُ مَنْ يَخْشَى

بزودی پند گیرد آنکه بترسد

۱۱

وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى

و کناره گیرد از آن بدبخت تر

۱۲

الَّذِي يَصِلَى النَّارَ الْكُبْرَى

آنکه داخل شود در آتش بزرگ دوزخ

۱۳

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى

پس نه میمیرد در آن و نه زنده می‌باشد

۱۴

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى

بتحقیق رستگار شد آنکه پاک شد

۱۵

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى

و یاد کرد نام پروردگارش را پس نماز گذارد

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

بلکه اختیار می‌کنید زندگانی دنیا را

۱۷ وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى

و آخرت بهتر است و پاینده تر

۱۸ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى

بدرستی که هر آینه در صحیفه‌های نخستین است

۱۹ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى

صحیفه‌های ابراهیم و موسی

۸۸. غاشیة

الْغَاشِيَّةُ: غاشیة

مکی

۲۶ آیه

۱
ر۵۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آیا آمد ترا حکایت فرو گیرنده

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْعَاشِيَةِ

۲ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ

روبهائی در آنروز ترسناکند (خوارند)

۳ عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ

عمل کننده رنج کشنده که

۴ تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً

داخل میشوند در آتش گرم

۵ تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ عَائِيَةٍ

آشامانیده شوند از چشمه بمنتهای گرمی رسیده

۶ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ

نباشد ایشان را خوراکی مگر از خار خشک

۷ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ

که نه فربه کند و نه کفایت کند از گرسنگی

۸ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ تَاعِمَةٌ

روبهائی در آنروز تازه‌اند

۹ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ

از سعیشان خوشنودند

۱۰ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

در بهشتی رفیع

۱۱ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَّةً

نشنوند در آن لغوی

۱۲ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ

در آن چشمه ایست روان

۱۳ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ

در آن سریرهاییست رفیعه

۱۴ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ

و قدحهای گذاشته

۱۵ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ

و بالشهایی بهم پیوسته

۱۶ وَزُرَابٌ مَبْثُوثَةٌ

و فرشهای نفیس گسترده

۱۷ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ

آیا نمینگرند به شتر که چگونه آفریده شده

۱۸ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ

و به آسمان که چگونه بلند گردانیده شده

۱۹ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ

و به کوه‌ها که چگونه برافراشته شده

۲۰ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ

و به زمین که چگونه گسترده شده

۲۱ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ

پس پند ده جز این نیست که تو پند دهنده‌ای

۲۲ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ

نیستی بر ایشان تسلط دارنده

۲۳ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ

مگر آنکه روی گردانید و کافر شد

۲۴ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ

پس عذابش کند خدا بعذاب بزرگتر

۲۵ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ

بدرستی که بسوی ماست بازگشت ایشان

۲۶ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ

پس بدرستی که بر ماست حساب ایشان

۱
۵۳۱بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْفَجْرِ

قسم به صبح

۲

وَلَيَالٍ عَشْرٍ

و شبهای ده گانه

۳

وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ

و جفت و طاق

۴

وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرٍ

و شب چون در گذرد

۵

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ

آیا در این سوگندیست برای صاحب خرد

۶

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ

آیا ندیدی که چگونه کرد پروردگارت بعاد

۷

إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ

ارم صاحب بناهای رفیع

۸

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلَهَا فِي الْبَلَدِ

که آفریده نشده مانند آن در بلاد

۹

وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ

و قوم تمود آنان که میبردند سنگ را در وادی

۱۰

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ

و فرعون صاحب میخها

۱۱

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبَلَدِ

آنانکه طغیان کردند در شهرها

۱۲

فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ

پس بسیار کردند در آنها تباهی

۱۳

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ

پس ریخت بر ایشان پروردگارت تازیانه عذاب

۱۴

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ

بدرستی که پروردگار تو هر آینه در گذرگاه است

۱۵

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ
فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ

پس اما انسان چون آزمایشش پروردگارش پس گرامی

داردش و نعمتش دهد پس گوید پروردگارم گرامیم داشته

۱۶

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ

و اما چون آزمایش او را و تنگ گیرد بر او روزیش را پس

گوید پروردگارم خوارم گردانیده مرا

۱۷

كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ

نه چنین است بلکه گرامی نمیدارید یتیم را

۱۸

وَلَا تَحْضُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ

و تحریص نمی کنید بر طعام دادن بیچاره

۱۹

وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا

و میخورید میراث را خوردن همه در همه

۲۰

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا

و دوست میدارید مال را دوستی بسیار

۲۱

كَلَّا ۖ إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا

نه چنین است چون کوفته شود زمین کوفتنی بعد از کوفتن

۲۲

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا

و آید حکم پروردگار تو و فرشته صف بعد از صف

۲۳

وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ
الدِّكْرَىٰ

و آورده شود آنروز دوزخ و در چنین روز پند گیرد انسان و

کجا سود دهد او را پند گرفتن

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي

میگوید ایکاش فرستاده بودم برای زندگیم

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ

پس در آنروز عذاب نکند عذاب او را احدی

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ

و بند نکند چون بند کردن او احدی

يَأْتِيَتْهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ

ای نفس آرمیده

أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً

باز گرد بسوی پروردگارت خوشنود پسندیده

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي

پس داخل شو در بندگانم

وَأَدْخُلِي جَنَّتِي

و داخل شو در بهشتم

۹۰. بلد البلد: شهر مکی ۲۰ آیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوگند باین شهر (مکه)

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ

و تو مقیمی در این شهر

وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ

و (قسم) بپدر یعنی حضرت آدم و آنچه زاد

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ

بتحقیق آفریدیم انسان را در رنج

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ

آیا می‌پندارد که هرگز قادر نمی‌باشد بر او احدی

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ

میگوید ضایع نمودم مالی انبوه

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا

آیا می‌پندارد که ندید او را احدی

أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ

آیا قرار ندادیم برای او دو چشم

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ

و زبان و دو لب

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ

و راه نمودیمش به خیر و شر

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ

پس در نیامد به بلندی گردنگاه

فَلَا أَفْتَحَمُ الْعُقَبَةَ

و چه دانی که چیست بلندی گردنگاه

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعُقَبَةُ

رهانیدن گردنست

فَكَ رَقَبَةٍ

یا طعام دادن در روز گرسنگی

أَوْ إِطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْعَبَةٍ

یتیمی را که صاحب قرابت است

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ

یا درمانده که صاحب احتیاجست

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ

پس باشد از آنان که گرویدند و همدیگر را وصیت بمبر و وصیت بمهربانی کردند

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ

ایشان یاران دست راستند

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

و آنان که کافر شدند بآبت‌های ما ایشان یاران دست چپند

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

و بر ایشانست آتشی سر پوشیده

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا

۱
۵۳۳

قسم بآفتاب و چاشتگاه آن

وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا

۲

و قسم بماه چون از پی آن در آید

وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا

۳

و بروز چون جلا دهدش

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا

۴

و بشب چون فرو پوشدش

وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا

۵

و به آسمان و آنکه بنا کردش

وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا

۶

و به زمین و آنکه بگستردهش

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا

۷

و بنفس و آنکه راست و درست کردش

فَالهَمَّهَا فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا

۸

پس الهام کردش بدکاری و پرهیزکاریش

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا

۹

بتحقیق رستگار شد آنکه پاکش کرد

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا

۱۰

و بتحقیق بی بهره شد آنکه تباهش کرد

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطُغُونَهَا

۱۱

تکذیب نمود قوم ثمود بسبب طغیان خود

إِذِ انْتَبَعَتْ أَشْقَاهَا

۱۲

هنگامی که برانگیخت بدبخت ترش را

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا

۱۳

پس گفت ایشان را فرستاده خدا (صالح) دست بردارید از ناقه خدا و شربش

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا

۱۴

پس تکذیبش کرده و پی کردند آنرا پس غضب کرد بر ایشان پروردگارشان بسبب گناهشان پس یکسان کرد آنرا

وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا

۱۵

و بیم نکرد عاقبتش را

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ

۱
۵۳۴

قسم بشب چون فرو پوشد

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ

۲

و قسم بروز چون روشن شود

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

۳

و آنکه آفرید نر و ماده را

إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَىٰ

۴

بدرستی که کوشش شما هر آینه از هم ممتاز است

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ

۵

پس اما آنکه اعطا کرد و پرهیزگار شد

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ

۶

و تصدیق نمود طریقه خوبی را

فَسَنِيْرُهُ وِلِّيسِرِي

۷

پس بزودی توفیقش دهیم برای آسانی

وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ

۸

و اما آنکه بخل ورزید و استغنا نمود

وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ

۹

و تکذیب نمود طریقه خوبی را

فَسَنِيْرُهُ وِلِّعَسِرِي

۱۰

پس بزودی توفیقش دهیم برای دشواری

وَمَا يُعْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ

۱۱

و کفایت نکند از او مال او چون هلاک شود

إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ

۱۲

بدرستی که بر ماست هر آینه هدایت

وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ

۱۳

و بدرستی که ما راست آخرت و دنیا

فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ

۱۴

پس بیم دادیم شما را از آتشی که زبانه میکشد

لَا يَصْلِيهَا إِلَّا الْأَشْقَى

داخل نمی‌شود در آن مگر بدبخت تر

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى

آنکه تکذیب نمود و روی گردانید

وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى

و بزودی دور شود از آن پرهیزکارتر

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى

آنکه می‌دهد مالش را که پاک شود

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْرَى

و نیست احدی را نزد او هیچ نعمتی که پاداش داده شود

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى

مگر جستن رضای پروردگارش که برتر است

وَلَسَوْفَ يَرْضَى

و هر آینه بزودی خوشنود گردد

۹۳. ضحی

الضُّحَى: روشنایی روز

مکی

۱۱ آیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالضُّحَى

قسم بچاشتگاه

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى

و بشب چون آرام گیرد

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى

که وا نگذاشت ترا پروردگارت و غضب نکرد

وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى

و هر آینه آخرت بهتر است برای تو از دنیا

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى

و هر آینه بزودی عطا میکند ترا پروردگارت تا خوشنود شوی

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى

آیا نیافت ترا یتیم پس پناه داد

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى

و یافت ترا گم پس هدایت نمود

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى

و یافت ترا عیالمند پس توانگر ساخت

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ

پس اما یتیم را پس قهر مکن

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ

و اما سؤال کننده را پس زجر مکن

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

و اما بنعمت پروردگارت پس بازگو کن

۹۴. انشراح

الشَّرْح: گشایش

مکی

۸ آیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ

آیا نگشودیم برای تو سینه‌ات را

وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ

و برداشتیم از تو بارت را

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ

که به شکست در آورده بود پشت ترا

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ

و بلند گردانیدیم برای تو آوازه را

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

پس بدرستی که با دشواری آسانی است

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

بدرستی که بازهم با دشواری آسانی است

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ

پس چون فارغ شدی پس رنج بکش

وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ

و بسوی پروردگارت پس راغب شو

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالزَّيْتُونَ
۵۳۷

قسم به انجیر و زیتون

۲ وَطُورِ سِينِينَ

و قسم بطور سینا

۳ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ

و این شهر امان یعنی مکه

۴ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ

بتحقیق آفریدیم انسان را در بهترین تعدیلی

۵ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ

پس برگردانیدیمش فروتر فرو تران

۶ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

مگر آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته پس ایشان را اجریست غیر مقطوع

۷ فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ بِالذِّينِ

پس چه چیز تکذیب مینماید ترا بعد از این در دین

۸ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ

آیا نیست خدا حکم کننده ترین حکم کنندگان

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
۵۳۸
أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

بخوان بنام پروردگارت که آفرید

۲ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ

آفرید انسان را از خون بسته

۳ أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ

بخوان و پروردگار تو کریمتر است

۴ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ

آنکه تعلیم کرده نوشتن را بقلم

۵ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

آموزانید انسان را آنچه که نمی دانست

۶ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيْطَغَىٰ

نه چنین است بدرستی که انسان هر آینه عصیان می‌ورزد

۷ أَنْ رَأَاهُ اسْتَغْفَىٰ

باینکه دید خود را که بی‌نیاز شد

۸ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ

بدرستی که بسوی پروردگار تست بازگشت

۹ أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ

آیا دیدی کسی را که منع کند

۱۰ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ

بنده را چون نماز گذارد

۱۱ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ

آیا دید که اگر باشد بر هدایت

۱۲ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ

یا امر کند بپرهیزگاری

۱۳ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

آیا دیدی که اگر تکذیب کرد و روی گردانید

۱۴ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ

آیا ندانست که خدا می‌بیند

۱۵ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ

نه چنین است هر آینه اگر باز نایستد خواهیم گرفت بموی پیشانی

۱۶ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ

موی پیشانی دروغگوی خطاکار

۱۷ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ

پس باید که بخواند اهل مجلس خود را

۱۸ سَدْعُ الزَّبَانِيَةِ

بزودی بخوانیم زبانیه را

۱۹ كَلَّا لَا تُطِئُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۝

نه چنین است فرمان مبر او را و سجده کن و نزدیک شو

سجده واجب

بدرستی که فرستادیمش در شب قدر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ

۱
۵۳۹ر

و چه دانی که چیست شب قدر

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ

۲

شب قدر بهتر است از هزار ماه

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ

۳

فرود آیند فرشتگان و روح در آن باذن پروردگارشان از هر امری

تَنْزِيلَ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ

۴

سلامتی در آنشب تا طلوع فجر (صبح)

سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ

۵

نبودند آنان که کافر شدند از اهل کتاب و مشرکان جدا از هم تا وقتی که آید ایشان را حجتی روشن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
مُنْفَكِينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ

۱
۵۴۰ر

فرستاده از خدا که می‌خواند صحیفه‌های پاکیزه را

رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُوا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً

۲

در آنها کتابهاییست راست درست

فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ

۳

و متفرق نشدند آنان که داده شدند کتاب را مگر از بعد آنکه آمد ایشان را حجتی که محمد ص است

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
الْبَيِّنَةُ

۴

و مأمور نشدند مگر آنکه بپرستند خدا را اخلاص ورزندگان بر او در دین و حق گرایان و بیای دارند نماز را و بدهند زکاة را اینست دین درست

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ
وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ

۵

بدرستی که آنان که کافر شدند از اهل کتاب و مشرکان در آتش دوزخ‌اند جاودانیان در آن آنگروه ایشانند بدترین مردم

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ
جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ

۶

بدرستی که آنان که گرویدند و کردند کارهای شایسته آنگروه ایشانند بهترین مردم

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ
الْبَرِيَّةِ

۷

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ
حَسِبَى رَبَّهُ و

پاداش آنها نزد پروردگارشان بهشتهاییست جاودانی که
می‌رود از زیر آنها نهرها جاودانه‌اند در آنها همیشه خوشنود
است خدا از ایشان و خوشنودند از او این برای آنست که
بترسد از پروردگارش

۹۹. زلزال

الزَّلْزَلَةُ: زلزله

مدنی

۸ آیه

۱

۵۴۱ ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا

چون بلرزد زمین لرزیدنی

۲

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَنْقَالَهَا

و بیرون اندازد زمین بارهای خود را

۳

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا

و گوید انسان چیست آنزمین را

۴

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا

در آنروز نقل کند اخبار خود را

۵

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا

بانکه پروردگار تو وحی کرده آنرا

۶

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَلَهُمْ

در آنروز برون آیند مردم گوناگون تا نمایانده شوند
کردارهای خود را

۷

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ

پس هر که عمل کند به سنگینی ذره از نیکی بیندش

۸

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

و هر که عمل کند به سنگینی ذره از بدی بیندش

۱۰۰. عادیات

الْعَادِيَات: دوندگان

مکی

۱۱ آیه

۲ صفحه

۱

۵۴۲ ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا

سوگند به دوندگان بستوه آمده

۲

فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا

و بیرون آورندگان آتش از سنگها به سمها

۳

فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا

و تا زندگان در صبح

۴

فَأَثَرُنَّ بِهِ نَقْعًا

پس بر انگیزد در آن گردی

۵

فَوْسَطْنَ بِهِ جَمْعًا

و در آیند در آن همگی

۶

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ

بدرستی که انسان پروردگارش را ناسپاس است

۷

وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَلِكِ لَشَهِيدٌ

و بدرستی که او بر این ناسپاسی خود گواهدست

۸

وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ

و بدرستی که او در دوستی مال هر آینه سخت است

۹

حزب ۲۴۰

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ

آیا پس نمیداند چون بر انگيخته شود آنچه در قبرهاست

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ

و حاصل کرده شود آنچه در سینه هاست

۱۱ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ خَبِيرٌ

بدرستی که پروردگارشان بانها در آنروز هر آینه آگاه است

۱۰۱ . قارعه القارعة: کوبنده مکی ۱۱ آیه

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
القارعة

آن کوبنده

۲ مَا الْقَارِعَةُ

چیست کوبنده

۳ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ

و چه دانی که چیست کوبنده

۴ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ

روزیست که باشند مردمان مانند پروانه‌های پراکنده

۵ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ

و باشند کوه‌ها مانند پشم زده شده

۶ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ

پس اما هر که گران باشد میزانهای (عمل) او

۷ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

پس او است در زندگانی پسندیده

۸ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ

و اما هر که سبک باشد میزان (عمل) او

۹ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ

پس جای او هاویه است

۱۰ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ

و چه دانی که چیست آن هاویه

۱۱ نَارٌ حَامِيَةٌ

آتشی است سوزان

۱۰۲ . تکاثر التكاثر: افتخار به زیادی ثروت مکی ۸ آیه

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
التهلكم التكاثر

مشغول کرد شما را بسیاری قبیله

۲ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ

تا اینکه زیارت کردید قبرها را

۳ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

نه چنین است زود باشد که بدانید

۴ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

پس نه چنین است بزودی میدانید

۵ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ

نه چنانست اگر بدانید بدانستن یقین

۶ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ

هر آینه می‌بینید دوزخ را

۷ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ

سپس می‌بینید آنرا بدیدار بیشک و گمان

۸ ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ

و سپس پرسیده شوید در آنروز از نعمت‌ها

قسم به عصر (رسالت)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْعَصْرِ

۱
۵۴۵ر

بدرستی که انسان هر آینه در زیانکاری است

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ

۲

مگر آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و سفارش کردند بر راستی و سفارش کردند به صبر

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ
وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ

۳

وای بر هر غیبت کننده طعنه زننده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَيُلُّ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ

۱
۵۴۶ر

آنکه گرد آورد مال را و شمردش

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ

۲

میپندارد که مال او جاودانه کند او را

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ

۳

نه چنین است هر آینه انداخته شود در دوزخ

كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ

۴

و چه دانی که چیست حطمه

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ

۵

آتش خداست برافروخته

نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ

۶

آتشی که بر آید بر دلها

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ

۷

بدرستی که آن بر ایشان بسته شده

إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ

۸

در ستونهای کشیده شده

فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ

۹

آیا ندیدی که چگونه کرد پروردگارت با یاران فیل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ

۱
۵۴۷ر

آیا نگردانید حيله ایشان را در گمراهی

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ

۲

و فرستاد بر ایشان مرغانی گروه گروه

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ

۳

که می انداخت بانها سنگهایی از گل

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ

۴

پس گردانیدشان مانند گاه خرد شده

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ

۵

برای گرد آمدن قریش

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لِيَأْتِيَنَّكُمْ قُرَيْشٌ

۱
۵۴۸ر

گرد آمدن ایشان به کوچ کردن زمستان و تابستان

إِلَيْهِمْ رِحْلَةَ الْشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ

۲

پس باید بپرستند پروردگار این خانه را

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ

۳

آنکه طعام داد ایشان را از گرسنگی و ایمنشان کرد از ترس

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَعَامَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ

۴

آیا دیدی آنرا که تکذیب مینماید دین را

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ

۱
۵۴۹ر

پس او آنکس است که طرد می‌کند یتیم را

فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ

۲

و تحریص نمی‌کند (مردم را) بر طعام دادن درویشان

وَلَا يُحِضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ

۳

پس وای بر نمازگذاران (ریاکار)

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ

۴

آنان که ایشان از نمازشان سهو کنند

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ

۵

آنانکه ایشان ریاکارند

الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ

۶

و منع میکنند زکاة را

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ

۷

بدرستی که ما عطا کردیم بتو کوثر را

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا أَعْطَيْنَكَ الْكَوْثَرَ

۱
۵۵۰ر

پس نماز گزار پروردگارت را و قربانی کن

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْزِرْ

۲

بدرستی که دشمن تو اوست دنبال بریده

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ

۳

بگو ای کافران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ يَتَّيَبُهَا الْكَافِرُونَ

۱
۵۵۱ر

نمی‌پرستم آنچه را که شما می‌پرستید

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ

۲

و نه شما پرستندگانید آنچه را که من می‌پرستم

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

۳

و نه من پرستنده‌ام آنچه پرستیدید

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ

۴

و نه شما پرستندگانید آنچه من می‌پرستم

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

۵

شما راست دیتان و مراست دینم

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

۶

چون آمد یاری خدا و فتح مکه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ

۱
۵۵۲ر

و دیدی مردم را که در آیند در دین خدا گروه گروه

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا

۲

پس تسبیح کن بستایش پروردگارت و آمرزش خواه از او بدرستی که او باشد توبه پذیر

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

۳

بریده باد دو دست ابی لهب بریده شدنی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ

۱
۵۵۳ر

کفایت نکند از او مال او و آنچه کسب کرده

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ

۲

بزودی در آید در آتشی که دارای زبانه است

سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ

۳

و آن او که بردارنده هیزم است

وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ

۴

در گردن او ریسمانی است از لیف خرما

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ

۵

بگو اوست خدای یکتا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

۱
۵۵۴ر

خداوندی صمد

اللَّهُ الصَّمَدُ

۲

نه زائیده و نه زاده شده

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ

۳

و نباشد او را همتا کسی

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

۴

بگو پناه میبرم بیروردگار شکاف صبح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ

۱
۵۵۵ر

از شر آنچه آفرید

مِن شَرِّ مَا خَلَقَ

۲

و از شر تاریکی آنگاه که فرا گیرد

وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ

۳

و از شر آنان دمنده در گره‌ها

وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ

۴

و از شر حسود آنگاه که حسد ورزد

وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

۵

بگو پناه میبرم بیروردگار مردم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ

۱
۵۵۶ر

پادشاه مردم

مَلِكِ النَّاسِ

۲

خدای مردم

إِلَهِ النَّاسِ

۳

از شر وسوسه کننده نهان شونده

مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ

۴

آنکه وسوسه کند در سینه‌های مردم

الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ

۵

از پریان و مردم

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

۶